

अथ श्रीमद्भागवते चतुर्थस्कंधः प्रारभ्यते.

श्रीगणेशायनमः नमः परमहंसास्वादितचरणकमलचिन्मकरंदायभक्तजनमानसनिवासायश्रीरामचंद्राय अर्थैकविंशताऽ
 ध्यायेर्विसर्गस्तर्यैर्द्वयते विसर्गस्त्वीश्वरार्धनैर्ब्रह्ममन्वादिभिः कृतः १ तत्रतुप्रथमेऽध्यायेमनुकन्याऽन्वयाः पृथक् वर्ण्यतेयत्रयज्ञादिमूर्तिभिः
 प्रभवोदरेः २ मनुकन्याऽन्वयंविस्तरेणवक्तुमाह मनोस्त्विति चकारात्तद्वैपुत्रौच १ तुशब्दादन्यतोऽपिपुत्रलाभःसूचितस्तद्दर्शयितु-
 माह पुत्रिकाधर्ममाश्रित्येति अस्मात्तृकांप्रदास्यामितुभ्यंकन्यामलंकृताम् अस्यांयोजायतेपुत्रःसमेपुत्रोभवेदितिभाषाबंधेनकन्या
 दानंपुत्रिकाधर्मः सचास्मात्तृकायांकन्यायांपुत्रार्थिनएवप्रसिद्धस्तथापिपुत्रबाहुल्यकामस्तथाकृतवानित्याह स्मात्तृमतीमपीति २ मिथुनं

श्रीकृष्णायनमः मैत्रेयउवाच मनोस्तुशतरूपायांतिस्रःकन्याश्चजज्ञिरे आकृतिर्देवहूतिश्च
 प्रसूतिरितिविश्रुताः १ आकृतिरुचयेप्रादादपिस्मात्तृमतीनृपः पुत्रिकाधर्ममाश्रित्यशतरूपानुमोदितः २
 प्रजापतिःसभगवानरुचिस्तस्यामजीजनत् मिथुनंब्रह्मवर्चस्वीपरमेणसमाधिना ३ यस्तयोःपुरुषःसा
 क्षाद्विष्णुर्यज्ञस्वरूपधृक् यास्त्रीसादक्षिणोभूतेरंशभूताऽनपायिनी ४ आनित्येस्वगृहंपुत्र्याःपुत्रवितत
 रोचिषम् स्वायंभुवोमुदायुक्तोरुचिर्जग्राहदक्षिणाम् ५ तांकामयानांभगवानुवाहयजुषांपतिः तुष्टा-
 यांतोषमोपन्नोऽर्जनयद्वादशात्मजान् ६ तोषःप्रतोषःसंतोषोभद्रःशान्तिरिडस्पतिः इध्मःकविर्विभुःस्व
 न्हःसुदेवोरोचनोद्विषट् ७ तुषितानामतेदेवाआसन्स्वायंभुवांतरे मरीचिमिश्राक्षपयोयज्ञःसरगणे
 श्वरः ८ प्रियव्रतोत्तानपादौमनुपुत्रौमहोजसौ तत्पुत्रपौत्रनसृणामनुवृत्तंतदंतरम् ९ देवहूतिमदात्तातक-
 र्दमायात्मजांमनुः तत्संबंधिश्रुतप्रायंभवतागदतोमम १०

पुरुषंस्त्रियंचसमाधिनाईश्वरध्यानेन ३ भूतेर्लक्ष्याअंशभूताअ
 तस्तयोर्विवाहोनविरुद्धइतिभावः ४ ५ यजुषांयज्ञानांमंत्राणांवापतिर्विष्णुः ६ द्विषट्द्वादश ७ प्रसंगात् स्वायंभुवमन्वंतरगतंषट्कमाह तुषि
 ताइतिहास्याम् मन्वंतरंमनुर्देवामनुपुत्राःसरेश्वरः ऋषयोऽशावतारश्चहरेःषड्विधमुच्यतइतिवक्ष्यति तत्रस्वायंभुवोमनुः तुषितादेवाः मरीचि
 प्रमुरवाःसप्तर्षयःयज्ञोदरेरवतारःसएवसरगणेश्वरःइंद्रः ८ प्रियव्रतोत्तानपादौमनुपुत्रौपृथ्वीपालकौतदेवंयज्ञस्यैद्वैरूप्येणषड्विधत्वंतयोः
 पुत्रपौत्रनसृणांवंशैरनुवृत्तंव्याप्तंपालितंतत् मन्वंतरम् ९ श्रुतप्रायंबाहुल्येनश्रुतम् तत्कन्यावंशानामश्रुतत्वात्प्रायग्रहणम् १० ६२

११ प्रसूतिप्रसवंपुत्रपौत्रादिभिर्विस्तारम् १२ ययोर्विशोनापूरितम् १३ कश्यपस्यवंशंषष्ठेवक्ष्यति द्वितीयस्यवंशमाह पूर्णिमेति देवकुल्याना-
मकन्यांच हरेःपादक्षालनाज्जन्मांतरेयादिवःसरिङ्गाऽअमृत १४ आत्मेशब्रह्मसंभवान् विष्णुरुद्रब्रह्मणामंशैःसंभवान् १५ किंचित्किं
स्वित् किंकर्तुमिच्छवइतिवा १६ ऋक्षंनामकुलाद्रितपसिस्थितःसन् १७ तस्मिन्कुलाद्रौ प्रसूनानांस्तवकायेषुपलाशाशोकेषुतेषांकान

दक्षायब्रह्मपुत्रायप्रसूतिंभगवान्मनुः प्रायच्छतयत्कृतःसर्गस्त्रिलोक्यांविततोमहान् ११ याःकर्दम
सुताःप्रोक्तानवब्रह्मर्षिपुत्रयः तासांप्रसूतिप्रसवंप्रोच्यमानंनिबोधमे १२ पत्नीमरीचैस्तकलासुषुवे
कर्दमात्मजा कश्यपंपूर्णिमानंचययोरापूरितंजगत् १३ पूर्णिमासूतविरजंविश्वगंचपरंतप देवकुल्यां
हरेःपादशौचाद्याःभूत्सरिद्विः १४ अत्रैःपत्न्यनुसूयात्रानुजज्ञेसुर्यशसःसुतान् दत्तदुर्वाससंसोममा
त्मेशब्रह्मसंभवान् १५ विदुरउवाच अत्रैर्गृहेसरैश्चैषाःस्थित्युत्पत्यतहेतवः किंचिच्चिकीर्ष
वैजाताएतदारव्याहिमेगुरो १६ मैत्रेयउवाच ब्रह्मणानोदितःसृष्टावत्रिब्रह्मविदावरः सहप-
त्न्याययावृक्षकुलाद्रितपसिस्थितः १७ तस्मिन्प्रसूनस्तवकपलाशाशोककानने वार्षिःस्ववद्विरुद्धेनि
विध्यायाःसमेततः १८ प्राणायामेनसंयम्यमनोवर्षशतंमुनिः अतिष्ठदेकपादेननिर्द्वंद्वोऽनिलभोजनः
१९ शरणंतंप्रपद्येऽहंयएवजगदीश्वरः प्रजामात्मसमामर्त्यप्रयच्छत्वितिचिंतयन् २० तप्यमानंत्रिभुव
नंप्राणायामैधसाऽग्निना निर्गतेनमुनेर्मूर्धःसमीक्ष्यप्रभवस्त्रयः २१ अप्सरोमुनिगंधर्वसिद्धविद्याधरो
रगैः वितायमानयशसस्तदाश्रमपदंययुः २२ तत्प्रादुर्भावसंयोगविद्योतितमनामुनिः उत्तिष्ठन्नेकपादे
नददृशेविबुधर्षभान् २३ प्रणम्यदंडवद्भूमावुपतस्थेऽहंणाजलिः वृषहंससुपर्णस्थान्स्वैःस्वैश्चिन्हेऽश्व-
चिन्हितान् २४

नेनिर्विध्यानामनदीतस्याः स्ववद्विर्वाग्भिरुद्धेनादिते १८ १९ २० प्राणायामएवएधःसंदीपकोयस्यतेन मुनेर्मूर्धो
निर्गतेनाग्निनातप्यमानंसमीक्ष्यतदाश्रमपदंययुरितिउत्तरेणान्वयः २१ अप्सरःप्रसुरैर्वैवितायमानंविस्तार्यमाणंयशोयेषांते २२ तेषांप्रादुर्भावः
प्राकट्यंतस्यसंयोगः सन्निधिः तेनविद्योतितंमनोयस्य उत्तिष्ठन् उत्कर्षेणतिष्ठन् २३ अहंणापुण्यादिकमंजलौयस्य उपतस्थेपूजयामास वृषाद्या
रूढान्स्वैःस्वैश्चिन्हेः त्रिशूलकमंडलुचक्रादिभिः २४

रूपयाऽवलोक्यस्मिन् हसच्चतद्वदनंचतेनउपलंभितान् प्रसन्नत्वेनज्ञापितान् तेषांरोचिषादीत्या २५ श्लक्ष्णायामधुरयासूक्तयागंभीरार्थया २६
अनुयुगंकल्पेकल्पेविभज्यगृहीतोदेहोयैस्ते प्रसिद्धाब्रह्मविष्णुगिरीशायूयंवः युष्मान्प्रणतोऽस्मितेभ्यः सकाशादेकएवमेमयाउपहृतःशरणंतं
प्रपद्ये इत्येकस्यैवनिर्दिष्टत्वात् सचयुष्मास्तकइतियुष्माभिरेवकथ्यतामित्यर्थः २७ अस्यप्रपंचः एकइति विविधैः प्रधानैरुपचारैः विबु-
धप्रधानइतिवापाठः प्रजननायपुत्रोत्पत्तौ चित्तीकृतः चित्तेनैक्यं नीतः मनसोऽपिदूराः अगोचराः संतः कथंनुत्रयोऽप्यत्रागताः २८ २९

रूपाऽवलोक्येनहसद्वदनेनोपलंभितान् तद्रोचिषाप्रतिहतेनिमील्यपुनरक्षिणी २५ चेतस्तत्प्रवणंयुंज
नस्तावीत्संहतांजलिः श्लक्ष्णायामधुरयावाचासर्वलोकगरीयसः २६ अत्रिरुवाच विश्वोद्भव
स्थितिलयेषुविभज्यमानैर्मायागुणैरनुयुगंविगृहीतदेहाः तेब्रह्मविष्णुगिरिशाः प्रणतोऽस्म्यहंवस्तेभ्यः क
एवभवतामइहोपहृतः २७ एकैकमयेहभगवान्विविधप्रधानैश्चित्तीकृतः प्रजननायकथंनुयूयम् अत्राग
तास्तनुभूतामनसोऽपिदूराब्रूतप्रसीदतमहानिहविस्मयोमे २८ मैत्रेयउवाच इतितस्यवचः श्रु-
त्वात्रयस्तुविबुधर्षभाः प्रत्याहुः श्लक्ष्णायामधुरयावाचाप्रहस्यतमृषिप्रभो २९ देवाऊचुः यथाकृत-
स्तेसंकल्पोभाव्यतेनैवनान्यथा सत्संकल्पस्यतेब्रह्मनृयहैध्यायतितेवयम् ३० अथास्मदंशभूतास्तआ-
त्मजालोकविश्रुताः भवितारोऽगुणद्वन्द्वेविस्मयन्तिचतेयशः ३१ एवंकामवरंदत्वाप्रतिजग्मुः सरैश्वराः
सभाजितास्तयोः सम्यकुदंपत्योर्मिषतोस्ततः ३२ सोमोऽमृद्ब्रह्मणोऽशेनदत्तोविष्णोस्तयोर्गवित् दुर्वा-
साः शंकरस्याशोनिबोधो गिरसः प्रजाः ३३ श्रद्धात्वं गिरसः पत्नी च तस्मै सूतकन्यकाः सिनीवालीकुहूराका
चतुर्थ्यनुमतिस्तथा ३४

तैत्तयायथाकृतः संकल्पस्तेनतथैवभाव्यंनान्यथा यतः सत्संकल्पस्यतेसंकल्पः तर्हि कथमेकस्मिन्ध्या-
यमानेत्रयः प्रतीतास्तत्राहुः यदेकंजगदीश्वरारव्यंतत्वंभवान् ध्यायतितएतेवयंत्रयोऽपितदेवैकंतत्त्वंनास्माकंभेदोस्तीत्यर्थः ३० विस्म-
यन्तिविस्तारयिष्यन्ति अंतर्भूतणिजर्थस्यसृष्टगतावित्यस्यरूपम् ३१ ताभ्यांसम्यक्सभाजिताः पूजिताः संतः ततः स्थानात् प्रतिजग्मुः
३२ अंगिरसः ब्रह्मणस्तृतीयपुत्रस्य निबोधबुद्धयस्व ३३ ताः कन्यानिर्दिशति सिनीवालीति शशिनीहृष्टेसिनीवालीस्यात् नष्टेकुहूरमावा-
स्याअनुमतिरूनेराकासंपूर्णेपूर्णमासीच ३४

३५ पुलस्त्यः हविर्भुविपल्यामित्यन्वयः सोऽगस्त्यः दह्नाग्निर्जाठराग्निः विश्रवाश्चपुलस्त्यस्यसूतइतिशेषः ३६ तस्यविश्रवसः इड-
विडायांजातः कुबेरः अन्यस्यांभार्यायांकेशिन्यांरावणादयस्त्रयःसूताः ३७ ३८ ज्वलतःप्रकाशमानान् ३९ चित्रकेतुप्रसुरवाः ज-
ज्ञिरे तेचसप्तर्षयोजाताः ४० तानेवाह चित्रकेतुरिति वसुभृद्यानोनानामैकः शक्त्यादयोऽपरेऽन्यस्याःपुत्राः ४१ ४२ रव्यात्यापल्या

तत्पुत्रावपरावास्तांरव्यातौस्वारोचिषेऽतरे उत्थ्योभगवानुसाक्षात्ब्रह्मिष्ठश्चबृहस्पतिः ३५ पुलस्त्यो
ऽजनयत्पल्यामगस्त्यंचहविर्भुवि सोऽन्यजन्मनिदह्नाग्निर्विश्रवाश्चमहातपाः ३६ तस्ययक्षपतिर्दे-
वः कुबेरस्त्वडविडासूतः रावणःकुंभकर्णश्चतथाऽन्यस्यांविभीषणः ३७ पुलहस्यगतिर्भार्यात्रीनसूत
सतीसूतान् कर्मश्रेष्ठंवरीयांसंसाहस्यंचमहामते ३८ क्रतोरपिक्रियाभार्यावालरिवल्यानसूयत क्र-
षीनुषष्टिसहस्राणिज्वलतोब्रह्मतेजसा ३९ ऊर्ज्यायांजज्ञिरेपुत्रावसिष्ठस्यपरंतप चित्रकेतुप्रधानास्ते
सप्तब्रह्मर्षयोऽमलाः ४० चित्रकेतुःसरोचिश्चविरजामित्रएवच उल्बणोवसुभृद्यानोद्युमानुश-
क्त्यादयोऽपरे ४१ चित्तिस्त्वयवर्णःपत्नीलेभेपुत्रधृतव्रतम् दध्यंचमश्वशिरसंभृगोर्वशोनिबोधमे
४२ भृगुःरव्यात्यामहाभागःपल्यापुत्रानजीजनत् धातारंचाविधातारंश्रियंचभगवत्परां ४३ आ-
यतिंनियतिंचैवसूतेमेरुस्तयोरदात् ताभ्यांतयोरभवतामृकंडःप्राणएवच ४४ मार्कंडेयोमृकंडस्यप्रा-
णाद्देदशिरामुनिः कविश्चभार्गवोयस्यभगवानुशनासूतः ४५ तएतेमुनयःक्षत्तलोकान्सर्गैरभावय-
न् एषकदमदोहित्रसंतानःकथितस्तव शृण्वतःश्रद्धधानस्यसद्यःपापहरःपरः ४६ प्रसूतिमानवीद-
क्षउपयमेत्यजात्मजः तस्यांससर्जदुहितुःषोडशामललोचनाः ४७ त्रयोदशादाद्धर्मायतेथैकामग्नये
विभुः पितृभ्यएकायुक्तेभ्योभवायैकांभर्वच्छिदे ४८

पुत्रान्पुत्रोपुत्रींच तानेवाह धातारमिति ४३ ४४ तयोर्धातृ-
विधात्रोः कविश्चभार्गवःभृगोःपुत्रःयस्यकवेःसूतःउशनाः ४५ ४६ अजात्मजःब्रह्मपुत्रःनतुप्राचेतसः ४७ युक्तेभ्यःसंयतेभ्यःमिलितेभ्योवा

४९ ५० ५१ सर्वेषांगुणानामुत्पत्तिर्यस्यांसा ५२ ५३ उपतस्थुः भेजुः ५४ निजयामाययायस्मिन्नात्मनिस्वेगगनेरूपभेदंगंधर्वनगरमिवेदं-
विश्वविरचितम् तस्यात्मनः प्रतिचक्षणाय प्रकाशनाय आत्मानं योऽघप्रादुश्चकार प्रकटितवान् तस्मै पुरुषाय नमः केन रूपेण प्रादुश्चकार क-
षेमूर्तिराकारोयस्मिन् तेन एतेन रूपेण ५५ सोऽयं नोऽस्मान् सरगणान् अनल्पकरुणायुक्तेन विलोकनेन विशिष्टनेत्रेण दृश्यात् पश्यतु कथं
भूतेन यच्छ्रीनिकेतममलमरविंदंतत्क्षिपतातिरस्कुर्वता कथं भूतः अनुमेयं शास्वतो विचार्य न त्वस्माकमपरोऽक्षंतत्वं यस्य कथं भूतान् स्मान्

अन्धामैत्रीदयाशांतिस्तुष्टिः पुष्टिः क्रियोन्नतिः बुद्धिर्मैधातितिक्षाहर्मूर्तिर्धर्मस्य पत्नयः ४९ श्रद्धाऽसूतशु
भंमैत्रीप्रसादमभयंदया शांतिः सरवमुदंतुष्टिः स्मयं पुष्टिरसूयत ५० योगक्रियोन्नतिर्दपमर्थे बुद्धिरसू-
यत मेधास्मृतिरिति क्षातुक्षेमहीः प्रश्रयं स्तुतम् ५१ मूर्तिः सर्वगुणोत्पत्तिर्नरनारायणावृषी ययोजन्मन्य-
दो विश्वमभ्यनंदत्स्ननिर्वृतम् ५२ मनांसि ककुभोवाताः प्रसेदुः सरितोऽद्रयः दिव्यवाद्यंततूर्याणि पेतुः
कुसुमवृष्टयः ५३ मुनयस्तुष्टुवस्तुष्टुजगुर्गंधर्वाकिन्नराः नृत्यंति स्मस्त्रियोदेव्य आसीत्परममंगलम् दे-
वा ब्रह्मादयः सर्वे उपतस्थुरभिष्टवैः ५४ यो मायया विरचितं निजयात्मनींदरवरूपभेदमिव तत्प्रतिचक्षणा-
य एतेन धर्मसदने च ऋषिर्मूर्तिनाऽघप्रादुश्चकार पुरुषाय नमः परस्मै ५५ सोऽयं स्थितिर्व्यतिकरोपशमा-
यसृष्टान् सत्त्वेन नः सरगणानि नुमेयतत्त्वः दृश्याददभ्यकरुणेन विलोकनेन यच्छ्रीनिकेतममलं क्षिपतारविंद-
म् ५६ एवं सरगणे स्तातभगवंतावभिष्टुतौ लब्धावलोकैर्ययतुरर्चितौ गंधमादनम् ५७ ताविमौ वै भगव-
तौ हरे रंशाविहागतौ भारव्ययाय च भुवः कृष्णो यदु कुरुदहौ ५८ स्वाहाऽभिमानिनश्चाग्नेरात्मजांस्त्रीनजी-
जनत् पावकं पवमानं च शक्चिचहुतभोजनम् ५९

स्थितेर्जगन्मर्यादाया व्यतिकरोऽन्यथात्वं तस्योपशमाय सत्त्वेन गुणेन सृ-
ष्टान् ५६ लब्धोऽवलोकौ यैः सरगणैस्ते रभिष्टुतौ अर्चितौ संतौ ययतुः ५७ भुवो भारस्य व्ययाय नाशाय चकार एकवाक्यत्वार्थः तदुक्तं तं वै
अर्जुने तु नरावेशः कृष्णो नारायणः स्वयमितियदूहः श्रीकृष्णः कुरुदहोऽर्जुनः उभावपि कृष्णानामानौ ५८ अग्न्याभिमानिनो देवान् स्वाहा
नाम तस्य भार्या हुतभोजनमिति त्रयाणां विशेषणम् ५९ ६ ६ ६ ६ ६ ६

पितरस्ययः पितामह एकः तैः साकंसह ६० वैतानिके वैदिके कर्मणि यज्ञे येषां नामभिरग्निदेवताका इष्टयो निरूप्यन्ते क्रियन्ते त एतेऽग्नयोनलौकिकाः
 अतो बहूनां न वैष्यर्थ्यमिति भावः ६१ सौम्याः सोमपाः येषामग्नौ करणमस्ति ते साग्नयः तद्रहितास्त्वनग्नयः ६२ तयोस्तु संततिर्नाभवत् जीवन्मु-
 क्तत्वादित्याह उमेत इति ६३ गुणशीलतः आत्मनः सदृशं देवमनुव्रताऽपि सती पुत्रं न लेभे ६४ तत्र हेतुः स्वेपितरि दक्षे अप्रतिरूपे असदृशे प्रतिकू-
 ले सतीत्यर्थः आत्मना स्वयमेवात्मानं देहमजहात्त्यक्तवती योगसंयुता योगमाश्रित्येति ६५ इति चतुर्थे टीकायां प्रथमोऽध्यायः १ द्विती-

तेभ्योऽग्नयः समभवंश्चत्वारिंशच्च पञ्चच त एवैकोनपञ्चाशत्साकंपितृपितामहैः ६० वैतानिके कर्मणि य-
 नामभिर्ब्रह्मवादिभिः आग्नेय्य इष्टयो यज्ञे निरूप्यन्तेऽग्नयस्तु ते ६१ अग्निष्वात्ता बर्हिषदः सौम्याः पित-
 रआज्यपाः साग्नयोऽनग्नयस्तेषां पत्नी दाक्षायणी स्वधा ६२ तेभ्यो दधारकन्ये देवयुनां धारिणी स्वधा उमे
 ते ब्रह्मवादिन्यौ ज्ञानविज्ञानपारगे ६३ भवस्य पत्नी तु सती भवदेवमनुव्रता आत्मनः सदृशं पुत्रं न लेभे गुण-
 शीलतः ६४ पितर्यप्रतिरूपेस्वेभवायानागसेरुषा अप्रौढे वात्मनात्मानमजहाद्योगसंयुता ६५ इति
 श्री० चतुर्थस्कंधे विदुरमैत्रेयसंवादे प्रथमोऽध्यायः १ विदुर उवाच स वै शीलवतां श्रेष्ठे दक्षो दु-
 हितुर्वत्सलः विद्वेषमकरोत्कस्मादनादृत्यात्मजां सतीम् १ कस्तंचराचरगुरुं निर्वैरं शांतविग्रहम् आत्मारो-
 मं कथं दद्विजगतो देवतं महत् २ एतदारव्याहिमे ब्रह्मजायातुः श्वशरस्य च विद्वेषस्त्यतः प्राणांस्तत्यजे
 दस्त्यजान् सती ३ मैत्रेय उवाच पुरा विश्वसृजा स चे समेताः परमर्षयः तथाऽमरगणाः सर्वसानुगास्तु
 नैयोऽग्नयः ४ तत्र प्रविष्टमृषयो दृष्ट्वा र्कमिव रोचिषा प्राजमानं वितिमिरं कुर्वन्तं तन्महत्सदः ५ उदतिष्ठन्स
 दस्यास्ते स्वधिष्ण्येभ्यः सहाग्नयः ऋते विरिच्यं शर्वे च तद्भासाक्षिप्तचेतसः ६

ये प्रथमाध्यायोपक्षिप्तभवदक्षयोः विद्वेषेव

र्ण्यते हेतुर्विश्वसृग्यज्ञसंभवः १ सतीं सतीनाम्मीम् १ नचासौ कस्यचिद्वेषार्ह इत्याह क इति चराचरगुरुं जगतां देवतं च तं को दद्वि कथं च निर्वैरं दद्वि
 निर्वैरत्वे हेतुः भावेक्तः शांतं शांतिरेव विग्रहो यस्य कुतः आत्मन्येवारा मोरतिर्यस्य तम् यद्वा कः प्रजापतिर्दक्षः कथं दद्वि एवं भूते तस्मिन्द्वेषोऽयुक्तो
 शक्यश्चेत्यर्थः २ यतो हेतोर्विद्वेषः यतो विद्वेषात्प्राणांस्तत्याज एतदारव्याहि ३ तदेवारव्यातुमिति हासं प्रस्तौति पुरेति समेता आसन् ४ प्रविष्टं दक्ष
 मिति शेषः महत्सदः महतीं सभाम् ५ स्वधिष्ण्येभ्यः स्त्रीयासनेभ्यः ६

७ प्राक्स्वोपवेशनात्पूर्वमेवनिषण्णमुपविष्टंमृडंशिवम् तदनाहतः तेनाभ्युत्थानादिभिरकृतादरः नामृष्यतृनासहत वामं वक्रं यथाभव
तितथाऽभिवीक्ष्य ८ मेवचनं श्रूयतां अज्ञानान्मत्सराच्चनब्रुवतः ९ स्तब्धेन उचितक्रियाशून्येन ध्वस्तेनेति पाठेऽप्येन १० तदेवाह एष इ
ति यद्यस्मादिप्राग्निसमक्षं सावित्री तुल्यायामेदुहितुः पाणिमग्रहीत् ११ मृगशावस्य हरिणबालस्याक्षिणी वाक्षिणीयस्याः प्रत्युत्थाना-
भिवादाहर्मेयि उचितं सन्मानं वाचाऽपि नाकरोत् १२ अनर्हाय कन्यादत्तेत्यनुत्पद्यमान आह लुप्तक्रियायेति सार्धैश्चतुर्भिः उशतीं वेदलक्षणां
गिरम् १३ प्रेतावासेषु श्मशानेषु व्युत्साविकीर्णाः केशाः यस्य १४ चिताभस्मना कृतं स्नानं येन प्रेतानां स्वजो माल्या नियस्य स प्रेतस्त्रकू नृणामस्थी
निभूषणानियस्य शिव इत्यपदेशो नाम मात्रात्मकः केवलतमो रूप आत्मा स्वभावो येषाम् १५ उन्मादाभूतविशेषास्तेषां नाथाय

सदसस्पतिभिर्देक्षो भगवान्साधुसत्कृतः अजं लोकगुरुं न त्वानिषसादतदाज्ञया ७ प्राङ्निषण्णं मृडं हृत्स्वानामृष्य
तदनाहतः उवाच वामं चक्षुष्यामभिवीक्ष्य दहन्निव ८ श्रूयतां ब्रह्मर्षयो मे सह देवाः सहाग्नयः साधूनां ब्रुव-
तो वृत्तं नाज्ञानान्न च मत्सरात् ९ अयं तु लोकपालानां यशो धीर्निरपत्रपः सद्विरोचरितः पंथायेन स्तब्धेन दूषि-
तः १० एष मे शिष्यतां प्राप्तो यन्मेदुहितुरग्रहीत् पाणिं विप्राग्निमुखतः सावित्र्या इव साधुवत् ११ गृहीत्वामृग
शावाक्ष्याः पाणिं मर्कटलोचनः प्रत्युत्थानाभिवादाहर्वाचाऽप्यकृतनोचितम् १२ लुप्तक्रियायाश्च ये मा-
निनेभिन्नसेतवे अनिच्छन्प्यदां बालां शूद्राये वोशतीं गिरम् १३ प्रेतावासेषु घोरैषु प्रेतैर्भूतगणैर्दतः अट-
त्युन्मत्तवन्नग्नौ व्युत्सकेशो हसनरुदन् १४ चिताभस्मकृतस्नानः प्रेतस्त्रङ् न स्थिभूषणः शिवापदेशोऽत्यशिवो म-
त्तो मत्तजनप्रियः पतिः प्रमथभूतानां तमो मात्रात्मकात्मनाम् १५ तस्मा उन्मादनाथाय नष्टशौचाय दुर्हृदे द-
त्तावतमया साध्वी चोदिते परमेश्वरेणा १६ दुर्हृदे दुष्टचित्ताय बतेति रवेदे वास्तवस्त्वयमर्थः लुप्ताः क्रियाः यस्मिन् परब्रह्मरूप-

त्वात् अतएव नास्ति शक्तिर्यस्मात् अमानिने अभिन्नसेतवे इति चच्छेदः तस्य परमेश्वरस्य मदीयामनुषीकन्या कथं योग्या स्यादिति ल-
ज्जादिना दातुमनिच्छन्पितृसंबन्धलोभेन दत्तवान् शूद्रायेति अनर्हत्वमात्रे दृष्टान्तः नहीनत्वे पूर्वापरस्ववचनविरोधापत्तेः एतदुक्तं भवति य-
था कश्चिच्छूद्राय वेदमर्थलोभेन ददाति प्रेतावासेष्वित्यादिसर्वविडम्बनमात्रमिति स्वयमेवाह उन्मत्तवदिति अन्यथा उन्मत्त इत्येवावक्ष्यत् अशि-
वः नास्ति शिवो यस्मात् अमत्तोऽमत्तजनप्रिय इति चच्छेदः पतिः प्रमथभूतानां भितिभक्तवात्सल्यमाह तामसानपि दोषमपनीय पातीति नष्टाना-
मपि शौचं शक्तिर्यस्मात् दुष्टेष्वप्येते मयाऽनुकंप्या इति हृन्मनो यस्य स दुर्हृत् तस्मै बतेति हर्षे ब्रह्मणो वाक्याल्लज्जाभयादिकं परित्यज्य दत्तेत्यर्थः १६

अप्रतीपमप्रतिकूलं यथाभवति एवमेवस्थितमपि विनिंघ १७ देवानां यजनसमये देवैः सह भागं न लभतां किंतु तेभ्यः पूर्वमेवलभताम् अग्रभो-
जित्वात् यदा तेषु मुक्तवत्सलभतां सर्वपोषकत्वात् तत्र हेतुः देवगणोऽधमो यस्मात्सः देवगणाधीश इत्यर्थः १८ सदक्षस्तस्मात् विनि-
ष्क्रम्य जगाम हे कौरव्य १९ गिरिशस्यानुगानामग्रणीर्मुख्यः रोष एव कषायस्तेन दूषितः आरक्तनेत्र इत्यर्थः तस्य गिरिशस्यावाच्य-
तां वचनानर्हतां निंघतामित्यर्थः तेभ्योऽपि शापं विससर्ज २० दक्षं शपतिसां दैर्द्विभिः एतन्मर्त्ये दक्षशरीरमुद्दिश्य श्रेष्ठं मत्वा अप्रतिद्रुहिप्र-
तिद्रोहमकुर्विति एथ कृदृष्टिः भेददर्शी तत्त्वतः परमार्थात् २१ अज्ञत्वमेवाह गृहेष्विति कर्मतंत्रं कर्मपरिकरम् वेदेयेवादा अर्थवादाः अ-

मैत्रेय उवाच विनिंघेवं स गिरिशमप्रतीपमवस्थितम् दक्षोऽथाप उपस्पृश्य क्रुद्धः शप्तुं प्रचक्रमे १७
अयं तु देवयजनं द्रोपेन्द्रादिभिर्भवः सह भागं न लभतां देवैर्देवगणाधमः १८ निषिध्यमानः स सदस्य-
मुख्ये दक्षो गिरित्राय विसृज्य शापम् तस्माद्विनिष्क्रम्य विवृद्धमन्युर्जगाम कौरव्य निजं नि केतनम् १९
विज्ञाय शापं गिरिशानुगाग्रणीर्नंदीश्वरो रोषकषायदूषितः दक्षाय शापं विससर्ज दारुणं ये चान्वमोदस्त-
दवाच्यतां द्विजाः २० य एतन्मर्त्यमुद्दिश्य भगवत्यप्रतिद्रुहि दुत्यत्यज्ञः एथ कृदृष्टिस्तत्त्वतो विमुरवो
भवेत् २१ गृहेषु कूटधर्मेषु सक्तो ग्राम्यसुरवेच्छया कर्मतंत्रं वितनुते वेदवादविपन्नधीः २२ बुद्ध्या
पराभिध्यायिन्या विस्मृतात्मगतिः पशुः स्त्रीकामः सोऽस्त्विति तत्रादक्षो बस्तमुरवोऽचिरात् २३ वि-
द्याबुद्धिरविद्यायां कर्ममय्यामसौ जडः संसरति हयै चामुमनुशर्वा वमानिनम् २४

क्षय्यं ह वै चातुर्मास्ययाजिनः सकृत् भवतीत्यादयस्तैर्विपन्नाविनष्टाधीर्यस्य २२ परोदेहादिः तमेवात्मत्वेनाभितो ध्यातुं शीलं यस्या-
स्तया बुद्ध्या विस्मृता आत्मनो गतिस्तत्त्वं येन अतः पशुतुल्यः अतितरां स्त्रीकामोऽस्त्विति द्वितीयः शापः बस्तस्य मुरवमेव मुरवं यस्ये-
तितृतीयः शापः २३ अयं च शापोऽस्यानुरूप एवेत्याह विद्याबुद्धिः इयमेव तत्त्वविद्येति बुद्धिर्यस्य अतो सौजड एव द्विजान् शपतिसं-
सरं त्विति सार्द्धं द्वाभ्याम् शर्वमवमन्यत इति तथा तममुंदक्षं ये च अनुवर्तते ते संसरंतु जन्ममरणाद्यनुभवं त्विति एकः शापः २४

श्रुतायावेदरूपायाः पुष्पिण्याः पुष्पाणीवार्थवादाः मनःक्षोभकत्वात् अर्थवादबहुलाया इत्यर्थः मधुगंधतुल्येन प्ररोचनेन मध्ना मनःक्षोभ-
केनोन्मथित आत्मा मनोयेषां ते संमुह्यंतु कर्मस्वासक्ता भवंत्विति द्वितीयः शापः २५ सर्वभक्षाः भक्ष्या भक्ष्यविचारशून्याः वृत्त्येदे-
हादिपोषणाय धृतानि विद्यातपोव्रतानि यैः वित्तादिष्वेवाराभोरतिर्येषां ते याचकाः संतो विचरंत्विति च शापचतुष्टयम् २६ प्रत्यसृज-
त् प्रत्यदात् शापरूपं ब्रह्मदंडम् २७ सच्छास्त्रस्य परिपंथिनः प्रतिकूलाः २८ सरागौडीपैष्टीमाध्वीच आसवस्तालादिसंभवंम-
घम् दंडैक्यात् षट्त्वम् तद्यत्र देवपूज्यं देवतावदादरणीयमिति वा २९ ब्रह्मवेदम् कथंभूतम् सेतुं मर्यादारूपम् तदेवाह पुंसां

गिरः श्रुतायाः पुष्पिण्यामधुगंधेन मूरिणा मध्ना चोन्मथितात्मानः संमुह्यंतु हरद्विषः २५ सर्वभक्षाद्विजा-
वृत्त्येधृतविद्यातपोव्रताः वित्तदेहैर्द्रियारामायाचका विचरंत्विति ह २६ तस्यैवं ददतः शापं श्रुत्वा द्विजकु-
लाय वै भृगुः प्रत्यसृजच्छापं ब्रह्मदंडं दुर्त्ययम् २७ भवव्रतधराये च ये च तान् समनुव्रताः पारवंडिन-
स्ते भवन्तु सच्छास्त्रपरिपंथिनः २८ नष्टशौचामूढधियोजटाभस्मास्थिधारिणः विशंतु शिवदीप्तायां
यत्र देवसरासवम् २९ ब्रह्मचब्राह्मणाश्चैव यद्ययं परिनिंदथ सेतुं विधारणं पुंसामृतः पारवंडमाश्रि-
ताः ३० एष एवाह लोकानां शिवः पंथाः सनातनः यं पूर्वचानुसंतस्थु र्यत्प्रमाणं जनार्दनः ३१ तद्ब्रह्म पर-
मं शब्दं सतां वत्स सनातनम् विगद्यया तपारवंडं देववो यत्र भूतराट् ३२ मैत्रेय उवाच तस्यैवं दद-
तः शापं भृगोः स भगवान्भवः निश्च कामततः किंचिद्विमना इव सानुगः ३३ तेषां विश्वसृजः सत्रंस-
हस्रपरिवत्सरान् संविधाय महेश्वरस्य त्रेज्य ऋषभो हरिः ३४ आप्रुत्या वभृथ यत्र गंगायमुनयान्विता वि-
रजेनात्मना सर्वस्वस्वधामययुस्ततः ३५ इति श्रीभा० चतुर्थस्कंधे दक्षशापो नाम द्वितीयोऽध्यायः २

वर्णाश्चमाचारवतां विधारणं धारकम् ३० सेतुत्वं प्रपंचयति द्वाभ्याम् एषः वेदलक्षण एव शिवः पंथाः यं पूर्व ऋषयः अनुसंतस्थुः आश्रित-
वंतः यद्यस्मिन् जनार्दनः प्रमाणं मूलम् ३१ भूतराट् भूतानां तामसानां पतिः ३२ अन्योऽन्यशापेन उभयोर्नाशाद्विमना इति तथाऽ-
पि भगवदनुगृहीतानां नाशो न स्यादिति हेतोर्विमना इवेति भावः ३३ ऋषभः सर्वश्रेष्ठो हरिर्यत्र इज्यः पूज्यः तत्सत्रं सम्यग्विधाय हे-
महेश्वरस्य विदुर ३४ यत्र प्रयागेऽन्विता तत्रावभृथ स्नानं कृत्वा ततः स्थानात् ययुः ३५ इति चतुर्थे टीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ ६

तृतीयेतुसतीतातयज्ञोत्सवदिदक्षया गमिष्यंतीमहेशेनवारितानीतिहेतुभिः १ धियमाणयोःअवतिष्ठमानयोः धृङ् अवस्थानइत्यस्मा
त १ रुद्रविहीनोयज्ञोनास्त्येव तथाऽपिदक्षस्यरुद्रपरित्यागोद्वेषात्गर्वाच्च तत्रद्वेषेहेतुरुक्तः गर्वेहेतुमाह यदातुप्रजापतीनामाधिपत्येऽ
भिषिक्तः तदातस्यस्मयोगर्वोऽभवत् २ गर्वादेवब्रह्मिष्ठान्सेश्वरानभिभूयतिरस्कृत्यवाजपेयेनेष्वाबृहस्पतिसवेनयजेतेतिश्रुतेः वा
जपेयेनेष्वासमारेभे ३ कृतस्वस्त्ययनाःकृतमंगलाःसभर्तृकाइति दक्षिणादिभिः प्रथममर्हितानामपिपत्यर्हणेपुनरर्हणमुक्तम् ४
तत्तदारवेचराणांप्रजल्पतांसतांपितृयज्ञमहोत्सवंश्रुत्वा ५ तत्रव्रजतीःउपदेवानांगंधर्वादीनांवरस्त्रियश्चस्वस्यनिलयस्याभ्याशेस-

मैत्रेयउवाच सदाविद्विषतोरेवंकालोवैधियमाणयोः जामातुःश्वशरस्यापिस्ममहानतिचक्रमे १
यदाभिषिक्तोदक्षस्तब्रह्मणापरमेष्ठिना प्रजापतीनांसर्वेषामाधिपत्येस्मयोऽभवत् २ इष्वासवाजपे-
येनब्रह्मिष्ठानभिभूयच बृहस्पतिसवन्नामसमारेभेकृतूत्तमम् ३ तस्मिन्ब्रह्मर्षयःसर्वेदेवर्षिपितृदेवताः
आसन्कृतस्वस्त्ययनास्तत्पत्यश्चसभर्तृकाः ४ तदुपश्रुत्यनभसिरवेचराणांप्रजल्पताम् सतीदाक्षाय
णीदेवीपितुर्यज्ञमहोत्सवम् ५ व्रजतीःसर्वतोदिग्भ्यउपदेववरस्त्रियः विमानयानाःसंप्रैष्ठानिष्ककंदीः
स्रवाससः ६ दृष्ट्वास्वनिलयाभ्याशेलोलाक्षीमृष्टकुंडलाः पतिंभूतपतिंदेवमौत्सुक्यादभ्यभाषत ७
सत्युवाच प्रजापतेस्तेश्वशरस्यसांप्रतंनिर्यापितोयज्ञमहोत्सवःकिल वयंचतत्राभिसरामवामतेय
द्यर्थिताऽमीविबुधाव्रजंतिहि ८ तस्मिन्भगिन्योममभर्तृभिःस्वकैर्ध्रुवंगमिष्यंतिसुहृदिदक्षवः अहं-
चतस्मिन्भवताऽभिकामयेसहोपनीतंपरिबर्हमर्हितुम् ९

मीपेदृष्ट्वाऔत्सुक्यात् पतिमभ्यभाषतेतित्रयाणामन्व
यः कथंभूतास्त्रियोदृष्ट्वाविमानानियानानियासांताः प्रैष्ठैःसहिताः निष्कानिपदकानिकंठेषुयासांशोभमानानिवासांसियासाम् ६ लो
लानिचंचलान्यक्षाणिनयासाम् मृष्टानिउज्ज्वलानिकुंडलानियासांताः ७ निर्यापितःप्रवर्तितः हेवामशिवतेयद्यर्थिताइच्छार्तिवयंच
तत्राभिसरामगच्छामः नचाद्यापियागोनिवृत्तः यतोऽमीविबुधाव्रजंति ८ औत्सुक्यंप्रकटयंत्याह तस्मिन्नितिषड्विः पितृभ्यामुपनी-
तंदत्तंपरिबर्हमलंकारादिद्रव्यंभवतासहार्हितुंस्वीकर्तुमभिकामये अर्हितमितिपाठेसत्कृतंपरिबर्हमिच्छामीति ९ १० ११

स्वसूः भगिनीः भर्तृभिः संमिताः सदृशीः क्लिन्नधियंस्नेहार्द्रचित्ताम् चिरमुत्कंठमुत्सुकं मनोयस्याः साहं द्रक्ष्यामि हेमूड उन्नीयमानं प्रवर्त्यमानम् अध्वरध्वजमिव दृश्यं श्रेष्ठमध्वरम् यद्वा उत्क्षिप्यमाणं यज्ञे केतुं यूपं वा १० अहो किंतु चाश्चर्यं येन तवैतदौत्सुक्यमिति चेदत आह हेअज एतद्विश्वमाश्चर्यरूपं त्वय्येव त्वन्मायया रचितं विभाति अतो यद्यपि तव नाश्चर्यबुद्धिस्तथाऽप्यहं योषिदुत्सुकस्वभावात् तव तत्त्वं न जानामि अतो दीना रूपणा सती हे भव मे भव क्षितिं जन्मभूमिं दिदृक्षे द्रष्टुमिच्छामि ११ दिदृक्षामेव कैमुत्यन्यायेन व्यनक्ति पश्येति द्वाभ्याम् हेअभवेति सुहृद्वियोगदुःखं त्वयाना स्वादितमिति भावः अन्यायोषितः संबंधरहिता अपि प्रयांतीः पश्य

तत्र स्वसूर्मननु भर्तृसंमितामातृष्वसूः क्लिन्नधियं च मातृम् द्रक्ष्ये चिरोत्कंठमना महर्षिभिरुन्नीयमानं च मूडा ध्वरध्वजम् १० त्वय्येतदाश्चर्यमजात्ममायया विनिर्मितं भाति गुणत्रयात्मकम् तथाऽप्यहं योषिदतत्त्वविच्चते दीना दिदृक्षे भव मे भव क्षितिम् ११ पश्य प्रयांती रभवान्ययोषितोऽप्यलंकृताः कांतसरवा वरूथशः यासां वज्रिः शितिकंठमंडितं नभो विमानैः कलहंसपांडुभिः १२ कथं सतायाः पितृगेहकौतुकं निशम्य देहः सुरवर्येन गते अनाहता अप्यभियंति सौहृदं भर्तुर्गुरोर्देहकृतश्च केतनम् १३ तन्मे प्रसीद दममर्त्यवाञ्छितं कर्तुं भवान् कारुणिको बलाहति त्वयात्मनोऽहंऽहमदभ्यचक्षुषानिरूपितामाऽनुगृहाण याचितः १४ ऋषिरुवाच एवं गिरिवः प्रिययाऽभिभाषितः प्रत्यभ्यधत्त प्रहसन् सुहृत्प्रियः संस्मारितो मर्मभिदः कुवागिषून् यानाह को विश्वसृजां समक्षतः १५

कांतसरवा भर्तृसहिताः वरूथशः

संघशः कथं भूताः यासां विमानैर्नभोमंडितं ताः हे शितिकंठनीलकंठ इति परानुग्रहाय त्वया विषमपि भाक्षितमिति सूचयति १२ तदा हे सुरश्रेष्ठ पितृगेहोत्सवं निशम्य सताया देहः कथं नेन गते द्रष्टुं न प्रचलति तथाऽप्यनाहताः संतः कथं गच्छामस्तत्राह सौहृदं केतनं भिन्नगृहं तथा भर्ता दीनां च गृहमनाहता अप्यभियंति संतः ह्रस्वमार्षम् १३ हेअमर्त्यतत्तस्मात् प्रसीद इदं मे वाञ्छितं कर्तुं भवानर्हति कारुणिकत्वमेवाह अदभ्यचक्षुषा अनल्पज्ञानेनापि त्वया आत्मनो देहस्याहंऽहं निरूपिता धृताय तोऽर्धनारीश्वर इति रव्यातोऽसि अतो मामामनुगृहाण याचितः सन् १४ अभिभाषितो याचितः कः दक्षः यानाह मर्मभिदं तियेतान् कुवागिषून् दुरुक्तिबाणान् संस्मारितः सन् १५

अनाहुताअपीतित्वयायदुदितमुक्तंतच्छोभनमेव किंतु अनात्म्यं देहादावहंकारः तत्कृतेन मदेन मन्युना च ते बंधवो यद्यनुत्पादितदोषदृष्टयो भवन्ति तर्हि न उत्पादिता आरोपिता दोषदृष्टिर्येषां ते १६ ननु विद्यादिगुणयुक्तो दक्षस्त्वादृशेषु महत्कथं दोषदृष्टिर्भवेत् तत्राह विद्यादिभिरेव स्मृतौ हतायां विवेकज्ञानेन हे सति भूयसामहत्तमानां धाम ते जो न पश्यन्ति हि ननु गुणैः कथं विवेकनाशस्तत्राह सतां गुणैः विवेकहेतुभिरपि असत्तमानाभितरैः दोषभूतैः अतएव तैर्भूतः धृतः पुष्टो वा अहं विद्वान् तापस इत्यादिनामानो गर्वस्तेन दुष्टादृष्टिर्येषां ते १७ स्वजनव्यपेक्षया बंधुदृष्ट्या गृहान्नप्रतीयात् नावलोकयेत् अनवस्थितचित्तत्वमेवाह येव कधिया कुटिलया नुत्या पश्यं

श्रीभगवानुवाच त्वयोदितं शोभनमेव शोभने अनाहुता अप्यभियंति बंधुषु ते यद्यनुत्पादितदोषदृष्टयो बलीयसाऽनात्म्यमदेन मन्युना १६ विद्यातपो वित्तवपुर्वयः कुलैः सतां गुणैः षाड्रसत्तमेतरेः स्मृतौ हतायां भूतमानदुष्टशस्तब्धान पश्यन्ति हि धाम भूयसाम् १७ नैतादृशानां स्वजनव्यपेक्षया गृहान्नप्रतीयादनवस्थितात्मनाम् येभ्यः गतान् वक्रधियाऽभिचक्षते आरोपितभूभिरमर्षणाक्षिभिः १८ तथाऽरिभिर्न व्यथते शिलीमुरैवैः शेते दितांगो हृदयेन दूयता स्वानां यथा वक्रधियां दुरुक्तिभिर्दिवानि शंतप्यति मर्मताडितः १९ व्यक्तत्वमुत्कृष्टगतेः प्रजापतैः प्रियात्मजानामसि स्रक्षुसंमता अथापि मानं न पितुः प्रपत्स्यसे मदाश्रयात्कः परितप्यते यतः २०

ति आरोपिता उत्तंभिताभूर्येषु ता-
न्यारोपितभूणितैः आरोपिताभिर्भूभिरिति वा अमर्षणैः सक्रोधैरक्षिभिः १८ ननु स्वजनानां गृहं स हृदि र्गंतव्यं तेषां दुश्चैष्टितं च सोढव्यं न तस्य दुःसहत्वादित्याह तथेति अरिभिः शिलीमुरैर्वर्षणैरदितांगः खंडितगात्रोऽपि तथा न व्यथते यतः शेते स्वपिति स्वानां दुरुक्तिभिर्मर्मस्रताडितो यथा दूयता व्यथमानेन हृदा दिवानि शंतप्यति १९ मयितत्र गतायां नेयं शंकेति चेत्तत्राह व्यक्तं नि-
श्चितम् उत्कृष्टगतिः स्थितिर्यस्य तस्यात्मजानां कन्यानां मध्ये त्वंप्रियेति मे संमताऽसि पितुः सकाशात्मानं न लप्स्यसे मदाश्रयात् मत्संबंधात् २०

ननु भगवन्त्वया किमिति दक्षः तिरस्कृतः यतोऽसौ त्वां द्वेष्टि अत आह पापच्यमानेन अलंदत्यमानेन न हृदामनसा दुःखितैर्द्रियः काभिः पुरुषो जीवः तस्य बुद्धिश्चित्तं तत्साक्षिणां निरहंकाराणामित्यर्थः समृद्धिभिः पुण्यकीर्त्यादिभिः एषां पदं स्थानमैश्वर्यं प्राप्नुमकल्पः अशक्तः सन् परं द्वेष्टि अस्मरायथा हरिं केवलं द्विषंति २१ ननु त्वया प्रत्युत्थानविनयाद्यकरणादवज्ञात एवासौ तत्राह हे स मध्यमे प्रत्युद्गमादिकं मिथोजनैर्यद्विधीयते तत्प्राज्ञैः साधुविधीयते साधुत्वमेवाह परस्मै श्रीवासुदेवाय गुहाशयाय अंतर्धामिण एव तच्च चेत्तसैव परिपूर्णतस्मिन् कायिकव्यापारायोगात् अतोऽंतर्धामिदृश्या मनसा सर्वकृतमिति भावः २२ किंच न केवलमभ्यागतेष्वेव वासुदेवदृश्या न मननं क्रियते किंतु नित्यमेव मनसि वासुदेवश्चित्तत इत्याह विशुद्धं सत्त्वमंतःकरणं सत्त्वगुणो वा वसुदेवशब्दितं वसुदेवश

पापच्यमानेन न हृदा तुरेन्द्रियः समृद्धिभिः पुरुषबुद्धिसाक्षिणाम् अकल्प एषामधिरोढुमंजसा पदं परं द्वेष्टि यथाऽस्मरा हरिम् २१ प्रत्युद्गमप्रश्रयणाभिवादनं विधीयते साधुमियः स मध्यमे प्राज्ञैः परस्मै पुरुषाय चेतसा गुहाशयायैव न देहमानिने २२ सत्त्वविशुद्धं वसुदेवशब्दितं यदीयते तत्र पुमानपावृतः सत्त्वे च तस्मिन् भगवान् वासुदेवोऽत्यधोऽक्षजो मे नमसा विधीयते २३ तत्तन्निरीक्ष्यो नापिताऽपि देहकृद्दक्षो मम द्विदूतदनुव्रताश्च ये यो विश्वसृज्यज्ञगतं वरोरुमामनागसंदुर्वचसाऽकरोत्तिरः २४ ६

येनोक्तम् कुतः यस्मात्तत्र सत्त्वे पुमान् वासुदेव ईयते प्रकाशते अपगतमावृतमावरणं यस्मात्सः अयमर्थः वसुदेवे भवति प्रतीयत इति हि वासुदेवः परमेश्वरः प्रसिद्धः सच्चि विशुद्धे सत्त्वे प्रतीयते अतः प्रत्ययार्थेन प्रसिद्धेन प्रकृत्यर्थो निर्धार्यते ततश्च वासयति देवमिति व्युत्पत्त्या वसत्यस्मिन्निति वासुदेवः दीव्यते द्योतत इति वा वसुभिः पुण्यैर्दीव्यते प्रकाशत इति वा वसुदेवशब्दवाच्यं शुद्धं सत्त्वम् ततः किमत आह सत्त्वे च तस्मिन् मे मयानमसानमस्कारेणानुविधीयते सेव्यत इत्यर्थः मनसेति पाठे मनसा विशेषेण विधीयते चिंत्यत इत्यर्थः यतः अधोभूतेषु प्रत्याहृतेष्वक्षेषु जायते प्रकाशते इन्द्रियगोचर इत्यर्थः २३ तत्तस्मात्त्वयाननिरीक्ष्यः देहकृदपीति पोषकत्वादिभि रौपचारिकपितृत्वव्यावृत्त्यर्थम् द्विदूतः तदेवाह हे वरोरुयो दक्षः विश्वसृजां यज्ञगतं मां निरपराधं तिरो करोत्तिर

विपक्षेदोषमाह यदीति महचोऽतिहाय अतिक्रम्य यतः संभावितस्य सप्रतिष्ठितस्य यदापराभवो भवति तदा सपराभवः मरणाय कल्पते
 २५ इति चतुर्थे टीकायां तृतीयोऽध्यायः ३ चतुर्थे तु पतिं हित्वा गता पित्रावः मानिता रुषा निर्भर्त्स्य तं यज्ञे जहौ देहमितीर्यते १
 उभयत्रानुज्ञाते बलान्निवारणे च स्रद्धादिदृक्कः निष्क्रामती भवात्परिशंकिता पुनर्निर्विशती च तदा सा सती द्विधा आस बभूव नगता
 न च स्थिता आंदोलावत् गतिरभवत् १ स्रद्धादिदृक्षायाः प्रतिघातेन दुर्मनाः अश्रूणां कलाभिः लेशै रतिविह्वला व्याकुला अप्रतिपू
 रुषं स्वसमानपुरुषांतररहितम् प्रधक्ष्यतीव भस्मीकरिष्यतीव रुषा जातो वेपथुः कंपो यस्य २ ततस्तं विहाय पित्रोर्गृहानगात्

यदि ब्रजिष्यस्यतिहाय महचो भद्रं भवत्यानततो भविष्यति संभावितस्य स्वजनात्पराभवो यदा ससद्यो मर
 णाय कल्पते २५ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे उमारुद्रसंवादे तृतीयोऽध्यायः ३
 मैत्रेय उवाच एतावदुक्त्वा विरराम शंकरः पत्न्यगनाशं त्युभयत्र चिंतयन् स्रद्धादिदृक्कः परिशंकि
 ता भवान् निष्क्रामती निर्विशती द्विधा ससा १ स्रद्धादिदृक्षा प्रातिघातदुर्मनाः स्नेहाद्रुदंत्यश्रुकलाऽतिवि
 ह्वला भवं भवान्यप्रतिपूरुषं रुषा प्रधक्ष्यती वैक्षतजातवेपथुः २ ततो विनिश्वस्य सती विहाय तं शो
 केन रोषेण च दूयता हृदा पित्रोर्गात् स्त्रेण विमूढधीर्गृहान् प्रेम्णात्मनो योऽहमदात्सतां प्रियः ३ ताम-
 न्वगच्छन् द्रुतविक्रमां सती मेकां त्रिनेत्रानुचराः सहस्रशः सपार्षदयक्षामणिमन्मदादयः पुरो हृषेन्द्रास्त
 रसागतव्यथाः ४ तां सारिका कंदुकदर्पणांबुजश्वेता तपत्रव्यजनस्रगादिभिः गीतायनैर्दुदुभिर्शरव
 वेणुभिर्हृषेन्द्रमारोप्य विटं किताययुः ५

कथं भूतम् यः प्रीत्या तस्यै आत्मनो देहस्यार्द्धमदात् त्यागे हेतुः स्त्रेणं स्त्री स्व-
 भावः तेन विमूढधीर्यस्याः ३ द्रुतविक्रमां शीघ्रं गच्छंतीम् सहपार्षदैः यक्षैर्वर्तमानाः मणिमान्मदश्वादि र्येषां ते पुरः पुरतो हृषेन्द्रो
 येषां ते गतव्यथानिर्भयाः रुद्राति क्रमेण तस्यागमनादागतव्यथा इति वा ४ तां हृषेन्द्रमारोप्य सारिकादिभिः क्रीडोपकरणैः श्वेता
 तपत्रादिभिश्च महाराजविभूतिभिः सह विटं किताययुः सारिकापठननिरूपिता पक्षिणी गीतायनैर्गीताग्र्यैः ५ ६

आसमंताद्योवेदघोषस्तेनोर्जितंशोभमानंयज्ञसंबंधिपशुविशसनंयस्मिन् यद्वा तेनोर्जितमतिशयितंयज्ञवैशसंपरस्परंस्पर्धाय
स्मिन् तद्यजनंयज्ञस्थानंसमाविशद्देवीविबुधैश्चजुष्टम् मृदादिभिर्निसृष्टाभिर्निर्मितानिभांडानिपात्राणियस्मिन् ६ कश्चननाद्रि
यत् नादतवान् यज्ञकृतोदक्षात्तयद्रयंतस्मात् तत्रहेतुः तेनविमानिताम् स्वसृजननींचक्रतेविना तास्तुसादराः परिषस्वजुः आ
लिंगितवत्यः प्रेमाश्रुभिर्निरुद्धः कंठोयासाम् ७ अप्रतिनंदिता अनादतासतीनादत्तनगृहीतवती कथं सौंदर्येणसोदरत्वेनभगिनी
नायः संप्रश्नः तत्रसमर्थायोग्यायावार्तातयासहतांचनादत्तनाशृणोदित्यर्थः ८ नविद्यतेरुद्रस्यभागोयस्मिस्तम् देवेरुद्रेकृतंहेल

आब्रह्मघोषोर्जितयज्ञवैशसंविप्रर्षिजुष्टंविबुधैश्चसर्वशः मृद्वर्चयःकांचनदर्भचर्मभिर्निसृष्टभांडंय
जनंसमाविशत् ६ तामागतांतत्रनकश्चननाद्रियद्विमानितांयज्ञकृतोभयाज्जनः क्रतेस्वसृज्जन-
नींचसादराः प्रेमाश्रुकंठ्यः परिषस्वजुर्मृदा ७ सौंदर्यसंप्रश्नसमर्थवार्तयामात्राचमातृष्वसृभिश्च-
सादरम् दत्तांसपर्यावरमासनंचसानादत्तपित्राऽप्रतिनंदितासती ८ अरुद्रभागंतमवेक्ष्यचाध्वरं
पित्राचदेवेकृतहेलनंविभौ अनादतायज्ञसदस्यधीश्वरीचुकोपलोकानिवधक्ष्यतीरुषा ९ जगहसाऽ
मर्षविपन्नयागिराशिवद्विषंधूमपथश्चमस्मयम् स्वतजसाभूतगणान्समुत्थितान्निगृह्यदेवीजगतोऽ
मिश्रुण्वतः १० श्रीदेव्युवाच नयस्यलोकेऽस्त्यतिशायनः प्रियस्तथाऽप्रियोदेहभृतांप्रियात्म
नः तस्मिन्समस्तात्मनिमुक्तवैरकेक्रतेभवंतंकतमःप्रतीपयेत् ११

नमवज्ञाआव्हानाद्यकरणात् ९ जगर्हनिंदित-
वतीअमर्षेणकोपेनविपन्नाअव्यक्तातयाशिवंदेष्टिदतिशिवद्विदत्तम् धूमपथः कर्ममार्गस्तत्रश्चमोऽप्यासस्तेनस्मयोगर्वोयस्यदक्षा
वधायसमुत्थितान् स्वाज्ञयानिगृह्यनिवार्य १० निंदामेवाह नयस्येतित्रयोदशभिः मुक्तवैरकेत्यक्तविरोधेतस्मिन्शिवेभवंतमृते
विनाकतमःप्रतीपयेत् प्रतिकूलमाचरेत् वैराभावेहेतवः यस्यलोकेअतिशायनः अतिशयितोनास्ति तथाप्रियश्चाप्रियश्चना-
स्ति समासपाठे अतिशयेनप्रियोनास्ति देहभृतांप्रियोऽयमात्मातस्यसमस्तस्यात्मनिकारणभूतेसमस्तरूपइतिवा ११ ६

तस्यचप्रतिकूलकरणंदेधा महत्तमद्रोहेणसाक्षात्तद्रोहेणच तत्रपुरुषाणांचातुर्विध्यंवदंतीमहत्तमद्रोहमाह दोषानितिद्वाभ्या
म् हेद्विजेत्यधिकक्षेपः भवादृशाः त्वद्विधाः असूयकाः परेषांगुणेषुदोषानेवगृणंहति ननुगुणान् केचिन्माध्यस्थांगुणेषुदोषान्गृणंह
ति किंतुयथास्थितान् गुणदोषान् विवेकेनगृणंहति तेतुमहांतउच्यंते साधवस्तुकेवलंगुणानेवगृणंहतिनदोषान् तेतुमहत्तराउच्यं
ते महत्तमास्तुदोषान्गृणंहत्येव तेचप्रत्युतफलान्नुत्तुच्छानपिगुणान्बहुलीकुर्वन्तिइतिकरिणावोभवन्तितेषुभवान् अघमविदन्
विदितवान् कल्पितवानित्यर्थः तच्चब्रह्मिष्ठानभिभूयकल्पितवानित्यनेनसूचितम् १२ एतच्चदुर्जनेषुयुक्तमेवेत्याह नेति कुणपंजडं

दोषान्परेषांहिगुणेष्वसाधवोगृणंहतिकेचिन्नभवादृशाद्विज गुणांश्चफलान्बहुलीकरिणावोमहत्तमा-
स्तैष्वविदद्भवानघम् १२ नाश्चर्यमेतद्यदसत्सर्वदामहद्विनिंदाकुणपीत्येवादिषु सैर्ष्यमहापुरुष-
पादपांस्तुभिर्निरस्ततेजःसूतदेवशोभनम् १३ यद्यक्षरनामगिरिरितंनृणांसकृत्प्रसंगादघमाश्रुहं-
तितत् पवित्रकीर्तितमलंघ्यशासनंभवानहोद्वेष्टिशिवंशिवेतरः १४ यत्पादपद्मंमहतांमनोऽलिभि
र्निषेवितंब्रह्मरसासवार्थिभिः लोकस्ययद्वर्षतिचाशिषोऽर्थिनस्तस्मैभवान्द्रुह्यतिविश्वबंधवे १५

शरीरंतदेवआत्मेतिवदंतियेतेषु ईर्ष्याअक्षांतिः सैर्ष्ययथाभवत्येवंमहतांविनिंदेतियत् एतदाश्चर्येनभवति सैर्ष्यनिरस्तंतेजःप्रभा
वोयेषामितिवा यद्यपिमहापुरुषाः स्वनिंदांसहंतेतथाऽपितत्पादरेणवस्तदसहमानाः तेषांतेजोनिरस्यंति अतोऽशक्तेषुमहन्निं-
दनमेवोचितमित्यर्थः १३ तदेवंमहत्तमद्रोहमुक्तातस्मिन्नेवकृतंद्रोहमाह यदितिद्वाभ्याम् यद्यस्यद्वक्षरमात्रंशिवइतितत्प्रसिद्धंनामनृ
णांसर्वेषामाश्रुअघंसर्वंहति केवलंगिरैवेरितमुच्चारितंननुमनःपूर्वकंतत्तुसकृदपिप्रसंगादपितंशिवंद्वेष्टि नलंघ्यंशासनमाज्ञायस्य
अहोशिवेतरः अमंगलरूपः १४ पापहरत्वमुक्तामुक्तिमुक्तिप्रदत्वेनशिवंवर्णयंत्याह यस्यपादपद्मंमनांस्येवालयस्तेः ब्रह्मरसोब
ह्मानंदः सएवासवोमकरंदः तदर्थिनः यच्चार्यिनः सकामस्यताआशिषोवर्षति १५

७ ७ ७ ७

यदुक्तं शिवापदेशोत्थं शिवइतियच्चोक्तं प्रेतावासेष्वित्यादि तदाक्षिपंत्याह किंवेति योजदा अवकीर्य श्मशाने अवसत् वसतिस्म तस्य श्म-
शानमाल्यानि भस्मानि नृकपालानि च भूषणत्वेन संतियस्यतं त्वत्तोऽन्येन विदुः किंते विदंत्येवेति चेत् न तथा सति तेषां तद्वास्यानुपपत्तेरि-
त्याह तच्चरणादवसृष्टंगलितं निर्माल्यं मूर्ध्नि धारयन्ति १६ इदानीं देहं त्यक्तुं कामाधर्मतत्त्वमाह कर्णोवाच्छाद्य निर्गच्छेत् यद्यदि मर्तु-
मारयितुं वा कल्यो न भवति कदा धर्मावितरि धर्मरक्षके ईशो स्वामिनि असृणिभिर्निरंकुशैर्नृभिरस्यमानेऽधि क्षिप्यमाणे प्रभुः शक्तश्चे-
त् रुशतीम कल्याणवादिनीं प्रसह्य बलात् छिंघात् ततोऽपि स्वयं प्राणान् विसृजेदितियत्सधर्मः १७ तव त्वत्तः उत्पन्नम् शि-

किं वा शिवारव्यमशिवं न विदुस्त्वदन्ये ब्रह्मादयस्तमवकीर्य जटाः श्मशाने तन्माल्यभस्म नृकपाल्यवसत्-
पिशाचैर्ये मूर्ध्नि धारयन्ति तच्चरणावसृष्टम् १६ कर्णोपि धाय निरयाद्यदकल्प ईशो धर्मावितर्य सृणिभिर्नृ-
भिरस्यमाने छिंघात्प्रसह्य रुशतीमं सतीं प्रभुश्चेज्जिह्वामसूनपिततो विसृजेत्सधर्मः १७ अतस्तवो-
त्पन्नमिदं कलेवरं न धारयिष्ये शितिकंठगर्हिणः जग्धस्य मोहोद्धिविश्रद्धिर्मंधसोज्जुगुप्सितस्योद्धरणं प्र-
चक्षते १८ न वेदवादाननुवर्तते मतिः स्वएव लोके रमतो महामुनेः यथा गतिर्देवमनुष्ययोः एव क-
स्वएव धर्मेन परं क्षिपेत्स्थितः १९

तिकंठो नीलकंठः तन्निंदकात् प्रमादादापन्नस्यापवित्रस्य त्यागं विना न शक्नोति ह-
ृष्टांतेनाह जग्धस्य भक्षितस्यान्नस्योद्धरणं वमनमेव पुंसः विश्रद्धिं प्रचक्षते १८ यदुक्तं लुप्तक्रियायाश्च यइतितत्पत्याह नेति वेद-
वादान् विधिनिषेधरूपान् स्वएव लोके स्वात्मान्येवरममाणस्य महतो मुनेः सम्यक् विरक्तस्य मतिर्नानुवर्तते निवृत्ताधिकारत्वात् अधि-
कारभेदे हृष्टांतः यथा देवानां गतिराकाश एव मनुष्याणां पृथिव्यामेव अतः स्वएव धर्मे प्रवृत्तिलक्षणे निवृत्तिलक्षणे वा स्थितः सन् परम-
न्यधर्मे पुरुषं वानक्षिपेत् न निंदेत् अवस्थिताधिकारत्वेनोभयोः सत्यत्वात् न क्षिपेदेवेति वाऽन्वयः १९

एतदेवोपपादयंत्याह प्रवृत्तमग्निहोत्रादि निवृत्तं शमदमादि ऋतंसत्यमेव यतः वेदे आश्रितं विहितम् तच्च विविच्य व्यवस्थया श्रितमृतत्ववि-
शेषेण व्यवस्थामेवाह उभयं रागवैराग्यलक्षणम् लिंगं चिह्नमधिकारिविशेषणं यस्मिन् ननु यावज्जीवमग्निहोत्रं जुहोति शान्तो दात इत्या-
दिषु नैवं व्यवस्थाप्रतीयते सत्यम् तथा ऽप्युभयोरेकाधिकारविरोधान्नथापर्यवस्यतीत्याह युगपद्वावो यौगपदं यौगपद्येनैकस्मिन् कर्तरित-
त्कर्मद्वयं विरोधि ननु तर्हि निवृत्तं कर्म शिवेनापि कर्तव्यमेव नेत्याह ब्रह्मणि सदा शिवे किंचिदपि कर्म न कच्छति प्राप्नोति अतो यथा प्रवृत्तनि-
वृत्तयोः परस्परधर्माकरणेन दोषः तथेश्वर एतदुभयधर्माकरणे ऽपीति भावः २० चित्ताभिरस्मृतास्मानः तथानग्न इत्यादिना यो भोगाद्य-
भाव उक्तस्तत्राह हे पितः अस्माभिरास्थिताः आश्रिताः पदव्यः अणिमादिसमूहयः वीर्युष्माकं मानसं तीत्यर्थः यतो वः पदव्यो यज्ञशाला

कर्म प्रवृत्तं च निवृत्तमप्यृतं वेदे विविच्योभयलिंगमाश्रितम् विरोधितद्यौगपदैककर्तरि द्वयं तथा ब्रह्मणि
कर्म न छति २० भावः पदव्यः पितरस्मदास्थिताया यज्ञशालासूनधूमवर्त्मभिः तदन्नतृप्तेरस्मद्भिरी-
डिता अव्यक्तलिंगा अवधूतसेविताः २१ नैतेन देहेन हरेकृता गसो देहोद्भवेनालमलंकुजन्मना वीडाम
माभूत् कुजनप्रसंगतस्तज्जन्मधिकृत्यो महतामवधकृत् २२ गोत्रं त्वदीयं भगवान् वृषध्वजो दाक्षाय
णीत्याह यदा स दुर्मनाः व्यपेतनमस्मितं माश्रुतल्यहं व्युत्स्रक्ष्य एतत् कुणपं त्वदंगजम् २३

स्वेव भवंति ताश्च तदन्नेन यज्ञगतेनान्नेन तृप्तेः केवलमीडिता धूमवर्त्मभिश्च भुज्यंते या अस्मत्पदव्यस्तास्तनैवं भूताः किं त्वव्यक्तलिंगाः
न व्यक्तं लिंगं हेतुर्यासाम् इच्छामात्रप्रभवत्वात् अवधूतैः ब्रह्मविद्भिः सेविताः अतो ऽहमाद्योरुद्रोदरिद्र इति गर्वेमा कृथा इति भावः २१
किं बहुनोक्तेन इदं देहं त्यक्ष्याम्येवेत्याह द्वाभ्याम् एतेन नालं न पूर्यते किम् अपित्वलमेव कथं भूतेन कुजन्मना तदेवाह हरेकृता पराध-
स्य तव देहादुद्भूतेन उत्पन्नेन ननु श्लाघ्योऽयं देहः कथं त्याज्यस्तत्राह कुजनस्य तव प्रसंगतः संबंधात् मम लज्जा ऽभूत् अतो यो महतामपि-
यकर्ता तस्मात् यज्जन्म तद्विद् त्वत्संबन्धादश्लाघ्यमित्यर्थः २२ किंच परिहासादिषु विनोदेनापि दाक्षायणीति संबोधयन् त्वदीयं त्वत्संब-
धवाचकं गोत्रं नाम यदा वृषध्वज आह गृणहाति तदा ऽहं व्यपेतनमस्मितं यथा भवत्येवं स दुर्मना अतिदुःखितचित्ताभवामि तस्माद्भिनिश्चि-
तमेतत् कुणपप्रायं व्युत्स्रक्ष्येत्यक्ष्यामि २३

दक्षंप्रत्यनुवादं कृत्वा शत्रुहन् क्रोधादिरिपुघातिन् उदीचीमुदीच्यांदिशि पाठांतरे उदङ्मुखी शान्तवाक् गृहीतमौनाजलं स्पृष्ट्वा आचम्य दक्ष
शम् २४ योगमार्गमेवाह कृत्वेति अनिलो प्राणापानावूर्ध्वाधो वृत्तिकरो निरोधेन समानो एकरूपो नाभिचक्रे कृत्वा तत उदानमुत्थाप्य धियास
हृदि स्थापयित्वा कंठमार्गेण भुवोर्मध्यमनयत् २५ महतां पूज्यतमेन श्रीरुद्रेण २६ चरणांबुजे आसवं भजनानंदम् भर्तुरपरं नददर्श देह-
श्च सद्यः प्रज्वलितोऽमृतं समाधिनायोऽग्निस्तेन २७ रवेभुवि च हाहेत्यादिवादः तमेवाह हंतेति विषादे देवतमस्य पूज्यतमस्य प्रिया

मैत्रेय उवाच इत्यध्वरे दक्षमनूय शत्रुहन् क्षितावुदीचीं निषसाद शान्तवाक् स्पृष्ट्वा जलं पीतदुकूल
संवृतानि मील्य हृद्योगपथं समाविशत् २४ कृत्वा समानावनि लौजितासना सोदानमुत्थाप्य च नाभि
चक्रतः शनैर्हृदि स्थाप्य धियोरसि स्थितं कंठाद्भुवोर्मध्यमनिंदिताऽनयत् २५ एवं स्वदेहं महतां महीय
सामुहः समारोपितमंकमादरात् जिहासती दक्षरुषामनस्विनी दूधारगोत्रेष्वनिलाग्निधारणाम् २६
ततः स्वभर्तुश्चरणांबुजासवं जगद्गुरोश्चिंतयती नचापरम् ददर्श देहो हतकल्मषा सती सद्यः प्रजज्वा
ल समाधिजाग्निना २७ तत्पश्यतां रवेभुवि चाद्भुतं महद्वाहेति वादः क्रमहान जायत हंत प्रिया दे
वतमस्य देवी जहावसूनु केन सती प्रकोपिता २८ अहो अनात्म्यं महदस्य पश्यत प्रजापतेर्यस्य चरा-
चरं प्रजाः जहावसूनु यो हि मतात्मजा सती मनस्विनी मानमभीक्ष्णमर्हति २९ सोऽयं दुर्मर्ष हृदयो ब्रह्म-
धुकचलोकेऽपकीर्त्तिमहती मवाप्स्यति यद्गजांस्वांपुरुषद्विदुद्यतां न प्रत्यषेधन् मृतयेऽपराधतः ३०
वदत्येवं जने सत्यादृष्ट्वा सत्यागमद्भुतम् दक्षतत्पार्षदाहतुमुदातिष्ठन्नुदायुधाः ३१ तेषामापत्ततां वेगां नि
शम्य भगवान्भृगुः यज्ञघ्नेन यजुषा दक्षिणाग्नी जुहावह ३२ अध्वर्युणा हूयमाने देवा उत्पेतुरोजसा
ऋभवो नाम तपसा सोमं प्राप्ताः सहस्रशः ३३ केन दक्षेण प्रकोपिता सती २८ महदनात्म्यं दौर्जन्यम् अस्मि सर्ववस्नेह-

एव न्याय्य इत्याहुः यस्येति येन विमता अवज्ञाता २९ दुर्मर्षमत्यसहनं हृदयं यस्य लोके जनमध्ये च शब्दान्तरकंच यद्यतः स्वीयामं
गजांस्मृताम् अपराधतः स्वावज्ञया मृतये मरणायोद्यतां न निवारितवान् पुरुषद्विदुः शिवद्वेषी ३० अद्भुतं च दृष्ट्वा ३१ यत् यज्ञघ्नान्
हंतीति यज्ञघ्नेन तेनापहतं रक्ष इत्यादिना ३२ अध्वर्युणा भृगुणा येन तपसा सोमं प्राप्ताः ऋभवो नाम देवा उत्पिताः ३३ ६५ ६५

ब्रह्मतेजसा उशद्भिर्देदीप्यमानैः ३४ इति चतुर्थे टीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४ पंचमेतु सती देहत्यागमाकर्ण्य शंकरः वीरभद्ररु-
षोत्पाद्यते न दक्षमघातयत् १ प्रजापतेर्हेतोर्निधनम् कुतः तेनासत्कृतायाः तस्याध्वरेऽभवे देवास्तेः १ सधूर्जटिः रुद्रः घोरः सन्
जटामुत्कृत्योत्पाद्योत्थितः सन् तांशुविविससर्ज रुद्रश्च ओष्ठपुटोयेन तडितां वन्हीनां च सटाज्वालास्तद्वदुग्रम् रोचिर्यस्यास्ताम् २
ततो जटायाः सकाशात् अतिकायो वीरभद्रो जात इति शेषः तनुवातन्वादे हेनदिवं स्पृशन् अत्युच्च इत्यर्थः घनरुक् कृष्णवर्णः त्रयः सूर्या

तैरलातायुधैः सर्वे प्रमथाः सहगुल्फकाः हन्यमानादि शोभेजुरुशद्भिर्ब्रह्मतेजसा ३४ इति
श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कन्धे सती देहोत्सर्गनाम चतुर्थोऽध्यायः ४ मैत्रेय उवाच
भवो भवान्यानिधनं प्रजापतेरसत्कृताया अवगम्य नार्दात् स्वपाषट्सैन्यं च तदध्वरभूमिर्विद्रावि
तं क्रोधमपारमादधे १ रुद्रः रुद्रश्च ओष्ठपुटः सधूर्जटिर्जटा तडिता हि सटो ग्रोचिषम् उत्कृत्य रुद्रः स
हसोत्थितो हसनृगंभीरनादो विससर्ज तांशुवि २ ततोऽतिकायस्तनुवा स्पृशन् दिवसं हस्त्रबाहुधनरुक्
त्रिसूयदृक् करालदंष्ट्रोज्ज्वलदग्निमूर्धजः कपालमालीविविधो घतायुधः ३ तं किंकरीमातिगुणं तमाहव
द्वाजलिभगवान्भूतनाथः दक्षसयज्ञं जहि मद्भटानां त्वमग्रणी रुद्र भट्टांशको मे ४ आज्ञप्त एव कुपि-
तेन मन्युना स देवदेव परिचक्रमे विभुम् मेनेत दात्मानमसंगं रहसामहीयसां तात सहः सहिष्णुम् ५
अन्वीयमानः सह रुद्रपाषट्सैन्यं नदद्भिर्व्यनदत्स भैरवम् उद्यम्य शूलजगदंतको तं कंसं प्राद्वत् घोष-
णभूषणांघ्रिः ६ अथ त्विजो यजमानः सदस्याः ककुभ्युदीच्या प्रसमीक्ष्य रेणुम् तमः किमेतत् कुत ए
तद्रजोऽभूदिति हि जाद्विजपत्यश्च दध्युः ७

इव दृशो यस्य करालास्तुंगादंष्ट्रा यस्य ज्वलदग्निरिव मूर्धजा यस्य कपालमा
लायुक्तः विविधान्युघतान्यायुधानियस्य ३ हे रुद्र हे भट्टयुद्धकुशल मद्भटानां त्वमग्रणीः सन् सयज्ञं दक्षं जहि ब्रह्मतेजो दुर्जयमिति मां भंस्याः
यत्तस्त्वं मे अंशकः ४ मन्युनारुद्रेण परिचक्रमे प्रदक्षिणी चकार असंगमप्रतिघातं यत् रहो वेगः तेन भीतात महीयसां बलीयसामपि सहः
सहिष्णुम् बलं सोढुं क्षमं मेने ५ जगदंतको मृत्युः तस्याप्यंतकं शूलम् घोषयंति शब्दं कुर्वतीति घोषणानि नूपुरादीनि भूषणानि ययोस्ता
वंघ्रीयस्य सः ६ ककुभिर्दिशत मोन भवति किंतु रज इति ज्ञात्वाहुः रज एतत् कुतोऽभूत् दध्युः चिंतयामासुः ७ ७ ७

हेत्वंतरासंभवेनोत्पातिकंकल्पयन्ति वातां इति दस्यूनामभावेहेतुः प्राचीनबर्हिस्तदानींतनोराजाजीवतीतिनकाल्यंतेनशीघ्रनीयंते च प्रसूतिर्दक्षपत्नीसामिश्रासुरव्यायासाम् विपाकःफलम् पश्यंतीनामिति तस्यादुःखाधिक्येहेतुः अवदध्यौ अवज्ञातवान् अनागाम नागसम् ९ नचेदंरुताऽवज्ञामात्रं किंतुरुद्रावज्ञानंच अतोनास्यभद्रंभविष्यतीत्याहुः यस्त्विदंद्वाभ्याम् व्युत्सोविकीर्णोजटाकला- पोयस्य स्वशूलस्यसूच्यामग्रेअर्पिताः दिग्गजेंद्रायस्यउदितान्युन्नामितानि अस्त्राणिर्ष्येस्तेदोषोवाहवएवध्वजास्तान्वितत्यहर्षेणनृत्यन्ति उ चः अट्टहासः कठोरोहासएवस्तनयितुगर्जितंतेनभिन्नादीर्णादिशोयेनसः अमर्षयित्वा असहनयुक्तंरुत्वाभन्युपुतंकोपव्याप्तम् उदस्तः

वातानवांतिनहिसंतिदस्यवः प्राचीनबर्हिर्जीवतिहोग्रदंडः गावोनकाल्यंतदं कुतोरजोलोकोऽधुनाकिं प्रलयायकल्पते च प्रसूतिमिश्रास्त्रियउद्दिग्गजचिच्छाऊचुर्विपाकोवृजिनस्येषतस्य यत्पश्यंतीनांदुहितृ णांप्रजेशः सुतांसतीमवदध्यावनागाम् ९ यस्त्वंतकालव्युत्सजटाकलापः स्वशूलसूच्यापितदिग्गजेंद्रः वितत्यनृत्यत्युदितारुद्रोर्ध्वजानुच्चाट्टहासस्तनयितुभिन्नदिक् १० अमर्षयित्वातमसत्यतेजसमन्यु पुतंदुर्विषहंशुकुल्या करालदंष्ट्राभिरुदस्तभागणस्यात्स्वस्ति किंकोपयतोविधातुः ११ वक्त्रेवमुद्दि- ग्नदंष्ट्राच्यमानजनेनद्रक्षस्यमरवेमहात्मनः उत्पेतुरुत्पाततमाः सहस्रशोभयावहादिविभूमौचपर्यंक १२ तावत्सरुद्रानुचरैर्मरवामहान्नानायायुधैर्वामनकैरुदायुधैः पिंगैः पिशंगैर्मकरोदराननैः पर्याद्रवद्भि- र्विदुरान्वरुह्यत् १३ केचिद्भञ्जुः प्राग्वंशपत्नीशालांतथापरे सदआग्नीध्रशालांचतद्दिहारंमहानसम् १४

विक्षिप्तोभागणोनक्षत्रसंघोयेन पुनश्चतंकोपयतोविधातुरपि किंस्वस्ति स्यान्नस्यादेवकाऽन्यस्यकथा ११ उद्दिग्नाप्रचलितादृक् यस्यते- नजनेनबहुयथाभवत्येवमुच्यमानेसति उत्पाततमाः महोत्पाताउत्थिताः पर्यंक सर्वतश्च कथंभूताः महात्मनोऽपिदक्षस्यभयावहाः १२ नानाआयुधानियेषाम् वामनकैः हस्त्रैः उद्यतायुधैः पिंगैः कपिलैः पिशंगैः पीतैः मकरस्येवोदरमाननंचयेषांतैः परितोधावद्भिः अवरु- दः १३ यज्ञशालायाः पूर्वपश्चिमस्तंभयोः अर्पितंपूर्वपश्चिमायतंकाष्ठंप्राग्वंशः तम् यज्ञशालायाः पश्चिमतः पत्नीशालाताम् यज्ञशाला- याः पुरतः स्थितंसदोमंडपम् सदसः पुरोहविर्धानम् तस्योत्तरतआग्नीध्रशालाम् तद्दिहारंयजमानगृहम् महानसंपाकभोजनशालाम् १४

रुरुजुः बभञुः उत्तरवेद्याः मेरवलाः सीमासूत्राणि आज्ञागुरूणां त्वविचारणीया इति हेतोर्न ते दोषभाजिन इति भावः १५ प्रत्यासन्नान्प-
लायितान् समीपस्थान् पलायितानपि जगूहः १६ १७ ग्रावभिरर्घ्यमानाः नैकधा अनेकधा दुद्रुवुः १८ सुबोहस्ते यस्य भवो वीरभद्रः
लुलुचे उत्पादितवान् १९ उज्जहार उद्धृतवान् सदस्यः सभायां स्थितः सन् शपंतं शिवनिंदां कुर्वंतं दक्षमक्षणा अक्षिसंकोचेन असूक्तच-
त् २० कलिंगदेशराजस्या निरुद्धो द्वाहे बलभद्रो यथा द्यूते दंतान् पातितवान् गरिमणिगुरुतेरुद्रे निंध्यमाने दत्तः दंतान् दर्शयन् योजहा-
स पूष्णोरिति पाठे द्विवचनमैन्द्रापोष्णाश्चरुर्भवतीत्यत्रान्यसहितस्यापि पूष्णो दंतपातप्राप्त्यर्थं सूचितवान् तथाहि पूषाप्रपिष्टभागोऽदं

रुरुजुर्यज्ञपात्राणितथैकेऽग्नीनाशयन् कुंडेष्वमूत्रयन् केचिद्विभिदुर्वेदि मेरवलाः १५ अबाधंत सु-
नीनन्य एके पत्नीरतजयन् अपरे जगूहर्देवान् प्रत्यासन्नान्पलायितान् १६ भृगुवर्धमणिमान् वी-
रभद्रः प्रजापतिम् चंडीशः पूषणं देवं भृगुं नदीश्वरोऽग्रहीत् १७ सर्वे एव त्विजो हस्त्वासदस्याः सदि-
वौ कसः तैरर्घ्यमानाः सुभृशं ग्रावभिर्नैकधा द्रवन् १८ जुहूतः सुबहस्तस्य शमश्रूणि भगवान् भ-
वः भृगोलुलुचे सदसि योऽहसत् शमश्रुदर्शयन् १९ भगस्य नेत्रे भगवान् पातितस्य रूपाभुवि उज्ज-
हार सदस्थाऽक्ष्णायः शपंतमसूक्तचत् २० पूष्णाश्चापातय दंतान् कालिंगस्य यथा बलः शप्यमाने ग-
रिमणियोऽहसद्दर्शयन् दत्तः २१ आक्रम्योरसि दक्षस्य शितधारेण हेतिना छिदन्नपित दुर्द्धर्तुना श-
क्रोऽयं वकस्तदा २२ शस्त्रैरस्त्रान्वितैरेवमनिर्भिन्नत्वचं हरः विस्मयं परमापन्नो दध्योपशपतिश्चि-
रम् २३

तकोहितं देवा अब्रुवन्निति विहितस्य पेषणस्य द्विदैवत्याभावात् तत्र तस्य दंताः संतीति वक्तव्यं स्यात् न चैतत्संग-
च्छत इत्याशंक्य तत्रापि तस्य दंतपातो अवस्थाभेदे प्रवृत्तेन द्विवचनेन प्राप्यते अतएव पूष्णोऽनुग्रहं देधा वक्ष्यति पूषा तु यजमानस्य द-
द्भिर्जक्षतुपिष्टमुक इति केवलश्चेत्यपिष्टमुकमविष्यति अन्यसहितश्चेद्यजमानस्य दद्भिर्मक्षयिष्यतीत्यर्थः २१ छिदन्नपीत्यत्र शिर-
इत्युपरि व्यक्तीमा विष्यति अयं वको वीरभद्रः २२ अस्त्रान्वितैर्मित्रसहितैः न निर्भिन्नात्वक्यस्य तथा भूतं दृष्टेति शेषः २३ ७५

सपशूनांपतिः मरवेसंज्ञपनंयोगंकंठनिष्पीडनादिरूपंमारणोपायंहस्वातेनोपायेनाहरत् २४ अन्येषांब्राह्मणादीनांतद्विपर्ययः असाधुवा
दः अभूदितिशेषः २५ गुह्यकालयंकैलासम् २६ इतिचतुर्थेटीकायांपंचमोऽध्यायः ५ षष्ठेतुदेवसंधेनसहगत्वाभवंविधिः
सात्वयामासदक्षादिजीविताद्यर्थमादरात् १ अथदेवगणाः स्वयंभुवेन्यवेदयन् इतिद्वितीयेनान्वयः १ शूलादिभिः संच्छिन्नानिब्रुदि
तानिभिन्नानि विदीर्णान्यंगानियेषाम्सहक्रत्विग्भिः सभ्यैश्चवर्तमानाः २ कस्यदक्षस्ययज्ञेब्रह्माविष्णुश्वनेयतुः नजग्मतुः यत्रारु

हस्वासंज्ञपनंयोगंपशूनांसपतिर्मरवे यजमानपशोः कस्यकायात्तेनाहरच्छिरः २४ साधुवादस्तदाते-
षांकर्मतत्तस्यशंसताम् भूतप्रेतपिशाचानामन्येषांतद्विपर्ययः २५ जुहोवैतच्छिरस्तास्मिन्दक्षिणा
ग्नावमर्षितः तदेवयजनंदग्ध्वाप्रातिष्ठत्तुगुह्यकालयम् २६ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थ-
स्कंधेदक्षयज्ञविध्वंसोनामपंचमोऽध्यायः ५ मैत्रेयउवाच अथदेवगणाः सर्वरुद्रानीकैः प-
राजिताः शूलपादृशानिस्त्रिशगदापरिघमुद्गरैः १ उच्छिन्नभिन्नसर्वांगाः सत्त्विकसभ्याभयाकुलाः स्व-
यंभुवेनमस्कृत्यकालस्यैतन्न्यवेदयन् २ उपलभ्यपुरैर्वैतद्भगवानभ्रसंभवः नारायणश्चविश्वात्मा
नकस्याध्वरमीयतुः ३ तदाकर्ण्यविभुः प्राहुतेजीयसिहृतागसि क्षेमायतत्रसामूयान्नप्रायेणबुभूषता
म् ४ अथापियूयकृतकिल्बिषाभवंयंबर्हिषोभागभाजंपरादुः प्रसादयध्वंपरिश्रद्धचेतसाक्षिप्रप्रसा-
दंप्रगृहीतांधिपद्यम् ५ आशासानाजीवितमध्वरस्यलोकः संपालः कुपितेनयस्मिन् तमाश्रुदेवंप्रिय-
याविहीनंक्षमापयध्वंत्वादिविह्वंदुरुक्तैः ६ नाहनयज्ञोनचयूयमन्येयेदेहभाजोमुनयश्चतत्त्वम् विदुः प्र-
माणंबलवीर्ययोर्वायस्यात्मतत्रस्यैकउपायविधिस्तेत् ७

द्रकोयज्ञस्तत्रनारायणविरिंच्यावपिनागतौ ३ विभुर्ब्रह्माते-
जीयसि अतितेजस्विनिपुरुषेकृतागसिसत्यपिस्वयंतत्रकृतागसांबुभूषतामपराधंकर्तुमिच्छतांसातथाबुभूषातेषांक्षेमायनभूयात् प्रायेणेति
लोकोक्तिः नभवेदेवेत्यर्थः ४ अथापिप्रसादयध्वंसमापयत येभवंतः बर्हिषोयज्ञस्यभागभाजंपरादुः दूरैरवडितवंतः प्रगृहीतांधिपद्यंपादौप्रगृ-
ह्येत्यर्थः ५ अध्वरस्यजीवितंपुनःसंधानंप्रार्थयमानाः संतः यस्मिन् कुपितेसतिसपालोलोकः नभवेन्नश्येदित्यर्थः ६ वयंतुतत्रगंतुंविभीमः त्व-
मेवकिंचिदुपायविधस्त्वितिचेत् अतआहनेति यज्ञस्तदानींतनइंद्रः यस्यतत्त्वंबलवीर्ययोः प्रमाणमियत्तांचनविदुः वीर्यपराक्रमः पापमितिपाठेऽपराधम् ७

८ कैलासं वर्णयति जन्मौषधीत्यादिचतुर्दशभिः नरेतरे देवैर्जुष्टम् ९ शृंगैरमणं रतिप्रदमित्युत्तरेणान्वयः कथं भूतैर्नानाधातुभिर्विचित्रितैः
नानाद्रुमलतागुल्माश्वयेषु १० नानाअमलानिप्रस्रवणानियेषु नानाकंदराः सानवश्वयेषु रमणैः सहक्रीडन्तीनाम् ११ मयूराणां केका
भिः स्वनेनादितम् मदाधेरलिभिर्विमूर्छितम् मूर्छनारागगतिविशेषः तद्व्यासंकृतम् रक्तकंठानां कोकिलानां प्लावितैः प्लुतत्वं नीतैः स्वरैः
अन्येषां च पतत्रिणां कूजितैः उद्धस्तैः उन्नतशारैर्वेद्मैर्दिजान् पक्षिणा आह्वयंतमिव लोके हि हस्तमुत्क्षिप्योच्चैः स्वरेणाह्वानमर्थिनानां कुर्वन्ति

सदृश्यमादिश्य सरानजस्तैः समन्वितः पितृभिः सुप्रजेशैः ययौ स्वधिषया निलयं पुरद्विषः कैलासमद्रिप्र
वरं प्रियं प्रभोः ८ जन्मौषधितपोमंत्रयोगसिद्धेन रतरेः जुष्टं किन्नरगंधर्वैरप्सरामिह तंसदा ९ नाना
मणिमयैः शृंगैर्नानाधातुविचित्रितैः नानाद्रुमलतागुल्मेर्नानामृगगणावृतैः १० नानाऽमलप्रस्रवणैर्ना
नाकंदरसानुभिः रमणं विहरतीनारमणैः सिन्धयोषिताम् ११ मयूरकेकाभिरुतमदाधालिविमूर्छित
म् प्लावितैरुक्तकंठानां कूजितैश्च पतत्रिणाम् १२ आह्वयंतमिवोद्धस्तैर्दिजान् कामदुग्धैर्द्रुमैः व्रजंत-
मिव मातंगैर्गृणंतमिव निर्झरैः १३ मंदारैः पारिजातैश्च सरलैश्चोपशोभितम् तमालैः शालतालैश्च
कोविदारासनार्जुनैः १४ चूतैः कदंबैर्नीपैश्च नागपुन्नागचपकैः पाटलाशोकवकुलैः कुंदैः कुरवकैर-
पि १५ स्वर्णाणशतपत्रैश्च वरेवेणुकजातिभिः कुबुजकैर्मल्लिकाभिश्च माधवीभिश्च मण्डितम् पन-
सोदुंबराश्वत्थप्लक्ष्म्यग्रीवाहिंगुभिः १६ भूर्जैरोषधिभिः पूगैराजपूगैश्च जंबुभिः खजूराम्ब्रातकाम्ना
द्यैः प्रियालमधुकैर्गुदैः १७ दुमजातिभिरन्यैश्च राजितवेणुकीचकैः कुमुदात्पलकल्हारशतपत्रवन-
द्भिः १८ नलिनीषुकलंकूजतरवगह्वदोपशोभितम् १९

अद्रिश्चोत्क्षिप्तहस्ताकारैर्द्रुमैस्तत्रत्यापक्षिस्वनैश्च-

तथा लक्ष्यत इत्यर्थः व्रजद्विर्मातंगैर्व्रजंतमिव निर्झरध्वनिभिर्गृणंतं प्रापमाणमिव १३ १४ चूताम्बरीरवांतरजातिभेदः वेणुकीचक-
योश्च नीरंधसरंधत्वेन भेदः १५ वेणुकजातिभिरित्यत्र वेणुका एलाजातिर्मालती १६ १७ दुमजातिभिरित्यत्र जातिरवांतरभेदसा-
मान्यम् १८ कुमुदादिसमृद्धिभिर्नलिनीषुसरः सुकलं मधुरं यथा भवति एवं कूजंतिया निपक्षिह्वदानितैरुपशोभितम् १९ ७५

मृगादिभिर्निर्जुष्टं निषेवितम् नाभिभिः कस्तूरीमृगैः पूर्वमृगगणाः शृंगविशेषेण त्वेनोक्ताः इदानीं स्वातंत्र्येणेत्यपौनरुक्त्यम् कदली
खंडैः संरुद्धानि आवृतानि नलिनीनां पुलिनानि तैः श्रीः शोभायस्मिन् २० नंदयागंगया पर्यस्तं परिर्वेष्टितम् सत्याः भवान्याः स्नानेन
पुण्यं पुण्यतरमतिस्सगंधमुदकं यस्याम् २१ तत्र गिरौ वनं च ददृशुः यत्र वने तन्नामसौ गंधिकं पंकजं भवति जातावेकवचनम् २२ पुरीं व
र्णयति नंदा चेति चतुर्भिः सरितो पुरादास्यतो भवतः तीर्थपादस्य हरेः पादांभोजरजसा २३ ययोर्विगाद्यप्रविश्य कीडंति २४ ययोरंभो

मृगैः शारवामृगैः क्रोडैर्मृगैर्द्रव्यैश्च शूल्यकैः गवयैर्नाभिभिर्व्याघ्रैर्निर्जुष्टं महिषादिभिः २० कदलीखंड
संरुद्धं नलिनीपुलिनश्रियम् पर्यस्तं नंदया सत्याः स्नानपुण्यतरादया विलोक्य भूतेशा गिरिं विबुधा वि
स्मयं ययुः २१ ददृशुस्तत्र तैरम्यामलकां नाम वै पुरीम् वनं सौगंधिकं चापि यत्र तन्नाम पंकजम् २२ नं
दा चालकं नंदा च सरितो बाह्यतः पुरम् तीर्थपादपदोभोजरजसाः तीवपावने २३ ययोः स्तरस्त्रियः
क्षत्तरवरुद्धस्वधिष्यतः कीडंति पुंसः सिंचंत्यो विगाद्यरति कर्षिताः २४ ययोस्तत्स्नानविप्रश्च न वकु
कुमापिंजरम् वितृषोऽधिपिबंत्यभः पाययंतो गजा गजीः २५ तारहं मम हारत्नविमानशतसंकुलाम्
जुष्टां पुण्यजनस्त्रीभिर्यथारवं सतडिह नम् २६ हित्वा यक्षेश्वरपुरीं वनं सौगंधिकं च तत् दुर्मैः कामदुधै
हृद्यं चित्रमाल्यफलच्छदैः २७ रक्तकंठरवगानीकस्वरमंडितषट्पदम् कलहंसकुलप्रेष्ठं रवरदंडजला
शयम् २८ वनकुंजरसंघृष्टहरिचंदनवायुना अधिपुण्यजनस्त्रीणां मुहुरुन्मथयन् मनः २९

विगततृषोऽगजाः पिबन्ति तत्र हेतुः तासां स्तरस्त्रीणां स्नानेन प्रपृष्टं गलितं यन्न वं कुंकुमं तेन पिंजरं पीतवर्णम् गजीः करिणीः २५ तारं रू
प्यम् तारादिमयविमानानां शतैः संकुलाम् तडिद्भिः स्त्रीणाम् घनैर्विमानानाम् रेवनपुर्याः सादृश्यम् २६ यक्षेश्वरपुरीं हित्वाऽति
क्रम्यत हनं च दृष्ट्वा ते देवाः आरात् दूरात् वदं ददृशु रिति चतुर्थेनान्वयः कथं भूतं वनम् चित्राणि माल्यानि फलानि छदाश्च पत्राणि ये
षु तैर्दुर्मैः हृद्यं स्तरवकरम् २७ रक्तकंठरवगानां मनीकस्य स्वरैर्मंडिताः षट्पदस्वरायस्मिन् कलहंसानां कुलस्य प्रेष्ठम् रवरदंडानि पद्मा
नितैर्युक्ता जलाशयायस्मिन् २८ वनकुंजरैः संघृष्टा ये हरिचंदनद्रुमाः तत्संबन्धिना वायुना पुण्यजनस्त्रीणां मनः अधि अधिकमुन्मथयत् २९

यत्रचोत्पलमालिन्योवाप्यस्तत्रकिंपुरुषैः प्राप्तंवनंदहृत्वापाठांतरेकिंपुरुषैः प्राप्तावापीश्वदृष्ट्वादित्यर्थः ३० योजनशतमुत्सेधउच्छ्रायोयस्य
पादोर्नैः सर्वतः पंचसप्ततियोजनप्रमाणैर्विदपैः शारवाभिरायतोविस्तृतः पर्यकुसर्वतः कृताअचलाछायायेननिर्गतंनीडंयस्मात् ३१
मुमुक्षूणांशरणमाश्रयम् त्यक्तामर्षीऽतकस्तत्तुल्यम् ३२ तंविशिनष्टिसनंदनाद्यैरितिपंचभिः सरव्याकुबेरेणोपास्यमानम् ३३ वि
द्याउपासनातपश्चित्तैकाग्र्ययोगः समाधिस्तेषांपंथानंप्रवर्त्तनद्वारंलोकस्यमंगलंहितंततोवात्सल्याल्लेहाच्चरंतम् ३४ संध्याऽम्र-
रुचारक्तवर्णेनांगेनभस्मादिलिंगंचंद्रलेखंचविभ्रतम् ३५ व्रतिनामासनंदहृषीतस्याम् ब्रह्मप्रवोचंतम् ३६ सव्यंपादपदंदक्षिणे

वैडूर्यकृतसोपानावाप्यउत्पलमालिनीः प्राप्तंकिंपुरुषैर्दृष्ट्वातआरादृष्टशर्वदम् ३० सयोजनशतो-
त्सेधः पादोर्नविटपायतः पर्यकुकृताचलच्छायोनिर्नीडस्तापवर्जितः ३१ तस्मिन्महायोगमयेमुमुक्षु
शरणंस्तराः दृष्टः शिवमासीनंत्यक्तामर्षमिवांतकम् ३२ सनंदनाद्यैर्महासिद्धैः शांतैः संशांतविग्र
हम् उपास्यमानसरव्याचमत्रागुह्यकरक्षसाम् ३३ विद्यातपोयोगपथमास्थितंतमधीश्वरम् चरं-
तैर्विश्वस्तुदृष्ट्वात्सल्याल्लोकमंगलम् ३४ लिंगंचतापसाभीष्टभस्मदंडजटाजिनम् अंगेनसंध्याऽ
म्ररुचांचंद्रलेखंचविभ्रतम् ३५ उपविष्टंदर्भमय्यावृथ्याब्रह्मसनातनम् नारदायप्रवोचंतंएच्छते
शृण्वतांसताम् ३६ कृत्वोरौदक्षिणेसव्यंपादपदंचजानुनि बाहुंप्रकोष्ठेऽक्षमालामासीनंतर्कमुद्र-
या ३७ तंब्रह्मनिर्वाणसमाधिमाश्रितंव्यपाश्रितंगिरिशंयोगकक्षाम् सलोकपालामुनयोमनूना-
माद्यंमनुंप्रांजलयः प्रणेषुः ३८

उरौकृत्वाविन्यस्यजानुनिचसव्येबाहुंकृत्वाप्रकोष्ठेमणिबंधस्थाने अक्षमालांचकृत्वा
दक्षिणहस्तकृतयातर्कमुद्रयाउपलक्षितमासीनमित्यर्थः तदुक्तंयोगशास्त्रे एकपादमथैकस्मिन्विन्यसेदूरुसंस्थितम् इतर-
स्मिंस्तथाबाहुंवीरासनमिदंस्मृतम् तर्कमुद्राचोक्ता तर्जन्यंगुष्ठयोरग्रेमिथः संयोज्यचांगुलीः प्रसार्यबंधनंप्राहुस्तर्कमुद्रेतिमां
त्रिकाइति ३७ ब्रह्मनिर्वाणंब्रह्मानंदः तत्रसमाधिरैकाग्र्यंतमाश्रितं योगकक्षांयोगपदंचवामजानुहृदीकरणार्थंविशेषेणो
पाश्रितवंतम् मननशीलामनवस्तेषामाद्यंमुख्यम् ३८

आर्हत्तमो विष्णुर्वा मनमूर्तिर्यथा कस्य कश्यपस्य ३९ महर्षिभिः सहिताः ये नीललोहितमनुवर्त्तते तेऽपि तस्मै वंदनं चक्रुः एवं सर्वे नमस्कृतः प्राह कृतः प्रणामो देवैर्यस्मै तम् ४० यद्यपि त्वं नीचवन्मानमस्करोषि तथाऽपि त्वैश्वर्यमहं वेद्यामिह जान इति विश्वस्ये शंजाने तत्र हेतुः जगतो यो निर्याशक्तिः प्रकृतिर्बीजं च शिवः पुरुषस्तयोः कारणं तथाऽपि निरंतरं निर्भेदं यद्ब्रह्म निर्विकारं तदेव त्वमिति जाने ४१ ननु विरुद्धमेतत्तत्राह त्वमेव सरूपयोरविभक्तयोः शिवशक्तयोः क्रीडन् विश्वसृष्ट्यादिकरोषि उर्णनाभिरिव स्वरूपयोरिति पाठे स्वांश-

सत्पलभ्यागतमात्मयोनिं सुरासुरेशैरभि वंदितांघ्रिः उत्थाय चक्रेशिरसाभि वंदनमर्हत्तमः कस्य-
यथैव विष्णुः ३९ तथाऽपरे सिद्धगणामहर्षिभिर्यैव समं तादनु नीललोहितम् नमस्कृतः प्राह श-
शांक शैरवरकृतप्रणामं प्रहसन्निवात्मभूः ४० ब्रह्मोवाच जाने त्वामीशो विश्वस्य जगतो यो
निर्बीजयोः शक्तेः शिवस्य च परं यत्तद्ब्रह्म निरंतरम् ४१ त्वमेव भगवन्नेतच्छिवशक्तयोः सरूपयोः
विश्वसृजसि पास्यस्मि क्रीडन् नृणां पटो यथा ४२ त्वमेव धर्मार्थदुघाभिपत्तये दक्षेण सूत्रेण ससजि-
थाध्वरम् त्वयैव लोकेऽवसिताश्च सेतवो यान् ब्राह्मणाः श्रद्धयते धृतवताः ४३ त्वं कर्मणां मंगलमंग-
लानां कर्तुः स्मलोके तनुषे स्वः परवा अमंगलानां च तमिस्त्रमुल्बणां विपर्ययः केन तदेव कस्यचित् ४४
न वै सतां त्वच्चरणापितात्मना भूतेषु सर्वेष्वभिपश्यतां तव भूतानि चात्मन्यप्यथ क्वदि दक्षतां प्रायेण रो-
षोऽभिभवेद्यथा पशुम् ४५

योः अतो न विरोधः ४२ धर्ममर्थं च दोग्धिया त्रयीतस्या अभिपत्तये रक्षणाया ध्वरं सृष्टवानसि
यद्वा हे धर्मार्थदुघ धर्मार्थभिपत्तये तत्प्राप्तये दक्षेण सूत्रेण निमित्तेन सेतवो वर्णाश्च मर्यादाश्च अवसिताः निबद्धाः निर्णीता इति वा श्रद्धयते श्रद्धया
अनुतिष्ठन्ति ४३ सर्वकर्मफलदाता पित्वमेवेत्याह हे मंगले मंगलानां शुभानां कर्मणां कर्तुः स्वः स्वर्गं परं मोक्षं वा तनुषे अमंगलानां मशूमानां कर्मणां क-
र्तुश्च तमिस्त्रं नरकं तनुषे तत्र केन हेतुना तदेव तस्मिन्नेव कस्यचित् विपर्ययो भवति ४४ त्वं कोपोऽत्र हेतुरित्यसंभावितमिति कैमुत्यन्यायेनाह न वै सतां
सतः रोषो अभिभवेत् तव त्वां द्वितीयाथैष श्रेयो पशुमज्ञं यथाऽभिभवति तद्वत् ४५

अतः ये एथ कुधियः श्रेष्ठदृशः अतः कर्मण्येव दृष्टिर्येषाम् दुष्टं आशयो येषाम् परेषां पुदयेन संपदा अर्पिता हृदि रुग्णेषाम् रंतु दामर्मभेत्ता
रः देवेनैव वधो येषां तान् भवद्विधः निरुपमः साधुः मां वधीन् हन्यान् ४६ प्रत्युत साधूनां वृत्तमालोक्यानुग्रहमेव कर्तुमर्हसीत्या-
ह द्वाप्त्याम् यस्मिन् देशे यदा काले स्पृष्टधियो मोहितचित्ताः एथ कुदृशो भवन्ति तत्रापराधे साधवो हि अनुकंपया अनंतरमेव परदुःखा
सहिष्णुतया चित्तप्रकंपेन कृपां कुर्वन्ति न तु क्रमं पराक्रमं कुतः देवबलात् कृतेऽर्थे ममैव देवमेवं भूतम् कोऽत्रापराधस्तेषां मिति मत्वा हन-
नं न कुर्वत इत्यर्थः ४७ भवांस्तु अस्पृष्टमतिः अतः समस्तदृक् सर्वज्ञः तया मायया हत आत्मा येषां तेषु अतएव कर्मानुगतचित्तेषु इह

एथ कुधियः कर्मदृशो दुराशयाः परोदयेनार्पितहृद्भुजोऽनिशम् परान्दुरुक्तैर्वितुदंत्यरंतुदास्तान्माः
वधीद्देववधान् भवद्विधैः ४६ यस्मिन् यदा पुष्करनाभमायया दुरंतया स्पृष्टधियः एथ गृहशः कुर्व-
तितत्र त्वनुकंपया कृपां न साधवो देवबलात् कृतक्रमम् ४७ भवांस्तु पुंसः परमस्य मायया दुरंतया-
स्पृष्टमतिः समस्तदृक् तया हतात्मस्वनुकर्मचेतः स्वनुग्रहं कर्तुमिहार्हसि प्रभो ४८ कुर्वध्वरस्यो-
द्धरणं हतस्य भो त्वयाऽसमाप्तस्य मनो प्रजापतेः न यत्र भागं तव भागिनो ददुः कुर्याज्जिनो येन मरवो नि-
नीयते ४९ जीवताद्यजमानो यं प्रपद्येता क्षिणी भगः भृगोः श्मश्रूणि रोहंतु पूष्णो दंताश्च पूर्ववत् ५०
देवानां भग्नगात्राणामृत्विजां चायुधाशुमभिः भवताऽनुगृहीतानां माश्रमन्योऽस्त्वनातुरम् ५१ ए-
ष ते रुद्रभागोऽस्तूय दुच्छिष्टोऽध्वरस्यैव यज्ञस्ते रुद्रभागेन कल्पतामघ यज्ञहन् ५२ इति श्री
भागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे रुद्रसंत्वनं नाम षष्ठोऽध्यायः ६

अपराधे अनुग्रहं कर्तुमर्हसि ४८ एवंसा

मान्येनोक्ता प्रस्तुतमाह कुर्विति त्रिभिः त्वया हतस्य अतएव असमाप्तस्य प्रजापतेरध्वरस्य हेमनो यत्राध्वरे कुर्याज्जिनाः भागिनोऽपि
तव भागं न ददुः भागार्हत्वमाह येन त्वया मरवो निनीयते फलं प्राप्यते ४९ ५० हेमन्यो अनातुरमारोग्यमस्तु ५१ भागश्च त-
वास्त्वित्याह एष इति हेरुद्रयावदित्यर्थे यदित्यव्ययम् यज्ञे कृते यावानुच्छिष्टः अवशिष्टोऽर्थः तावानेव तव भागोऽस्तु हेरुद्र ते-
न भागेनाघ यज्ञः कल्पतां संपद्यताम् ५२ इति चतुर्थे टीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ ७ ७ ७ ७

सप्तमेविष्णुरुद्रतःस्तुतोदक्षमवादिभिः यज्ञंप्रवर्तयामासदक्षेणेतिनिरूप्यते १ अजेनयोनूनीतः प्रार्थितोभवस्तेनाभिहितम् १ अघ-
मपराधम् २ स्वापराधमपहृत्यानुगृह्णाति दग्धंशीर्षेयस्यप्रजापतेः अजस्यमुरवंयस्मिन् तत्तथाभूतंशिरोःस्तुबर्हिषःसंबन्धिन-
भागम् मित्रनाम्नोदेवस्य ३ प्रकर्षेणकृतानिलग्नान्यंगानियेषांतेभवंतुउच्छेषणंयज्ञावशिष्टम् ४ येषांत्वंगानिनष्टानितेतुअ-

मैत्रेयउवाच इत्यजेनानुनीतेनभवेनपरितुष्यता अप्यधायिमहाबाहोप्रहस्यश्रूयतामिति १
श्रीमहादेवउवाच नाघंप्रजेशबालानांवर्णयेनानुचितये देवमायाभिभूतानांदुस्तत्र
धृतोमया २ प्रजापतेर्दग्धशीर्षोभवत्वजमुरवंशिरः मित्रस्यचक्षुषेक्षेतभागस्वेबर्हिषोभागः
३ पूषातुयजमानस्यदद्भिजक्षतुपिष्टभुक् देवाःप्रकृतसर्वोगायेमउच्छेषणंददुः ४ बाहुभ्यामश्वि-
नोःपूष्णोहस्ताभ्यांकृतबाहवः भवंत्वध्वर्यवश्चान्येवस्तश्मश्रुर्भूगुर्भवेत् ५ मैत्रेयउवाच
तदासर्वाणिभूतानिश्रुत्वामीदुष्टमोदितम् परितुष्टात्माभिस्तातसाधुसाधित्यथाब्रुवन् ६ ततोमीढां
समामंथ्यशक्नासीराःसहर्षिभिः भूयस्तद्देवयजनंसमीदूद्देधसोययुः ७ विधायकाल्म्येनचततय-
दाहभगवान्भवः सदधुःकस्यकार्येनसवनीयपशोःशिरः ८ सदधीयमानेशिरसिदक्षोरुद्राभिर्वीक्षि-
तः सद्यःसुतेद्वोत्तस्थौददृशेचाग्रतोमृडम् ९ तदावृषध्वजद्वेषकलिलात्माप्रजापतिः शिवावलोक-
कादभवत्तुशरत्प्रदद्वामलः १० भवस्तवायकृतधीनाशक्रोदनुरागतः औत्कण्ड्याद्वाष्पकलयासंपरे-
तांसृतांस्मरन् ११ कृच्छ्रात्संस्तभ्यचमनः प्रेमविह्वलितःसुधीः शशंसनिर्व्यलीकेनभावेनेशंप्र-
जापतिः १२

शिवनोर्बाहुभ्यांकृतबाहवः पूष्णोहस्ताभ्यांकृतहस्ताश्चभवंतु अध्वर्यवः अन्येचक्रत्विजः वस्तस्यश्मश्रू-
ण्येवश्मश्रूण्यस्य ५ मीदुष्टमः शिवः तेनोक्तम् परितुष्टैश्चित्तैः ६ मीढांसंशिवम् त्वयागत्यसर्वकार्यमित्यामंथ्यसंप्रार्थ्यशक्ना-
सीरादेवाःसहमीदुषावेधसाचवर्तमानाः समीदूद्देधसः ७ काल्म्येनवक्रहस्तबाह्वादिसाधारण्यंविधाय ८ ९ पूर्ववृषध्वजद्वेषेणक-
लिलः कलुषीकृतआत्मायस्यसः तदाशरत्कालीनोद्गदद्वामलोभवत् १० ११ १२ १३ १४ १५

यदपियद्यपिप्रलब्धः पराभूतो मया भवान् तथाऽपि त्वया दंडो भूतः शिक्षाकृताननूपाक्षितोऽस्मि युक्तमेवैतदित्याह ब्रह्मबंधुषु ब्राह्मणामा-
 सेष्वपितुभ्यंतवहरेष्वेति वांयुवयोरवज्ञाउपेक्षानास्ति १३ तत्र हेतुमाह विद्येति ब्रह्माभूत्वा त्वमस्माकं अस्माक्षीः किमर्थं आत्मत-
 त्वमवितुम् यद्वा ब्रह्मवेदमात्मतत्वं च अवितुं संप्रदायप्रवर्तनेन ज्ञापयितुमित्यर्थः तत्तस्मात् हेपरमं उत्कृष्ट १४ अत्र च प्रत्युप-
 कारो नास्तीत्याह योऽसाविति अविदिततत्त्वदृशा अप्राप्ततत्त्वज्ञानेन तदगणय्य विस्मृत्य अर्हत्तमनिंदया अर्वागधः पतंतं मामपात् र-
 क्षितवान् स्वकृतेनैव परानुग्रहेणैव तुष्येत् मया तत् प्रतिकर्तुमशक्यमित्यर्थः १५ अनुमंत्रितोऽनुज्ञातः उपाध्यायसहितैः ऋत्विजा-

दक्ष उवाच भूयाननुग्रह अहो भवता कृतो मे दंडस्त्वयामयि भूतो यदपि प्रलब्धः न ब्रह्मबंधुषु च
 वां भगवन्न वज्ञातुभ्यं हरेष्वकृत एव धृतव्रतेषु १३ विद्यातपो व्रतधरान्मुरवतः स्मविप्रान् ब्रह्मात्मतत्त्व-
 मवितुं प्रयमं त्वमस्माकं तद्ब्राह्मणान्परमसर्वविपत्सु पासिपालः पशूनि वविभो प्रगृहीत दंडः १४
 योऽसौ मया विदिततत्त्वदृशा सभायां क्षिसो दुरुक्तिविशिरैव रगणय्य तन्माम् अर्वाकपतंतं मर्ह-
 त्तमनिंदयाऽपात्तदृष्ट्या द्रया स भगवान् स्वकृतेन तुष्येत् १५ मैत्रेय उवाच क्षेमाप्येव स-
 मीढांसं ब्रह्मणा चानुमंत्रितः कर्मसंतानयो मास सोपाध्याये त्विगग्निभिः १६ वैष्णवं यज्ञसंतत्यैत्रिकपालं
 द्विजोत्तमाः पुरोडाशं निरवपन् वीरसंसर्गशुद्धये १७ अध्वर्युणा त्तहविषाय जमानो विशोपते धिया-
 विशुद्ध्या दध्यौ तथा प्रादुरभूद्धरिः १८ तदा स्वप्रभया तेषां द्यौतयंत्या दिशो दश मुष्ठांस्तेज उपानीत-
 स्ताक्ष्येण स्तोत्रवाजिना १९ श्यामो हिरण्यरशनोऽर्ककिरीटजुष्टो नीलालकभ्रमरमंडितकुंडलास्यः
 कंबुजचक्रशरचापगदाऽसिचर्मव्यग्रैर्हिरण्मयभुजैरिव कर्णिकारः २० दिभिः अनुवर्तयामास १६ वीराणां प्रम-

यादीनां संसर्गकृतदोषस्य शुद्धये निवृत्त्यर्थम् १७ उपात्तहविषा अध्वर्युणा सह विशुद्ध्या बुद्ध्या दध्यौ हे विशोपते विदुर १८ स्वयाप्रभया ते-
 षां तेजो मुष्ठांस्तेजो न्तिरस्कुर्वन् उपानीतः समीपं प्रापितः स्तोत्रे बृहद्रथंतरे वाजोपक्षौ तद्वता बृहद्रथंतरे पक्षाविति श्रुतेः १९ तमे वानुवर्णयति
 श्याम इति द्वाभ्याम् हिरण्यवद्रशनायस्येति वस्त्रं लक्ष्यते अर्कतुल्येन किरीटेन जुष्टः नीलालका एव भ्रमरास्तेर्मंडितकुंडलयुक्तमास्यं-
 यस्य कंबादिभिरायुधैः मृत्परक्षार्थं व्यग्रैर्हिरण्मयैर्भुजैः पुष्पितः कर्णिकार इव वृक्षविशेषः शोभमानः भुजानां हिरण्मयत्वं केयूरकं क-
 णमुद्रिकाद्यलंकारैः २०

वक्षसि अधिश्रितावधूर्लक्ष्मीर्यस्यसः उदारोहासो अवलोकश्चतयोः कलयालेशेन पार्श्वेऽभयतोऽभयमतीव्यजनचामरेचामरव्यजने एव-
राजहंसोयस्मिन् सः रज्यमानः शोभाऽतिशयनीयमानः २१ ब्रह्मेन्द्रचक्षुःक्षानायकामुरव्यायेषांते २२ हतरुचःतिरस्कृतप्रभाः सन्नजि-
ह्वागद्गदवाचः ससाध्वसाः तन्महिम्नाक्षमिमतचित्ताः उपतस्थुस्तुष्टुबुः २३ यस्यमहिमानं प्रति तु अर्वागेव हृत्तिर्येषांतेऽपियुयामति
गुणंतिस्म अस्तवन् कृतः प्रकटीकृतोऽनुग्रहार्थे विग्रहोयेन तम् यद्वा तेषामर्वागृहृत्तित्वे हेतुः ते तु यस्यमहिमहिमाविभूतिमा

वक्षस्य अधिश्रितवधूर्वनमाल्युदारहासावलोककल्यारमयंश्च विश्वं पार्श्वेऽभयमद्वयजनचामरराजहंसः
श्वेतातपत्रशशिनीपरिरज्यमानः २१ तमुपागतमालक्ष्य सर्वस्वरगणादयः प्रणमुः सहसोत्था-
य ब्रह्मेन्द्रचक्षुःक्षानायकाः २२ तत्तेजसा हतरुचः सन्नजिह्वाः ससाध्वसाः मुग्धाधृता जलिपुटा उपत-
स्थुरधोऽक्षजम् २३ अप्यर्वागृहृत्तयो यस्यमहित्वात्ममुवादयः यथामतिगुणंतिस्म कृतानुग्रहवि-
ग्रहम् २४ दक्षोगृहीताहर्णसादनोत्तमं यज्ञेश्वरं विश्वसृजां परगुरुम् सन्नदं दानं दाधनुर्गृहृतं मुदोगृ-
णन् प्रपेदे प्रयतः कृतोजलिः २५

वरूपा इत्यर्थः २४ तत्रतावत् दक्षस्तुतिप्रकारमाह दक्ष इति गृहीतमर्हणसादनो-
त्तमं येन तमुत्तमे पात्रे आसाद्य अर्हणीयेषु समर्पितेषु प्रीत्या सार्हणपात्रं स्वयमेव येन गृहीतमित्यर्थः यद्वा कथं प्रपेदे गृहीतमर्हणसा-
दनोत्तमं यथा भवति तद्गृहीत्वा प्रपेद इत्यर्थः गृहीत्वेति पाठस्तु स्रगमः गृणन् स्तवन् प्रपेदेशरणं जगाम दक्षः कृत्वा कृत्वा सदस्येश-
भृगुब्रह्मेन्द्रयोषितः ऋषयश्च तथा सिन्धायजमानी च लोकपाः योगिब्रह्माग्निदेवाश्च स्तवंति जगदीश्वरम् तथा गंधर्वविद्याध-
वाह्यणाश्च पृथङ्मतेः २५

ननु साक्षात्परमेश्वर एवरुद्रः तस्य ब्रह्मपुत्रत्वेन जीवत्वमनुकारमात्रं हंत किमितित्वया भेददृष्ट्याः सौ अवज्ञात इति मां भगवान् आक्षे-
 प्यतीत्याशंक्या प्रच्युतस्वरूपस्य जीवधर्मनाट्यंतं वैवसंगच्छते नान्यस्येत्याह शब्दमिति स्वधाग्निस्वस्वरूपेतिष्ठन् भवान् शब्द-
 चिन्मात्रं चैतन्यघनः शब्दत्वे हेतुः उपरतानित्यनिवृत्ता अरिवलबुद्ध्यवस्थायस्मात् अतः एकं भेदशून्यम् अतएव अभयम् द्विती-
 यां द्वैभयं भवतीति श्रुतेः जीवस्यापि वस्तुतएवं भूतत्वात्तद्वैलक्षण्यार्थमुक्तम् मायां प्रतिषिध्य अभिभूय स्वतंत्र एव सन्त यामाया-
 यापुरुषत्वं मनुष्यनाट्यमुपेत्य तस्यां मायायां तिष्ठन् अपरिशब्द इव रागादिमानि वास्ते रामकृष्णाद्यवतारे तथा प्रतीयते भवानि-

दक्ष उवाच शब्दं स्वधाग्नुपरतारिवलबुद्ध्यवस्थं चिन्मात्रमेकमभयं प्रतिषिध्य मायाम् तिष्ठं-
 स्तयैव पुरुषत्वमुपेत्य तस्यामास्ते भवानपरिशब्द इवात्मतंत्रः २६ कृत्विज ऊचुः तत्त्वं
 न ते वयमनं जन रुद्र शापात् कर्मण्यवग्रहधियो भगवन् विदामः धर्मोपलक्षणाभिर्द्वित्रिहृदध्वरारव्यं
 ज्ञातं यदर्थमधिदैवमदोव्यवस्थाः २७

त्यर्थः अन्ये त्वविद्योपाधयो मायाऽभिभूताः संसरन्ति अतस्त्वमेवेश्वरो न रुद्रा-
 दय इति भावः अतएवेमां द्विभगवान् वारयिष्यति अहं ब्रह्मा च सर्वश्च जगतः कारणं परमित्यादिना २६ कृत्विजोऽपि स्वस्याप-
 राधं परिहरंतः स्तुवंति भो अनंजन उपाधि मलशून्य यद्यपि त्वमेवरुद्रादिदेवतारूपः तथाऽपि नंदीश्वरशापात् कर्मण्येव दुराग्रह-
 धियः संतस्तव तत्त्वं न विद्मः किंतु धर्मस्यापूर्वस्योपलक्षणाभूतं त्रिहृत् त्रयीप्रतिपाद्यमध्वरारव्यं तवरूपमस्माभिर्ज्ञातम् कीदृशम्
 यस्य सिद्धयेऽधिदैवम् देवताऽधिकारेणादोव्यवस्थाः अमूर्त्यवस्थाः अत्रेयमेव देवतानान्येत्येवं भूतानियमा इत्यर्थः यद्वा व्यवस्था इत्या-
 रव्यातम् अडागमाद्यभाव आर्षः यदर्थमदइदमिन्द्राद्यधिदैवरूपविशेषेणास्थितवानसीत्यर्थः २७ ६ ६ ६

सदस्यास्तु निरीश्वरेऽपि दक्षाध्वरे धनलोभेन स्वप्रवृत्तिमनुचिंत्यानुतप्ताविरक्तिमाशासनास्तुवंति हे शरणद आश्रयं प्रद उत्पत्त्यध्वनि-
संसारमार्गे वर्तमानो अज्ञानां सार्थः समूहस्तेषां दौकस्त्वत्पादरूपं निवासं कदायास्यति अशरणे विश्रामस्थानं शून्ये उरुक्लेशा एव दुर्गमस्या-
नानियस्मिन् अंतक एवोग्रो व्यालस्तेनान्विष्टे लक्ष्मी कृते विषयरूपामृगतृष्णायस्मिन् आत्माऽहंकारास्पदं शरीरं ममत्वास्पदं गेहं च स एव
उरुभारो यस्य सः दृढानि स्फुरवदुःखादीन्येव श्वभाणि गर्तायस्मिन् खला एव मृगा व्याघ्रादयस्तेभ्यो भयं यस्मिन् शोक एव दावाग्निर्य-
स्मिन् कामेन उपसृष्टः पीडितः २८ श्रीरुद्रस्तु पूर्वममनिंदादुःसहासीत् इदानीं तु तानगणयामीत्याह तवेति आशिषा कामेन अस-
त्तैर्निष्कामैः रचितधियमभिनिवेशितचित्तम् अविद्यलोकः अविद्यः विद्याहीनो लोकः मामाम् यद्यपि विद्धं जपति आचारम्वदं जपति

सदस्या ऊचुः उत्पत्त्यध्वन्यशरण उरुक्लेशदुर्गेऽतको ग्रव्यालान्विष्टे विषयमृगतृष्णात्मगेहोरुभारः दृ-
ढश्वभेरे वलमृगभये शोकदावेऽज्ञसार्थः पादौकस्ते शरणद कदायाति कामोपसृष्टः २८ रुद्र उवाच
तव वरद वरांघ्रावाशिषेहारिव लार्थे त्यपि मुनिभिरसत्तैरादरेणाहंणीये यदि रचितधियं माविद्यलोकोप-
विद्धं जपति न गणयेत् तत्त्वत्परानुग्रहेण २९ भृगुरुवाच यन्मायया गहनयाऽपहतात्मबोधा ब्रह्मा-
दयस्तनुभृतस्तमसि स्वपंतः नात्मनि श्रितं तव विदं त्यधुनाऽपि तत्त्वं सोयं प्रसीदतु भवान् प्रणतात्मबंधुः
३० ब्रह्मोवाच नैतत्स्वरूपं भवतोऽसौ पदार्थभेदग्रहेः पुरुषो यावदीक्षेत् ज्ञानस्य चार्थस्य गु-
णस्य चाश्रयो मायामयाद्व्यतिरिक्तो यतस्त्वम् ३१ इन्द्र उवाच इदमप्यन्युत विश्वभावनं वपुरा-
नंदकरं मनोदशाम् स्फुरविद्धि दक्षपणोरुदायुधैर्भुजदंडैरुपपन्नमष्टिभिः ३२ तज्जल्पनं तव यः परोऽनुग्रहस्तेन त्व-

त्पराणां वायोऽनुग्रहस्तेन २९ भृगुस्तु स्वभावतस्तत्त्वज्ञानहीना जीवाः अतोऽज्ञानकृतं मम दुश्चेष्टितं क्षमस्वेत्याह यन्माययेति आ-
त्मन्नात्मनि श्रितं तनुगंतं तव तत्त्वं न विदंति प्रणतानामात्माबंधुश्च ३० ब्रह्मादयो न विदंतीति भृगुणोक्ते तदसहमानो ब्रह्मा तत्त्वज्ञान-
माविष्कुर्वन्निवाहं नैतदिति पदार्थभेदग्राहकैरिन्द्रियैर्गुणस्येन्द्रियस्य यद्वा ज्ञानार्थयोः कारणस्य सत्त्वादेः अतएव असतः माया-
मयात् व्यतिरिक्तो भवान् ३१ इन्द्रस्तु इन्द्रियविषयः सर्वोऽपि मिथ्येति ब्रह्मणोक्तं सहमान आह इदं तव वपुरपि उपपन्नमेव ननु
प्रपंचवदनिर्वचनीयतयाऽनुपपन्नम् स्फुराणां विद्धि दक्षपयंतीति तथा तैर्भुजदंडैरुपलक्षितम् ३२ ६ ६ ६

अस्त्विजांपत्यः स्तुवंति यज्ञोऽयंतवयजनायत्वांयष्टुकेनब्रह्मणापूर्वसृष्टः हेयज्ञात्मन् तंनोयज्ञंनलिनकांत्यादृशानेत्रेणपुनीहि पवित्रं
 कुरु कथंभूतंयज्ञम् शवाःशैरतेयस्मिन्नितिशवशयनं श्मशानंतद्वदाभाप्रतीतियेस्यसचासौशांतमेधश्चोपरतोत्सवः मेधशब्दे-
 नपशुहिंसाद्युत्सावोलक्ष्यते शवमुदकंतत्रशेते इतितथापद्यंतन्नाभेति संबोधनंवा ३३ ऋषयस्तु कर्माण्यनुतिष्ठंतस्तत्पुण्येन त-
 त्फलेनचयुज्यंते भगवतितुतदभावमालक्ष्यविस्मिताः स्तुवंति अनन्वितमघटमानंयद्यस्मादात्मनास्वयंकर्माचरसि अनुतिष्ठ-
 सि नत्वज्यसेलिप्यसे यतश्चान्येविभूतयेसंपदेईश्वरीमुपसेदुः लक्ष्मींभेजुः यद्वा यतइतिसार्वविभक्तिकस्तसिःयामित्यर्थः भवांस्तु
 स्वयमेवानुवर्तमानांतांनमन्यतेनाद्रियते ३४ सिद्धास्तुतत्कथास्तरवमभिनंदंतः स्तुवंति अयंनोमनोगजः त्वत्कथैवमृष्टंशुद्धंपीयूषं

पत्युः ऊचुः यज्ञोऽयंतवयजनायकेनसृष्टोविध्वस्तःपशुपतिनाद्यदक्षकोपात् तंनस्त्वंशवशयना
 भशांतमेधंयज्ञात्मन्लिनरुचादृशापुनीहि ३३ ऋषय ऊचुः अनन्वितंतेभगवन्विचेष्टितंय
 दात्मनाचरसिहिकर्मनाज्यसे विभूतयेयतउपसेदुरीश्वरींनमन्यतेस्वयमनुवर्ततींभवान् ३४

सिद्धा ऊचुः अयंत्वत्कथामृष्टपीयूषनद्यांमनोवारणः क्लेशदावाग्निदग्धः तृषार्त्तोऽवगाढोनसस्मा
 रदावंननिष्क्रामतिब्रह्मसंपन्नवन्नः ३५ यजमान्युवाच स्वागतंतेप्रसीदेशतुभ्यंनमःश्रीनि-
 वासश्रियाकांतयात्राहीनः त्वामृतेऽधीशानांगैर्मरवःशोभतेशीर्षहीनःकबंधोयथापूरुषः ३६ लोक

पाला ऊचुः दृष्टःकिंनोदृग्भिरसद्ब्रह्मेस्त्वंप्रत्यग्द्रष्टादृश्यतेयेनदृश्यम् मायात्वेषोभवदीयाहिभूमन्
 यस्त्वंषष्ठःपंचभिर्भासिभूतैः ३७ तन्मयीयानदीतस्यामवगाढःप्रविष्टोदावाग्नितुल्यंसंसारतापंनसंस्मरतिनचततोनिर्ग-

च्छति ब्रह्मसंपन्नवत् ब्रह्मेक्यंप्राप्तइव ३५ यजमानीदक्षपत्नीस्तोति तेस्वागतंभद्रमागमनंजातम् हेअधीश यथाशिरसाहीनः
 कबंधमात्रःपुरुषोऽंगैः करचरणाद्यवयवैः शोभनेरपिनशोभते तथात्वांविनाकेवलंप्रयाजाद्यंगैर्मरवोनशोभते अतोऽनःश्रियासह वा
 यस्त्वद्भक्तान्कुर्वित्यर्थः ३६ लोकपालास्वीश्वरत्वाभिमानारूढाभगवतस्तत्त्वमपश्यंतः ऊचुः दृष्टःकिंनदृष्टइत्यर्थः कुतः असद्ब्रह्मैः पुं-
 स्त्वमाविष्टलिंगत्वादसत्प्रकाशरूपाभिः दृग्भिरिंद्रियैः अयंभावः शुद्धचित्तानांत्वंशुद्धसत्त्वमूर्तिर्भासि अस्माकंतुबहिर्मुखेन्द्रियाणां
 पंचभूतोपलक्षितोजीवविशेषइवावभासि अतस्त्वमस्मदिंद्रियगोचरोनभवसिधिगस्पज्जीवितमिति ३७ ३५ ३६

योगेश्वरास्तदभेदेनभजतामनुग्रहमास्त्रंमन्यमानाः स्वामिभृत्यभावेनभजतामप्यनुग्रहंप्रार्थयमानाः स्तुवंतिद्वाभ्याम् प्रेयानिति
विश्वात्मनिपरब्रह्मणि त्वयियआत्मनः पृथक्त्वंनेक्षेत अमुतःअमुष्मादन्यः तेप्रेषोनास्ति आत्मनोजीवान् पृथक्नेक्षेतैतिवा हेवत्स
लभक्तजनप्रिय अनन्यवृत्त्याअव्यभिचारिण्याभक्त्याभजतोऽनुग्रहाणेत्यर्थः ३८ अव्यभिचारिणीभक्तिः कथंस्याद्भजनीयानांब-
हुत्वादित्याशंक्याहुः जगतउद्भवादिषुनिमित्तेषुदेवतोजीवाद्दृष्टाद्बहुधाभिद्यमानागुणायस्यास्तयास्वमाययात्मनिस्वरूपेरचिताब्र-
ह्मादिभेदमतिर्येनतस्मै स्वसंस्थयाकेवलस्वरूपावस्थानेनचविनिवर्तितोभेदभ्रमोगुणाश्चतद्देतव आत्मनियेनतस्मै ३९ श-
ब्दब्रह्मस्तौति नमस्तइति श्रितंस्वीकृतंसत्त्वंयेन अतःभक्त्यादिफलप्रसवित्रेसत्त्वगुणत्वंनिर्गुणत्वंचैकस्यकथमित्याशंक्याह

योगेश्वराञ्जुः प्रेयान्नतेऽन्योऽस्त्यमुतस्त्वयिप्रभोविश्वात्मनीक्षेन्नपृथग्यआत्मनः अथा
पिभक्त्येशतयोपधावतामनन्यवृत्त्याऽनुग्रहाणवत्सल ३८ जगदुद्भवस्थितिलयेषुदेवतोबहुभि-
द्यमानगुणयात्ममायया रचितात्मभेदमतयेस्वसंस्थयाविनिवर्तितेभ्रमगुणात्मनेनमः ३९
ब्रह्मोवाच नमस्तेश्रितसत्त्वायधर्मादीनांचसूतये निर्गुणायचयत्काष्ठांनाहंवेदापरेऽपिच
४० अग्निरुवाच यत्तेजसाऽहंससमिद्धतेजाहव्यंवहेस्वध्वरआज्यसिक्तम् तंयज्ञि-
यंपंचविधंचपंचभिःस्विष्टंयजुभिःप्रणतोस्मियज्ञम् ४१

यस्यकाष्ठांतत्त्वंनाहंवेदि अपरेब्रह्मादयश्चनविदुस्तस्मै ४० अग्निस्तुयज्ञमूर्तिप्रणमति यस्यतेजसासूक्ष्मसमिद्धंप्रदीप्तंतेजोय-
स्य सोऽहंप्रशस्ते अध्वरेहविर्वहामितंयज्ञियंयज्ञायहितंपालकम् यज्ञंयज्ञमूर्तिम् पंचविधत्वंमैतरेयकेउक्तम् सएषयज्ञः पं-
चविधोऽग्निरहोचंदर्शपूर्णमासोचातुर्मास्यानिपशुः सोमइतिपंचभिर्यजुभिर्मंत्रैःस्विष्टंरूपूजितम् तथाचश्रुतिः ओश्वावये-
तिचतुरक्षरमस्तुथोषडितिचतुरक्षरंयजेतिद्व्यक्षरंयेयजामहइतिपंचाक्षरं द्यक्षरोवषट्कारः स्मृतिश्च चतुर्भिश्चचतुर्भिश्च-
द्वाभ्यांपंचभिरेवच हूयतेचपुनर्द्वाभ्यांसमेविष्णुःप्रसीदत्विति ४१

देवास्तु सत्यं वयमपि देवास्तथाऽपि जगदाद्यंतयोस्त्वमेवनान्यः कश्चिदित्याहुः पुरेति कल्पापाये प्रलये विकृतं कार्यं जातमुदरीकृत्य संहृत्य त्वमेवाद्यः पुमान् उरगेन्द्र एवाधिकम् शयनं शय्यातस्मिन् शेषे शयनं करोषि सिद्धैर्जनलोकादिवासिभिः विमृशिता विचिं-
तिताऽध्यात्मपदवीज्ञानमार्गो यस्य स एव त्वं यद्दानीमक्ष्णोः पथि चरसि प्रत्यक्षोसि अवसिरक्षसि ४२ गंधर्वाप्सरसस्तु वयं भिया-
केवलं सर्वानपि परमेश्वरत्वेनोपश्लोकयामः त्वमेव तु परमेश्वरः अन्येतु त्वदंशा एवेत्याहुः अंशांशा इति हे भूमन् महत्तम कीडा
भांडं कीडोपकरणं विश्वं ब्रह्मांडं यस्य तस्मै तेन मनं कुर्मः ४३ विद्याधरास्तु केवलं विद्याभिः संपदः प्राप्यंते अहंकारादिव्यामोहनि

देवार्जुनः पुरा कल्पापाये स्वकृतमुदरीकृत्य विकृतं त्वमेवाद्यस्तस्मिन् सलिल उरगेन्द्राधि शयने
पुमान् शेषे सिद्धैर्दिवि मृशिता अध्यात्मपदविः स एवाद्याक्ष्णोर्यः पथि चरसि भृत्या न वसिनः ४२
गंधर्वा ऊचुः अंशांशास्तु देवमरीच्यादय एते ब्रह्माद्या देवगणारुद्रपुरोगाः कीडाभांडं विश्व
मिदं यस्य च भूमन् तस्मै नित्यं नाथ नमस्ते करवाम ४३ विद्याधरा ऊचुः त्वन्माययाऽथ मभि
पद्य कलेवरेऽस्मिन् कृत्वाममाहमिति दुर्मतिरुत्पथैः स्वैः क्षिप्तोऽप्यसद्विषये लालस आत्ममोहयुष्मत्क
थाऽमृतनिषेवक उद्द्युदस्येत् ४४ ब्राह्मणा ऊचुः त्वं क्रतुस्त्वं हविस्त्वं हुताशः स्वयं त्वं हि मंत्रः स
मिदं भेषपात्राणि च त्वंसदस्य त्विजोदं पती देवता अग्नि होत्रं स्वधा सोम आज्यं पशुः ४५ त्वं पुरा गां रसाया
महासूकरो दंष्ट्रया पथि नीवारणेन्द्रो यथा स्तूयमानो न दल्लीलया योगिभिर्व्युज्जहर्ष्य च यीगात्र यज्ञक-
तुः ४६

वृत्तिस्तु त्वत्कथा श्रवणं विना नास्तीत्याहुः अर्थे पुरुषार्थसाधनं कलेवरमभिपद्य प्राप्य त्वन्माययाऽस्मिन् ममेत्यह-
मिति चाभिमानं कृत्वा इममात्ममोहयुष्मत्कथाऽमृतनिषेवक उद्द्युदस्येत्परित्यजेन्नान्यः ननु स्वैः पुत्रादिभिरधि क्षिप्तो दुःखि-
तः सन् परित्यजे देवनेत्याहुः क्षिप्तोऽपि दुर्मतिः असत्सु विषयेष्वेव लालसा तृष्णा यस्य सः ४४ ब्राह्मणाः स्तुवंति त्वमिति त्रिभिः
सदस्याश्चक्रत्विजश्च ४५ गां पृथ्वीम् रसायाः रसातलात् दंष्ट्रया व्युज्जहर्ष्य विशेषेणोद्धृतवानसि योगिभिस्तूयमानः हे च
यीगात्र वेदमूर्ते यज्ञो यागः सयूपः क्रतुस्तद्विशेषः तद्रूपी यज्ञसंकल्परूप इति यज्ञः क्रतुः कर्म यस्येति वा ४६ ७

सत्त्वमस्माकं त्वदर्शनमाकांक्षतां प्रसीद अस्मद्यज्ञमप्युद्धरेत्यर्थः नचाशक्यं तव एतत् यतस्तव नाम्नि कीर्त्यमान एव यज्ञविघ्नाः क्षयं यांति एवं प्रभावा यस्तस्मै नमः ४७ इत्यनेन प्रकारेण सर्वैः कीर्त्यमाने हेमद्रविदुर संनिन्ये प्रवर्त्तयामास ४८ सर्वात्मतया सर्वभागभोक्ताऽपि भगवान्निजानंदतृप्तोऽपि स्वेन भागेन त्रिकपालपुरोडाशेन प्रीयमाण इव दक्षमाभाष्य संबोध्य चोबभाषे ४९ योऽहं जगतः कारणं आत्मा चेश्वरश्च उपद्रष्टा साक्षी च स्वयं प्रकाशश्च निरुपाधिश्च स एव ब्रह्मा शर्वश्चेत्यन्वयः ५० कुत इत्यत आह अहमेवा

स प्रसीद त्वमस्माकमाकांक्षतां दर्शनं ते परिभ्रष्टसत्कर्मणाम् कीर्त्यमाने नृभिर्नाम्नि यज्ञेश ते यज्ञविघ्नाः क्षयं यांति तस्मै नमः ४७ मैत्रेय उवाच इति दक्षः कविर्यज्ञं भद्रं रुद्रावमर्शितम् कीर्त्यमाने तृषीकेशे संनिन्ये यज्ञभावेन ४८ भगवान्स्वेन भागेन सर्वात्मा सर्वभागभुक् दक्षं वभाष आभाष्य प्रीयमाण इवानघ ४९ श्रीभगवानुवाच अहं ब्रह्मा च शर्वश्च जगतः कारणं परम् आत्मे श्वर उपद्रष्टा स्वयं दृग्विशेषणः ५० आत्ममायां समाविश्य सोऽहं गुणमयीं द्विज सृजनरक्षनहरं त्रिश्वं दधे सज्ञां क्रियोचिताम् ५१ तस्मिन् ब्रह्मण्यद्वितीये केवले परमात्मानि ब्रह्मरुद्रौ च भूतानि भेदेनाज्ञोऽनुपश्यति ५२ यथा पुमान् स्वंगेषु शिरः पाण्यादिषु क्वचित् पारक्य बुद्धिं कुरुते एवं भूतेषु मत्परः ५३ त्रयाणामेकभावानां यो न पश्यति वै भिदाम् सर्वभूतात्मना ब्रह्म न संशोति मधिगच्छति ५४ मैत्रेय उवाच एवं भगवता दिष्टः प्रजापतिपतिर्हरिर्मु अर्चित्वा क्रतुना स्वेन देवानुभयतोऽयजत् ५५ रुद्रश्च स्वेन भागेन त्र्युपाधावत्समाहितः कर्मणो दवसानेन सोमपानितरा नपि उदवस्य सह त्विग्भिः सस्माववभृथं ततः ५६

त्वमायामधिष्ठाय जगत्सृष्ट्यादिकुर्वन् सन् सच्चक्रियोचितां सज्ञां धारयामि ५१ तस्मिन् केवलेऽद्वितीये समाना समानजातीय भेदरहिते ब्रह्मणि मयि ब्रह्मरुद्रौ भूतानि च भेदेनाज्ञः पश्यतीत्यर्थः ५२ विद्वांस्तु भेदेन पश्यतीति सदृशं तमाह यथेति ५३ तस्मादेवमेकं पश्यन् कृतार्थो भवतीत्याह त्रयाणामेकोभावः स्वरूपं येषाम् ५४ स्वेन क्रतुना त्रिकपालेऽप्युभयतः अंगैः प्रधानेन च ५५ स्वेन भागेन यज्ञावशिष्टेन उदवस्यते समाप्यतेऽनेनेत्युदवासानं तेन कर्मणा सोमपानितरानपि उपाधावदित्यनुषंगः ततश्च उदवस्य कर्म समाप्य अवभृथरूपं यथा भवति तथा स्नातवान् ५६

स्वेनैवाऽनुभावेनापराधसेप्राप्तसिद्धयेतस्मादपि ५७ ५८ आहंक्तेभजतेस्म अनन्यभावानामेकैवगतिः यः तम् प्रलयकालेसुप्ता
शक्तिरीश्वरमिव ५९ बृहस्पतेःशिष्यान्मयाश्रुतम् ६० परंपवित्रंयआकर्ण्यतथाऽनुकीर्त्तयेत्सः आत्मनः परस्यापिअघंसंसारव्यसनं
सर्वदाधुनोति ६१ इतिचतुर्थेटीकायांसप्तमोऽध्यायः ७ दक्षकन्याऽन्वयेप्राप्तादक्षयज्ञकथोदिता मनुपुत्रान्वयेप्राप्ताधुव-
चर्याऽथपंचमिः १ अष्टमेगुरुदारोक्तिरोषमत्सरतःपुरात् निर्गतेनध्रुवेणाहतपसातोषणंहरेः २ एवतावन्मनुकन्याऽन्वयोत्तयेवमश-

तस्माअप्यनुभावेनस्वेनैवावापराधसे धर्मएवमतिंदत्त्वात्रिदशास्तेदिवंययुः ५७ एवंदाक्षायणी
हित्वासतीपूर्वकलेवरम् जज्ञेहिमवतःक्षेत्रेमेनायामितिशुश्रुम ५८ तमेवदयितंभूयआहंक्तेप-
तिमंबिका अनन्यभावैकगतिंशक्तिःसुप्तेवपूरुषम् ५९ एतद्भगवतःशंभोः कर्मदक्षध्वरुदुहः
श्रुतंभागवताच्छिष्यादुद्धवान्मेबृहस्पतेः ६० इदंपवित्रंपरमीशचेष्टितंयशस्यमायुष्यमधौघमर्षणम्
यौनित्यदाकर्ण्यनरोऽनुकीर्त्तयेत्धुनोत्यघंकारवभक्तिभावतः ६१ इतिश्रीभागवतमहापुराणे-
चतुर्थस्कंधेदक्षयज्ञसंधानोनामसप्तमोऽध्यायः ७ मैत्रेयउवाच सनकाद्यानारदश्चक्रमु-
हूर्त्सोऽरुणिर्यतिः नैतैर्गृहान्ब्रह्मसुतात्थावसन्नुर्ध्वरेतसः १ मृषाधर्मस्यभार्यासीदृभंमायांचशत्रुहन्
असूतमिथुनंतत्तुनिर्ऋतिर्जगृहेऽप्रजः २ तयोःसमभवद्भोभौनिकृतिश्चमहामते ताभ्यांक्रोधश्च-
हिंसाचयदुरुक्तिःस्वसाकलिः ३ दुरुक्तौकलिराधत्तभयमृत्युंचसत्तम तयोश्चमिथुनंजज्ञेयातना-
निरयस्तथो ४ संग्रहेणमयारव्यातःप्रतिसर्गस्तवानघ त्रिःश्रुत्वेतत्पुमानुपुण्यविधुनोत्यात्मनोम-
लम् ५ अथातःकीर्त्तयेवंशंपुण्यकीर्त्तैःकुरुद्वह स्वायंभुवस्यापिमनोहरेरंशांशजन्मनः ६

च्यादीनांब्रह्मपुत्राणांवंशावर्णिताः तत्रावशिष्टंकिंचिदाह सनकाद्याइति नावसन् नाश्रिताः उर्ध्वरेतसोनैष्ठिकाः अतस्तेषांवंशोना-
स्ति १ अधर्मोऽपिब्रह्मपुत्रस्तस्यवंशमाह मृषेतिचतुर्भिः दंभः परप्रतारणम् मायातदुचिताचेष्टातयोःसौदरयोरपिदांपत्यमधर्मो-
शतया एवमुपर्यपि अप्रजः अपुत्रः २ निकृतिः शठता यत् याभ्यांकलिश्चतस्यस्वसादुरुक्तिश्चेत्यर्थः ३ यातनातीववेदना ४ प्रति-
सर्गोऽनुसर्गएव यद्वा प्रतिसर्गः प्रलयः अधर्मस्यप्रलयहेतुत्वात्प्रतिसर्गत्वम् एतत् एतमधर्मवंशंपुण्यमितिवर्जनद्वारापुण्यहेतुत्वा-
त् ५ मनोःपुत्रवंशंहरेरंशोब्रह्मातस्यांशाद्देहाद्वाज्जन्मयस्य ६

जगतोरक्षायांस्थितौ ७ सनीतिःसरुचिश्चजायेतयोर्मध्ये ८ तयोःप्रियाप्रियत्वंप्रपंचयन् ध्रुवचरितमाह पंचभिरध्यायैःसरुचेःपु-
त्रमुत्तमसंज्ञंलालयन् ९ तथाअंकारोहणंचिकीर्षमाणाम् १० गर्वोक्तिमेवाहविभिर्नेतिनृपतेर्धिष्ण्यमासनंनृपात्मजोऽपिभवान्नारोदु-
मर्हति ११ १२ पुरुषमीश्वरम् १३ मिषंतंपश्यंतम् सन्नवाचंकुंठितवाचम् १४ उद्ध्वआरोप्यअंतःपुरजनमुरवात्श्रुत्वा १५ शोकए

प्रियव्रतोत्तानपादौशतरूपापतेःसुतौ वासुदेवस्यकल्यारक्षायांजगतःस्थितौ ७ जायेउत्तानपादस्य-
सनीतिःसरुचिस्तयोः सरुचिःप्रेयसीपत्युर्नेतरायत्सुतोध्रुवः ८ एकदासरुचेःपुत्रमंकमारोप्य-
लालयन् उत्तमंनारुरुक्षंतध्रुवराजाऽभ्यनंदत ९ तथाचिकीर्षमाणंतसपत्न्यास्तनयध्रुवम् सरुचिः
शृण्वतोरोज्ञःसैर्ष्यमाहातिगर्विता १० नवत्सनृपतेर्धिष्ण्यंभवानारोदुमर्हति नगृहीतोमयायत्स्वकुक्षा
वपिनृपात्मजः ११ बालोऽसिबतनात्मानमन्यस्त्रीगर्भसंभृतम् नूनंवेदभवान्यस्यदुर्लभेऽर्थेमनोरथः
१२ तंपसाराध्यपुरुषंतस्यैवानुग्रहेणमे गर्भेत्वंसाधयात्मानंयदीच्छसिनृपासनम् १३ मैत्रेयउ-
वाच मातुःसपत्न्याःसुदुरुक्तिविद्धःश्वसनुरुषादडहताययाऽहिः हित्वामिषंतपितरंसन्नवाचंज-
गाममातुःप्ररुद्धंसकाशम् १४ तंनिःश्वसंतंस्फुरिताधरोष्ठंसनीतिरुत्संगउद्ध्वबालम् निशम्यत-
त्पौरमुरवान्नितांतैसाविव्यथैयद्भूदितंसपत्न्याः १५ सोत्सृज्यधैर्येविललापशोकंदावाग्निनादावलतेव
बाला वाक्यंसपत्न्याःस्मरतीसरोजश्रियादृशाबाष्पकलामुवाह १६ दीर्घेश्वसंतीहजिनस्यपारमप-
श्यतीबालकमाहबाला मामंगलतातपरेष्वमंस्थाभुंक्तेजनोयत्परदुःखदस्तत् १७ सत्यसरुच्याऽभि-
हितंभवान्मेयद्भुमगायाउदरेगृहीतः स्तन्येनवृद्धश्चाविलज्जतेयांभार्येतिवावोदुमिडस्पतिर्मांम् १८
आतिष्ठतत्तातविमत्सरस्त्वमुक्तंसमात्राऽपियदव्यलीकम् आराधयाधोऽक्षजपादपद्यदीच्छसेऽध्यास-
नमुत्तमोयथा १९ वदावाग्निस्तेन दावाग्निगतालताइवस्थितासाबालाविलापंचकार १६ हजिनस्यदुःखस्यअमंगलमपराधंपरेषुमा-

मंस्थाः यत् यतः परेष्वोदुःखं ददाति यः सः स्वदत्तमेव दुःखं भुंक्ते १७ दुर्भगयामया उदरे गृहीतः तस्या एव स्तन्येन वृद्धश्च दुर्भगत्वमेवाह यां मा-
मिडस्पतिर्भूपतिर्भार्येति वोदुं स्वीकर्तुं विलज्जते वा शब्दादासीत्यपि १८ पितृभार्यात्वेन मात्रासमा मातुः सपत्नीतयाऽपियदुक्तं तपसाराध्यपु-
रुषमित्यादितदातिष्ठकुरु अध्यासनं यदीच्छसि १९

परिचर्यनिषेव्य विश्वविभावनायात्तास्वीकृतागुणाभिपत्तिः सत्त्वगुणाधिष्ठानं येन तस्य जितआत्मा मनः श्वसनः प्राणश्च येनैते
रभिवंद्यम् २० एकमन्त्यासर्वोतर्यामिदृष्ट्या २१ मृग्यापदाजयोः पद्धतिर्मार्गो यस्य तमेवाश्रयशरणं व्रजततो भजस्व नान्यस्मिन्
भावो यस्य तस्मिन् निजधर्मे भाविते शोधिते २२ तमेवेत्यनेन सूचितं सर्वोत्तमत्वं प्रपंचयति नान्यमिति हस्तेन गृहीतं दीपवत्प्रदं य

यस्यांघ्रिपदं परिचर्य विश्वविभावनायात्तागुणाभिपत्तेः अजोऽध्यतिष्ठत्स्वलुपारमेष्ठ्यं पदं जितात्मश्व-
सनाभिवंद्यम् २० तथामनुर्वो भगवान्पितामहो यमेकमन्त्या पुरुदक्षिणैर्मरैवैः इक्ष्वाऽभिपेदेदुरवाप-
मन्यतो भोमस्वरुदिव्यमथापवर्ग्यम् २१ तमेव वत्साश्रयभृत्यवत्सलमुमुक्षुमिमृग्यपदाजो पद्धति
म् अनन्यभावे निजधर्मभाविते मनस्य वस्थाप्य भजस्व पुरुषम् २२ नान्यततः पदपलाशलोचना
तदुःखच्छिदं ते मृग्यामिकंचन यो मृग्यते हस्तगृहीतपदया श्रियेत रैरंगविमृग्यमाणया २३ मैत्रेय
उवाच एवं संजल्पितं मातुराकर्ण्य यागमवचः संनियम्यात्मनात्मानं निश्चक्रामपितुः पुरात् २४ ना
रदस्तदुपाकर्ण्य ज्ञात्वा तस्याचि कीर्षितम् स्पृष्ट्वा मूर्धन्यघघ्नेन पाणिना प्राह विस्मितः २५ अहो तेजः क्ष
त्रियाणां मानभंगममृष्यताम् बालोऽप्ययं हृदा धत्तयत्समातुरसद्वचः २६ नारद उवाच नाधुना
ऽप्यवमानं ते सन्मानं वाऽपि पुत्रक लक्षयामः कुमारस्य सक्तस्य क्रीडनादिषु २७ विकल्पे विद्यमानेऽपि
न ह्यसंतोषहेतवः पुंसो मोहमृते भिन्ना यल्लोके निजकर्मभिः २८ परितुष्येत्ततस्तावन्मात्रेण पूरु
षः देवोपसादितं यावद्दीक्ष्यैश्वर्यगतिं बुधः २९ अथ मात्रोपदिष्टेन योगेनावरुरुत्ससि यत्प्रसादसर्व
पुंसां दुराराध्योमतो मम ३०

या इतरेर्ब्रह्मादिभिः २३ संजल्पितं विलापंततः अर्थस्यागमो यस्मात्तथाभूतं वच आकर्ण्य २४
२५ विस्मित इत्युक्तं तदेवाह अहो तेजः प्रभावः २६ २७ विकल्पे मानापमानविवेके सत्यपि भिन्नानसंति किंतु मोहकल्पिता एवेत्यर्थः कुतः
यत्स्वरुदुःखं वा तन्निजकर्मभिरेव भवति यतः २८ उपशमोपदेशेन निवर्त्तयति परितुष्येदिति षड्विः ईश्वरगतिं वीक्ष्य ईश्वरानुकूल्यं विनानोद्य
माः फलहेतव इति ज्ञात्वा परितुष्येत्संतोषमेव कुर्यात् २९ दुष्करश्च तवायमुद्यम इत्याह अथेति हास्याम् यस्य प्रसादमवरोदुं प्राप्नुमिच्छसि ३०

निःसंगेनतीव्रयोगेनसमाधिनामृगयंतोऽपियस्यपदवींमार्गेनविदुः सदेवोदुराराध्यः ३१ श्रेयसांकालेकृद्वत्वे ३२ सरवदुःखयोर्मध्येसरवे-
सतिपुण्यंक्षीयतइतिदुःखेसतिपापंक्षीयतइत्यात्मानंतोषयन् तमसःपारंमोक्षंप्राप्नोति ३३ किंच गुणैरधिकात्पुंसइतिल्यब्रूयेपंच
मी तंहस्वाप्तीतिकुर्यात् नत्वसूयामित्यर्थः अनुक्रोशंरूपांलिप्सेत् नतुतिरस्कारंसमानान्मैत्रीनतुस्पर्धाम् ३४ ३५ क्षात्रंस्वभावं

मुनयःपदवींयस्यनिःसंगेनोरुजन्मभिः नविदुर्मृगयंतोऽपितीव्रयोगसमाधिना ३१ अतोनिवर्ततामे
षनिर्बधस्तवनिष्फलः यतिष्यतिभवान्कालेश्रेयसांसमुपस्थिते ३२ यस्ययद्देवविहितंसतेनसरव
दुःखयोः आत्मानंतोषयन्देहीतमसःपारमृच्छति ३३ गुणाधिकान्मुदलिप्सेदनुक्रोशंगुणाधमा-
त् मैत्रीसमानादन्विच्छेन्नतापैरभिभूयते ३४ ध्रुवउवाच सोऽयंशर्मभगवतासरवदुःख
हतात्मनाम् दर्शितःरूपयापुंसादुर्दर्शोऽस्मादिधैर्यैस्तैः ३५ अथाऽपिमेविनीतस्यक्षात्रंधोरमुपैयु-
षः सुरुच्योदुर्वचोवाणैर्नभिन्नेश्रयतेहृदि ३६ पदंत्रिभुवनोत्कृष्टंजिगीषोःसाधुवर्त्ममे ब्रूह्यस्मात्पि
तृभिर्ब्रह्मन्नन्यैरप्यनधिष्ठितम् ३७ नूनंभवान्भगवतोयोऽगजःपरमेश्विनः वितुदन्नदत्तेवीणाहि
तार्थंजगंतोऽकवत् ३८ मैत्रेयउवाच इत्युदाहृतमाकर्ण्यभगवान्नारदस्तथा प्रीतःप्र-
त्याहृतंवालसद्वाक्यमनुकंपया ३९ नारदउवाच जनन्याभिहितःपंथाःसर्वैनिःश्रेयस
स्यते भगवान्वासुदेवस्तंभजतत्प्रवणात्मना ४० धर्मार्थकाममोक्षार्थयइच्छेच्छ्रेयआत्मनः
एकमेवहरेस्तत्रकारणंपादसेवनम् ४१ तत्तातगच्छभद्रतयमुनायास्तदंशश्च पुण्यमधुवनं-
यत्रसान्निध्यंनित्यदाहरेः ४२

प्राप्तवतः अतएवाविनीतस्यदुर्वाक्यवाणैर्भिन्नेहृदिनश्रयतेनतिष्ठति ३६ अन्यैर
नधिष्ठितंत्रिभुवनेउत्कृष्टंपदंजैतुमिच्छोर्मेसाधुवर्त्ममार्गंब्रूहि ३७ अंकजइतिपाठेउत्संगाज्जातोयोनारदः सभवान् वीणांवितुदन्
वादयन् हिताय अटति ३८ ३९ निःश्रेयसस्यअभिप्रेतार्थस्यपंथाः कोऽसावित्यतआह भगवान्वासुदेवः अतएवतंभज ४०
४१ मधुवनारव्ययमुनायास्तदंगच्छयत्रमधुवने ४२

अध्ययनाद्यभावेऽपि आत्मन उचितानि योग्यानि देवतानमस्कारादीनि कृत्वेति यमनियमा उक्ताः आसनकल्पनं च कुशादिभिः स्वस्तिका
दिभिश्च ४३ प्राणेंद्रियमनसामलं चान्व्युदस्येति प्राणायामप्रत्याहारौ धारणामाह अभिध्यायेत्यादिषड्विः गुरुणाधीरेणम
नसागुरुं श्रीहरिम् ४४ सररेषु संदरम् ४५ रमणीयान्यंगानियस्य ओष्ठश्च इक्षणा च इक्षणमरुणे ओष्ठे क्षणे धारयतीति तथा तम्
अरुणमोष्ठमीक्षणं च धारयतीति वा नृम्णां सरवकरम् यद्वा नृम्णां धनं सर्वपुरुषार्थनिधिमित्यर्थः ४६ पुरुषं पुरुषलक्षणयुक्तम् ४७ कौ

स्नात्वानुसवनं तस्मिन् कालिंघाः सलिलेशिवे कृत्वोचितानि निवसन्नात्मनः कल्पितासनः ४३ प्राणायामेन
त्रिवृता प्राणेंद्रियमनोमलम् शनैर्व्युदस्याभिध्यायेन्मनसागुरुणागुरुम् ४४ प्रसादाभिमुखं शश्व
त्प्रसन्नवदने क्षणम् सनासं स्रुवंचारु कपोलं सरसं दरम् ४५ तरुणं रमणीयांगमरुणोष्ठे क्षणाधरम्
प्रणताश्रयणं नृम्णां शरण्यं करुणाणवम् ४६ श्रीवत्सांकं धनश्यामं पुरुषं वनमालिनम् शरवचक्रगदा
पद्मे रभिव्यक्तचतुर्भुजम् ४७ किरीटिनं कुंडलिनं केयूरवनमालिनम् कौस्तुभाभरणं ग्रीवं पीतकौशेय
वाससम् ४८ कांचीकलापपर्यस्तलसत्काचननूपुरम् दर्शनीयतमं शांतमनोनयनवर्द्धनम् ४९ प
द्मानरवमणिश्रेण्याविलसद्भासमर्चताम् हृत्पद्मकर्णिकाधिष्ण्यमाक्रम्यात्मन्यवस्थितम् ५० स्मयमा
नमभिध्यायेत्सानुरागावलोकनम् नियतेनैकभूतेन मनसा वरदं भम् ५१ एवं भगवतो रूपं सूक्ष्मं द्रष्टुं
यतो मनः निवृत्त्या परयातूर्णं संपन्नं न निवर्त्तते ५२ जप्यश्च परमो गुह्यः श्रूयतां मे नृपात्मज यं सप्त-
रात्रं प्रपठन् पुमानुपश्यति रेव चूरान् ५३ ओं नमो भगवते वासुदेवाय मंत्रेणा नैव देवस्य कुर्या-
द्रव्यमयी बुधः संपर्याविविधैर्द्रव्यैर्देशकालविभागवित् ५४ सूक्ष्मस्याभरणं ग्रीवायांसस्य ४८ कांचीकला-

पेन पर्यस्तं परिवेष्टितम् मनोनयनयोर्वर्धनं हर्षकरम् ४९ हृत्पद्मकर्णिकायां धिष्ण्यं मध्यस्थानं तदाक्रम्य समर्चतामात्मनि मनसि स्थि-
तम् ५० ध्यानमाह स्मयमानमिति नियतेन प्रागुक्तया धारणया सत्स्थिरेण अत एकभूतेन एकाग्रेण धारणोक्तानि विशेषणा-
नि ध्यानेऽपि द्रष्टव्यानि यद्वा यथोक्तमात्रमेव तदुक्तमेकादशस्कंधे नान्यानि चिंतयेद्भूयः सत्स्थितं भावयेन्मुखमिति ५१ समाधि
माह एवमिति तूर्णं शीघ्रं संपन्नं सत् ५२ जप्यो मंत्रः ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६०

द्रव्याण्येवाह सलिलैरिति शस्तेः दूर्वाकुरैः वन्यैरेवांशुकैः भूर्जत्वगादिभिः ५५ पूजायां अधिष्ठानमाह लब्धासंपाद्यद्रव्यमयीं शिलादि
निर्मिताम् पूजासाहुण्यहेतूनाह सार्द्धाभ्याम् आभृतात्मा धृतचित्तः मितं वन्यं मुक्तइतितथा ५६ यत्करिष्यतीति तदानीमवतारमाचु
र्याभावात् ५७ पूर्वसेविताः सेवनं कारिताः कार्यत्वेन विहिता इत्यर्थः मंत्रहृदयेन द्वादशाक्षरेण ५८ एवमुक्तरीत्या मनोगतं यथाभ

सलिलैः शक्चिभिर्माल्यैर्वन्यैर्मूलफलादिभिः शस्तांकुरांशुकैश्चाच्चतुलस्याप्रिययापभुम् ५५ ल
ब्धाद्रव्यमयीमर्चाक्षित्यं चादिषु चार्चयेत् आभृतात्मा मुनिः शांतो यतवाक् मितवन्त्यमुक् ५६ स्वे-
च्छावतारचरितैरचित्य निजमायया कारिष्यत्युत्तमश्लोकस्तु न्द्रायेन्द्रदयंगतम् ५७ परिचर्याभग
वतोयावत्यः पूर्वसेविताः तामंत्रहृदयेनैव प्रयुज्यान्मंत्रमुत्तये ५८ एवं कार्येन मनसा वचसा च म
नोगतम् परिचर्यमाणो भगवान् भक्तिमत्परिचर्यया ५९ पुंसाममायिनां सम्यक् भजतां भावव
र्द्धनः श्रेयोदिशत्यभिमतं यद्धर्मादिषु देहिनाम् ६० विरक्तश्चैन्द्रियरतौ भक्तियोगेन भूयसा तं निरं
तरभावेन भजेतां द्वाविमुक्तये ६१ इत्युक्तस्तु परिक्रम्य प्रणम्य च नृपाऽभक्तः ययौ मधुवनपुण्यं हरे
श्वरणचर्चितम् ६२ तपोवनंगते तस्मिन् प्रविष्टोऽतः पुरं मुनिः अर्हिताहणको राजा स्रवासी न उवाच त
म् ६३ नारद उवाच राजन् किं ध्यायसे दीर्घमुरे वनपरिश्रम्यतां किं वानरिष्यते कामो धर्मो वाऽर्थ
न संयुतः ६४ राजा वाच सुतो मे बालको ब्रह्मन् सूत्रेण नाकरुणात्मना निर्वासितः पञ्चवर्षः सहमा
त्रामहान्कविः ६५ अप्यनाथं वने ब्रह्मन् मास्मादत्यभक्तं हृत्वाः श्रान्तशयानं क्षुधितं परिम्लानं मुखं बु-
जम् ६६ अहो मे बत दोरात्यस्त्रीजितस्योपधारय योऽकंप्रेम्णारुरुक्षतं नाभ्यनन्दमसत्तमः ६७

वतितथाकायादिभिर्भक्तिमत्यापरिचर्यया परिचर्यमाणो धर्मार्थकामेषु यत् अभिमतंतत् श्रेयोदिशतीति द्वयोरन्वयः ५९ ६० विरक्तः
सन् भजेत् किमर्थमुक्तये ६१ हरे श्वरणाभ्यां चर्चितं मंडितम् ६२ अर्हितं सत्कृत्य समर्पितं मर्हणमर्घादिकं यस्मै ६३ किं वानरिष्यते न न
श्यतीति सवितर्कः प्रश्नः ६४ मात्रा सह निर्वासित इति तस्या अप्यनादृतत्वात् ६५ मास्मादंति किं स्वन्नरवा दंतीत्यर्थः ६६ ६७

देवेन श्रीहरिणारुणसमात्मसात्कृतारक्षितं यस्य यशोजगत्प्रावृत्ते व्याप्नोति ६८ विपुलयन् विस्तारयन् ६९ ७० ध्रुवो मधुवने किम-
करोत् इत्यपेक्षायामाह तत्रेत्यादिना अभिषिक्तः स्नातः यस्यां प्राप्तः ताम् ७१ कपित्थानि बदराणि च अशनं यस्य आत्मवृत्तिः दे-
हस्थितिः तदनुसारेण ७२ ७३ तृतीयं च आनयन् ईषादिव नयन्नुपधावदित्यन्वयः प्रतिमासमाहारसंकोचं तपोऽतिरेकं च कृतवानि-

नारद उवाच मामाशुचः स्वतनयं देवगुप्तं विशांपते तत्प्रभावमविज्ञाय प्रावृत्ते यद्यशोजगत्
६८ सुदुष्करं कर्म कृत्वा लोकपालैरपि प्रभुः एष्यत्यचिरतो राजन्यशो विपुलयंस्तव ६९
मैत्रेय उवाच इति देवर्षिणा प्रोक्तं विश्रुत्य जगतीपतिः राजलक्ष्मीमना हृत्य पुत्रमेवान्वीक्षितय-
त् ७० तत्राभिषिक्तः प्रयतस्तामुपोष्य विभावरीम् समाहितः पर्यचरन् हृष्यादेशेन पुरुषम् ७१
त्रिरात्रांते त्रिरात्रांते कपित्थबदराशनः आत्मवृत्त्यनुसारेण मासं निन्येऽचयन् हरिम् ७२ द्वितीयं-
च तस्यामासं षष्ठे षष्ठेऽर्धकोदिने तृणपर्णादिभिः शीर्णैः कृतान्नोऽभ्यर्चयद्दिशुम् ७३ तृतीयं चानय-
न्मासं नवमे नवमेऽहनि अब्रह्मसुत्तमं श्लोकमुपाधावत्समाधिना ७४ चतुर्थे मासि वैमासं द्वादशं द्वा-
दशेऽहनि वायुमक्षोजितश्वासो ध्यायन् देवमधारयत् ७५ पंचमे मास्यनुप्राप्ते जितश्वासो नृ-
पात्मजः ध्यायन् ब्रह्मपदे केन तस्यो स्थाणुरिवाचलः ७६ सर्वतो मन आकृष्य हृदि भूतेन्द्रियाशय-
म् ध्यायन् भगवतारूपनाद्राक्षीत्किंच नापरम् ७७ आधारं महदादीनां प्रधानपुरुषेश्वरम् ब्र-
ह्मधारयमाणस्य त्रयो लोकाश्च कपिरे ७८ यदैकपादेन स पार्थिवार्धं कस्तथो तदगुणं निपीडिता-
मही ननाम तत्राह्मिभेन्द्राधिष्ठिता तरीव सव्येतरतः पदे पदे ७९

त्यर्थः ७४ ७५ ७६ श्रुतानि शब्दादीनि

इन्द्रियाणि च आशेरते यस्मिन् तन्मन आकृष्य ब्रह्म ध्यायन् ७७ धारयमाणस्य सतः तस्य तेजः सोढुमशक्नुवंतः ७८ तस्यांगुष्ठे
न निपीडिता आक्रांता सती मही तत्र तदा अर्धं ननाम समं शके अर्धशब्दस्य नपुंसकत्वाद्दंशं शिनोरभेदाच्चैवं सामानाधिकरण्यम्-
इभेन्द्रेणाधिष्ठिता तरी नौर्यथा पदे पदे सव्यतो दक्षिणतश्च नमति तद्वत् ७९

अन्यदप्याश्चर्यमाह तस्मिन्ध्रुवेविश्वंविश्वात्मकंविष्णुमात्मनः सकाशादनन्ययाधिया आत्माभेददृष्ट्या अभिध्यायतिसत्तिकिंरु-
त्वा असंप्राणंतत् द्वारंचनिरुध्य आत्मन्येकीकृत्यस्वप्राणनिरोधेकृतेविश्वस्यप्राणनिरोधोजातइतिभावः ८० एवंप्राणनिरोधंकदा
चिदपिनविद्यः अरिवलसत्त्वधाम्नः सर्वप्राणिशरीरस्यतस्माद्वजिनात् क्लेशात् ८१ यतोबालात् कोऽसौबालः कथंचतस्मात्प्रा-
णनिरोधइत्यतआह उत्तानपादस्यपुत्रोमयिविश्वरूपेसंगतात्मा ऐक्यंप्राप्तोवर्त्ततइति ८२ इतिचतुर्थेटीकायामष्टमोऽध्यायः ८

तस्मिन्नभिध्यायतिविश्वमात्मनोद्वारंचनिरुध्यासकमनन्ययाधिया लोकानिरुच्छासनिर्पीडिताभृशं-
सलोकपालाः शरणंययुर्हरिम् ८० देवाऊचुः नैवंविदामोभगवन्प्राणरोधंचराचरस्या
रिवलसत्त्वधाम्नः विधेहितन्नोद्वजिनाद्विमोक्षंप्राप्तावयंत्वांशरणंशरण्यम् ८१ श्रीभगवा
नुवाच मामेष्टबालंतपसोदुरत्ययान्निवर्त्तयिष्येप्रतियातस्वधाम यतोहिवः प्राणनिरोध-
आसीदोत्तानपादिर्मयिसंगतात्मा ८२ इतिश्रीभाग० चतु० ध्रुवचरितेअष्टमोऽध्यायः ८
मैत्रेयउवाच तएवमुच्छिन्नभयाउरुकर्मकृतावनामाः प्रययुस्त्रिविष्टपम् सहस्रशीर्षाऽपि
ततोगरुत्मतामधोर्वनंभृत्यादिदृक्षयागतः १ सर्वैधियायोगविपाकतीव्रयाहृत्यद्यकोशैस्फुरितत-
डित्प्रभम् तिरोहितसहस्रैर्वापलक्ष्यबहिःस्थिततदवस्थं ददश २ तद्दर्शनेनागतसाध्वसः क्षिताव
वंदतांगंविनमय्यदंडवत् दृग्भ्यांप्रपश्यन्पिबन्निवाभेकश्चुबन्निवास्येनभुजैरिवाश्लिषन् ३

नवमेतुहरिंस्तत्वालब्धातस्माद्वरान्ध्रुवः प्रत्यागत्याकरोद्राज्यंपित्रादत्तमितीर्यते १ एवंभगवद्वाक्येनगतभयाः १ सर्वैध्रुवः योग
विपाकेनदाढ्येननिश्चलया गरुडाधिरूढंपुरतःस्थितमपियदां तर्ह्येष्टित्वादसौनापश्यत्तदाभगवतैवांतः स्वरूपमाकृष्टमंतस्तिरो
हितमुपलक्ष्ययुत्थितः सन् तदवस्थंयादृशं तः स्फुरितस्तादृशम् २ आगतसाध्वसः जातसंभ्रमः विनमय्य आनतंकृत्वासंभ्र-
ममेवाह दृग्भ्यांप्रपिबन्निवपश्यन्नवंदत आस्येनचुंबन्निवावंदत भुजाभ्यामाश्लिषन्निवावंदतेत्यर्थः ३ ४२ ४२

विवक्षंतं तद्गुणान्वक्तुमिच्छंतम् अतद्विदं स्तुत्यादिकर्तुमजानंतम् अस्य ध्रुवस्य सर्वस्य च हृद्यवस्थितत्वात् ज्ञात्वा ब्रह्म मयेन वेदा-
त्मकेन शंखेन ४ भगवता प्रतिपादितांगिरं प्रतिपद्येति शेषः प्रतिपद्यतामिति पाठे तां वेदात्मिकाम् परिज्ञातः परात्मनोरीश्वरजीव-
यो निर्णयो येन सः अतएव भक्त्या भावः प्रेमयस्य असत्वरं स्थैर्येण परितः श्रुतं विख्यातं मुरुश्रवः कीर्तिर्यस्य तम् ध्रुवाक्षितिः स्था-
नं यस्येति भावनिर्देशः ५ ईशानुग्रहसंप्राप्तवागाद्यद्भुतवृत्तिभिः द्वादशादित्यसंकाशैः श्लोकैरस्तौ ह्रिं ध्रुवः यो मे प्रसूतां लीनां वा
चमन्यांश्च प्राणानिन्द्रियाणि स्वधाम्ना चिच्छक्त्या संजीवयति यतः अरिवलाश्चक्षुरादिज्ञानक्रियाशक्तीर्धारयतीति तथापुरुषायां-

सतं विवक्षंतं तद्विदं हरिं ज्ञात्वाऽस्य सर्वस्य च हृद्यवस्थितः कृतांजलिं ब्रह्म मयेन कंबुनापस्पर्शवा-
लं रूपया कपोले ४ सैवेतदेव प्रतिपादितांगिरं देवीं परिज्ञातपरात्मनिर्णयः तं भक्तिभावोऽभ्यगृ-
णादसत्वरपरिश्रुतोरुश्रवसंध्रुवक्षितिः ५ ध्रुवउवाच योऽतः प्रविश्य मम वाचमिमां प्रसूतां
संजीवयत्यरिवलशक्तिधरः स्वधाम्ना अन्यांश्च हस्तचरणश्रवणत्वगादीन्याणान्नमो भगवते पुरु-
षाय तुभ्यम् ६ एकस्त्वमेव भगवन्निदमात्मशक्त्या मायारव्ययोरुगुणयामहदाद्यशेषम् सुखाऽ-
नुविश्य पुरुषस्तदसद्गुणेषु नानेव दारुषु विभावसूवादिभासि ७ त्वद्वत्तया वयुनयेदमचष्टे विश्वं सू-
क्ष्मं प्रबुद्धं इव नाथ भवत्यपन्नः तस्यापवर्ग्यशरणं तव पादमूलं विस्मर्यते कृतविदा कथं मार्तबंधो ८

तर्कामिणो ६ ननु वागादीन्द्रियशक्तिधरा वन्त्यादयः प्रसिद्धानाहमित्यत आह एक इति अनुविश्य पुरुषोऽतर्कामी त्वमेक एव तस्या मा-
यायाः असत्सगुणेष्विन्द्रियादिषु स्थितः सन् तत्तद्देवतारूपो नानेव भासि न तु त्वद्व्यतिरेकेण ज्ञानक्रियाशक्तिधरः कश्चिदस्तीत्यर्थः ७
अपि च किं वक्तव्यं वन्त्यादयो ज्ञानादिशक्तिधरा न भवन्तीति यस्मात् ब्रह्मणोऽपि ज्ञानं त्वदधीनमेवेत्याह त्वद्वत्तया वयुनया ज्ञानेन भ-
वंतं शरणं प्रपन्नो ब्रह्मा इदं विश्वमचष्टे अपश्यत् कथं सूक्ष्मः प्रबुद्धः सन् यथा पश्यति तद्वत् अतः आपवर्ग्यामुक्तास्तेषामपि शरणम्
कृतविदा सर्वेन्द्रियजीवनेन त्वत्कृतमुपकारं जानता कथं विस्मर्यते एवं भूतं त्वामभजंतः कृतघ्ना इत्यर्थः ८ ९ १० ११

येचमादृशाः कामाद्यर्थभजंति तेऽतिमूढा इत्याह नूनमिति भवाप्ययौ जन्ममरणेतद्विमोक्षहेतुं त्वामन्यहेतोः कामाद्यर्थभजंति ते नूनं विमुष्टमतयः वंचितचित्ताः यतस्ते कल्पतरुम् त्वामर्चंति ततः कुणपतुल्येन देहेनोपभोग्यं स्मरवमिच्छंति न चेच्छायोग्यं तदित्याह यत्स्पर्शजं विषयसंबंधजन्यं स्मरवंतन्नरकेऽपि भवति ९ ननु स्वर्गादिस्मरवंसकामैः प्राप्यते निष्कामभजने तन्न स्यादित्यत आह येति स्वमहिमनिनिजानंदरूपेऽपि भाभूत् न भवत्वित्यर्थः अंतकस्यासिना कालेन लुलितात् रवंडितात् विमानात् पततां सानास्तीति किमु वक्तव्यम् १० अतस्ते कथाश्रवणाय सत्संगतिं देहीत्याह भक्तिं त्वयि प्रवहतां सा तल्येन कुर्वताम् ननु मोक्षं किं नयाचसे अत आह येन महत्संगेन अंजसा अयत्नत एव उरूणि व्यसनानियस्मिन् तन्नेष्ये पारंगमिष्यामि भवत्तु गुणकथैवामृतं तस्य पानेन मत्तः सन् ११ कथाऽ

नूनं विमुष्टमतयस्तव मायया ते येत्वां भवाप्ययविमोक्षणमन्यहेतोः अर्चंति कल्पकतरुं कुणपोपभोग्यामिच्छंति यत्स्पर्शजं निरयेऽपि नृणाम् ९ यानिर्वृतिस्तनुभृतां तव पादपद्मध्यानाद्भवज्जनकथाश्रवणेन वा स्यात् सा ब्रह्मणि स्वमहिमन्यपि नाथमाभूत् किं त्वत कासि लुलितात् पततां विमानात् १० भक्तिं मुहुः प्रवहतां त्वयि मे प्रसंगो भूयाद नंतमहताम मे लाशयानाम् येनां जसो ल्वणमुरुच्यसनं भवाब्धिं नेष्ये भवद्गुणकथाऽमृतपानेन मत्तः ११ तेन स्मरं त्यतितरां प्रियमीशमर्त्य ये चान्वदः सतस्रहृद्गुहवित्तदाराः ये त्वज्जनाभभवदीयपदारविंदसौगंध्यलुब्धहृदयेषु कृतप्रसंगाः १२ तिर्यङ्गदिजसरीसूपदेवदेत्यमर्त्यादिभिः परिचितं सदसद्विशेषम् रूपस्थविष्ठमजते महदाद्यनेकनातः परं परमवेदिनयत्रवादः १३

मृतपानस्य मादकत्वमाह ते अतितरां प्रियमपि मर्त्यं देहं न स्मरंति नानुसंदधते ये च सक्ता दयः अदः मर्त्यमनुसंबद्धास्तानपि केतेन स्मरंति ये कृतप्रसंगाः केषु भवदीयपदारविंदसौगंध्येन लुब्धहृदयेषु तांतेषु तु शब्देनान्येषां केवलयोगादिनिष्ठानां देहाद्यभिमानान्निवृत्तिं दर्शयति १२ नन्वेवं विद्वानपि त्वं किमित्यभिमानं बहस्यत आह तिर्यगिति तिर्यङ्गादिभिः परिचितं व्याप्तम् संतोऽसंतश्च विशेषायस्य महदादीन्यनेकानि कारणानियस्य हे परम अजते इदं स्थविष्ठं विराड्रूपं केवलं वेदि अतः परमीश्वरस्वरूपं न वेदि यत्रवादः शब्दव्यापारेणास्ति तद्ब्रह्मरूपं च न वेदि अतोऽभिमानो न निवर्तत इति भावः १३

तदेव भगवदनुकंपयात्तद्रूपद्वयं ज्ञात्वेश्वररूपमनुवर्णयन्नमस्करोति कल्यांत एतदिति एतच्चैलोक्यं यः पुमान् शोते स्वस्मिन्नेव ह कुनर्वाह
 र्यस्य योगनिद्रारूढत्वात् अनंतसरवः शेषसहायः तदंके शेषोत्संगेयस्य नाभिरेव सिंधुः समुद्रः तस्मिन् रोहतीति तथा तस्मिन्कांच
 नलोकपद्मस्य गर्भे कर्णिकायां द्युमान् तेजस्वी ब्रह्मा भवति तं प्रणतोऽस्मीत्यर्थः १४ ननु ममापि स्वापाद्यवस्थावत्त्वे को जीवादिशे
 ष इत्यत आह त्वंतु व्यतिरिक्तः जीवविलक्षणः आस्सेति षसि वैलक्षण्यमेवाह त्वंतु नित्यमुक्तः जीवस्तत्त्वत्पसादान्मुच्यते त्वं प-
 रिशुद्धः स तु मलिनः त्वंतु विबुद्धः स त्वज्ञः त्वमात्मा स तु जडः त्वंकूटस्थः स तु विकारी त्वमादिपुरुषः स त्वादिमान् त्वंतु भगवान् स तु
 भगहीनः त्वंच याणां गुणानामधीशः स तु परतंत्रः कुतः एतद्वैलक्षण्यम् यद्यतः बुद्ध्यवस्थितिं बुद्धेस्तांतामवस्थामरवंडितया स्वह-

कल्यांत एतदरिव लंजठरेण गुणहनु शोते पुमान् स्वहृगनंतसरवस्तदंके यन्नाभिसिंधुरुहकांचनलोक-
 पद्मगर्भे द्युमान् भगवते प्रणतोऽस्मीत्यर्थः १४ त्वं नित्यमुक्तपरिशुद्धविबुद्धात्मा कूटस्थ आदिपुरुषो
 भगवांश्च्यधीशः यद्बुद्ध्यवस्थितिमरवंडितया स्वहृद्याद्रष्टा स्थितावधिर्मरवो व्यतिरिक्त आस्से १५
 यस्मिन् विरूढगतयो ह्यनिशंपतंति विद्यादयो विविधशक्तय आनुपूर्व्यात् तद्ब्रह्म विश्वभवमेकमनंतमा
 द्यमानंदमात्रमविकारमहंप्रपद्ये १६ सत्याशिषो हि भगवस्तव पादपद्माशीस्तथाऽनुभजतः पुरुषा
 र्थमूर्तेः अप्येवमार्थं भगवान्परिपाति दीनान्वाश्रेव वत्सकमनुग्रहकातरोऽस्मान् १७ मैत्रेय उवा
 च अथाभिष्टुत एवं वै सत्संकल्पेन धीमता भृत्या नुरक्तो भगवान्प्रतिनंदेदमब्रवीत् १८

स्याचिच्छक्त्या द्रष्टा पश्यति द्रष्टेति तृन्प्रत्ययांतः अतो बुद्ध्यवस्थितिमित्यत्र षष्ठ्यभावः तथा भूत एव त्वं स्थितौ पालने अधिपरवः यज्ञा
 धिष्ठाता श्रीविष्णुः १५ तमेव ब्रह्मरूपेण ज्ञातं नमस्करोति यस्मिन्निति पतंति अकस्मादुद्भवंति विश्वस्य भवो यस्मात् एकमरवंड
 म् आद्यमनादिम् १६ सकामभजनादपि मोक्षमाशासान आह हे भगवन् पुरुषार्थः परमानंदः स एव मूर्तिर्यस्य तस्य तव पादप-
 द्माशिषो राज्यादेः सकाशात् सत्या आशीः परमार्थफलनिश्चितम् कस्य तथा तेन प्रकारेण त्वमेव पुरुषार्थ इत्येवं निष्कामतया अ-
 न्वनुभजतः यद्यप्येवं तथाऽपि हे आर्यस्वामिन् दीनान्सकामानपि अस्मान् भगवान् परिपातिसंसारभयात् रक्षत्येव यतः अंनु-
 ग्रहो हि ताचरणे कातरः परवशः यथानवप्रसूता वाश्वा धेनुर्वत्संक्षीरपाययति वृकादिभ्योरक्षति तद्वत् १७ १८ ७ ७

व्यवसितंसंकल्पितम् १९ तत्प्रयच्छामीत्युक्तं किंतदित्यपेक्षायामाह नान्यैरितिसार्द्धं द्वाभ्याम् हेमद्र ध्रुवाक्षितिर्निवासोयस्मिन्
आहितमर्पितम् २० धान्याक्रमणाय भ्राज्यमाणानां पशूनां बंधनस्तंभो मेदीतस्यांबलीवर्दसमूहवत् अवांतरकल्पवासिनां परस्ताद-
पिस्थान्नुलोकत्रयनाशोऽप्यनश्वरम् धर्मोऽग्न्यदयो नक्षत्ररूपाः वनौकसः सप्तर्षयः यत्प्रदक्षिणीकृत्य भ्रमंतश्चरन्ति २१ एतच्चरा-
ज्यानंतरं भविष्यतीत्याह प्रस्थित इति तुभ्यं पृथ्वीं दत्त्वा वनं प्रस्थिते भावेक्तः वनं प्रति दीर्घगमने कृते सति रक्षितारक्षिष्यसि २२

श्रीभगवानुवाच वेदाहं ते व्यवसितं हृदि राजन्य बालक तत्प्रयच्छामीमद्रते दुरापमपि सुव-
त १९ नान्यैरधिष्ठितं मद्रयेद्वा जिष्णुध्रुवाक्षिति यत्र ग्रहक्षताराणां ज्योतिषां च क्रमाहितम् २०
मेढ्यांगो चक्रवत्स्थास्तु परस्तात्कल्पवासिनाम् धर्मोऽग्निः कश्यपः शक्रो मुनयो ये वनौकसः
चरन्ति दक्षिणीकृत्य भ्रमंतो यत्स तारकाः २१ प्रस्थिते तु वनं पित्रा दत्त्वा गां धर्मसंश्रयः षट्त्रिं-
शद्वर्षसाहस्रं रक्षितामंडलमुवः २२ त्वत्प्रातः स्युत्तमे नष्टे मृगयायां तु तन्मनाः अन्वेषती वनं या-
ता द्वावाग्निं सा प्रवेक्ष्यति २३ इक्ष्वा मां यज्ञो हृदयं यज्ञैः पुष्कलं दक्षिणैः मुक्ता चेह शिषः सत्या-
अंते मां संस्मरिष्यसि २४ ततो गता सिमत्स्थानं सर्वलोकं नमस्कृतम् उपरिष्ठादपि भ्यस्त्वयं ता-
नावर्त्तते गतः २५ मैत्रेय उवाच इत्यर्चितः स भगवान् नति दिश्यात्मानः पदम् बाल-
स्य पश्यतो धाम स्वमगाद्गुरुडध्वजः २६ सोऽपि संकल्पजं विष्णोः पादसेवां पसादितम् प्रा-
प्य संकल्पनिर्वाणं नातिप्रीतोऽभ्यगात्पुरम् २७ विदुर उवाच सुदुर्लभं यत्पुरं पदं हरे-
र्मायाविनस्तच्चरणार्चनाजितम् लब्ध्वाऽप्यसिद्ध्यर्थं मित्रैकजन्मना कथं स्वमात्मानं मन्यतां विवृतम् २८
मैत्रेय उवाच मातुः सपत्न्या वाग्बाणैर्हृदि विद्धस्तु तान् स्मरन् नैच्छन्मुक्तिपते मुक्तितस्मात्तापमुपैयिवान्

२९ त्वया असंकल्पितमपि मद्रक्तस्य तव द्रोहादेवं भविष्यतीत्याह त्वत्प्रातरीति सा स्मरुचिः द्वावाग्निं प्रवेक्ष्यति २३ किंच इक्ष्वा मां य-
ज्ञो हृदयं प्रियामूर्तिर्यस्य तम् २४ यतः स्थानात् २५ अति दिश्य दत्त्वा २६ संकल्पजं मनोरथं पादसेवां प्रापितं संकल्पस्य निर्वाणं समाप्ति-
र्यस्मात् २७ मायाविनः सकामस्य यत्सुदुर्लभं हरेः पदं तदेकैर्नैव जन्मना लब्ध्वाऽपि स्वमात्मानं मनः असिद्ध्यर्थं प्राप्तमनोरथमिव कथममन्य-

तापमेवाह समाधिनेतिसार्द्धैः षड्विः नैके अनेके भवायस्मिन् बहुजन्माभ्यस्तेनेत्यर्थः प्रणामस्तुत्यादिसमये गरुडाधिरूढस्य हरेः पादच्छायायां स्थितमात्मानं स्मरन्नाह छायामुपेत्येति एथङ्गतिः भेददृष्टिः सन् हाकष्टमिति भावः ३० अनात्म्यमात्मशून्यत्वमज्ञत्वं भवच्छेत्तुः यदंतवत्तदयाचेयाचितवानस्मि ३१ अज्ञत्वे कारणं संभावयति मतिरिति पतद्भिर्मदपेक्षया अधः प्राप्नुवद्भिः अतएवासहनशीलैः नाधुनाऽप्यवमानं ते इत्यादिसत्यमपि नारदस्य वचो यो न गृहीतवानस्मि तस्य मे मतिर्विदूषिता ३२ किंच देवीमिति प्रसक्तः स्वप्नानिवपश्यन् द्वितीये असत्यपि भ्रातृव्यः शत्रुरिति दृष्ट्या हृद्गुजाहृदयशोकेन तप्येतापमनुभवामि ३३ किंच मया प्रसा

ध्रुव उवाच समाधिना नैक भवेन यत्पदं विदुः स नंदादय उर्ध्वरेतसः मासैरहं षड्विमुष्य पादयोश्छायां मुपेत्यापगतः एथङ्गतिः ३० अहो बत ममानात्म्यं मंदभाग्यस्य पश्यत भवच्छिदः पादमूलं गत्वा याचेयदंतवत् ३१ मतिर्विदूषिता देवैः पतद्भि रसहिष्णुभिः यो नारद वचस्तथ्य नाग्राहिषमसत्तमः ३२ देवीमोया मुपाश्रित्य प्रसक्त इव भिन्नहृक् तप्ये द्वितीयेऽप्यसति भ्रातृभ्रातृव्यहृद्गुजा ३३ मयैतत्प्रार्थितं त्वर्थं चिकित्सेव गतायुषि प्रसाद्य जग्गदात्मानं तपसा दुःप्रसादनम् ३४ भवच्छिदमया चेह भवभाग्यविवर्जितः स्वाराज्यं यच्छतो मोक्ष्यान्मानो मे भिक्षितो बत ईश्वरात् क्षीणपुण्येन फलीकारा निवाधनः ३५ मैत्रेय उवाच न वै मुकुंदस्य पदारविंदयोरजो जुषस्तात भवाद्दृशाजनाः वाञ्छति तद्दास्य मृते र्थमात्मनो यदृच्छया लब्धमनः समृद्धयः ३६ आकर्ण्योत्तमजमायां तसंपरेत्ययथागतम् राजानश्च हृद्भेदमभद्रस्य कुतो मम ३७

द्ययत्प्रार्थितं तद्वर्थं प्रार्थितमाह भवच्छिदमिति ३४

एतदेव सदृशं तमाह स्वाराज्यं निजानंदं प्रयच्छतः सकाशादभिमानः क्षीणपुण्येन मया भिक्षितः याचितः क्षीणेन पुण्येनेति वादृशं तएव संबंधः यथाऽधनः ईश्वराच्चक्रवर्तिनः फलीकारान् सतुषतंडुलकणान् याचते तद्वत् ३५ एवं निस्पृहत्वं तस्य युक्तमित्याह तस्य दास्यं विना अन्यमर्थमात्मनो नैव वाञ्छति यदृच्छयेवलब्धेन मनसः समृद्धिर्येषां ते ३६ प्रसक्तमाह आकर्ण्येति संपरेत्यमृत्वा आगतमाकर्ण्य यथा तथानश्च हृद्भेदविश्वासं न चकार अभद्रस्य मम भद्रं कुत इति मत्वा ३७

एष्यत्यचिरत इति देवर्षेर्वाक्यं श्रद्धाय ३८ ब्राह्मणादिभिः पर्यस्तः परिवृतः ३९ ४० अस्मिन्नाहोमहिष्योमध्ये उत्तमं निधाय एकामेव
शिविकां नरविमानमारुह्य ४१ उपवनस्याभ्याशे समीपे ४२ विष्वक्सेनांघ्रिसंस्पर्शेन हतमशेषमघं बंधनं च यस्य ४३ जातउद्वा

श्रद्धायवाक्यं देवर्षेर्हर्षवेगेन धर्षितः वार्त्ताहर्तुरतिप्रीतो हारं प्रादान्महाधनम् ३८ सदश्वं रथमारु-
ह्य कूर्त्तस्वरपरिष्कृतम् ब्राह्मणैः कुलहलैश्च पर्यस्तोऽमात्यबंधुभिः ३९ शरवदुदुभिनादेन ब्र-
ह्मघोषेण वेणुभिः निश्चक्राम पुरात्तूष्णमात्मजाभीक्ष्णोत्सुकः ४० स्मृतीतिः स्मृत्विश्वास्महि-
ष्योरुक्मभूषिते आरुह्य शिविकां सार्धमुत्तमेनाभिजग्मतुः ४१ तद्वस्त्रोपवनाभ्याश आयातंतरसार-
थात् अवरुह्य नूपस्तूष्णमासाद्य प्रेमविह्वलः ४२ परिरेभेऽगजंदोभ्यां दीर्घोत्कंठमनाः श्वसनं विष्व-
क्सेनांघ्रिसंस्पर्शहताशेषाघबंधनम् ४३ अथाजिघ्रन्मुहुर्मूर्ध्नि शीतैर्नयनवारिभिः स्नापयामास त-
नयं जातोद्दाममनोरथः ४४ अभिवंद्यापितुः पादावाशीर्भिश्वामिमंत्रितः ननाममातरं शीष्णोत्सुक-
तः सज्जनाग्रणीः ४५ स्मृत्विस्तं समुत्थाप्य पादावनतमभेकम् परिष्वज्याह जीवेति बाष्पगद्गद-
यागिरा ४६ यस्य प्रसन्नो भगवानुगुणैर्मैत्र्यादिभिर्हरिः तस्मै नमंति भूतानि निम्नमापद्वस्वयम्
४७ उत्तमश्च ध्रुवश्चोभावन्योऽन्ये प्रेमविह्वलौ अंगसंगादुत्पुलकावरत्रौघं मुहुरुहतुः ४८ स्म-
ृतीतिरस्य जननी प्राणेश्वर्योऽपि प्रियं सुतम् उपगुह्य जहावां धतदगस्पर्शनिर्वृता ४९ पर्यस्त-
नाभ्यास्सस्त्रावनेत्रजैः सलिलैः शिवैः तदाभिषिच्यमानाभ्यां वीरवीरसुवो मुहुः ५०

यस्य ४४ अभिमंत्रितः पितुराशीर्भिः सह तेन कृतसंभाषणः ४५ ४६ स्मृत्विस्तः प्रीतिर्नासंभाविता इत्याह यस्येति नमंति अनुस-
रंति आपो यथा स्वयमेव निम्नं देशमवतरंति ४७ ऊहतुः दधतुः ४८ ४९ हैवीर वीरसुवो ध्रुवमातुः अभिषिच्यमानाभ्यां पर्यस्तदास्त्र

चिरंनष्टः दर्शनमप्राप्तः रक्षितारक्षिष्यति ५१ ५२ एवमिति व्यवहितं पित्राद्युपलालनं परामृश्यते ५३ पुरं वर्णयति तत्र तत्रेति चतुर्भिः
सहृदैः फलमंजरीयुक्तैः पूगानां पोतैर्बालवृक्षैः तद्दिधैः सहृदैरुपस्कृतं प्रतिहारमित्युत्तरेणान्वयः ५४ चूतपल्लवाश्च वासांसि च स्रज-
श्च मुक्तादामानि च तेषां विशिष्टं लंबनमस्ति येषु कुंभेषु ५५ गोपुरैर्गोपुरैश्च शातकुंभाः परिच्छदाः परिकरायेषु विमानानामिव शिखरैर्घु-

तां शशं सुर्नरा राज्ञीं दिष्ट्याते पुत्र आर्तिहा प्रतिलब्धश्चिरं नष्टो रक्षितामंडलं भुवः ५१ अभ्यर्चित-
स्त्वयानूनं भगवान् प्रणतात्तिहा यदनुत्थ्यायिनो वीरामृत्युजिग्युः सुदुर्जयम् ५२ लाल्यमानं ज-
नैरेवं ध्रुवं सभ्रातरं नृपः आरोग्यकरिणीं हृष्टः स्तुयमानो विशत्पुंरम् ५३ तत्र तत्रोपसंकुप्ते लसन्
मकरतोरणैः सहृदैः कदलीस्तम्भैः पूगपोतैश्च तद्दिधैः ५४ चूतपल्लववासं स्रक् मुक्तादामविलंबि-
भिः उपस्कृतं प्रतिहारमपां कुंभैः सदीपकैः ५५ प्राकारैर्गोपुरैर्गोपुरैः शातकुंभपरिच्छदैः सर्वतो ल-
कृतं श्रीमत् विमानशिखरैर्घुभिः ५६ मृष्टचत्वररथ्यादृमार्गं च दनचर्चितम् लाजाः क्षतैः पुष्पफ-
लैस्तंडुलैर्बालिभिर्युतम् ५७ ध्रुवाय पथि दृष्टाय तत्र तत्र पुरस्त्रियः सिद्धार्थोऽक्षतदध्यं बुद्ध्या पुष्पफ-
लानि च ५८ उपजहुः प्रयुजानां वात्सल्यादा शिषः सतीः शृण्वन्त तद्दृग्गीतानि प्राविशद्भवनं पि-
तुः ५९ महामणिवातमयं सतस्मिन् भवनोत्तमे लालितो नितरां पित्रान्यवसद्दिवि देववत् ६०
पयः फेननिभाः शय्यादां तारुक्मपरिच्छदाः आसनानि महाहोणियत्रोक्मा उपस्कराः ६१ यत्र-
स्फटिककुण्डेषु महामारकतेषु च मणिप्रदीपा आभातिललनारत्नसंयुताः ६२ उद्यानानि चर-
म्याणि विचित्रैरमरद्रुमैः कुजैर्दिहंगमिभ्युनैर्गायन्मत्तमधुव्रतैः ६३ वाप्यो वैडूर्यसोपानाः पद्मात्पल-
कुमुदतीः हंसकारंडवकुलैर्जुष्टाश्चक्रावहसारसैः ६४

तिर्येषाम् ५६ चत्वरमंगणम् रथ्यामहामार्गः अदृउ-

चस्योपरि निर्मिता भूमिका मार्गोऽवांतरः मृष्टाः संमार्जिताश्चत्वरदयो यस्मिन् ५७ सिद्धार्थः श्वेतसर्पपः अक्षतायवाः ५८ उप-
जहुः अकिरन्सतीः सत्यः ५९ ६० यत्र भवनोत्तमे ६१ ६२ ६३ कुमुत् कुमुदम् पद्मादिमत्योवाप्यः ६४ ७ ७

६५ ऊढवयसंप्राप्तयौवनम् अनुरक्ताः प्रजायस्मिन् ६६ प्रवयसंबद्धम् ६७ इतिचतुर्थेटीकायां नवमोऽध्यायः ९ दशमे
भ्रातृहंतृणां यक्षाणामकरोद्धम् एकएवालकांगत्वात्तस्यविक्रमउच्यते १ १ योषितां रत्नमिवातिमनोहरम् कन्यारत्नमिति वा २
यक्षेणाद्रौहिमवतिहतः आज्ञावितिपाठेयुद्धेअस्यगतिंगतामृतेत्यर्थः ३ कोपामर्षशृचां द्वंद्वैक्यं तेनार्पितो व्याप्तः जैत्रं जयहेतुम् पु

उत्तानपादो राजर्षिः प्रभावंतनयस्यतम् श्रुत्वा हस्त्वाद्भुततमंप्रपेदे विस्मयं परम् ६५ वीक्ष्योढवय
संतंच प्रकृतीनांच समतम् अनुरक्तप्रजं राजा ध्रुवं चक्रेशुवः पतिम् ६६ आत्मानंच प्रवयसमा
कलय्य विशांपतिः वनं विरक्तः प्रातिष्ठद्विमृशन्नात्मनो गतिम् ६७ इति श्रीभागवते महापु
राणे चतुर्थस्कंधे नवमोऽध्यायः ९ मैत्रेय उवाच
वः उपयै मे भूमिनामतत्कृतौ कल्पवत्सरौ १ इलायामपि भार्यायां वायोः पुत्र्यामहाबलः पुत्रमुत्क
लनामानं योषिद्रुतमजीजनत् २ उत्तमस्त्वकृतोद्वाहो मृगयायां बलीयसा हतः पुण्यजनेनाद्रौत-
न्मातास्य गतिंगता ३ ध्रुवो भ्रातृवधं श्रुत्वा कोपामर्षशृचां पितः जैत्रं स्यंदनमास्थाय गतः पुण्यजनाल
यम् ४ गत्वोदीचीं दिशं राजारुद्रानुचरसेविताम् ददर्श हिमवद्द्रोण्यापुरीं गुह्यकसंकुलाम् ५ दध्मौ-
शंखं हृद्वाहः खं दिशश्चानुनादयन् येनोद्दिग्दहशः क्षत्तरूपदेव्योऽब्रसन्मृशम् ६ ततो निष्क्रम्य बालिन उ
पदेव महाभटाः असहतस्तनिनादमभिपेतुरुदायुधाः ७ सतानापततो वीर उग्रधन्वा महारथः एकैकं यु
गपत्सर्वानहन् बाणैस्त्रिभिस्त्रिभिः ८ तैर्वैललाटलग्नैस्तेरिषुभिः सर्वएव हि मत्वा निरस्तमात्मानमाशं
सन्कर्मतस्यतत् ९

पुण्यजनालयमलकाम् ४ रुद्रानुचराभूतादयः ५ दध्मौवादितवान् येन शंखवादनेन हेक्षत्तः उपदे-
व्योयक्षस्त्रियः ६ ७ एकैकं त्रिभिस्त्रिभिरित्येवं सर्वान् त्रयोदशायुतानियक्षान् युगपदहन् जघान ८ निरस्तं पराजितम् तस्य ध्रुव
स्यतत्कर्म आशंसन् तुष्टुवुः ९

तेऽपितत्कर्मासहमानाअमुमविध्यन् द्विगुणंयथाभवत्येवंषड्विःप्रतिकर्तुमिच्छंतः १० चित्रवाजैःविचित्रपक्षैः ११ १२ धारासंपातेनच्छ
नोगिरिरिवनैवाद्दृश्यत १३ सूर्यतुल्यः १४ यातुधानेषुराक्षसेषुजयकाशिषुजितंजितमिति जयप्रकाशकेषुसत्सु १५ १६ व्यधम-
त्संचूर्णयामास वर्माणिकवच्चानि १७ शिरःप्रमुरैवेरास्तृताः प्रकीर्णारेजुरितिद्वयोरन्वयः १८ १९ प्रायःबाहुल्येनविद्वक्णाःसंछि

तेऽपिचामुममृष्यंतःपादस्पर्शमिवोरगाः शनैरविध्यन्युगपतद्विगुणंप्रचिकीर्षवः १० ततःपरिघ
निस्त्रिंशैःप्रासशूलपरश्वधैः शक्त्यष्टिभिर्मृशंडीभिश्चित्रवाजैःशरैरपि ११ अश्ववर्षेनप्रकुपि-
ताःसरथसहसारेथिम् इच्छंतस्तत्प्रतीकत्तुमयुतानित्रयोदश १२ औत्तानपादिःसतदोशस्त्रव
र्षेणभूरिणा नउपाद्दृश्यतच्छन्नआसारेणयथागिरिः १३ हाहाकारस्तदैवासीत्सिद्धानांदिविपश्य
ताम् हतोऽयंमानवःसूर्योमग्नःपुण्यजनाणवे १४ नदत्सूर्यातुधानेषुजयकाशिष्वथामृधे उदति
ष्ठद्रथेस्तस्यनीहारादिवभास्करः १५ धनुर्विस्फूर्जयन्निदिव्यंदिषतारेवदमुद्दहन् अस्त्रोघंव्यधम-
द्वाणैर्घनानीकमिवानिलः १६ तस्यतेचापनिमुक्तामित्वावर्माणिरक्षसाम् कोयानाविविशस्त-
ग्मागिरीनशनयोयथा १७ मल्लैःसंछिद्यमानानांशिरोभिश्चारुकुण्डलैः उरुभिर्हैमतालाभैर्दो
र्भिर्वलयवल्गुभिः १८ हारकेयूरमुकुटैरुष्णीषैश्चमहाधनैः आस्तृतास्तारणभुवैरेजुर्वारमनो
हराः १९ हतोवशिष्टादितरेणजैराद्रक्षोगणाः क्षत्रियवर्यसायकैः प्रायोविद्वक्णावर्यवाविदु-
द्रुवमृगेद्रविक्कीडितयूथपाइव २० अपश्यमानःसतदाततायिनमहामृधेकचनमानवोत्तमः पुरीं
दिदृक्षन्नपिनाविशहिषानमायिनावेदचिकीर्षितंजनः २१ इतिब्रुवंश्चित्ररथःस्वसारथियत्तःपरेषां
प्रतियोगशंकितः शश्यावशब्दजलधोरिवेरितंनभस्वतोदिक्षरजोऽन्वदृश्यत २२

न्नाःअवयवायेषाम् २०

आततायिनंशस्त्रपाणिम् २१ इतिब्रुवन्नित्यत्रापिनमायिनामित्यादेरनुषंगः चित्ररथोध्रुवः यत्तः यत्नवान् प्रतियोगः पुनरु
द्योगः तस्माच्छंकितः नभस्वतोवायोर्हंतोः २२

विस्फुरन्त्यस्तडितोयस्मिन् तेनत्रासयंतः स्तनयितुवोऽशनयोयस्मिन् २३ ववृषुः निपेतुरित्यर्थः नसृजतिशरीरमित्यसृगिहश्लेषा
दिषेदसः पुंस्त्वमार्षम् मेदांसिअस्याग्रतोनिपेतुः २४ साशमवर्षिणः अशमसहितंयद्वर्षतदंतः २५ अशनिवनिश्वासोयेषाम्
२६ २७ त्रासनानिभयंकराणि तिग्माक्रूरागतिः प्रवृत्तिर्येषाम् अस्तरराक्षसादिशब्दैरदूरांतरत्वेनयक्षाएवोच्यन्ते २८ तस्य

क्षणेनाच्छादितं व्योम घनानीकेन सर्वतः विस्फुरत्तडितादिक्षत्रासयन् स्तनयितुना २३ ववृ
षूराधिरोधासकूपयविण्मूत्रमेदसः निपेतुर्गगनादस्य कबधान्यग्रतोऽनघ २४ ततः खेदश्यत-
गिरिर्निपेतुः सर्वतोदिशम् गदापरिघनिस्त्रिशामुशलाः साशमवर्षिणः २५ अहयोऽशनिनिश्वा
सावमंतोऽग्निरुषाऽक्षिभिः अभिधावनगजामत्ताः सिंहाव्याघ्राश्चयूयशः २६ समुद्रऊर्मि-
भिर्भीमः प्लावयन्सर्वतोभुवम् आससादमहान्हादः कल्पातद्वभीषणीः २७ एवंविधान्यने
का नित्रासनान्यमनस्विनाम् ससृजुस्तिग्मगतये आसुर्यामाययाऽसुराः २८ ध्रुवेप्रयुक्तामस्र
रैस्तामायामतिदुस्तराम् निशम्यतस्यमुनयः शमाशंसन्समागताः २९ मुनय ऊचुः
ओत्तानपादभगवास्तवशाद्भधन्वादेवः क्षिणोत्ववनतात्तिहरोविपक्षान् यन्नामधेयमभिधाय
निशम्यचान्दालोकोऽजसातरतिदुस्तरमंगमृत्युम् ३० इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थ
स्कन्धे दशमोऽध्यायः १० मैत्रेय उवाच निशम्यगदतामेव मृषीणां धनुषिध्रुवः संदधेऽ
स्त्रमुपस्पृश्य यन्नारायणनिर्मितम् १ संधीयमान एतस्मिन्मायागुह्यकनिर्मिताः क्षिप्रविने-
शविदुरक्लेशाज्ञानोदयेयथा २

शंकल्याणमाशंसन् प्रार्थितवंतः २९ तवविपक्षान् शत्रून्नाशयतु अडासाक्षात् अंज
सासुरवेनेवमृत्युंतरति ३० इति चतुर्थे टीकायां दशमोऽध्यायः १० एकादशेतुयक्षाणां क्षयं दृष्ट्वा मनुः स्वयम् आगत्य वारया-
मासध्रुवं तत्त्वोपदेशतः १ एवं गदतां वचनमुपदेशमिव निशम्य उपस्पृश्य आचम्य यन्नारायणनिर्मितं नारायणास्त्रं संदधे १ क्लेशारागा
दयोयथा २

किंच तस्यार्थास्त्रमृषेर्नारायणात् उद्धृतमस्त्रप्रयुजतः संदधतः सतः सुवर्णमयाः पुरवाः मूलप्रान्तायेषाम् कलहं सानां वासांसि पद्मायेषाम् शराविनिःसृता इति द्रष्टव्यं उपरिष्ठाच्छिलीमुखग्रहणात् ३ प्रधने युद्धे उन्नद्धाः उच्छ्रिताः फणायेषां ते सर्पाः ४ एषत्कैर्वाणोर्निकृता बाह्यादयो येषां तान् परं लोकं निनाय कथं भूतम् उर्ध्वरेतसः संन्यासिनोऽर्कमंडलं निर्भिद्य यं व्रजं तितम् ५ तान् अनागसो निरपराधान्

तस्यार्थास्त्रधनुषि प्रयुजतः सुवर्णपुरवाः कलहं सवाससः विनिःसृतानि विविश हृदि षडलं यथा वनं भीमरवाः शिरवाडिनः ३ तैस्तिग्मधारैः प्रधने शिलीमुखै रितस्ततः पुण्यजना उपद्रुताः तमभ्यधा वनुकुपिता उदायुधाः सुवर्णमुन्नद्धफणा इवाहयः ४ सतान् एषत्कैरभिधावतो मृधोर्निकृता बाहू शिरोधरोदरान् निनाय लोकं परमर्कमंडलं व्रजं तित निर्भिद्य यं मूर्ध्वरेतसः ५ तान् हन्यमानान् भिर्वीक्ष्य गुह्यकाननागसैश्चित्रयेन भूरिशः औत्तानपादिं कृपया पितो महो मनुर्जगादोपगतः सहर्षिभिः ६ मनु रुवाच अलं वत्सातिरोषेण तमोद्वारेण पाप्मना येन पुण्यजनानेत्तानवधीस्त्वमनागसः ७ नास्मत्कुलोचितं तात कर्म तत्सद्दिगर्हितम् वधो यदुपदेवानामारब्धस्तेऽकृतैर्न साम् ८ नन्वेकस्यापराधेन प्रसंगाद्बहवो हताः भ्रातृवधाभितसेनै त्वया गभ्रातृवत्सल ९ नायं मार्गो हि साधुनां हृषीकेशानुवर्तिनाम् यदात्मानं परागृह्य पशुवद्भूतवेशसम् १० सर्वभूतात्मभावेन भूतावासं हरिर्भवान् आराध्या पदुराराध्य विष्णोस्तत्परमं पदम् ११ सत्वं हरिं अनुध्यातस्तत्पुंसामपि संमतः कथं त्ववद्यं कृतवाननुशिर्क्षन्सतां व्रतम् १२

६ तमसो नरकस्य द्वारेण येन रोषेण ७ ८ ननु मद्भ्रातृहंतारः कथमकृतैर्न सोऽत आह नन्विति ९ सत्यप्यपराधे च तवैतदुचितं न भवतीत्याह नायमिति परागृह्य परागभूतं देहमात्मानं गृहीत्वा पशवो यथा देहाभिमानादन्योऽन्यं घ्नंति तथा भूतानां वैशसंहिंसेति यत् १० त्वंच बाल्ये साधुः सन्निदानीं कथमन्यथा कृतवानित्याह सर्वभूतात्मभावेनेति द्वाभ्याम् ११ अनुध्यातः हरिः हृदि स्थितः ज्ञातो वा तत्पुंसं हरिदासानामपि साधुत्वेन मतः १२ ७ ७ ७

सतां व्रतमेवाह महत्कृतितिक्षयानीचेष्टकरुणयासमेषु मैत्र्या अखिलेषु जंतुषु समत्वेन च १३ ततः कृतार्थो भवतीत्याह संप्रसन्नेषु
णैर्विमुक्तोऽतएव तत्कार्येण जीवेन लिंगशरीरेण निर्मुक्तः सन् निर्वाणं सरवात्मकं ब्रह्म प्राप्नोति १४ भ्रातृहंतृत्वमंगीकृत्योक्तमि-
दानीं तु नात्मनो भ्रातृपुत्रादिसंबंधः न चान्योऽन्यंहंतृत्वादिकमपीत्याह भूतैरिति दशभिः भूतैः पंचभिरारब्धैर्देहाद्याकारेण परि-
णतैर्योषित्पुरुषश्चेति प्रसिद्धिः तयोर्व्यवायान्मैथुनात् संभूतिरन्ययोर्योषित्पुरुषयोरिह संसारे भवति १५ एवंप्रवर्तते सर्गः प्रवर्तते
एवंपालकाकारेण परिणतैर्भूतैरवस्थितिः हंतृदेहाकारपरिणतैः संयमः स च परमात्मनो मायया गुणानां व्यतिकरान्न तु स्वतः १६

तितिक्षया करुणया मैत्र्या च अखिलजंतुषु समत्वेन च सर्वात्मा भगवान् संप्रसीदति १३ संप्रसन्ने
भगवति पुरुषः प्राकृतैर्गुणैः विमुक्तो जीवि निर्मुक्तो ब्रह्म निर्वाणमृच्छति १४ भूतैः पंचभिरारब्धै-
र्योषित्पुरुष एव हि तयोर्व्यवायात् संभूतिर्योषित्पुरुषयोरिह १५ एवंप्रवर्तते सर्गः स्थितिः संयम-
एव च गुणव्यतिकराद्वा जनमायया परमात्मनः १६ निमित्तमात्रं तत्रासीन्निर्गुणः पुरुषर्षभः
व्यक्ताव्यक्तमिदं विश्वं यत्र भ्रमति लोहवत् १७ सरवल्वितं भगवान् कालशक्त्या गुणप्रवाहेण
विभक्तवीर्यः करोत्यकर्तव्यं निहत्य हताचेष्टा विभूम्नः खलु दुर्विभाव्या १८

ननु जडानां देहानां गुणा

नां वाक्यं सर्गादिहेतुत्वं तत्राह निमित्तमात्रं पुरुषर्षभ ईश्वरः यत्र यस्मिन् निमित्ते सति कार्यकारणात्मकं विश्वं भ्रमति परिवर्तते
यथा अयस्कान्ते निमित्ते सति लोहं प्रवर्तते तद्वत् १७ ननु स चेन्निमित्तं तर्हितस्या विशेषाद्युगपदेव सर्गादित्रयं भवेत् अत आह
सरवल्विति कालशक्त्या क्रमेण गुणानां प्रवाहः क्षोभस्तन विभक्तं सृष्ट्यादिविषयं वीर्यं शक्तिर्यस्य ननु कालोऽपि गुणान्
युगपदेव क्षोभयतु तत्राह चेष्टा कालशक्तिः दुर्विभाव्या अचिंत्या १८

ननुपित्रादिः सृजतिपालयतिराजादिः निहंतिचचोरादिः नत्वीश्वरस्तत्राह सइति जनेनपित्रादिनाजनंपुत्रादिंजनयन्नादिकृत् अंतकंचो
रादिकंतन्मृत्युहेतुनामारयन्नंतकरः स्वयंतु अनंतोऽनादिश्च अव्ययोऽक्षीणशक्तिश्च अयंभावः पित्रादयोऽन्यतउत्पत्त्यादिमंतोनस्वा
तंत्र्येणकारणकिंत्वीश्वरएवतन्नियंतासर्वकारणमिति १९ नचैवंकुर्वतोऽपि वैषम्यप्रसक्तिः पक्षपाताभावादित्याशंक्याह द्वाभ्याम्
नवाइति मृत्युरूपस्यसमंयथाभवतितथाप्रजाः कर्मभूताविशतः तस्यसाम्येऽपिभूतेषुफलवैषम्यंतत्कर्मवशादितिसदृशंतमाह
तंधावंतमनुअनीशाः कर्माधीनाभूतसंघाः धावंति अनिलंधावंतमनुरजांसीव तत्रयथारजसांतमः प्रकाशजलाग्न्यादिप्रवेशेऽपि
नानिलस्यवैषम्यमेवमीश्वरस्यापीतिभावः २० अपचयमकालमृत्युम् उपचयंकालमृत्योरपिरक्षाम् यद्वा अपचयंमशकादौउप-

सोऽनंतोऽतकरः कालोऽनादिरादिकृदव्ययः जनंजनेनजनयन्मारयन्मृत्युनांतकम् १९ नचैस्वप-
क्षोऽस्यविपक्षएववापरस्यमृत्योर्विशतः समंप्रजाः तंधावमानेमनुधावंत्यनीशायथारजांस्यनिलंभू
तसंघाः २० आयुषोऽपचयंजंतोस्तथैवोपचयंविभुः उभाभ्यांरहितः स्वस्थोदुःस्थस्यविदधात्य-
सौ २१ केचित्कर्मवदंत्येनंस्वभावमपरेनृप एकेकालंपरेदैवंपुंसः काममुतापरे २२ अव्यक्त-
स्याप्रमेयस्यनानाशक्त्युदयस्यच नचैचिकीर्षितंतातकोवेदाथस्वसंभवम् २३

चयंदेवादौस्वस्थत्वात् उपचयापचयाभ्यांरहितोऽसौविभुः दुःस्थस्यकर्माधीनस्यविदधाति २१ एवंभूतश्चेश्वरः सर्ववादिसंम-
तः विवादस्तनाममात्रइत्याह केचिदितिपुंसः कामंवात्स्यायनादयः श्रुतिश्चकामोऽकार्षात्कामः करोतिकामः कर्त्ता कामः कार-
यितेत्यादिना २२ ननुकर्मादीनांजडत्वादिनास्वरूपतोऽपिभिन्नत्वात् कथमैकमत्यंतत्राह अव्यक्तस्यातएवाप्रमेयस्यतथाऽपि-
सत्वेहेतुः नानाशक्तीनामहदादीनामुदयोयस्मात् चिकीर्षितमेवतावत्कोपिनवेद अथस्वस्यसंभवोयस्मात्तमीश्वरंकोवेद न
कोऽपिअहेतिपादेसाक्षात् अतस्तत्त्वज्ञानाभावाद्द्विशेषांशेविवादइत्यर्थः तथाचश्रुतिः कोअद्वावेदकइहप्रवोचत्कुतआजा-
ताकुतइयंविसृष्टिः अर्वाग्देवाअस्यविसर्जनेनाथाकोवेदयतआबभूवेत्यादि २३

ईश्वरवादस्य प्रकृतोपयोगमाह नचैतेष्वातुर्हेतारः उक्तमेव हेतुमनुवदति विसर्गादानयोर्मृत्युजन्मनोः यद्वा विसर्गः सृष्टिः आदानं संहारः देवमीश्वरएव हि कारणम् २४ तथाऽपि निर्लेपतामाह स एवेति २५ अनहंकारत्वे हेतुमाह एष इति २६ सत्यमीश्वरएव कर्त्ता तथाऽप्यहंकारादिमयानत्यक्तुं शक्यमिति चेदत आह तमेवेति चतुर्भिः मृत्युमभक्तानां भक्तानां त्वमृतम् उपैहि शरणं गच्छ तमेवेत्यवधारणे हेतुः यस्मै न सिनासिकायां दामभिर्वत्सागावश्च विश्वसृजोऽपि नामभिर्यत्रिता बद्धाः संतो बलिं हरंति तत्कारितं कर्म

नचैतेषु त्रयकषातुर्हेतारो धनदानुगाः विसर्गादानयोस्तातपुंसो देवं हि कारणम् २४ स एव विश्वं सृजति स एवावतिर्हति च अथापि त्वनहंकारान्नाज्यते गुणकर्मभिः २५ एष भूतानि भूतात्मा भूतेशो भूतभावनः स्वशक्त्या मायया युक्तः सृजत्यतिचपाति च २६ तमेव मृत्युममृतं तात देव सेवात्मनोऽपैहि जगत्परायणम् यस्मै बलिं विश्वसृजो हरंति गावो यथा वै न सि दामं यत्रिताः २७ यः पंचवर्षं जनेनी त्वं विहाय मोतुः स पत्न्या वचसा भिन्नममा वनं गतस्तपसा प्रत्यगक्षमाराध्य लेभे मूर्ध्नि पदं त्रिलोक्याः २८ तमेन मंगात्मनि मुक्तविग्रहं व्यपाश्रितं निर्गुणमेकमक्षरम् आत्मानम् त्विच्छविमुक्त आत्मदृक् यस्मिन्निदं भेदमसत्यं तीयते २९ त्वं प्रत्यगात्मनि तदा भगवत्यनंत आनंदमात्र उपसन्न समस्त शक्तौ शक्तिं विधाय परमांशन कैरविद्याग्रंथि विभेत्स्यसि ममाहमिति प्रकृतम् ३० संयच्छे रोषं भद्रं ते प्रतीपं श्रेयसां परम् श्रुतेन भूय साराजन्नगं देन यथा मयम् ३१ ७२

कुर्वेतीत्यर्थः २७ तदाराधनं चतवस्तु शक्यमेवेत्याह यः पंचवर्षः स त्वं यमाराध्य त्रिलोक्या मूर्ध्नि पदं स्थानं लेभे लब्धवानसि इदानीं तमेवान्विच्छ अवलोकयेत्युत्तरेणान्वयः प्रत्यं चि अक्षाण्यस्मिन् क्रियाविशेषणं वा २८ हरिं ध्यायतं प्रत्याह हे अंगध्रुवमुक्तविरोधे आत्मनि मनसि व्यपाश्रितमवस्थितमात्मदृक् प्रत्यक् दृष्टिः सन् अयं भेदो यस्मिन् तदिदं भेदमसदेव विश्वं यस्मिन् प्रतीयते २९ तदन्वेषणफलमाह त्वं तदा अन्वेषणकाल एव ३० उपदेशसारमाह संयच्छेति द्वाभ्याम् प्रतीपं प्रतिबूलम् अगदेनौषधेन यथारोगं नियच्छति ३१

येनरोषेणोपसृष्टात् व्याप्तात् ३२ अन्यच्चत्वयाकार्यमित्याह हेलनमितिदाभ्याम् यद्यतः जघिवान् घातितवान् ३३ ३४ ३५ इतिच
तुर्येटीकायामेकादशोऽध्यायः ११ द्वादशोधनदेनाभिनन्दितः पुरमागतः यज्ञैरिष्वाहरेः स्थानमारुरोहेतिकीर्त्यते १ वैशसादधानि-
वृत्तंज्ञात्वा १ हेक्षत्रियदायादक्षत्रियपुत्र अत्यजः त्यक्तवानसि २ नचवैरस्यकारणमस्तीत्याह नभवानिति अप्ययभावयोः मृत्युजन्म

येनोपसृष्टात्पुरुषाल्लोकउद्भिजतेभृशम् नबुधस्तद्वशंगच्छेदिच्छन्नभयमात्मनः ३२ हेलनंगिरिश
भ्रातृधनदस्यत्वयाकृतम् यज्जघिवान्पुण्यजनान्भ्रातृभानित्यमर्षितः ३३ तंप्रसादयवत्साशक्तस
न्त्याप्रश्रयोक्तिभिः नयोवन्महतांतेजः कुलनोऽभिभविष्यति ३४ एवंस्वायंभुवःपौत्रमनुशास्य-
मनुध्रुवम् तेनाभिवन्दितः साकर्मषिभिः स्वपुरंययौ ३५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कन्धे-
एकादशोऽध्यायः ११ मैत्रेयउवाच ध्रुवनिवृत्तंप्रतिबुद्ध्यवैशसादपेतमन्युंभगवानुधनेश्वरः
तत्रागतश्चारणयस्तकिन्नरैः संस्तुयमानोभ्यवदत्कृतांजलिम् १ धनदउवाच भोभोक्षत्रियदा
यादपरितुष्टोऽस्मितेनघ यस्त्वंपितामहादेशाद्वैरदुस्त्यजमत्यजः २ नभवानवधीद्यक्षान्नयक्षाभ्रातरत
व कालएवहिभूतानांप्रभुरप्ययभावयोः ३ अहंत्वमित्यपार्थाधीरज्ञानात्पुरुषस्यहि स्वाप्नीवाभा-
त्यतत्स्थानाद्ययाबंधविपर्ययौ ४ तद्गच्छध्रुवमद्रतेभगवंतमधोऽक्षजम् सर्वभूतात्मभावेनसर्व-
भूतात्मविग्रहम् ५ भजस्वभजनीयांघिमभवायभवच्छिद्रम् युक्तंविरहितंशक्त्यागुणमय्यात्ममा
यया ६ वृणीहि कामंनृपयन्मनोगतंमत्तस्त्वमोत्तानपदेविशंकितः यतोवराहोऽबुजनाभपादयोरन
तरंत्वावयमंगशश्रुम् ७

नोः ३ कथंतर्हि अहंहंतेत्यादिबुद्धिस्तत्राह अहंत्वमिति आभातिप्रकाशतेजायतइत्यर्थः अ
तद्व्यानात् देहानुसंधानात् ययाधियाबंधः विपर्ययोदुःखादिः ४ तद्गच्छगत्वाचभगवंतंयजस्वेत्युत्तरेणान्वयः सर्वभूतात्मकीवि-
ग्रहोयस्य ५ माययायुक्तंविरहितंसगुणनिर्गुणभेदेन ६ काममसंकोचेन अविशंकितः निर्भयः अनंतरमतिनिकट-
म् ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

सवरायचोदितइत्यनुवादरूपं पृथक्वाक्यम् अतः सववदितितच्छब्दस्यापौनरुक्त्यम् ८ ९ द्रव्यक्रियादेवतानां कर्मसाध्यफलरूपं
पंकर्मफलप्रदं चेत्यर्थः १० सर्वस्य आत्मनि असर्वे सर्वोपाधिविवर्जिते ११ १२ भोगैः ऐश्वर्यादिभिः अभोगैः यज्ञाद्यनुष्ठानैः १३
बहवः सवायागाः संवत्सरावायस्मिन् तं कालं त्रिवर्गसाधकं नीत्वा अविचलानि संयतानीं द्रियाणियस्य १४ इदं देहादिभगवन्माय-
या आत्मनि स्वस्मिन् रचितं मन्यमानः अत्राविद्यासृष्टिं दृष्टं तयति अविद्यारचितमिति १५ आत्मादेहः आत्मादिमायिकमपि पु-

मैत्रेय उवाच सराजराजेन वरायचोदितो ध्रुवो महाभाग वतो महामतिः हरौ सववेऽचलितां स्मृतिं
ययातरत्ययत्नेन दुरत्ययं तमः ८ तस्य प्रीतिर्न मनसा तां दत्वेऽविडां सुतः पश्यतोऽतर्द्धे सोऽपि स्व-
पुरं प्रत्यपद्यत ९ अथायजत यज्ञेशं क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः द्रव्यक्रियादेवतानां कर्मकर्मफलप्रदम्
१० सर्वोत्पन्नं च्युतेऽसर्वेतीव्रौघाभक्तिमुद्दहन् देदृशोऽत्मनि भूतेषु तमेवावस्थितं विष्णुम् ११ तमेव शी-
लसंपन्नं ब्रह्मण्यदीनवत्सलम् गोप्तारं धर्मसंतूनां मे निरेपितरं प्रजाः १२ षट्त्रिंशद्वर्षसो हस्त्रं शशास-
क्षितिमंडलम् भोगैः पुण्यक्षयं कुर्वन् भोगैरशमक्षयम् १३ एवं बहुसंवकालं महात्मा विचलेन्द्रियः
त्रिवर्गोपाधिकं नीत्वा पुत्रायादान् नृपासनम् १४ मन्यमान इदं विश्वं मायारचितमात्मनि अविद्यार-
चितं स्वप्नगंधर्वनगरौपम् १५ आत्मा रज्यपत्यसुहृदो बलमृद्धकोशमतः पुरं परि विहारं भुवश्चर-
म्याः भूमंडलं जलधिमेखलमाकलय्य कालोपसृष्टमिति सप्रययौ विशालाम् १६ तस्यां विशद्-
करणः शिववाविगाह्य बध्वा सनजितमरुन्मनसा हताक्षः स्थूलदधारभगवत्प्रतिरूप एतद्ध्याय-
स्तदव्यवहितो व्यसृजत्समाधौ १७

नः कालेनोपसृष्टमनित्यमाकलय्य विचिंत्य विशालां बदरिकाश्रमम् १६ तत्र तत्
कृतमष्टांगयोगमाह तस्यां शिवं वाः उदकं विगाह्य प्रविश्येति स्नानादिनियमा उक्ताः विशद्करण इति शमादयो यमाः आसनादानि-
स्फुटमेवोक्तानि जितो मरुत् प्राणो येन आहृतान्यक्षाण्येन भगवतः प्रतिनिधिभूते स्थूले विराडूपेतन्मनोदधार ध्यायन् अव्यव-
हितो ध्यातृध्येयभेदशून्यः सन् समाधौ स्थितः तत्स्थूलं व्यसृजत् १७

एवमजस्रं नित्यं हरौ भक्तिं प्रकर्षेण वहन्नसौ ध्रुवोऽहं इत्यात्मानं न स स्मर यतो मुक्तलिंगस्त्यक्तशरीराभिमानः तत्र हेतवः आनंदवाष्प-
कलया बिंदुप्रवाहेणाभिभूयमानः विक्लिद्यमानं हृदयं यस्य पुलकैर्व्यासांगः १८ १९ अनु अनंतरं देवप्रवरौ ददर्शेत्यनुषंगः गदामवष्ट-
भ्यस्थितौ किरीटादिभिः सहिते चारुणीकुण्डले ययोः २० उत्तमगायः पुण्यश्लोकः तस्य किंकरीतौ विज्ञाय मधुद्विषः पार्षत्प्रधानावि

भक्तिं हरौ भगवति प्रवहन्नजस्रमानंदवाष्पकलया मुहुरर्धमानः विक्लिद्यमानं हृदयः पुलकाचितांगो-
नात्मानमस्मरद्साविति मुक्तलिंगः १८ सदृशो वृमानाग्र्यं न भसोऽवतरत्युवः विभ्राजयद्दृशादि-
शोराकापतिमिवोदितम् १९ तत्रानुदेवप्रवरौ चतुर्भुजौ श्यामौ किशोरावरुणौ बुजेक्षणौ स्थिताव-
वष्टभ्यगदास्रवाससौ किरीटहारांगदचारुकुण्डलौ २० विज्ञायतावुत्तमगायकिंकरावभ्युत्थितः सा-
ध्वसविस्मृतक्रमः ननामनामानिगुणनमधुद्विषः पार्षत्प्रधानावितिसंहतांजलिः २१ तं कृष्णपादा-
भिनिविष्टचेतसंबद्धांजलिं प्रश्रय नम्रकंधोरम् स्रनंदनं दावुपसृत्य सस्मितं प्रत्यूचतुः पुष्करनाभसंम-
तौ २२ स्रनंदनं दावूचतुः भो भो राजनूक्तमद्रते वाचं नोऽवहितः शृणु यः पंचवर्षस्तपसाभ-
वानुदेवमतीतृपत् २३ तस्याखिलजगद्धातुरावोदेवस्य शाङ्गिणः पार्षदाविहसंप्राप्तौ नेतुं त्वां भगव-
त्पदम् २४ स्रदुर्जयविष्णुपदजितं त्वया यत्सूरयोऽप्राप्य विचक्षते परम् आतिष्ठतच्चंद्रादिवाकरा-
दयो ग्रहक्षताराः परिर्यंति दक्षिणम् २५ अनास्थितं ते पितृभिरन्यैरप्यंगैर्हि चित् आतिष्ठ जगतां
वैद्यं तद्विष्णोः परमं पदम् २६ एतद्विमानप्रवरमुत्तमश्लोकमौलिना उपस्थापितमायुभन्नधिरोढुं
त्वमर्हसि २७

तिहेतौः साध्वसेनसंभ्रमेण विस्मृतपूजाक्रमः केवलं तस्य नामानिगुणननाम २१ २२ स्रमद्रमिति सशरीर-
स्यैव विष्णुपदारोहाभिप्रायम् अतीतृपत् तर्पितवान् २३ आवांतस्य पार्षदौ २४ स्रदुर्जयत्वे हेतुः सूरयः सप्तर्षयोऽपि यदप्राप्य केव-
लमधः स्थिताः पश्यंति यच्चंद्रादयः प्रदक्षिणं यथा भवति एवं परिक्रामंति तदा तिष्ठ अधितिष्ठ २५ २६ आधुष्मन्नित्यपि सशरीरयाना-
भिप्रायमेव २७

मधुच्यवतेस्त्रवतीतिमधुच्युत्ताम् पाठांतरेमधुच्युतंयस्यांताममृतस्त्राविणीमित्यर्थः कृतंनित्यंकर्ममंगलंचालंकरणंयेन अम्य-
वादयत्वादयामास २८ तदेवरूपंहिरण्मयंप्रकाशबहुलंविभ्रत्सन्नियेषेच्छत् २९ गृहंविमानम् अयंभावः यदाध्रुवःविमान-
मारोदुमैच्छत् तदामृत्युरागत्यप्रणम्योवाच हेमहाराजमामंगीकुरु उवाचध्रुवः स्वागतंतेक्षणम् तावदुपविश एवमुक्त्वाध्रुवः

मैत्रेयउवाच निशम्यवैकुण्ठनियोज्यमुरव्ययोर्मधुच्युतांवाचमुरुक्रमप्रियः कृताभिषेकःकृ-
तनित्यमंगलोमुनीन्प्रणम्यांशमभ्यवादयत् २८ परीत्याम्यच्यधिष्ण्याग्रपाषदावभिवद्य-
च इयेषतदाधिष्ठातृविभ्रद्रूपंहिरण्मयम् २९ तदोत्तानपदःपुत्रोददर्शोत्तकस्मागतम् मृत्योर्म-
र्धिपदंदत्वा आरुरोहाद्भुतंगृहम् ३० तदादुन्दुभयानिदुर्मृदंगपणवादेयः गंधवमुरच्याःप्रजगुः
पेतुःकुसुमवृष्टयः ३१ सचस्वलोकमारोक्ष्यनुसूनीतिजन्नीध्रुवः अन्वस्मरद्गहिवादीनांया-
स्यैत्रिविष्टपम् ३२ इतिव्यवसिततस्यव्यवसीयसुरोत्तमो दर्शयामासतुर्द्वीपुरोयानेनगच्छ-
तीम् ३३ तत्रतत्रप्रशंसद्भिःपथिवैमानिकैःसरैः अवकीर्यमाणोददृशेकुसुमैःकमशोग्रहान् ३४
त्रिलोकीदेवयानेनसोऽतिव्रज्यमुनीनपि परस्ताद्यतध्रुवगतिविष्णोःपदमयाभ्यगात् ३५ य-
द्वाजमानस्वरुचलसर्वतोलाकस्त्रयोत्थनुविभ्राजंतएते यन्नावजनृजतुषुयननुग्रहाव्रजतिमद्रा-
णिचरंतियेनिशम् ३६ शांताःसमदृशःशुद्धाःसर्वभूतानुरजनाः यान्त्यंजसाऽच्युतपदमच्युतप्रि-
यवांधवाः ३७ इत्युत्तानपदःपुत्रोध्रुवःकृष्णपरायणः अभूत्रयाणांलोकानांचूडामणिरिवामलः

३८

विष्णोःस्मरणंकृत्वा मृत्योर्मर्धिपदंदत्वा विमानाग्रमारुरोह ३० ३१ दीनांहित्वा अगंदुर्गमंत्रिविष्टपंयास्यामीत्यन्वस्मरत् ३२
व्यवसितमभिप्रायम् व्यवसीयज्ञात्वा ३३ ३४ देवयानेन देवमार्गेण विमानेनेति वा मुनीन् सप्तर्षीनपिततः परस्ताद्विष्णोः पदं तद-
भ्यगात् ध्रुवागतिर्यस्य सः ३५ यत्प्राजमानमनुयस्य रुचालोका विभ्राजंते ये अननुग्रहानिष्कृपाः ते यन्नावजनृ न गतवंतः ३६ अ-

च्युतः प्रियोवांधवो येषाम् ३७ ३८

अनिमिषमनलसंज्योतिषांचक्रंयस्मिन्नाहितमर्पितंसद्भमति मेढ्यामाहितोगंभीरवेगोगवांगणद्व ३९ अतोद्यंवीणांविनुदन्वादयन् प्रचेत्
 सांब्रह्मसन्ने भगवन्महात्म्यप्रसंगेनध्रुवमहिमप्रतिपादनपरान्चीन्श्लोकानगायत ४ नूनमिति पतिरेवदेवतायस्यास्तस्याः स्तुत
 स्ययः तपः प्रभावः तस्यतांगतिफलमधिगंतुंवेदवादनशीलाब्रह्मर्षयोऽपिनैवप्रभवन्ति अभ्युपायान् भगवद्दर्मान्दृष्ट्वाऽपिकिंपुनर्नृपाः
 ४१ तपःप्रभावांगतिंचविशिनष्टिदाभ्याम् गुरुदाराः पितृपत्नीसरुचिः तस्यावाकृशरैर्भिन्नेनहृदयेनवनंयातः सन् अजितमपिजिगाय

गंभीरवेगोनिमिषंज्योतिषांचक्रमाहितम् यस्मिन्भ्रमतिकौरव्यमेढ्यामिवगवांगणः ३९ महिमा
 नंवलोक्यास्यनारदोभगवानृषिः अतोद्यंविनुदन्श्लोकान्सन्नेगायत्यचेतसाम् ४० नारदउ
 वाच नूनसूनीतेःपतिदेवतायास्तपःप्रभावस्यस्तुतस्यतांगतिम् दृष्ट्वाऽभ्युपायानपिवेदवादिनो
 नैवाधिगंतुंप्रभवन्तिकिंपुपाः ४१ यःपंचवर्षोगुरुदारवाकृशरैर्भिन्नेनयातोहृदयेनदयता वनंमदादे-
 शकरोजितंप्रभुंजिगायतद्रक्तगुणैःपराजितम् ४२ यःक्षत्रबंधुर्भुवितस्याधिरूढमेन्वारुरुक्षेदपिव
 षपूगैः षट्पंचवर्षोयदहोभिरल्पैःप्रसाद्यवैकुण्ठमवापतत्पदम् ४३ मैत्रेयउवाच एतत्तेऽभि
 हितंसर्वयत्तृष्टोऽहमिहत्वया ध्रुवस्योद्दामयशसश्चरितंसंमतंसताम् ४४ धन्यंयशस्यमायुष्यंपु-
 ण्यंस्वस्त्ययनंमहत् स्वर्ग्यधौव्यंसौमनेस्यंप्रशस्यमघमर्षणम् ४५ श्रुत्वेतच्छ्रद्धयाभीक्ष्णमच्यु
 तप्रियचेष्टितम् भवेद्भक्तिर्भगवतिययास्यात्क्लेशसंक्षयः ४६

वशीकृतवान् ४२ तस्याधिरूढंतेनप्राप्तंपदंयोषुविक्षत्रबंधुः क्षत्रियोभवेत्सः तमनुवर्षसमूहैरपिआरोढुमिच्छेदपिकित्संकल्यो
 ऽप्यशक्यः दूरतआरोहणमित्यर्थः कथंभूतंपदम् षट्वापंचवर्षाण्यस्यसः अल्पैरेवाहोभिःवैकुण्ठंप्रसाद्ययत्तस्यपदमवापतत् ४३
 उद्दाममुत्कृष्टंयशोयस्य ४४ धनादेर्निमित्तम् धौव्यंध्रुवस्थानप्रापकम् प्रशस्यंप्रशंसाऽहम् अघमर्षणंपापनाशनम् ४५
 अच्युतप्रियस्यध्रुवस्यचेष्टितंश्रुत्वायोवर्ततेतस्यभक्तिर्भवेत् ४६

तीर्थमहत्वावाप्तिस्थानम् गुणाः यत्र भवन्ति ४७ समवाये सप्तायाम् ४८ ४९ नैच्छन्निष्कामस्तत्र श्रवणे आत्मैवात्मानं प्रति संतु-
ष्टो भवति इति हेतोः सिद्धिं प्राप्नोति ५० किंच सत्ये भगवन्मार्गेऽमृतं रूपं ज्ञानं यो दद्यात् ५१ ध्रुवस्य चरितं मया तेऽभिहितं मातुर्गृहं
च हित्वा ५२ इति चतुर्थे टीकायां द्वादशोऽध्यायः १२ एवं पञ्चभिरध्यायेर्ध्रुवचर्यानुवर्णिता अथैकादशभिश्चित्रं पृथुचारि

महत्त्वमिच्छतां तीर्थं श्रोतुः शीलादयोगुणाः यत्र ते जस्तदिच्छन्नां मानो यत्र मनस्विनाम् ४७ प्रय-
तः कीर्तयेत्प्रातः समवाये द्विजन्मनाम् सायं च पुण्यश्लोकस्य ध्रुवस्य चरितं महत् ४८ पूर्णमा-
स्यां सिनीवाल्यां द्वादश्यां श्रवणेऽथवा दिनक्षये व्यतीपाते संक्रमेऽर्कदिनेऽपि वा ४९ श्रोतव्यं च
दधानानां तीर्थपादपदाश्रयः नैच्छन्स्तत्रात्मानात्मानं संतुष्ट इति सिद्ध्यति ५० ज्ञानमज्ञाततत्वाय-
यो दद्यात् सत्येऽमृतम् कृपालो दीननाथस्य देवास्तस्यानुगृह्यते ५१ इदं मया तेऽभिहितं कुरु ह
ध्रुवस्य विख्यातं विशद्वैकर्मणः हित्वाऽभेकः क्रीडनकानि मातुर्गृहं च विष्णुशरणं योजगाम् ५२
इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कन्धे ध्रुवचरितं नाम द्वादशोऽध्यायः १२ सूत उवाच
निशम्य कौषारविणोपवर्णितं ध्रुवस्य वैकुण्ठपदाधिरोहणम् प्ररूढभावो भगवत्यधोक्ष्णजे प्रहृष्टपुनस्तं वि-
दुरः प्रचक्रमे १ विदुर उवाच केते प्रचेतसां नाम कस्यापत्या निरुव्रत कस्यान्ववाये प्रख्या-
ताः कुत्र वासत्रमासते २ मन्ये महाभागवतं नारदं देवदर्शनम् येन प्रोक्तः क्रियायोगः परिचर्याविधिर्ह-
रेः ३ स्वधर्मशीलैः पुरुषो भगवानुयज्ञपुरुषः इज्यमानो भूक्तिमत्तानां नारदेनेरितः किल ४ यास्ता देव-
र्षिणा तत्र वर्णिता भगवत्कथाः मह्यं शश्वेषवैब्रह्मन्कालर्न्येना चष्टुमहसि ५

त्रमुच्यते १ तत्र त्रयोदशैव कुण्डलैर्जन्मध्रुवान्वये अंगो वेन पिता पुत्रकौर्या दूत इतीर्यते २ प्ररूढो भावो भक्तिर्यस्य १ अन्ववायेवंशो २
नारदेन प्रचेतसां सचेवर्णिताः कथाः प्रहृष्टतन्महिमानमाह मन्य इति देवस्य दर्शनं यस्य हरेः परिचर्या प्रकारः क्रियायोगः पंचरात्रे येन
प्रोक्तः ३ स्वधर्मशीलैः प्रचेतोभिः ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

ध्रुवस्यवंशेतेजाताइतिवक्तुं ध्रुवस्यवंशमनुकामति ध्रुवस्येत्यादिना पितुः सार्वभौमश्रियं नैच्छत् अधिराजासनं च ६ अनिच्छा-
यां हेतुमाह सइतिचतुर्भिः ७ आत्मानं स्वरूपभूतं ब्रह्मावरुंधानः आप्नुवन् जानन् आत्मनो नान्यंतदेक्षत् स्वयंतु सर्वस्मादन्यः सन्
कथं भूतम् ब्रह्मनिर्वाणं शांतम् अवबोधरसेनैकात्म्यस्य ८ कथं भूतः अव्यवच्छिन्नो यो योगः स एवाग्निस्तेन दग्धः कर्ममलाश-

मैत्रेय उवाच ध्रुवस्य चोत्कलः पुत्रः पितरि प्रस्थिते बन्धनम् सार्वभौमश्रियं नैच्छत् अधिराजासनं पि-
तुः ६ सजन्मनोपशांतात्मानिः संगः समदर्शनः ददर्श लोके विततमात्मानं लोकमात्मनि ७ आ-
त्मानं ब्रह्मनिर्वाणं प्रत्यस्तमितविग्रहम् अवबोधरसेनैकात्म्यमानंदमनुसंततम् ८ अव्यवच्छिन्न
योगाग्निर्दग्धकर्ममलाशयः स्वरूपमवरुंधानो नात्मनोऽन्यंतदेक्षत् ९ जडाधिबधिरोन्मत्तमूका
कृतिरतन्मतिः लक्षितः पृथिवालानां प्रशांतार्चिरिवानलः १० मत्वा तज्जडवन्मत्तकुलवृद्धाः समं-
त्रिणः वत्सरं भूपतिं च कुर्याद्वीयांसं भ्रमेः सुतम् ११ स्वर्वाथिर्वत्सरस्येष्टाभार्याः सूतषडात्मजान्
पुष्पाणि तिग्मकेतुं च इषमूर्जं वसं जयम् १२ पुष्पाणि स्य प्रभाभार्यादोषाश्च देवभूवतुः प्रातर्मध्यं-
दिनं सायं इति त्था सन् प्रभासुताः १३ प्रदोषो निशीथो व्युष्ट इति दोषा सुतास्त्रयः व्युष्टः सुतं पुष्क-
रिण्यां सर्वतेजसमादधे १४ सचक्षुः सुतमाकूल्यापल्यामनुमवापह मनोरसुतमहिषीविरजान-
डूलासुतान् १५ पुरुकुत्सं त्रितं द्युम्नं सत्यवंतं धृतव्रतम् अग्निशोममतीरात्रं प्रद्युम्नं शिविमुल्मुकम्
१६ उल्मुकोऽजनयत्पुत्रान् पुष्करिण्यां षडुत्तमान् अंगे सुमनसं रव्यातिं क्रतुमंगिरसंगयम् १७

यो वासनायस्य ९ जडादीनामिवाकृतिर्यस्य तथा भूतो लक्षितः अतन्मतिः न तेषामिव मतिर्यस्य सर्वज्ञत्वात् प्रशांतान्यर्चीषिज्वाला-
यस्यानलस्य तद्वत्स्थितः १० यवीयांसमुत्कलात्कनिष्ठम् ११ इष्टाप्रियाभार्या १२ १३ निशीथो मध्यरात्रिः व्युष्टः प्रातः कालः तदभि-
मानिन्यो देवताः १४ ससर्वतेजाः चक्षुः संज्ञं मनुं सुतं पुत्रमवाप मनोः महिषीनडूलाविरजान् शूद्रान् पुरुषपुरवान् एकादशसुतान्

सूत १५ १६ १७

१८ अंगहेविदुरवागेववज्रंयेषाम् १९ मथनेहेतुः अराजकइति आद्यः पुरग्रामादीनांतेनरचितत्वात् २० यद्यस्याः प्रजायाहेतो-
र्विमनाः सन्त्ययो २१ किंवा अंहः अपराधंवेनमुद्दिश्य आलक्ष्य २२ यतोऽयमधर्मइत्याह नावध्येयः अवज्ञेयोऽपिनभवति २३ परा

सूनीयांगस्ययापत्नीसृष्टवेवेनमुल्लणम् यदौःशील्यात्सराजर्षिर्निर्विण्णो निरगात्पुरात् १८ यमंगशे
पुः कुपितावाग्वज्रा मुनयः किल गतासोस्तस्यभूयस्तेममंशुर्दक्षिणंकरम् १९ अराजकेतदालोके
दस्यभिः पीडिताः प्रजाः जातो नारायणांशेन पृथुराद्यः क्षितीश्वरः २० विदुरउवाच त
स्यशीलनिधेः साधो ब्रह्मण्यस्यमहात्मनः राज्ञः कथममूढप्रजायद्विमनाययो २१ किंवाऽहोवे
नमुद्दिश्य ब्रह्मदंडमयूयुजन् दंडव्रतधरेराक्षिमुनयो धर्मकौविदाः २२ नावध्येयः प्रजापालः प्र-
जाभिरघवानपि यदेसौलोकपालानां विभक्त्योजः स्वतेजसा २३ एतदारव्याहिमे ब्रह्मन्सूनीया
त्मजचेष्टितम् श्रद्धधानाय भक्ताय त्वंपरावरवित्तमः २४ मैत्रेयउवाच अंगोऽश्वमेधंराज
र्षिराजहारमहाक्रतुम् नाजग्मुर्देवतास्तस्मिन्नाहुता ब्रह्मवादिभिः २५ तमूचुर्विस्मितास्तत्रय
जमानमथ त्विजः हवींषिह्वयमानानि न ते गृण्हन्ति देवताः २६ राजन् हवींष्यदुष्टानि श्रद्धया सादि-
तानि ते छंदांस्ययातयामा नियोजितानि धृतव्रतैः २७ न विदामेह देवानां हेलनं वयमप्यपि
यन्न गृण्हन्ति भागान्स्वानूये देवाः कर्मसाक्षिणः २८ मैत्रेयउवाच अंगो द्विजवचः श्रुत्वा य
जमानः स दुर्मनाः तत्पृष्ट्व्यसृजद्वाचं सदस्यास्तदनुज्ञया २९ नागच्छत्याहुता देवान गृण्हन्ति ग्रहा
निह सदसस्पतयो ब्रूत किमवधं मया कृतम् ३०

वरविदांमध्ये अतिश्रेष्ठः २४ अभावीपुत्रः काम्यकर्मणा बला

दापादितो न स्रवाय भवेदिति द्योतयन्नंगस्य पुत्रोत्पत्तिक्रममाह अंगइत्यादिना २५ २६ अयातयामा नि अगतवीर्याणि २७ २८ यज्ञे
गृहीतमौनोऽपि वाचं व्यसृजत् प्रायुक्त २९ आहुता आहूताः ग्रहान्सोमपात्राणि इह यज्ञेन गृण्हन्ति ३० ७ ७ ७

इह जन्मनि तावत् मना कर्षदपि अघं न स्थितम् कथंचिज्जातस्याघस्य सद्य एव प्रायश्चित्तेः क्षालनात् किंतु प्राक्तनमेकमघमस्ति यद्य-
स्मात् ईदृक् गुणाधिकोऽपि त्वं प्रजारहितः ३१ अतो यथा देवा हविर्गृण्णंति तथा आत्मानं स्रुप्रजं साधय कथं साधनीयं तदाहुः इष्ट इति ३२
तथा सति स्वभागान् ग्रहीष्यंति यद्यतो हरिः साक्षादुत्तः स्यात् अतस्तेन सह सर्वे देवा आगमिष्यंतीत्यर्थः ३३ नन्वतितुच्छान् कामा-
न् हरिः कथं दद्यात्तत्राह तांस्तानिति ३४ प्रजातये पुत्रोत्पत्तये शिपिविष्टाय पशुषु यज्ञरूपेण प्रविष्टाय तथा च श्रुतिः यज्ञो वै विष्णुः

सदसस्पतय उचुः नरदेवे ह भवतो नाघं तावन्मना कस्थितम् अस्त्येकं प्राक्तनमघं यदि हे हृक्
त्वमप्रजः ३१ तथा साधय भद्रते आत्मानं स्रुप्रजं नृप इष्टस्ते पुत्रकामस्य पुत्रदास्यतियज्ञमुक्-
३२ तथा स्वभागधेयानि ग्रहीष्यंति दिवौकसः यद्यज्ञपुरुषः साक्षादपत्याय हरिर्वतः ३३ तांस्तो-
न् कामान् हरिर्दद्याद्या नृयान् कामयते जनः आराधितो यथैवैषां तथा पुंसां फलोदयः ३४ इति-
व्यवसिता विप्रास्तस्य रोज्ञः प्रजातये पुरोडाशं निरवपन् शिपिविष्टाय विष्णावे ३५ तस्मात्पुरुष-
उत्तस्यो हेममाल्यमलांबरः हिरण्मयेन पात्रेण सिद्धमादाय पायसम् ३६ स विप्रानुमतो राजा गृ-
हीत्वाऽजलिर्नोदनम् अवधाय मुदा युक्तः प्रादात्पत्न्या उदारधीः ३७ सा तत्पुंसवनं राज्ञी प्रा-
श्य तौ पत्युरादधे गर्भकाल उपावृत्तं कुमारं स्रुपुं प्रजा ३८ स बाल एव पुरुषो मातामहमनुव-
तः अधर्माशोऽद्रवं मृत्युतेनाभवदधार्मिकः ३९ स शरासनमुद्यम्य मृगयुवनगाचरः हतिसाधू-
न्मृगान् दीनान् वेनोऽसावित्यरोज्जनः ४० आक्रीडे क्रीडतो बालान् वयस्यानतिदारुणः प्रसह्य-
निरनुक्रोशः पशुमारममारयत् ४१ तं विचक्ष्य रवलं पुत्रं शासने विविधैर्नृपः यदानशासितुं कल्यो-
मृशमासीत् स दुर्मनाः ४२

पशवः शिपिर्यज्ञ एव पशुषु प्रतितिष्ठतीति ३५ तस्मादिति योग्यतयाऽग्नेः ३६ ३७ पुमां-
संसूतेऽनेनेति तथा तत् प्राश्य पत्युः सकाशात् गर्भमादधे अप्रजासती ३८ मातामहं मृत्युं मृत्योर्हि पुत्री सनीया ३९ मृगयुर्लुब्धकः सन्
तं दृष्ट्वा वेनोऽसावागच्छतीति जनः सर्वोऽप्यरोत्तुक्रोश ४० आक्रीडे क्रीडास्थाने बालान् पशूनि वामारयत् ४१ विचक्ष्य दृष्ट्वा ४२

दुर्मनसस्तस्यकुपुत्रनिंदावाक्यान्याह प्रायेणेतिविभिः अमजा येतैरभ्यर्चितः तत्रहेतुः कुत्सितैरपत्यैः संभृतंदुर्मरंधारयितुमशक्यंदुःखं-
येनविंदति ४३ सर्वेषांसर्वैः सहआधिर्मानसीव्यथा ४४ तंप्रजाः पदेशंपुत्रनाममात्रमपि आत्मनोमोहेनबंधनम् यदर्याः यन्निमित्ताः
क्लेशदागृहाभवंति ४५ इदानींनिर्वेदहेतुत्वेनकुत्सितमेवापत्यमभिनंदति कदपत्यमिति श्रुत्वापदात् शोकानांस्थानात् वरत्वेहेतुः नि-
र्विद्येतेति तत्कुतः यद्यतः कदपत्यात्गृहाः क्लेशानिवहाभवंति ४६ महतामुदयानांविभूतीनामुदयोयस्मिन् तस्मात्गृहाद्गतः यावेन

प्रायेणाभ्यर्चितोदेवोयेऽप्रजागृहमेधिनः कदपत्यभृतंदुःखंयेनविंदतिदुर्मरम् ४३ यतःपापीय
सीकीर्तिरधर्मश्चमहान्नुणाम् यतोविरोधःसर्वेषांयतआधिरनंतकः ४४ कस्तंप्रजाःपदेशंवे-
मोहबंधनमात्मनः पंडितोबुद्धमन्येतयदर्याःक्लेशदागृहाः ४५ कदपत्यंवरंमन्येसदपत्याच्छुचां
पदात् निर्विद्येतगृहान्मर्त्यायत्क्लेशानिवहागृहाः ४६ एवंसनिर्विण्णमनानृपोगृहान्निशीथउ-
त्थायमहोदयोदयात् अलब्धनिद्राऽनुपलक्षितानृभिहित्वागतोवेनस्रवंप्रसृताम् ४७ विज्ञाय
निर्विद्यगतंपतिंप्रजाःपुरोहितामात्यसूदृढादयः विचिक्युरुच्यामतिशोककातरायथानिगूढ-
पुरुषंकुयोगिनः ४८ अलक्षयंतःपदवींप्रजापते हतोद्यमाः प्रत्युपसृत्यतेपुरीम् कषीन्समेताने-
भिवद्यसाश्रवोन्यवेदयन्पौरवभर्तृविप्लवम् ४९ इतिश्रीभागवतमहापुराणेचतुर्थस्कंधेत्रयो-
दशोऽध्यायः १३ मैत्रेयउवाच भृगवादयस्तेमुनयो लोकानांक्षेमदर्शिनः गोप्तयसतिवैनृ-
णांपश्यंतःपशुसाम्यताम् १

सूतेस्मताम् ४७ प्रजाःपुरोहितादयश्चविचिक्युः अन्वेषितवंतः ४८ तंतत्रैवसंतम-
पिनापश्यन्नितिदृष्टान्तेनाह यथेति साश्रवःरुदंतः भर्तुर्विप्लवंनाशमदर्शनमित्यर्थः ४९ इतिचतुर्थेटीकायांत्रयोदशोऽध्या-
यः १३ चतुर्दशेतुदुषुत्रमयादंगेगतेहिजैः अभिषिक्तस्यवेनस्यरोषात्तैर्वधउच्यते १ क्षेमदर्शिनः क्षेमचिंतकाः पशुसमा-
नरूपतांपश्यंतः १

अमात्यादीनां प्रकृतीनामसंमतम् पाठांतरे प्रकृत्या स्वभावेनासंमतम् २ ३ चोराः सर्वलीनाः बभूवुः आरूढं नृपस्थानं राजासनं ये
न अष्टविभूतिभिः लोकपालैश्चर्यैः ४ ५ ६ सन्निभः मिलिताः संतः ७ मूलतश्चाग्रतश्च दीप्ते ज्वलिते काष्ठे तन्मध्यवर्तिनां पिपी
लिकादीनां ययो भयतो व्यसनम् एव तस्करेभ्यः पालकाच्च दुःखं प्राप्तमित्यर्थः ८ तदेवाहुः अराजकमयादिति अतदर्हणः रा

वीरमातरमाह्वयसूनीयां ब्रह्मवादिनः प्रकृत्यसंमतं वेनमभ्यषिंचन्यतिभुवः २ श्रुत्वानृपासनग
तं वेनमत्युग्रशोसनम् निलिल्युदेस्यवः सर्वसर्पत्रस्ता इवारववः ३ स आरूढं नृपस्थानं उन्नद्धो
ऽष्टविभूतिभिः अवमेने महाभागांस्तथः संभावितः स्वतः ४ एवमदाधउत्सिक्तो निरकुश इव
द्विपः पर्यटनूर्यमास्थाय कं पयन्निवरोदसीम् ५ नयष्टव्यं न दातव्यं न होतव्यं हिजाः क्वचित्
इति न्यवारयद्धर्मभेरीघोषेण सर्वशः ६ वेनस्या वैश्यमुनयो दुष्टस्य विचेष्टितम् विमृश्य लोकव्य
सनं रूपयोचुः स्मसन्निभः ७ अहो उभयतः प्राप्तं लोकस्य व्यसनं महत् दारुण्यं भयतो दीप्त इव त-
स्करपालयोः ८ अराजकमयादेष कृतो राजाऽतदर्हणः ततोऽप्यासीद्भयं त्वद्यकथं स्यात्स्वस्ति देहिना
म् ९ अहेरिवपयः पोषः पोषकस्याप्यनर्थं भूतं वेनः प्रकृत्यैव रवलः सूनीयागर्भसंभवः १० नि
रूपितः प्रजापालः सजिघांसति वै प्रजाः तथाऽपि सांत्वये मामुनास्मास्तत्पातकस्पर्शेत् ११ तद्विद्व
द्भिरसहृत्तो वेनोऽस्माभिः कृतो नृपः सांत्वितो यदि नो वाचं न गृहिष्यत्यधर्मकृत् १२ लोकधिकारसंद-
ग्धं दहिष्यामः स्वतेजसा एवमध्यवसायेन मुनयो गूढमन्यवः उपब्रज्या बुवन्वेनं सांत्वयित्वा च साम
भिः १३ मुनय ऊचुः नृपवर्यनिबोधैतद्यत्तै विज्ञापयामासोः आयुः श्रीबलकीर्तनां तव तात विवर्द्धन
म् १४

ज्यानर्हः ९ अस्माकमप्यनिर्जितमित्याहुः अहेर्यथापयः पोषः क्षीरेण पोषणं पोषकस्याप्यनर्थं विभर्त्ति पुष्पाति तदेवाहुः
वेन इति १० निरूपितः नियुक्तोऽस्माभिः सांत्वयेम उपपत्तिभिः प्रार्थयिष्यामः तस्य पातकम् ११ स्वस्य तत्पातकस्पर्शहेतुः तत्पातकत्वं विद्व
द्भिः १२ गूढो मन्युर्येषाम् सामभिः प्रियोक्तिभिः १३ १४

निष्कामानामानंत्यंमोक्षमपि १५ माविनशेत्माविनश्यतु १६ असाधवोयेअमात्यास्तेभ्यः यथायथाशास्त्रम् १७ १८ १९ २० सर्वा
नृलोकांश्चतत्पालानमरांश्चतत्पापकान्यज्ञांश्चसंगृह्णातिनियच्छतीतितथातम् विन्वित्रैः द्रव्ययज्ञादिभिः भवायसमृद्धये स्वदेशान्

धर्मआचरितःपुंसांवाङ्मनःकायबुद्धिभिः लोकानुविशोकानुवितरत्यथानंत्यमसंगिनाम १५
सतेमाविनशेद्द्वारप्रजानांक्षेमलक्षणः यस्मिन्विनेष्टेनृपतिरेश्वयादवरोहति १६ राजन्सुधाध्व
मात्येभ्यश्चोरादिभ्यः प्रजानृपः रक्षन्यथाबलिगृह्णन्इहप्रेत्यचमोदते १७ यस्यराष्ट्रेपुरेचैव-
भगवानन्यज्ञपुरुषः इज्यतेस्वेनधर्मेणजनैर्वर्णाश्रमान्वितैः १८ तस्यराज्ञोमहाभागभगवानुभू-
तभावनः परितुष्यतिविश्वात्मातिष्ठतोनिजशासने १९ तस्मिंस्तुष्टेकिमप्राप्यजगतामीश्वरे-
श्वरे लोकाःसुपालाद्येतस्मैहरंतिबलिमाहताः २० तंसर्वलोकामरयज्ञसंग्रहत्रयीमयद्रव्यमयं-
तपोमयम् यज्ञैर्विचित्रैर्यजतोभवायतेराजन्स्वदेशाननुरोद्धुमर्हसि २१ यज्ञैर्नयुष्मादिषयेद्विजा-
तिभिर्विंतायमानेनसुराःकलाहरेः स्विष्टाःसुतुष्टाःप्रदिशतिवाञ्छिततद्देलननाहिसिबीरचैदितुम्
२२ वेनउवाच बालिशाबतयूयंवाअधर्मेधर्ममानिनः येवृत्तिदंपतिंहित्वाजारपतिमुपा-
सते २३ अवजानंत्यमीमूढाभूपरूपिणामीश्वरम् नानुविंदतितेभद्रमिहलोकैपरत्रच २४
कौयज्ञपुरुषोनामयत्रवोभक्तिरीदृशी भर्तृस्नेहविदूराणांयथाजारैकुयोषिताम् २५ विष्णुर्विरिं-
च्योगिरिशिंद्रोवायुर्यमोरुविः पर्जन्योधनदःसौमःक्षितिरग्निरपापतिः २६ एतेचान्येचविबु-
धाःप्रभवोवरशापयोः देहेभवन्तिनृपतेःसर्वदेवमयोनृपः २७

तद्वासिनोजनान् अनुरोद्धुमनुवर्तितुम् २१

युष्मादिषयेत्वदेशेहरेःकला अंशाःसुराः तेषांसुराणांहेलनमवज्ञाम् २२ बालिशःअज्ञाःवृत्तिदमन्नादिप्रदंमांहित्वा २३ २४
भर्तृस्नेहोविदूरीयेषाम् २५ २६ देहेभवन्तिनृपतेः अतो नृपतिरेवेश्वरः इतरेतदंशादितिभावः २७ २८ २९ ३०

बलिचक्रादिकम् अग्रभुक् आराध्यः २८ २९ तेनासक्तताः भग्नायांयाज्ञायांचक्रधुः ३० ३१ ३२ परिचक्षीतनिंदेत अशक्तमवेनं
विनाकृतघतामाहुः यदनुग्रहविषयः सन्निदृशमैश्वर्ययः प्राप्तः ३३ पूर्वगूढमन्यवः हुंकृतैः हुंकारैः ३४ स्वाश्रमपदंप्रतिश्रुतिभिर्ग
तेगमनेकृते विद्यायोगेनमंत्रसहितयायुक्त्याओषधिवलेनपालयामास ३५ पुंवद्भाव आर्षः सरस्वत्याः सलिले आप्लुताइत्यर्थः ३६

तस्मान्मां कर्मभिर्विप्रायजध्वंगतमत्सराः बलिचमह्यंहरतमत्तोऽन्यः कोग्रभुक्पुमान् २८ मैत्रे
यउवाच इत्थंविपर्ययमतिःपापीयानुत्पथंगतः अनुनीयमानस्तथा ज्ञानचक्रैश्चमंगलः २९
इतितेसक्ततास्तेनद्विजाःपंडितमानिना भग्नायांभव्ययाज्ञायांतस्मैविदुरचुक्रधुः ३० हन्यतांहन्यतामे
षपापःप्रकृतिदारुणः जीवन्जगदसावाशकुरुतेभस्मसाधुवम् ३१ नायमहत्सहत्तानरदेववरास
नम् योऽधियज्ञपतिंविष्णुंविनिन्दत्यनपत्रपः ३२ कोवैनपरिचक्षीतवेनमेकमृतेऽशक्तम् प्राप्तदेह-
शमैश्वर्ययदनुग्रहभाजनः ३३ इत्थंव्यवसिताहतुमृषयोरूढमन्यवः निजघ्नहुंकृतैर्वेनैहृतमच्यु-
तनिन्दया ३४ ऋषिभिःस्वाश्रमपदंगतेपुत्रकलवरम् सुनीथापालयामासविद्यायोगेनशोच-
ता ३५ एकदामुनयस्तेतुसरस्वत्सलिलाप्लुताः हुत्वाऽग्नीन्सक्त्याश्वक्रुरूपविष्टाःसरित्तटे ३६
वीक्ष्योत्थितान्महोत्पातान्नाहलोकभयंकरान् अप्यभद्रमनाथायादस्युभ्योनभवेद्भुवः ३७ ए
वंमृशंतऋषयोधावतांसर्वतोदिशः पांसुःसमुत्थितोभूरिश्वोराणामभिलुपताम् ३८ तदुपद्र-
वमाज्ञायलोकस्यवसुलुपताम् भर्तय्युपरतेतस्मिन्नन्योऽन्यंचजिघांसताम् ३९ चौरप्रायज
नपदंहीनसत्वमराजकम् लोकान्नावरयन्शक्ता अपितदोषदर्शिनः ४०

तदातूत्पातान्वीक्ष्यभुवःअभद्रंनभवेत्किमित्याहुश्च ३७ एवंमृशंतऋषयःस्थिताः तदाधावतांचोराणांभूरिः पांसुःसमुत्थि-
नः ३८ तत्तदातेषांलोकस्यधनंलुपतांजिघांसतांचोपद्रवमाज्ञाय ३९ तथाचौरप्रायमराजकंहीनसत्वंचजनपदमाज्ञाय-
शक्ताअप्यवारणेदोषदर्शिनोऽपिलुपतो लोकान्नावरयन्नित्यन्वयः ४०

शक्तानां क्षत्रियाणामवारणे दोष इति किं वक्तव्यं समदृगपि शांतोऽपि ब्राह्मणोऽपि यदि दीनानां समुपेक्षको भवेत्तर्हितस्यापि ब्रह्मत-
पः स्रवति ४१ ४२ अत उपेक्षा दोषपरिहाराय नांगस्येत्यादिविनिश्चित्यमहीपते रूततरसाममंथुरित्यन्वयः संस्थातुं नाशंगंतुम्
यद्वा ऋषय एवलुं पतोलोकान्नावारयन् कथं भूताः हुंकारेणैव वेनं निवारयितुं शक्ता अपितत्किंतस्मिन्निवारणादिदोषदर्शिनः नचो-
दासन् चोरोपद्रुते दीनोपक्षायां तपोहानिप्रसंगात् नचान्यंतनिवारकं राजानमकुर्वन् अंगवंशोच्छेदस्यानर्हत्वात् अतो वेनस्ये-

ब्राह्मणः समदृक् शांतो दीनानां समुपेक्षकः स्रवते ब्रह्मतस्यापि भिन्नभांडात्पयो यथा ४१ नांगस्य
वंशो राजर्षेरेष संस्थातुमर्हति अमोघवीर्याहि नृपावंशेऽस्मिन्केशवाश्रयाः ४२ विनिश्चित्यैव
मृषयो विपन्नस्यमहीपतेः ममंथुरूततरसा तत्रासीद्बाहुको नरः ४३ काककृष्णोऽतिद्वस्वांगो ह
स्वबाहुर्महाहनुः क्रस्वपान्निम्ननासाग्रो रक्ताक्षस्ताम्रमूर्धजः ४४ तैतुतेऽवनतं दीनं किं करोमीति
वादिनम् निषेदित्यब्रुवंस्तात सनिषादस्ततो भवतु ४५ तस्य वंश्यास्तनूपादागिरिकाननगोचराः
येनाहरज्जायमानो वेनकल्मषमुल्बणम् ४६ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे एथुचरिते नि-
षादोत्पत्तिर्नाम चतुर्दशोऽध्यायः १४ मैत्रेय उवाच अथ तस्य पुनर्विप्रैरपुत्रस्यमहीपतेः बा-
हुभ्यां मथ्यमानाभ्यां मिथुनं समपद्यत १ तदृष्ट्वा मिथुनं जातं मृषयो ब्रह्मवादिनः उचुः परमं संतुष्टा-
विदित्वा भगवत्कलाम् २ ऋषय उचुः एष विष्णोर्भगवतः कलाभुवनपालिनी इयं चलक्ष्म्याः
संभूतिः पुरुषस्यानपायिनी ३

वदेहं ममंथुरितियोज्यम् बाहुको वामनः ४३ तमेवाह काक इव कृष्णः महत्यो हनूक-
पोलप्रांतौ यस्य क्रस्वोपादौ यस्य ४४ ४५ गिरिः काननगोचर आश्रयो न तु पुरादिप्रवेशो येषाम् तत्र हेतुः येन कारणेनासा बहर-
त् ततस्तस्य वंश्यास्तथाभूताः ४६ इति चतुर्थे टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः १४ ततः पंचदशे विप्रैर्मथ्यनादेन बाहुतः जातस्य तुष्ट-
योरुक्तमभिषेकार्हणादिकम् १ १ २ किमित्यूचुरित्यत आह एष इति चतुर्भिः लक्ष्म्याः संभूतिः कला ३ ६ ६

अत्रयः पुमान्सतु महाराजो भविष्यति ४ सुदती शोभनदंतवती गुणानां भूषणानां च भूषणरूपा अवरुंधती भर्तृत्वेन भजंती भविष्यति
 ५ अत्र हेतुः एष इति लोकस्य रिरक्षयारिरक्षयिषया ६ स्वः स्त्रियः अप्सरसो नृत्यंति स्म ७ ८ देवैः सहा सृत्य आगत्य वै न्यस्य पयोः
 चिन्हं रेखात्मकं चक्रम् ९ अप्रतिहतं रैरवांतरैरभिन्नं चक्रं यस्य चिन्हं स परमेश्वरस्यांशः १० आभिषेचनिकानि अभिषेकसाधनानि

अयं तु प्रथमो राज्ञां पुमान्प्रथयिता यशः पृथुर्नाम महाराजो भविष्यति पृथुश्च वाः ४ इयं च सुदती देवी गु-
 णभूषणभूषणा अर्चिर्नाम वरारोहा पृथुर्मेवावरुंधती ५ एष साक्षाद्देवैरंशो जातो लोकैरिरक्षया
 इयं चैतत्परो हि श्रीरनुजज्ञेन पायिनी ६ मैत्रेय उवाच प्रशंसंति स्म तं विप्रागं धर्मे प्रवराजगुः
 मुमुचुः सुमनो धाराः सिद्धानृत्यंति स्वः स्त्रियः ७ शंखतूर्यमृदंगाद्याने दुर्दुर्दुभयो दिवि तत्र सर्व उ-
 पाजग्मुर्देवर्षिपितृणां गणाः ८ ब्रह्मा जगद्गुरुर्देवः सहा सृत्य सरेश्वरैः वै न्यस्य दक्षिणे हस्ते दृष्ट्वा चि-
 न्हं गदाभूतः ९ पादयोररविदं च तं वै मेनेहरेः कलाम् यस्या प्रतिहतं चक्रं मंशः स परमेश्विनः १० तस्या
 भिषेक आरब्धो ब्राह्मणे ब्रह्मवादिभिः आभिषेचनिकान्यस्मै आजकुः सर्वतो जनाः ११ सरित्समुद्रा
 गिरयो नगा गावः खगामृगाः द्यौः क्षितिः सर्वभूतानि समाजङ्गरूपाय नमः १२ सोऽभिषिक्तो महारा-
 जः सुवासाः साध्वलंकृतः पत्न्याऽर्चिषाः लंकृतया विरेजेऽग्निरिवापरः १३ तस्मै जहार धनदो ह्येमे
 वीरवरासनम् वरुणः सलिलस्त्रावमातपत्रं शशिप्रभम् १४ वायुश्च वालव्यजने धर्मः कीर्तिमयी
 स्रजम् इंद्रः किरीटमुत्कृष्टं दंडं संयमनयमः १५ ब्रह्मा ब्रह्ममयं वर्म भारतीहारमुत्तमम् हरिः सु-
 दर्शनं चक्रं तत्पत्न्या हतं श्रियम् १६ दशचंद्रमसिरुद्रः शतचंद्रं तथाऽविको सोमोऽमृतमयान-
 श्वास्त्वष्टारूपाश्च यं रथम् १७

११ १२ १३ हे वीरवरासनमुत्तमासनम् सलिलस्य स्त्रावो यस्मात् १४ देवालव्यजने १५
 ब्रह्ममयं वर्म कवचम् तत्पत्नी श्रीः श्रियं संपदं १६ दशचंद्राकाराणि विंशानि कोशेयस्य तम् असिं खड्गं शतचंद्रं चर्म रूपाश्च यमति संदरम् १७

अजस्यगोश्वशृंगाभ्यांनिर्मितंचापम् योगमर्थोपादस्पर्शमात्रेणाभाष्टदेशप्रापिके १८ नाट्यादिकौशलंरवेचराः आत्मजंस्वप्रभवम्
१९ तंस्तोतुमुपस्थिताः २० स्तावकान् स्तोतुमुद्यतान् अभिप्रेत्यज्ञात्वा २१ लोकेस्पष्टगुणस्यसतोमेस्तुतिः स्यात् अधुनातुकि
माश्रयोमेस्तवोयोज्यताम् अतोवोगिरोऽधुनामयिवितथामाभूवन् यद्वा लोकेअधुनाअस्पष्टगुणस्यमेकिमाश्रयः स्तवः स्यात्
अतएषः क्रियमाणः स्तवः मेमदन्यस्ययोज्यतांनतुमेवितथाभिमानापत्तेरित्यर्थः २२ तस्मात्परोक्षेकालांतरेस्पष्टेषुगुणेषुस-
त्कृ अस्माकमुपश्रुतानियशांसिप्रतिस्तोत्रमलमत्यर्थंकरिष्यथ हेअपीच्यवाचः मधुरगिरः सभ्यैः प्रेरितावयंत्वामेवस्तुमइतिचे

अग्निराजगवंचापंसूर्योरश्मिमयानिषून् भूःपादुकेयोगमर्थोद्यौःपुष्पावलिमन्वहम् १८ नाट्यंस्क
गीतंवादित्रमंतर्धानंचरवेचराः ऋषयश्चाशिषः सत्याःसमुद्रः शंखमात्मजम् १९ सिंधवःपर्वता-
नद्योरथवीथीर्महात्मनः सूतोऽथमागधोबंदीतंस्तोतुमुपतस्थिरे २० स्तावकांस्तानभिप्रेत्यपृथु
र्वैन्यःप्रतापवान् मेघनिर्झादयावाचाप्रहसन्निदमब्रवीत् २१ पृथुरुवाच भोसूतहेमागध-
सौम्यबंदिलोकेऽधुनास्पष्टगुणस्यमेस्यात् किमाश्रयोमेस्तवएषयोज्यतांमामय्यभूवन्वितथागि
रोवः २२ तस्मात्परोक्षेऽस्मदुपश्रुतान्यलंकरिष्यथस्तोत्रमपीच्यवाचः सत्युत्तमश्लोकगुणानुवादे
जुगुप्सितंनस्तवयंतिसभ्याः २३ महद्गुणानात्मनिकर्तुमीशः कः स्तावकैस्तावयतेऽसतोऽपि तेऽस्या
भविष्यन्नितिविप्रलब्धोजनावहासंकुर्मतिर्नवेद २४ प्रभवोऽह्यात्मनस्तोत्रंजुगुप्संत्यपिविश्रुताः
द्भीमंतःपरमोदाराःपौरुषंवाविगर्हितम् २५

तत्राह उत्तमश्लोकस्यगुणानुवादेकार्येसतिजुगुप्सितमर्वाचीनंनस्ताव
यंति २३ ननुसंभाविताैरेवगुणैरात्मानंजनस्तावयतीतिचेत्तत्राह महतांगुणानात्मनिसंपादयितुंशक्तोऽपिअसतोगुणान्संभावनामा
त्रेणकः स्तावयते यद्वा आदावेवसतोऽपिकः स्तावयते स्वतएवप्रख्यातिसिद्धेः अन्यस्तुमिथ्यागुणस्तुतिश्लाघीमंदइत्याह तदिति
यद्ययंशास्त्राभ्यासादिकमकरिष्यत्तर्ह्यस्यविद्यादयोगुणाभविष्यन्नितिक्रियानिष्पत्त्याविप्रलब्धोजनानामवहासंनवेद २४ किंच प्र
भवोऽपिविश्रुताअपिद्भीमंतोऽपिजुगुप्संति वेति दृष्टंतेयथाऽतिस्तुतौक्रियमाणायांविगर्हितं ब्रह्मणवधादिपौरुषंनिंदंति तथाउचिता-
मपिस्तुतिंनसहंतइत्यर्थः २५

वरीमभिरिति दीर्घत्वमार्षेभविप्रधानोऽयं निर्देशः वरिष्ठैः कर्मभिरविदिता इत्यर्थः २६ इति चतुर्थे टीकायां पंचदशोऽध्यायः १५
 षोडशे सर्वलोकेशोऽसकृतं भार्यया युतम् मुनिप्रयुक्ताः सूताद्याः स्तुवंति स्मेति वर्ण्यते १ १ नालंनसमर्थाः यो भवान् अवतारेष्व
 पि अस्याधिक्यमाहुः वेनस्यांगात् जातस्य ते पौरुषाणि प्रति अवितर्क्यतया ब्रह्मादीनामपि धियो बभ्रुः कुतः पुनर्वयंतद्वर्णने समर्था
 भवेम २ अथापि यथा वर्णयितुमशक्ता अपि कथाः मृते सादराः मुनिभिरुपदेशं योगबलेन हृदि प्रकाशनं तदनतिक्रम्य वितन्महि
 विस्तारयामः ३ ४ तनौ स्वदेहे लोकपालानां तनूर्मूर्तीः काले काले बिभर्ति यथा भागं पालनपोषणानुरंजनादिकार्यानुसारेण यज्ञा

वयं त्वविदिता लोके सूताद्यापि वरीमभिः कर्मभिः कथमात्मानं गापयिष्याम बालवत् २६ इति
 श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे एथुचरिते पंचदशोऽध्यायः १५ मैत्रेय उवाच इति ब्रुवाणं
 नृपतिं गायकामुनिचोदिताः तुष्टुबुस्तुष्टमनसस्तद्भागमृतसेवया १ नालं वयं ते मुहिमानुवर्णने यो दे
 ववर्योऽवततारमायया वेनांगजातस्य च पौरुषाणि ते वाचस्पतीनामपि बभ्रुमूर्धियः २ अथाप्युदा
 रश्च वसः एथो हरेः कलाऽवतारस्य कथाऽमृताहताः यथोपदेशं मुनिभिः प्रचोदिताः श्लाघ्यानि क-
 र्माणि वयं वितन्महि ३ एष धर्मभूतांश्चैष्टोलोकं धर्मं नुवर्तयन् गोप्ता च धर्मसेतूनां शास्ता तत्परिपंथि
 नाम् ४ एष वै लोकपालानां बिभर्त्येकस्तनूतनूः काले काले यथा भागं लोकयो रूपा यो हितम् ५
 वसु काल उपादत्ते काले चायं विमुंचति समः सर्वेषु भूतेषु प्रतपन्सूर्यवद्विभुः ६ तितिक्षत्यक्रमं वे-
 न्य उपर्याक्रमतामपि भूतानां करुणः शश्वदार्तानां क्षितिर्हतिमान् ७ देवैः वर्षत्यसौ देवो नरदेव
 वपुर्हरिः कृच्छ्रप्राणाः प्रजोत्येष रक्षिष्यत्यंजसे द्रवत् -

दिप्रवर्तनेन स्वर्गस्य हितं वृद्ध्यादिना च भूर्लोकस्य हितं यथा
 भवति तथा ५ सूर्यादितनुधारणमेवाहावृभिः वसुधनं करादानकाले आदत्ते दुर्भिक्षादिकाले विमुंचति च अष्टौ मासान्सूर्यो यथा व
 स्रजलमादत्ते वर्षासु विमुंचति तद्वत् ६ मस्तके पादेनाक्रमतामप्यार्तानां भूतानामतिक्रमं साहस्यते क्षितेर्हतिः सर्वसहनं साहस्यते
 स्यास्ति स तथा ७ देवैः वर्षति एष कृच्छ्रगताः प्राणायासांताः प्रजाः स्वयं वृष्टिं कृत्वा रक्षिष्यति अत्र हेतुः असौ नरदेव वपुर्हरिरिति -

वदनमेवामृतमूर्तिश्चंद्रस्तेनसानुरागोऽवलोक्यस्मिन् विशदस्मितं तेन चारुणा अत्र चक्षुःचिद्वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवच्चेति भूत
निर्देशश्च आशंसायां भूतवच्चेति द्रष्टव्यः ९ न व्यक्तवर्त्यै प्रवेशनिर्गममार्गो यस्य निगूढं निष्पत्तेः पूर्वमविज्ञातं कार्यं यस्य तच्च कार्यं गंभी
रं किमर्थमेतत् कृतमित्यन्यैरज्ञाताभिप्रायं विधत्त इति तथा उपगुप्तं सुरक्षितं वित्तं यस्य अनंतमाहात्म्यश्चासौ गुणानामेकं धाम वि
ष्णुर्यस्मिन् अनंतमाहात्म्योपेता गुणा एव एकं धाम स्थानं यस्येति वा संवृतात्मा संयतमूर्तिः समुद्रचरत्वेन वरुणस्याप्येते गुणा द्रष्ट
व्याः १० दुरासदः शत्रोर्मनसाऽपि प्राप्तुमशक्यः दुर्विषहः शत्रुभिः सोढुमशक्यः विदूरवत् पौरुषेणाभिभवितुमशक्यः वेन एवारणि

आप्याययत्यसौ लोकं वदनामृतमूर्तिना सानुरागावलोकेन विशदस्मितचारुणा ९ अव्यक्तवर्त्यैष निगू
ढकार्यो गंभीरवेधा उपगुप्तवित्तः अनंतमाहात्म्यगुणैकधामापश्युः प्रचेता इव संवृतात्मा १० दुरासदो दु
र्विषह आसन्नोऽपि विदूरवत् नैवाभिभवितुं शक्यो वेनारण्युत्थितो नलः ११ अंतर्बहिश्च भूतानां पश्यन्
कर्माणि चारणैः उदासीन इवाध्यक्षो वायुरात्मैव देहिनाम् १२ नादं दंडं दंडयत्येष सक्तमात्मद्विषामपि
दंडयत्यात्मजमपि दंडयं धर्मपथे स्थितः १३ अस्याप्रतिहतं चक्रं पथोरामानसा चलात् वर्तते भगवान-
कोऽयावत्तपति गोगणैः १४ रंजयिष्यति यल्लोकमयमात्मविचेष्टितैः अथा मुमाहुराजानं मनोरंजनकैः
प्रजाः १५ दृढव्रतः सत्यसंधो ब्रह्मण्यो बृद्धसंवकः शरण्यः सर्वभूतानां मानदो दीनवत्सलः १६ मातृ
भक्तिः परस्त्रीषु पत्न्यामर्धइवात्मनः प्रजासु पितृवत् स्निग्धः किंकरो ब्रह्मवादिनाम् १७

स्तस्मादुत्थितः ११

चारणैर्गुप्तमृत्यैः पश्यन् अपि स्वस्मृतिनिंदादावुदासीन इव वर्तिष्यते यथा देहिनामध्यक्षोऽविकृत आत्मभूतो वायुः सूत्रात्मा तद्वत् १२ आ
त्मद्विषां सक्तमिति सक्तग्रहणं स्वात्मजसाम्यार्थम् धर्मपथेयमस्य वृत्ते स्थितः १३ चक्रमाज्ञासेनावारयस्य वाचकम् मानसा चलम-
भिव्याप्य प्रवर्तते किंपर्यंतमित्यत आह अकोरश्मि गणैर्यावत्तपति तावत् १४ यद्यस्माद्रंजयिष्यति अथ तस्मान् मनोरंजनैर्हेतुभि
रमुं राजानमाहुः मनोरंजनकैरिति चेष्टितविशेषणम् १५ १६ मातरीव भक्तिर्भजनं यस्य आत्मनो देहस्यार्द्धइव पत्न्यां प्रीतिमान् १७

नंदिं सरवं वर्द्धयतीति तथा मुक्तसंगेषु प्रकृष्टः संगो यस्य दंडपाणिरिवेत्यपराधानुपेक्षणमुच्यते नादं द्यमित्यत्र पक्षपाताभाव उक्तः १८
अयं त्वितितुशब्देन निरुपमत्वं दर्शयति कोऽसावात्मा तं माह यस्मिन् व्यतीतमपि नानात्वमर्थं शून्यं पश्यंति १९ आउदयाद्रेस्तत्पर्यंतं गो-
सागोपायिष्यति तदर्थं पर्यस्यते पर्यटिष्यति प्रदक्षिणी करिष्यतीत्यर्थः २० तदा प्रदक्षिणं कुर्वते अस्मै मंस्यंते ज्ञास्यंति तस्य यश उच्चरं

देहिनामात्मवत्प्रेष्ठः सहृदां नंदिवर्द्धनः मुक्तसंगप्रसंगो यं दंडपाणिरसाधुषु १८ अयं तु साक्षाद्ग-
वांस्त्र्यधीशः कूटस्थ आत्मा कलयाऽवतीर्णः यस्मिन् न विद्यारचितं निरर्थं कं पश्यंति नानात्वमपि प्रती-
तम् १९ अयं भुवो मंडलमोदयाद्रेर्गोमैकवीरो नरदेवनाथः आस्थाय जैत्रयमात्तचापः पर्यस्यते द-
क्षिणतो यथाऽर्कः २० अस्मै नृपालाः किल तत्र तत्र बलिं हरिष्यंति सलोकपालाः मंस्यंत एषां स्त्रिय-
आदिराजं चक्रायुधं तद्यश उच्चरंत्यः २१ अयं महीगां दुदुहेऽधिराजः प्रजापतिर्दत्तिकरः प्रजानाम्
योलीलयाऽद्रीन् स्वशरासकोट्या भिन्दन् समांगाम करौ धेयं द्रः २२ विस्फूर्जयन् नाजगवंधनुः स्वयेय-
दाचरत् क्षमाम विषह्य माजौ तदानिलिल्युर्दिशि दिश्य संतोलांगूलमुद्यम्य यथामृगेंद्रः २३ एषोऽश्व-
मेधान् शतमाजहार सरस्वती प्रादुरभाविष्य च अहारपीद्यस्य हयपुरंदरः शतक्रतुश्चरमेव तं माने २४
एष स्वसंघोपवने समेत्य स नकुमारं भगवंतमेकम् आराध्य भक्त्या लभतामलतज्ज्ञानं यतो ब्रह्म प-
रं विदति २५ तत्र तत्र गिरस्तास्ता इति विश्रुतविक्रमः श्रोष्यत्यात्मा श्रिता गाथाः पृथुः पृथुपराक्रमः
२६ दिशो विजित्या प्रतिरुद्धचक्रः स्वतेजसात्पादितलोकशल्यः सरासरैर्द्रैरुपगीयमानं महानुभा-
वो भविता पतिर्भुवः २७ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे षोडशोऽध्यायः १६

त्यः कीर्तयंत्यः २१ इंद्र इवाद्रीन् भिन्दन् २२ लांगूलमुन्नमय्य यथामृगेंद्रश्चरति तथा धनुर्विस्फूर्जयन् यदा क्षमामचरत् २३ प्रादुरभावि-
प्रादुरभूत् कर्मकर्तरि चिण् तत्राहारीत् हरणं करिष्यतीत्यर्थः २४ २५ विश्रुता विक्रमायस्य गाथाः प्रबंधान् आत्मा श्रिताः विष्णवा-
श्रिताः २६ उपगीयमानो महाऽनुभावो यस्य २७ इति चतुर्थे टीकायां षोडशोऽध्यायः १६ ७ ७ ७

ततः सप्तदशैलोकक्षयः प्रशमयन् पृथुः ग्रस्तबीजांमर्हांहंतुं यत्तोभीत्यातयास्ततः १ छंदयामासतोषितवान् १ मृत्यान्मात्यान् पुरो-
धसः पुरोहितांश्च श्रेणीः तैलिकतांबूलकादीन् पौरविशेषान् प्रकृतीः नियोगिनः २ दोहनं पात्रम् ३ मेध्यं यज्ञार्हम् सविज्ञानमपरो
क्षज्ञानसहितम् ५ पूर्वदेहः पृथ्वीवतारः तत्कथाश्रयम् स्रष्टुश्चोयस्य ६ अदुह्यन् दुग्धवान् ७ ८ जनतायास्त्वं पाल इत्यामंत्रि

मैत्रेय उवाच एवं स भगवान् नैन्यः ख्यापितो गुणकर्मभिः छंदयामासतान्कामैः प्रतिपूज्याभिनं-
द्यन् १ ब्राह्मणप्रमुखान् वणान् मृत्यामात्यपुरोधसः पौरान् जानपदान् श्रेणीः प्रकृतीः समपूजय
त् २ विदुर उवाच कस्माद्धारगोरूपंधरित्री बहुरूपिणी यादुदोहपृथुस्तत्र को वत्सो-
दोहनं च किम् ३ प्रकृत्या विषमा देवी कृता तेन समाकथम् तस्य मेध्यं हयं देवः कस्य हेतोरपाहर
त् ४ सनत्कुमाराद्भगवतो ब्रह्मन् ब्रह्म विदुस्तमात् लब्ध्वा ज्ञानं सविज्ञानं राजर्षिः कां गतिं गतः
५ यच्चान्यदपि कृष्णस्य भवान् भगवतः प्रभोः श्रवः स्रष्टुश्चोयसः पुण्यं पूर्वदेहकथाश्रयम् ६
भक्ताय मे नुरक्ताय तव चाधो क्षजस्य च वक्तुमर्हति यो दुह्यं ह्यन्यरूपेण गोमिमाम् ७ सूत
उवाच चोदितो विदुरेणैव वासुदेवकथां प्रति प्रशस्यतं प्रीतमना मैत्रेयः प्रत्यभाषत ८
मैत्रेय उवाच यदा भिषिक्तः पृथुरंगविप्रैरामंत्रितो जनतायाश्च पालः प्रजानि रन्नेक्षति पृ-
ष्ठएत्यक्षत्क्षामदेहाः पतिमभ्यवोचन् ९ वयं राजन् जाठरेणाभितप्ता यथाऽग्निना कोटरस्थेन वृ-
क्षाः त्वामुद्ययाताः शरणं शरण्यं यः साधितो वृत्तिकरः पतिर्नः १० तन्नो भवानीह तुरातवेन्नं क्षुधा
दितानां नरदेवदेव यावन्न नंक्ष्यामह उज्झितो जीवातो पतिस्त्वं किल लोकपालः ११

तोनियुक्तः तदानिरन्ने

क्षितितले सति क्षुधाक्षामाः क्षीणा देहायासां ताः प्रजा एत्य पृथुमब्रुवन् ९ जाठरेणाग्निनाऽभितप्ताः यः साधितः विप्रैर्मथने संपादितः
तं त्वां शरणं याताः १० तत्तस्मान्नोऽस्माकमन्नं रातवेरातुं दातुम् ईहतु ईहतां यत्नं करोतु उज्झितो जीवत्यक्तान्नाः सत्यः वार्तायाः जीविका-

याः पतिः ११

परिदेवनं विलापम् निमित्तं हेतुमन्वपद्यतज्ञातवान् १२ पृथिव्या ओषधिबीजानि ग्रस्तानीति व्यवसितो निश्चितवान् १३ मृगयुना द्रुता
अनुगता मृगीव १४ १५ रोदसीद्याबा एथिव्यौ तयो रंतरमंतरिक्षं च अनुपष्टतः उद्यतमायुधं येन १६ १७ १८ यो धर्मज्ञ इति मतः स भवा

मैत्रेय उवाच पृथुः प्रजानां करुणां निशम्य परिदेवनम् दीर्घदध्यौ कुरु श्रेष्ठ निमित्तं सोऽन्वपद्यत
१२ इति व्यवसितो बुद्ध्या प्रगृहीतशरासनः संदधे विशारवं भूमेः क्रुद्धस्त्रिपुरहायथा १३ प्रवेपमाना-
धरणी निशम्योदायुधं च तम् गौः सत्यपादवद्भाता मृगीव मृगयुद्रुता १४ तामन्वधावत्तदैन्यः कुपि-
तोऽत्यरुणो ह्युणः शरंधनुषिसंधाय यत्र यत्र पलायते १५ सादिशो विदिशो देवी रोदसी चांतरंतयोः
धावती तत्र तत्रेन ददर्शानूद्यतायुधम् १६ लोकेनाविदतत्राणं वैन्यान्मृत्योरिव प्रजाः वस्तातदानिव हते
हृदयेन विदयता १७ उवाच च महो भागं धर्मज्ञापन्नवत्सल आहिमामपि भूतानां पालनेऽवस्थितो भ-
वान् १८ सैत्वं जिघांससे कस्माद्दीनामकृतकिल्बिषाम् अहनिष्यत्कथं योषो धर्मज्ञ इति यो मतः १९
प्रहरंति न वै स्त्रीषु कृतागः स्वपि जंतवः किमु तत्त्वद्दिधाराजन् करुणादीनवत्सलाः २० मां विपात्या
जरां नावयत्र विश्वं प्रतिष्ठितम् आत्मानं च प्रजाश्चेमाः कथमंभसिधास्यसि २१ पृथुरुवाच
वसुधैव कुटुम्बकम् इति मन्त्रं पश्यन् पराङ्मुखो भागं बर्हिषि यावन्तेन तनोषि च नो वसु २२ यवसंजग्ध्यनु
दिनं नैव दोग्ध्यौ धसंपयः तस्यामेवं हि दुष्टायां दंडो नात्र न शस्यते २३ त्वं रवल्बोषधिबीजानि प्राक्सृष्टा
नि स्वयं भुवा नमुचस्यात्मरुद्धानि मामवज्ञाय मंदधीः २४

न योषां मां कथमहनिष्यत् हनिष्यति १९ २० अजरां हठां धास्यसि धारयिष्यसि २१ बर्हिषि यज्ञेया भवती देवतारूपेण भागं वंक्ते वसुधान्यादिक-
म् २२ गौरूपेण तु यवसंतृणं जग्धि अतीत्यर्थः पयस्तनैव दोग्धि दुग्धं न स्रवति अत्रास्मिन्नपराधे २३ आत्मानि देहे रुद्धानि २४ ६९

मद्वधे सर्वेषां अन्नं न स्यादिति चेदत आह अमृषां प्रजानाम् भेदसामांसेन २५ यदुक्तं योषां कथं हनिष्यतीति तत्राह पुमानिति तस्य वधोऽ-
वध एव २६ यच्चोक्तं कथं मंसि सधास्यसीति तत्राह त्वामिति तिलशः तिलप्रमाणानिरवन्डानि इत्येवं भूतामवस्थां नीत्वा २७ मन्युमयीं
मूर्तिं विभ्रतम् कृतांत तुल्यत्वमुच्यते न तु कृतांतस्य मन्युमयी मूर्तिरिति २८ शब्दसत्त्वतनुं देवमकस्मादतिदारुणम् वीक्ष्यमाणा एतुं
स्वीतुष्टावकरुणोक्तिभिः मायया विन्यस्तारचितानानाघोरादितनवोयेन गुणात्मने गुणमयत्वेन प्रतीयमानाय वस्तुतस्तु निर्धूतानिरस्ता
द्रव्यक्रियाकारकेषु अधिभूताध्यात्माधिदैवेषु विभ्रमोऽहंकारः तन्निमित्ता ऊर्मयो रागद्वेषादयश्च यस्मिन् तस्मै २९ अहो सर्वजीवाश्च

अमृषां क्षुत्परीतानामार्तानां परिदेवितम् शमयिष्यामि मद्वाणौ भिन्नायास्तव मेदसा २५ पुमान्-
योषिदुतक्लृब आत्मसंभावनोऽधमः भूतेषु निरनुक्रोशो नृपाणां तद्वधोऽवधः २६ त्वां स्तब्धां दुर्मदां नी-
त्वामायागां तिलशः शरैः आत्मयोगबलैर्नैमाधारयिष्याम्यहं प्रजाः २७ एवमन्युमयीं मूर्तिं कृतांतमि-
व विभ्रतम् प्रणताप्रांजलिः प्राहमही संजातवेपथुः २८ धरो वाच नमः परस्मै पुरुषाय माय-
या विन्यस्तनानातनवे गुणात्मने नमः स्वरूपानुभवेन निर्धूतद्रव्यक्रियाकारकविभ्रमोर्मये २९ येना-
हमात्मायतनं विनिर्मिताधात्रायतोयंगुणसर्गसंग्रहः स एव माहंतुमुदायुधः स्वरादुपस्थितोऽन्यशरणं क-
माश्रये ३० य एतदादावसृजच्चराचरस्वमाययाऽत्माश्रययाऽवितर्क्यया तयैव सोऽयं किल गोप्तुमुद्य-
तः कथं नुमां धर्मपरो जिघांसति ३१ नूनं बतेशस्य समीहितं जनैस्तन्मायया दुर्जययाऽकृतात्मभिः न ल-
क्ष्यते यस्त्वकरोदकारयद्योऽनेक एकः परतश्च ईश्वरः ३२

यत्वेन सृष्टां मां कथं हंतुं प्रवर्तत इत्याह येन विधात्रा आत्मनां जी-
वानामायतनमहं निर्मिता यतः यस्यां मयि गुणसर्गस्य चतुर्विधभूतग्रामस्य संग्रहः धारणम् स्वरादस्वतंत्रः ३० सृष्टिसंहारकारकोऽहमेवेति
चेत् तथाऽपि प्रजापालने प्रवृत्तस्य मद्वधो नुचित एवेत्याह य एतदिति आत्माश्रयया जीवविषयिण्या ३१ अतो दुर्ज्ञेयमीश्वरचेष्टितमित्याह
नूनमिति अकृतात्मभिः विक्षिप्तचित्तैः य ईश्वरः स्वतंत्रः अकरोत् ब्रह्माणं परत इति तेन ब्रह्मणा चराचरमकारयत् यश्च स्वत एकः परतो मा-

तस्मादचिंत्यशक्तयेकेवलं नम इत्याह सर्गादिजन्मस्थितिभंगमस्य जगतः अनुरुणद्धि अनुवर्तते करोति द्रव्याणि महाभूतानि क्रिया इंद्रि-
याणिकारका देवाः चेतना बुद्धिः आत्माः हंकारः तैः स्वशक्तिरूपैः समुन्नद्धाः समुत्कटानिरुद्धाः शक्तयो यस्य ३३ प्राणिनां धारणार्थं-
मां रसातलादुद्धृत्येदानीं प्रजारक्षणे प्रवृत्तस्य मद्धो न युक्त इति सकरुणमाह द्वाभ्याम् हे अजयः सृष्टवान् स एव भवान् स्वनिर्मितं च
राचरं जगत् सम्यक् स्थापयितुमादिसूकरः सन् मामभ्युज्जहार ३४ स एव धराधरो वराहोऽद्य अपामुपस्थे उपरिमयिनावि आधार-
भूतायामवस्थिताः प्रजा रक्षितुमिच्छुः वीरमूर्तिः पृथुरूपः समभूत् य एवं भूतः सत्वं पयसि निमित्ते मां जिघांससीति चित्रमित्यर्थः ३५

सर्गादियोऽस्यानुरुणद्धि शक्तिभिर्द्रव्यक्रियाकारकचेतनात्मभिः तस्मै समुन्नद्धनिरुद्धशक्तये नमः प-
रस्मै पुरुषाय वेधसे ३३ सर्वैर्भवानात्मविनिर्मितं जगद्भूतं इंद्रियांतः करणात्मकं विभो संस्थापयिष्य-
न् न जमां रसातलादभ्युज्जहारं भस आदिसूकरः ३४ अपामुपस्थे मयिनाव्यवस्थिताः प्रजा भवानघरि-
रक्षिषुः किल स वीरमूर्तिः समभूद् धराधरो यो मां पयस्युग्रशरो जिघांससि ३५ नूनं जनैरीहतमीश्व-
राणामस्मद्विधैस्तद्गुणसर्गमायया न ज्ञायते मोहितचित्तवर्त्मभिस्तेभ्यो न मो वीरयशस्करेभ्यः ३६
इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे पृथुविजये धरित्रीनिग्रहो नाम सप्तदशोऽध्यायः १७
मैत्रेय उवाच
इत्यं पृथुर्माभिष्टूय रुषो प्रस्फुरिता धरम् पुनराहावनिर्भाता संस्तभ्यात्मानमा-
त्मना १

तस्मादीश्वरचेष्टितं दुर्ज्ञेयमिति कैमुत्यन्यायेनोपसंहरति नूनमिति तस्येश्वरस्य गुणसर्गरूपयामाययामोहितं चि-
त्तमेव वर्त्मयेषाम् मोहितानि चित्तवर्त्मानियेषामिति वा तैर्जनैः ईश्वराणां हरिभक्तानामेव तावदीहितं न ज्ञायते किं पुनस्तस्य परमेश्वर-
स्य अतएव परमेश्वरवत् तेभ्योऽपि नम एव केवलम् वीराणां जितेन्द्रियाणां यशः कुर्वति ये तेभ्यः यथा वीराणां यशो वर्द्धेत तथा चेष्टतां
न तु यथेष्टमिति भावः ३६ इति चतुर्थे टीकायां सप्तदशोऽध्यायः १७ अष्टादशो महावाक्याद्वत्सपात्रादिभेदतः पृथ्वा-
दिभिस्तसादुग्धास्वंस्वं दुग्धमितीर्यते १ १ ७ ७ ७ ७ ७

हेअभिभोप्रभो यद्वा भोदेवअभिअभयंयथाभवत्येवंमन्युंसंनियच्छ आवितंविज्ञापितम् नमदाक्येऽनादरःकर्तव्यइत्याह बुधोहिसर्व-
तःसारमादत्ते २ मयिजीर्णाश्वोषधीरूपायेनगृहाणेतिवक्तुमुपायेनसर्वसिद्धतिनान्यथेत्याह अस्मिन्नितित्रिभिःपुंसांश्रेयसःपुरुषा-
र्थस्यप्रसिद्धयेअस्मिंल्लोकेरुष्यादयःअमुष्मिंश्चलोकेऽग्निहोत्रादयोयोगाउपायादृष्टाःप्रयुक्ताअनुष्ठिताश्च ३ पूर्वदर्शितान्अवरोऽ-
र्वाचीनः ४ अविद्वान्विद्वानपीतिवाच्यभिचरंतिनसिद्ध्यंति ५ सहेतुकमुपायमाह पुरेतिषड्विः भवद्भिरितिराजसामान्याभिप्रा-

संनियच्छाभिभोमन्युंनिबोधश्चावितंचमे सर्वतःसादरमादत्तेयथामधुकरोबुधः २ अस्मिन्लोकेऽ-
थवाऽमुष्मिन्मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः दृष्टायोगाःप्रयुक्ताश्चपुंसांश्रेयःप्रसिद्धये ३ तानातिष्ठेतिभू-
सम्यगुपायान्पूर्वदर्शितान् अवरःश्रद्धयोपेतउपेयान्विदत्तेऽजसा ४ ताननादृत्ययोविद्वानर्थो-
नारभतेस्वयम् तस्यव्यभिचरंत्यर्थोआरब्धाश्चपुनःपुनः ५ पुरासृष्टाद्योषधयोब्रह्मणायावि-
शांपते भुज्यमानामयादृष्टाभवद्भिरधृतव्रतैः ६ अपालिताऽनाहताचभवद्भिरलोकपालकैः चो-
रीभूतेऽथलोकेऽहंयज्ञार्थेऽग्रसमौषधीः ७ नूनंतावीरुधःक्षीणामयिकालेनभूयसा तत्रयोगेन-
दृष्टेनभवानादातुमर्हति ८ वत्संकल्पयमेवीरयेनाहवत्सलातव धोक्ष्येक्षीरमयान्कामाननु-
रूपंचदोहनम् ९ दोग्धारंचमहाबाहोभूतानांभूतभावन अन्नमीप्सितमूर्जस्वद्भगवान्वाञ्छते-
यदि १० समोचकुरुमाराजनदेवदृष्टयथापयः अपर्तावपिभद्रतउपावर्तेतमेविभो ११ इतिप्रि-
यंहितंवाक्यंभुवआदायभूपतिः वत्संकृत्वामनुपाणावदुहत्सकलोषधीः १२

येणवेनादिभिरितिवा ६

अपालिताचोराद्यनिवारणात् अनाहताचयज्ञादिप्रवर्तनाऽभावात् यज्ञार्थेअग्रसंगिलितवती अन्यथाऽधृतव्रतैर्भुक्तानप्रसीष्यंते
ततश्चयज्ञादयोनसिद्धेरन्नितिभावः ७ क्षीणाजीर्णाः ८ वत्संस्वकुलेमुरव्यम् दोहनंदोहपात्रंदोग्धारंचोपकल्पय धोक्ष्येप्रपूर-
यिष्यामि ९ भूतानाममीप्सितमन्नमूर्जस्वत् बलप्रदम् १० अपर्गतिऽपि वर्षर्तौयथामेसर्वतोवर्तेत ११ १२ ६३ ६३

प्रसंगादर्थोत्तरमाह तथेति यथाएयुः एवं सर्वत्र वाक्ये परेऽपि सारमाददते प्रस्तुतमनुवर्तयति ततोऽन्ये च ऋष्यादयः पंचदशदुदुहः एयुभावि-
तां वशीकृताम् १३ देवीं पृथ्वीम् वाङ्मनः श्रवणैर्वेदग्रहणादिन्द्रियाणां पात्रत्वम् १४ सोमममृतं वीर्यमनः शक्तिम् ओज इन्द्रियशक्तिम् बलं
देहशक्तिं तदेव पयः १५ सरामास वंचतालादिमधम् १६ मधुवाङ्माधुर्यं सौभगं सौंदर्यं तत्सहितम् १७ कव्यं पितृणामन्नम् आमपात्रे पके-
मृन्मये अधुक्षतदुदुहः १८ संकल्पनामयी मणिमादिसिद्धिं विद्याधरादयस्ते च तमेव वत्सं प्रकल्प्य नभस्येव पात्रे खेचरत्वादि रूपां विद्यां दुदु-

तथा परे च सर्वत्र सारमाददते बुधाः ततोऽन्ये च यथाकामं दुदुहः एयुभाविताम् १३ ऋषयो दुदु-
हर्देवी मिन्द्रियेष्वयसत्तम वत्सं बृहस्पतिं कृत्वा पयश्छंदो मयैर्शक्तिं १४ कृत्वा वत्सं सरगणा इन्द्रसो-
ममदुदुहन् हिरण्मयेन पात्रेण वीर्यमोजो बलपयः १५ देतेयादानवा वत्सं प्रह्लादमसुरर्षभम् विधा-
यादुदुहं क्षीरमयः पात्रे सराऽसवम् १६ गंधर्वाप्सरसोऽधुक्षन् पात्रे पद्ममये पयः वत्सं विश्वावसं कृ-
त्वा गंधर्वमधुसौभगम् १७ वत्सेन पितरोऽयम्णा कव्यं क्षीरमधुक्षत आमपात्रे महाभागाः श्रद्धया-
श्रद्धादेवताः १८ प्रकल्प्य वत्सं कपिलं सिद्धाः संकल्पनामयीम् सिद्धिं नभसि विद्यां च ये च विद्याध-
रादयः १९ अन्ये च मायिनो मायामंतर्धानाद्भुतात्मनाम् मयं प्रकल्प्य वत्सं ते दुदुहधारणामयीम् २० य-
क्षरक्षांसि भूतानि पिशाचाः पिशिताशनाः भूतेश वत्सा दुदुहः कपाले क्षतजो सवम् २१ तथाऽहयो दं-
शूकाः सर्पानागाश्च तक्षकम् विधाय वत्सं दुदुहं बिलपात्रे विषं पयः २२ पशवो यवसं क्षीरं वत्सं कृत्वा च-
गोवृषम् अरण्यपात्रे चाधुक्षन् मृगैर्द्रेणा च दंष्ट्रिणाः २३ ऋष्यादाः प्राणिनः कव्यं दुदुहः स्वकलेवरे स्रपणी-
वत्सा विहगाश्चरं वाचरमेव च २४ वटवत्सा वनस्पतयः पृथग्रसमयं पयः गिरयो हिमवद्भस्मानानाधातून्
स्वसानुषु २५

दुः १९ अन्ये च किंपुरुषादयः अंतर्धानेनाद्भुतात्मनां संबंधिनीं मायां धारणामयीं संकल्पमात्रप्रभवाम् २० भूतेशीरुद्रः स-
एव वत्सो येषाम् क्षतजं रुधिरं तदेवा सवम् २१ अहयो निष्पणा दंशूका वृश्चिकादयः सर्पाः सफणास्त एव कद्रुसंततिजानागा बिलपात्रे मुरवे २२
यवसंतृणम् गोवृषं रुद्रवाहं वृषभम् मृगैर्द्रेणेत्युत्तरेणान्वयः २३ कव्यं मांसम् चरं कीटादिअचरं फलादि २४ २५ ७ ७

अनुक्तसर्वसंग्रहार्थमाह सर्वस्वजातोयोगुरव्यस्तेनवत्सेन २६ उपसंहरति एवमितिस्वन्नमभीष्टमन्नम् तमेवक्षीरभेदम् दुदुहुः दोहं पा-
त्रम् २७ इमांश्चामी २८ धनुषोऽग्रेणगिरिशृंगाणिचूर्णयन् राज्ञाराजा सर्वेषामाजीविकादानात् २९ ३० ग्रामाहहादिशून्याःपुरोह-
हादिमत्यस्ता एवमहृत्यःपत्तनानिदुर्गाणिविविधानि यथाहहस्पतिः औदकंपार्वतम् वार्क्षमैरिणंधान्वनंतयेति घोषान् आभीराणांनिवा-
सान् ब्रजान् गवांनिवासान् शिविरंसेनानिवासस्थानम् तत्सहितान् आकरान् स्वर्णादिस्थानानि रवेदाः कर्षकग्रामाः रवेदाः पर्वतप्रांत-

सर्वस्वमुरव्यवत्सेनस्वेस्वेपात्रेएथकूपयः सर्वकामदुघांश्चामीदुदुहुः एथुभाविताम् २६ एवंएथ्वाद्
यःश्चामीमन्नादाःस्वन्नमात्मनः दोहवत्सादिभेदेनक्षीरभेदकुरुहह २७ ततोमेहीपतिःप्रीतःस-
र्वकामदुघांश्चामीः दुहितृत्वेचकारेमांप्रेम्णादुहितृवत्सलः २८ चूर्णयन्स्वधनुःकौल्यागिरिकूटा-
निराजराद् भूमंडलमिदंवन्यः प्रायश्चक्रेसमंविभुः २९ अथास्मिन्भगवान्वैन्यःप्रजानावृत्तिदेः
पिता निवासान्कल्पयाचक्रेतत्रतत्रयथाऽहेतः ३० ग्रामान्पुरःपत्तनानिदुर्गाणिविविधानिच घोषा
न्ब्रजान्सशिविरानाकरान्रवेटरववेदान् ३१ प्राक्एथोरिहैवैषापुरग्रामादिकल्पना यथास्मरंवव
संतिस्मत्तत्रतत्राकुतोभयाः ३२ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेएथुविजयेऽष्टादशोऽ-
ध्यायः १८ मैत्रेयउवाच अथादीक्षितराजातुहयमेधशतेनसः ब्रह्मावर्तेमनोःक्षेत्रेयत्र-
प्राचीसरस्वती १ तदभिप्रेत्यभगवान्कर्मातिशयमात्मनः शतक्रतुर्नममृषेएथोर्यज्ञमहोत्सवम् २
यत्रयज्ञपतिःसाक्षाद्भगवानुहरिरीश्वरः अन्वभूयतसर्वात्मासर्वलोकगुरुः प्रभुः ३ अन्वितोब्रह्म
शर्वाभ्यांलोकपालैःसहानुगैः उपगीयमानोगंधर्वैर्मुनिभिश्चाप्सरोगणैः ४

ग्रामाश्च ३१ ३२ इतिचतुर्थेटीकायामष्टादशोऽध्यायः १८ उनविंशेश्वमेधांगहयापहरणात्स्थोः इंद्रंहंतुंप्रवृत्तस्यधात्रावारणमु-
च्यते १ हयमेधशतेननिमित्तेन अदीक्षितदीक्षितोऽभूत् शताश्वमेधसंकल्पमकरोदित्यर्थः ब्रह्मावर्तेसरस्वतीदृषद्वत्योर्देवन-
घोर्यदंतरम् तदेवनिर्मितंदेशंब्रह्मावर्तेप्रचक्षते १ आत्मनःस्वस्यकर्मातिशयमभिप्रेत्यज्ञात्वातदितितंएथोर्यज्ञमहो-
त्सवंनममृषेनसेहे २ अतिशयमेवदर्शयति यत्रेति सप्तभिः साक्षादन्वभूयतप्रत्यक्षेणादृश्यत ३ ४ ५ ६

सिद्धादयश्चतंहरिमन्वीयुरित्युत्तरेणान्वयः ५ ६ धर्मदुग्धाहविर्दोग्धीधेनुःसती ७ ऊहुः वहंतिस्म सर्वरसान् इक्षुद्राक्षादिरसान् क्षी-
रंचदधिच अन्नंचपाकादि गौरसोघृतंतक्रंचतांश्चभूरीणिविस्तृतानिवर्ष्पाणिशरीराणियेषांतेफलादिप्रासूयंत मधुच्युतः मधुस्त्रा-
विणःसंतः ८ चतुर्विधंभक्ष्यंभोज्यंचोष्यंलेह्यंच ९ अधोक्षज ईशोनाथोयस्य परमउदयोऽभिरुद्धिर्यस्मिंस्तत्कर्मअसूयन् अस-
हमानःप्रतिघातंविघ्नंचकारेत्यर्थः १० यजमानेवैन्ये यजुष्यतिविष्णुंयजमानेसति स्पर्धमानइंद्रस्तिरोहितःसन्नपहतवान् ११ त्वर-

सिद्धविद्याधरादैत्यादानवागुत्थकादयः स्रनंदनंदप्रमुरवाःपार्षदप्रवराहरेः ५ कपिलोनारदोद-
त्तोयोगेशाःसनकादयः तमन्वीयुर्भागवतायेचतत्सेवनोत्सुकाः ६ यत्रधर्मदुग्धाभूमिःसर्वकामदुग्धा-
सती दोग्धिस्त्राभीप्सितानर्थान्यजमानस्यभारत ७ ऊहुःसर्वरसान्नघःक्षीरदध्यन्नगौरसान् तर-
वोभूरिवर्ष्पाणःप्रासूयंतमधुच्युतः ८ सिंधवोरत्ननिकरान्गिरयोनंचतुर्विधम् उपायनमुपाजङ्गुः
सर्वलोकाःसपालकाः ९ इतिचाधो क्षजेशस्यएथोस्तुपरमोदयम् असूयन्भगवानिंद्रःप्रतिघात
मचीकरत् १० चरमेणाश्वमेधेनयजमानेयजुष्यतिम् वैन्येयज्ञपशुस्पर्धन्नेपोवाहतिरोहितः ११ त
मत्रिर्भगवानैक्षस्त्वरमाणंविहायसा आमुक्तमिवपारवंडंयोऽधर्मधर्मविभ्रमः १२ अत्रिणाचोदितोहंतुं
पृथुपुत्रोमहारथः अन्वधावृतसंकुत्थस्तिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् १३ तंतादृशाकृतिंवीक्ष्यमेनेधर्मेशरीरिणं
म् जटिलंभस्मनाच्छन्नंतस्मैवाणनमुंचति १४ वधानिहृत्तंतंभूयोहंतवेत्रिरचोदयत् जहियज्ञहनंता
तमेहेंद्रंविबुधाधमम् १५ एवंवैन्यसूतःप्रोक्तस्त्वरमाणंविहायसा अन्वद्रवदभिकुन्दोरावणंगृधरा-
डिव १६ सौऽश्वंरूपंचतद्धित्वातस्माअंतर्हितःस्वराट् वीरःस्वपशुमादायापितुर्यज्ञमुपैयिवान् १७
तत्तस्यचाद्रुतंकर्मविचक्ष्यपरमर्षयः नामधेयंददुस्तस्मैविजिताश्वइतिप्रभा १८

माणंधावंतम् आमु-
क्तःअप्रतिमुक्तश्चापि नहश्चापि नहवत् सन्नद्धोवर्मितःसज्जइत्यमरसिंहः पारवंडंवेषंकवचमिवगृहीतवंतमित्यर्थः अधर्मधर्मविभ्रमः
धर्मोऽयमितिभ्रान्तिकरोयस्तम् १२ १३ नमुंचतिस्म १४ हंतवेहंतुंयज्ञंहंतवंतम् १५ गृधराट्जटायुः १६ तस्मैहित्वातदर्यमुत्सृ-
ज्य १७ विचक्ष्यदृष्ट्वा १८

तेनछन्नः सन् चषालोयूपाग्रेनिक्षिप्तः काष्ठकटकः तद्युक्तात्तूपात् हिरण्यनिर्मितारशनायस्यतम् रशनायादृढत्वेन छेदाशक्त्यारशनास-
हितमेवोद्धृत्ययूपाग्रानीतवानित्यर्थः विष्णुः समर्थः १९ २० २१ अवधंनिन्दितंरूपंमंदप्रज्ञाजगृहः २२ तदेवपारवंडनामनिरुक्त्यादर्शय-
ति यानीति बहुवचनेनचान्यान्यपिगृहीतानीत्युक्तम् २३ तत्प्रभृतिपारवंडमार्गाः प्रवृत्ताइत्याह एवमिति तेनगृहीतेषुपुनर्विसृष्टेषु २४

उपसृज्यतमस्तीव्रंजहाराश्वंपुनर्हरिः चषालयूपतश्चन्नोहिरण्यरशनंविष्णुः १९ अत्रिःसंदर्शयामास
त्वरमाणंविहायसा केषालरवद्गगधरंवीरोनैनैमबाधत २० अत्रिणाचोदितस्तस्मैसंदधोविशारवं
रुषा सोऽश्वंरूपंचतृद्वित्वातस्थोवंतर्हितःस्वराट् २१ वीरश्चाश्वमुपादायपितृयज्ञमयाव्रजत् त
दवधंहरंरूपंजगृहज्ञानदुर्बलाः २२ यानिरूपाणिजगृहेइंद्रोहयजिह्वाषया तानिपापस्यरवंडानि
लिंगंरवंडमिहोच्यते २३ एवमिंद्रोहरत्यश्वंवैन्ययज्ञजिघांसया तद्गृहीतविसृष्टेषुपारवंडेषुमतिर्नृ-
णाम् २४ धर्मइत्युपधर्मेषुनगरक्तपटादिषु प्रायेणसज्जतेभ्रात्यापेशलेषुचवाग्मिषु २५ तदभि-
ज्ञायभगवानृष्युः पृथुपराक्रमः इन्द्रायकुपितोवाणामादत्तोद्यतकार्मुकः २६ तमृत्विजःशक्रवधा
भिसंधितंविचक्ष्यदुःप्रक्ष्यमसत्परंहसम् निवारयामासरहोमहामतेनयुज्यतेऽत्रान्यवधःप्रचोदि-
तात् २७ वयमरुत्वंतमिहार्थनाशनंहयामहेत्वच्छ्रवसाहतत्विषम् अयातयामोपहवैरनंतरंप्रस-
ह्यराजनृजुहवामतेऽहितम् २८ इत्यामंयक्रतुर्पातिविदुरास्यत्विजोरुषा सुगधस्तानृजुह्वतोभेत्य
स्वयंभूःप्रत्यषेधत २९

नग्राजैनाः रक्तपटाबोद्धाः आदिशब्देनकापालिकादयस्तेषुउपधर्मेषुधर्मोपमेषुधर्मएवायमिति-
मतिः सज्जतइतिद्वयोरन्वयः पेशलेषुआपाततोरम्येषुवाग्मिषुहेतूक्तिचतुरेषु २५ २६ शक्रवधेऽभिसंधितंरुताभिप्रायम् प्रचोदिता-
त्यशोर्वधादन्यस्यवधस्तवनयुज्यते २७ तद्वधंतुवयंकरिष्यामइत्याहुः वयमिहयज्ञनाशकंत्वत्कीर्त्यैवहतप्रभमिंद्रमाह्वयामहे कैः
अयातयामैरगतवीरैराह्वानमंत्रैः अनंतरंचतेतवाहितंजुहवामहोष्यामः २८ अस्यपृथोःस्रक्हस्तेयेषांतान् २९ ७

यमिंद्रयज्ञेन जिघांसथ यज्ञेनेष्टाः सर्वे सुरायस्य तनवः स इन्द्रो भवतां वधाहो न भवति यद्यस्माद्यज्ञो नामायमिंद्रो भगवत्तनुः अवतारः
ततः सप्तम आकृत्यां रुचेर्यज्ञोऽभ्यजायत सयामाद्यैः सुरगणैरपास्वायं भुवांतरमित्युक्तत्वात् ३० अतो बलीयसाऽनेन सरयमेव कर्तव्य
मन्यथाभूयः पारवंडं सक्ष्यतीत्याशयेनाह तदिदमिंद्रेणानुष्ठितं महदन्याय्यं पश्यत किमित्यपेक्षायामाह धर्मस्य व्यतिकरं विपर्ययं
पारवंडपथम् ३१ तर्हि किमत्र युक्तमित्यत आह एथुकीर्तेरिति एकेनो न शतं यस्मिन् तादृशः क्रतुः क्रतुप्रयोगः एथो भूयात् एथुरि
ति पाठे एको न शतं क्रतवो यस्य तादृशोऽपि महेंद्रात् एथुकीर्तिर्भूयादित्यर्थः तदेव मृत्विजः प्रत्युक्त्वा एथुं प्रत्येवाह अलमिति ३२ आत्म

नवध्यो भवतामिंद्रो यं यज्ञो भगवत्तनुः यं जिघांसथ यज्ञेन यस्येष्टास्तनवः सुराः ३० तदिदं पश्यत
महद्भर्मव्यतिकरं द्विजाः इंद्रेणानुष्ठितं राज्ञः कर्मेतद्विजिघांसता ३१ एथुकीर्तेः एथो भूयात्तर्ह्येको न
शतं क्रतुः अलं ते क्रतुभिः स्विष्टैर्यद्रवान्मोक्षधर्मवित् ३२ नैवात्मने महेंद्राय रोषमाहर्तुमर्हसि उ
भावपि हि भद्रं तत्तुत्तमं लोकविग्रहो ३३ मास्मिन्महाराज कृथाः स्मचिंतां निशामयास्मद्भव आहता
त्मा यद्वायतो देवहतं नु कर्तुमनोति रुष्टं विशते तमोऽधम् ३४ क्रतुर्विरमतामेष देवेषु दुरवग्रहः ध
र्मव्यतिकरो यत्र पारवंडैरिद्रनिर्मितैः ३५ एभिरिंद्रोपसंसृष्टैः पारवंडैर्हारिभिर्जनम् क्रियमाणं विच
क्ष्वेनं यस्ते यज्ञधुगश्च मुद् ३६ भवान्परित्रातुमिहावतीर्णो धर्मजनानां समयानुरूपम् वेनापचाराद
वलुप्तमद्यतद्देहतो विष्णुकलासि वै न्य ३७

नैवात्मने महेंद्राय रोषं कर्तुमर्हसि तत्र हेतुः उभावपीति ३३ तथाऽपि क्रतु
समाप्तिमेव ध्यायंतं प्रत्याह अस्मिन् यज्ञविघ्ने चिंतां मास्म कृथाः यद्यस्माद्देवहतं कार्यं कर्तुं ध्यायतो मनो नु निश्चितमतिरुष्टं स दं धम् तमो मो
हं विशति न तु शांतिलभते ३४ अतएव तव क्रतुर्विरमतु नन्विंद्रः किं न निवार्यतेऽत आह यतो देवेषु दुराग्रहो भवतीति यत्र क्रतौ ३५ इंद्र
दुराग्रहकृतमनर्थं पश्येत्याह एभिरिंद्रोपसंसृष्टैरधिष्ठितैर्हारिभिश्चित्ताकर्षकैः य इंद्रस्तेऽश्वं मुष्णातीति तथा यज्ञाय द्रुह्यतीति तथा
तेन संसृष्टैः ३६ ततो मम किमिति चेत्तत्राह भवानिति द्वाभ्याम् सारव्ययोगादिना नासिद्धांतानुरूपं धर्मवेन स्यान्त्यायात् लुप्तं परित्रातुं त
देहादिष्णोः कलैव त्वमवतीर्णोऽसि ३७

अस्यविश्वस्योद्भवंविचार्यैरुत्पादितोऽसितेषांविश्वसृजांसंकल्पंपिपीएहि आर्षः प्रयोगः पूरयेत्यर्थः प्रचंडोयः पारवंडमार्गः सर्वेन्द्रिमायो
पधर्मजननीतांजहि ३८ तथाचक्रत्वायज्ञाग्रहंहित्वावात्सल्यंस्नेहं कृत्वाइंद्रेणसहसंधानंचकृतवान् ३९ कृतमवभृथसंबंधिरुनानयेनस
तस्मै ४० ४१ तुष्टानांवाक्यंत्वयेति ४२ इतिचतुर्थेटीकायामेकोनविंशोऽध्यायः १९ विंशेतुविष्णुनासाक्षात्स्थो

सत्त्वंविमृश्यास्यभवंप्रजापतेसंकल्पनंविश्वसृजांपिपीएहि ऐंद्रांचमायापुपधर्ममातरंप्रचंडपारवंड
पथंजहिप्रभा ३८ मैत्रेयउवाच इत्यंसलोकगुरुणासमादिष्टाविंशोपतिः तथाचक्र-
त्वावात्सल्यंमघोनापिचसंदधे ३९ कृतावभृथस्नानायएथवेभूरिकर्मणे वरान्ददुस्तेवरदायेतद्-
हिषितर्पिताः ४० विष्वाःसत्याशिषस्तूष्ठाःश्रद्धयालब्धदक्षिणाः आशिषोयुयुजुःक्षत्तरादिराजा
यसत्कृताः ४१ त्वयाहृतामहाबाहोसर्वएवसमागताः पूजितादानमानाभ्यापितृदेवर्षिमानवाः
४२ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेएशुविजयेएकोनविंशोऽध्यायः १९ ऋषिरु
वाच भगवानपिबैकुण्ठःसाकंमघवताविभुः यज्ञैर्यज्ञपतिस्तुष्टोयज्ञभुक्तमभाषत १
श्रीभगवानुवाच एषतेकार्षीन्द्रगंहयमेधशतस्यह क्षमापयतआत्मानममुष्यक्षंतुमर्हसि २
सुधियःसाधवोलोकेनरदेवनरोत्तमाः नाभिद्रुह्यन्तिभूतेभ्योयर्हिनात्माकलेवरम् ३ पुरुषायदिमु-
ह्यन्तित्वादृशादेवमायया श्रमएवपरंजातोदीर्घयावृद्धसैवया ४ अतःकायमिमंविद्वानविद्याकाम
कर्मभिः आरब्धइतिनैवास्मिन्प्रतिबद्धोऽनुषज्जते ५ असंसक्तःशरीरेऽस्मिन्नमुनोत्पादिते गृहे अ
पत्येद्रविणेवापिकःकुर्यान्ममतांबुधः ६

यज्ञेनुशासनम् वरदानप्रसंगेनप्रीतिश्चान्योन्यमीर्यते १ मघवतासाकमिंद्रे-
णसहवर्तमानः १ आत्मानंत्वांक्षमांकारयतोऽमुष्यत्वमपिक्षंतुमर्हसि २ यर्हियस्मात्कलेवरमात्मानमवति अतस्तदभिमानेनभूते
भ्योनाभिद्रुह्यन्ति ३ ४ अविद्यास्वरूपाज्ञानंततः कामस्ततःकर्मतैरारब्धइतिविद्वान् तएवप्रतिबुद्धआत्मज्ञोऽस्मिन्नैवानुषज्जते
५ तथाऽपिपुत्रादिममत्वेनभूतद्रोहेणचसंगोभवेत्तत्राह असंसक्तइति ६ ७ ८ ९ १०

प्रतिबोधक्रमं विवृण्वन् देहेऽनुषंगभावमाह एक इति द्वाभ्याम् असावात्मा : त्वनो देहात्परो भिन्नस्तत्र न वधावैलक्षण्येन भेदसाधयति
 एक इति न वभिः पदैः देहो हि बालयुवादिभेदादनेकां मिलिनश्च जडश्च सगुणश्च स्वकारणभूतगुणाश्रितश्च परिच्छिन्नश्च गृहादिभिरावृ-
 त्तश्च दृश्यश्चानात्मा च आत्मा तु नैवमतो भिन्नः ७ आत्मस्थं स्वस्मिन् स्थितम् प्रकृतिस्थोऽपि देहस्थोऽपि तद्विकारे न लिप्यते यतः
 समधिब्रह्मणि स्थितः ८ इयमवस्था कस्योत्पद्यत इत्यपेक्षायामाह यः स्वधर्मेणेति चतुर्भिः ९ भवतु मनः प्रसन्नं ततः किंतवाह यर्हि-
 विशदाशयः प्रसन्नमनास्तदा परित्यक्तगुणः सन् सम्यग्दर्शनो भूत्वा शान्तिमश्नुते शान्तिमेवाह मम सम्यगौदासिन्येनावस्थानमेव ब्र-

एकः शुद्धः स्वयं ज्योतिर्नर्गुणोऽसौ गुणाश्रयः सर्वगो नावृतः साक्षी निरात्मात्मात्मनः परः ७ य एवं
 संतमात्मानमात्मस्थं वेद पुरुषः नाज्यते प्रकृतिस्थोऽपि तद्गुणैः समधिस्थितः ८ यः स्वधर्मेण मां-
 नित्यं निराशीः श्रद्धयाऽन्वितः भजतेशानकैस्तस्य मनो राजन्मसीदति ९ परित्यक्तगुणः सम्यक्दर्श-
 नो विशदाशयः शान्तिमेव समवस्थानं ब्रह्मैकैवल्यमश्नुते १० उदासीनमिवाध्यक्षं द्रव्यज्ञानक्रियात्मना
 म् कूटस्थमिममात्मानं यो वेदाभोति शोभनम् ११ भिन्नस्य लिंगस्य गुणप्रवाहो द्रव्यक्रियाकारक-
 चैतनात्मनः दृष्टासु संपत्सु विपत्सु सूरयो न विक्लियंते मयि बद्धसौ हृदाः १२ समः समानोत्तममध्य-
 माधमः सुरवेच दुःखे च जितेन्द्रियाशयः मयोपकुसारी वल्लोका संयुतो विधत्स्व वीरारिव ल्लोकर-
 क्षणम् १३

ह्यतदेवैकैवल्यमश्नुते १० सम्यग्दर्शनमेवाह उदासीनमेवात्मानं द्रव्यज्ञानक्रियात्मनां देहज्ञानकर्मेन्द्रिय-
 मनसामध्यक्षमिव स्थितमात्मानं यो वेद ११ संसारिणः कथं कूटस्थत्वमत आह भिन्नस्य लिंगस्य देहस्य गुणप्रवाहः संसारः भि-
 न्नत्वे हेतुः द्रव्याद्यात्मकस्य तत्र चेतनाचिदाभासः अतो दृष्टासु प्राप्तासु हर्षशोकादिभिर्न विक्लियंते १२ त्वंचसूरिः अतः सुरवेदुः-
 खेच समः सन् समानोत्तममध्यमाधमायस्य जितानीन्द्रियाण्याशयश्च येन सत्त्वमरिव ल्लोकरक्षणं कर्तुं कथं शक्यं तत्राह मये-
 श्वरेण उपकुसाः संपादिता येऽरिव लालोका अमात्यादयस्तेऽसंयुतः १३

७

७

७

७

ननुरक्षणं दंडादिसापेक्षमतस्तपोऽन्यद्वापुण्यं करिष्यामीति चेदत आह श्रेय इति यद्यस्मात्सांपराये परलोके प्रजाभिः कृतात्सकृतात्षष्ठमं-
शं हर्ता हरति अरक्षणे दोषमाह अन्यथा प्रजाभिर्हृतं पुण्यं यस्य स प्रजानामघमन्ति पापं भुंक्ते अन्यथेत्यस्य विवरणम् करहारः सन्न
रक्षितो चेत् १४ एवं च मोक्षोऽप्यनायासेन भविष्यतीत्याह द्विजाग्राणां मतश्चासावनुवृत्तश्च परंपराप्राप्तो यो धर्मः स एव प्रधानमर्थ-
कामौ तु प्रासंगिकौ यस्य अन्यतमोऽतिशयेनान्यधर्मादिष्वनासक्त इत्यर्थः ऐकपदपाठे धर्मप्रधानावन्यतमावर्थकामौ यस्येत्यर्थः अ-
स्याः पृथिव्या अविता सन् अल्पेन कालेन गृहागतान् सनकादीन् द्रक्ष्यसि अनुरक्तो लोको यस्मिन् सः १५ मत्प्रमत्तः सकाशात् किंचि

श्रेयः प्रजापालनमेव राज्ञो यत्सांपराये सकृतात्षष्ठमं शम् हर्ताऽन्यथा हृतपुण्यः प्रजानामरक्षिताक-
रहारोऽघमन्ति १४ एवं द्विजाग्रानुमतानुवृत्तधर्मप्रधानोऽन्यतमो विता स्याः इत्स्वेन कालेन गृहो-
पयातान् द्रष्टासि सिद्धान्ननुरक्तलोकः १५ वरं च मत्कंचनमानवेन्द्रवृणीष्वतेऽहं गुणशीलयंचितः नाहं
मरेवैर्वै सकलं भूस्तपोभिर्योगेन वा यत्समचित्तवर्ती १६ मैत्रेय उवाच स इत्थं लोकगुरु-
णा विश्वकुसेनेन विश्वजित् अनुशासित आदेशं शिरसा जगृहे हरेः १७ स्पृशंतं पादयोः प्रेम्णा-
ब्रीडितं स्वेन कर्मणा शतक्रेतुं परिष्वज्य विद्वेषं विसर्जह १८ भगवानथ विश्वात्मा पृथुनोपहृता
हृणाः समुज्जिहान याभक्त्या गृहीतचरणो बुजः १९ प्रस्थानाभिमुखोऽप्येनमनुग्रहविलंबितः प-
श्यन् पलाशाक्षौ न प्रतस्थे सहस्रताम् २०

द्वंद्ववृणीष्वगुणाः शमादयः शीलं निर्मलसरत्वादिस्वभावस्तैरहं यंचितो
वशीकृतः तद्रहितैस्तु मरवादिभिर्नाहं सकलभः यतः समंचित्तं येषां तेष्वेव वर्तितुं शीलं यस्य सोहम् १६ १७ क्षमापयितुं पादयोः स्पृशंतं
स्वेन कर्मणाऽश्वापहरणेन ब्रीडितम् प्रेम्णा परिष्वज्य १८ भगवान्प्रस्थानाभिमुखोऽप्यनुग्रहेण विलंबितः सन् न प्रतस्थे प्रयाणं-
नकृतवानिति द्वयोरन्वयः कथं भूतः उपहृतमर्पितमहृणं यस्मै समुज्जिहान याभक्त्या गृहीतचरणो बुजेय
स्य १९ पद्मपलाशवदक्षिणीयस्य तथा भूतः सन् एवं पृथुं पश्यन् २०

भगवतस्तत्कृपाऽतिरेकमुक्तातस्य भक्त्युद्रेकमाह स इति द्वाभ्याम् बाष्पविकृवत्वेन तूष्णीमवस्थितः सन् अमुं हृदोपगुत्याधात् धृतवान् २१ अतृप्तयोर्दृशोर्गोचरं विषयभूतम् पदाक्षितिं स्पृशंति मिति अयं भावः नखलु देवाः पदाभुवं स्पृशंति अतः कृपापरवशो नूनं हरिरात्मानं विस्मृतवानिवेति अतएव सवलनपरिहारायैव गरुडस्योन्नते स्कंधे विन्यस्तं हस्ताग्रं येन तम् २२ वरं वृणीष्वेति यदुक्तं तदसहमान आह हे विभो वरदानां ब्रह्मादीनामीश्वरात् वरप्रदान्त्वत्तः सकाशात् बुधः कथं वरान् वृणीतेति कीदृशान् गुणैर्विक्रियत इति गुणविक्रयोऽहंकारः स एवात्मा येषां तेषां ब्रह्मादीनां संबंधिनः देहाभिमानिनां योग्या निति वा तया चैद्बुध एव न भवतीत्यर्थः जुगुप्सितत्वादपीत्याह यथेति बुध एवाहमपि न वृण इति समुच्चयाय चकारः २३ कैवल्यपत इति संबोधनात् कैवल्यं वरिष्यतीति माशं कीरि-

स आदिराजो रचितां जलिर्हरिं विलोकितुं नाशकदश्रुलोचनः न किंच नो वाच स बाष्पविकृवो हृदोपगुत्यामुमधादवस्थितः २१ अथावमृज्याश्रुकला विलोकयन्न तृप्तदृग्गोचरमाह पुरुषम् पदा-
स्पृशंति क्षितिमंस उन्नते विन्यस्तं हस्ताग्रं मुरंगविद्धिषः २२ पृथुरुवाच वरान् विभो त्वद्दर-
देश्वराद्बुधः कथं वृणीते गुणविक्रियात्मनाम् येनारकाणामपि संतिदोहिनां तानीशं कैवल्यपते वृणान च
२३ न कामयेनाथ तदप्यहं क्वचिन्नयत्र युष्मच्चरणौ बुजासवः महत्तमां तर्ह्यदयान्मुरवच्युतो विधत्स्व क-
र्णायुतमेषु मे वरः २४ स उत्तमश्लोकमहन्मुरवच्युतो भवत्पदांभोजस्रधा कर्णानिलः स्मृतिं पुनर्विस्मृ-
ततत्त्ववर्त्मनां कुयोगिनां नो वितरत्यलं वरैः २५

त्याह नेति महत्तमानां मंतर्ह्यदयान्मुरवंदारेण निर्गतो भवत्पदांभोजमकरंदोयशः श्रवणादिस्वरवं यत्र नास्ति तादृशं चेत्कैवल्यं तर्हितत्क्वचित्कदाचिदपि न कामये तर्हि किं कामयसे तदाह यशः श्रवणाय कर्णानामयुतं विधत्स्व ननु कोऽप्येवं न वृत्तवान् किमन्य-
च्चिंतयेत्याह मम तु एष एव वरः २४ ननु तर्हि कैवल्याभावे रागद्वेषाद्याकुलानां भक्तिस्वरवमपि न स्यादित्याशंक्याह स इति भ-
वत्पदांभोजस्रधायाः कर्णोलेशस्तत्संबंधीयोऽनिलः स एव दूरादपि किंचिद्यशः श्रवणमात्रमित्यर्थः विस्मृतं तत्त्ववर्त्मयैः कुयोगि-
भिस्तेषामपि पुनः स्मृतिमात्मज्ञानं वितरति अतो न खलु भक्तानां रागादिसंभवोऽतो नोऽस्माकं सारग्राहिणामन्यैर्वरैरलम् भक्तावेव
मोक्षादिसर्वस्वरं तर्भावादिति भावः २५

ननुभक्तिर्मुक्तिफलैव अतःफलंविहायसाधनेभवतः कोऽयमाग्रहइत्याशंक्याह हेसुश्रवःमंगलकीर्ते तेशिवंयशःसतांसंगमेयःसकृद-
पियदृच्छयाऽपिउपशृणोतिगुणज्ञश्चेत्सः पशंविनाऽन्यः कथंविरमेत् गुणातिशयंसूचयति श्रीयत् यशाएवप्रकर्षेणवृत्तवती गुणा-
नांसर्वपुरुषार्थानांसंग्रहः स्वस्मिन्समाहारस्तदिच्छया २६ अतोलक्ष्मीरिवान्यवरत्यागेनत्वामेवाहंभजइत्याह अथेति लालस-
उत्सुकःसन्कर्मणिक्रियमाणेयथेंद्रेणसहकलिः एवंभक्तावपिकिलक्ष्म्यासहकलिः स्यादितिवितर्कयति एकस्मिन्पत्यौस्पर्धमा-
नयोरावयोरपिकिंकलिर्नस्यादितिकाकावितर्कः ननुपर्यायेणसेवायांनस्यात् नैवम् कृतस्त्वच्चरणयोरेवैकस्तानोमनोविस्ता-
रोयाभ्यांतयोः २७ भवतुवाकलिस्तथाऽपिभजेयमेवेत्याह जगज्जनन्यांवैशसंविरोधः स्यादेवतत्रहेतुर्यस्याः कर्मणिनः समीहि

यशःशिवंसुश्रवआर्यसंगमेयदृच्छयाचोपशृणोतितेसकृत् कथंगुणज्ञोविरमेद्दिनापशंश्रीयत्प्रव-
त्रेगुणसंग्रहेच्छया २६ अथाभजेत्वाऽखिलपुरुषोत्तमंगुणालयेपद्मकरेवलालसः अप्यावयो-
रेकपतिस्पृधोः कलिर्नस्यात्कृतत्वच्चरणौकतानयोः २७ जगज्जनन्यांजगदीशवैशसंस्यादेवय-
त्कर्मणिनः समीहितम् करोतिफलवप्युरुदीनवत्सलः स्वएवधिष्येभिरतस्यकितया २८ भ-
जंत्ययत्वामतएवसाधवोव्युदस्तमायागुणविभ्रमोदयम् भवत्पदानुस्मरणादतेसतांनिमित्तम-
न्यद्भगवन्नविद्यहे २९ मन्येगिरंतेजगतांविमोहिनींवरैवणीष्वेतिभजंतमात्ययत् वाचानुतंत्या-
यदितेजनोसितः कथंपुनःकर्मकरोतिमोहितः ३०

तमिच्छामवति तथाऽपिइंद्रविरोधेमत्पक्षपातवदत्रापितवपक्षपातएवस्यादित्याह फलुतुच्छमपिउरुबहुकरोषि यतोदीनेषुव-
त्सलः स्वेस्वरूपएवरतस्यतयाकिंप्रयोजनंतांनाद्रियसइत्यर्थः २८ यतस्त्वंदीनवत्सलः अतएवसाधवोनिष्कामाअथज्ञानानंत-
रमपित्वांभजंति कथंभूतम् मायागुणानांविभ्रमोविलासस्तस्योदयः कार्यंसनिरस्तोयस्मिंस्तम् तेकिमर्थंभजंतितत्राह भ-
वत्पदानुस्मरणादिनाऽन्यत्तेषांनिमित्तंफलंनविद्यः २९ वरैः प्रलोभनंचक्रपालोस्तवानुचितमित्याशयेनाह मन्यइति नुअ-
होतेवाचातंत्यायदिजनोऽयमसितः अबद्धः स्यात् तर्हिपुनःपुनःफलैर्मोहितः सन्कथंकर्मकरोति ३० ७ ७

त्वन्मायया रवंडितस्य त्वया पुनः रवंडनं न कर्तव्यं किंतु हितं चेष्टितव्यमित्याह त्वन्मायया कृतादात्मनस्त्वत्तः रवंडितः पृथक् कृतो यद्यतो
ऽन्यत् पुत्रादिकमाशास्तेऽतः स्वयमविज्ञापित एव हितं चेष्टितुमर्हसि ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ वाग्वित्तांजलिभिर्मन्त्रितः पूजिताः संतो वै-
कुण्ठानुगताः पार्षदाश्च ३६ अमुष्य राज्ञो हरन्निवेतिलोकोक्तिः वस्तुतस्तस्य मनः सर्वदेवतदधीनमस्त्येव स्वधामराज्ञो हृदयम् ३७

त्वन्मायया ऽद्वाजन ईश रवंडितो यदन्यदाशास्त कृतात्मनो ऽबुधः यथा चरेद्दालहितं पिता स्वयं-
तथा त्वमेवार्हसिनः समीहितुम् ३१ मैत्रेय उवाच इत्यादि राजन ननु तः स विश्वदृक् कृतमा-
हराजन्मयि भक्तिरस्तुते दिव्ये दृशी धीर्मयिते कृताय यामायां मदीयां तरति स्म दुस्त्यजाम् ३२
तत्त्वं कुरु मया दिष्टं प्रमत्तः प्रजापते मदादेश करो लोकः सर्वत्रामोति शोभनम् ३३ मैत्रेय
उवाच इति वै न्यस्य राजर्षेः प्रतिनंदार्थं वद चः पूजितोऽनुगृहीत्वा नंगतुं चक्रे ऽच्युतो मतिम् ३४
देवर्षिपितृगंधर्वसिद्धचारणपन्नगाः किन्नराप्सरसो मर्त्याः खगा भूतान्यनेकशः ३५ यज्ञेश्वरधिया
राज्ञा वाग्वित्तांजलिभक्तिः सभाजिताय युः सर्वे वैकुण्ठानुगतास्ततः ३६ भगवानपि राजर्षेः सोपाध्या-
यस्य चान्युतः हरन्निव मनोमुष्य स्वधामप्रत्यपद्यत ३७ अदृशय नमस्कृत्य नृपः संदर्शितात्मने अव्य-
क्ताय च देवानां देवाय स्वपुरं ययौ ३८ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे विंशोऽध्यायः २०
मैत्रेय उवाच मौक्तिकैः कुसुमस्रग्भिर्दुकूलैः स्वर्णतोरणैः महासुरभिभिर्धूपैर्मंडितं तत्र त-
त्र वै १ चंदनागरुतोयाद्रारथ्या च त्वरमार्गवत् पुष्पाक्षतफलैस्तोक्मैर्लज्जैरर्चिभिर्निरर्चितम् २ स
वृंदैः कदलीस्तंभैः पूगपौतैः परिष्कृतम् तरुपल्लवमालाभिः सर्वतः समलंकृतम् ३

अदृशय लोचनपथमतिक्वांताय संदर्शित आत्मा येन तस्मै वस्तुतोऽव्यक्ताय ३८ इति चतुर्थे टीकायां विंशोऽध्यायः २०
एकविंशे तु पृथुना प्रजानामनुशासनम् महासत्रे सुरादीनां महासदसि वर्ण्यते १ पुरं यया विलुक्तं तत्पुरमनुवर्णयति मौक्ति-
कैरिति त्रिभिः १ चंदनागरुयुक्तैस्तोयैराद्रारथ्यादयस्तद्युक्तं तोक्मैः हरितयवैरं कुरैरिति वा ऽर्चिभिर्दीपैः २ स वृंदैः पुष्पफलयुक्तैः
कदलीस्तंभैः पूगवृक्षैस्तथा विधैः सर्वतः समलंकृतं शोभितम् ३

संभृतान्यशेषाणिमंगलानिदध्यादीनिर्तैः सहाभिजग्मुः मृष्टाउज्ज्वलाः कन्याश्च ४ गतस्मयोनिरहंकारः ५ प्रियानुवरान्प्रददातीति
तथा ६ गुणैर्महान् अतएवमहत्तमः ७ गुणैर्विजृम्भितमूर्जितगुणवद्भिः समाजितसत्कृतं यशोगुणं तमर्चयन्त्याह सदसस्पते शौन-
क ८ लब्धान्यशेषसुराणामर्हणानियेनसः किमकरोदिति शेषः ९ श्रवणौल्लङ्घ्यमाविष्कुर्वन्प्रार्थयते कोन्विति यस्यविक्रमः पृथ्वी

स्त्रियस्तं दीपबलिभिः संभृताशेषमंगलैः अन्वीयुर्मृष्टकन्याश्च मृष्टकुण्डलमंडिताः ४ शंखदुंदुभिघो-
षेण ब्रह्मघोषेण च त्विजाम् विवेश भवनं वीरः स्तूयमानो गतस्मयः ५ पूजितः पूजयामास तत्र तत्र म-
हायशाः पौरान् जानपदांस्तान् प्रीतः प्रियवरप्रदः ६ स एव मादीन्येन वदन् चैष्टितः कर्माणि भू-
यांसि महान्महत्तमः कुर्वन् शशासावनिमंडलयशः स्फीतनिधायारुरुहे परंपदम् ७ सूत उवाच
श्रुत्वा दिराजस्य यशो विजृम्भितं गुणैरशेषैर्गुणवत्समाजितम् क्षत्तामहाभागवतः सदस्पते कौषारविं-
प्राह गुणं तमर्चयन् ८ विदुर उवाच सोऽभिषिक्तः पृथुर्विप्रैर्लब्धाशेषसुराहणः बिभ्रच्च
वैष्णवं तेजो बाह्यो र्याभ्यां दुदोहगाम् ९ कोन्वस्य कीर्तिनश्शृणोत्या भोजोयद्विक्रमोच्छिष्टमशेषभूपाः
लोकाः सपाला उपजीवन्ति काममद्यापि तन्मे वद कर्मशुद्धम् १० मैत्रेय उवाच गंगायमुने यो
नद्यो रंतराक्षेत्रमावसन् आरब्धानेव बुभुजे भोगान् पुण्यजिहास या ११ सर्वत्रास्त्वलिता देशैः सप्त
द्वीपैकदंडधृक् अन्यत्र ब्राह्मणकुलादन्यत्राच्युतगोत्रतः १२ एकदासीन्महासत्रदीक्षा तत्र दिवौक-
साम् समाजो ब्रह्मर्षीणां च राजर्षीणां च सत्तम १३

दोहनंतस्योच्छिष्टतुल्यं कामम् तत्तस्य कर्मवद १० प्राचीनक-
र्मभिः प्रारब्धानेव बुभुजे न तु भोगांतरार्थं कर्माणि करोति तदपि भोगेन पुण्यक्षपणेच्छयानतु सरवासत्तयेत्यर्थः ११ अस्त्वलितोऽप्रतिह-
त आदेश आज्ञायस्य सप्तद्वीपेष्वेक एव दंडं धारयतीति तथा किं सर्वत्र नेत्याह ब्रह्मकुलव्यतिरेकेण अच्युतो गोत्रप्रवर्तक तुल्यो येषां वै-
ष्णवानां तद्व्यतिरेकेण च १२ एकदा तस्य महासत्रदीक्षा आसीत् तत्र सत्रे देवादीनां समाज आसीदित्यर्थः १३ ७ ७

तस्मिन्पूज्येषु अर्चितेषु सत्सदसोमध्यउत्थितः सन् समंततः समैक्षतेति पञ्चनान्वयः १४ प्रांशः पीनाय तौ मुजौ यस्य कंजवदरुणे
 ईक्षणो यस्य शोभनाद्विजाः स्मितं च यस्य १५ व्यूढं विस्तीर्णं वक्षो यस्य बलिभिस्ति सृभिर्वल्गुसंदरंदलचदधोः ग्रमश्वत्यवत्रमिव उप
 रि विस्तृतमधस्तात्संकुचितमुदरं यस्य आवर्तवन्निम्नानाभिर्यस्य कांचनवदुज्ज्वला वूरू यस्य उदग्रावुन्नताग्रौ पादौ यस्य १६ सू-
 क्ष्माश्च ते वक्राश्चासिताश्चास्निग्धाश्च मूर्द्धजा यस्य कंबुवधिरैरवांः किताकंधरा यस्य परिधाय वसित्वा उपवीय उत्तरीयं कृत्वा १७
 नियमे निमित्तेन्यस्तानित्यक्तानि भूषणानियेन सः अतएव तैरनाहतत्वाद्यं जिता अशेषगात्रेषु श्रीः स्वाभा वि की शोभा येन कृतान्यु

तस्मिन् नर्हत्सु सर्वेषु स्वर्चितेषु यथाऽर्हतः उत्थितः सदसोमध्ये ताराणां मुंडुराडिव १४ प्रांशः पीनाय
 तं मुजौ गौरः कंजारुणे क्षणः सुनासः सुमुखः सौम्यः पीनांसः सुद्विजस्मितः १५ व्यूढवक्षादृह
 च्छौणिर्वलिवल्गुदलोदरः आवर्तनाभिरोजस्वी कांचनोरुदग्रपात् १६ सूक्ष्मवक्रासितस्निग्धमू
 र्धजः कंबुकंधरः महाधने दुकूलाग्रे परिधायोपवीय च १७ व्यंजितो शेषगात्रे श्रीर्नियमेन्यस्तभूष
 णः कृष्णाजिनधरः श्रीमान्कुशपाणिः कृतोचितः १८ शिशिरस्निग्धताराक्षः समैक्षत समंततः उचि
 वानिदमुर्वाशः सदः संहर्षयन्निव चारुचित्रपदं श्लक्ष्णं मृष्टं गूढमविक्रवम् १९ राजोवाच
 सभ्याः शृणुत भद्रं वः साधवो यद्वागताः सत्सु जिज्ञासुभिर्धर्ममावेद्यं स्वमनीषितम् २० अहं दंड
 धरो राजा प्रजानां मिह योजितः रक्षितं हन्तिदः स्वेषु सेतुषु स्थापिता एयक् २१ तस्य मेतदनुष्ठानाद्या
 नाहुर्ब्रह्मवादिनः लोकाः स्युः कामसंदोहाय स्य तुष्यति दिष्टहक् २२

चित्तानि कर्माणि येन १८ शिशिरे संतापहरे स्निग्धे च तारे ययोस्तेऽक्षिणी यस्य इदं वक्ष्यमाणं वाक्यमुक्तं वांश्च चारुश्चोत्रप्रिय-
 म् चित्राणि पदानि यस्मिन् श्लक्ष्णं प्रशस्तं मृष्टं शृङ्गम् गूढं गंभीरार्थम् अविक्रवमव्याकुलम् १९ भाषणे हेतुः धर्मजिज्ञासुभिः पुं
 षिः सत्सु स्वमनीषितमावेद्यं वक्तव्यम् अतः प्रजानुशासनमिषेण जिज्ञासैव क्रियते न युष्मान् प्रतिधर्मप्रवचनमिति भावः २०
 इदानीं प्रजाः शिक्षयिष्यन् प्रजाशिक्षणादिकं ममावश्यकमित्याह अहमिति त्रिभिः एयक् सेतुषु स्थापयिता २१ दिष्टहक् प्राक्कर्मसा-
 क्षीश्वरो यस्य तुष्यति तस्य वेदवादिनो यान् लोकानाहुः प्रजारक्षणाद्यनुष्ठानात्ते लोका मे स्युः कथं भूताः कामानां सम्यक् दोहः प्रपूरणं
 येषु २२

अन्यथात्वनिरुद्धस्यादित्याह यइति शमलं पापम् भगमैश्वर्यम् २३ तत्तस्मान्देवप्रजाः भर्तुर्ममपिंडार्थेपिंडदानवत् परलोकहितार्थेस्व
कार्यमेवकुरुतस्वधर्ममेवानुतिष्ठत अधोक्षजेधीर्येषांतादृशाः संतः वासुदेवार्पणदृष्ट्याइत्यर्थः अनुग्रहः कृतोभवेदिति शेषः २४
शास्तः शिक्षयितुरनुज्ञातुरनुमोदितुश्चप्रेत्यपरलोकेयत्फलंतत्तुल्यम् २५ कर्मकर्तव्यमित्यनुमोदामहे नतुवासुदेवेऽर्पणीयमि-
ति वेनादिभिस्तदनंगीकारादित्येवंवादिनः शनैः संबोधयन्नाह हेअर्हसत्तमाः यज्ञपतिर्नामपरमेश्वरः केषांचिन्मतेतावदस्ति त-
थाऽपिविप्रतिपत्तेर्नतत्सिद्धिरित्याशंक्यजगद्द्वैचित्र्यान्यथानुपपत्तिंप्रमाणयति इहामुत्रचज्योत्स्नावत्यः कान्तिमत्योभुवोभोगभूम-
यः शरीराणिच २६ नन्विदं कर्मवैचित्र्यादेवसेत्स्यति तथाऽपिविद्वदनुभवेनेश्वरसिद्धिरित्याह मनोरितिचिभिः अस्मत्पिताम

यउद्धरेत्करं राजा प्रजाधर्मेष्वशिक्षयन् प्रजानां शमलं भुंक्ते भगंचस्वजहातिसः २३ तत्प्रजाभर्तु
पिंडार्थेस्वार्थमेवानसूयवः कुरुताधोक्षजधियस्ताहिमेऽनुग्रहः कृतः २४ यूयंतदनुमोदध्वंपितृदे-
वर्षयोमलाः कर्तुः शास्तरनुज्ञातुस्तुल्यंयत्प्रेत्यतत्फलम् २५ अस्ति यज्ञपतिर्नामकेषांचिदह-
सत्तमाः इहामुत्रचलक्ष्यतेज्योत्स्नावत्यः कचिद्भुवः २६ मनोरुत्तानपादस्यध्रुवस्यापिमहीपतेः
प्रियव्रतस्यराजर्षेरंग स्यास्मत्पितुः पितुः २७ इहशानामयान्येषामजस्यचभवस्यच प्रह्लाद-
स्यबलेश्चापिकृत्यमस्तिगदाभृता २८ दौहित्रादीनृतेमृत्योः शौच्यान्धर्मविमोहितान् वर्गस्व
र्गोपवर्गाणांप्रायेणैकात्म्यहेतुना २९

हस्यांगस्य २७ कृत्यमस्ति अवश्यं कर्मफलदात्राभाव्यमितितेषां मत-
मित्यर्थः २८ मृत्योर्दौहित्रादीनृवेनादीन्विना धर्मेविमोहितान् अतः शौच्यान् ननु कर्मैवफलंदास्यतिविद्भुद्देशगतावादेवताः
किंपरमेश्वरेणतत्राह वर्गेति वर्गोऽत्रिवर्गः स्वर्गो धर्मस्यफलमपवर्गो मोक्षस्तेषामैकात्म्येनैकरूप्येणसर्वानुगतेनहेतुनातत्रा
पिप्रायेणहेतुना अयंभावः नतावज्जडस्यकर्मणः फलदातृत्वंघटतेनचार्वागदेवतानां स्वातंत्र्यम् अंतर्यामिश्रुतेः नचतदाकर्म
साम्येफलतारतम्यंकचित्तदसिद्धिश्चसंभवति अतः स्वातंत्र्येणकर्तुमकर्तुमन्यथाकर्तुसमर्थेनपरमेश्वरेणभाव्यमिति २९ ५

किंच जीवानां मोक्षदः परमेश्वर एव नार्वाग्देवतास्तासामपि जीवत्वाविशेषादित्याशयेनाह त्रिभिः यस्य पादयोः सेवायामभिरुचि-
स्तपस्विनां संसारतप्तानामशेषैर्जन्मभिः समृद्धंधियोमलंसद्यः क्षपयति तमेव भजते तितृतीयेनान्वयः कथं भूता अहन्यहनि वर्द्धमा-
ना सती सात्विकी तत्पादसंबंधस्यैवैष महिमेति दृष्टं तेनाह यथेति ३० विनिर्धूता अशेषामनोमलायस्य असंगो वैराग्यं तेन विज्ञान-
स्य विशेषः साक्षात्कारस्तदेव वीर्यं यस्य यस्यांघ्रि मूले कृताश्रयः सन् ३१ आत्मवृत्तिभिरध्यापनादिभिर्मनोवचः कायानां गुणै-
र्ध्यानस्तुतिसपर्याभिरमायिनो निष्कपटाः संतः ननु ब्रह्मादिभिः सेव्ये किमस्मद्भक्त्या भविष्यति तत्राह यथाधिकारमेवावसि

यत्पादसेवाऽभिरुचिस्तपस्विनामशेषजन्मोपचितं मलंधियः सद्यः क्षिणोत्यन्वहमेधती सती यया
पदौ गुष्ठविनिःसृता सूरित् ३० विनिर्धूता शेषमनोमलः पुमानसंगविज्ञानविशेषवीर्यवान् यदंघ्रि
मूलकृतकेतनः पुनर्न संसृतिं क्लेशवहो प्रपद्यते ३१ तमेव यूयं भजतां त्मवृत्तिभिर्मनोवचः काय
गुणैः स्वकर्मभिः अमायिनः कामदुष्टांघ्रिपंकजं ययाऽधिकारावसितायै सिद्धयः ३२ असाविहा
नेकगुणोऽगुणोऽध्वरः एयग्विधद्रव्यगुणक्रियोक्तिभिः संपद्यतेऽर्थोऽशयलिंगनामभिर्विशुद्धविज्ञा
नघनः स्वरूपतः ३३

तानिश्चिता समाप्ता वाऽर्थसिद्धिर्येषाम् ३२ स्वकर्मभिर्यागादिभिर्भजतेत्युक्तं तत्र ब्रह्मार्पणं ब्रह्म ह
विरिति न्यायेन सर्वेषु यागतं दंगतत्फलेषु भगवद्दृष्ट्या कर्मकर्तव्यं न भिन्नदृष्ट्येति वक्तुं तेषां भगवद्रूपतामाह द्वाभ्याम् असौ भगवानेव स्व-
रूपतो विशुद्धविज्ञानघनोऽप्यगुणो निर्विशेषणोऽपि सन्निहकर्ममार्गोऽनेकगुणो नानाविशेषणवान् अध्वरो यज्ञः संपद्यते यज्ञो वै वि-
ष्णुरिति श्रुतेः अनेकगुणत्वमेवाह एयग्विधानियानिद्रव्यादीनि तैः तत्र द्रव्याणि वीत्यादीनि गुणाः शक्कादयः क्रिया अवघातादयः उ-
क्तयो मंत्राः अर्थोऽगसाध्य उपकारः आशयः संकल्पः लिंगं पदार्थानां शक्तिः नाम ज्योतिरोमादितैश्चाध्वरः संपद्यते ३३ ७

यागफलस्यापि भगवद्रूपतामाह प्रधानेति एषविभुः परमानंदोऽपिशरीरेचेतनांविषयाकारांबुद्धिंप्रतिपद्यतदभिव्यंग्यानंदरूपः स
नृक्रियाफलत्वेनप्रतीयते एतस्यैवानंदस्यान्यानिभूतानिमात्रामुपजीवंतीतिश्रुतेः यथाः नलोदारुषुस्थितस्तद्रुणात्मकोदारुधर्म
दैर्घ्यवक्रत्वादिमांस्तद्वत् कथंभूतेशरीरेप्रधानमव्यक्तंकालः क्षोभकः आशयोवासनाधर्मोऽदृष्टैः संगृह्यतेजन्यतइतितथात-
स्मिन् ३४ तदेवमप्रवृत्तान् भगवद्भजनेप्रवर्त्यस्वतः प्रवृत्तानांप्रवृत्तिमभिनंदनेनदृढयति अहोइति वितरंतिकुर्वेति ३५ इ-

प्रधानकालाशयधर्मसंग्रहेशरीरेषप्रतिपद्यचेतनाम् क्रियाफलत्वेनविभुर्विभाव्यतेयथाऽन-
लोदारुषुतद्रुणात्मकः ३४ अहोममामीवितरंत्यनुग्रहंहरिंगुरुयज्ञभुजामधीश्वरम् स्वधर्मयो-
गेनयजंतिमामकानिरंतरंक्षोणितलेदृढव्रताः ३५ माजातुतेजःप्रभवेमहद्भिभिस्तितिक्षया-
तपसाविद्ययाच देदीप्यमानेऽजितदेवतानांकुलस्वयंराजकुलाद्विजानाम् ३६ ब्रह्मण्यदेवःपु-
रुषःपुरातनोनित्यंहरियच्चरणाभिवंदनात् अवापलक्ष्मीमनपायिनीयशोजगत्प्रवित्रचमहत्तमा
ग्रणीः ३७ यत्सेवयाऽशेषगुहायशःस्वरोड्विप्रप्रियस्तुष्यतिकाममीश्वरः तदेवतद्धर्मपरैर्वि-
नीतैःसर्वात्मनाब्रह्मकुलंनिषेव्यताम् ३८

दानींहरिभक्तिदार्ढ्यायब्राह्मणभक्तिंविधत्ते माजात्वित्यष्टभिः महत्यश्वताक्रुद्धयश्वताभिर्यद्राजकुलस्यतेजस्तस्मात्संका-
शात्द्विजानांकुलअजितोदेवतायेषांवैष्णवानांतेषांचकुलेमाजातुप्रभवेत्कदाचिदपिप्रभावंनकरोतु कथंभूतेसमृद्धिभिर्विनाऽ-
पिस्वयमेवतितिक्षादिभिर्देदीप्यमाने ३६ ब्राह्मणानांस्तुवन्नाह यच्चरणाभिवंदनात्परिलक्ष्मीयशश्चावाप ३७ यत्सेव-
याचेश्वरस्तुष्यतितदेवब्रह्मकुलंनिषेव्यतामितिद्वयोरन्वयः हरेर्लोकसंग्रहरूपोयोधर्मस्तत्परैः ३८

ननु ब्रह्मकुल एव नित्यं सेव्यमाने सर्वदेवतामुखभूतेऽग्नौ यज्ञाद्यनुष्ठानं न स्यान्न च तेन विना चित्तशक्तिर्न च तया विना मोक्षः स्यादित्याशं-
 क्त्वाह पुमानिति द्वाभ्याम् यस्य ब्रह्मकुलस्य नित्यं संबंधेन निषेवया पुमान् स्वयमेव ज्ञानाभ्यासादिकं विनाऽप्यत्युत्तमं शमं मोक्षं ल-
 भेत कुतः यत्सेवया स्वतएवानतिवेलं शीघ्रं प्रसीदतः शब्दत आत्मनश्चित्तात्ततः परं श्रेष्ठं देवानां किं मुखमस्ति ब्राह्मणसेवयेव यज्ञा-
 दिफलं ज्ञानफलं तत्सर्वं भवतीत्यर्थः ३९ हरेरपि तदेव परं मुखमित्याह अश्मातीति इज्यानां पूज्यानां मिंद्रादीनां नामभिर्यस्य मुखे अ-
 द्याहुतं हविरनंतो यथाऽश्मातितया चेतनयारहिते हुताशने हुतं नाश्मातिर्कैर्हुतमश्मातितत्वं कोविदैः सर्वदेवमयश्चैतन्यमूर्तिरनं-
 तइतितत्वं विद्वद्भिः कुत एवं भूतोऽसौ तत्राह पारमहंस्यं ज्ञानं तत्परा नर्हति अधिकुर्वतीति पारमहंस्यपर्यास्तागावोवाचोयस्मिन्

पुमानुलभेतानतिवेलमात्मनः प्रसीदतोऽत्यंतशमं स्वतः स्वयम् यन्नित्यसंबंधनिषेवया ततः प-
 रं किमेवास्ति मुखं हविर्भुजाम् ३९ अश्मात्यनंतः खलु तत्त्वकोविदैः श्रद्धाहुतं यन्मुख इज्यानाम-
 भिः न वै तया चेतनया बाह्वृते हुताशने पारमहंस्यपर्यगुः ४० यद्ब्रह्म नित्यं विरजसनातनं श्रद्धा-
 तपोमंगलमौनसंयमैः समाधिना बिभ्रति हार्यदृष्टये यत्र वेदमादर्श इवावभासे ४१ तेषामहं पा-
 दसरोजरेणुमार्यावहेयाधिकिरीटमायुः यन्नित्यदा बिभ्रत आश्रपापेन शयत्यमुं सर्वगुणाभजंति ४२
 गुणायनं शीलधनं कृतज्ञं हृद्वाश्रयं संवृणुते नु संपदः प्रसीदतां ब्रह्मकुलगवांच जनादनः सानुचरश्च म-
 ह्यम् ४३ मैत्रेय उवाच इति ब्रुवाणं नृपतिं पितृदेवद्विजातयः तुष्टुबुहृष्टमनसः साधुवादेन साध-
 वः ४४ उपनिषद्भिर्ज्ञानधनत्वेनोक्त इत्यर्थः यद्वा परमहंसानां ज्ञाननिष्ठानां गम्यः पारमहंस्यः परितो न गच्छंति गावोवाचोय-

स्मिन् सपर्यगुरिंद्रियनियंता स चासौ स च पारमहंस्यपर्यगुर्ज्ञानरूपः सर्वो तर्कामीत्यर्थः ४० न केवलं चेतनत्वेन हुताशनाद्विशेषः किं-
 तु वेदज्ञानादपीत्याह यदित्यव्ययम् ये ब्रह्मवेदं नित्यं बिभ्रति तेषामित्युत्तरेणान्वयः मंगलं नाम प्रशस्ताचरणं नित्यमप्रशस्त-
 स्य वर्जनम् एतद्विमंगलं प्रोक्तमृषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः मौनमध्ययनविरोधि वार्तात्यागः समाधिना चित्तस्थैर्येण अर्थदृष्टये वे-
 दार्यमपि विचारयंतीत्यर्थः यत्र वेदे इदं विश्वम् ४१ हे आर्या आयुर्यावज्जीवमधिकिरीटं मुकुटस्योपरिवहेयेति प्रार्थनायां लिङ्-
 यंरेणुम् ४२ गुणाभजनस्य फलमाह गुणायनमन्वनुसंपदः संवृणुते सम्यक् भजंति तस्मात्प्रसीदतां प्रसीदतु गवांच कुलम् ४३ ४४

साधुवादमाह पुत्रेणेतिषड्विः यद्यतो वेनोऽपितमोनरकमत्यन्तरत् अतिततार ४५ ४६ ४७ मुकुन्दनाथाः स्म त्वं नाथ त्वमेव मुकुन्दनाथ
 त्वेपर्यवसितमित्यर्थः तत्र हेतुर्ये इति ४८ आजीविनां सेवकानाम् अनुशासनम् प्रजास्वनुरागः प्रकृतिः स्वभावः ४९ उपासादि
 तः प्रापितः कर्मभिर्भ्राम्यताम् ५० ईश्वरदृष्ट्या विप्रादयोऽपि प्रणमंति नम इति ब्रह्माविश्य ब्राह्मणजातिमधिष्ठाय क्षत्रं विभर्ति
 क्षत्रं चाविश्य ब्रह्म विभर्ति तदुभयं चाविश्य इदं विश्वं विभर्ति ५१ इति चतुर्थे टीकायामेकविंशोऽध्यायः २१ द्वाविंशोऽनुप

पुत्रेण जयते लोकानिति सत्यवती श्रुतिः ब्रह्मदंडहतः पापो यद्देनोऽत्यन्तरत्तमः ४५ हिरण्यकशिपुश्चा-
 पि भगवन्निंदया तमः विविक्तरत्यगात्सूनोः प्रह्लादस्यानुभावतः ४६ वीरवर्यपितः पृथ्व्याः समाः सं-
 जीवशाश्वतीः यस्येदृश्यं च्युते भक्तिः सर्वलोकैकभर्तारि ४७ अहो वयं ह्यघपवित्रकीर्तित्वये वनायेन
 मुकुन्दनाथाः यत्तुत्तमं श्लोकं तमस्य विष्णोर्ब्रह्मण्यदेवस्य कथां व्यनक्ति ४८ नात्यद्भुतमिदं नाथ त-
 वाजीव्यानुशासनम् प्रजानुरागो महतां प्रकृतिः करुणात्मनाम् ४९ अद्य नस्तमसः पारस्त्वयोपासा-
 दितः प्रभो भ्राम्यतां न हृदहीनां कर्मभिर्देवसंज्ञितैः ५० नमो विवृद्धसत्वाय पुरुषाय महीयसे यो ब्र-
 ह्मक्षत्रमाविश्य विभर्ति तं स्वतेजसा ५१ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कन्धे एकविंशोऽध्या-
 यः २१ मैत्रेय उवाच जनेषु प्रगृणस्त्वेवं पृथुं पृथुलं विक्रमम् तत्रोपजग्मुर्मुनयश्चत्वारः सूर्यवर्च-
 सः १ तांस्तु सिद्धेश्वरानुराजाव्योम्नोऽवतरतोऽर्चिषा लोकानपापान् कुर्वन्त्यासानुगोऽचलक्षितान् २
 तद्दर्शनोद्गतप्राणान् प्रत्यादित्स्फुरिवोत्थितः स सदस्यानुगो वै न्येन्द्रियेशो गुणानिव ३

रंज्ञानं पृथक् वेहरिशासना

तु सनत्कुमारो भगवानुपादिशदित्येते १ १ अर्चिषालक्षितान् सनकादय इति ज्ञापितान् अचष्ट अपश्यत् २ तेषां दर्शनेनोद्गतान् प्राणा-
 न्यामुमिच्छुरिव अयं भावः उर्ध्वं प्राणात्युक्तामंति यूनस्य विरआयति प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यां पुनस्तान्प्रतिपद्यत इति श्रुतेः प्राणास्तावत्तत्तेज-
 साक्षिमास्तान्प्रत्युद्गच्छन्ति अतः स्वयमनुद्गच्छतः प्राणहानिः स्यादिति भयादिवससंभ्रमं प्रत्युद्गमं चकारेति सहसदस्यैरनुगैश्च वर्तमान-
 इन्द्रियेशो जीवः गुणान् गंधादीन्प्रतियथोद्गच्छतीत्योत्सुक्येदृशांतः ३

यंभितोवशीकृतः गृहीतमध्यर्हणमर्घ्यमासनंचयैस्तान् ४ मार्जितेक्षालितमलकबंधनंयस्यमानयन्निवस्वयंचचार ५ भवस्याप्यय-
जत्वेनमान्यान् ६ प्रीतः प्राहेत्युक्तंतदेवप्रातिपूर्वकंबचनमाह अहोइतिदशभिः हेमंगलायनाः मंगलमयनंयेषांम याकिंमंगलमाच-
रितम् यस्यमेयोगिभिरपिदुर्दर्शनांबो दर्शनमासीत् ७ ८ दुर्दर्शत्वमेवाह नैवेति सर्वदशमात्मानंययासर्वदशयानलक्षयंते ये-
स्यविश्वस्यहेतवोमहदादयोमन्वादयोवा यद्वा कथंभूतान् येऽस्यसर्वदशात्मदर्शनस्यहेतवस्तान् ९ येषांसाधूनांगृहाअर्हाणां-

गौरवायंचितः सभ्यः प्रश्रयानतकंधरः विधिवत्पूजयांचक्रेगृहीताध्यर्हणासनान् ४ तत्पादशो-
चसलिलेर्मार्जितालकबंधनः तत्रशीलवतावृत्तमाचरन्मानयन्निव ५ हाटकासेनआसीनान्स्व-
धिष्ण्येष्विवपावकान् श्रद्धासंयमसंयुक्तः प्रीतः प्राहभवाग्रजान् ६ एयुरुवाच अहोआ-
चरितंकिंमेमंगलमंगलायनाः यस्यवादर्शनंस्यासीद्दर्शानांचयोगिभिः ७ किंतस्यदुर्लभतरेमि-
हलोकेपरत्रच यस्यविप्राः प्रसीदंतिशिवाविष्णुश्चसौनुगः ८ नैवलक्षयतेलोकालोकान्पर्यटतो-
ऽपियान् ययासर्वदशंसर्वआत्मानंयेऽस्यहेतवः ९ अधनाअपितेधन्याः साधवोगृहमेधिनः
यद्गृहात्प्रेहवयोवृत्तणभूमीश्वरावराः १० व्यालालयद्रुमावैतेऽप्यरिक्तारिवलसंपदः यद्गृहास्तीर्य-
पादीयपादतीर्यविवर्जिताः ११ स्वागतंवाहिजश्रेष्ठायैदृतानिमुमुक्षवः चरंतिश्रद्धयाधीराबाला
एववृंहंतिच १२ कश्चिन्नः कुशलंनायाइंद्रियार्यार्यवेदिनाम् व्यसनावापएतस्मिन्पतितानांस्व-
कर्मभिः १३

पूज्यानांवर्यावरणीयाः स्वीकारार्हा अंघ्रादयोयेषुतादृशा अंबुचतृणंचभूमिश्चईश्वरोगृहस्वामीचाव-
राभृत्यादयश्च १० व्यालानामालयाद्रुमाएवते अरिक्ताः पूर्णा अरिवलाः संपदोयेषुतादृशाअपियद्गृहायेगृहास्तीर्यपादीयांचे-
ष्यावास्तेषांपादतीर्येनविवर्जिताः ११ स्वागतंभद्रमागमनंजातम् यद्यस्माद्बालाएवभवंतोवृंहंतिवतानिचरंति यद्वा येषांबो-
वतानिअन्येबालाश्चरंति १२ इंद्रियार्यमेवार्ययेविदंतितेषांनोव्यसनान्युप्यंतयस्मिंस्तस्मिन्संसारे १३ ७ १३

नन्वभ्यागतानां कुशलं पृच्छ्यते लोकेन त्वात्मनस्तत्राह भवत्स्विति १४ तत्तस्मात्कृतविश्वासः सन् तपस्विनां संतप्तानां स्रद्धदोषु
 धान् पृच्छामि १५ नरवल्बन्ययोगितुल्यायुयं किंतु साक्षाद्भगवानेवेत्याह व्यक्तं निश्चितम् आत्मवतां धाराणामात्मा तेषां त्वे
 न प्रकाशमानः आत्मानं भावयति प्रकाशयतीति तथा इमां पृथ्वीं चरति १६ सूक्तं शोभनवचनम् सारं न्याय्यम् स्रद्धुगंभीरार्थम्
 मितमल्याक्षरम् मधुश्रोत्रप्रियम् मुरवप्रसत्यास्मयमान इव प्रतीयमानः १७ विदुषा जानताऽपि ईदृशी परार्थैकपरा १८ स्वयं
 मपि पृथोः संगममभिनंदति संगम इति उभयेषां वक्तृणां श्रोतृणां च येषां संभाषणसहितः संप्रश्नः सर्वेषां शंसकरं विस्तारयति

भवत्स्रकुशलप्रश्नआत्मारामेषु नेष्यते कुशलाकुशलायन्नसंतिमतिवृत्तयः १४ तदहंकृतवि
 श्रंभः स्रद्धदो वस्तपस्विनाम् संपृच्छे भव एतस्मिन् क्षेमः केनाजसा भवेत् १५ व्यक्तमात्म-
 वतामात्मा भगवानात्मभावनेः स्वानामनुग्रहायैमांसिद्धरूपी चरत्यजः १६ मैत्रेय उवाच
 पृथोस्तत्सूक्तमाकर्ण्य सारं स्रद्धुमितं मधु स्मयमान इव प्रीत्या कुमारः प्रत्युवाच ह १७ स न
 कुमार उवाच साधु पृष्टमहाराज सर्वभूतहितात्मना भवती विदुषा चापि साधूनां मतिरीदृशी
 १८ संगमः खलु साधूनामुभयेषां च संप्रश्नः यत्संभाषणसंप्रश्नः सर्वेषां वितनोति शम् १९ अस्त्येव-
 राज न भवती मधु द्विषः पदारविंदस्य गुणानुवादने रतिदुरापा विधुनोति नैष्ठिकी कामे कषायं मलमं-
 तरात्मेनः २० शास्त्रेष्विषयानेव स्र निश्चितानां क्षेमस्य सध्यग्विमृशेषु हेतुः असंग आत्मव्यतिरि-
 क्त आत्मनि हृदयति ब्रह्मणि निर्गुणे च या २१

१९ तदेवं संगमं प्रश्नं चाभिनंदयानुवादमुरवे नैव मोक्षसाधनमुपदिशति अ-
 स्त्येवेति गुणानामनुवादने प्रश्नद्वारेणानुवादप्रवर्तने श्रवण इत्यर्थः आत्मनो मनसोऽतस्थं कामात्मकं मलं विधुनोति कषायं धातुरागवदनि-
 वर्त्यम् २० चित्तशब्देन बहिर्वैराग्यमात्मरतिश्च भवति न च ततोऽधिकं साधनमस्ति शास्त्रेषु तयोरेव मोक्षहेतुत्वनिश्चयादित्याह शा-
 स्त्रेति सध्यग्विमृशेषु सम्यक् विचारवत्स्रक्षेमस्य हेतुरेतावानेव स्र निश्चितः कोऽसौ आत्मव्यतिरिक्त असंगो वैराग्यमात्मनि
 चरतिः आत्मनो विशेषणम् निर्गुणे ब्रह्मणीति २१

नन्वेतदेवातिदुर्लभमित्याशंक्योत्तमाधिकारिणः श्रवणमात्रेण भवति अन्यस्य तु चित्तगन्धानुसारेण साधनतारतम्यतो बध्मानया स
 त्तयेत्याभिप्रेत्याह सैति चतुर्भिः सावद्व्याणि रतिरसंगश्च श्रद्धादिभिः स्यादिति चतुर्थेनान्वयः जिज्ञासया तत्तद्दिशोपनुमुत्सया पुण्यं यत्र
 यस्य तस्य हरेः पुण्याया कया तया च २२ अयोरामा अयं निष्ठास्तामसा ईद्रियारामाः कामनिष्ठाराजसा स्तेः सहयोगो धीतस्या मन्त्रणा-
 यातेषां च ये संमता अयाः कामाश्च तेषामपरिग्रहेण विविक्ते विजने यारुचिस्तयाः त्वन्ये वपरितोषे सति स्यात् किंतु हरेर्गुणपीयूषपानादिना
 तस्मिन् सति विविक्तेरुचिर्न कार्या न चात्मनि परितोषः कार्य इत्यर्थः २३ पारमहंस्य चर्यया उपशयादि प्रधानया वृत्त्या स्मृत्या आत्महितानु-
 संधानेन मुकुंदाचरितमेवाग्र्यं सीधुश्चैव ममृतं तच्चरितस्मृतिस्मरवेनेत्यर्थः मार्गोत्तरस्यानिंदया निरीहया योगक्षेमार्थक्रियाराहित्येन जी-

सा श्रद्धया भगवद्भक्त्यै चर्यया जिज्ञासयाः ध्यात्मिकयोगनिष्ठया योगेश्वरोपासनया च नित्यं पुण्यं य-
 वः कयया पुण्यया च २२ अयं द्वियारामसंगोऽयं नृणां यातुं संमतानामपरिग्रहेण विविक्तेरुच्यपरि-
 तोष आत्मनि विना हरेर्गुणपीयूषपानात् २३ आहं सया पारमहंस्य चर्यया स्मृत्या मुकुंदाचरिताग्र्यं सीधु-
 ना यमैरकामैर्नियमैश्चाप्यानिंदयानिरीहया हं हति तितिक्षया च २४ हरेर्मुहुस्तत्परकणपूरगुणाभिधा-
 नेन विजृम्भमाणया भक्त्या त्यसंगः सदसत्यनात्मनि स्यान्निर्गुणो ब्रह्मणि चाजसारतिः २५ यदा रति-
 ब्रह्मणि नैष्ठिकी पुमानाचार्यवान् ज्ञानविराग रं हसा दहत्य र्वार्यै हृदयं जीवकोशं पंचात्मकं यो निमिषो-
 त्यितोऽग्निः २६

तोष्णादिदं हसहनेन २४ कययेत्युक्तमपि कयने भक्तावंतसंगत्वेन पुनरुच्यते तत्पराहरिभक्तास्तेषां क-
 र्णपूराः कर्णालंकारभूता ये हरेर्गुणास्तेषां भिधानेन सदसति कार्यकारणरूपे २५ भवत्वन्यत्रासंग आत्मरतिश्च ततः किमत आह यदा नि-
 ष्ठाया सारति भवति तदाः चार्यवान् सन् ज्ञानवैराग्ययोर्वैगो नार्यैर्निवासनं सत्तुर्जावस्य कोशमावरकं हृदयं पुमान् दहति कयं नृत्तम् पंचमहा-
 भूतप्रधानम् यदा अविद्यास्पितारागद्वेषाभिनिवेशाः पंचतदात्मकम् उत्यतः प्रज्ज्वलितोऽग्निर्योनिमरीणां मिव यदा यदा रतिराचार्या-
 नुग्रहश्च तदा ज्ञानविरागयोर्वैगो नोत्यतः साक्षात्कारोऽर्च्यै पुनः प्ररोहक्षमं यथानभवत्येवं हृदयं दहति शेषं समानम् २६ ७ ७

ततः किमत आह दग्धः आशयो हृदयमुपाधिर्यस्य अतएवमुक्ताः समस्तास्तद्गुणाः कर्तृत्वादयो येन आत्मनः सकाशात् बहिर्घटादिः अं
तः सारवदुःखादिर्नैव विचरेण पश्यत्येव कुत इत्यपेक्षायां द्रष्टृदृश्यप्रतीतिरंतःकरणहेतुत्वादित्याह परोदृश्य आत्मा द्रष्टा तयोरेव व्यवधा
नं भेदकं पूर्वमासीत्तस्य विनाशो सति यथा स्वमेराजाः हमित्यारोपितं सैन्यादिद्रष्टारं दृश्यं सैन्यं च स्वभावस्थानाशेन श्यति तद्वत् २७ द्रष्टृ
दृश्यभेदप्रतीतिरंतःकरणहेतुत्वमन्वयव्यतिरेकाभ्यामुपपादयति आत्मानमिति आत्मानं द्रष्टारमिन्द्रियार्थं दृश्यमुभयोस्तयोः परं सं
बंधहेतुमहंकारं चाशयेऽतः करणीसत्येव जाग्रत्स्वमयोः पश्यति अन्यदा स्रष्टुमीनतदुक्तम् दृश्यानु रंजितं द्रष्टृदृश्यं द्रष्टृनु रंजितम्
अहंकृत्योभयं रक्तं तन्नाशोऽहेततात्मन इति २८ एकस्मिन्नात्मनि दृश्यादिभेदप्रतीतिरौपाधिकीति भेददृष्टांतेन स्पष्टयति निमि

दग्धाशयो मुक्तसमस्ततद्गुणो नैवात्मनो बहिरंतर्विचरे परात्मनो यद्यवधानं पुरस्तात् स्वमेयया पुरु
षस्तद्दिनाशो २७ आत्मानमिन्द्रियार्थं च परं यदुभयोरपि सत्याशयउपाधौ वैपुमान्य श्यति ना
न्यदा २८ निमित्ते सति सर्वत्र जलदावपि पुरुषः आत्मनश्च परस्यापि मिदां पश्यति नान्यदा
२९ इन्द्रियैर्विषयाकृष्टैराक्षिप्तं ध्यायतां मनः चेतनां हरते बुद्धेः स्तंबस्तोयमिव हृदात् ३० अश्रयत्य
नुस्मृतिश्चित्तं ज्ञानभ्रंशः स्मृतिक्षये तद्रोधं कवयः प्राहुरात्मा पन्हवमात्मनः ३१

तदिति लोकेऽपि च सर्व-

त्रजलदर्पणादौ भेदनिमित्ते सत्येवात्मनो विंबभूतस्य परस्परप्रतिविंबस्य च भेदं पश्यति न तु जलाद्यभावे २९ तदेवं चतुर्भि रसंगात्परत्योर्मो
क्षहेतुत्वमुक्तमिदानीमनात्मरतेः संसारहेतुत्वमाह इन्द्रियै रिति चतुर्भिः ध्यायतां गुणारोपेण स्मरतां पुंसां मिन्द्रियाणि स्मृतेर्विषयेराकृष्यं
तैर्तेष्वमन आकृष्यते विषयासक्तिं प्राप्यते तच्च बुद्धेः सकाशात्तद्धर्मचेतनां विचारसामर्थ्यं हरति एतच्चाविवेकिनानलक्ष्यत इति दृष्टां
तेनाह तीरजः कुशादिस्तंबो यथा मूलैस्तोयं क्रदादपहरति तद्वत् ३० चित्तं चेतनामनुतस्यामपहृतायां स्मृतिः पूर्वापरानुसंधानं भ
श्यति एषंतद्रोधं ज्ञानभ्रंशमात्मन एव हेतोरात्मनोऽपन्हवं नाशं प्राहुः ३१

एवंभूतोनाशोभवतुततश्चकिमित्यत आह यदधियमधिकृत्यान्यस्याविषयस्याप्रियतमत्वमात्मनस्तत्कामायसर्वप्रियंभवतीति श्रुतेस्तस्या-
त्मनः स्वनेवयोव्यतिक्रमोऽपह्वस्तस्याधःस्वार्यनाशोऽतः परतरः स्वार्थनाशोनास्ति ३२ कुत इत्यत आह अयंस्याभिध्यानमिन्द्रियस्या-
यः कामस्तस्याभिध्यानं सर्वार्थनाशः ज्ञानं विज्ञानं च परोऽक्षापरोऽक्षयेन ध्यानेन मुरच्यतां स्यावरताम् ३३ अनात्मरतेरनयं हेतुत्वमुक्तं
संगस्याप्याह नेति यद्वस्तु धर्मोदात्तानां विघातकं तस्मिन् संगंतमः संसारम् ३४ तुल्यवन्निर्देशात् पुरुषार्थसाध्यत्वात्तिवारयति तत्रापी-
ति कृतांतः कालः ३५ मयसंयुतत्वमेवाह परे ब्रह्मादयोऽवरेऽस्मदादयो गुणक्षोभादनुपश्चान्द्रवन्ति ईशः कालस्तेन विध्वंसिता आ

नातः परतरोलोकैर्गुप्तः स्वार्थव्यतिक्रमः यदध्यन्यस्य प्रेयस्त्वमात्मनः स्वव्यतिक्रमात् ३२ अयं द्विषायां
भिध्यानं सर्वार्थापह्ववानृणाम् अंशितो ज्ञानविज्ञानाद्येनाविशति मुरच्यताम् ३३ न कुर्यात्कर्हि चित्सं-
गंतमस्तीति तीर्तिरिपुः धर्मार्थकाममोक्षाणां यदत्यंतविघातकम् ३४ तत्रापि मोक्ष एवायं आत्यंति-
कतयेष्यते त्रैवर्ग्योऽर्थो यतो नित्यं कृतांतमयसंयुतः ३५ परेऽवरे च ये भावा गुणव्यातिकरादनु न ते-
षां विद्यते क्षेममीशविध्वंसिता शिषाम् ३६ तत्त्वं नरेन्द्रजगतामयतस्युपांच देहो द्विषास्तु धिषणात्प्राप्ति-
राहतानाम् यः क्षेत्रवित्तपतया हृदि विष्वगाविः प्रत्यक् च कास्ति भगवांस्तमर्वाहसोऽस्मि ३७

शिषोयेषाम् ३६ यस्मादनात्मरतिरनयं हेतुस्तस्माज्जगतां जंगमानां तस्युपां स्यावराणांच देहादिभिरात्मनाः हंकारेण चावतानां हृदि
श्च कास्ति प्रकाशते तमेवाह कयं सोऽस्मीति सोऽस्तीति पाठे स एवैकोऽस्ति ततोऽन्यदसदित्यर्थः ननु जीवो हृदि च कास्ति नान्यत्तत्रा-
ह क्षेत्रविदं जीवं तपति नियमयतीति क्षेत्रवित्तपस्तस्य भावस्तत्तातयांतर्यामिरूपेण यद्वा क्षेत्रवित्ते अहं ममतास्पदपातीति क्षेत्र-
वित्तपस्तेन रूपेण जीवस्तत्पारतंत्र्यान्नपाति ननु कर्म जीवं नियच्छति न आविः प्रत्यक्षः तर्हि बुद्धिः न प्रत्यक् प्रतिलोमं च कास्ति बु-
द्धिस्तत्परा विषयाकारेण तर्ह्यहंकारः न विष्वक् च्याप्तत्वेन स तु परिच्छिन्नः एवंभूतो यो भगवान् तमेवैवाति ३७ ७२

स्यावरजंगमादीनां हृदि च कास्तीत्युक्तेतेषां सत्त्वं तत्संबंधादीश्वरस्य मालिन्यं प्रसक्तं निराकुर्वन्नुद्रिक्तमक्त्या तं प्रणमति यस्मिन्निदं वि-
श्वं सदसदात्मतया लुक्शनि कृष्टभावेन कार्याकारणभावेन वामायेव विभातितं प्रपद्ये मायात्वं हेतुः विवेकेन विधुतिर्निराकृतियस्य तत्-
स्वजिवेति वा शब्दो दृष्टांते नित्यमुक्तम् यतः परिशुद्धम् तत्कृतः विबुद्धतत्त्वं सत्यमत एव प्रत्यूदाऽभिभूता कर्मभिः कलिलामलिना प्रकृ-
तिर्येन तम् ३८ तमेवेहीति ज्ञानमुपदिष्टं तस्य दुष्करत्वेन भक्तिमुपदिशति द्वाप्याम् यस्य पादपंकजयोः पलाशान्यंगुलयस्तेषां वि-
लासः कांतिरतस्य भक्त्या स्मृत्या कर्माशयमहंकाररूपं हृदयग्रंथिं कर्मभिरेव ग्रथितम् रिक्तानि विषयपामनियं पाम् रुद्धः प्रत्या-

यस्मिन्निदं सदसदात्मतया विभाति माया विवेक विधुति स्त्रजिवाऽहिबुद्धिः तन्नित्यमुक्तपरिशुद्धवि-
बुद्धतत्त्वप्रत्यूदकर्मकलिलप्रकृतिप्रपद्ये ३८ यत्पादपंकजपलाशविलासभक्त्या कर्माशयग्र-
थितमुद्ग्रथयति संतः तदन्नरिक्तमतयो यतयोऽपिरुद्धस्रोतोगणास्तमरणं भुजवास्तदवम् ३९
रुच्छ्रमहानिहभवाणवमप्लवेषा पदुर्गनक्रमसुरेव नतितीरपति तत्त्वहरे भगवतो भजनीयम-
घिं कृत्वा उडुपव्यसनमुत्तरदुस्तराणाम् ४० मैत्रेय उवाच स एवं ब्रह्मपुत्रेण कुमारैणात्ममेध-
सा दर्शितात्मगतिः सम्यक्प्रशस्योवाच तं नृपः ४१ राजोवाच कृतो मेनुग्रहः पूर्वह-
रिणा तोनुकंपिना तमापादयितुं ब्रह्म नृभगवन् यूयमागताः ४२ निष्पादितं च कालं न्येन भगव-
द्विर्घृणालुभिः साधून् चिष्टं हि सर्वमआत्मना सह किंददे ४३

ततः स्रोतोगण इन्द्रियवर्गीयेः अरणं शरण-

म् ३९ ननु ब्रह्मविदामोति परमिति श्रुतेः कथं यतयो नोद्ग्रथयंतीत्युच्यते तत्राह रुच्छ्र इति अप्लवेषां नप्लवस्तरणे हेतुरिदं दृष्टो येषां तेषां महा-
निहतरणे रुच्छ्रः क्लेशः तेहि असुरेव न योगादिनेन्द्रियपदुर्गग्राहं भवाणवमृतितीर्षति तत्तस्मात् उडुपं प्लवम् दुस्तराणवमित्यर्थः यदा अ-
णं गच्छेव काराभावार्पः दुस्तरोदकरूपं व्यसनमित्यर्थः ४० आत्ममेधसा ब्रह्मविदा दर्शिता आत्मनो गतिस्तत्त्वं यस्यैसः ४१ ब्रह्मन्निति
संबोधनं प्राधान्यादेकस्य यूयमित्युक्तिः सर्वान् प्रति ४२ आत्मना देहेन सह सर्वराज्यादिकं मदीयं साधून् चिष्टं साधुभिः स्वीयं सन्मह्यं प्र-
सादरूपेण दत्तम् अतस्तत्र मम स्वत्वाभावात् गुरुदक्षिणार्थं किंददे नहि पित्रा दत्तं मोदकादितस्मै दानरूपेण प्रत्यर्प्यते ४३ ५

निवेदनं तु तदीयस्यैव स मर्पणं यथा मृत्योराज्ञे सेवादिरूपेण तां बुलादिक मर्पयति तथा मयाऽपि सर्वं निवेदितं स्वीकुरुतं त्याह प्राणादिति ४२
 आत्मनः स्वत्वाभावं प्रपंचयति सेनापत्यं चेति दास्याम् ४५ वस्ते परिधत्ते अन्नमात्रं केवलं भुंजते न तु दाने स्वतंत्राः ४६ सत्यपि स्वतंत्रं
 सर्वस्वेनापि न गुरोः प्रत्युपकर्तुं शक्यमित्याह यैरिति आत्मवादेऽध्यात्मविचार एकांततो निश्चयेन निगमिभिर्बद्धा हि स्तौ नित्यमन-
 त्यकरुणाः स्वकृतेनैव दीनोद्धरण कर्मणा तु यं तु कोनामतत्कृतमुपकारं प्रति स्वयमुपकरोत्युदपात्रमंजलिं विना मयाऽजालिरेव नैष्येव

प्राणादाराः सूता ब्रह्म नृगृहाश्च सपरिच्छदाः राज्यं बलं महीकोशादिति सर्वं निवेदितम् ४४ सेनापत्यं
 च राज्यं च दंडनं तृत्वमवचं सर्वलोकाधिपत्यं च वेदशास्त्राविद्वद्भूति ४५ स्वमेव ब्राह्मणो भुंक्तस्वव-
 स्ते स्वंददाति च तस्यैवानुग्रहेणान्नं भुंजते क्षत्रियादयः ४६ यैरीदृशी भगवतो गतिरात्मवाद एकांत-
 तो निगमिभिः प्रतिपादितानः तुष्यत्वं दम्भकरुणाः स्वकृतेन नित्यं कोनामतत्कृतिकरोति विनोदपा-
 त्रम् ४७ त आत्मयोगमतय आदिराजेन पूजिताः शीलतदीयं शासंतः रवे भूवर्चस्पतान् नृणाम् ४८
 वै न्यस्तधुर्यामहतांसं स्थित्याऽध्यात्मशिक्षया आसकाममिवात्मानं मन आत्मन्यवस्थितः ४९ कर्मा-
 णि च यथा कालं यथादेशं यथा बलम् यथाचितं यथावित्तमकरोद्ब्रह्मसात्कृतम् ५० फलं ब्रह्मणि वि-
 न्यस्य निर्विषंगः समाहितः कर्माध्यक्षं च मनवान् आत्मानं प्रकृतेः परम् ५१ गृहेषु वर्तमानोऽपि स सांभ्रा-
 ज्यश्चियान्वितः नासज्जतेन्द्रियार्येषु निरहं मतिरर्कवत् ५२ एवमध्यात्मयोगेन कर्माण्यनुसमाचरन् पु-
 शानुत्पादयामास पंचाचिप्यात्मसंमतान् ५३ विजितोऽश्वधूमं केशहयसंद्राविणं वृकम् सर्वपांशुलोकपा-
 लानां दधारकः पृथुगुणान् ५४ गोपीयाय जगत्सृष्टेः काले स्वैस्वैच्युतात्मकः मनोवाग्धीर्निभिः सौम्यैर्गुणैः
 संरजयन् यजाः ५५

इत्यर्थः यदा विनोदपात्रमुपहासास्पदं प्रत्युपकारे प्रवृत्तोजनानामुपहासास्पदं निवेदित्यर्थः ४७ रवे भूव-
 र्चस्पतौ आकाशमार्गेणोद्गताः ४८ धुर्याः पुरयः अध्यात्मशिक्षया संस्थितिरैकाग्रता तथा आत्मन्यवस्थितः सन्नेने ४९ ब्रह्मसात्कृतो ब्रह्मण्य-
 पितयया मवति ५० निर्विषंगः कर्मस्वनासक्तः कर्माध्यक्षं कर्मसाक्षिणमुदासीनं मनवानोऽकरोदिति पूर्वणैवान्वयः नासज्जतेत्युत्तरं वा ५१
 ५२ अनिर्दिष्टार्थायाम् ५३ ५४ ५५

सोमश्वासो राजा च स इव भुवो वसुधनं गृह्णन् विसृजंश्वासो सूर्यवद्राज्ञः प्रतपनमाज्ञाकरणम् ५६ अग्निरिव दुर्धर्षः द्यौः स्वर्ग इव ५७
समुद्रो यथा गांभीर्येणैतावानिति न बुध्यते तथा सावभिप्रायतो दुर्बोधो च लराणमेरुरिव ५८ ५९ सर्वात्मा सर्वत्र संचारशक्तिर्वलादि-
भिर्मोतरि श्वेव भूतरा इव श्रीरुद्रः ६० अजो ब्रह्मेव ६१ आत्मवत्त्वे जितेन्द्रियत्वे भक्त्यादिभिः परार्थोद्यमे चात्मनैव तुल्यो निरुपमः ६२
पुंभिः सत्पुरुषैरामः सीतापतिर्यथा सतां कर्णरंध्रेषु प्रविष्टः ६३ इति चतुर्थे टीकायां द्वाविंशतितमोऽध्यायः २२ त्रयोविंशो

राजेत्यधान्नामधेयं सोमराज इवापरः सूर्यवद्विसृजनं गृह्णन् प्रतपंश्च भुवो वसु ५६ दुर्धर्षस्तेजसेवा-
ग्निरर्मेहद्र इव दुर्जयः तितिक्षया धरित्रीव द्यौरिव भीमोऽदो नूणाम् ५७ वर्षतिस्मयथा कामं पजन्य इ-
व तर्पयन् समुद्र इव दुर्बोधः सत्वेनाचलराडिव ५८ धर्मराडिव शिक्षायामाश्चर्ये हिमवानिव कुर्वे-
र इव कोशाद्योगुप्तार्थैर्वरुणो यथा ५९ मातरि श्वेव सर्वात्मा वलेन सहसो जसा अविषत्यतया देवो
भगवान् भूतराडिव ६० कंदर्प इव सौंदर्ये मनस्वी मृगराडिव वात्सल्ये मनुवत्तृणां प्रभुत्वे भगवानजः ६१
बृहस्पतिर्ब्रह्मवाद आत्मवत्त्वे स्वयं हरिः भक्त्या गोगुरुविप्रेषु विष्वक्सेनानुवर्तिषु क्रियाप्रश्रयशी-
लाभ्यामात्मतुल्यः परोद्यमे ६२ कील्योत्स्वगीतया पुंभिस्त्रैलोक्ये तत्र तत्र ह प्रविष्टः कर्णरंध्रेषु-
स्त्रीणां रामः सतामिव ६३ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे एथुचरिते द्वाविंशतितमोऽ-
ध्यायः २२ मैत्रेय उवाच दृष्ट्वात्मानं प्रवयसं मे कदाचैन्य आत्मवान् आत्मना वर्द्धितां शो-
पस्वानुसर्गः प्रजापतिः १ जगत्स्तस्युषश्चापि वृत्तिदो धर्मभूत्सताम् निष्पादितेश्वरादेशो यदर्थ-
मिह जज्ञिवान् २ आत्मजेष्व्वात्मजान्यस्याविरहाद्बुद्धतामिव प्रजासु विमना स्वेकः सदारोगात्तपोवनम् ३

सभार्यस्य वने नित्यसमाधिनः विमानमधिरुत्थाय वैकुण्ठगतिरिष्यते १ प्रवयसं बृहद्ब्रह्मात्तपोवनमगादिति तृतीयेनान्वयः स्वरुतोऽ-
नुसर्गोऽन्नादिसर्गः पुरग्रामादिसर्गश्च वर्द्धितोऽशेषः स्वानुसर्गोऽयम् १ जज्ञिवान् जात आविर्भूत इति २ आत्मजां पृथ्वीम् विमना
सुचिंतातुरासु प्रजासु सदारः सभार्यस्तपोवनमगादिति ३

अदाभ्याविघ्नेनाशयितुमशक्यानियमायस्य वानप्रस्थानां ससंमतउग्रतपस्यारब्धः प्रवृत्तः कर्तरिक्तः यथास्वस्य धरामंडलस्य विजये-
 पूर्वमहतायत्नेन प्रवृत्तस्तथेति ४ उग्रतपोदर्शयति कंदमूलेति त्रिभिः क्वचित् कदाचित् ५ चतुर्दिक्षु चत्वारोऽग्रयउपरिसूर्यं दर्शयति पं-
 चानां तपः संतापो यस्य स पंचतपा आसारं सह तद्व्यासारपाटु शिशिरभक्तौ स्थंडिलेशयो भूमिशायनः संवेदा ६ ७ तेन तपसा क-
 मानुसिन्धेन शनैः प्राप्तेन ध्वस्तानि कर्मोणयस्याऽतोऽमल आशयो यस्य छिन्नानि बंधनानि वासनायस्य ८ ९ १० परिकर्मणा परि-
 चर्यया शब्दसत्त्वात्मामनो यस्य तस्य ज्ञानमभूत् कीदृशम् येन निजमुपाधिं जीवकोशं हृदयग्रंथिं संशयानामसंभावनादीनां पदमा-

तत्राप्यदाभ्यानियमो वैरवानसससंमते आरब्धउग्रतपसि यथास्वविजयेपुरा ४ कंदमूलफलाहारः
 शक्यपणाशनः क्वचित् अश्वसः कतिचित्पक्षान्वायुमक्षस्ततः परम् ५ ग्रीष्मोपंचतपावीरो वषा-
 स्वासारपाण्युनिः आकंठमग्नः शिशिरउदके स्थंडिलेशयः ६ तितिक्षेयं तवाकृदांत ऊर्ध्वरेताजितानि
 लः आरिराधयिषुः रुष्णामचरत्तपउत्तमम् ७ तेन कमानुसिन्धेन ध्वस्त कर्ममलाशयः प्राणायामैः
 सन्निरुद्धपदुर्गच्छिन्नबंधनः ८ सनत्कुमारो भगवान्यदाहाध्यात्मिकं परम् योगं तेनैव पुरुषमभजत्पुरु-
 षर्षभः ९ भगवद्दर्मेणः साधोः श्रद्धया यततः सदा भक्तिभगवति ब्रह्मण्यनन्यविषयाऽभवत् १० तस्या
 नया भगवतः परिकर्म शब्दसत्त्वात्मनस्तदनुसंस्मरणानुपूर्व्या ज्ञानं विरक्तिमदभून्निशितेन येन चिच्छे-
 दसंशयपदं निजजीवकोशम् ११ छिन्नान्यधीरधिगतात्मगतिर्निरीहस्तत्तल्यजेऽच्छिन्नादिदं वयुनेन-
 येन तावन्नयोगगतिभिर्यतिरप्रमत्तो यावद्गदाग्रजकयास्तरति न कुर्यात् १२

अयं चिच्छेद कीदृशेन अनया भक्त्या निशितेन कयं भूतया तस्य भगवतोऽनुसंस्मरणेनानुपूर्तिः संश्रुतिर्यस्यास्तयानिशितेन ११
 किंच छिन्नाऽन्यधीर्देहात्मबुद्धिर्यस्य यतोऽधिगतात्मगतिरतएव निरीहः प्राप्तास्तसिद्धिपुनिस्पृहः येन वयुनेन ज्ञानेन इदं संशयप-
 दं चिच्छेद तत्तल्यजेत्यक्तवान् तत्प्रयत्नादप्युपररामेत्यर्थः तस्य योगसिद्धिष्वपि निस्पृहत्वं युक्तमेवेत्याह तावन्नाप्रमत्तः किंतु-
 प्रमत्तो भवति तस्य श्रीरुष्णाकथारतत्त्वान्नतासुलोभोजात इत्यर्थः १२

१३ देहत्यागप्रकारमाह संपीड्येतिपंचभिः पायुंगुदंसंपीड्येतिमुक्तासनंसूचितम् संपीड्यसीवनींसूक्ष्मांगुल्फेनैवतुमध्यतः सव्येदक्षि
णगुल्फेनमुक्तासनमितीरितम् मूलाधाराद्यायुमुत्सारयन् नाभ्यामवस्थाप्यततः कोष्ठेष्ववस्थाप्य अयूयुजदित्युत्तरेणान्वयः को
ष्ठान्येवाह हृदादीनांद्वंद्वैक्यम् शीर्षेभूमध्यंतस्मिन् १४ तंवायुम् पाठांतरएवमसूत्राणानुत्सर्पयन् क्रमेणमूर्ध्निब्रह्मरंध्रावे
श्यततोदेहारंभकपंचभूतानिसमष्टिभूतेषुविलापितवान् तदाह वायुंवायावयूयुजदेकीकृतवान् कायंदेहगतंकठिनांशंक्षितौ १५
खानिइंद्रियछिद्राणि द्रवांशंतोयेतदेवंदेहंप्रविलाप्याद्वितीयात्मप्रतिपत्यर्थमहाभूतानामपिलयमाह क्षितिमंभस्येकीकृतवान्
तदंभोऽदस्तेजोऽमुंवायुम् १६ तदेवंतामसाहंकारकार्यस्याकाशपर्यंतस्यलयमुक्तासात्विकराजसाहंकारकार्याणालयमाह इंद्रिये

एवंसुवीरप्रवरःसंयोज्यात्मानमात्मनि ब्रह्मभूतोदृढंकालेतत्याजस्वंकलेवरम् १३ संपीड्यपायुं
पाष्णिभ्यांवायुमुत्सारयन्शनैः नाभ्यांकोष्ठेष्ववस्थाप्यहृदुरःकंठशीर्षेणि १४ उत्सर्पयंस्तुतंमू
र्ध्निक्रमेणावेशयानिस्पृहः वायुंवायौक्षितौकायंतेजस्तेजस्ययूयुजत् १५ खान्याकाशेद्रवंतोये
यथास्थानंविभागशः क्षितिमंभसितत्तेजस्यदेवायैनमस्यमुम् १६ इंद्रियेषुमनस्तानितन्मा
त्रेषुयथोद्भवम् भूतादिनाऽमून्युत्क्षिप्यमहत्यात्मनिसंदधे १७

ष्विति इंद्रियेषुमनइतिदेवानामप्युपलक्षणम् सविकल्पकज्ञानेनमनसइंद्रियैराकर्षणात्तेषुलयाभिधानेनतुकार्यत्वात् तदुक्तंगी-
तास्त इंद्रियाणांहिचरतांयन्मनोऽनुविधीयतइति अब्रवेऽंद्रियैर्विषयाकृष्टैराक्षिप्तंध्यायतांमनइति इंद्रियेषुमनइतिपाठेऽप्ययम-
र्थः महादीनांमतेनमश्वाक्षुषम् केषांचिन्मानसम् आनुमानिकत्वमतेऽपींद्रियव्यापारोऽस्त्येव नभोगुणश्चशब्दः श्रोत्रग्राह्योऽतइंद्रि-
यग्राह्यत्वादिंद्रियेषुनभोविलापितमितितानांद्रियाणियथोद्भवमुद्भवोऽवृत्तिलाभःसचविषयाधीनइतिश्रोत्रादीनांविषयेषुशब्दादिषुल-
यः यद्वा तन्मात्रकार्याण्येवंद्रियाणिमनोऽप्यपंचीकृततन्मात्रकार्ये आहंकारिकत्वाभिधानंतदधीनविवक्षयेऽत्यविरोधः भूतादिनाऽ
हंकारेणप्रागवशिष्टनभःसहितानींद्रियाण्युत्क्षिप्यपरतोनीत्वाभूतादौक्षिप्त्वातेनसहमहत्तत्वेसंदधइत्यर्थः १७

सर्वेषां गुणानां कार्याणां विन्यासः स्थितिर्ये स्मिन्संमहांतम् मायामये मायोपाधिप्रधाने जीवे तच्चानुशयमुपाधियः पूर्वमनुशयापुमान्जीवोः
 सौष्टुर्वदृष्टिर्नास्थितः सन्नजहादित्यर्थः १८ वनप्रवेशमारभ्य राज्ञः कथामाह अर्चिर्नामैति चतुर्भिः अनुगताः नुजगाम अतदहो
 तदपि नाहेति याकिं पद्मो मुखः स्पर्शनामिति यत् १९ मर्तुर्वतं यद्भिः शयनादितस्मिन्धर्मैर्यानिष्ठातया कृपाणां मयमार्गं देहयाचाकंद
 मृत्नादिहृत्तिस्तया चार्तिदुःखं न माप तत्र हेतुः प्रेयसः करेण स्पर्शने मानश्च ताभ्यां निवृत्तिर्यस्याः २० एथिव्याः पत्युर्दुहितृत्वं तु तस्या देव

तंसर्वगुणविन्यासं जीवे मायामयेन्यधात् तच्चानुशयमात्मस्य मसावनुशयापुमान् ज्ञानं वैराग्यवीर्येण
 स्वरूपस्योजहात्प्रभुः १८ अर्चिर्नाममहाराज्ञा तत्पत्यनुगतावनमं सकुमायते दहोत्रयत्पत्यास्य
 शनं मुखः १९ अर्तविभर्तुर्वतधर्मनिष्ठयागश्चपयाचारपदहयाचया नाविंदतातिपरिकेशिताः पिप्सा-
 प्रेयस्करस्पर्शानमाननिवृत्तिः २० देहविपन्नारिवलचेतनादिकंपत्युः एथिव्यादयितस्य चात्मनः आल-
 क्ष्यकिंचिच्चविलप्यसासती चितामयारोपयदाद्रसानुनि २१ विधायकृत्यं हृदि नीजलाभ्रतादत्वाद-
 कं मर्तुरुदारकर्मणाः नत्वा दिविस्थांश्चिदशांस्त्रिः परीत्या विवेश बन्धिध्यायती मर्तुपादौ २२ विलोक्या
 नुगतां साध्वीष्टयुर्वारवरपतिम् तृष्टुवुवरदा देवदेवपत्यः सहस्रशः २३ कुर्वत्यः कुसुमासारतस्मिन्म-
 दरसानुनि नदत्स्वप्नरतयै पुगुणोतिस्मपरस्परम् २४ देव्युक्तुः अहोदयं वधूधन्यायाचिवे-
 भूभुजोपतिम् सवात्मनापतिं भजेयज्ञश्रीविधूरिव २५ संपानूनवृजल्यूधेमनुवन्त्यपति सती प-
 श्यतास्मान्नीत्याचिर्देवि भाव्येन कर्मणा २६ तेषां दुरापं कित्वन्यन्धेत्यानां भोगवत्पदम् सुविलासायुषो
 यैवेनैकम्यसाधयत्युत २७ सर्वाचितो वतात्मधुकृत्कृच्छ्रेण महता मुवि लब्ध्वा पवर्ग्यमानुष्यं विपयेषु-
 विपज्जते २८

तारूपेण विपन्नेन प्रमत्तविलं चेतनादिकं यस्मिन् स्थिता मर्तुदेहमात्रद्वयतंदेहं चितामारोपयत् २१ कृत्यं तत्कालोचितं
 विधाय हृदि न्याजल आभ्रतास्नाता सती मर्तुरुदारकंदत्वादित्यन्तरिक्षे स्थितान्नत्वा बन्धिं प्रदक्षिणीकृत्य २२ देवैः संहिताः २३ गृणोति स्म
 अभाषत २४ २५ २६ भगवान्ययते गम्यते नैवेति तथा तन्नेकम्यं ज्ञानं ये चंचलायुषोऽपि साधयंतितेषां मन्यदेवादिपदं किमु दुर्लभं न
 किंचिदित्यर्थः २७ अमर्तुशोचति सर्वाचित इति यत आत्मने हसति योऽपवर्गसाधनं मानुष्यं लब्ध्वाऽपि विपयेष्वभासितं यानि २८

२९ ३० ३१ विशांपश्वादीनां वैश्यादीनां वापतिः स्यात् ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ यद्यपि बहूनि फलानि भवन्ति तथाऽपि मुक्तान्यसंग एव श्रवणादिकुर्यात् ३७ महतो भगवतो माहात्म्यस्य सूचकम् पार्थवीं पृथुसंबंधिनीम् पार्थिवीमिति वापाठः ३८ प्रथयन् कीर्तयन् भव

मैत्रेय उवाच स्तुवंतीष्वमरस्त्रीषु पतिलोकं गता वधूः यं वा आत्मविदां धुर्यो वै न्यः प्रापाच्युता शयः २९ इत्यभूतानुभावो सोऽप्युः पृथुपराक्रमः कीर्तितं तस्य चरितमुद्दामचरितस्य ते ३० यद्दृष्टमहत्पुण्यं श्रद्धयाऽवाहितः पठेत् श्रावयेच्छृणुयाद्वापि स पृथोः पदवीमियात् ३१ ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चस्वी राजन्यो जगतीपतिः वैश्यः पठन् विद्वपतिः स्याच्छूद्रः सत्तमतामियात् ३२ त्रिः कृत्वद्दमा कर्ण्यनरो नार्यथवाहता अप्रजः स्रुप्रजतमो निर्धनो धनवर्त्तमः ३३ अस्पृष्टकीर्तिः स्रुयशामूरवो भवति पण्डितः इदं स्वस्त्ययनं पुंसामंगल्यनिवारणम् ३४ धन्यं यशस्यमायुष्यं स्वर्ग्यं कलिमलापहम् धर्मार्थकाममोक्षाणां सम्यक् सिद्धिर्मभीष्कभिः ३५ श्रद्धयेत दनुश्चाव्यं चतुर्णां कारणं परम् विजयाभिः सुरवाराजाश्च त्वैतदनुयातियान् बलितस्मै हरंत्यग्रे राजानः पृथुवयथा ३६ मुक्तान्यसंगो भगवत्यमलां भक्तिमुद्दहन् वै न्यस्य चरितं पुण्यं शृणुयाच्छ्रावयेत्पठेत् ३७ वैचित्रवीर्याभिहितं महन् माहात्म्यसूचकम् अस्मिन्कृतमतिर्मर्त्यः पार्थवीं गतिमाप्नुयात् ३८ अनुदिनमिदमादरेण शृण्वन् पृथुचरितं प्रथयन् विमुक्तसंगः भगवति भवसिंधुपोतपादे स च निपुणालभते गतिमनुष्यः ३९ इति श्री० चतुर्थस्कंधे त्रयोविंशोऽध्यायः २३ मैत्रेय उवाच विजिताश्वोऽधिराजासीत् पृथुपुत्रः पृथुश्रवाः यवीयेभ्यो दूदात्काष्ठाभ्रातृभ्यो भ्रातृवत्सलः १ हर्यक्षायादिशत्र्यान् चीं धूम्रकेशाय दक्षिणाम् प्रतीचीं हकसंज्ञाय तुर्यां द्रविणसेविभुः २

सिंधोपोतः पादौ यस्य ३९ इति चतुर्थे टीकायां त्रयोविंशोऽध्यायः २३ एकादशभिरध्यायैः पृथोश्चरितमीरितम् प्रचेतसामयाशाभिस्तन्मध्ये पंचभिः पितुः १ चतुर्विंशे प्रपौत्रास्तु पृथोः प्राचीनबर्हिषः प्रचेतसां पुनस्तेभ्योरुद्रगीतं च वर्ण्यते २ अधिराज-आसीदित्यर्थः यवीयेभ्यः कनिष्ठेभ्यः काष्ठादिशः १ तुर्यां चतुर्थीम् २

शकाल्लब्धावरमंतर्धानसंज्ञितोवभूव एयोरश्वमेधेः श्वविजयावसरे ३ अपत्यत्रयमेवाह पावक इति पुरायः शापस्तस्मान्पुन्ये
 पुउत्पन्नाः संतः योगगतिमग्नित्वंप्राप्ताः ४ नमस्त्वयामन्यस्याभार्यायाम् अंतर्धानस्यविशेषणम् य इति एतेनशक्रादंतर्धा
 नगतिलाभेकारणमुक्तम् ५ सचांतर्धानोराज्ञांरुत्तिकरादानादिभिर्दोरुणांपरपीडात्मकांमन्यमानोविससर्जह ६ हंतित्त्वानां
 क्लेशमितिहंसस्तंपुरुषंपूर्णम् कुशलंपुण्यंतद्रूपेणसमाधिना ७ ८ हाविर्धानिर्हविर्धानस्यपुत्रः योगेषुचप्राणायामादिषु ९

अंतर्धानगतिंशकाल्लब्धाः तर्धानसंज्ञितः अपत्यत्रयमाधत्तुशिरंविडिन्यांससंमतम् ३ पावकः
 पवमानश्चशक्तिरित्यग्नयःपुरा वसिष्ठशापादुत्पन्नाः पुनर्योगगतिंगताः ४ अंतर्धानानमस्व
 त्यांहविर्धानमविदत्त य इद्रमश्वहृतीरविद्वानपिनेजघ्नवान् ५ राज्ञांरुत्तिकरादानंदंशकाल्कादिदा
 रुणांम् मन्यमानोदीर्घसत्रव्याजेनविससर्जह ६ तत्रापिहंसंपुरुषंपरमात्मानमात्महृक् यजस्तद्धो
 कतामापकुशलेनसमाधिना ७ हविर्दानान्दविर्दानींविदुरासूतपदसूतान् बहिषदगयेशकृकृ-
 णांसत्यंजितव्रतम् ८ बहिषत्समहाभागोहाविर्धानिः प्रजापतिः क्रियाकांडिधुनिष्णातायोगेषु
 चकुरुहह ९ यस्येदंदेवयजनमनुयज्ञंवितन्वतः प्राचीनाग्नेः कुशैरासीदास्तुतंवस्तुधातलम् १०
 सामुद्रादेवदेवोक्तामुपयमेशतद्रुतिम् यावीक्ष्यचारुसर्वांगीकिशोरीसुखलंकृताम् परिक्रमंती
 मुदाहंचकमेऽग्निः शक्तीमिव ११

क्रियाकांडनिष्णातत्वमाह यस्येति इदं वस्तुधातलं देवयजनं यज्ञं वादं वितन्वतः य
 धैकोयज्ञः कृतस्तत्समीप एव यज्ञांतरं कुर्वतः सतः अतएव प्राचीनबर्हिरित्युच्यते १० समुद्रस्य कन्यां देवदेवेन ब्रह्मणोपदिष्टां
 तद्रुतिं नाम किशोरीं बालां परिक्रमंतीं प्रदक्षिणं गच्छंतीं शक्तीमिवेति एवं व्याख्यायते सप्तर्षिणां सत्रे तद्भार्यादर्शनेनाग्निः काम-
 संतप्तो भूत् तंच तद्भार्यास्वाहानामसप्तर्षिभार्यारूपधारिणी सतीरमयामासरमयित्वा च तद्रेतः शक्तीरूपेण शरस्तं बेनिधा-
 या गच्छत् तां यथा सप्तर्षिभार्याभ्यां त्याग्निः कामितवान् तद्वदिति शक्तीमिवेति पाठेऽस्ती कथृतधारा मिवेत्यर्थः ११ ७

सूर्ययानवोदयेवविबुधादयोविजिताअभिभूतास्तच्चनूपुरैः पादौक्कणयंत्यैवध्वनिमात्रेणेत्यर्थः १२ तुल्यं नामव्रतमाचारश्चयेषां
धर्मस्नाताधर्मपारगाः १३ तपसातपसांपतिंहरिमार्वयन् अर्चयामासुः १४ १५ १६ मुनयोऽपिसंगत्यागेनासुमिष्टंयंदध्युरेवकेव-
लंननुप्रापुः तेनशिवेन १७ ननुमुनीनां किंतुद्व्यानेनघोरत्वादित्याशंक्याह आत्मारामोऽपिलोकरचनायाःपालनाय १८ गु-
र्वाक्षाकारिणांशिवदर्शनंस्वतएवभवतीत्याशयेनाह प्रचेतस इति १९ समुद्रमुपसमुद्रात्किंचिन्यूनम् उपोधिकेचेतिकर्मप्र-

विबुधास्तरंगंधर्वमुनिसिद्धनरोरगाः विजिताःसूर्ययादिस्तुक्कणयंत्यैवनूपुरैः १२ प्राचीनव-
हिषःपुत्राःशतद्रुत्यादशाभवन् तुल्यनामव्रताःसर्वधर्मस्नाताःप्रचेतसः १३ पित्रादिष्टाःप्र-
जासंगतपसेऽणवमाविशन् दशवर्षसहस्राणि तपसाऽचस्तपस्पतिम् १४ यदुक्तं पथिदृष्टेनगिरि-
शेनप्रसीदता तद्व्यायंतोजपंतश्चपूजयंतश्चसयताः १५ विदुरउवाच प्रचेतसांगिरित्रेण
ययासीत्पथिसंगमः यदुताहहरःप्रीतिस्तनोब्रह्मन्वदार्थवत् १६ संगमःखलुविप्रर्षेशिवेनेहशरीरि-
णाम् दुर्लभोमुनयोदध्युरसंगाद्यमभीप्सितम् १७ आत्मारामोऽपियस्त्वस्यलाककल्पस्यराधसे श-
क्त्यायुक्तोविचरतिघोरयाभगवान्भवः १८ मैत्रेयउवाच प्रचेतसःपितुर्वाक्यंशिरसादाय
साधर्वः दिशंप्रीतीर्चाप्रययुस्तपस्यादृतचेतसः १९ समुद्रमुपविस्तीर्णमपश्यन्समहत्सरः महन्म-
नइवस्वच्छंप्रसन्नसलिलाशयम् २० नीलरक्तोत्पलांभोजकल्हारेदीवराकरम् हंससारसचक्रा-
ङ्ककारंडवनिक्कूजितम् २१ मत्तम्रमरसोस्वर्यहृष्टरोमलताऽघ्रिपम् पद्मकोशरंजोदिक्षुविक्षिपतापवनेनोत्सवोयस्मिन् २२
पत्पवनोत्सवम् २२

वचनीयः प्रसन्नाः सलिलाशयामत्स्यादयोयस्मिन् २० नीलोत्पलादीनामाकरंजन्मस्थानम् उत्प-
लांभोजकल्हाराणिरात्रिदिनसंध्याविंकासीनि इंदीवरं नीलोत्पलंतस्यपुनरुक्तिप्राचुर्यज्ञापनार्थं हंसादिभिर्निकूजितम् २१ मत्ता-
नांम्रमराणां सोस्वर्येणहृष्टरोमाणोलताऽघ्रिपायस्मिन् पद्मकोशरंजोदिक्षुविक्षिपतापवनेनोत्सवोयस्मिन् २२ ६५

तत्रमृदंगपणवादिवाद्यमनुषश्चादिव्येर्मार्गमेदेर्मनोहरं गांधर्वं गानमाकर्ण्य विस्मयं प्राप्ताः पादांतरे मृदंगपणवादि अवतूरस्तत्तेषां ध्वनिम-
तिरस्कुर्वन्नित्यर्थः २३ तच्च त्रिलोचनं वीक्ष्य जाताश्चर्याः प्रणे मुरित्युत्तरेणान्वयः २४ तप्तहेमराशिसदृशकांतिम् शितिर्नालः कंदो यस्य
तम् २५ २६ वेदिपदो बर्हिषदश्चिकीर्षितं भगवदाराधनं विदितम् २७ अनुग्रहकारणमाह यः साक्षाद्वास्तुदेवं प्रपन्नः स हि मे प्रियः कथं
मृतम् रंहसः सूक्ष्माश्चिगुणात्प्रधानात् जीवसंज्ञितात्पुरुषाच्च परंप्रकृतिपुरुषयोर्नियंतारमित्यर्थः २८ तत्किंतस्य महत्तमत्वादित्याह स्व

तत्र गांधर्वमाकर्ण्य दिव्यमार्गमनोहरम् विसिस्म्य राजपुत्रास्ते मृदंगपणवाद्यनु २३ तर्ह्येव सरसस्त-
स्मान्निष्क्रामंत स हानुगम् उपगीयमानं मम रप्रवरं विबुधानुगैः २४ तप्तहेमनिकायां शितिकंदं त्रि-
लोचनम् प्रसादस्तु मुखं वीक्ष्य प्रणे मुर्जातको तु काः २५ सतान्प्रपन्नातिहरो भगवान्धर्मवत्सलः ध-
र्मज्ञानशीलसंपन्नान्प्रातः प्रीतानुवाच ह २६ श्रीरुद्र उवाच यूयं वेदिपदः पुत्रा विदितं वश्चिकी-
र्षितम् अनुग्रहाय भद्रं व एव मे दर्शनं कृतम् २७ यः परं रंहसः साक्षाच्चिगुणाज्जीवसंज्ञितात् भगवंतं
वास्तुदेवं प्रपन्नः स प्रियो हि मे २८ स्वधर्मनिष्ठः शतजन्मभिः पुमान् विरिञ्च्यतामिति ततः परं हि माम्
अव्याकृतं भागवतोऽयं वैष्णवं पदं यथाऽहं विबुधाः कलाऽत्यये २९ अथ भागवता यूयं प्रियास्य भग-
वानुयया न मे भागवतानां च प्रेयानन्योऽस्ति कर्हिचित् ३० इदं विविक्तं जस व्यं पवित्रं मे गलं परम् निःश्रे-
यसं करं चापि श्रूयतां तद्ददामि वः ३१ मे वैय उवाच इत्यनुकोशहृदयो भगवानाहतान् शि-
वः बद्धांजलीनुराजपुत्रान्नारायणपरो वचः ३२

धर्मनिष्ठः पुमान्बहुभिर्जन्मभिर्विरिञ्च्यतां प्राप्नोति ततोऽपि पुण्या-
तिशयेन मामेति भागवतस्तु अथ देहांते अव्याकृतं प्रपंचातीतं वैष्णवं पदमेति यथाऽहं रुद्रो भूत्वाऽधिकारिकवद्वर्तमानः विबुधादे-
वाश्चाधिकारिकाः कलात्ययेऽधिकारांते लिंगभंगे सत्येप्यति २९ अथ भागवतत्वात् यूयं मे प्रियाः स्य भवद्भिरपि मयि प्रीतिः का-
र्येत्याशयेनाह मे मदन्यो भागवतानां च प्रेयान्नास्ति ३० अत इदं जस व्यं श्रूयतामिति विविक्तमसंकीर्णं यथा भवति ३१ सूक्ष्मा-
दी बह्वणा सृष्ट्वा पुत्रेभ्यः प्रोक्तमिदं स्तोत्रं प्राह प्रचेतोभ्यः रूपया भगवान् शिवः ३२

तेजितंतवोत्कर्षः आत्मविद्भुर्याणां स्वस्तये शोभनसत्ताये स्वानंदलाभायेत्यर्थः अतो मे स्वस्तिः स्वानंदसत्ताः स्तननुममोत्कर्षो मर्दर्य एव
किं न स्यात्तत्राह भवताराधसास्वानंदरूपेण राहंसिद्धं त्वं परमानंदरूपेणैव नित्यं स्थित इत्यर्थः अतएव भूतायात्मने तुभ्यं नमः सर्व-
स्मै सर्वरूपाय च ३३ सर्वरूपत्वं प्रपंचयन् प्रणमति सार्धैर्दशभिः पंकजं लोकात्मकं नाभौ यस्य तस्मै कारणात्मने नमः कारणत्वादेव
सृज्यानां प्राणिनां यउपाधयो भूतानि सूक्ष्माणि तन्मात्राणीन्द्रियाणि च तेषामात्मने नियंत्रे अंतःकरणचतुष्टयाधिष्ठातृत्वेन प्रणमति च
तुभिः श्लोकार्धैः वासुदेवाय चित्ताधिष्ठात्रे कूटस्थाय निर्विकाराय चित्तस्यैकरूपत्वात् ३४ संकर्षणाय हंकाराधिष्ठात्रे सूक्ष्माया व्यक्ता-
यदुरंतायानंतायांतकाय मुरवाग्निनालोकदाहकाय विश्वस्य प्रकृष्टो बोधो यस्मात् अंतरात्मने बुद्ध्यधिष्ठात्रे ३५ तृषीकाणामीशं-

श्रीरुद्र उवाच जितंत आत्मविद्भुर्यस्वस्तये स्वस्ति रस्तमे भवताराधसाराहंसं सर्वस्मा आत्मने न-
मः ३३ नमः पंकजनाभाय भूतसूक्ष्मैन्द्रियात्मने वासुदेवाय शांताय कूटस्थाय स्वरोचिषे ३४ संक-
र्षणाय सूक्ष्माय दुरंतायांतकाय च नमो विश्वप्रबोधाय प्रद्युम्नायांतरात्मने ३५ नमो नमोऽनिरुद्धा-
य तृषीकेशैन्द्रियात्मने नमः परमहंसाय पूर्णाय निभृतात्मने ३६ स्वर्गापवर्गद्वाराय नित्यं शक्तचिष-
दे नमः नमो हिरण्यवीर्याय चातुर्होत्राय तंतवे ३७ नम ऊर्जद्विषेत्रय्याः पतये यज्ञरेतसे तृप्तिदा-
य च जीवानां नमः सर्वरसात्मने ३८ सर्वसत्त्वात्मदेहाय विशेषाय स्थवीयसे नमस्त्रैलोक्यपा-
लाय सहजो जवलात्मने ३९

यदिन्द्रियं मनस्तदात्मने सूर्यरूपेण प्रणमति परमहंसाय सूर्याय पूर्णाय तेजसा विश्वव्या-
पिने निभृतात्मने क्षयरुद्धिशून्याय ३६ स्वर्गापवर्गद्वाराय च शक्तचिन्त्यतः करणे निषीदतीति शक्तचिषत् तस्मै हंसः शक्तचिषदिति श्रुतेः
हिरण्यं वीर्यं यस्य तस्मात् अग्निरूपाय चातुर्होत्रं कर्म तस्मै तत्साधनायेत्यर्थः कुतस्तंतवे तद्विस्तारकाय ३७ सोमत्वमाह ऊर्जपितृ-
णामन्नाय इषे देवानामन्नाय यज्ञरेतसे सोमाय सहिपितृणां देवानां चान्नम् एवं रूपाय त्रय्याः पतये हरये नमः सूर्याग्निः सोमत्वं-
नैव तेजस्त्वमुक्तम् जलत्वमाह सर्वरसात्मने जलरूपाय ३८ विशेषाय पृथ्वीरूपाय सर्वेषां सत्त्वानां प्राणिनां य आत्मानस्तेषां
देहाय स्थवीयसे विराट् देहाय च त्रैलोक्यपालाय वायवे सह आदिरूपाय सहिप्राणरूपेण त्रैलोक्यं पालयति सह आदिधर्माय च ३९

नमस्तु आकाशायार्थानां लिङ्गायज्ञापकायशब्दगुणत्वात् अंतर्बहिरात्मनेऽतर्बहिर्यवहारालंबनाय एवं महाभूतरूपत्वमुक्तम् अमुष्मैस्वर्गाय
 सूरिवर्चसे एष वै ज्योतिष्मंतं पुण्यलोकं यतीति श्रुतेः ४० प्रवृत्ताय च निवृत्ताय च कर्मणे पितृदेवाय यथा कर्मणि पितृदेवमाभिफलाया धर्म
 फलरूपाय च मृत्यवे ४१ हे ईश आशिषां कारणात्मने सर्वकर्मफलदात्रे मनवे सर्वज्ञाय मंत्रात्मकायेति वा विष्णुत्वेन प्रणमति बृहते धर्मा
 यपरधर्मात्मने रुष्णाय ४२ रूद्ररूपेण प्रणमति मीदुपेरुद्राय अहंकृतमहंकारस्तदात्मने सच्चकर्तृकरणकर्मशक्तित्रयसमेतस्त
 स्मै ब्रह्मत्वेन प्रणमति चेतोज्ञानमाकूतिः क्रियातद्रूपाय वाचां विविधा विभूतिः सृष्टिर्यस्यात्तस्मै ४३ एवं नमस्कृत्य दर्शनं प्रार्थयते

अर्थलिङ्गाय नमः सेनमोऽतर्बहिरात्मने नमः पुण्याय लोकाय अमुष्मै सूरिवर्चसे ४० प्रवृत्ताय निवृत्ताय
 पितृदेवाय कर्मणे नमो धर्मविपाकाय मृत्यवे दुःखदाय च ४१ नमस्तु आशिषामीशमनवे कारणा
 त्मने नमो धर्माय बृहते रुष्णाय कुंठमेधसे पुरुषाय पुराणाय सारव्ययोगेश्वराय च ४२ शक्तित्रय
 समेताय मीदुपेऽहंकृतात्मने चेत आकूतिरूपाय नमो वाचो विभूतये ४३ दर्शनं नो दिदृक्षुणां देहि
 भागवता चिंतम् रूपं प्रियतमं स्वानां सर्वेन्द्रियगुणां जनम् ४४ स्निग्धं प्रावृद्धं घनश्यामं सर्वसौंदर्य-
 संग्रहम् चारवायेत चतुर्बाहुं सृजात रुचिराननम् ४५ पद्मकोशपलाशाक्षं सुंदरं भुवनासिकम् स-
 हिजं सुकपोलास्यं समकर्णं विभूषणम् ४६ प्रीतिप्रहसितापांगमलकैरुपशोभितम् लसत्पंकज
 किंजल्कदुकूलं मृदुकुण्डलम् ४७

दर्शनमिति नवमिः भागवतैः सत्कृतं दर्शनं देहीत्यस्य विवरणं रूपमित्यादिप्रदर्शयेत्यंतम् स्वानां भक्तानां प्रियतमं रूपं प्रदर्शयेति नवमं
 नान्वयः सर्वेषां इंद्रियाणां ये गुणा विषयास्तेषां जनं व्यंजकं सर्वेन्द्रियविषयविषयिरूपमित्यर्थः सर्वेन्द्रियाणि स्वगुणैरनन्तरं जयती-
 ति वा ४४ स्निग्धः प्रावृद्धिर्घनस्तद्वत् श्यामम् सर्वेषां सौंदर्याणां संग्रहो यस्मिन् चारव आयताश्चत्वारो बाहवो यस्मिन् सृजातं य-
 योचितं सर्वावयवरुचिरपाननं यस्मिन् ४५ पद्मस्य कोशे मध्ये यानि पलाशानि तद्वदक्षिणीयस्मिन् सुकपोलमास्यं यस्मिन् समौ क-
 र्णौ विभूषणं यस्य कुण्डलयोरग्रे वक्ष्यमाणत्वात् ४६ प्रीत्या प्रहसिता विवापांगौ यस्मिन् ४७

स्फुरन्तिकिरीटादानियस्मिन् शंखादिमदुत्तमर्द्धिलक्ष्मीः यद्वा एतैरुत्तमाभ्रद्विरुत्कर्षोयस्यास्तितत् ४८ सौभगयुक्ताग्रीवायेन सिंह-
 स्यस्कंधेपरितः केसराएव त्विषस्तादृशीः सर्वतस्त्वषोविभ्रच्चसौसौभगग्रीवः कौस्तभोयस्मिन् यद्वासिंहस्यवस्कंधोतयोस्त्वषः कुं-
 डलहारादिर्दाभिर्विभ्रदितिष्टयग्विशेषणम् सौभगयुक्ताग्रीवायेनसकौस्तभोयस्मिन् श्रियाहेतुभूतयाक्षिसस्तिरस्कृतो निकषाशमो
 स्वर्णरेखांकितो निकषणपाषाणोयेनतादृशेनोरसाउल्लसच्छोभमानम् ४९ श्वासोच्छ्वासाभ्यांसं विलग्नाश्चंचलावलयस्ताभिर्वल्गुसंद-
 रदलवदश्वत्यपत्रसदृशमुदरंयस्मिन् प्रतिसंक्रामयत् यतो निर्गतंतेनैवद्वारेणपुनः प्रवेशयदिव ५० श्यामश्रोण्याः धिकंरोचिष्णुयत्पीतं
 दुकूलंतत्रस्वर्णमयीमेखलायस्मिन् अंग्रीचजंघेचऊरूचनिम्ने अनुन्नतेजानुनीचसमैश्चारुभिरेतैः शोभनंदर्शनंयस्यसमाश्वारवौ ५-

स्फुरत्किरीटवलयहारनूपुरमेखलम् शंखचक्रगदापद्ममालामण्युत्तमर्द्धिमत् ४८ सिंहस्कंधत्वि-
 षोविभ्रत्सौभगग्रीवकौस्तभम् श्रियाऽनपायिन्याक्षिसनिकषाशमोरसोल्लसत् ४९ पूरेचक्रसंविग्न-
 बलिवल्गुदलोदरम् प्रतिसंक्रामयद्दिश्वनाभ्यावर्तगभीरया ५० श्यामश्रोण्याधिरौचिष्णुदुकूलस्वर्णमे-
 खलम् समचावैघ्रिजंघोरुनिम्नजानुसदृशनम् ५१ पदाशरत्पद्मपलाशरोचिषानरेवद्युभिर्नौऽत-
 रघंविधुन्वता प्रदर्शयस्वीयमपास्तसाध्वसंपदंगुरोमार्गगुरुस्तमोजुषाम् ५२ एतद्रूपमनुध्येयमा-
 त्मशद्भिर्मभीप्सताम् यद्भक्तियोगोऽभयदः स्वधर्ममनुतिष्ठताम् ५३ भवान्भक्तिमतालभ्योदुर्ल-
 भः सर्वदेहिनाम् स्वराज्यस्याप्यभिमतएकांतेनात्मविद्धतिः ५४ तंदुराराध्यमोराध्यसतामपिदुराप-
 या एकांतभक्त्याकोवांछेत्पादमूलंविनाबहिः ५५ ध्यादयोयस्मिन् शोभनंदर्शनंयस्येतिपदत्रयंवा ५१ यदादी-

पस्थानीयेन यद्वा एवमभूतेनपदोपलक्षितंरूपंपदंशरणंप्रदर्शयेत्यर्थः शरत्पद्मंतस्यपलाशंतद्द्रोचिर्यस्यतेन नरवदीप्तिभिरंतर्भवमघ-
 प्रज्ञानंविधुन्वतास्वीयंरूपंपदंप्रदर्शय अपास्तंपद्मादादीनांसाध्वसंयेनतत् हेगुरो यतस्त्वमेवतमोजुषामज्ञानामस्माकंमार्गंप्रदर्शकोगुरुः
 ५२ अतिदुर्लभमिदंमयाप्रार्थितमितिस्तोतैवाह एतद्रूपमनुध्येयं ध्यानार्हमेवनतुप्रत्यक्षतः प्राप्यमित्यर्थः ५३ तर्हि किंकेनापिनप्राप्य-
 तेतत्राह भवानितिदुर्लभत्वमेवाह स्वर्गेराज्यंयस्यतस्याप्यभिमतः स्पृहणीयः किंच एकांतेनात्मवित्तृतस्यापिगतिर्गम्यः ५४ अत-
 स्त्वद्यतिरेकेणनकिंचिद्वांछामीत्याह तंत्वामेकांतभक्त्याऽराध्यबहिः स्वर्गादिसुरवम् ५५ ७ ७ ७ ७

तत्र हेतुः यत्र पादमूलेशरणं प्रविष्टं कृतांतः कालो ममायं वश इति नाभिमानं करोति किं कुर्वन् वीर्यं प्रभावः शौर्यं सुखाहः ताभ्यां विस्फूर्जितं
तथा स्फूर्जितं तथा भ्रुवा विश्वं विध्वंसयन्नपि ५६ त्वत्पादमूलं प्रविष्टं कृतांतं मया भावः कियानयं लाभः यतस्त्वद्भक्तसंग एव सकल
पुरुषार्थं श्रेणिशिरसिनरी नतीत्याह भगवत्स्तवसंगिना संगस्य क्षणार्धेनापि स्वर्गे न तुल्येन गणयामिनचा पुनर्भवमोक्षम् मर्त्यानां
माशिषो राज्याद्याः किमुत ५७ अयं अतो हेतोरनघावघहरावंधीयस्य तस्य तव कीर्तिर्यशस्तीर्यंगंगातयोः क्रमेणांतर्बहिः स्नाना-
भ्यां विधूतः पाप्मायेषाम् अतएव भूतेष्वनुकोशः रूपास्तत्त्वं चरागादिरहितं चित्तं शीलं चार्जवादि विद्यते येषां संगमोः स्यात्कस्यात्
एष एव नस्त्वदनुग्रहः ५८ तत्त्वज्ञानं च त्वद्भक्तसंगो देवभवतीत्याह नयस्येति येषां सतां भक्तियोगेनानुगृहीतं शब्दं सद्यस्य चित्तं बाह्या-

यत्र निविष्टं शरणं कृतांतो नाभिमान्यते विश्वं विध्वंसयन् वीर्यं शौर्यं विस्फूर्जितं भ्रुवा ५६ क्षणार्धेनापि
तुल्येन स्वर्गेनापुनर्भवम् भगवत्संगि संगस्य मर्त्यानां किमुता शिषः ५७ अथानघावघेस्तव कीर्तिती-
र्ययोरंतर्बहिः स्नानं विधूतपाप्मानाम् भूतेष्वनुकोशस्तत्त्वं शीलं चार्जवादिनां स्यात्संगमोः अनुग्रह एव नस्त्वव ५८
नयस्य चित्तं बहिरर्थं विध्वंसयन् तमो गुहायां च विशदमा विशत् यद्भक्तियोगानुगृहीतं मज्जसा मनुविचरेण
नुतत्र ते गतिम् ५९ यत्रेदं व्यजते विश्वं विश्वं स्मिन्नवभातियत् तत्त्वं ब्रह्म परं ज्योतिराकाशाभिर्वा विस्तृत
म् ६० यो माययेदं पुरुषं रूपया सृजति मतिभूयः क्षपयत्यविक्रियः यद्देदं बुद्धिः सदिवा त्वदुस्य यातमात्म
तत्र भगवन्प्रतीमहि ६१ क्रिया कलापैरिदमेव योगिनः श्रद्धाः निवृत्ताः साधुयजंति सिद्धये भूतैर्द्रियांतः क
रणोपलक्षितं वेदे च तत्रैव त एव कोविदाः ६२

यं विक्षिप्तं न भवति तमोरूपायां गुहायां च ना विशत् लयेन प्राप तत्र तदा मुनि
स्तव गतिं तत्त्वं पश्यति ५९ कीदृशं तत्त्वं तदाह यत्रेति ६० जगत्तुपादानत्वेन तत्त्वं लक्षितं निमित्तत्वेनापि तदेव लक्षयन्नाह यदं विश्वं सदिवा पर
मायं मिवा सृजत् कथं भूतया यया मेदं बुद्धिरन्येषां भवति तथा आत्मनि त्वयि दुस्य या स्वकार्यं कर्तुं मसमर्थं या तत्त्वां निरस्तमेदं प्रतीमहि जानीमः
६१ यद्यपि त्वमेव निमित्तं ब्रह्म तथापि प्रागुक्तं साकारं तत्त्वं रूपं यदं व्यजंति त एव वेदागम तत्त्वज्ञा इत्याह क्रिया कलापैर्येकमेव योगिनः पूजयंति त
एव कोविदाः तत्त्वे तदनादित्येव लक्षणे प्रवृत्ताः तत्र आगमे कथं भूतमिदं भूतैर्द्रियांतः करणैरस्वतंत्रं यदुपलक्ष्यते नियंत्तु रूपं तत् ६२

नन्वभिन्नेमयिमेदं कुर्वतः संतः कथंते कोविदाः नहि ते मेदः क्रियते त्वयैव क्रीडार्थं चेतनात्मको मेदः कृत इत्याह त्वमिति आद्यस्त्वमेक एव सत्ता
मायारव्याशक्तिर्यस्य पञ्चात्तयाशक्त्यारजः सत्वतमसां द्वैक्यम् यतो रज आदेर्महानहंकारः खंचमरुदग्निर्वार्धराश्च वारुदकं सराश्च र्षय-
श्च भूतगणाश्चैव मिदं जगद्यतो भवति तद्विभिद्यत इत्यन्वयः ६३ एतदुपपादयति जरायुजांडजस्वेदजोद्भिज्ज रूपेण चतुर्विधं स्वांशेन प्रविष्टः
अथोदतिहेतोः पुरस्यांतः संतमंशं चिदाभासं पुरीशायनात् पुरुषं विदुः तर्हि किमीश्वरमेव संसारिणं विदुः नेत्याह सरधामधुमाक्षिकास्ताभिः सृ-
ष्टं मध्विवक्षुल्लकं विषयस्वरवमविद्यावतः सन् यो भुंक्ते तं जीवं विदुः तथा च श्रुतिः तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति
निर्णीतं च गुहां प्रविष्टावात्मानो हितदर्शनादित्यत्र ६४ तव तु सर्वं नियंतुः कुतः संसार इत्याह यः स्वशक्त्येदं सृष्टवान् स एष त्वं रवलुभूतेरे

त्वमेक आद्यः पुरुषः सत्तशक्तिस्तयारजः सत्वतमो विभिद्यते महानहंखंचमरुदग्निवार्धराः सरर्षयो भूतग-
णा इदं यतः ६३ सृष्टं स्वशक्त्येदं मनु प्रविष्टश्चतुर्विधं पुरमात्मांशकेन अथो विदुस्तं पुरुषं संतमं तं भुंक्ते
दृषीकैर्मधुसारधयः ६४ स एष लोकानतिचंडवेगो विकर्षसित्वं रवलुकालयानः भूतानि भूतेरनुमेयत-
त्वो घनावलीर्वायुरिवाऽविषत्यः ६५ प्रमत्तमुच्चैरिति कृत्य चिंतया प्रवृद्धलोभं विषयेषु लालसम् त्वमप्र-
मत्तः सहसाऽभिपद्यसे क्षुल्ले लिहानोऽहिरिवारवुमंतकः ६६ कस्त्वत्पदाब्जं विजहाति पंडितो यस्तैऽवमा-
नव्ययमानकेतनः विशंकयाऽस्मद्गुरु रर्चति स्म यद्दिनोपपत्तिमनवश्चतुर्दश ६७ अथ त्वमसिनो ब्रह्मन्
परमात्मन् विपश्चिताम् विश्वं रुद्रभये ध्वस्तमकुतश्चिद्भया गतिः ६८

वभूतानि मेघपंक्तीर्वायुरिव कालयन् विचाल

यन् लोकान् विचकर्षसि संहरसि अनुमेयत त्वोऽलक्ष्यस्वरूपः ६५ विकर्षणप्रकारमाह प्रमत्तमिति इति कृत्यमेव मेवेदं कर्तव्यमि-
ति चिंतयोच्चैः प्रमत्तम् तत्र हेतुः विषयेषु लालसमतिकामुकम् प्राप्तेऽपि विषये प्रवृद्धलोभम् अंतकस्त्वमभिपद्यसे आक्रमसि क्षुधालेलि-
हानो जिह्वयोषमांतौ स्पृशन् सर्पो मूषकमिव ६६ अतः कस्त्वत्पदाब्जं त्यजेत्पंडितश्चेत् कथं भूतः यस्तवाऽवमानोऽनादरस्तेन व्ययमानं
केतनं शरीरं यस्य सः यदस्माकं गुरुर्ब्रह्माऽर्चति स्म सर्वेषां स्तोतृणां वाक्यं च विशंकया नाशंकया विनोपपत्तिमिति दृढविश्वासेन मनव-
श्चतुर्दशार्चति स्म ६७ उपसंहरति अथेति रुद्रभयेन ध्वस्तम् अतो न कुतश्चिद्भयं यस्यां तादृशी गतिरसि ६८ ७ ७

६९ ७० योगादेशं नामैतल्लोचमुपासाद्यपाठतः प्राप्य मनसाधारयंतोऽभ्यासेन जपत ७१ विश्वसृजां पतिर्वह्ना ७२ सिसृक्षुः सृष्टवन्तः
 ७३ युक्तएकाग्रचित्तः ७४ ज्ञानमेव नौर्यस्य ७५ योऽधीयानो भवति ७६ असावमुष्मादूरे रसत्वरन् स्थिरः सन् महीतं स्तोत्रं तं न गी-
 तान् एकरववद्भुजः प्रिय आश्रयस्तस्मान् ७७ कल्पउत्पत्ति ७८ तपश्चरत तपसोऽर्तदं सितं प्राप्स्यथ ७९ इति चतुर्यंदाकायां च

इदं जपत भद्रं बो विशद्भानुपनंदनाः स्वधर्ममनुतिष्ठंतो भगवत्यर्पिताशयाः ६९ तमेवात्मानमात्मस्य
 सर्वभूतेष्ववस्थितम् पूजयध्वं गणतश्च ध्यायतश्चासहृद्भिरम् ७० योगादेशमुपासाद्यधारयंतो मु-
 निव्रताः समाहितधियः सर्वएतदभ्यसनादृताः ७१ इदमाह पुराऽस्माकं भगवान् विश्वसृकृपतिः सृ-
 ग्वादीनामात्मजानां सिसृक्षुः संसिसृक्षताम् ७२ तैव यं नोदिताः सर्वे प्रजासर्गो प्रजेश्वराः अनेन ध्व-
 स्ततमसः सिसृक्षुः विविधाः प्रजाः ७३ अयं दैनित्यदा युक्तो जपन्नवहितः पुमान् अचिराच्छ्रेय आप्नो-
 ति वास्तु देवपरायणः ७४ श्रेयसा मिह सर्वेषां ज्ञानं निः श्रेयसं परम् सखं तरति दुष्पारं ज्ञानं नो व्यसना-
 णं वम् ७५ यद्मं श्रद्धया युक्तो महीतं भगवस्तवम् अधीयानो दुरोराध्यं हरिमारोधयत्यसौ ७६ विद-
 ते पुरुषोऽमुष्माद्यद्यदि च्छत्य सत्वरन् महीतगीतात्कृपिताच्छ्रेयसामैकवद्भुमात् ७७ इदं यः कल्पउत्था-
 यप्रोजलिः श्रद्धयाऽन्वितः शृणुयाच्छ्रावयेन्मर्त्यो मुच्यते कर्मबंधनैः ७८ गीतं मये दं नरदेवनंदनाः परस्य
 पुंसः परमात्मनस्तवम् जपंत एकाग्रधियस्तपो महश्चरध्वमं ते तत आप्स्यथोप्सितम् ७९ इति श्रीभाग-
 वते म० चतुर्यस्कंधे रुद्रगीतं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः २४ मैत्रेय उवाच इति संदिश्य भगवान् बाहि-
 षदैरभिपूजितः पश्यतां राजपुत्राणां तत्रैवांतर्दधे हरः १ रुद्रगीतं भगवतः स्तोत्रं सर्वप्रचेतसः जपंत
 स्ते तपस्ते पुर्वपाणामथुतं जले २

तुर्विंशोऽध्यायः २४

प्रचेतस्सुतपस्यत्सुतसिधेनारदो घृणी प्राचीनवर्हिषेऽ

ध्यात्मं पारोक्ष्येणाह पंचभिः १ पुरंजनकया व्याजात्पंचविंशो तु नारदः आत्मनो बुद्धिसंगेन विविधामाह संसृतिम् २ प्रचेतस्सुत-
 पस्तीव तप्यमाने पुनारदः पुरंजनकया कूटं माह प्राचीनवर्हिषे ३ १ २ ३ ३ ३ ३

प्रचेतस्सुतपश्चरत्सुनारदः प्राचीनबर्हिषंबोधितवान् अतः प्रचेतसां कथामसमाधेयवतितुर्हत्तमाह प्राचीनबर्हिषमिति ३ श्रेयः फल-
मीहसदृच्छसि इह कर्मणि तदुभयं नेष्यते विचारकैः ४ परं श्रेयो मोक्षम् कर्मभिरपविद्धा विक्षिप्तार्थीर्यस्य ५ किंच गृहेषु स्थितः पुत्रा-
दिष्वेव पुरुषार्थधीर्यस्य ६ कर्मफलेषु वैराग्यमुत्पाद्य ब्रह्मविद्यामुपदेष्टुं योगानुभावेन यज्ञपशून् प्रत्यक्षं प्रदर्शयामास मोक्षोऽस्ति संज्ञा-
पितान्मारितान् ७ एते त्वांसं परेतं मृतं संप्रतीक्षन्ते वैशसंतवत्कृतं पीडां स्मरन्तः ततश्चायः कूटैर्लोहयंत्रमयैः शृंगैः छिंदन्ति छेत्स्यन्ति -
अत्रास्मिन् संकटे निस्तारकममुमिति हासं कथयिष्यामि ९ तत्र जीवस्य विषयासक्त्या संसारः स च ईश्वरानुग्रहेण निवर्तत इति वक्तुं -

प्राचीनबर्हिषं क्षत्तः कर्मस्वासक्तमानसम् नारदोऽध्यात्मतत्त्वज्ञः कृपालुः प्रत्यबोधयत् ३ श्रेयस्त्वं क-
तमद्राजन् कर्मणात्मन ईहसे दुःखहानिः सरवावाप्तिः श्रेयस्तन्नेह चेष्यते ४ राजोवाच न जा-
नामि महाभाग परं कर्मोपविद्धधीः ब्रूहि मे विमलं ज्ञानं येन मुच्येय कर्मभिः ५ गृहेषु कूटधर्मेषु पुत्रदार-
धनार्थधीः न परं विंदते मूढो भ्राम्यत्संसारवत्सम् ६ नारद उवाच मोक्षोऽयं प्रापते राजन् पशू-
न्यश्यत्वयाऽध्वरे संज्ञापितान् जीवसंधानं निर्घृणेन सहस्रशः ७ एते त्वांसं प्रतीक्षन्ते स्मरन्तो वैशसंतव-
संपरेतमयः कूटैश्छिंदन्त्युत्थितमन्यवः ८ अत्र ते कथयिष्ये मुमिति हासं पुरातनम् पुरंजनस्य चरितं
निबोध गदतो मे म ९ आसीत् पुरंजनो नाम राजा राजन् हृच्छ्रुवाः तस्या विज्ञातनामो सीत्सरवा विज्ञात-
चेष्टितः १० सोऽन्वेषमाणः शरणं बभ्राम पृथिवीं प्रभुः नानुरूपं यदाऽविंदद्भूत्स विमना इव ११ न साधु
मेनेताः सर्वा भूतले यावतीः पुरः कामान् कामयमानो सौतस्य तस्योपपत्तये १२ विपर्ययगृहीतस्य साक्षाद्बोधयि-

तुम शक्ते राजहृत्तांतमिवाह आसीदिति पुरंजनादीन् स्वयमेवातः पंचमेऽध्याये व्याख्यास्यति तथाऽपि सरवग्रहणाय यथोपयोगं-
किंच किंचिद्व्याख्यास्यामः तत्र स्वकर्मभिः पुरंजनयतीति पुरंजनो जीवः न विज्ञातं नाम यस्य न च विज्ञातं चेष्टितं यस्य स ईश्वरस्त-
स्य सरवा यदा विज्ञातं चेष्टितं जीवप्रेरणादिलक्षणं यस्य जीवपारतंत्र्यस्यानुभवसिद्धत्वात् १० शरणं भोगाय तनंदेहम् ११
यावत्पुः पुरस्तास्तस्य तस्य कामस्योपपत्तये प्राप्त्यै असौ साधु न मेने गवादिदेहानामेहिकपारलौकिकभोगभोग्यत्वाभावात् त-
था च श्रुतिः ताभ्यो गामान यत्ता अब्रुवन् न वै नोऽयमिति ताभ्योऽश्वमान यत्ता अब्रुवन् न वै नोऽयमलमितीति १२ ७ ७

हिमवतोदक्षिणेपुसानुपुकर्मक्षेत्रेभारतवर्षपुरंमनुष्यशरीरम् लक्षितानिदृशानिसर्वाणिलक्षणांनियस्याम् अंधपंगुत्वादोपरदितामित्यर्थः १३
तामनुवर्णयतिविभिः अर्वाकंचिलिंचिल्लादृश्यमवलंब्यकथासौंदर्यायप्राकारादीनिवर्णयन्ते परिरंवेरितिपुंस्त्वमापंम् अक्षाणिगवाक्षाः
त्वगादयः शरीरावयवाः प्राकारादिपुपुरावयवत्वेननिरूप्यन्ते स्वर्णशृंगादिशृंगैः शिरवरैर्युक्तायेगृहास्तेः संकुलामिति आधारादिचक्रा-
णिगृहाः शृंगाणिचराजसादिस्वभावाविवक्षिताः १४ नीलादिभिः कृष्णाहम्यस्यलीयस्याम् अरुणंमाणिक्यम् स्यलींददयम् नाड्यो-
नीलादिभावेननिरूप्यन्ते तत्तद्विषयवासनावाभोगवर्तीनागानांपुरीमिव १५ सभासमाजस्यानम् चत्वरंचतुष्पथः रथ्याराजमार्गः आ-
कीडायतनंयूतादिस्यानम् आपणोहृदस्तेः चेत्यंजनानांविश्रामस्यानम् ध्वजेपुपताकास्ताभिश्चयुक्ताम् १६ अत्रचविषयनिष्ठबुद्धियो

सएकदाहिमवतोदक्षिणेष्वयसानुपु ददर्शनवभिर्दोभिः पुरंलक्षितलक्षणां १३ प्राकारोपवनादालप-
रिरंवेरस्तारणैः स्वर्णरोप्यायसैः शृंगैः संकुलांसर्वतोर्गृहैः १४ नीलस्फटिकवैडूर्यमुक्तामरकतारुणैः
कृष्णाहम्यस्यलींदोभांश्रियाभोगवर्तीमिव १५ सभाचत्वररथ्याभिराकीडायतनापणैः चेत्यध्वजप-
ताकाभियुक्तांविद्रुमवेदिभिः १६ पुयास्तवाद्योपवनेदिव्यद्रुमलताकुले नदादिहंगालिकुलकाला
हलजलाशये १७ हिमनिर्झरविपुष्पतकुसुमाकरवायुना चलत्प्रवालविटपनलिलीतदसंपदि
१८ नानाऽरुण्यमृगघातेरनाबाधेमुनिघतेः आहूतमन्यतेपांयोयत्रकोकिलकूजितैः १९ यहच्छया
गतांतचददर्शप्रमदोत्तमाम् मृत्येदशाभिरायांतीमैकैकशतनायकैः २०

गेन जीवस्यदेहसंबंधदतिविवक्षयाविष-

यवर्गवाद्योपवनत्वेननिरूपयति तद्विशेषानुसृक्चंदनार्दान्दिव्यद्रुमलतादिभावेन शेषः कथाः लंकारः वाद्योपवनेप्रमदोददर्शोतिचतुर्ये
नान्वयः नदतांविहंगालिकुलानांकोलाहलोयंपुतेजलाशयायस्मिन् १७ हिमनिर्झराणांविपुषोविंदवस्तद्वताकुसुमाकरसंबंधिनावायुना
चलंतःप्रवालाविटपाः शारवाश्वयेपांतैर्वृक्षैर्नलिनानांसरसीनांतदेषुसंपत्समृद्धिर्यस्मिन् १८ अनाबाधेत्कृतवाधारेहिते मुनिघतेर
हिंसैः आत्मानमाहूयंतमन्यतेयत्रतत्रप्रमदोत्तमांविषयविवेकवर्तीबुद्धिंददर्श यहच्छयागतामिति तयोः संबंधस्यदुर्निरूप्यत्वंदर्शय-
ति १९ तामनुवर्णयति सार्द्धैश्चतुर्भिः दशाभिर्ज्ञानकर्मैर्द्विजैः एकैकंप्रत्येकंशतमनंतारुत्तयस्तासांनायकैः पतिभिः सहपादांतरेनायिका-
स्थियोयेपांतैः २०

पंचशीर्षाणि वृत्तयो यस्य तेनाहिनाप्राणेन प्रतिहारेण पालकेन गुप्तम् अमौढां पोडशवार्षिकीम् २१ गंधज्ञानादिभिर्बुध्यवय-
वैः स्रुता सत्वादि निरूप्यते समविन्यस्तोरचितौ कर्णौ ताभ्यां कुंडलशोभां दधतीम् २२ अन्नमयं हि सोम्य मन इति यत्कृष्णं तदन्नस्येत्या-
दि श्रुत्यनुसारेण श्यामाभित्युक्तम् नूपुरैः कण्ठम्याम् नूपुरेण पादांगुलीयकानामप्युपलक्षणाद्बहुवचनम् २३ व्यंजितं कैशोरं यो वनोप-
क्रमो याभ्याम् समौ च वृत्तौ च २४ तामाहेति तयोः संवादोक्तिः संबंधदाढ्याय अपांग एव पुरवो मूलप्रान्तो यस्य कटाक्षस्य बाणस्य तेन
स्पृष्टो विद्मः प्रेम्णा उच्चैर्धर्मं तीक्ष्मं धनुःस्थानीयायस्मिन्स्तेन २५ कुतः स्थानादिहागताः स हि सति पुर्याः समीपस्था उपपुरी भूस्तामालस्य

पंचशीर्षाहिना गुप्तां प्रतिहारेण सर्वतः अन्वेयमाणा मृषममप्रौढां कामरूपिणीम् २१ स्रुता सां स्रुदतीं वा-
लां स्रुक्पोलां वराननाम् समविन्यस्तकर्णाभ्यां विभ्रतीं कुंडलश्रियम् २२ पिशंगनीवीं स्रुथोणीं श्या-
मां कनकमेखलाम् पञ्चां कण्ठ्यां चलतीं नूपुरैर्देवतामिव २३ स्तनौ व्यंजितकैशोरौ समवृत्तौ निरत-
रौ वस्त्रांतेन निगूहंतीं व्रीडया गजगामिनीम् २४ तामाहललितं वीरः सर्वाङ्गस्मितशोभनाम् स्नि-
ग्धेनापांगपुरवेन स्पृष्टः प्रेमोद्धमद्भवा २५ कालं कंजपलाशाक्षिकस्यासीहकुतः सति इमां सुपपुरीं भी-
रुकिं चिकीर्षसि शंसु मे २६ कर्णैः नुपथा येत एकादशमहाभटाः एतां बाललनाः स्रुक्कोऽयं ते हि पु-
रः सरः २७ त्वं द्वां मेवान्यस्यथ वा कुरमापतिं विचिन्वती किं मुनिवद्रहो वने त्वदंघ्रिकामांससमस्तका-
मं कपदकोशः पतितः कराग्रात् २८ नासां वरो वन्यतमा भुवि स्पृक् पुरीमिमां वीरवरेण साकम् अहं
स्यलं कर्तुमदभ्रकर्मणा लोकं परेश्वरीरिव यज्ञपुंसा २९ किं कर्तुमिच्छसीत्यर्थः २६ ते तव ये नुपथा अनुवर्तिन एते के ए

कादशो महाभटो बृहद्बलत्वेन वक्ष्यमाणो येषु दशसुते बुद्धेर्मनसः पृथगुपादानं बुद्धिपरिचारकं द्रियसहायतया तत्परिचारकत्वविव-
क्षया २७ त्वं द्वाः किंपतिं धर्मं विचिन्वती अथवा भवानीपतिं शिवं विचिन्वती अथवा किं वाक्सरस्वतीपतिं ब्रह्माणम् रमापतिं वि-
ष्णुम् मुनिरिव संयतासती कथं भूतं पतिम् त्वदंघ्रिकामेनैव त्वत्कृतया त्वदंघ्रिकामनयैव प्राप्ताः समस्ताः कामायेन तम् २८ हे वरो रु-
आसां मध्ये त्वमन्यतमाः पिनसंभवसि यतो भुवि स्पृक् न हि देवता भुवं स्पृशंति वीरवरेण मया ननु त्वमकर्मा कथं त्वया सहालं करोमीति
चेत्तत्राह अदभ्रमनल्यं कर्म त्वत्संगाद्यस्य मम तेन स्वतोऽकर्मत्वेन त्वत्संगात्सकर्मो भवामीत्यर्थः परं वैकुण्ठम् २९ ७ ७

यपरस्मात्तवापांगेनाविरवंडितमिन्द्रियमनोयस्यतंमामनोभवोवाधते अथतस्मादनुग्रहाण सर्वाड्यद्रावेनप्रेम्णास्मितंतेनविभ्रमंती-
याध्वस्तयोपसृष्टः प्रेरितः ३० यद्वाड्यासंमुखंनभवतितदाननमुन्नीयमेदर्शयशोभनेषुवोयास्मिन् सुतारिशोभनकर्त्ता निवेद्योच-
नेयस्मिन् व्यालंविनीदीर्घायैअलकास्तेषां हृदंनसंरुतंवल्लुनिवाचकानियस्मिन् ३१ हेवीरसापितंरुद्रामोहितासतीतमाह ३२
यत्पृष्टंकस्यासीत्यनेनकस्यपुत्रीगोत्रजावेतिकात्वापितर्चाकेनामस्तीतितचाह आत्मनोममपरस्यतवापिकर्त्तारसम्यग्विद्यः गो-
त्रेनामचयत्कृतंभवतितंचनविद्यः ३३ आत्मनोममशरणमियंपुरीयेननिर्मितातंचनविद्यः ३४ यत्पृष्टंकएतअनुपयादितितचाह

यदेपतेःपांगविरवंडितेंद्रियंसर्वाडभावस्मितविभ्रममद्भुवा त्वयोपसृष्टोभगवान्मनोभवःप्रवाधतेऽथानु-
गृहाणशोभने ३० तदाननंस्तुसुतारलोचनंव्यालंविनीलालकहृदसंरुतम् उन्नीयमेदर्शयवल्लु-
वाचकंयद्वाड्यानाभिमुखंशर्त्तुचिस्मिते ३१ नारदउवाच इत्युपुंजनंनारीयाचमानमधीर-
वत् अभ्यनंदततवीरहसतीवीरमोहिता ३२ नविदामवयसम्यक्कर्त्तारंपुरुषपंथ आत्मनश्चपर-
स्योपिगोत्रेनामचयत्कृतम् ३३ इहाद्यसंतमात्मानंनविदामततःपरम् येनयेनिर्मितावीरपुरीशर-
णमात्मनः ३४ एतैसरवायःसरव्योमनरानायश्चमानद सुतायामयिजागतिनागोऽयंपालयन्पुरीम्
३५ दिव्यागतोऽसिमद्रतेग्राम्यान्कामानमीप्ससे उद्दहियामित्तांस्तेऽहंस्वबंधुभिररिंदम् ३६ इमा-
त्वमधिपतिश्चस्वपुरीनवमुखीविभा मयोपनीतान्गृणहानःकामभोगान्शतसमाः ३७ कनुत्वदन्ये
मयेत्यरतिज्ञमकोविदम् असंपरायाभिमुखमश्वस्तनविदंपशम् ३८ धर्मोद्यचार्यकामोचप्रजा-
नंदोमृतयशः लोकाविशोकाविरजायान्नकेवलिनोविदुः ३९

एतइति ३५ आस्तांनामगोचादियदवागतोऽसि

तद्विद्यामद्रतावत् ग्राम्यान् इंद्रियग्रामाहान् उद्दहियाभिसंपादयिष्यामिस्वबंधुभिःसरवीभिश्च ३६ समाःसंवत्सरान् मनुष्यदेहप्रवे-
शाच्छतमित्युक्तम् ३७ प्रवृत्तिस्वभावत्वात्निवृत्तिनिंदापूर्वकंतत्संगमभिनंदनपंचभिः तत्तोऽन्यंकनुरमये अरतिज्ञंनैशिकम् अकोवि-
दमनिषिद्धस्वरवत्यागिनम् संपरायोमृत्युस्तदनभिमुखंपरलोकांचिंतामून्यमश्वस्तनविदम् इदंकर्तव्यमितीहलोकांचिंतामून्यम् पशतुन्यम्
३८ अत्रगाहंस्येप्रजानंदःपुवसरवम् अमृतंमोक्षःकेवलिनोयतयः ३९

गृहाश्रमइतियत् एतत्क्षेमार्हेशरणमाश्रयंवदंति ४० ४१ भोगिभोगयोः सर्पदेहाकारयोस्तवभुजयोर्यन्नसज्जेत् एवंभूतंकस्याः स्त्रिया
मनः स्यात् नकस्या अपि यो भवान् अनायवर्गाः दीनस्तोमास्तेषामाधिमलमत्यर्थमपोहितुं सर्वत्रचरति केनापोहितुं घृणयोद्धतः अतिश
यितोयः स्मितपूर्वकोऽवलोकस्तेन ४२ समुद्यसमुदीर्यसमाः संवत्सरान् ४३ तत्रजाग्रदवस्थांसंक्षेपेणाह उपगीयमानइति स्रुपुमाव-
स्थामाह इतिर्नाहृदयाकाशं स्वापस्थानम् शक्नोति दाघे ४४ इदानीं नवद्वारप्रदर्शनपूर्वकं जाग्रदवस्थां प्रपंचयति यावदध्यायसमा-
प्तिं संतिष्ठति तस्याः पुरउपरिकृताः द्वारः सप्तवृता इति पाठे संवृताः नेत्रेनासिकेऽत्रे मुखं चेतिसप्त अधोद्वेद्वारौ गुदं लिंगेयः कश्चनेति आत्मनः

पितृदेवर्षिमर्त्यानां भूतानामात्मनश्चक्षुः क्षेमंवदंति शरणं भवेऽस्मिन्यद्गृहाश्रमः ४० कानामवीरविरव्यातं
वदान्यं प्रियदर्शनम् नवणीतप्रियं प्राप्तमाहशीत्वाहशं पतिम् ४१ कस्यामनस्तेभुविभोगिभोगयोः स्त्रि
यानसज्जेद्भुजयोर्महाभुज योनायवर्गाधिमलघृणोद्धतस्मितावलोकनचरत्यपोहितुम् ४२ नारद
उवाच इतितौदंपतीतत्रसमुद्यसमयमियः तांप्रविश्यपुरां राजन्सुमुदातेशतसमाः ४३ उपगीय-
मानोललितंतत्रतत्रचगायकैः कीडून्परिवृतः स्त्रीभिर्द्वादिनीमाविशच्छुचौ ४४ सप्तोपरिकृताद्वारः पुर-
स्तस्यास्तद्देअधः एयग्विषयगत्ययंतस्यायः कश्चनेश्वरः ४५ पंचद्वारस्तूपौरस्त्यादक्षिणकातथात्तरा
पश्चिमैर्देअमूपांतेनामानिनृपवर्णये ४६ खद्योताविमुरवीचप्राक्द्वारावेकत्रनिर्मिते विभ्राजितं जन
पदं याति ताभ्यां घुमत्सरवः ४७ नलिनीनालिनीचप्राक्द्वारावेकत्रनिर्मिते अवधूतसरवस्ताभ्यां-
विषयं याति सौरभम् ४८

सम्यगविज्ञानादनियतत्वाच्च ४५ तासु सप्तसु पंचद्वारः पौरस्त्याः पूर्वदिग्भवाः ४६ ख-
द्योतवदल्पप्रकाशावामनेचरूपा आविः प्रकटं मुरवंयस्याः सा बहुप्रकाशादक्षिणनेचलक्षणा तस्मादक्षिणांगमात्मनो वीर्यवत्तरमि
ति श्रुतेः स्वानुभवाच्च तत्र प्रकाशाधिक्यम् एकत्र संलग्ने विभ्राजितं रूपम् घुमत्सरवः चक्षुः सहितः ४७ नलनालशब्दो छिद्र-
वचनो नहती नलिनीनालिनीच वामदक्षिणनासिके अत्रापि संज्ञाभेदादवकार्ये न्यूनाधिक्यं पूर्ववत् ज्ञेयम् अवधूतो वा खधि
श्रितो घ्राणः सौरभं गंधम् ४८

मुख्यापधाना आस्यम् आपणोभापणम् बहुदनश्चित्रमन्त्रम् बहुदनइत्यनुक्तिः परोक्षवादत्वाय रसज्ञरसनैर्द्रियविपणोवागिन्द्रियता-
न्यामन्वितः ४९ दक्षिणेनेतिनवृतीयाकिंतुदक्षिणस्यांदिशीत्यस्मिन्नर्थेतिद्वितोऽयमेनपुत्रत्ययोऽवयसंज्ञः एवमुत्तरेणेति अयमर्थः पं-
चानांविधयाणामन्यतोऽनवगतानांप्रकाशनायालमितिपंचालंशास्त्रंश्रवणकालेचबलाधिक्यादक्षिणकर्णः प्रथमंप्रवर्तते शास्त्रेचप्रथमं
श्रोतव्यंकर्मकांडमित्येतावतासाम्येनप्रवृत्तसंज्ञस्यकर्मकांडस्यदक्षिणकर्णेनश्रवणमिष्यते अतस्तदर्थमनुष्ठानायपितृभिराहूतः पितृलो-
कप्रापकंपितृयानंप्रपद्यते तदनेनप्रकारेणपितृणामाह्वानमनेनभवतीतिपितृहृदक्षिणकर्णः एवंपितृहृदक्षिणकर्णः एवंपितृहृदक्षिणकर्णः एवंपितृहृदक्षिणकर्णः
चचारव्यास्यति पितृहृदक्षिणः कर्णउत्तरोदेवहूः स्मृतः प्रवृत्तंचनिवृत्तंचशास्त्रंपंचालसंज्ञितम् पितृयानंदेवयानंश्रोत्राच्छ्रुतिधराइ-

मुख्यानामपुरस्ताद्वास्तयापणबहुदनो विपयोयातिपुरराइसज्ञविपणांनितः ४९ पितृहृदक्षिणकर्णः
हृदक्षिणानपुरजनः राष्ट्रदक्षिणपंचालयातिश्रुतिधरांनितः ५० देवहूनामपुर्याद्वाउत्तरेणपुरजनः
राष्ट्रमुत्तरपंचालयातिश्रुतिधरांनितः ५१ अस्मरीनामपश्चाद्वास्तयायातिपुरजनः ग्रामकनामवि-
पयंदुर्मदेनसमन्वितः ५२ निर्कृतिनामपश्चाद्वास्तयायातिपुरजनः वैशसनामविपयंदुर्ध्वकेनसम-
न्वितः ५३ अंधावर्मापांपौराणांनिर्वाकपेशस्कृतोबुधो अक्षण्वतामधिपतिस्ताभ्यांयातिकरोतिच
५४ सयत्यंतःपुरगतोविपूचीनसमन्वितः मोहप्रसादहर्षवायातिजायात्मजोद्भवम् ५५ एवंकर्मसु
संयुक्तः कामात्मावंचितोऽबुधः महिषीयद्यदीहततत्तदेवान्ववतंत ५६ क्वचित्पिबत्यांपिबतिमदि
रामेद्विचलः अश्रमत्यांक्वचिदश्रमतिजसंत्यांसहजसति ५७ क्वचिद्वायातिगायत्यांरुदत्यांरुदति
क्वचित् क्वचिद्संत्यांसतिजल्पत्यामनुजल्पति ५८ जेदिति ५९ ५९ अस्मरीर्द्रियारामास्तेषामियमास्मरीशि-

श्रद्धाः ग्रामकं ग्रामस्य जनानां कंकरवं च वायम् दुर्मदेन गुह्यं द्रियेण ५२ निर्कृतिर्नाम गुदः मृत्युद्वारत्वात् वैशसं मलविसर्गम् दुर्ध्व-
केन शायुना तेनोष्कृतस्य दुःखप्राप्तेर्दुर्ध्वकसाम्यम् ५३ अर्मापांमध्ये निर्वाकपादः पेशस्कृत हस्तः तावुभावंधौ छिद्राभावात् स्वतो-
ज्ञानक्रियाशक्त्यभावाच्च अक्षण्वतामिन्द्रियवतां देहानामधिपतिः पुरजनः त्वर्गिन्द्रियस्यानुक्तिः सर्ववर्तर्मावात् ५४ अंतःपुरं हृद-
यं गतः विपूचीनं सर्वतो मुखं मनः मोहप्रसादहर्षास्तमः सत्वरजः कार्याणि जायाबुद्धिः आत्मजां द्रियपरिणामास्तदुद्भवम् ५५
५६ जसंत्यां मसयंत्याम् ५७ ५८

५६ जसंत्यां मसयंत्याम् ५७ ५८

आसतीमासीनाम् ५९ ६० ६१ सर्वा असंगत्वादिलक्षणाप्रकृतिः स्वभावो वंचितो यस्य सर्वथा प्रकृत्या वंचित इति वानेच्छन् अनिच्छन् हे-
व्यात्पारवश्यात् ६२ इति चतुर्थे टीकायां पंचविंशोऽध्यायः २५ षड्विंशे मृगया व्याजात् स्वप्नजागरणोत्तितः सदुद्धित्यागयो-
गाभ्यां संसृतिः सा प्रपंच्यते १ तदेवमात्मन उपाधिकृतां स्रष्टुं तावस्यां जाग्रदवस्थां चोक्ता इदानीं स्वप्नावस्थामाह स एकदेति दशाभिः
महानिष्वासो धनुः कर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यभिनिवेशो यस्य रथमारुह्य पंचप्रस्थं वनमगादिति तृतीयेनान्वयः रथं तदानीमेव विधृतं स्वप्नदेहं जा-
ग्रद्देहस्य शतसंवत्सरोपभोग्यपुरत्वेनोक्तत्वात् पंचज्ञानेन्द्रियाण्यश्वायस्य आश्रमं शीघ्रगतिम् देहं अहंताममते ईषेदंडिकेयस्य द्वे पुण्य-
पापे चक्रेयस्य एकं प्रधानमक्षौयस्य त्रयो गुणावेणवो ध्वजायस्य पंचप्राणाबंधुराणि बंधनानियस्य १ एकं मनोरश्मिः प्रग्रहो यस्य

क्वचिद्धावतिधावत्यांतिष्ठंत्यामनुतिष्ठति अनुशेते शयानायामन्वास्ते क्वचिदासतीम् ५९ क्वचिच्छ-
णोति शृण्वंत्यां पश्यंत्यामनुपश्यति क्वचिज्जिघ्रति जिघ्रंत्यां स्पर्शंत्यां स्पर्शति क्वचित् ६० क्वचिच्चक्षो-
चती जायामनुशोचति दीनवत् अनुहृष्यति हृष्यंत्यामुदितामनुमोदते ६१ विप्रेलब्धो महिष्येवं स
र्वप्रकृतिवंचितः नेच्छन्नुकरोत्यज्ञः क्लृप्त्या क्रीडामृगो यथा ६२ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थ-
स्कंधे पंचविंशोऽध्यायः २५ नारद उवाच स एकदामहं स्वासे रथं पंचाश्वमाश्रमम् द्वीपं द्विच-
क्रमेकांक्षं त्रिवेणुं पंचबंधुरम् १ एकं रश्म्येकदमनमेकनीडं द्विकूबरम् पंचप्रहरणं सप्तवस्तु पंचविक्र-
मम् २ हैमोपस्करमारुह्य स्वर्णवर्मोक्षयेषुधिः एकादशचमूनायः पंचप्रस्थमगाहनम् ३

एका बुद्धिर्दमनः सृतो यस्य तंचतंच एकं हृदयं नीडं रथिन उपवेशस्थानं यस्मिन् द्वौ शोकमोहौ कूबरौ युगबंधनस्थानं यस्य पंचशब्दादयो विषयाः
प्रक्षिप्यंते प्रक्षिप्यंते यस्मिन् अस्य व्याख्यानं भविष्यति पंचेन्द्रियार्थप्रक्षेप इति सप्तधा तवो वस्तु आरक्षाः रथं चर्मद्यावरणानियस्य पंचकर्म-
द्रियाणि विक्रमागतिप्रकारा यस्य २ हैमोपस्करं सौवर्णोभरणम् स्वर्णवर्मो वर्मकवचम् रजोगुणावृतः अक्षयेषुधिः इषुधिर्निषंगः अनंतवा-
सनाः हंकारोपाधिः एकादशो मनोरूपश्चमूनायः सेनापतिर्यस्य वासनामयस्य मनसः प्रग्रहत्वं संकल्पविकल्पात्मकस्य बृहद्बलत्वेन वक्ष्य-
माणस्य चमूनायत्वमिति विभाराः पंचशब्दादयो विषयाः प्रस्थाः सानवो यस्मिन् तद्वनं भजनीयं देशमगात् ३ ७ ७

आचारगृहीतीदपवोरागादिरूपाः कार्मुकं च भोगाद्यभिनिवेशरूपं येन जायां विवेकवती बुद्धिर्विहाय अतदर्होत्यागानर्होत्यागे हेतुः मृग्यत इति-
मृगाः विषयाः तेषु व्यसनं भोगासक्तिः तेन लालसाऽतिस्पृहायस्य ४ वाणैः रागादिभिः वनेषु भजनीयदेशेषु वनचरान् भजनीयविषयान्-
न्यहनन् आत्मसात्कृतवान् कथापक्षेतुस्पष्टमेव ५ नन्वासुरीवृत्तिमाश्रित्येति किमिति मृगयानिन्दते कथापक्षेतावद्राज्ञो विहिते वसा अ-
ध्यात्मपक्षेऽपि जीवस्य विषयभोगो विहित एवेत्याशंक्याह तीर्थेष्विति चिभिः अयं भावः न हि मृगया विधीयते रागप्राप्तत्वात् किंतु नियम्यते
प्रवृत्तिः संकोच्यते नियममेव पट्टिधंदशयति यद्यलमत्यर्थं लुब्धो रागी सन् हन्यात्तर्हि तीर्थेषु श्रान्दादिष्वेव तत्रापि प्रतिदृष्टेषु प्रख्यातेष्वेव न नि-
त्यश्रान्दादिषु तत्रापि राजैव मेध्यानेव वनएव यावदुपयोगमेवेति एवं जीवस्य विषयसेवापियावदुपयोगं नययेदिति नियम एवेत्यर्थः ६

च चारमृगयांतत्र दत्त आत्तेषु कार्मुकः विहाय जाया भूतदर्हो मृगव्यसनलालसः ४ आसुरीवृत्तिमाश्रि-
त्य घोरात्मानिरनुग्रहः न्यहनन्ति शिते वाणैर्वनेषु वनगोचरान् ५ तीर्थेषु प्रतिदृष्टेषु राजामेध्यान्यशून् वने
यावदयमलं लुब्धो हन्यादिति नियम्यते ६ य एवं कर्म नियतं विद्वान् कुर्वति मानवः कर्मणा तेन राजैन्द्र-
ज्ञानेन न स लियते ७ अन्यथा कर्म कुर्वाणो मानारूढो निबध्यते गुणप्रवाहे पतितो न दृष्टप्रज्ञो ब्रजत्यधः
८ तत्र निर्भिन्नगात्राणां चित्रवाजैः शिला मुरैः विष्णुवोभूदुःखितानां दुःसहः करुणात्मनाम् ९ शशा-
न्वराहान्महिषान् गव्यान् रुरुशल्यकान् मेध्यानन्याश्च विविधान् विनिघ्नन् श्रममध्यगात् १० ततः क्लृ-
प्तदूषरिश्वांतानि वृत्तो गृहमायवान् कृतस्नानो चिताहारः संविवेश गतक्लमः ११ आत्मानमर्हयां च केधू-
पालपस्वगादिभिः साध्यं लंकृतं सर्वो गोमहिष्यामादधे मनः १२ अतो नावश्यकत्वा मित्याह यदिति एवं नियतं कर्म-

विद्वान् तेनेत्युपलक्षणम् तेनान्येन वा कर्मणो वमनुष्ठितेन यत् ज्ञानं भवति तेन ज्ञानेन हेतुना साऽनुष्ठातान् लिप्यते ७ अन्यथानिय-
मो लङ्घनेन अंतःकरणशून्यभावात् कर्तृत्वाभिमानमारूढः कर्मभिरनुबध्यते ततश्च गुणप्रवाहे पतितोऽधो ब्रजति ८ प्रासंगिकं
परिसमाप्य पुनर्मृगयामेवानुवर्तयति तथेति चित्रवाजाः पक्षायेणांतैः विष्णुवो नाशः करुणात्मनाम् कृपालूनां दुःसहः ९ १० तदेवं-
स्वभावस्यादर्शिता इदानीं पुनरपि विवेकवत्या बुद्धारममाणस्य पुत्रादिसंततिं प्रपंचयिष्यन् कथासौंदर्याय तस्याः प्रणयकुपिताया
अनुनयं प्रस्तावसाहितमाह तत इत्यारभ्य यावदध्यायसमाप्ति एषिवान् आगतः कृतस्नानमुचित आहारश्च येन संविवेश शय्यामाश्रितः ११

गृहमेधिनीं सात्विकीं बुद्धिराजस्यां बुद्ध्यां वर्तमानो नापश्यत् १३ वेदिपत् हेमाचीनवर्हिः अंतःपुरस्त्रियः तत्सरवीः सेश्वरीणां स्वामिनी स-
हितानां यथापुरेत्यादि एयक्वाक्यम् १४ व्यंगेचक्रादिहीनं १५ १६ निरवस्तारे आस्तरणरहिते १७ अवधूतां त्यक्तदेहादरांतलंगेनो-
न्मयितं व्याकुलं ज्ञानं यस्य १८ प्रेमसंरंभः प्रणयकोपस्तस्य लिंगं कुटिलदृष्ट्यादिस्वस्मिन्नलब्धवान् १९ उत्संगमारोप्यलालिताम्
२० कृतमागो अपराधोयैस्तेषु आत्म सात्कृत्वा अस्मदधीनोऽयमिति मत्वा शिक्षाऽर्थदंडं न कुर्वति तेभृत्यामंदभाग्याः २१ यतः पर-

तृप्तोत्तरः सुदृप्तश्च कंदर्पो हृष्टमानसः नव्यचरवरारोहां गृहिणीं गृहमेधिनीम् १३ अंतःपुरस्त्रियोष्ट-
च्छिद्मना इव वेदिपत् अपिवः कुशलं रामाः सेश्वरीणां यथापुरा १४ नतयैतहिरोचंते गृहेषु गृहसंप-
दः यदि न स्याद्गृहे मातापुत्रीवापातिदेवता व्यंगेरय इव प्राज्ञः कानामासीत् दीनवत् १५ क्वतंतं सा-
ललनामज्जतं व्यसनार्णवे यामामुद्धरते प्रज्ञां दीपयतीति पदे पदे १६ रामा ऊचुः नरनाथ न जा-
नीमस्त्वत्प्रियाय इव वस्यति भूतलनिरवस्तारे शयानां पश्य शत्रुहन् १७ नारद उवाच पुरं-
जनः स्वमहिषीं निरीक्ष्यावधुतां सुवि तत्संगोन्मयितज्ञानो वक्त्रव्यं परमं ययौ १८ सात्वयन् सु-
क्ष्मायावाचा तद्दयेन विदूयता प्रेयस्याः स्नेहसंरंभलिंगमात्मनि नाभ्यगात् १९ अनुनिन्येयशानं केवी-
रोऽनुनयकोविदः पस्पर्शपादयुगुलमाह चोत्संगलालिताम् २० पुरंजन उवाच नूनं त्वहं
तपुण्यास्तेभृत्या येष्वीश्वराः शुभं कृतागः स्वात्मसात्कृत्वा शिक्षादंडं न युजते २१ परमोऽनुग्रहो दंडो
भृत्येषु प्रभुणापितः बालो न वेद तत्तन्निबन्धु कृत्यममर्पणः २२ सात्वं मुरवस्तु दत्तं सुखं नुरागभारव्री-
डाविलंबविलसद्दसितावलोकम् नीलालकालिभिरुपस्कृतमुन्नसंनः स्वानां प्रदर्शय मनस्विनि वल्गु-
वाक्यम् २३

मोऽनुग्रहो दंडः यस्तदंडतो विपीदति सोऽज्ञ इत्याह बाल इति बन्धुकृत्यं शिक्षाकरणम् अमर्पणः क्रोधी २२ हे
सुदति हे सुभृहे मनस्विनि सात्वमस्माकं स्वामिनी अतः स्वानां मुखं प्रदर्शय कीदृशम् अनुरागभारेण व्रीडया यो विलंबः मंथरताते
न विलसत् दसितावलोकं यस्मिन् नीला अलका एवालयस्तेरुपस्कृतं भूषितम् उन्नतनासिकं वल्गुवाक्यं यस्मिन् तत् २३ ७५

हवीरपलिवीरस्यममभार्ययस्तेकृतापराधस्तस्मिन्नहं ब्राह्मणकुलादन्यत्रान्यस्मिन्पुररिपुदासादितरत्रचदमंदधेदंडंकरोमि किंतुतंविगतमयमु-
 च्छेर्मुदितंत्रिलोक्यामन्यत्रलोकत्रयाहिरपिनपश्यामिमद्रयादेवासौमरिथ्यतात्यर्थः २४ तंवक्त्रमितःपूर्वकदाचिदपिचितिलकंनपश्यामिमं
 रंभेणकोपावेशेनभामंभयंकरम् अविमृष्टमनुज्वलम् अपेतरागंस्नेहशून्यम् तथातेसृजातौशोभनौस्तनार्वापशोकाशुभिरुपहतौनपश्या-
 मि तथाविंबफलाकारमधरंचविगतः कुंकुमपंकतुल्यस्तांबूलरागोयस्यात्तादृशेनपश्यामि इदानींकुतएवंजातमितिशेषः पादांतरेएवंसूतंमु-
 खंस्तनौचपश्यन् शनविंदामीत्यन्वयः विगतः कुंकुमपंकरागोयाभ्यामितिस्तनयोर्विशेषणम् २५ तन्नस्यात्कृतंकिन्विषमपराधोयेनतस्य
 किन्विषमेवाह स्वेरंस्वातंत्र्येणत्वामपृष्ट्वाभृगयांगतस्यदेवोदेवनंकीडातांरातिददातीतिदेवरः कांतः तंकामवेगेनविस्त्रस्तगतंषौस्त्वंपोरुबंधं
 र्ययस्यतम् उशतीकामयमानाकृत्येकर्तुयोग्येअर्थेकानभजेत २६ इतिचतुर्थेटीकायांषड्विंशोऽध्यायः २६ सनविंशोपियापुत्रा

तस्मिन्दधेदुममहंतववीरपलियोन्यत्रभूसुरकुलात्कृतकिन्विषस्तम् पश्येनवीतमयमुन्मुदितंत्रिलो-
 क्यामन्यत्रवेपुररिपोरितरत्रदासात् २४ वक्त्रंनतेवितिलकंमलिनंविहर्षसंरंभमीममविमृष्टमपेतरागम्
 पश्येस्तनार्वापशोचोपहतौसृजातौविंबाधरंविगतकुंकुमपंकरागम् २५ तन्मेषसीदसत्तदः कृतकिन्वि-
 षस्यस्वेरंगतस्यभृगयाव्यसनातुरस्य कादेवरंवशगतकुसुमास्त्रवेगविस्त्रस्तपौस्त्वमुशतीनभजेतकृत्ये
 २६ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेपुरंजनोपारख्यानेषड्विंशोऽध्यायः २६ नारदउवा-
 च इत्येपुरंजनंसध्यक्वशमानीयविभ्रमैः पुरंजनीमहाराजरेमैरमयतीपतिम् १

यासत्तयाविस्मृतात्पतः कालकन्याद्युपारख्यानेर्जरारोगाद्युदीर्यते १ तदेवंजीवस्यानुनयादिकयासौंदर्येणात्यंतमुपाधिवश्यत्वमुक्त्वात-
 न्निमित्तोसंसारपरंपरांनिरूपयितुमाह इत्यमिति अत्रचप्रतिपदंकयंचिदध्यात्मपक्षेऽपियोजयितुंशक्यमेवश्रीनारदेनर्जावस्य-
 स्त्रीपुरुषवासनादाढ्येनविचित्रासंसृतिर्भवतीत्येतावदेवकयातात्पर्यंदर्शितम् कचित्पुमान्कचिच्चस्त्रीकचिन्नोभयमंदधीः देवोम-
 नुष्यस्त्रियं ग्वायथाकर्मगुणंभवइतिवदता तत्रादौपुंस्त्वेनसंसृतिरध्यायत्रयेणोक्ता ततश्चैकेनाध्यायेनस्त्रीत्वेनसंसृतिप्रदर्शयेश्वरप्रसा-
 दलब्धज्ञानेनयोसइत्युक्तम् ततस्तदेवयथोपयोगंभ्याख्यातमितिपंचाध्यायारंभः प्रतीयते प्रतिपदमध्यात्मयोजनातुदुर्पदानिःप्रयोज-
 नाच्चेति स्वप्नोदिरव्यापनमनाहत्ययथोपयोगमेवभ्याख्यास्यामः सध्यक्वसम्यक्विभ्रमैर्विलासैः १ ७ ७ ७

कृतं स्वस्त्ययनं मंगलं कुंकुमसिंदूरादिभिर्यस्यास्ताम् २ उपगूढः परिरब्धः परिरब्धाकंधरा तस्यायेन रह एकांते अनुमंत्रैः अनुकूलैः गुह्यभाषणैः
अपकृष्टाचेतनाविवेकीयस्य कालरंहः आयुर्व्ययम् प्रमदेवपरिग्रहो न ज्ञानसाधनं यस्य ३ महार्हतल्पे उत्कृष्टशय्यायां शयानः महिष्याभुजउपधिः उपधानमुच्छीर्षिकं यस्य अविसर्गपाठेशयनक्रियाविशेषणम् तां महिषीमेव परंपुरुषार्थममन्यत न तु यन्निजं रू-
पं ब्रह्मतत् तमसा अज्ञानेनाभिभूतो यतः ४ ५ पुत्रानिंद्रियपरिणामान् दुहितृस्तदनंतरम् बुद्धिदृष्टीः पुत्रसंख्या च बाहुल्यमात्रवि-

सराजमहिषीं राजन्सस्मातां रुचिराननाम् कृतस्वस्त्ययनां तृप्तामभ्यनंददुपागताम् २ तयोपगू-
ढः परिरब्धकंधरो र्होनुमंत्रैरपकृष्टचेतनः न कालरंहो बुबुधे दुरत्ययं दिवा निशेति प्रमदापरिग्रहः
३ शयानउन्नद्धमदो महामना महाऽहंतल्पे महिषीभुजोपधिः तामेव वीरो मनुते परं यतस्तमोभि-
भूतो न निजपरंचयत् ४ तथैवं रममाणस्य कामकश्मलचेतसः क्षणार्धमिव राजे द्रव्यतिक्रा-
तं नेव वयः ५ तस्यामजनयत् पुत्रान् पुरजन्त्यां पुरजनः शतान्येकादश विराडा युषोऽर्धमथाल्य-
गात् ६ दुहितृदशोत्तरशतं पितृमातृयशस्कराः शीलौदार्यगुणोपेताः पौरजन्त्यः प्रजापते ७ स
पंचालपतिः पुत्रान् पितृवंशविवर्द्धनान् दारैः संयोजयामास दुहितृः सहैश्वरैः ८ पुत्राणां चाभ-
वन्पुत्रा एकैकस्य शतं शतम् यैर्वै पौरजनो वंशः पंचालेषु समैधितः ९ तेषु तद्विषयहारिषु गूढको-
शानुजीविषु निरूढेन ममत्वेन विषयेष्वनुबध्यत १० ईजे च क्रतुभिर्घोरैर्दक्षितः पशुमारकैः
दैवान् पितृभूतपतीन् नानाकामो यथाभवान् ११ युक्तेष्वेव प्रमत्तस्य कुटुंबासक्तचेतसः आससाद
सर्वकालो यो प्रियः प्रिययोषिताम् १२ चंडवेगइति रव्यातो गंधर्वाधिपतिर्नृप गंधर्वास्तस्य बालिनः प-
त्युत्तरशतत्रयम् १३

वक्ष्या दुहितृसंख्यातु पुत्रेष्वन्यूनत्वेन गार्हस्थ्यसौंदर्यार्थमेव विराट्सम्राट् आयुषोऽर्धमित्याद्यपि कथासौ-
ंदर्यार्थमेव पुरंजनकन्यात्वात् पौरजन्त्यः हे प्रजापते ६ ७ दारैः परिणामानंतरं हिताहितचिंताभिः वरैरुचितविषयभोगैः ८ पुत्राणां पुत्राः क-
र्माणि पंचालेषु शब्दादिविषयेषु ९ तेषु पुत्रादिषु तेषामपि येरिष्यहाराः पुत्रास्तेषु च १० ११ युक्तेष्वाल्महितेषु कर्मस्वनवहितस्य सर्वकालः
जरासमयः १२ चंडवेगः संवत्सरेणावर्तमानेनोपलक्षितः गंधर्वादिवसाः १३

गंधर्व्योरात्रयः तादृशीः तादृश्यः मैयुन्यः दिवसेर्मैयुनीभूयस्यिताः सिताश्वासिताश्चशक्रकृष्णपक्षीयाः परिभ्रमणेनसर्वैः कामैः सहवि-
निर्मितांपुरीमपहरंति १४ प्रजागरः प्राणः १५ विंशत्याचसह १६ स्वसंबंधेस्वसंबंधिनिप्राणे १७ सएवमधुमुक् कद्रसखमोक्ता
स्वपार्षदैरिंद्रियैः नाविदत् नालोचितवान् १८ कालस्यदुहिताजराः स्तितांनप्रत्यनंदत नैच्छत् बर्हिष्मन् हेमाचीनबर्हिः १९ पूरवे
ययातिपुत्रायतेनवतासतीवरमदात् ययातिः शक्रशापाज्जराप्राप्यपुत्रानुवाच इमांगृणीतेति तांज्येष्टाश्चत्वारोनजगूहः पुरुस्तज

गंधर्व्यस्तादृशीरस्यमैयुन्यश्वासितासिताः परिवृत्याविलुपेति सर्वकामविनिर्मिताम् १४ तेचंडवेगानुच-
राः पुरंजनपुरंयदा हर्तुमारोभिरतत्रप्रत्यषेधत्यजागरः १५ ससप्तभिः शतैरेकोविंशत्याचशतंसमाः पुरं
जनपुराध्यक्षोगंधर्वैर्युधेवली १६ क्षीयमाणेस्वसंबंधएकस्मिन्बहुभिर्युधा चिंतांपरांजगामार्तः स
राष्ट्रपुरबांधवः १७ सएवपुयोमधुमुक्पंचालेषुस्वपार्षदैः उपनीतंबलिंगृणहन्स्त्रीजितोनाविद्वद्यम्
१८ कालस्यदुहिताकाचिच्चिलोकावरमिच्छती पर्यदंतीनबर्हिष्मन्प्रत्यनंदतकश्चन १९ दोर्भाग्येना-
त्मनोलोकेविश्रुतादुर्भगेतिसा यातुशराजर्षयेतुवतादात्पूरवेवरम् २० कदाचिददमानासाब्रह्मलो-
कान्महीगतम् वव्रह्मद्वतमांतुजानतीकाममोहिता २१ मयिसंरभ्यविपुलमदाच्छापंरुदुःसहम्
स्यातुमर्हसिनेकत्रमद्याज्जाविमुरवोमुने २२ ततोविहृतसंकल्पाकन्यकायवनेश्वरम् मयोपादिष्टमा
साद्यववनाम्नाभयपतिम् २३ ऋषभयवनानांत्वावृणेवीरेप्सितंपतिम् संकल्पस्त्वयिभूतानांकृतः कि-
लनरिष्यति २४ द्वाविमावनुशोचंतिबालावसद्वग्रहो यल्लोकशास्त्रोपनतंनरातिनतदिच्छति २५
अयोभजस्वमांभद्रभजतीमदयांकुरु एतावान्पौरुषोधर्मोयदातो ननुकंपते २६

गृहेततोययातिः तस्मैरा-

ज्यंददाविनिजरेवादादित्युक्तम् २० ब्रह्मद्वतंनैष्ठिकम् २१ प्रत्यारच्यातवतिमयिसंरभ्यकोधंकृतानैकवस्यातुमर्हसीतिशापमदात् २२
आधयोव्याधयश्चयवनास्तेषामीश्वरंभयनामानंववे २३ हेवीरत्वामीप्सितंपतिंवृणेनरिष्यतिननश्यति २४ लोकतोवेदतश्चयदे-
यतेनयात्यत्वेनउपनतंप्राप्तंनद्याच्यमानंयोनददातियश्चदीयमानंनेच्छति नगृण्णाति इमौद्वौकर्मभूतावनुशोचंति संतः २५ पुरुषेणक-
र्तव्योधर्मः पौरुषः २६

देवगुह्यं मरणम् तद्विप्राणिनां वैराग्यानुदयाय देवैर्गोप्यते २७ तुभ्यं तव आत्मसमाधिना ज्ञानदृष्ट्या याच्यमानो यं लोकस्त्वं नेच्छति
अतो व्यक्तगतिः कुतः प्राप्तेत्यलक्षितगतिः सती लोकमाक्रम्य सुंस्व एवं सर्वोऽपि लोकस्तव पतिः स्यादित्यर्थः २८ न चैवं त्वया शंक
नीयं प्रतिकूलं लोको ह निष्यतीति यस्मात्त्वमेव प्रजानां शंकरिष्यसीत्याह याहीति यामदीयाय वनपतनात्तया मुक्ता २९ किंच प्र
ज्वार इति मारको वैष्णवो ज्वरः माहेश्वरस्य व्याध्यंतः पातित्वात् भीमाः घोराः सैनिकायस्य ३० इति चतुर्थेर्दोकायां स-

कालकन्योदितवचो निशम्य यवनेश्वरः चिकीर्षुर्देवगुह्यं सः सस्मितं तामभाषत २७ मया निरू-
पितस्तुभ्यं पतिरात्मसमाधिना नाभिनन्दति लोकोऽयं त्वामभद्रामसंमताम् त्वमव्यक्तगतिं सुंस्व
लोकं कर्मविनिर्मितम् २८ याहि मे पतनायुक्ता प्रजानां शं प्रणेष्यसि २९ प्रज्वारोऽयं मम भ्रा-
ता त्वंच मे भगिनी भव चराम्युभाभ्यां लोकेऽस्मिन्नव्यक्तो भीमसैनिकः ३० इति श्रीभागव-
ते महापुराणे चतुर्थस्कंधे पुरंजनोपाख्यानसप्तविंशोऽध्यायः २७ नारद उवाच सै-
निकाभयनाम्ना ये बहिष्मन्दिष्टकारिणः प्रज्वारकालकन्याभ्यां विचेरुरवनीमिमाम् १ त एक-
दा तुरभसा पुरंजनपुरीं नृप रुरुधुमौ ममोगाढ्यां जरत्यन्नगपालिताम् २ कालकन्या तु बुभुजं पु-
रंजनपुरं बलात् ययाऽभिभूतः पुरुषः सद्यो निःसारतामियात् ३ तयोपभुज्यमाना वियवनाः सर्व-
तोदिशम् दार्भिः प्रविश्य स भृशं प्रादयन् सकलां पुरीम् ४ तस्यां प्रपीड्यमानायामभिमानि पुरंज-
नः अवापोरुविधां स्तापान् कुटुंबीममताकुलः ५ कन्योपगूढो नष्टश्रीः रूपणो विपयात्मकः नष्टप्र-
ज्ञो हतैश्वर्यो गंधर्वयवने बलात् ६

सविंशोऽध्यायः २७

अष्टाविंशेतुर्वेदार्थारव्यानेन स्त्रीविचिंतया स्त्रीत्वं प्राप्त-
स्य दंवेन कदाचिन्मुक्तिरुच्यते १ इदानीं तु पुरंजनस्य पुं देहत्यागप्रकारपूर्वकं स्त्रीत्वप्रकारमाह सैनिका इत्यादिराजसिंहस्य वेशम-
नीत्यंतेन दिष्टं देवं कुर्वीति अधिकुर्वतीति तथा मृत्योरादेशकारिण इति वा १ जरत्यन्नगेन जीर्णप्राणेन पालिताम् २ ३ दार्भिश्च-
क्षुरादिभीरुगुरूपेण प्रविश्य ४ ५ कन्यया जरयोपगूढः सन् तत्प्रतिक्रियां न लेभ इति तृतीयेनान्वयः हतैश्वर्यः उत्थानादिष्वशक्तेः ६

प्रतिकूलान् अनपेक्षितविषयप्रापणान् अनाहतान् आदरमकुर्वाणान् स्वार्थिनत्वाभावात् अनुगाइंद्रियाणि अमात्याइंद्रियदेवाः गनसौहृदा
मध्यवसायाभावात् ७ आत्मानमिति जरयाग्रस्तम् पंचालान्विषयान् आरिभिर्विघ्नादिभिर्दूषितान् ८ कालकन्ययाहेतुभूतयायातयामान्
निःसारानपिकामानभिलषन्विगता आत्मनोगतिः पारलौकिकी ऐहिकः पुत्रादिस्नेहश्च यस्य सः स्नेहादिति वापाठः ९ सराजापुरं जनो हातुं
मन्त्रकमेव उपकांतवानिति द्वयोरन्वयः अनिकामतः अनिच्छयापि १० ११ सपरिच्छदः भृत्यवर्गसहितः कुटुंबेन दीव्यतीति कौटुंबिकः कुटुं

विशीर्णोऽस्वपुरीं वीक्ष्य प्रतिकूलाननाहतान् पुत्रान्यौत्रानुगामात्यान् जायां च गतसौहृदाम् ७ आत्मा-
नंकन्ययाग्रस्तं पंचालानरिर्दूषितान् दुरंतो चिंतामापन्नानलेभे तत्प्रातिक्रियाम् ८ कामानभिलषन् दी-
नो यातयामांश्च कन्यया विगतात्मर्गतिस्नेहः पुत्रदारांश्च लालयन् ९ गंधर्वयवनाकांतां कालकन्योपमोर्द-
ताम् हातुं प्रचक्रमे राजा तां पुरीमनिकामतः १० भयनाम्नाः प्रजोष्माता प्रज्वारः प्रत्युपस्थितः ददाहतां पु-
रीं कुरुनाम्नातुः प्रियचिकीर्षया ११ तस्यांसं दह्यमानायां संपोरः सपरिच्छदः कौटुंबिकः कुटुंबिन्या उपान-
प्यत सान्वयः १२ यवनोपरुद्धाय तनो ग्रस्तायां कालकन्यया पुर्यो प्रज्वारसं सृष्टः पुरपालोऽन्वतप्यत १३ नशो
केसोऽवितुंतत्र पुरुकच्छोरुवेषयुः गंतुं मेच्छत तो वृक्षकोटरादिवसानलात् १४ शिथिलावयवो यर्हि गंधर्व-
हंतपोरुषः यवनैररिर्भीराजन्तु परुद्धारुरोदह १५ दुहितुः पुत्रपुत्रांश्च जामिजामानृपापदान् स्वत्वावशि-
ष्टयत्किंचिद्गृहकोशपरिच्छदम् १६ अहं ममेति स्वीकृत्य गृहेषु कुमतिर्गृही दध्यौ प्रमदयादीनां विप्रयोग उप-
स्थिते १७ लोकांतरंगतवति मय्यनाया कुटुंबिनी वर्तिष्यते कथं त्वेषा बालकाननुशोचती १८ नमय्यना
शिते भुंक्ते नास्नाति स्नाति मत्परा मयिरुष्टं संव्रस्ता भर्त्सिते यत वाग्भवति १९

विन्यासंधिर्नात्र विवक्षितः सान्वयः पुत्रादिसहितः १२ यवनैरुपरुद्धान्यायतनानियस्य सः पुरपालः १३ पुरुबहुकच्छतेन उरुर्वेषयुर्यस्य
वृक्षकोटरादिवसर्पः १४ कंठे उपरुद्धोरुरोद पुरपुरध्वनिंचकार १५ दुहित्रादीन् दध्यावित्युत्तरेणान्वयः जामयोऽवस्तुषास्वत्वमात्रेणा-
वशिष्टमोगस्तप्रागेवक्षीणः १६ १७ ध्यानमेवाह लोकांतरमिति १८ अनाशिते अमोजिते भर्त्सिते भर्त्सने कृते यत वाग्भवति १९

अज्ञमविवेकिनंमाम् व्युषितेदेशांतरंगतेगृहमेधीयंवर्त्मगृहधर्ममपिकिंनेष्यति अनुवर्तयिष्यतियुक्तमेतत् यतोवीरसूःपुत्रवतीकिंवा
मद्विरहमसहमानामरिष्यत्येवेत्यर्थः २० नविद्यतेपरमयनमाश्रयोयेषाम् अपरायणाःपुत्राःकन्याश्च यद्वा पराश्रयाःकन्याःभिन्नानौ-
र्येषाम् २१ अतदर्हणंवस्तुतस्तस्यब्रह्मत्वात् २२ एष यदाक्षयंस्यानंनीयमानस्तदा अनुपयाःप्राणाइंद्रियाणिच तथाचश्रुतिः
तमनुक्रामंतंप्राणोऽनुक्रामतिप्राणमनुक्रामंतंसर्वप्राणाअनुक्रामंतीति २३ प्रकृतिमहाभूतात्मताम् २४ नाविंदत् नसस्मार
पुरःपूर्वसरवायंसंतमीश्वरम् २५ अद्यालुनाकाम्यकर्मस्येसंज्ञसाः हताः अमीवंपापंकौर्येवा २६ शाश्वतीःसमाःआर्तिमनुभूय

प्रबोधयतिमामज्ञंव्युषितेशोककर्षिता वर्त्मेतद्गृहमेधीयंवीरसूरपिनेष्यति २० कथंनुदारकादीना
दारकीर्वापरायणाः वर्तिष्यंतेमयिगतेभिन्ननाविद्वोद्धौ २१ एवंपणयाबुद्ध्याशौचंतमतदर्हण
म् गृहीतुकृतधीरेनभयनामाभ्यपद्यत २२ पशुवद्यवनेरेषनीयमानःस्वकक्षयम् अन्वद्रवन्ननुपयाः
शौचंतोभृशमातुराः २३ पुरींविहायोपगतउपरुद्धोभुजंगमः यदातमेवानुपुरीविशीर्णाप्रकृतिंगता
२४ विरुष्यमाणाःप्रसभयवनेनबलीयसा नाविंदत्तमसाविष्टःसरवायंस्तद्वदपुरः २५ तंयज्ञपशवो
ऽनेनसंज्ञसायेदद्यालुना कुठारैश्चिच्छिदुःक्रुद्धाःस्मरंतोऽमीवमस्यतत् २६ अनंतपारेतमसिमग्नीन-
ष्टस्मृतिःसर्माः शाश्वतीरनुभूयातिप्रमदासंगदूषितः २७ तामेवमनसागृणहन्बभूवप्रमदोत्तमा
अनंतरंविदर्भस्यराजसिंहस्यवैश्मनि २८

२७ अंतकालेतांभार्यामेवमनसागृणहन्स्मरन् अनंतरंविदर्भस्यवे-
श्मनिप्रमदोत्तमाबभूव अतःपरमस्मिन्प्रकरणेएतावदेवप्रकृतोपयोगिविवक्षितम् स्त्रीध्यानेनस्त्रीत्वप्राप्तावपिपतिव्रताध्यानेनपूर्वदृष्टे
नचधार्मिकाद्विदर्भाज्जन्माभूत् धार्मिकसंगेनचविशुद्धस्यभागवतेनमलयध्वजेनसंगोऽभूत्ततोविष्णुभक्तिस्ततोवैराग्यंततस्त-
मेवभर्तृरूपंगुरुंपातिव्रत्यधर्मेणभजतोभगवत्प्रसादलब्धज्ञानेनमोक्षइति अन्यत्तु कथाःलंकारमात्रंतथाऽपिकिंचिद्वह्निसामान्ये
नेहयोजयिष्यामः विदर्भस्यविशिष्टदर्भोपलक्षितस्यकर्मठस्यराजसिंहस्यधर्मेणहिप्रजापालनेनयज्ञादिनाचक्षत्रियाराजंतेतेषुश्रे-
ष्ठस्यवैश्मनि २८

मलयोपलक्षितेदक्षिणदेशो ध्वजद्वयदर्शनीयः सहिष्ठाविष्णुभक्तप्रधानोदेशः तत्रपुरव्यः महाभागवतद्वयः पंडानिश्चयावुद्धिः तामहेतीति
पांड्यः सउपयेमेपुरंजनोभागवतसंगं प्राप्तद्वयः २९ आत्मजांश्चाकृष्णसेवारुचिम् तत्संगेन भगवद्भक्तैरुचिरमृदित्यर्थः असितस्य श्री-
कृष्णस्येक्षणां ययातां यवीयसः सप्तसुतान् श्रवणं कीर्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेवनम् अर्चनं वंदनं दास्यमिति भक्तिप्रकारान् सरख्यात्प-
निवेदनयोस्त्वं पदार्थज्ञानोत्तरकालत्वात् तस्य च भगवन्तेवोत्तरत्रोपदेक्ष्यमाणत्वादिदानीमनुत्पत्तेः सत्तेत्युक्तम् भगवद्भक्तैरुच्यते च श्रव-
णकीर्तनादिकं जातमित्यर्थः द्रविडभूमिपालकान् द्रविडभूमिर्हि श्रवणादिभक्तिरेव सुरक्षिताः स्तीति प्रसिद्धम् ३० अंबुदमिति श्रव-
णादीनां प्रत्येकमनेके प्रकारा अभवन् नित्यर्थः तदुक्तम् भक्तियोगो बहुविधो मार्गैर्भाभिनिभाव्यत इति येषां वंशधरैः यतः प्रवृत्तेः संपदा
यमेतैः कल्लामहीमन्वंतरंततः परंच भोक्ष्यते अविधाकामकर्मभ्योऽपिरक्षिष्यते ३१ अगस्त्यः अगानि निश्चियाणि गात्राणि स्त्याप्य

उपयेमेवीयेपणां वेदभीमलयध्वजः युधिनिर्जित्यराजन्यान् पांड्यः परपुरंजयः २९ तस्यां सजनयां चक्रे
आत्मजामसितेक्षणां यवीयसः सप्तसुतान् सप्तद्रविडभूमृतः ३० एकैकस्याभवत्तेषां राजन्नुदम
बुद्धम् भोक्ष्यते यदंशधरैर्महीमन्वंतरं परम् ३१ अगस्त्यः प्राक् दुहितरमुपयेमे धृतवताम् यस्या हृदय-
ताजात इध्मवाहात्मजो मुनिः ३२ विभज्यत न येभ्यः क्ष्मां राजा धर्मलये ध्वजः अरिराधायिषुः कृष्णं स
जगाम कुलावलम् ३३ हित्वा गृहान् सुतान् भोगान् वेदभीमदिरेक्षणा अन्वधावत पांड्येशं ज्यो-
त्स्नेवरजनीकरम् ३४

ति संघातयतीत्यगस्त्यो मनः स प्राक् प्रयमजातां दुहितरं कृष्णसेवारुचिमुपयेमे तस्यां मनः कृ-
ष्णो हृदयं रतिं बंधेत्यर्थः धृतानि शमदमादीनि व्रतानि ययातां रतिम् हृदयैः सत्यलोकादिभोगेभ्योऽपि न्युतस्तद्रहितः कृष्णार-
ताविहायुत्र भोगविरागो जात इत्यर्थः स एवोपशमात्मकत्वान्मुनिः कथं भूतः इध्मवाहो आत्मजो यस्य सः तद्विज्ञानार्थं सद्गुरुमेवा-
भिगच्छेत्समित्याणि श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठमित्यादि श्रुतिप्रसिद्धा समिद्धहृदोपलक्षिता गुरुरूपसत्तिर्वैराग्यादमृदित्यर्थः न तद्विरक्तस्य-
गुरुरूपसत्तिः संभवति कथापक्षे यथा श्रुतमेव ३२ क्ष्मां विभज्यत च श्रवणादिभक्तिभेदेन व्यवस्थाप्य ३३ इदानीं पुरंजनस्य स्त्रीणां
वंशाप्तस्य सर्वतो विरक्तस्य पतिरेव गुरुः स्त्रीणामिति वचनात्पतिसेवया गुरुशुश्रूषाप्रकारं दर्शयितुमाह हित्वात्यादिना मनोदधित्वं
तेन ग्रंथेन मदयतीति मदिरमीक्षणां यस्याम् ३४

तत्रचंद्रमसाधानघस्तासांपुण्यैः सलिलैरुभयत्रांतर्बहिश्चात्मनोमलंक्षालयन् तपआस्थितइत्युत्तरेणान्वयः ३५ अस्यतेभूमौक्षिप्यतइत्यष्टि
र्वाजिम् ३६ ३७ विद्ययाउपासनयापक्वकषायः दग्धकामादिवासनः युयुजेआत्मनोब्रह्मतांभावयामास अक्षाणींद्रियाणि अनिलः प्रा-
णः आशयश्चित्तम् विजिताअक्षादयोयेन ३८ आस्तेस्मवर्षशतमितिज्ञानस्यदुःसाधनतांदर्शयति अतएवभक्तिंरुतवानित्प्रा-
ह वासुदेवे रतिमुद्धहन् अन्यदेहादिकंनवेद ३९ सएवंवर्तमानः आत्मन्यात्मानंविद्वान् अन्यस्मादुपरराम कथंविद्वान् व्यतिरिक्तत-
यादेहादिव्यतिरिक्तत्वेनकुतः व्यापकतयादेहादिप्रकाशकत्वेन ननुदेहाधाकारोविमर्शएतत्प्रकाशयतिननुनिराकारआत्मातआह आम

तत्रचंद्रमसानामृताम्रपर्णी वटोदका तत्पण्यसलिलैर्नित्यमुभयत्रात्मनोमृजन् ३५ कंदाष्टिभिर्मू-
लफलैः पुष्पपर्णैस्तृणोदकैः वर्तमानः शनेर्गोत्रकर्षणंतपआस्थितः ३६ शीतोष्णवातवर्षाणिक्षु-
त्पिपासोप्रियाप्रिये स्मरवदुःखइतिद्वंद्वान्यजयत्समदर्शनः ३७ तपसाविद्ययापक्वकषायोनियमै-
र्यमैः युयुजेब्रह्मण्यात्मानंविजिताक्षानिलाशयः ३८ आस्तेस्थाणुरिवैकत्रदिव्यंवर्षशतंस्थिरः
वासुदेवैभगवतिनान्यदेहादहन्नुरतिम् ३९ सव्यापकतयात्मानंव्यतिरिक्ततयात्मनि विद्वान्स्वप्नइ-
वामर्शसाक्षिणाविररामह ४० साक्षाद्भगवतोक्तेनगुरुणाहरिणानृप विशद्ब्रह्मज्ञानदीपेनस्फुरताविश्वतो-
मुरवम् ४१ परेब्रह्मणिचात्मानंपरंब्रह्मतथात्मनि वीक्ष्यमाणोविहायेक्षामस्मादुपररामह ४२ पतिं
परमधर्मज्ञंवैदभीमलयध्वजम् प्रेम्णापर्यचरद्वित्वाभोगान्सापतिदेवता ४३

शस्यापिसाक्षिणम् अयंभावः आमर्शोनामांतःकरणवृत्तिः साचजडत्वादात्मप्रकाशयेवेति यथास्वप्नेममेदंशिरच्छिन्नमित्यादिप्रतीति-
तद्व्यतिरिक्तमात्मानंवेत्तितद्वत् ४० केनविद्वानृतत्राह साक्षाद्भगवतोक्तेनसर्वतोमुरवंयथातथास्फुरताअनवच्छिन्नेनज्ञा-
नेन ४१ तदेवाह परइति ब्रह्मैवाहंनसंसारीति ब्रह्मण्यात्मनईक्षणेशोकादिनिवृत्तिः अहमेवब्रह्मेत्यात्मनिब्रह्मणईक्षणेब्रह्मपारो-
ऽक्ष्यनिवृत्तिः अतोव्यतिहारेणोक्षमाणअस्मात्संसारादुपररामनन्वेवमपिजीवस्यकुतोब्रह्मत्वापत्तिः ईक्षणस्यैवव्यवधायकत्वादि-
त्याशंक्याह ईक्षांविहायदग्धेधनानलवत्तस्याः स्वयमेवोपशान्तेरितिभावः ४२ ४३ ५ ५ ५

उपपत्तिपत्युःसमीपे यद्वापत्युः किञ्चिन्मात्रेन्यूनातत्समानासनीवभावित्यर्थः उपोधिकेचैतिकर्मप्रवचनीयः तद्योगेचद्वितीयाशांतमंगाराव-
 स्थमनलमुपशांताशब्दाज्वालायथाभवतितद्वत् ४४ तदानीमपिस्तस्यरमासनंयस्य अतएवाजानतीयदातदायथापूर्वमसेवत ४५ पत्युर-
 धिमर्चयंतीयदातस्मिन्मात्रावृष्माणंनापश्यत् ४६ अवंधुपतिरहितम् अशुभिरासिच्य ४७ क्षत्रबंधुभ्यः अधार्मिकक्षत्रियेभ्योऽपि
 ४८ अवर्तयन्प्रवर्तयामास ४९ तस्यानिधायामिदानेनादीप्यच ५० पूर्वतरः अनादिराश्वरः सरवाहासुपर्णावितिश्रुतेः सास्त्राभि-

चीरवासाव्रतक्षामावेणीभूतशिरोरुहा वभ्रावुपपत्तिंशांताशिरवाशांतमिवानलम् ४४ अजानती-
 प्रियतमयदोपरतमंगना सैस्त्यरासनमासाद्ययथापूर्वमुपाचरत् ४५ यदानोपोलभेतांघ्रावृष्माणं-
 पत्युरर्चती आसीत्संविग्रहदयायूयभ्रष्टामृगायथा ४६ आत्मानंशोचतीदानमबंधुर्विक्रवाः शुभिः
 स्तनावासिन्यविपिनसु सरप्ररुरोदसा ४७ उत्तिष्ठोत्तिष्ठराजपदमाशुदधिमैखलाम् दस्युभ्यः क्षत्रव-
 धुभ्योविभ्यतीपातुमहंसि ४८ एवंविलपतीवालाविपिनेनुगतापतिम् पतितापादयोभित्तुरुदत्यश्रुण्य-
 वर्तयत् ४९ चित्तिंदारुमयीचित्वातस्यांपत्युःकलेवरम् आदीप्यचानुगरणेविलपंतीमनोदेधे ५० तत्र
 पूर्वतरः कश्चित्सरवावाह्यण आत्यवान् सात्वयन्वल्गुनासास्नातामाहरुदतीप्रभो ५१ ब्राह्मणउ-
 वाच कात्वंकस्यासिक्वायंशयानोयस्यशोचसि जानासि किं सरवायंमांयेनायेविचचर्यह ५२
 अपिस्मरसिचात्मानमविज्ञातसरवंसरवं हित्वामापदमन्विच्छन्ममोगरतोगतः ५३ हंसावहंचत्व-
 चायं सरवायोमानसायनो अभूतामंतरावोकः सहस्रपरिवत्सरान् ५४ सत्वंविहायमांबंधागतोग्राभ्य-
 यतिमहाम् विचरन्पदमद्राक्षीः कयाचिन्निर्मितंस्थिया ५५

यवाक्येनसंबोधयन् ५१ यस्ययंशोचसिअग्रेसृष्टेःपूर्वेविचचर्यह मयिस्थितत्वेनसरवंसरवमनुभूतवानसि ५२ यद्यपिमोनजानासि
 तथाऽप्यात्मानंत्वामविज्ञातसरवंअविज्ञातः कश्चित्ममसरवाआसीदित्येवंकिंस्मरसिसरवइतिपुंस्त्विनिर्देशः प्राक्तनपुंस्वस्मरणायसरवं-
 स्मारयन् स्ववियोगकृतमनर्थमाह हित्वेतिसार्द्धः पद्धिः पदंस्थानम् ५३ हंसोशब्दोमानसंहृदयमयनंययोः कयापक्षेमानससरसिस्थितोप-
 दिग्वावभूताजानो ओक्तगृहम् अंतराविनेव वाशब्दावायंसहस्रपरिवत्सरान्महाप्रलयोवाचत् ५४ हेबंधोग्राभ्येसुरेभ्योमतिर्यस्य स्थिया
 मायया ५५

पंचारामाउपवनानियस्मिन् नवद्वाराणि प्राणच्छिद्राण्यस्मिन् एकः प्राणः पालीयस्मिन् त्रीणि एथिव्यसेजांसि कौष्ठानि प्राकारायस्मिन् षट्
ज्ञानेन्द्रियमनांसिकुलानि अभीष्टविषयसमर्थकावणिजोयस्मिन् पंचविपणाहृदाः कर्मेन्द्रियाण्यस्मिन् पंचभूतानि प्रकृतिः उपादान-
कारणयस्यस्त्रीबुद्धिरेवधवः पतिः स्वामिनीयस्मिन् ५६ स्वयमेवेमं श्लोकं व्याचष्टे पंचेन्द्रियार्थादिति षट्कुलमिति एकपालमिति च स्पष्ट-
त्वान्नव्याख्यातम् ५७ भूतान्येव प्रकृतिरुपादानयस्यस्त्रीधवमित्यस्य व्याख्यानम् शक्तिरधीशायस्य तद्दशः सन्नित्यर्थः ५८ स्पष्टः
अभिभूतः अतो न विद्यते श्रुते ब्रह्मत्वे स्मृतिर्यस्य ५९ तत्त्वमुपदिशति नत्वमिति चतुर्भिः स्रष्टृत्पतिः नवद्वारे पुरेयधारुद्धोऽसितस्याः ६०

पंचारामं नवद्वारमेकपालं त्रिकोष्ठकम् षट्कुलं पंचविपणं पंचप्रकृतिस्त्रीधवम् ५६ पंचेन्द्रियार्था आ-
रामाद्वारः प्राणानवप्रभो तेजोऽवन्नानि कौष्ठानि कुलमिन्द्रियसंग्रहः ५७ विपणस्तु क्रियाशक्तिभू-
तप्रकृतिरव्यया शक्त्यधीशः पुमांस्त्वत्रप्रविष्टो नावबुध्यते ५८ तस्मिंस्त्वरामयास्पृष्टोरममाणोऽश्रुत-
स्मृतिः तत्संगादीदृशीं प्राप्तां दशां पापीयसीं प्रभो ५९ न त्वं विदमं दुहितानायं वारः स्रष्टृत्तव न प-
तिस्त्वं पुरं जन्या रुद्धो न वमुरवयया ६० मायाद्येषामया सृष्टाय तु मां संस्त्रियं सतीम् मन्यसे नो भयं
यद्देहं सोऽपश्येत्तव योगीति ६१ अहं भवान्न चान्यस्त्वं त्वमेवाहं विचक्ष्व भो न नो पश्येति कवयश्छिद्रं
जातु मे नागपि ६२ यथा पुरुष आत्मानमेकमादर्शं चक्षुषोः द्विधा भूतमवेक्षेत तथैवांतरमावयोः ६३ ए-
वं समानसोऽहं सोऽहं सेन प्रतिबोधितः स्वस्थस्तद्व्यभिचारेण नष्टमाप पुनः स्मृतिम् ६४

पुमांसं पूर्वजन्मनियदमन्यथा इदानीं च सतीं श्रेष्ठां स्त्रियं च न्यसे एषामायायत उभयमपि वस्तुतो नास्ति यस्मादावाहं सोऽहं नो आवयोर्वक्ष्यमा-
णां गतिं स्वरूपं पश्य ६१ तत्त्वं पदार्थयोश्चिदंशे नैक्यमाह अहमेव भवान् उपचारं वारयति न चान्य इति व्यतिहारोपदेशः उक्ताभिप्रायः छिद्रमंत-
रम् ६२ तर्हि कथमावयोरज्ञत्वसर्वज्ञत्वादिभेदस्तत्राह यथेति आत्मानं देहमादर्शं निर्मलं महान्तं स्थिरं चावेक्षेत परस्य चक्षुषि च तद्विपरीतम्
विद्याविद्योपाधिकृतो धर्मभेद इत्यर्थः ६३ एवं नारदवाक्यम् एवमुना प्रकारेण समानसोऽहं सः क्षेत्रज्ञः हं सेन परमात्मना बोधितः सन् स्वस्थः आ-
त्मनि स्थितः सन् चिरं ध्यात्वा तद्व्यभिचारेणेश्वरवियोगेन विषयाभिलाषबुद्धानां स्मृतिमहं ब्रह्मास्मीति ज्ञानं पुनः प्राप्तवान् ६४ ७५

कथामात्रमिति बुद्धिं वारयति बहिष्पन्निति पारोक्ष्येण राजकथामिषेण तत्र हेतुः यद्यस्मात् हेर्बहिष्पन् प्राचीनबहिः एतद्राजकथामिषेण-
 आत्मकथाप्रदर्शिता यस्यादेवः श्रीनारायणः परोः क्षप्रियः साक्षादात्मज्ञानकथनेन तव चेतसि कथानायतीति भावः ६५ इति चतु-
 र्येदीकायामष्टाविंशतितमोऽध्यायः २८ ऊनविंशोपरोः क्षार्यव्याख्यानेनोपसंहृतम् स्त्रीसंगतोभवस्त्वीशसंगान्पुक्तिरिति स्फुटम् १
 कवयः अध्यात्मविदः १ व्यनक्ति लिंगयति चेतनी करोतीत्यर्थः यद्वा व्यनक्ति प्रकटयति ततश्च स्वकर्मणा पुरंजनयतीति पुरंजनपदं व्याख्या-

बहिष्पन्नेतदध्यात्मं पारोः क्ष्येण प्रदर्शितम् यत्परोः क्षप्रियो देवो भगवान् विश्वभावनः ६५ इति श्रीमा-
 गवतं महापुराणे चतुर्थस्कंधे पुरंजनापारव्याने अष्टाविंशतितमोऽध्यायः २८ प्राचीनबहिर्बुवाच
 भगवंस्तेवचोऽस्माभिनं सम्यगवगम्यते कवयस्तद्विजानंति न वयं कर्ममोहिताः १ नारद उवाच
 पुरुषं पुरंजनं विद्याद्यन्नत्त्यात्मनः पुरः एकद्वित्रिचतुष्पादं बहुपादमपादकम् २ योऽविज्ञाता हतस्तस्य पु-
 रुषस्य सर्वेश्वरः यन्न विज्ञायते पुंभिर्नामभिर्वा क्रियागुणैः ३ यदा जिघृक्षुः पुरुषः कार्त्स्न्येन प्रकृतगुणा-
 न् नवद्वारं दिहृत्तांघ्रितयामनुतसाध्विति ४ बुद्धितु प्रमदां विद्यान्ममाहमिति यत्कृतम् यामधिष्ठाय देहः
 स्मिन्पुमान्मुक्तः क्षिप्रगुणान् ५ सरवायदं द्रियगणाज्ञानं कर्म च यत्कृतम् सरव्यस्त हृत्तेयः प्राणः पंचवृत्तिय-
 योरगः ६ बृहद्बलं मनो विद्यादुभयोर्द्रियनायकम् पंचालाः पंचविधयायन्मध्यै नवरत्नं पुरम् ७ अक्षिणीना-
 सिक्केकर्णौ पुरं वशिष्ठगुदाविति हेहैर्द्वारौ बहिर्योतयस्तदिन्द्रियसंयुतः ८ अक्षिणीनासिक्के आस्यमिति-
 पंचपुरः कृताः दक्षिणादक्षिणः कर्णोत्तराचोत्तरः स्मृतः ९

तं भवति एकस्यादयः पादायस्य २ अविज्ञातशब्देनाहतः व्याहतः उक्तोयः स ईश्वरः अविज्ञातनामनिरुक्तिः यद्यस्मात्पुंभिर्नामाद्रियो-
 गेन न विज्ञायते ३ तवते पुपरे पुमथ्ये ४ अक्षिभिरिन्द्रियैः ५ पंचवृत्तित्वात् पंचशिराः सर्पद्वयप्राणः ६ एकादशमहामदिति अने-
 न एकादशीमहामदो नायक इत्युक्तः तं दर्शयति बृहद्बलं यस्य तन्मनः नवरत्नानि द्वाराण्यस्य ७ शुभस्वरवद्व्यादेरर्थसंक्षेपेणाह यस्त-
 दिन्द्रियसंयुतः स आत्मा तामिदं भिः बहिर्योतीति ८ पुरः पूर्वभागे कृताः ९

नेत्रे इति रूपमिति चक्षुषेति रवद्योतादीनां व्याख्यानम् शेषोऽनुवादः ईश्वरः पुरंजनः १० नासे इति व्याख्या अवधुनोतीत्यवधूतो वायुः तदा
 त्पकेनोच्छ्वासेन सहैकस्यानत्वात् घ्राणोऽवधूतः आस्यमिति व्याख्या रसज्ञविपणान्वित इत्यत्र रसज्ञशब्दनिर्दिष्टस्य रसविदित्यनुवादः र
 स इति व्याख्या रसनेन्द्रियमित्यर्थः विपणो वाग्रसविद्रस इत्येव पाठः आर्पत्वान्न दोषः ११ अंधः अन्नम् १२ १३ ग्रामकमित्यस्यानुवा
 दः ग्रामिणोरतिरिति तस्य व्याख्या व्यववाय इति १४ १५ विषूचीनपदार्थानुवादो विषूचिरिति तद्गुणैर्मनोगुणैस्तमः सत्वरजोभिः १६

पश्चिमे इत्यधोद्वारौ गुदं शिश्नमिहोच्यते रवद्योताविर्मुखीचात्रनेत्रे एकत्र निर्मिते रूपं विभ्राजितं ता
 भ्यां विचष्टे चक्षुषे इति १० नलिनीनालिनीनासे गंधः सौरभ उच्यते घ्राणोऽवधूतो मुख्यास्यं विप
 णो वाग्रसविद्रसः ११ आपणो व्यवहारो च चित्रमंधो बहूदनम् पितृहृदक्षिणः कर्णो उत्तरो देवहः स्मृ
 तः १२ प्रवृत्तं च निवृत्तं च शास्त्रं पंचालसंज्ञितम् पितृयानं देवयानं श्रोत्रोत्थुतधराद्वजैत् १३ ओक्
 रीमेद्रुमर्वागुह्यं वायो ग्रामिणोरतिः उपस्योदुर्मेदः प्रोक्तो निर्ऋतिर्गुद उच्यते १४ वैशसं नरकं पायुर्लु
 धकोऽधोतुमेशृणु हस्तपादौ पुमांस्ताभ्यां युक्तो यातिकरोति च १५ अंतः पुरं च हृदयं विषूचीमे
 न उच्यते तत्र मोहप्रसादवाहूपप्राप्नोति तद्गुणैः १६ यथा यथा विक्रियते गुणाक्तो विकरोति वा तथा
 तयोपद्रष्टात्मा तहृत्तीरनुकार्यते १७ देहोरयस्त्विन्द्रियाश्वः संवत्सररयोगतिः द्विकर्मचक्रास्त्रिगुण
 ध्वजः पंचासंबधुरः १८ मनोरश्मिर्बुद्धिसूतो हृन्नीडो हृद्बहूवरः पंचेन्द्रियार्थप्रक्षेपः सप्तधातुवस्त्य
 कः १९

महिषीयद्यदीहेतेत्यादेरर्थसंगृह्याह यथा यथा बुद्धिः स्वमेव विक्रियते जायति विकरोति वा इन्द्रियाणि परिणमयति तस्या
 गुणैरक्तोलिप्त आत्मा तथा तथा तस्या हृत्तीः दर्शनस्पर्शनाद्याः केवलमुपद्रष्टैव सन्वलादनुकार्यते १७ आश्रगमित्येतद्व्याचष्टे संवत्स
 रस्येवाप्रतिहतोरयो वेगः प्रतीतितोयस्य संवत्सररयः वस्तुतस्तु अगतिः स्वप्नशरीरादेर्बुद्धावेव विवृत्तत्वेन देशान्तरगत्यभावात् पा
 दान्तरसंवत्सरश्च तत्कृतं वयश्च ताभ्यां गतिर्यस्येति ह्यपमित्यस्य व्याख्या नारदेन कृता द्विकर्मचक्रा इति
 त्रिगुणध्वज इति त्रिवेणुपदव्याख्या १८ पंचप्रहरणमित्येतद्व्याचष्टे पंचेन्द्रियार्थप्रक्षेप इति १९

पंचेन्द्रियैः सूनाविनोदमिवान्यायेन विषयसेवां करोतीति पंचसूनाविनोदकृत् अनेन च चारमृगयांतवेत्यादिव्याख्यातम् २० परिक्लांत्यापरि-
क्रमणेन २१ अगिर्नात्वेन जगृहे लोकानां क्षयाय २२ चराः संचारिणः सूतानामुपसर्गेर्पाडायामागृशाघोमृत्युहेतुः स्योवेगोयस्यप्रज्वारस्ये-
ति प्रशब्दव्याख्या पाठांतरे सूतकृताः अरयः अनेन चारिभिरुपकृद्दित्यपि देव्याख्यातम् द्विविधः शीतोष्णरूपेण प्रवेगनिर्गमभेदात् २३
एवंपरोक्षत्वेनोक्तमयं व्याख्याय सर्वकथातात्पर्यमाह एवमित्यादिविरमकमेणेत्यंतेन आधिदेविकादिभिर्दुःखैः क्लिश्यमानो ममाहमि-
ति देहे शतं वर्षाणि शतं वर्तत इति द्वयोरन्वयः २४ अशनापिपासादीन् प्राणधर्मान् अंधत्वादीनिन्द्रियधर्मान् कामादीन् मनोधर्मांश्च निर्गु-

आकृतिर्विक्रमोच्चाद्योमृगतृण्यां प्रधावति एकादृशेन्द्रियचमूः पंचसूनाविनोदकृत् संवत्सरश्चंद्रवेगः का-
लो येनोपलक्षितः २० तस्याहानीह गंधवर्णधर्मा रात्रयः स्मृताः हरत्यायुः परिक्लांत्यापत्युत्तरशतत्रयम्
२१ कालकन्याजरासाक्षाल्लोकस्तानां तिनंदति स्वसारजगृहे मृत्युः क्षयाय यवनेश्वरः २२ आधयोव्या-
धयस्तस्य सैनिका यवनाश्चराः शूतोपसर्गो शरयः प्रज्वारो द्विविधज्वरः २३ एवं बहुविधैर्दुःखैर्देवमृतात्मसं-
भवैः क्लिश्यमानः शतं वर्षं देहे देहीति मोहतः २४ प्राणेन्द्रियमनोधर्मानात्मन्यध्यस्य निर्गुणः शतैकामल-
वान्ध्यायन् ममाहमिति कर्मकृत् २५ यदात्मानमविज्ञाय भगवंतं परं गुरुम् पुरुषं कृत्वा विपज्जेत गुणेषु प्र-
कृतेः स्वदृक् २६ गुणाभिमानोऽस्ति तदा कर्माणि कुरुते वशः शक्नुं कृष्णलोहितवायया कर्माभिजायते २७
शक्नुं कृष्णलोहितवायया कर्माभिजायते २७ शक्नुं कृष्णलोहितवायया कर्माभिजायते २७ शक्नुं कृष्णलोहितवायया कर्माभिजायते २७
कचिदुमान् कचिच्चस्त्री कचिन्नोभयमंदर्पाः देवो मनुष्यस्तिर्यग्वायया कर्मगुणं भवः २८ क्षुत्परी-
तो यया दानः सारमेयो गृहं गृहम् चरन् विदति यद्दिष्टं दंडमादनमेव वा ३०

लोः प्यात्मन्यध्यस्य कामलवान् विषयस्तरवलेशान् ध्यायन् कर्मकृत् २५ ततः किमत आह यदेति द्वाभ्याम् स्वदृक् प्रकाशकस्वभावोऽपि
२६ शक्नुं सात्त्विकं कृष्णं तामसं लोहितं राजसं यथा कर्म तथा जायते २७ तदेवाह शक्नुं कृष्णं लोहितं राजसं यथा कर्म तथा जायते २७ तदेवाह शक्नुं कृष्णं लोहितं राजसं यथा कर्म तथा जायते २७ तदेवाह शक्नुं कृष्णं लोहितं राजसं यथा कर्म तथा जायते २७
उत्तरफलं येन कियया आयासो येन पुतान् लोहितात् तमः शोकावुत्कटो येन पुतान् कृष्णादिति ज्ञेयम् २८ नोभयं न पुंसकं यथा कर्म गुणं कर्म
गुणावनतिक्रम्य २९ तेषु देववशेन सरस्वदुःखे प्रामोतीति सदृशं तमाह द्वाभ्याम् क्षुधापरीतोऽप्याप्तः सारमेयः श्वादेदं दंडेन ताडनम् ३०

कामव्याप्तआशयोयस्य ३१ ननुतर्हिस्वरवस्यसंभवात्दुःखस्यचप्रतीकारसंभवान्नैकांततोहेयत्वंतत्राह दुःखेष्वाति दुःखस्यप्र-
तीकारस्तावन्नास्तिस्याच्चेत्तस्यतस्यप्रतिक्रियातथाऽपित्रिविधेषुदुःखेषुमध्येएकतरेणापिदुःखेनव्यवच्छेदोवियोगोनास्ति ३२
प्रतिक्रियाणामपिदुःखरूपत्वादितिसदृशंतमाह यथाहीति ३३ दुःखस्यमूलभूतानितुकर्माणिप्रतिक्रियादिकर्मभिर्नैवनिवर्तते
इत्याह नैकांततःअत्यंतसवासनम् केवलंज्ञानरहितम् अविद्योपसृतंप्राप्तम् अतोविरोधान्ननिवर्तकत्वमितिभावः अब्रह्मंतः
स्वप्नेदृष्टः स्वप्नः प्रबोधंविनायथातंस्वप्नमत्यंतंनप्रतिकरोतीत्यर्थः ३४ ननुतर्हिअज्ञानविलसितत्वेनसंसृतिहेतोर्देहादेरप्यसात्विकं

तथाकामाशयोजीवउच्चावचपथाभ्रमन् उपर्यधोवामध्येवायातिदिष्टंप्रियाप्रियम् ३१ दुःखेष्वेकतरेणा
पिदेवभूतात्महेतुषु जीवस्यनव्यवच्छेदःस्याच्चेत्तत्प्रतिक्रिया ३२ यथाहिपुरुषोभारंशिरसागुरुमु
द्वहन् तस्कां धेनसआधत्तेतथासर्वाःप्रतिक्रियाः ३३ नैकांततःप्रतीकारःकर्मणांकर्मकेवलम् द्वय-
त्यविद्योपसृतंस्वप्नेस्वप्नइवानघ ३४ अर्थेत्यविद्यमानेऽपिसंसृतिर्ननिवर्तते मनसालिंगरूपेणस्वप्नेवि-
चरतोयथा ३५ अथात्मनोऽर्थभूतस्ययतोऽनर्थपरंपरा संसृतिस्तद्व्यवच्छेदोभक्त्यापरमयागुरौ ३६ वा
सुदेवेभगवतिभक्तियोगःसमाहितः सधीचीनेनवैराग्यंज्ञानंचजनयिष्यति ३७ सोऽचिरादेवराजर्षे-
स्यादच्युतकथाश्रयः शृण्वतःश्रद्धाधानस्यनित्यदास्यादधीयतः ३८ यत्रभागवताराजन्साधवोवि-
शदाशयाः भगवद्गुणानुकथनश्रवणाव्यग्रचेतसः ३९

तन्निवर्तनप्रयासेनतत्राह अर्थेहीति लिंगरूपेणउपाधिभूतेन ३५ तदेवंसंसृतिप्रकारमुक्त्वातन्निवृत्तिप्रकारमाह अथतस्मात्पुरुषा
र्थभूतस्येवात्मनःयतोऽज्ञानान्मनसोवाअनर्थपरंपरारूपासंसृतिर्भवति तस्याव्यवच्छेदोगुरुरूपेवासुदेवेभक्त्येव ३६ ननुसंसृतिनिवृ-
त्तिर्वैराग्यपूर्वकात् ज्ञानादेवनतुभक्त्यातरतिशोकमात्मविदित्यादिश्रुतेस्तत्राह वासुदेवइति सधीचीनेनसमीचीनेनप्रकारेण ३७
नन्वसौमहाफलोभक्तियोगःकथंस्यादतआह सतुअच्युतस्यकथामाश्रित्यवर्तमानोऽचिरात्स्यात् कस्यस्यात्तदाह शृण्वतःअधीया
नस्य ३८ कुत्रस्यात्तदाह यत्रेति भगवतोऽगुणानुकथनेश्रवणेचव्यग्रंसत्वरंचेतोयेषांते ३९

ननु सत्संगमन्तरेण स्वयमेव कथा चिंतनादिना भक्तिर्भवेदेवेत्याशंक्याह द्वाभ्याम् तस्मिन् स्थाने महद्भिर्भुरवरिताः कीर्तिताः मधुभिदश्चरि
त्रमेव पीयूषं तदेव शिष्यत इति शेषो यास्तु असांशरहितशब्दा मृतवाहिन्य इत्यर्थः अवितृषः अलंबुद्धिभूत्याः संतः गाढैः सावधानैः क-
र्णैर्येताः सरितः पिबन्ति सेवन्ते अशनशब्देन क्लृप्त्यन्ते अशनादयस्तान् न स्पृशन्ति भक्तिरसिकान् न बाधन्त इत्यर्थः ४० सत्संगमन्तरेण
स्वयमेव कथा चिंतनादिना बालस्यादिनारसावेशाभावाच्च क्लृप्तिपासाद्यभिभूतस्य भक्तिर्न संभवतीत्याह एतैरिति ४१ भगवदनु-
ग्रहमन्तरेण ननु कस्यापि ज्ञानसंभव इति केमुत्पन्न्यायेनाह चतुर्भिः प्रजापतिर्ब्रह्मा ४२ मदन्ताः अहं नारदोऽन्तेयेषाम् ४३ वाचां पत-

तस्मिन् महन्भुरवरिता मधुभिश्चरि त्रपीयूषशेष सरितः परितः स्ववन्ति तायेऽपि बन्त्यवितृषो नृपगाढकर्णैः स्ता-
न् स्पृशन्त्यशनतृप्ता मयशोकमोहाः ४० एतैरुपद्रुतानित्यं जीवलोकः स्वभावजैः न करोति हरेर्नूनं क-
थाऽमृतनिधोरितिम् ४१ प्रजापतिपतिः साक्षात् भगवान् गिरिशो मनुः दक्षादयः प्रजाध्यक्षानैश्च
काः सनकादयः ४२ मरीचिरच्यंगिरसोऽपुलस्त्यः पुलहः क्रतुः भृगुर्वसिष्ठ इत्येतैर्मदन्ता ब्रह्मवादि-
नः ४३ अद्यापि वाचस्पतयस्तपोविद्यासमाधिभिः पश्यन्तोऽपि न पश्यन्ति पश्यन्तं परमेश्वरम् ४४
शब्दब्रह्मणि दुष्पारे चरन्त उरुविस्तरे मंत्रालिंगैर्व्यवच्छिन्नं भजन्तो न विदुः परम् ४५ यदायमनुगृ-
ण्हाति भगवान् आत्मभावितः स जहाति मतिं लोके वेदे च परिनिष्ठिताम् ४६ तस्मात्कर्मसु बाहि-
ष्मन् न ज्ञानादर्थकाशिपु मार्यदृष्टिं कथाः श्रोत्रस्पर्शेष्वस्पृष्टवस्तुषु ४७

योऽपि विद्यासमाधिभिरुपायैः

पश्यन्तो विचिन्वन्तोऽपि पश्यन्तं सर्वसाक्षिणं न पश्यन्ति ४४ कुत इत्यत आह शब्दब्रह्मणि वेदे उरुविस्तारो यस्य अर्थतोऽपि पारशून्ये तस्मिन् व-
र्तमानाः मंत्राणां लिंगैर्व्यवच्छिन्नत्वादिगुणयुक्तविविधदेवताभिधानसामर्थ्यैः परिच्छिन्नमेवेन्द्रादिरूपं तत्तत्कर्मयोगेण भजन्तः परं परमेश्व-
रं न विदुः ४५ तर्ह्यन्यः को नाम कर्मयोगाग्रहं हित्वा परमेश्वरमेव भजेदित्यत आह यदायमनुगृण्हाति अनुग्रहे हेतुः आत्मनि भावितः सन्
सत्तदा लोके लोकव्यवहारे वेदे च कर्ममार्गे परिनिष्ठितां मतिं त्यजति ४६ अर्थकाशिपु परमार्थत्वेन प्रकाशमाने पुपुरुषाय बुद्धिमाकृत्याः प्रो-
चनाय केवलं श्रोत्रप्रिये पुनस्पृष्टवस्तुषु ४७

ननुवेदेनस्वर्गादिसाधनत्वेनोक्तानिकर्माणीतिवेदवादिनोवदन्ति कथमस्मद्वस्तुष्वित्युच्यतेतत्राह येधूम्रधियोमलिनबुद्धयःसक-
र्मकर्मपरंवेदमाहुस्ते अतद्विदःअवेदज्ञाः यतस्तेस्वंस्वरूपभूतंलोकमात्मतत्वंवेदतात्पर्यगोचरंनविदुः यत्रदेवोऽस्ति ४८ त्वंतुमहा
मूर्खइत्याह आस्तीर्येति बृहद्वाहूपशवधात्मानानीयज्वाहमित्यहंकारी अतस्तथः अविनीतःसन् कर्मेनावेपि परंविद्यास्वरूपमृत-
चनवेत्ति नारदः स्वयंकृपयातद्वयनिरूपयति हरितोषयतीतिहरितोषयत्तदेवकर्मययातस्मिन् हरोमातिर्भवतिसेवविद्यामहाफलत्वात्
४९ कुतइत्यपेक्षायांहरेःपरमफलत्वंदर्शयन्नाहदाभ्याम् हरिर्देहभृतामात्माईश्वरश्चतत्रहेतुः स्वयंस्वातंत्र्येणप्रकृतिः कारणमतस्ते
पातत्पादमूलमेवशरणमाश्रयः यतः यस्मिन् ५० नचतद्भजनेअन्यमजनइवदुःखंभयंचेत्याह सनाइति इतियोवेदसएवविद्वान्

स्वलोकंनविदुस्तेवैयत्रदेवोजनार्दनः आहर्धूम्रधियोवेदंसकर्मकमतद्विदः ४८ आस्तीर्यदर्भैः
प्रागग्रेः कालस्येनक्षितिमंडलम् स्तब्धोबृहद्वाह्वान्मानीकर्मनावेपियत्परम् तत्कर्महरितोषयत्
साविद्यातन्मतियया ४९ हरिर्देहभृतामात्मास्वयंप्रकृतिरीश्वरः तत्पादमूलशरणंयतः क्षेमो नृणामिह
५० सवैप्रियतमश्चात्मायतो नभयमण्वपि इतिवेदसंवैविद्वान्योविद्वान्सगुरुहरिः ५१ नारदउवा-
च प्रश्नएवंहिसंछिन्नोभवतःपुरुषर्षभ अत्रमेवदत्तो गुह्यनिशामयस्मन्निश्चितम् ५२ क्षुद्रमल्पं चरतीति तयातम् अलुक्स्मनसं पुण्याणांशरणे आश्रमेवाटिकायांमिथित्वामिथः
नसांशरणोमिथित्वारक्तंषडंघ्रिगणसामस्रलुब्धकर्णम् अग्रेवृकानस्रतृपोऽविगणय्ययातंष्टमृगंमृग-
यलुब्धकवाणभिन्नम् ५३

गुरुरेवहरिश्चउक्तमुपसंहरति ५१ एवंभवतःप्रश्नःसंछिन्नःपरितृतः तदेवमात्मनोबंधमोक्षप्रका-
रकयारूपेणकथितेऽपिनातिनिर्विण्णचित्तंपुत्रागमनंप्रतीक्षमाणंसंततत्क्षणमेवमहाभयकंपितसकलगात्रंगृहान्निर्वासयितुंहरिणरूप-
कमाह अत्रेति वदतोमेवचःशृणु ५२ क्षुद्रमल्पंचरतीति तयातम् अलुक्स्मनसं पुण्याणांशरणे आश्रमेवाटिकायांमिथित्वामिथः
परस्परंस्त्रियासहमिलित्वातत्रैव रक्तमासक्तंषडंघ्रयोन्मरास्तेषांगणास्तेषांसामस्रगतेषुलुब्धः कर्णोयस्यतंपरेषामस्रभिर्दत्तैः स्वीया-
नसंस्तपयंतीत्यस्रतृपः तानविगणय्य अगणयित्वालुब्धकस्यवाणेनभिन्नंमृगंमृगयान्वेषय ५३

श्लोकप्रसूतेयोजनयन्त्याचरे समनोभिः समानोधर्मः परिणामविरसत्वंयासांस्त्रीणाम् मिथित्वेत्यस्यव्याख्या मिथुनीभूयस्त्रीभिः सहे-
तिशेषः रक्तमित्यस्यव्याख्या तास्वभिनिवेशितमनोयेन असकृत्पदित्यस्यव्याख्या आयुर्हरतइति यांतमित्यस्यव्याख्याविहरंतमि-
ति अंतर्नलिकायांगृहेनशरेणपराविध्यति दूरादेवताडयति ५४ उपदेशसारमाह सइतिविचक्ष्यविचार्य अंतर्हृदिचिंतकणयोर्धुनी
नदीमिवबहिर्हृत्तिचिंतनियच्छ एतच्चसर्वेन्द्रियोपलक्षणार्थम् गृहाश्रमंचजहि कीदृशम् असत्तमानामतिकामुकानांयानियूयानिते

सूमनसः सधर्माणांस्त्रीणांशरणआश्रमेपुष्पमधुगंधवतृक्षद्रुतमंकाम्यकर्मविपाकजंकामसुरवलवंजै-
त्योपस्यादिविचिन्वंतमिथुनीभूयतदभिनिवेशितमनसेषडंघ्रिगणसामगीतवदतिमनोहरवनितादि-
जनालापेष्वतितरामतिप्रलोभितकणभग्रेवकयूयवदात्मनआयुर्हरतोऽहोरात्रांतानुकाललवविशेषान-
विगणय्यगृहेषुविहरंतंष्टतएवपरोऽक्षमनुप्रवृत्तोलुब्धकः कृतांतोऽतः शरेणयमिहपरावित्यतितमिम-
मात्मानमहोराजन्भिन्नहृदयद्रष्टुमर्हसीति ५४ सत्त्वविचक्ष्यमृगचोष्टतमात्मनोऽतश्चिन्तनियच्छद्
दिकर्णधुनींचिन्ते जल्यगनाश्रममसत्तमयूयगायंप्रीणीहिहंसशरणंविरमक्रमेण ५५ राजोवा-
च श्रुतमन्वीक्षितं ब्रह्मन् भगवान्यदभाषत नैतज्जानंत्युपाध्यायाः किंनब्रूयुर्विदुर्यदि ५६ संश-
योऽवतुमोविप्रसंछिन्नस्तत्कृतोमहान् ऋषयोऽपिहिसुत्यांतियत्रनैन्द्रियवृत्तयः ५७ कर्माण्यारभतेये-
नपुमानिहविहायतम् अमुचान्येनदेहेनजुष्टानिसयदश्रुते ५८

पांगायावार्तायस्मिन् जीवानांशरणमीश्वरम् एवंक्रमेणसर्वतोविरम ५५ अर्थोतरं प्रष्टुं पूर्वोक्तमर्थमनुवदति श्रुतमन्वीक्षितं विचारि-
तंब्रह्मन् हेनारद एतत्त्वदुक्तमात्मतत्त्वमुपाध्यायाः येममकर्मापदेशारः आचार्यास्तेनजानंति ५६ अतस्तत्कृतउपाध्यायकृतः
तदाक्यविरोधेनात्मत्वेऽसंभावनारूपोमहान्संशयः संछिन्नस्त्वया अवतु कश्चिन्संशयोवर्तते यच्चन्द्रियवृत्तीनामप्रवृत्तेः पुर्याति
५७ संशयमाह दाम्याम् कर्माण्येनदेहेनकरोति तमत्रैवविहाय अमुचलोकांतरेकर्मोपस्थापितेन अन्येनदेहेनजुष्टान्युपशुक्ता-
निजीवोऽश्रुतेप्राप्नोति ५८

इतिवादः श्रूयते प्राप्यपुण्यकृताल्लोकानिति शरीरजैः कर्मदोषैर्यातिस्थावरतां नर इति त्वया चोक्तं शाश्वतीरनुभूयार्तिमिति एतच्च कर्तृ-
भोक्तृदेहभोगेन कृतनाशा कृताभ्यागमप्रसंगान्नसंगच्छत इति भावः संशयांतरमाह प्रोक्तं वेदोक्तं कर्मक्रियते जनैः तच्च निरंतरमेव परो-
क्षमदृश्यं सत्प्रकाशते अतः कर्मणो नष्टत्वात् तद्भोगोऽपि दुर्घट इति भावः ५९ प्रथमस्यैवोत्तरम् येनैवेति अव्यवधानेन कर्तृभो-
क्तृदेहविच्छेदं विना स्थूलदेहनाशोऽपि मनः प्रधानस्य लिंगदेहस्यानाशान्नोक्तदोषप्रसंग इत्यर्थः ६० लिंगदेहविशिष्टस्य भोक्तृत्वं स्व-
प्रदृशतेन स्पष्टयति शयानमिमं जाग्रदेहं श्वसंतं जीवंतमुत्सृज्य तदभिमानं त्यक्त्वा आत्मनि मनसि संस्काररूपेणाहितं कर्म यथा भुंक्ते तादृ-
शेन शयानदेहसदृशेन कर्मोपस्थापितेन देहेनान्येन वा पश्वादिदेहेन तथा लोकांतरेपीति भावः ६१ ननु भवतु नाम लिंगविशिष्टस्यानेन-
दृशतेन भोक्तृत्वं कर्तृत्वं तु दानप्रतिग्रहादिषु स्थूलविशिष्टस्यैव दृश्यते तत्राह ममैते पुत्रादयः असावहं ब्राह्मण इति ब्रुवन् मनसा यद्यदेहं गृ-

इति वेदविदां वादः श्रूयते तत्र तत्र ह कर्म यत्क्रियते प्रोक्तं परोक्षं तत्प्रकाशते ५९ नारद उवाच ये
नैवारभते कर्म ते नैवा भुञ्जत तत्पुमान् भुंक्तेत्यव्यवधानेन लिंगेन मनसा स्वयम् ६० शयानमिममुत्सृज्य श्वसं-
तं पुरुषो यथा कर्मात्मन्याहितं भुंक्ते तादृशेन तरेणावा ६१ ममैते मनसा यद्यदसावहमिति ब्रुवन् गृह्णीया-
त्तत्पुमान् राक्षकर्म येन पुनर्भवः ६२ यथानुमीयते चित्तमुभयैरिन्द्रियेहितैः एवं प्राग्देहजं कर्म लक्ष्यते चित्त-
वृत्तिभिः ६३ नानुभूतं कचानेन देहेनादृष्टमश्रुतम् कदाचिदुपलभ्येत यद्रूपं यादृगात्मानि ६४

गृह्णीयात् तत्ततो देहाद्राक्षसिद्धं कर्म पुमान् गृह्णीयात् येन कर्मणा अहंकारगृहीतेन पुनर्भवो भवति अन्यथा जन्मानुपपत्तेः अतो अभिमंतुर्मनो वि-
शिष्टस्यैव कर्तृत्वमभिमानविषयस्य तु देहस्य पुत्रादिदेहवत् द्वारमात्रत्वमिति भावः ६२ यदुक्तं कर्मणो नष्टत्वा न्नामुत्र भोग इति तत्राह यथे-
ति उभयैर्ज्ञानकर्मरूपैरिन्द्रियाणामीहितैः कदाचिच्चित्तवृत्तिभिश्चित्तमनुमीयते सत्यपि सर्वेन्द्रियविषयसंबंधयुगपदज्ञानानुत्पत्तेः तदु-
क्तमक्षपादेन युगपदज्ञानानुत्पत्तिर्मनसो लिंगमिति एवं चित्तवृत्तिभिरपि पूर्वदेहजं कर्म लक्ष्यते तासामपि युगपदनुत्पत्तेः ६३ इतोऽपि-
कर्म लक्ष्यत इत्याह नानुभूतमिति द्वाभ्याम् अनेन वर्तमानेन देहेन कचकुत्रचिदपि यन्नानुभूतमनुपमुक्तमदृष्टं चाश्रुतं च यद्रूपं यदात्म-
कं यादृकं यत्प्रकारं च तत्कदाचिच्च स्वममनोरयादिषु आत्मनि मनसि उपलभ्येत ६४

तेन हेतुनाऽस्य लिंगिनो वासनाश्रयस्य जीवस्य तादृशं तदनुभवादि युक्तं पूर्वदेहसंभवं श्रद्धस्वनिश्चयेन मन्यस्वनत्यनुभूतोऽर्थो मनः स्पष्टं
मनसि स्फुरितुमर्हति ६५ किंच मनो हस्यैव पूर्वापराणि शक्तमाशक्तमनिमित्तानि शरीराणि ज्ञायन्त इत्याह मन एवेति मद्रंत इति सम्यग
वधानार्थमाशिषाऽभिनंदति भविष्यत उद्भवं प्राप्स्यतः न भविष्यतः नाचत्वं प्राप्स्यतोऽपि भावी निरूपाणि शंसति मन एवोदायं कार्पण्या
दि वृत्तिभिः पूर्वमप्येवमेवासीत्पश्चादप्येवमेव भविष्यतीति ज्ञापयतीत्यर्थः ६६ ननु कदाचिद्दर्शनानर्हमपि स्वप्ने प्रतीयते यथा पर्वताद्ये समु
द्रः दिवानक्षत्राणि स्वशिरश्छेद इत्यादितत्राह अहमिति अन्यदेशाश्रयं समुद्रादिकं पर्वताद्ये निशाश्रयं नक्षत्रादिकं दिवा अश्रयंगादिभि
याश्रयं स्वशिरश्छेदनादिनिद्रादिदोषेण हितया प्रतीयत इत्यनुमंतव्यम् परस्यापि तदनुपपत्तेस्तुल्यत्वादिति भावः ६७ ननु दरिद्रः क्वचि
दात्मानं महाराजं पश्यति तत्कथमसंभावितं संगच्छेत्तत्राह सर्व इति आयांति भोग्यत्वेन प्राप्नुवंतियांति च भोगानंतरम् यदि च कश्चिद

तेनास्य तादृशं राजनूलिंगिनो देहसंभवम् श्रद्धस्वाननुभूतोऽर्थो न मनः स्पष्टमर्हति ६५ मन एव मनु
ष्यस्य पूर्वरूपाणि शंसति भविष्यतश्च मद्रंतं तथैव न भविष्यतः ६६ अहममश्रुतं चात्र क्वचिन्मन
सि दृश्यते यथा तथाऽनुमंतव्यं देशकालक्रियाश्रयम् ६७ सर्वे क्रमानुरोधेन मनसोऽद्रियगोचराः आ
यांति च र्गशोयांति सर्वे समनसो जनाः ६८ सत्त्वैकनिष्ठे मनसि भगवत्पार्श्ववर्तिनि तमश्चंद्रमसीवे
दमुपरज्या वभासते ६९ नाहं ममेति भावोऽयं पुरुषे व्यवधीयते यावद्बुद्धिमनोक्षार्थगुणव्यूहो ह्यना
दिमान् ७०

मना भवेत्तदर्थं न स्यात् न त्वेतदस्तीत्याह सर्वे समनस इति अतः सर्वेषां समनस्कत्वान्मनसि च सर्वार्थानां क्रमेण प्रवेशा
न्नात्यं तादृशचरः कस्यापि कश्चिदर्थोऽस्तीत्यर्थः ६८ तदेवं सर्वैरपि सर्वैर्याः क्रमेण दृश्यन्त इत्युक्तम् इदानीं युगपदपि सर्वदर्शनं कदाचिद्भवती
त्याह सत्त्वैकनिष्ठे भगवत्पार्श्ववर्तिनि भगवद्भ्यानपरे मनसि इदं विश्वमुपरज्यसंगमिव प्राप्या वभासते प्रतीत्यनर्हस्यापि कदाचित्प्रतीतो दृष्टांतः च
द्रमसि उपरज्यतमः राहुरिव तदिदं शब्दे मनसि सर्वविषयस्फुरणं योगिप्रत्यक्षमिति प्रसिद्धम् ६९ तदेवं स्थूलदेहनाशोऽपि लिंगदेहस्यानाशाद-
न्यः कर्ता भोक्तेति दोषो नास्तीत्युक्तं तत्रैवं शंक्तेन नुलिंगदेहस्य स्थूलदेहद्वारेणैव कर्तृत्वभोक्तृत्वेन तु केवलस्य तत्र कदाचित्स्थूलदेहाभावे जी
वस्य कर्तृत्वभोक्तृत्वाभावान्मुक्तिः प्रसज्येत तत्राह अहं ममेति भावः स्थूलदेहसंबन्धः पुरुषे जीवेन व्यवधीयते न विच्छिन्नो भवति किंपर्यंतम् बु
द्ध्यादीनां व्यूहः परिणामो लिंगयावदस्ति अनादिमान् अनादि सन् ७०

स्वापादावहंकाराद्यभावात्तद्विच्छेदमाशंक्याह द्वाभ्याम् स्रस्त्यादिषु उपतापः इह वियोगादिदुःखं तेष्वहमिति ज्ञानमहंकारः नेह तेन प्र-
काशते प्राणायतनानामिन्द्रियाणां विधातात् इन्द्रियैरहंकारास्पदवस्तुग्रहणे त्यहंकारः स्फुरति नान्यथेत्यर्थः ७१ अपौष्कल्यादसंपूर्ण-
त्वात्प्राणायतनानामिति शेषः यूनस्तूरुणस्य यदेकादशविधमेकादशेन्द्रियैः स्फुटं लिंगमहंकरणं तन्न दृश्यते गर्भादाविति सतोऽप्यन-
भिव्यक्तौ दृष्टान्तः कुक्कुटमावास्यायां चंद्रमसौ लिंगं रूपमिव ७२ तस्मादहंकारास्पदस्य स्थूलदेहस्याविच्छेदाद्दस्तु भूतार्थाभावेऽपि
संसृतिनिवृत्तिर्नास्तीत्याह अर्थेहीति ७३ यावद्वह्निं स्थूलदेहाविच्छेदात्संसारानिवृत्तिरित्येतत्पंचयति एवमिति सार्धेऽस्त्रिभिः पं

स्रुतिमूर्छोपतापेषु प्राणायतनविधाततः नेह तेहमिति ज्ञानं मृत्युप्रज्वारयोरपि ७१ गर्भे बाल्येऽप्यपौ-
ष्कल्यादिकादशविधं यदा लिंगं न दृश्यते यूनः कुक्कुटं चंद्रमसौ यथा ७२ अर्थे त्यविद्यमानेऽपि संसृति-
र्न निवर्तते ध्यायतो विषयानस्य स्वप्ने न रोगो यथा ७३ एवं पंचविधं लिंगं त्रिवृत्तषोडशविस्तृतम्
एष चेत्तनया युक्तो जीव इत्यभिधीयते ७४ अनेन पुरुषो देहानुपादत्ते विमुंचति हर्षं शोकं भयं दुःखं
स्रखंचानेन विंदति ७५ यथा तृणजलूके यन्नापयात्यपयाति च न त्यजेत् प्रियमाणोऽपि प्राग्देहाभि-
मतिं जनः ७६ यावदन्यं न विंदे तव्यवधानेनैककर्मणाम् मन एव मनुष्येन्द्रभूतानां भवभावनम् ७७ यदाऽ-
क्षैश्चरितान् ध्यायन् कर्मोण्याचिनुतेऽसकृत् सति कर्मण्यविद्यायां बंधः कर्मण्यनात्मनः ७८ अतस्तद-
पवादायै भजसर्वात्मना हरिम् पश्यंस्तदात्मकं विश्वं स्थित्युत्पत्त्यप्ययायतः ७९

चविधं पंचतन्मात्रात्मकम् त्रिवृत्-

त्रिगुणं षोडशविकारात्मना विस्तृतम् ७४ ७५ नन्वेकं देहं विसृज्य देहांतरप्रवेशात् पूर्वं विदेहता स्यादेवेत्यत आह यथेति नापयाति पूर्वतृणस्यात्या-
गात् अपयाति च तृणांतरधारणात् तथा प्राग्देहाभिमतिं न त्यजेत् प्रियमाणोऽपि ७६ अन्यं देहम् कर्मणां प्राग्देहारंभकाणां व्यवधानेन
विच्छेदेन समाप्त्या प्रकरणार्थमुपसंहरति मन एवेति भवभावनं संसारहेतुः ७७ कथं सति तदाह यदेति चरितान् उपभुक्तान् यतः क-
र्मणि सति नन्वसंगस्य कुतः कर्मतत्राह अविद्यायां सत्याम् अनात्मनो देहादेः कर्मणि बंधो भवति ७८ विश्वस्थित्यादयो यतो हरेर्भवंति ७९

हंसयोर्जीविश्वरयोः ८० पुत्रानादिश्येति पुत्राणामादेशं मंत्रिणामग्रे कथयित्वा कपिलाश्रमं गंगासागरसंगमम् ८१ ८२ ८३ आत्मशी-
 चमनः शोधकं गारयेभ्यं सर्वोत्कृष्टफलप्रदम् ८४ स्त्रीबुद्धिस्तत्सहितस्याश्रमोः हंकारश्छिन्नो भवति अमुत्र कर्मफलभोगः कथामि-
 तिसंशयः छिन्नः ८५ इति चतुर्थे टीकायामेकोनविंशोऽध्यायः २९ प्रसंगात्पञ्चभिः प्रोक्तं वृत्तं प्राचीनबर्हिषः वर्णयते च पुनः

मैत्रेय उवाच सागवतमुरव्यो भगवान्नारदो हंसयोर्गतिम् प्रदर्शयत्यमुमामञ्च्य सिद्धलोकं ततो गम-
 त् ८० प्राचीनबर्हिराजर्षिः प्रजासर्गाभिरक्षणे आदिश्य पुत्राने गमत्तपसं कपिलाश्रमम् ८१ तत्रैकाग्र-
 मना वीरोगोविन्दचरणो बभूव विमुक्तसंगो नुभजन् भक्त्या तत्साम्यतामगात् ८२ एतदध्यात्मपारोः
 ह्यंगीतं देवर्षिणाऽनघ यः श्रावयेद्यः शृणुयात्सलिंगेन विमुच्यते ८३ एतन्मुकुन्दयशसा मुबनं पुनानन्देव
 षिवर्यमुरवनिःसृतमात्मशौचम् यः कीर्त्यमानमधिगच्छति पारमेभ्यं नास्मिन् भवेन्नमति मुक्तसमस्तव-
 धः ८४ अध्यात्मपारो ह्यमिदं मेयाऽधिगतमद्भुतम् एवं स्थियाश्रमः पुंसश्छिन्नोऽमुत्र च संशयः ८५
 इति श्री सागवतमहापुराणे चतुर्थस्कन्धे विदुरमैत्रेयसंवादे प्राचीनबर्हिनारदसंवादो नाम एकोनविंशोऽध्या-
 यः २९ विदुर उवाच यत्त्वयाऽभिहितं ब्रह्मन् सुकृताः प्राचीनबर्हिषः ते रुद्रगीतेन हरिं सिद्धिमापुः
 प्रतोष्य काम १ किं बर्हस्पत्ये ह परब्रवाऽयं केवल्यनाथ प्रिय पार्श्ववर्तिनः आसाद्य देवगिरिं शायदृच्छया
 प्रापुः परं नूनमेव प्रचेतसः २ मैत्रेय उवाच प्रचेतसोऽतरुदधौ पितुरादेशकारिणः जपयज्ञेन तप-
 सा पुरं जनमतोषयन् ३ दशवर्षसहस्रांते पुरुषस्तसनातनः तेषामाविरभूत् कृच्छ्रं शांतेन शामयन् रु-
 चा ४

ह्यभ्यासस्ततस्तत्प्रचेतसाम् १ तत्र विंशे तपस्तथा दीशाल्पवरास्ततः आगत्य वार्क्षीमुद्रात्पराज्यं च कुरितीर्यते २
 हरिं प्रतोष्य कां सिद्धिमापुः १ हे बर्हस्पत्य कस्यां चिद्दिधायां ब्रह्मस्पते मैत्रेयः शिष्य इति ज्ञातव्यम् तेन दृच्छया गिरिं शायितस्यैव-
 केवल्यनाथ प्रियस्य गिरिशस्य पार्श्ववर्तिनः तदनुगृहीताः संतो नूनं परं मोक्षं प्रापुरे वततः पूर्वं तु इहाथवा परवर्तिनः प्रापुः २ रुद्रगीतजप-
 रूपेण यज्ञेन तपसा च पुरं जनं हरिम् ३ तेषां कृच्छ्रं तपः क्लेशं रुचा कां त्यागं शामयन् शांतेन सत्त्वेन वपुषा आविर्भूतः ४ ७५

सुपर्णस्कंधमारूढद्व्यादिना बर्हिष्मतः सुतानाह इति तृतीयेनान्वयः ५ कनकभयेन वर्णवता विभूषणेन भाजमानकपोलवदनं यस्य अष्टभि
रायुधैः गरुडैव किन्नरः तेन पद्मस्वनेन गीता कीर्तिर्यस्य ६ पीनाश्वते आयता अष्टौ भुजास्तेषां मंडलं समूहः तन्मध्ये स्थितया लक्ष्म्या स्प
र्धमाना श्रीः शोभाय स्याः तया वनमालया परिहृतः आद्यः पुरुष आह पर्जन्यस्य नाद इव रुतं नादो यस्य स्याः तया वाचा सघृणोऽवलोक्य स्य
७ यूयं मे मन्तो वृणीध्वम् सौहार्देन हेतुना अथ कृधर्मो येषां तेषां संबोधनम् वः परस्परं सौहृदेन तुष्टोऽहम् भूतेषु सौहृदं च भविष्यति ९

सुपर्णस्कंधमारूढो मे रुशृंगमिवांबुदः पीतवासामणिग्रीवः कुर्वन्विति मिरादिशः ५ काशिष्णुना कनक
वर्णविभूषणेन भाजत्कपोलवदनो विलसत्किरीटः अष्टायुधैरनुचरैर्मुनिभिः सरैर्द्वैरासेवितो गरुडकिं
नरगीतकीर्तिः ६ पीनायताष्टभुजमंडलमध्यलक्ष्म्या स्पर्धच्छ्रिया परिहृतो वनमालयाद्यः बर्हिष्मतः पुरु
ष आह सुतान् प्रपन्नान् पर्जन्यनादरुतया सघृणावलोकः ७ श्रीभगवानुवाच वरं वृणीध्वं भद्रं वो
यूयं मे नृपनंदनाः सौहार्देन अथ कृधर्मास्तुष्टोऽहं सौहृदेन वः ८ योऽनुस्मरति संध्यायां युष्मानुदिनं न
रः तस्य भ्रातृष्वात्मसाम्यं तथा भूतेषु सौहृदम् ९ ये तु मां रुद्रगीतेन स्मायं प्रातः समाहिताः स्तुवंत्य
हं कामवरान् दास्ये प्रज्ञां च शोभनाम् १० यद्ययं पितुरादेशमगृहीषुर्मुदान्विताः अथो वउशती कीर्ति-
लोकाननुभविष्यति ११ भविता विश्रुतः पुत्रोऽनवमो ब्रह्मणो गुणैः य एतामात्मवीर्येण त्रिलोकीं पूर-
यिष्यति १२ कंडोः प्रम्लोचया लब्धा कन्या कमललोचना तां चापविद्धां जगृह भूरुहानृपनंदनाः १३
क्षुत्क्षामाया पुरवे राजा सोमः पीयूषवर्षिणीम् देशिनीं रोदमानाया निदधे सदयोऽन्वितः १४

तेभ्यो दास्ये किंपुन-

युष्मभ्यमिति शेषः १० अगृहीषुः गृहीतवन्तः अथो इति हेतोः लोकाननुलोकेषु भविष्यति यद्वा लोकाननुभविष्यति द्रक्ष्यति व्याप्स्यतीत्यर्थः
११ आत्मनो वीर्येण संतानेन १२ पुत्रार्थमादौ भार्या संपादयति कंडोरिति त्रिभिः तपोनाशार्थं मिंद्रप्रेषितया प्रम्लोचया कंडुर्नाम ऋषिः बहुकालं
रमेसा च ततः स्वर्गं गच्छंती कंडोर्जातं गर्भं वक्षेष्टुत्यक्त्वा जगाम तदेतदुक्तम् अपविद्धां त्यक्ताम् १३ प्रसिद्धो वनस्पतीनां राजा सोमः अमृत
स्त्राविणीं देशिनीं तर्जनीम् रुदं त्यास्तस्या पुरवे निदधे अनेनाप्सरोगर्भं संभवेनामृताहारेण च तस्या लावण्यं क्लृप्तं स्वेददौर्गंध्यादिराहित्यं चोक्तम्

यामनुवर्तमानेनपित्रानियुक्ताः संतः तत्र प्रजाविसर्गो निर्मितेतामुद्दहत १५, ननु बहूनां कथमेकाभार्यास्यात्तत्राह अष्टयकधर्मः शीलं येषां-
तेषां वः पत्नीभूयात् अपि तां भवत्स आशयो यथा धर्मशीलयोरेक्यात् महाक्याच्च न दृष्टादृष्टविरोध इति भावः १६, अहं तो जसः अप-
तिहृतबलाः संतः १७ पक्वगुणोदग्धकायादिमल आशयो येषाम् अतः लोकद्वयभोगान्निरयप्रायान्निर्विघ्नमस्त्यानं प्राप्स्यथ १८ न-
नु गृहेषु प्रविष्टानामस्माकं तदा सत्तया बंध एव स्यात् कुतस्त्वद्रक्तिर्निर्वेदो वा तत्राह गृहेष्विति कुशलं मय्यपि तं कर्म येषाम् महा-
तीयां यातो यामः कालो येषाम् १९ त्वद्वातो श्रोतॄणां गृहे न बंध इति कुतस्तत्राह न व्यवदिति यद्यस्मात्कथाश्रवणात्ज्ञः सर्वज्ञोऽहं

प्रजाविसर्ग आदिष्टाः पित्रामानुवर्तता तत्र कन्यां वरारोहांतामुद्दहतमाचिरम् १५, अष्टयकधर्मशी-
लानां सर्वेषां वः सुमध्यमा अष्टयकधर्मशीलेयं भूयात्पत्न्यपिताशया १६, दिव्यवर्षसहस्राणां सह-
स्रमहं तो जसः भौमान् भोक्ष्यथ भोगान् वै दिव्यांश्चानुग्रहान्मम १७ अथ मय्यनपायिन्यामन्तया पक्व-
गुणाशयाः उपयास्यथ मद्दामनिर्विघ्ननिरयादतः १८ गृहेष्वविशतां चापि पुंसां कुशलकर्मणाम् म-
द्वातो यातयामानां न बंधाय गृहामताः १९ न व्यवद्दयेयस्त्वा ब्रह्मेतद्ब्रह्मवादिभिः न मुह्यति न शोचति
न हृष्यति यतागताः २० मैत्रेय उवाच एवं ब्रुवाणं पुरुषार्थमाजयति न जनादिनप्राजलयः प्रचेतसः
तद्दर्शनं भवस्ततमोरजोमलागिरागुणान् गृहद्वयास्तत्तमम् २१ प्रचेतस उवाच नमो नमः क्लेश-
विनाशनाय निरूपितोदारगुणाद्भ्याय मनोवचो वेगपुरो जवाय सर्वाक्षमार्गे रगता ध्वने नमः २२

मीरवरः ब्रह्मवादिभिः प्रवक्तृभिर्निमित्तभूतैः श्रोतॄणां तत्तद्दयं न व्यवत् प्रतिपदं नूतनवत् अये प्राप्नोमि ब्रह्मसाक्षात्कारो भवतीत्यर्थः
ननु त्वत्कथाश्रवणे कथं ब्रह्मसाक्षात्कारस्तत्राह योऽहमेतदेव ब्रह्म तत्र हेतुः यतो गताः येषां प्राप्ताः संतो मोहशोकद्वेषान्नमाप्नुवन्ति
अतो मत्कथाश्रवणेन न व्यवन्मम हृद्या विर्भावादस्यैव ब्रह्मसाक्षात्कारत्वात् गृहेषु वसतामपि न बंध इत्यर्थः २० पुरुषार्थमाजयति मा-
पयतीति तया तम् २१ वैदेः सकलश्रेयः साधनत्वेन निरूपिता उदारगुणाः आद्भ्यानामानियस्य मनोवचसोर्वेगादपि पुरोऽग्रे जवो वे-
गो यस्य मनोवचसोरगोचरायेत्यर्थः अतएव सर्वेषामक्षाणां मार्गैः अगतः अनवगतोऽध्यायस्य तस्मै तेनमः २२ ७ ७

स्वनिष्ठयास्वरूपस्थित्याशब्दाय अतःशांतायमनसिनिमित्तेसति अपार्थव्यर्थमेवविलसत् विस्फुरितं हयंयस्मिन् गृहीतामायागुणै
विग्रहाब्रह्मादिमूर्तयोयेन २३ स्वतस्तुविशुद्धसत्वरूपाय संसारंहरतिमेधाज्ञानंयस्यतस्मै २४ २५ अयुंक्ष्महि कृतवन्तोवयम् २६ यदु
क्तंवरंरुणीध्वमिति तन्मनसिनिधायाहुः रूपमिति समस्तानांक्लेशानांसंक्षयोयस्मात् नःआविष्कृतं प्रकटितम् अतोऽन्यत्कि
मनुकंपितमनुकंपेयमेवास्माकंपरमानुकंपेत्यर्थः २७ कुतइत्यतआह हेअभद्रंरंधनअमंगलनाशनत्वयाप्रत्ययोऽविवक्षितः
एतावदेवदीनेषुवत्सलैः प्रभुभिर्भाव्यंकार्यम् किंतत्तत्राह यदिति अस्मदीयाएतदितिबुद्ध्याउचितेकालेऽनुस्मर्यतइतियत् त्व

शब्दायशांतायनमःस्वनिष्ठयामनस्यपार्थविलसद्द्वयाय नमोजगत्स्थानलयोदयेषुगृहीतमायागु-
णविग्रहाय २३ नमोविशुद्धसत्वायहरयेहरिमेधसे वासुदेवायकृष्णायप्रभवेसर्वसात्वताम् २४
नमःकमलनाभायनमःकमलमालिने नमःकमलपादायनमस्तेकमलेक्षणा २५ नमःकमलकिंज
ल्कपिंशंगामलवाससे सर्वभूतनिवासायनमोयुंक्ष्महिसाक्षिणो २६ रूपंभगवतात्वेतदशेषक्लेशसं
क्षयम् आविष्कृतंनःक्लेशानांकिमन्यदनुकंपितम् २७ एतावदेवप्रभुभिर्भाव्यंदीनेषुवत्सलैः यदनु-
स्मर्यतेकालेस्वबुद्ध्याऽभद्रंरंधन २८ येनोपशांतिभूतानांक्षल्लुकानामपीहताम् अंतर्हितोऽतर्हदये
कस्मान्नावेदनाशिषः २९ असावेववरःस्माकमीप्सितोजगतःपते प्रसन्नोभगवान्येषामपवर्गगुरु
र्गतिः ३० वरंरुणीमहेऽथापिनाथत्वत्परतःपरात् नद्यंतस्त्वद्विभूतीनांसोनंतइतिगीयसे ३१

यातुरूपं दर्शितमितिभावः २८ येनानुस्मरणेनस्मृतानांतेषामुपशांतिःस्वरवंभवति किंच क्षल्लुकानामपिभूतानामंतर्हदये अंतर्हि-
तःअंतर्यामित्वेनस्थितोभवानीहतामिच्छतांत्वदुपासकानांनोऽस्माकमाशिषःकस्मान्देतोर्नवेदजानात्येवेत्यर्थः २९ तथाऽपिबक्त
व्यंचेत्तर्हि येषामस्माकंभगवान्यसन्नः असावेववरःभगवत्प्रसादएवास्माकमीप्सितोवरइत्यर्थः अपवर्गगुरुर्मोक्षमार्गप्रदर्शकःग
तिःस्वतश्चपुरुषार्थभूतः ३० यद्यप्येवंतथापिहेनाथत्वत्त्वत्तः वरमेकंरुणीमहे कथंभूतात्परतः कारणादपिपरात् अक्षरात्परतः
परइतिश्रुतेः अतोयद्यपित्वंदातुंसमर्थः नचदेयानांत्वद्विभूतीनामंतोऽस्तियतोऽनंतविभूतित्वादनंतइतिगीयसे ३१ ७५

तथाः प्रिययासारंगोऽभ्रमरः पारिजाते सरवेन लब्धे सति सलभमप्यन्यहृत्तांतरं न सेवते तथा वयमपि साक्षात्त्वदंघ्रि मूलं प्राप्य किंकिं वृणीमहि
न किंचिदित्यर्थः यद्वा किमप्यन्यत्तुच्छं किमर्थं वृणीमहि यद्वा यदि वृणीमहि तर्हि किंकिं वृणीमहि अनंतत्वेन मनोरथानामनवस्थानादि
त्यर्थः ३२ अतएतावदेव प्रार्थयाम इत्याहुः यावदिति स्पष्टाः व्याप्ताः भगवति प्रकृतः संगो येषां तेषां संगोऽस्याकं स्यात् ३३ ननुराज्यमो-
गान् स्वर्गोपवर्गोऽच विहाय किमिदं प्रार्थयते तत्राहुः तुलया मेति भगवत्संगिनां संगस्य लवेनापि ३४ सत्संगस्यैवं प्रपंचयति यत्रेति चि-

पारिजाते जसालब्धे सारंगोऽन्यन्न सेवते त्वदंघ्रि मूलमासाद्य साक्षात्किंकिं वृणीमहि ३२ यावत्ते मा-
यया स्पृष्टा अभ्रमाम इह कर्मभिः तावद्भवत्पुनः संगानां संगः स्यान्नो भवे भवे ३३ तुलया मलवेनापि न-
स्वर्गो नापुन भवम् भगवत्संगि संगस्य मर्त्यानां किमु ता शिषः ३४ यत्रेऽयं ते कथामृदा स्तृष्णायाः
प्रशमोयतः निर्वैरं यत्र भूतेषु नो द्वे गोयत्र कश्चन ३५ यत्र नारायणः साक्षाद्भगवान् न्यासिनां गतिः
संस्तूयते सत्कथासमुक्तसंगैः पुनः पुनः ३६ तेषां विचरतां पद्भ्यां तीर्थानां पावनेच्छया भीतस्य किं न
रोचते तावकानां समागमः ३७ वयं तु साक्षाद्भगवन्भवस्य प्रियस्य सरव्युः क्षणसंगमेन स्रद्धाश्चि-
कित्सस्य भवस्य मृत्योर्भिः पक्तमंत्वाः घर्गतिंगताः स्म ३८ यन्नः स्वधीति गुरवः प्रसादिता विप्रैश्च
वृद्धाश्च सदाऽनुहत्या आर्या नताः स्रद्धादोष्मातरश्च सर्वाणि भूतान्यनसूययेव ३९ यन्नः स्रुतमंतप
एतदीशानिरंधसां कालमदभ्रमस्तु सर्वतदेतत्पुरुषस्य भूम्नो वृणीमहे तेषां रितां पणाय ४०

भिः यत्र ये पुयतः याभ्यः कथाभ्यः निर्वैरं वैराभावः ३५ ३६ पद्भ्यां पावनेच्छया संसाराद्भीतस्य ३७ सत्संगफलमस्या भरेवानुभूत
मित्याहुः वयंत्विति तवयः प्रियः सरवातस्य भवस्य अत्यंतमचिकित्सस्य भवस्य जन्मनो मृत्योश्च भिः पक्तमंसं देयं त्वांगतिं प्राप्ताः
३८ वरीतरं वृणुते यन्न इति द्वाभ्याम् नताः नमस्कृताः ३९ निरंधसां निरन्तानाम् अदभ्रं बहुकालं तेषां रितां पणाय भवत्विति वृणीमहे

अज्ञानामप्यस्माकं त्वत्कृतिर्नायुक्तेत्याहुः मनु रिति यस्य तव महिम्नो न दृष्टं पारं ये स्तेऽपि त्वा मात्मसमं स्वमत्यनुरूपं यथा स्तुवंति अथो-
 ऽतः वयमपि गृणीमः ४१ सत्वमूर्तये वासुदेवाय ४२ यानं स्वप्रयाणं अनिच्छतामपि सतां स्वधामययौ भक्तद्वयं विवेश अनपवर्ग-
 वीर्यः अकुंठितप्रभावः ४३ उदन्वतः सिंधोः सलिला निर्याय निर्गत्य गां स्वर्गं रोद्धुमिवोच्छ्रितैर्द्रुमेर्गां महीं छन्नां वीक्ष्य द्रुमेभ्योऽकु-
 प्यन् तदा हि प्राचीनबर्हिषः प्रव्रजितत्वाद राजके कर्षणाद्यभावात् द्रुमेर्भूमिश्छन्नाः भूत् ४४ निरस्ता वीरुधोऽपि यस्यास्तथा भू-

मनुः स्वयं भूर्भगवान्भवश्च येऽन्ये तपो ज्ञान विशुद्ध सत्वाः अदृष्टपारा अपि यन्महिम्नः स्तुवंत्य-
 थो त्वात्मसमं गृणीमः ४१ नमः समा यशुद्धाय पुरुषाय पराय च वासुदेवाय सत्वाय तुभ्यं भगवते नमः
 ४२ मैत्रेय उवाच इति प्रचेतो भिरभिष्टुतो हरिः प्रीतस्तथेत्याह शरण्यवत्सलः अनिच्छतां यानम-
 त्स चक्षुषां ययौ स्वधामाऽनपवर्गवीर्यः ४३ अयं निर्याय सलिलात्प्रचेतस उदन्वतः वीक्ष्या कुप्यन् द्रुमे-
 श्छन्नां गां गां रोद्धुमिवोच्छ्रितैः ४४ ततोऽग्निमारुतो राजन्मुच्युरवतोरुषा महीं निर्वीरुधं कर्तुं संवर्तक-
 इवात्यये ४५ भस्मसात्क्रियमाणांस्तान् द्रुमान् वीक्ष्य पितामहः आगतः शमयामास पुत्रान् बर्हिषतो न-
 यैः ४६ तत्रावशिष्ये वृक्षाभीता दुहितरं तदा उज्जुह्वस्ते प्रचेतोभ्य उपदिष्टाः स्वयं भुवा ४७ ते च ब्र-
 ह्मण आदेशान्मारिषामुपयमिरे यस्यामहदवज्ञानादजन्य जनयो निजः ४८ चाक्षरं त्वं तरे प्राप्ते प्रा-
 क्सर्गे कालविद्रुते यः स स र्ज प्रजा इष्टाः सदक्षो देव चोदितः ४९ योजायमानः सर्वेषां तेजस्तेज-
 स्विनां रुचा स्वयोपादत्तदाक्ष्याच्च कर्मणा दक्षमब्रुवन् ५०

तां कर्तुं संवर्तकः कालाग्निरुद्रः ४५ नयैर्युक्ति-

भिः ४६ उज्जुह्वः समर्पयामासुः ४७ मारिषां वार्क्षीम् अजनयो निर्ब्रह्मा तस्माज्जातो दक्षः महतः श्रीमहादेवस्यावज्ञानात् पूर्व-
 मजनयो निजो ब्रह्मपुत्रोऽपि सन् क्षत्रियजातो यस्यामजनिजातः ४८ प्राक्सर्गे पूर्वदेहे कालेन विद्रुते देवेनैश्वरेण चोदितः सन् इ-
 ष्टाः प्रजाः ससर्ज सदक्ष इति प्रसिद्धः ४९ स्वयारुचा प्रभया तेज उपादत्त आच्छादितवान् यंच कर्मदाक्ष्या दक्षमब्रुवन् ५०

तमभिषिञ्चानादिब्रह्माप्रजासर्गरक्षायांयुयोजसचदक्षोऽन्यान्परीच्यादांस्तत्तद्यापारेषुनियुक्तवान् ५१ इतिचतुर्थेऽं
 कायांविंशोऽध्यायः ३० एकविंशोऽस्तेदक्षेधुरिन्यस्यवनंसताम् नारदोक्तेनमार्गेणमुक्तिरुक्ताप्रचेतसाम् १ ततःदिव्यव
 र्णसहस्राणांसहस्रस्यांतंउत्पन्नाविवेकज्ञानास्तंउपयास्ययमन्त्रमभिर्भयनिरयादत्तइत्यधोक्षजभाषितंस्मरंत आशुप्रावजन् १

तंप्रजासर्गरक्षायामनादि रभिषिञ्च्य च युयोजयुयुजेऽन्यांश्चसर्वेसर्वप्रजापतीन् ५१ इति
 श्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेविंशोऽध्यायः ३० मैत्रेयउवाच ततउत्पन्नविज्ञानाआ
 श्वधोक्षजभाषितम् स्मरंतआत्मजभार्याविसृज्यप्रावजन्गृहात् १ दीक्षिताब्रह्मसत्रेणसर्वभूता
 त्पमेधसा प्रतीच्यादिशिवेलायांसिद्धोऽमृद्यत्रजाजलिः २ तान्निर्जितप्राणमनोवचोदृशोजितांस
 नान्शांतसमानविग्रहान् परेऽमलेब्रह्मणि योजितात्मनःसुरासुरेड्योदृशोस्मनारदः ३ तमागतंतउ
 त्यायप्रणिपत्याभिनेद्य च पूजयित्वायथादेशंस्मरवासीनमयाब्रुवन् ४ प्रचेतसऊचुः स्वाग
 तंतैस्सरपैद्यदिद्यानोदर्शनंगतः तवचक्रमणंब्रह्मन्नमयाययययारवेः ५ यदादिष्टंभगवताशिवेनाधोक्ष
 जेनच तद्गृहेषुप्रसक्तानांप्रायशःक्षपितंप्रभो ६ तन्नःप्रद्योतयाध्यात्मज्ञानंतत्त्वार्थदर्शनम् येनांजसा
 तरिष्यामोदुस्तरंभवसागरम् ७ मैत्रेयउवाच इतिप्रचेतसांष्टयोभगवान्नारदोमुनिः भगव
 त्सुत्तमश्लोकंआविष्टात्माब्रवीन्नृपान् ८

ब्रह्मसत्रेणात्मविमर्शेनदीक्षिताः कृतसंकल्पाबभूवुः सर्वेषुभूतेष्व्वात्म्येतिमे
 धाज्ञानंयस्मिन् तेनकवेलायांसमुद्रतदेजाजलिर्नामकृषिः २ निर्जिताः प्राणमनोवचोदृशोयैस्तान् शांताउपरताः समानामृ
 ताधारादारम्यकंजवोविग्रहायेषाम् ब्रह्मणियोजितआत्मायैः सुरासुरैरीड्योदृशवान् ३ उत्थायप्रणिपत्ययथादेशंयथाविधिपू
 जयित्वा ४ ५ आदिष्टमुपदिष्टंयदात्मतत्वंक्षपितंविस्मृतम् ६ ७ इतिप्रचेतोभिःष्टः ८ ७ ७ ७

अहोगृहप्रसक्त्याहरिसेवां विना सर्वजन्मकर्मोदिकं व्यर्थं कृतमिति तान् शोचन्नाह तज्जन्मेति चतुर्भिः यतो जन्मादेर्हरिसेवैव फलम-
तस्तद्विहीनं सर्वव्यर्थमित्यर्थः ९ शृङ्गसंबन्धिजन्मविशुद्धमातापितृभ्यामुत्पत्तिः सा वित्रमुपनयनेन याज्ञिकेन्द्राक्षया विबुधानामि-
व दीर्घायुषा अपि १० वचोभिः वाग्विलासैः चित्तवृत्तिभिः नानाऽवधानसामर्थ्यैः इन्द्रियाणां राधसापादवेन ११ योगेन प्राणाया-
मादिना सांख्येन देहादिव्यतिरिक्तात्मज्ञानमात्रेण संन्यासवेदाऽध्ययनाभ्यामपि अन्यैरपि व्रतवैराग्यादिभिः श्रेयःसाधनैः १२
नन्वेषां नानाफलसाधनानां हरिसेवाभावमात्रेण कुतो वैयर्थ्यं तत्राह श्रेयसां फलानामात्मेवावधिः पराकाशा अर्थतः परमार्थतः आ

नारद उवाच तज्जन्मतानि कर्माणि तदा युस्तन्मनो वचः नृणां येनेह विश्वात्मा सेव्यते हरिरीश्वरः
९ किं जन्मभिस्त्रिभिर्वेदशौक्लसा वित्रयाज्ञिकैः कर्मभिर्वाच्यैः प्रोक्तैः पुंसोऽपि विबुधायुषा १० शु-
तेन तपसा वा किं वचोभिश्चित्तवृत्तिभिः बुद्ध्या वा किं निपुणया बलेन इन्द्रियराधसा ११ किं वा योगे-
न सांख्येन न्यासस्वाध्याययोरपि किं वा श्रेयोभिरन्यैश्च न यत्रात्मप्रदो हरिः १२ श्रेयसामपि सर्वेषा-
मात्मात्यवधिरर्थतः सर्वेषामपि भूतानां हरिरात्मात्मदः प्रियः १३ यथा तरो मूलनिषेचनेन तृप्यति-
तत्स्कंधभुजोपशारवाः प्राणोपहारोच्चयर्थेन्द्रियाणां तथैव सर्वार्हणमच्युतेज्या १४

त्यर्थत्वेनैवान्येषां प्रियत्वादित्यर्थः भवत्वात्मा अवधिः हरेः किमायातं तत्राह सर्वेषामपीति आत्मा आत्मदश्चाविद्या निरासेन-
स्वरूपा धिच्यंजकः ऐश्वरेणापि रूपेण बलिप्रभृतिभ्यश्चात्मप्रदः प्रियश्च परमानंदरूपत्वात् १३ किंच नानाकर्मभिस्तत्तद्देवता-
प्रीतिनिमित्तान्यपि फलानि हरिप्रीत्या भवंति केवलं तत्तद्देवताराधनेन तु न किंचिदिति सदृशं तमाह यथेति मूलात्प्रथमविभागाः
स्कंधाः तद्विभागाभुजाः तेषामपि उपशारवाः उपलक्षणम् पत्रपुष्पादयोऽपि तृप्यन्ति न तु मूलमेकं विना ताः स्वस्वनिषेचनेन प्राणस्योप-
हारो भोजनं तस्मादेवैन्द्रियाणां तृप्तिः न तु तत्तदिन्द्रियेषु एतद्कथं गन्तुं लेपनेन तथाऽच्युताराधनमेव सर्वदेवताराधनं न एवमित्यर्थः १४

कृतः सर्वभूतत्वादिति स दृष्टान्तमाह यथैववारः जलानि वर्षाकाले सूर्यादुद्भवंति ग्रीष्मे तस्मिन्नेव प्रविशन्ति अस्याप्रसिद्धत्वेन दृष्टा-
न्तान्तरमाह यथा भूतानि भूमाविति गुणप्रवाहश्चेतना चेतनात्मकः प्रपञ्चः १५ ननु हरावेव गुणप्रवाह इत्युक्ते तदा धारत्वेन सोपाधिक-
त्वं हरेः स्यादित्याशंक्याह एतदिति एतद्दिग्द्विषणोस्तत्सर्वशास्त्रं प्रसिद्धं पदं परं सर्वोपाधिरहितं तदुत्पन्नत्वान्न ततः पृथगित्यर्थः त-
द्दिक्कथमस्य यथा भावितत्राह सकृदिति सकृत्कदाचिद्दिमातं स्फुरितं गंधर्वनगरवत् यथा सवितुः प्रमानततो भिन्ना यथा च जायति
असवदं द्रव्याणि स्फुरन्ति सपुंसो तु सप्तशक्तयो भवन्तीत्यर्थः कथं भूतो सौ हरिः द्रव्यादीनां त्रिविधा हंकारकार्याणां तन्निमित्तस्य मे

यथैव सूर्यात्म्यं भवन्ति वारः पुनश्च तस्मिन् प्रविशन्ति काले भूतानि भूमौ स्थिरजंगमानि तया हरावेव गुण-
प्रवाहः १५ एतत्पदं तज्जगदात्मनः परं सकृद्विमातं सवितुं यथा प्रभा यथाः सर्वो जायति सप्तशक्त-
यो द्रव्यक्रियाज्ञानभिदा भवमात्ययः १६ यथानभस्य भवतमः प्रकाशा भवति भूषणं भवत्यनुक्रमात्
एवंपरे ब्रह्माणि शक्तयस्त्वमूरजस्तमः सत्वमिति प्रवाहः १७ तेनैकमात्मानमेषोपदेहिनां कालं प्रधा-
नं पुरुषं परेशम् स्वतेजसा ध्वस्ता गुणप्रवाहमात्मैकभावेन भजध्वमन्दा १८ दयया सर्वभूतेषु संतुष्ट्या
येन केन वा सर्वो द्रव्योपशान्त्या चतुष्यत्याशजनादनः १९

दक्षमस्य चात्ययो यस्मात्सः यदा अजायति सपुंसो अ-
सवः सप्ताः शक्तयो येषां ते भवन्ति सवितुः प्रभेत्युद्भूतो दृष्टान्त इति १५ नन्वसंगे हरेः कथं प्रपञ्चोत्पत्तिलयौ तत्राह यथेति अभवतमः
प्रकाशा आगमापि धिनोरजस्तमः सत्वस्यानीयाः हे भूषाः प्रचेतसः अमूः शक्तय उद्भवंति न भवन्ति लीयन्ते इति एवमयं जगत्प्रवाहः
१७ तेन सर्वकारणत्वेन हेतुना कालो निमित्तम् प्रधानमुपादानम् पुरुषः कर्ता एतच्चितयात्मकत्वात् सर्वकारणं परमीश्वरमन्दासा-
क्षात् भजध्वम् कथमात्मन एकभावेनाभिन्नत्वेन १८ साधनमाह दयादिभिः शीघ्रं तुष्यति १९ ७, ७, ७

ततो न कदाचित् जतीत्याह अपहृतानिरस्ताः सकला एषणाः कामायस्मात् सचासावमल आत्मा मनस्तस्मिन् सतां मनसि निरंतरं समे-
धितया भावनयोपहृतः सन्नक्षरो हरिः छिद्रवत्तत्र त्याकाशवत् ततो न सरति नापयाति हि किं कुर्वन् आत्मनो निजजनवशागत्वं स्वभ-
क्ताधीनत्वमयन्नवगच्छन् २० सतामेव वश्योऽसौ असतां तु पूजामपि न गृह्णातीत्याह नेति कुमनीषिणां कुत्सितमतीनामधना-

अपहृतसकलैषणामल आत्मन्यविरतमेधितभावनोपहृतः निजजनवशागत्वमात्मनोऽयन्नसर-
ति छिद्रवदक्षरः सतां हि २० न भजति कुमनीषिणां स इज्यां हरिरधनात्मधनप्रियो रसज्ञः श्रुत-
धनकुलकर्मणां मर्दयै विदधति पापम किंच नेषु सत्सु २१ श्रियमनुचरतीति तदर्थिनश्चाद्विपदपतीन्
विबुधांश्च यत्स्वपूर्णाः न भजति निजभृत्यवर्गं तत्रः कथममुमुक्षुर्जित्पुमान् कृतज्ञः २२
मैत्रेय उवाच इति प्रचेतसो राजन्नन्याश्च भगवत्कथाः श्रावयित्वा ब्रह्मलोकं ययोस्वायं भुवो
मुनिः २३

श्रुते आत्मधनाश्च भगवद्भनास्ते प्रियायस्य रसज्ञः भक्तिसरवज्ञः के कुमनीषिणास्तानाह श्रुतादिनिमित्तेर्मर्दयै-
सत्सु पापंतिरस्कारं कुर्वति २१ भक्ताधीनत्वं प्रपंचयन्नाह अनुवर्तमानामपि श्रियं तदर्थिनः सकामान् द्विपदपतीन् नरेन्द्रान् विबु-
धान् देवान् पियो नानुवर्तते यतः स्वेनैव पूर्णाः अतः स्वभृत्यवर्गानुरक्त एव एवं भूतममुमुक्षु इषदपि कथं परित्यजेत् २२ प्रचेतसः
कर्मभूतान् अन्याश्च नूनं कनीतेरित्यादि ध्रुवचरिताद्याः सत्रेऽगायत्यचेतसामित्युक्तत्वात् २३

२४ प्रचेतसां नारदस्य च संवादरूपमेतदारव्यानं तेऽभिहितम् हरेः कीर्तनं यस्मिन् तत् २५ यएष वंशः सोऽनुवर्णितः २६ यः प्रिय-
वतः २७ २८ २९ स्वानुज्ञातीन् दिदृक्षुः ३० राज्ञां चरितमिति शेषः ३१ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कं-

तेऽपि तन्पुरवर्णनिर्यातं यशो लोकमलापहम् हरेर्निशम्य तत्पादं ध्यायंतस्तद्गतिं ययुः २४ एतत्तेऽ-
भिहितं क्षत्तयन्मां त्वपरिपृष्टवान् प्रचेतसां नारदस्य संवादं हरिर्कीर्तनम् २५ श्रीशुक उ-
वाच यएष उक्तानप दोमाने वस्यानुवर्णितः वंशः प्रियतमस्यापि निबोध नृपसत्तम २६
योनारदादात्मविद्यामधिगम्य पुनर्महीम् मुक्त्वा विभज्य पुत्रेभ्य एश्वरं समगात्पदम् २७ इमां तु कौण्ड-
रविणोपवर्णितां क्षत्तानि शम्याजितवादसत्कथाम् प्रहृष्टभावाः शुकलाकुलो मुनेर्दधारमृधां चरणद-
दाहरेः २८ विदुर उवाच सोऽयमद्य महायोगिन् भवता करुणात्मना दर्शितस्तमसः पारायया
किंचन गोहरिः २९ श्रीशुक उवाच इत्यानम्य तमामंभ्य विदुरोगजसाह्वयम् स्वानां दिदृक्षुः प्र-
ययौ ज्ञातीनां निर्वृताशयः ३० एतद्यः शृणुयाद्राजन् राज्ञां हर्यपि तात्पनाम् आयुर्धनं यशः स्वस्ति-
गतिं मश्वर्यमाप्नुयात् ३१ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधेऽष्टादशसाहस्र्यां संहिता
यां प्रचेतसोपारव्यानं नाम एकत्रिंशोऽध्यायः ३१ ७ ७ ७ ७

ये श्रीपरस्वामि विरचितायां श्रीभागवतभावार्यदीपिकायामेकत्रिंशोऽध्यायः ३१ ७ ७ ७ ७

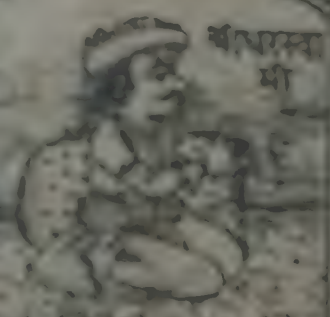
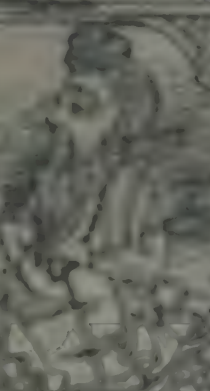
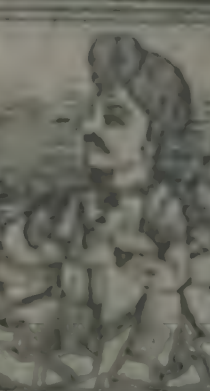
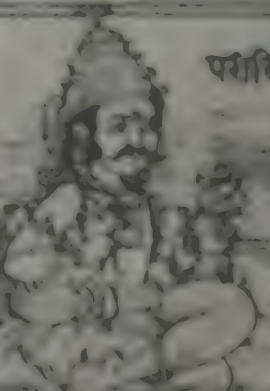
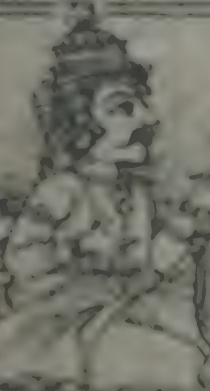
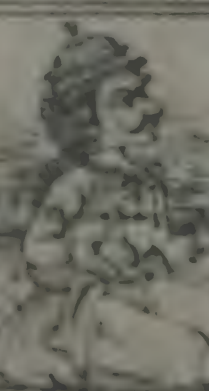
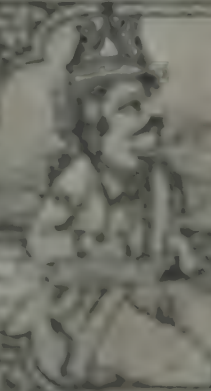
इति श्रीमद्भागवतचतुर्थस्कंधः समाप्तः

पराशक्ति

शङ्कर

कृष्णभक्त

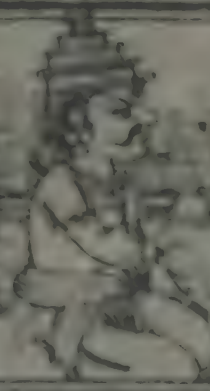
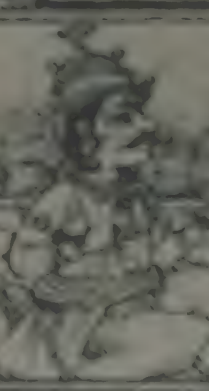
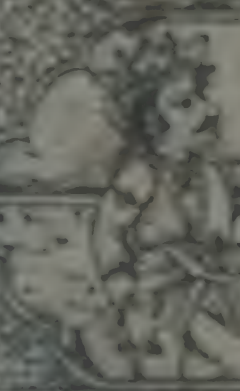

शङ्कर
श्री

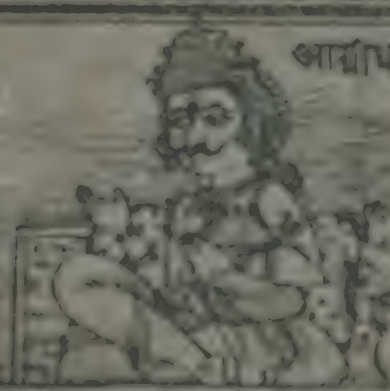
अथ श्रीमद्भागवतपंचमस्कंधः प्रारभ्यते.

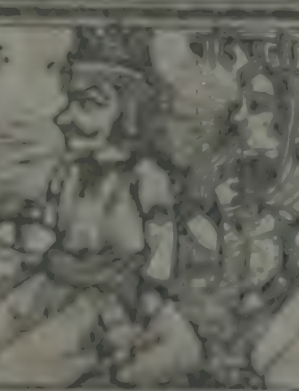
शङ्कर

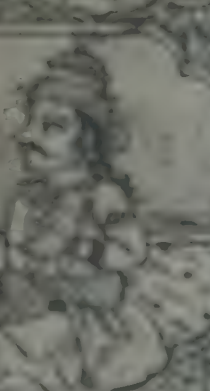
पियवतराज्ञा

आद्यापु

बादपु

श्रीगणेशायनमः नमः श्रीमत्परमहंसास्वादितचरणकमलचिन्मकरंदायभक्तजनमानसनिवासाय श्रीरामाय अथातः पंचमस्कंध
व्याख्याः नेकविशेषवान् प्रियव्रतान्वयो यत्र संप्रपंचः प्रपंच्यते षड्विंशत्याः धुनाः ध्यायैः पंचमेस्थानमीर्यते १ लोकद्वीपादिमर्यादापालना
ख्यमनेकधा एथियुपर्यधोलोकेर्मर्यादाविधिमता २ पुनश्चैकैकशस्तेषु मर्यादाबहुधामता भुवद्वीपादिमर्यादाः पाल्यन्ते राजभिः पृथक्
३ भूमेरुपरिदेवाद्यैस्ततश्चाधोः सरादिभिः तत्राध्यायैस्तु विंशत्या प्रियव्रतपुरःसरैः ४ भुवोद्वीपादिमर्यादाः पालिता इति वण्यते त्रिभिः
सूर्यादिभिर्ज्योतिश्चक्रादिष्वितिकीर्त्यते ५ अतलादिषु दैत्याद्यैः पालनं च ततस्त्रिभिः तत्रतुप्रथमैः ध्यायैस्तानिनोराज्यनिर्वृतिः ६ पुन-
श्च ज्ञाननिष्ठेति प्रियव्रतकयाद्भुता वंशं प्रियव्रतस्यापि निबोधनृपसत्तम ७ योनारदादात्मविद्यामधिगम्य पुनर्महीम् भुक्त्वा विभज्य पुत्रेभ्यो
श्वरं समगात्पदमिति पूर्वस्कंधाते उक्तम् प्रियव्रतस्य प्रथममात्मविद्याततो गृहाश्रमः ततः सर्वसंगत्यागेन मोक्षइत्युक्तं तत्र विस्मितः एच्छति

राजोवाच प्रियव्रतो भागवत आत्मारामः कथं मुने गृहे रमत यन्मूलः कर्मबंधः पराभवः १ न नूनं मुक्तसंगा
नां तादृशानां हि जर्पम गृहेष्वभिनिवेशोऽयं पुंसां भवितुमर्हति २ महतां रवलुविप्रर्षे उत्तमश्लोकपादयोः छाया
निर्वृतचित्तानां न कुटुंबे स्पृहामतिः ३ संशयोऽयं महान् ब्रह्मन् दारागारसक्तादिषु सक्तस्य यत्सिद्धिरभूत्कृष्णोचम
तिरच्युता ४ श्रीशुक उवाच बाढमुक्तं भागवत उत्तमश्लोकस्य श्रीमच्चरणारविंदमकरंदरस आवेशितचेत
सो भागवतपरमहंस दयित कथां किंचिदंतरायविहताः स्वां शिवतमां पदवीं न प्रायेण हि न्वन्ति ५

प्रियव्रतो भागवतः अतएवात्मारामः गृहे कथमरमत न नुरमतां को दोष इति चेदत आह कर्मणा बंधः पराभवश्च स्वस्वरूपतिरस्कारो यन्मूलो
भवति यद्गृहं मूलं कारणं यस्य १ गृहे पुरति श्वतत्राभिनिवेशात् स्यात् स च भागवतानामात्मारामाणां न संभवतीत्याह न नूनमिति २
गृहासक्तिर्हि कुटुंबादिस्पृहया भवति सा च तेषां नास्तीत्याह महतामिति उत्तमश्लोकपादयोः छायाकामादिसंतापहारिणी तया निर्वृतं
चित्तं येषां तेषां स्पृहायुक्तामतिर्नास्ति ३ दाराद्यासक्तस्य तु मोक्षः श्रीकृष्णोऽस्वलितामतिश्चाभूदित्यत् अयंच महान् संशय इत्याह
संशय इति ४ अंगीकृत्य परिहरति बाढमभिनिवेशादिकं नास्तीति सत्यमेव तथाऽपि विघ्नवशेन तेषां प्रवृत्तिः पूर्वाभ्यासबलेन पुन-
र्निवृत्तिश्च संगच्छत इत्याह भागवतः श्रीमच्चरणारविंदमकरंदरूपो योरसस्तस्मिन्नावेशितं चेतो यैस्तेऽपि केन चिदंतरायेण विघ्नेन विहता-
अपि स्वां शिवतमां पदवीं मार्गे न हि न्वन्ति न त्यजंति काम् भागवता एव परमहंसास्तेषां दयितस्य प्रियस्य श्रीवासुदेवस्य कथानत्यजंति ५

प्रियव्रतस्य ब्रह्माक्षैर्वांतरायरूपावभूवेतिसप्रसंगमाह यर्हत्यादिना विमुक्तसंगः प्रकृतिं भजस्वेत्यंतेन यर्हि वावहयदाहिवावेति प्रसिद्ध्यादौ
हृदित्वं स्वपित्रामनुना अवनितलपरिपालनायोपामं चितो नित्युक्तो नैवाभ्यनंदत् नैच्छत् अथ हतं देव भगवानादिदेवो ब्रह्मा स्वभवाद्देव
ततारं त्वन्वयः उपामं चणे हेतुः आम्नाताः राज्ञां शास्त्रेणोक्ता ये प्रवराः श्रेष्ठा गुणास्तेषां गणं स्येकांतभाजनतया नियताभ्ययत्वेन अनिच्छायां
हेतुः परमार्थसतत्वमात्मा यथात्म्यमवगतं तद्येन सतया अतः ब्रह्मसत्त्वेणात्मध्यानेन कार्येण दाक्षिण्यमाणः नियमं गृह्णाप्यनुपागपि वासुदे
व एव अनंतरसमाधियोगेन चिंत्यैकाग्र्येण समावेशितः समर्पितः सकलकारकाणां मिंद्रियाणां च क्रियास्तासां कलापेन सः यद्यपि तत्पितृ
क्तं न प्रत्यारब्धं यंतयाः पितृदधिकरणे राज्याधिकारे असतोऽपि मिथ्याभूतादपि राज्यप्रपंचादात्मनः पराभवमालोचयन्नाभ्यनंदत् ६

यर्हि वावह राजानुसराजपुत्रः प्रियव्रतः परमभागवतो नारदस्य चरणोपसेवयां जसाः वगतपरमार्थसतत्वो ब्र-
ह्मसत्त्वेण दाक्षिण्यमाणोऽवनितलपरिपालनायाम्नातप्रवरगुणगणैकांतभाजनतया स्वपित्रोपामं चितो भगवति वा
सुदेव एवाव्यवधानसमाधियोगेन समावेशितः सकलकारका क्रियाकलापेनैवाभ्यनंदत् यद्यपि तदप्रत्याम्नातव्यं तद-
धिकरण आत्मनोऽन्यस्मादसतोऽपि पराभवमन्वीक्षमाणः ६ अथ ह भगवानादिदेव एतस्य गुणविसर्गस्य परिहृ-
णानुध्यानव्यवसितसकलजगदभिप्राय आत्मयो निररिवलनिगमनिजगणपरिवेष्टितः स्वभवनादवततार ७ स-
तवतचगगनतल उडुपतिरिव विमानावलिभिरनुपथममरपरिवृंदैरभिपूज्यमानः पथिपथि च वरूथशः सिद्धगंधर्व
साध्यचारणमुनिगणैरुपगीयमानो गंधमादनद्रोणीमवभासयन्नुपससर्प ८ तत्र ह वा एनं देवर्षिर्हंसयानेन पितरं
भगवंतं हिरण्यगर्भमुपलभमानः सहसैवोत्थायार्हणेन सह पितृपुत्राभ्यामवहितांजलिरूपतस्यै ९

गुणविसर्गस्य गुणसुष्टुः परिहृणं समृद्धिस्तदनुचिंतया व्यवसितः सकलजगतामभिप्रायो येन सः यथाराज्ञाच्चोर्मेडले श्वराणामभिप्रायो नि-
श्चीयंते तद्वत् अरिवलैर्निगमैर्मूर्तिमद्भिर्वेदैर्निजगणैश्च मरीच्यादिभिः परिवृतः सत्यलीकादवतीर्णः ७ सच ब्रह्मा तव तत्र उडुपति-
श्चंद्रदवप्रकाशमानो गंधमादनस्य द्रोणीं दर्शयन् अवभासयन्नुपससर्पेत्यन्वयः अमरपरिवृंदैर्देवैर्द्रादिभिः ८ हंसयानेनोपलक्षणेन एनं पि-
तरमुपलभमानः मरिताः यमितिलक्षयन्पितापुत्राभ्यामनुप्रियव्रताभ्यां सह नारदः कृतांजलिः सन् सहसैवाभ्युत्थायार्हणेन पूजया सहो-
पतस्येत्तु शाव प्रियव्रतं तदामंदरद्रोण्यां नारदः उपदिशति मनुश्चतनेनुमागतोऽस्तीति ज्ञातव्यम् ९ ७ ७ ७ ७

हेभारत भगवानादिपुरुषो ब्रह्माऽपि प्रियव्रतमिति होवाचेत्यन्वयः तेन नारदेनोपनीतमर्हणं यस्य सः सूक्तवाकेन यथोचितवाक्येन अतिशयेन उदितावर्णिता गुणगणाः स्रजयाः सर्वोत्कर्षाश्च यस्य १० प्रवृत्तिनिष्ठं महाक्यं प्रतिकूलं मत्वा मय्यसूयां करिष्यतीति शंकमानो नाहमेवं वदामि किंतु मन्त्रुरेव न हरिरेव त्वामाज्ञापयतीति वदन् प्रवृत्तिनिवृत्तिरहस्यमाह निबोधेति न वभिः कृतं सत्यम् अप्रमेयं देवमसूयितुं दोषारोपेण द्रष्टुं नार्हसि ते तव ततः तातः एषः त्वद्गुरुश्च महर्षिः दिष्टमादिष्टमाज्ञां विवशा अस्वतंत्राः संतो वहामः ११ विवशत्वमेवाह चतुर्भिः नेति तस्य कृतं तेन निर्मितं तनुमृज्जीवः तप आदिभिर्विहंतुमन्यथा कर्तुं न विभूयात् प्रभुर्न भवेत् मनीषया सामादिबुद्धिबलेन परतः बलवदाश्रयात् १२ तत्र देहयोगेतावत्पारतंत्र्यं प्रसिद्धमित्याह भवायेति भवो जन्म भवाद्यर्थमव्यक्तनेश्वरेणादिष्टं दत्तं देहयोगं जनता जीवसमूहः

भगवानपि भारततदुपनीतार्हणः सूक्तवाकेनातितरा मुदितगुणगणावतारस्रजयः प्रियव्रतमादिपुरुषस्तं सद्यहासावलोक इति होवाच १० श्रीभगवानुवाच निबोधताते दमृतं ब्रवीमि माः सूयितुं देवमहस्यप्रमेयम् वयं भवस्ते तत एष महर्षिर्वहाम सर्वे विवशायस्य दिष्टम् ११ न तस्य कश्चित्तपसा विद्यया वा न योगवीर्येण मनीषया वा नैवार्थधर्मैः परतः स्वतो वा कृतं विहंतुं तनुमृद्धिभूयात् १२ भवाय नाशाय च कर्मकर्तुं शोकाय मोहाय सदा भयाय सरवाय दुःखाय च देहयोगमव्यक्तदिष्टं जनताऽगधत्ते १३ यद्वाचितं त्यागुणकर्मदामभिः स्रदुस्तरैर्वत्सवयं स्रयोजिताः सर्वे वहामो बलिमीश्वराय प्रोतानसीव द्विपदे चतुष्पदः १४ ईशाऽभिसृष्टं ह्यवरुंध्रं हेऽगदुःखं सरवं वा गुणकर्मसंगात् आस्थाय तत्तद्युक्तनायश्चक्षुःश्रुतां धाद्वनीयमानाः १५

सदा धत्ते न त्वन्यथा कर्तुं शक्नोति अंगहे प्रियव्रत १३ कर्मकरणेऽपि पारतंत्र्यमाह यद्वाचितं तस्य वाचि वेदलक्षणायां तत्यां दामन्याम् गुणाः सत्त्वादयः तत्पूर्वकाणि च यानि कर्माणि तानि बंधनैर्दामभिर्बाह्यणादिशब्दैः स्रदुस्तरैः स्रदृष्टैः हेवत्स वयं सर्वे स्रयोजिताः निबद्धाः संतस्तस्मै ईश्वराय बलिं वहामः तदिच्छया कर्मकुर्मः न सिनासिकायां प्रोता बद्धाः संतश्चतुष्पदो बलीवर्द्धयथा द्विपदे पुरुषाय १४ भोगेषु पारतंत्र्यमाह ईशा ईश्वरेण अभिसृष्टं दत्तमेव अंगहे प्रियव्रत अवरुंध्रं हेस्वीकुर्मः यथा स्वामिना दत्तमेव कणिशादिबलीवर्द्धाभक्षयंति न स्वेच्छया तद्वत् न चैवं वैषम्यमीश्वरस्य यतो गुणकर्मसंगान्नायो यद्यदेवतिर्यगादिलक्षणं देहमयुं क्तयोजितवान् तत्तदास्थाय स्वीकृत्य यथाऽधाः चक्षुःश्रुतां धायायातपं वानीयमानाः संतः १५

नन्वेतत्सर्वमविदुष एव नत्वात्मविद इत्याशंक्याह मुक्तोऽपीति यावत्पारब्धकर्मतावत् यथा स्वप्ने अनुभूतं प्रतियात निद्राः गत निद्राः अभिमानशून्य एवानुस्मरति तर्हि भोगवासनया पुनर्जन्म भवेत्तत्राह किंतु देहांतरारंभकानुगुणान् कर्माणि वासनाश्च न वृत्तेन संभजते १६ ननु गृहे वतमानस्य भोगान् भुंजानस्य कुतोऽभिमानाभावो मोक्षो वा अतस्तत्त्यागेन वनवास एव युक्तस्तत्राह भयं संसारः स्यादेव प्रमत्तस्य अजितेन्द्रियस्य वनेष्विति संगतिश्चावनादनांतरंगच्छतोपीत्यर्थः सहैव षट्सपत्न्याः शत्रवो मनोबुद्धीन्द्रियाणि च यस्य स तथा भूत एव वनेष्वपि यत आस्ते बुधत्वेन जितेन्द्रियत्वादात्मरतेः आत्मारामस्य अवयं रागादिदोषं किं करोति न करोत्येव १७ ननु गृहे वसतः पुरुषस्य रागादयः संभवन्ति-

मुक्तोऽपि तावद्विभ्रयात्स्वदेहमारब्धमश्मन्नाभिमानशून्यः यथाऽनुभूतं प्रतियात निद्राः किं त्वन्यदेहाय गुणान्न वृत्ते १६ भयं प्रमत्तस्य वनेष्वपि स्याद्यतः स आस्ते सह षट्सपत्न्याः जितेन्द्रियस्यात्मरते बुधस्य गृहाश्रमः किं नु करोत्यवद्यम् १७ यः षट्सपत्न्यान् विजिगीषमाणो गृहेषु निर्विश्य यतेत पूर्वम् अत्यन्तदुर्गाश्रितोऽजितारी नृक्षीणेषु कामेषु चरेद्विपश्चित् १८ त्वं त्वज्जनाभांघिसरोजकोशदुर्गाश्रितो निजित षट्सपत्न्याः मुद्वेहभोगान् पुरुषातिदिशान् विमुक्तसंगः प्रकृतिं भजस्व १९ श्रीशुक उवाच इति समभिहितो महाभागवतो भगवत्स्त्रिभुवनगुणैरनुशासनमात्मनो लघुतया वनत शिरोधरो वाटमिति सबहुमानमुवाह २०

ननु वन इत्याशंक्याह यदिति यः षट्सपत्न्याः षडिन्द्रियाणि विजिगीषमाणः स पूर्वगृहेषु स्थित्वा तेषामत्यन्तं निरोधमकुर्वन् जेतुं यतेत क्षीणेष्वारिषु कामगृहेऽन्यथा विचरेत् यतो लोकेऽजितारी नृदुर्गाश्रित एवात्येति जयति पश्चात् दुर्गे वाऽन्यथा वतंते युत्येतेति पादे महरेदित्यर्थः १८ इदं च गृहदुर्गाश्रयणं प्राकृतानां त्वं तु अज्जनाभस्यांघिसरोजकोश एव दुर्गतोऽश्रित अत एव निजित षट्सपत्न्याश्च तयाऽपि पुरुषेण श्वरेणातिदिशान् दत्तान् भोगां स्तावत् मुद्वेहपश्चाद्विमुक्तसंगः सन् प्रकृतिं स्वरूपं भजस्व आत्मनिष्ठो भवेत्यर्थः १९ आत्मनस्ततो लघुतया अत्यतया तच्छासनमंगीचकार यदा आत्मनो यदनुशासनं तत् अलघुतया गौरवेण वाटं तथा करिष्यामीति-अवनतकंधरः सन् जग्राह २०

मनुनासंतुष्टेन उपकल्पिता पूजायस्य प्रियव्रतस्य योगभ्रंशात् नारदस्य च शिष्यनाशात् कुटिलमीक्षणं संभवति तत्तु नास्तीत्याह अविषमं-
 यथा तथा तयो रभिसमीक्षमाणयोः सतोः आत्मनः सम्यगवस्थानम् अवाङ्मनसं वाङ्मनसयोरविषयं क्षयं निवासं जगाम पाठांतरे अवा-
 क्त्वा चामगोचरं कथं चिन्मनसः क्षयं विषयमतः अव्यवहृतं व्यवहारशून्यं ब्रह्म निवृत्तं प्रवर्तयन् व्यवहारादिषण्णः सन् व्यवहारातीतं स्व-
 रूपं चिंतयन् नंतर्हित इत्यर्थः २१ पुत्रं राज्ञेऽभिषिच्य वनं यास्यामीत्येवं यो मनोरथः सपरेण ब्रह्मणैव प्रतिसंधितः संपादितो यस्य सः
 नारदस्यानुमतेन राज्ञे स्थापयित्वा अतिविषमो दुस्तरो यो विषयविषजलाशयो गृहंतस्य आशादिक् प्रवृत्तिवासनाभोगेच्छावातस्याः

भगवानपि मनुना यथावदुपकल्पिता पचितिः प्रियव्रत नारदयोरविषममभिसमीक्षमाणयोरात्मसमवस्थानम्
 वाङ्मनसं क्षयमव्यवहृतं प्रवर्तयन् न गमत् २१ मनुरपि परेणैव प्रतिसंधितमनोरथः सरर्षिवरानुमतेनात्मजम-
 रिवलधरामंडलस्थितिगुप्तये आस्थाप्य स्वयमतिविषमविषयविषजलाशयाशया उपरराम २२ इति ह वाव-
 सजगती पतिरीश्वरेच्छयाऽधिनिवेशितकर्माधिकारोऽरिवलजगद्वध्वंसनपरानुभावस्य भगवत आदिपुरुष-
 स्यां धियुगुलानवरतध्यानानुभावेन परिरंधितकषायाशयोऽवदातोऽपि मानवर्द्धनो महतां महीतलमनुशशास
 २३ अथ च दुहितरं प्रजापतेर्विश्वकर्मण उपये मे बर्हिष्मतीनाम तस्यामुहवाव आत्मजानात्मसमानशीलगुणक-
 मरूपवीर्योदारान् दशभावयां बभूव कन्यांच यवीयसीमूर्जस्वतीनाम २४ आग्नीध्रे ध्मजिह्वयज्ञबाहु महावी-
 रहिरण्यरेता घृतपृष्ठसवनमेधातिथिवीति होत्रकव्य इति सर्व एवाग्निनामानः २५ एतेषां कविर्महावीरः सव-
 न इति त्रय आसन् उर्ध्वरेतसस्त आत्मविद्यायामर्षभावादारभ्य कृतपरिचयाः पारमहंस्यमेवाश्रममभजन् २६

उपरतोऽभूत् २२ यत्पृष्ठं गृहे कथमरमततत्रोक्तमुत्तरमुपसंहरति इति ह वाव इत्यमेव हि अधिनिवेशितः प्रापितः कर्माधिकारो यस्य-
 अरिवलस्य जगतो बंधध्वंसनः परोऽनुभावो यस्य तस्य यदं धियुगुलं तस्यानवरतध्यानं तदनुभावेन परिरंधितकषायोदग्धरागादिमलआ-
 शयो यस्य अतः अवदातः शुद्धोऽपि महतां ब्रह्मादीनामाज्ञापालनेन मानवर्द्धनः २३ उदिति विस्मये ह इति प्रसिद्धौ वावेति निश्चये आ-
 त्मनः समानैः शीलादिभिरुदारान् महतो दशपुत्रान् जनयामास २४ तानाह आग्नीध्रः इध्मजिह्वः यज्ञबाहुः महावीरः हिरण्यरेताः घृ-
 तपृष्ठः सवनः मेधातिथिः वीति होत्रः कविश्चेति अग्नीनां नामानियेषांते २५ अर्षभावात् बाल्यादारभ्य २६ ७ ७

तस्मिन्नुपरमहंस्याश्चमेश्रीमच्चरणारविंदयोरविरतस्मरणेनाविगलितमखंडितोयः परमोभक्तियोगस्तस्यानुभावेनविशोधितांतः करणेप्र
 तातोयोभगवान्तस्मिन्नात्मनः त्वंपदार्थस्यतादात्म्यम् अविशेषेणाविशेषोदेहाद्युपाधिः तदपोहंन प्रापुः २७ २८ उपशमाश्रयेपुसत्स-
 दशकोटिभिरेकमबुंदंतादृशानिवर्षाणामेकादशाबुंदानिजगतींबुभुजइत्यन्वयः राज्ञोधर्मपालनंविषयभोगप्रभावेभावेतयानायासे-
 नेवधर्मपालनमाह अद्याहताअरिवलाः पुरुषकाराः पौरुषाण्यस्मान्नेनसारेणबलेनसंभृतौपूर्णौदोर्दोतयोर्युगुलंतेनार्पीडितआकृषो-
 मोर्वागुणस्तस्यस्तनितंदंकारः तेनैवयुद्धंविनाविरामितानिरस्ताधर्मप्रतिपक्षायेंन भोगातिशयमाह बर्हिष्मत्याः स्वभार्यायाः अनुदिनमेध-

तस्मिन्नुहवाउपशमशीलाः परमर्षयः सकलजीवनिकायावासस्यभगवतोवास्तुदेवस्यर्मातानांशरणाभूतस्यश्रीम
 चरणारविंदविरतस्मरणविगलितपरमभक्तियोगानुभावेनपरिभावितांतर्हृदयाधिगतेभगवतिसर्वेषांभूतानामा-
 त्मभूतेप्रत्यगात्मन्येवात्मनस्तादात्म्यमविशेषेणसमीयुः २७ अन्यस्यामपिजाययात्रयः पुत्राआसन्उत्तमस्ताम
 सारिवंतइतिमन्वंतराधिपतयः २८ एवमुपशमायनेपुस्वतनयेष्वथजगतीपतिर्जगतीमबुंदान्येकादशपरिवत्सरा
 णामव्याहृतारिवलपुरुषकारसारसंभृतदोर्दोडयुगुलार्पीडितमोर्वागुणस्तनितविरामितधर्मप्रतिपक्षोर्बर्हिष्मत्याश्चा
 नुदिनमेधमानप्रमोदप्रसरणयोषिण्यर्वाडाप्रमुषितहासावलोककुरुचिरक्ष्वेल्यादिभिः पराभूयमानाविवेकइवानव-
 बुल्यमानइवमहामनावुभुजे २९ यावदवभासयतिस्फुरगिरिमनुपरिक्रमन्भगवानादित्योवस्तुधातलमर्हेनैव
 प्रतपत्यर्हेनावच्छादयति तदाहिभगवदुपासनेनोपचितातिपुरुषप्रभावस्तदनामिनंदनसमजवेनरथेनज्योति
 मयेनरजनीमपिदिनंकरिष्यामीतिसप्तकृत्वस्तराणामनुपयंकामतृडितीयइवपतंगः ३०

मानैः प्रमोदादिभिः पराभूयमानविवेकइव अतएवविषयासक्त्याआत्मानमनवबुल्यमानइवबुभुजे तत्रप्रमोदः पतिरश्वाहर्षः ततः-
 प्रसरणमभ्युल्यानादिलीलाततोयोषिण्ययोषित्वभावकृतशृंगारानुभावप्रकाशनम् ततोर्वाडयाप्रमुषिताः संकोचिताहासावलोकः ततो
 रुचिरक्ष्वेल्यादयः परिहासवाक्यादीनितैः २९ प्रभावातिशयमाह यावद्वस्तुधातलंलोकालोकपर्यंतमवभासयतिमेरुप्रदक्षिणीकुर्वन्नादि-
 त्यः तस्मिन्नेनैवोपलक्षितंप्रतपतिप्रकाशयति अर्हेनचावच्छादयतितमसाआवर्णोति तदाहितीयः पतंगः सूर्यइवपयंकामतृ नचेद-
 मसंभावितंयतोभगवदुपासनेनोपचितः अतिपुरुषः पुरुषानतिक्रान्तः प्रभावोयस्य ३० ७२ ७३ ७४

येवैउह अतिप्रसिद्धास्तस्यरथचक्राग्रकृताःपरिरवातागर्ताःयतःयैरेवकृतास्ते ३१ तानाह तेषांपरिमाणंशृण्वतिशेषःपूर्वस्ययद्विस्तारमानं
उत्तरस्ततोद्विगुणेनविस्तारमानेनेत्येवंसिंधुभ्योबहिःसमंततःउपकृप्ताःरचिताः ३२ यथासिंधुभ्योबहिरेकैकशोद्दीपाःएवंद्दीपानामपिब
हिःसिंधवद्वत्याह क्षारोदेति दधिमंडोमथितंदधि एतेसप्तजलधयःसप्तद्दीपानांपरिरवाइवाभ्यंतरेतैःसंवेष्टितायेद्दीपाःतैःसमानाविस्तार
तःबहिर्नातःएथक्असंकीर्णतया ३३ ३४ अहोआश्चर्यंराज्ञःसामर्थ्यमितिपरीक्षिदभिप्रायज्ञोभगवान्बादरायणिराह नैवमिति जिताः

योवाउहतद्रथचरणनेमिकृतपरिरवातास्तेसप्तसिंधव आसनयतएवकृताःसप्तभुवोद्दीपाः ३१ जंबूप्लक्षशाल्म
लिकुशकौचशाकपुष्करसंज्ञाः तेषांपरिमाणंपूर्वस्मात्पूर्वस्मात् उत्तरउत्तरोयथासंख्यंद्विगुणमानेनबहिःसमंत
तउपकृप्ताः ३२ क्षारोदेक्षरसौदक्षरोदघृतोदक्षारोददधिमंडोदशब्दोदाःसप्तजलधयःसप्तद्दीपपरिरवाइवा-
भ्यंतरद्दीपसमानाएकैकश्येनयथापूर्वसप्तस्वपिबहिर्द्दीपेषुएथक्परितउपकल्पितास्तेषुजंबादिषुबहिर्भ्रती
पतिरनुव्रतानात्मजानाग्रीधेध्मजिह्वयज्ञबाहुहिरण्यरेताघृतएषमेधातिथिवीतिहोत्रसंज्ञान्यथासंख्येनएकै
कस्मिन्नेकमेवाधिपतिंविदधे ३३ दुहितरंचोर्जस्वतीनामोशनसेप्रायच्छद्यस्यामासीत्तदेवयानीनामकाव्य
सूता ३४ नैवंविधःपुरुषकारउरुक्रमस्यपुंसांतदधिरजसाजितषड्गुणानाम् चित्रंविदूरविगतःसकृदाद-
दीतयन्नामधेयमधुनासजहातिबंधम् ३५ सएवमपरिमितबलपराक्रमएकदातुदेवर्षिचरणानुशयनानु
पतितगुणविसर्गसंसर्गेणानिर्वृतमिवात्मानंमन्यमानआत्मनिर्वेदइदमाह ३६ अहोअसाध्वनुष्ठितंयद-
भिनिवेशितोऽहमिंद्रियैरविद्यारचितविषमविषयांधकूपेतदलमलममुष्यावनितायाविनोदमृगंमांधिग्धिगिति-
गहंयांचकार ३७

षड्गुणाः इंद्रियाणिषड्मयोवायैस्तेषामेवंविधःपुरुषकारइतिनचित्रंनासंभावितंयतोविदूरविगतःअंत्यजो-
पियस्योरुक्रमस्यनामसकृदुच्चारयेद्यःसअधुनातत्क्षणमेवबंधंसंसारम् तन्वमितिपाठेऽप्ययमेवार्थःपारांतरेतत्त्वंचंडालत्वंजहातिश-
ब्दोभवतीत्यर्थः ३५ तस्यपराक्रममुपसंहरन्निवृत्तिक्रममाह सएवमितिदेवर्षिचरणयोरनुशयनमुपसत्तिःतदनुपतितोयोगुणविस-
र्गोराज्यादिप्रपंचःतत्संसर्गेणआत्मनिमनसिनिर्वेदोयस्य ३६ तमाह मयाअसाध्वनुष्ठितंयद्यतोऽभिनिवेशितःतत्ततअलम-
लंविषयैःविनोदमृगंमर्कटम् ३७

परदेवतायाः हरेः प्रसादेनाधिगतः प्राप्तोयः आत्मप्रत्यवमर्शो विवेकस्तेन नारदस्य पदवीं तदुपदिष्टमार्गमेव पुनरनुससारेत्यन्वयः किं कृ-
त्वा अनुगतेभ्यः पुत्रेभ्य इमां पृथ्वीं विभज्य मुक्तो भोगो यस्य साः तां भार्यां महाविभूतिः साम्राज्यसंपत् तत्सहितं महिषीं पृतशरीरं मयपरि-
त्यज्य तत्र हेतुः हृदि निहितो निर्वंदो येन हृदित्यस्योत्तरवाप्यन्वयः हृदि गृहीतो निश्चितो हरि विहारस्तेनानुभावः त्यागसामर्थ्यस्य-
३८ तस्य महिमोपनिबन्धनश्लोकाः पूर्वसिद्धाः कथ्यंते यथा वेदे तदप्येष श्लोको भवतीति को नु को नाम कुर्यात् तलायां घनं तमो निरस्य न-
३९ भूसंस्थानं द्वीपैः कृतं सरिद्धिरिव नादिभिः सीमाचयेन कृता भूतानां निर्वर्त्यैः सरवाय अविवादाय ४० भौमं पातालजं दिव्यं स्वर्गजं

परदेवतायाः प्रसादाधिगतात्मप्रत्यवमर्शानानुप्रवृत्तेभ्यः पुत्रेभ्य इमां यथादायं विभज्य मुक्तो भोगो च महिषीं पृतकामिव
सहमहाविभूतिमपहाय स्वयं निहितनिर्वंदो हृदि गृहीत हरि विहारानुभावो भगवतो नारदस्य पदवीं पुनरेवानु-
ससार ३८ तस्य हवा एते श्लोकाः प्रियवत कृतं कर्म को नु कुर्याद् दिनश्वरम् योनेमि निम्नैरकरोच्छायां घनं स
प्तवारिधीन् ३९ भूसंस्थानं कृतं येन सरिद्धिरिव नादिभिः सीमाचभूत निर्वर्त्यैः द्वीपैर्द्वीपैर्विभागशः ४० भौमं दि-
व्यं मानुषं च महित्वं कर्मयोगजम् यश्चक्रे निरयोपम्यं पुरुषानुजनप्रियः ४१ इति श्रीभागवते महापुरा-
णे पंचमस्कंधे भुवनकोशे प्रियवत विजये प्रथमोऽध्यायः १ श्रीशकउवाच एवं पितरिसंप्रवृत्ते तद-
नुगासने वर्तमान आग्नीध्रो जंबुद्वीपौ कसः प्रजा औरसवद्धर्मा वेक्षमाणः पर्यगोपायत् १ सूचकदाचित्पितृलोक-
कामः सरवरवनिता क्रीडा च लट्ठोण्यां भगवन्तं विश्वसृजां पतिमा भूतपरिचर्योपकरणे आत्मेकाग्र्येण तपस्वी-
आराधयां बभूव २ तदुपलभ्य भगवानादिपुरुषः सदा सिगायन्तीं पूर्वाचित्तेनामाप्सरसमभियापयामास ३

मानुषं मर्त्यं लोकजं महित्वं वैभवं यो निरयतुल्यं मेने पुरुषानुजना विष्णु भक्तास्त एव प्रियाय स्येति ४१ इति पंचमं द्वाकायां प्रथमोऽध्यायः
१ द्वितीये प्रोक्तमाग्नीध्रचारित्र्येण संप्रतम् पत्न्यां हि पूर्वचित्त्यां यो नाभिमुखा व्यानजी जनत् १ अस्मिन्वंशे प्रसिद्धोऽयमाग्नीध्रः स्वैण
पुंगवः विहसन्निवतस्येदं चरितं मुनिरब्रवीत् २ जंबुद्वीपमोकोयासां ताः प्रजाः पुत्रवत्पालयामास धर्मा वेक्षमाणः धर्मं मे वेक्षमाण-
त्यर्थः १ पितृलोककामः पुत्रकामः सरवराणां वनितास्तासामा क्रीडा च लोमंदरः तस्य द्रोण्यामाभूतानि संपादितानि परिचर्योपकर-
णानि पुण्यादीनि येन २ तदुपलभ्य ज्ञात्वा ब्रह्मा अभियापयामास संभोगार्थं प्रस्थापयामास ३ ७ ७ ७

साचतदाश्रमोपवनमुपवभ्रामेत्यन्वयः रमणीयत्वमेवाह विविधाश्वनिविडाश्वयेविटपिनस्तेषांविटपाः तेषांनिकरास्तेः संश्लिष्टाः पुरटलताः स्वर्णवलयः तास्वारूढाः स्थलविहंगमयूरादयस्तेषांमिथुनैः प्रोच्यमानाभिः श्रुतिभिः उच्चार्यमाणैः षड्रादिस्वरैः प्रतिबोध्यमानाये-
सलिलकुक्कुटादयस्तेर्विचित्रयथातथोपकूजितानादितामलजलाशयास्तेषुकमलानितेषामाकरमुपवनम् ४ सललितेगमनेयेपद-
विन्यासस्तिर्गतौविलासोयस्याः चकारस्तस्याश्चेत्येकवाक्यत्वाय खणरवणेति ध्वनिंकुर्वतोरुचिरस्यचरणभरणस्यस्वनम् आमी-
लिते नयनेएवनलिनमुकुलेतयोः युगुलमीषद्विकचय्यकिंचिदुन्मील्यव्यचष्टददर्श ५ तामेवदेवांमकरध्वजस्यवशमुपनीतः सन् ज

साचतदाश्रमोपवनमतिरमणीयं विविधनिविडविटपिविटपिनिकरसंश्लिष्टपुरटलतारूढस्थलविहंगममिथुनैः
प्रोच्यमानश्रुतिभिः प्रतिबोध्यमानसलिलकुक्कुटकारंडवकलहंसादिभिर्विचित्रमुपकूजितामलजलाशयकम-
लाकरमुपवभ्राम ४ तस्याः सललितगमनेपदविन्यासगतिविलासायाश्चानुपदखणरवणाद्यमानरुचिर-
चरणभरणस्वनमुपाकर्ण्यनरदेवकुमारः समाधियोगेनामीलितनयननलिनमुकुलयुगुलमीषद्विकचय्यव्य-
चष्ट ५ तामेवाविदरेमधुकरीमिवसूमनसउपजिघृतां दिविजमनुजमनोनयनाल्हाददुर्घैर्गतिविहारविनयाव-
लोकस्रस्वराक्षरावयवैर्मनसिनृणांकुसुमायुधस्यविदधतीं विवरम् ६ निजमुरवाविगलितामृतासवसहासं-
भाषणामोदमदांधमधुकरनिकरोपरोधेनद्रुतपदविन्यासेनवल्लुस्पंदनस्तनकलशकबरभाररशनां देवीतदव-
लोकनेनविहतावसरस्यभगवतोमकरध्वजस्यवशमुपनीतो जडवदितिहोवाच ७

उवदितिहवक्ष्यमाणानुदशश्लो

कानुवाच जाड्यानुकरणंचैवेदगध्येनतद्वशीकारार्थीदिविजानां देवानां मनुजानांचयानिमनांसिनयनानिचतेषामाल्हाददुर्घैर्गत्यादि-
भिः नृणां मनसिकामस्यविवरंप्रवेशद्वारं विदधतीं गतिश्चविहारश्चकीडाविनययुक्तोऽवलोकश्चस्रस्वराण्यक्षराणिच अवयवा-
श्वनेत्रादयस्तेः ६ निजमुरवादिगलितममृतामिवस्वादु आसवइवमादकंचयत्सहासंभाषणंतस्मिन् आमोदोनिश्वासगंधः तेन
मदांधायेमधुकरनिकरास्तेरुपरोधः आवरणंतेनभयात्द्रुतः शीघ्रोयः पदविन्यासः तेनवल्लुस्पंदनं किंचिच्चलनंस्तनकलशयोः-
कबरभाररशनायांचयस्यास्ताम् तस्यावलोकनेनविहतावसरस्यदत्तावकाशस्य ७ ७ ७ ७

कात्वंशैलंगिरावस्मिन्किंचिकीर्षसि मुनिवर्येत्यादिपुंस्त्वेनसंबोधनादिजाड्यानुकरणार्थम् हेमुनिवर्य नूनंभगवतःपरदेवताभूतस्यमा
याःसि शुवावालक्ष्याह हेसुहृत्सरवेविज्येनिर्गुणेधनुर्षाविभर्षिकिमात्मनोःथेतवेवाभ्यांकिंकार्यमस्तिकिंवाप्रमत्तान् अजितेन्द्रिया
नृमृगतुल्यानस्मदादीन्मृगयसेतानुवशीकर्तुधनुर्षाधारयसीत्यर्थः ८ कटाक्षावालक्ष्याह बाणाविमोशतपत्रेनेत्रकमलेतेष्वपचाणिपि
च्छानिययोः शांतौविभ्रमेणमंथरौपुंरवाभ्यांविनाःपिरुचिरौपत्रतयाकल्पितनेत्राभ्यांपरभागस्यपुंरवस्थानीयस्याभावात् अतितिग्मो-
ताक्ष्णोदंतौ अग्रभांगोययोस्तौकस्मैप्रयोक्तुमिच्छसीतिनविद्यः अतोभयादेतावत्प्रार्थयामहेतवायंविक्रमोःस्माकंक्षेमायारुह ९ तदं-
गपरिमललोभेनानुगच्छतोभमरानालक्ष्याह शिष्यादिति अजस्रंसंततंयुष्मत्शिरवातोविलुलिताविगलिताःसुमनसामभितोवृष्टीः
गलितानिकुसुमानिभजंतीत्यर्थः शृङ्गत्वेनोपमावेदशारवाइवेति १० नृपुरस्वनमाकर्ण्यह वाचमिति तुभ्यंतवचरणगतपंजरयोः नृ

कात्वंचिकीर्षसिचकिंमुनिवर्यशैलेमायाःसिकाःपिभगवत्परदेवतायाः विज्येविभर्षिधनुर्षासुहृदात्मनोः
र्थकिंवाभृगान्मृगयसेविपिनेप्रमत्तान् ८ बाणाविमोभगवतःशतपत्रपत्रौशांतावपुंरवरुचिरावतितिग्मदंतौ क-
स्मैयुयुंक्षसिवनेविचरन्तविद्यःक्षेमायनोजडधियांतवविक्रमोःरुह ९ शिष्यादभेभगवतःपरितःपठंतिगायंति
सामसरहस्यमजस्रमीशम् युष्मच्छिरवाविलुलिताःसुमनोभिवृष्टीःसर्वभजंत्यृषिगणाद्ववेदशारवाः १० वाचंपरं
चरणपंजरतित्तिरीणांब्रह्मन्नरूपमुरवरांशृणवामतुभ्यम् लब्धाकदंबरुचिरंकविटंकविंबेयस्यामलातपरिधिःक्व-
चवल्कलंते ११ किंसंभृतंरुचिरयोर्द्विजशृंगयोस्तमध्येरुशोवहसियत्रहृदिःश्रितामे पंकोरुणःसरभिरात्मवि-
षाणैर्दृक्येनाश्रमंस्सुभगमेसरभीकरोषि १२

पुरयोस्तित्तिरीणामंतर्गतरत्नानांकेवलंवाचंशृणुमः कथंभृताम् अरुणाअ-
दृष्टवक्त्रकामुरवराअतिप्रकटाचतांचतांचपीतंपरिधानंवस्त्रंनितंबकांतित्वेनप्रकल्प्याह कदंबकुसुमस्यरुचिर्दीप्तिः अंकविटंकविंबे
चनितंबस्यसंदरमंडलेक्वलब्धा पाठांतरे अंगेति संबोधनम् मेखलामालक्ष्याह यस्यामलातपरिधिर्वर्तते वस्त्रंनितंबकांतित्वेनप्रक-
ल्प्यवस्त्रमहंस्वपृच्छति क्वचतेवल्कलमिति ११ स्तनावालक्ष्याह शृंगयोःस्तनयोः किंसंभृतं किंपूर्णमस्तिमनोहरंकिंचिदस्तीत्येता-
वन्नुजानामि यतोमध्येःरुशोःपित्वंरुच्छ्रेणवहसि धारयसि यच्चमेहृदिर्दृष्टिःश्रितासंलग्नाःस्ति अन्ययेदंद्वयंनघटतेइतिभावः
स्तनगतंकुंकुममालक्ष्याह पंकोःरुणाआत्मनस्तवविषाणैर्दृक् अत्यपूर्वः कुतइत्यतआह येनपंकेन आश्रमंसरभीकरोषिसंगंधयुक्तंक-

रोषीति १२

लोकंस्थानं यत्रत्योजनः उरसा इत्यमपूर्वावयवौ विभर्ति मनस उन्नयनौ क्षोभकौ पाठांतरे इत्थं भूतलक्षणे तृतीयावक्त्रे च बहुद्भुतं विभर्ति किं
तदाह रसोमघुरालापः रासो विलासस्ताभ्यां सहिता स्रुधा अधरामृतमादिशब्दात् स्मितनर्मादि १३ कावातवलोके आत्मनो देहस्य वृत्ति
राहारः अंगहेसरवे अदनाच्चर्वणात् हविरितितत्संबंधी गंधोवाति आगच्छति इति तांबूलाभिप्रायम् अदनाद्दहिरंगभातीति पाठे ममता
वद्भोजनात् बहिर्भूतैव वृत्तिर्भातीत्यर्थः यतस्त्वं विष्णोः कलाः सि विष्णुश्च नाभाति अनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति इति श्रुतेः विष्णोः क
लाः सीत्यत्र हेतुः तव कर्णौ विष्णोरिवानि मिषोन्मकरो अनिमिषोरत्ननेत्रत्वेन निमिषशून्यौ उल्लसंतौ मकरो तदाकारे कुण्डले ययोः तौ किंच
तव मुखं सरइत्सरइव तदेवाह उद्दिग्गं चंचलं मीनयुगुलमिव नेत्रद्वयं यस्मिन् द्विजाः दंताः तेषां पंचत्या शोचिः शोभायस्मिन् सरसि

लोकं प्रदर्शय स्रुहत्तमतावकं मे यत्रत्य इत्यमुरसाऽवयवावपूर्वौ अस्मद्विधस्य मन उन्नयनौ विभर्ति बहुद्भुतं
सरसरासस्रुधादिवक्त्रे १३ कावात्मवृत्तिरदनाद्दहिरंगवाति विष्णोः कलास्य निमिषोन्मकरो च कर्णौ उद्दि
ग्गमीनयुगुलं द्विजपंक्तिशोचिरासन्नभृंगानि करं सरइन्मुखं ते १४ योऽसौ त्वया करसरोजहतः पतंगो दिक्षु-
भ्रमन् भ्रमत एजयतेऽक्षिणी मे मुक्तं न ते स्मरसि वक्त्रजटावस्थं कथोऽनिलो हरति लंपट एष नीवीम् १५ रूपं
तपो धनतपश्चरतां तपो घ्नं ह्येतत्तु केन तपसा भवतोऽपलब्धम् चतुर्तपोर्हसि मया सह मित्रमह्यं किं वा प्रसीदति
सर्वैर्भवभावनो मे १६ न त्वां त्यजामि दयितं द्विजदेव दत्तं यस्मिन् मनो हृगपि नो न वियाति लग्नम् मां चारु
शृंग्यर्हसि नेतुमनुव्रतं ते चित्तं यतः प्रतिसरंतु शिवाः सचिव्यः १७

तु द्विजाराज हंसाः आसन्नो भृंगानि करइव केश-

स्तोमः परिमल लुब्धभृंगस्तोमो वायस्मिन् १४ पतंगः कंदुकः भ्रमतः भ्रमच्चित्तस्य मे अक्षिणी एजयते चंचलतां नयति वक्त्रकेश-
समूहं मुक्तबंधनं न स्मरसि न संभालयसि किं कष्टः धूर्तो नीवी हरति एतन्न स्मरसि किम् १५ उपलब्धं प्राप्तम् मह्यं मम हे मित्रमया सह
तपश्चतुर्तपोर्हसि किंच सर्वैर्भवभावनः संसृतिविस्तारको ब्रह्मामे प्रसीदति त्वां भार्या कल्पयतीत्यर्थः १६ द्विजदेवेन ब्रह्मणा द-
त्तम् द्रुमनश्चलग्नं सत्तु नापयाति हे चारुशृंगिय तस्ते चित्तं तत्र मां त्वदधीनं नेतुमर्हसि सचिव्यस्तव सरव्याः पि शिवा अनुकूलाः स-
त्यः मां प्रतिसरंतु अनुवर्तताम् यद्वा एतावत्पर्यंतं मे याः सचिव्यः सरव्यः शिवाः फेरवः ताः प्रतिसरंतु निर्यातु यद्वा वनवासे सह
चर्या हरिण्यः शिवाः प्रतिसरंतु प्रदक्षिणं गच्छंतु १७

ग्राम्येषु वैदग्ध्यस्याः १८ बुद्ध्यादीनां ह्येक्यम् १९ सूत्राप्रसूय उपतस्ये अभजत २० औत्पत्तिकेनैव स्वभावेन सहनं दृढांगत्वम् २१
कामानां भोगैः अधि अधिकं मन्यमानः श्रुतिभिः वेदोक्तेः कर्मभिः अवारुंधयापमादयन्ते मोदन्ते २२ इति एवं मृताः संज्ञाया सांताः परिणी-
तवन्तः २३ इति पंचमस्कंधे टीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ तृतीये चरितं नामैः परमंगलमीर्यते यस्य यज्ञो प्रतीतः सन्तु चोः मृदुपमोह-

श्रीशङ्क उवाच इतिललनाः नुयाति विशारदो ग्राम्यवैदग्ध्यया परिभाषया तां विबुधवधूं विबुधमतिरधिस-
भाजयामास १८ सा च ततस्तस्य वीरयूथपतेर्बुद्धिशीलरूपवयः श्रियो दार्येण पराक्षिप्तमनास्तेन सहायुता युतप-
रिवत्सरोपलक्ष्णं कालं जंबुद्वीपपतिना भौमस्वर्गभोगानुबुभुजे १९ तस्यामुहवा आत्मजान् राजवर आग्नीधो नो मि-
किं पुरुष हरिर्वैलाहतरम्यकहिरण्मयकुरुभद्राश्वकेतुमालसंज्ञान्नवपुत्रान् जनयत् सा सूत्राय सूतान् नवानुव-
त्सरंगृह एवापहाय पूर्वचित्तिर्भूय एवाजं देवमुपतस्ये २० आग्नीध्रसूतास्ते मातुरनुग्रहादौत्पत्तिकेनैव सहनं नव-
लोपेताः पित्रा विभक्ता आत्मतुल्यनामानियथा भागं जंबुद्वीपवर्षाणि बुभुजुः २१ आग्नीधो राजाऽनुसकामो
तामप्सरसमेवानुदिनमधि मन्यमानस्तस्याः सलोकतां श्रुतिभिरवारुंधयन्नपितरो मादयन्ते २२ संपरं तपितरि
नवाभ्यातरो मेरुदुहितुर्मैरुदेवीं प्रतिरूपा मुग्रदंष्ट्रीलतारम्या श्यामानारीं भद्रां देववीतिमिति संज्ञान्वादवहन् २३

इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे आग्नीध्रवर्णनो नाम द्वितीयोऽध्यायः २ श्रीशङ्क उवाच
नाभिरपत्यकामोऽपजयामैरुदेव्या भगवन्तं यज्ञपुरुषमवहितात्माऽयजत १ तस्य हवा वश्रद्वया विशद्वमावे-
नयजतः प्रवर्ग्येषु प्रचरत्सद्रव्यदेशकालमंत्रत्विग्दक्षिणाविधानयोगोपपत्त्या दुरधिगमोऽपि भगवान् भागव-
तवात्सल्यतया सप्रतीक आत्मानमपराजितं निजजनाभिप्रेतार्यविधित्सया गृहीतहृदयो हृदयंगमं मनो न-
यनानंदनावयवाभिराममाविश्वकार २ रिः १ नाभिराग्नीध्रसूतः अपुत्रयामैरुदेव्या भार्यया सह १ प्रवर्ग्यसंज्ञकेषु

कर्मसूत्रक्रियमाणेषु द्रव्यादयः सप्त ये योगा उपायास्तेषामुपपत्त्या संपत्त्या दुरधिगमो दुष्प्रापोऽपि भागवतेषु कृपा लुतया सप्रतीकः शोभ-
नावयवः सत्तात्मानमाविश्वकार अपराजितं स्वतंत्रम् निजभक्तानां येऽभिप्रेतार्यस्तेषां विधित्सया गृहीतमाकुरु हृदयं चित्तं य-
स्य हृदयंगमं स्वरवकरम् यतः मनो नयनान्यानंदयन्ति येऽवयवास्ते रभिरामं सुंदरम् २ ७ ७ ७

अथहेत्यादिनिपातबाहुल्यंवाक्यालंकाराय आविष्कृतंभुजानांयुगुलद्वयंचतुष्टयंयेन हिरण्मयंतेजोमयंपुरुषेपुविशिष्यतइतितथापुरु-
षोत्तममित्यर्थः अर्हणेनार्घ्येणसहोपतस्थः अशजानित्यन्वयः विलसत् श्रीवत्सएवललामंचिन्हंयस्य दरवरः शंखः वनरुहंपद्मम्
अक्षुरिचक्रम् अमृतमणिः कौस्तुभः एवमादिभिः उपलक्षितम् ३ स्फुटकिरणायैप्रवरामणयः तन्मयानियानिमुकुटादीन्यं-
गानांभूषणानितैर्विभूषितम् बहुमानेदृष्टांतः अधनाइवोत्तमधनंनिधिम् ४ अर्हसीत्यादिनानिगदेनस्तुवंति हेअर्हत्तमपरि-
पूर्णोऽपित्वमनुपथानांभृत्यानामस्माकमर्हणंमुहुः स्वयमेवस्वीकर्तुमर्हसिनतुवयंस्तोतुंशक्ताइत्याहुः नमोनमइत्येतदेवास्मा

अथहतमाविष्कृतभुजयुगुलद्वयंहिरण्मयंपुरुषविशेषंकपिशकौशेयांबरधरमुरसिविलसत्श्रीवत्सल
लामंदरवरवनरुहवनमालाः छूर्यमृतमणिगदादिभिरुपलक्षितम् ३ स्फुटकिरणप्रवरमुकुटकुंडलक
टककटिसूत्रहारकेयूरनूपुराद्यंगभूषणविभूषितमृत्विक्सदस्यगृहपतयोऽधनाइवोत्तमधनमुपलभ्यस-
बहुमानमर्हणेनावनतशीर्षाणउपतस्थः ४ ऋषयऊचुः अर्हसिमुहुरर्हत्तमार्हणमस्माकमनुप-
थानांनमोनमइत्येतावत्सदुपशिक्षितंकोऽर्हतिपुमान्प्रकृतिगुणव्यतिकरमातिरनीशइश्वरस्यप्रकृतिपुरुष
योरर्वाक्तनाभिर्नामरूपाकृतिभिरूपनिरूपणम् ५ सकलजननिकायवृजिननिरसनशिवतमप्रवरगुणग
णैकदेशकथनादृते ६ परिजनानुरागविरचितशबलसंशब्दसलिलसितकिसलयतुलसिकादूर्वाकुंरैरपि-
संभृतयासपर्ययाकिलपरमपरितुष्यसि ७

कंसद्विरुपशिक्षितम् त्वद्रूपस्यदुर्ज्ञेयत्वात् तदेवाहुः कोऽर्हतीति प्रकृतिगु-
णानांव्यतिकरः प्रपंचस्तस्मिन्नेवमतिर्यस्य अतएवानीशः प्रकृतिपुरुषयोः परस्य अतएवइश्वरस्य अर्वाक्तनाभिस्त्वामस्पृशंतीभिः प्र-
पंचांतर्गताभिः नामचरूपंचआकृतिश्चआकारस्ताभिस्तवस्वरूपनिरूपणंकर्तुंकोनामपुमानर्हति ५ सद्येतन्मात्रमेवार्हति नाधिकमि-
त्याहुः सकलजननिकायस्य वृजिनंनिरस्यंतीतितथाशिवतमाः प्रवराश्चयेगुणगणास्तेषामेक देशस्तस्यकथनादिनाअधिकंनार्हति
६ वाङ्मनसाऽगोचरोऽपित्वंभक्तानांस्मरवाराध्यएवेत्याहुः हेपरमपरिजनैरनुरागेणविरचितायेशबलसंशब्दाः गद्गदाक्षरस्तुतयः स-
लिलंचसिताः किसलयाश्चशब्दपल्लवाः शिलेतिपाठेशिलंकुशादिमंजरी एवमादिभिः संभृतयासंपादितयापूजयापरितुष्यसि ७

अयेति प्रकारांतरे अन्यथा तु अनया इज्यया यागेनापि उरुभारभरया अनेकांगसमृद्धयाः पिभवतः समुपचितमपेक्षितं प्रयोजनं नैव परया-
मः ८ अत्र हेतुः आत्मनः स्वतएव अनुसवनं सर्वदा अंजसासाक्षात् बोध्यमाना अतिशयेन भवंतीत्येः शेषाः पुरुषार्थास्तैस्वरूपं यस्य पर-
मानंदस्य न चैवं सत्यपियागानर्थक्यमित्याहुः किंत्विति सकामानामस्माकमेवेतदुपपद्यते न तवेत्यर्थः ९ स्वोपयोगमेव प्रदर्शयति त-
द्ययेति परमेश्वरोऽपि परमपुरुषप्रकर्षयुक्त्या करुणया उपकल्पयिष्यन् संपादयिष्यन् चकारात् कार्मिकं च नापचितः अनपचितः-
अपूजित एव पूजाः नपेक्षत्वात् स्वयमेवोपलक्षितः दृष्टोऽसि इतरवत् सापेक्षवत् १० यद्यपि त्वं वरान् दातुमाविर्भूतोऽसितयाः पिहे-

अथानयाः पिभवत इज्ययोरुभारभरया समुचितमर्थमिहोपलभामहे ८ आत्मन एवानुसवनमंजसा बो-
ध्यमाना शेषपुरुषार्थस्वरूपस्य किंतु नाथा शिष्य आशासानामेतदभिसेराधनमात्रं भवितुमर्हति ९ तद्यथा बालि-
शानां स्वयमात्मनः श्रेयः परमविदुषां परमपरमपुरुषप्रकर्षकरुणया स्वमहिमानं चापवर्गो रव्यमुपकल्पयिष्यन्-
स्वयं नापचित एवेतरवदिहोपलक्षितः १० अथायमेव वरो ह्यहं तमयर्हि बर्हिषिराजं पर्वरदं भो भगवान् निजपुरुषे-
क्षणाविषय आसीत् ११ असंगनिशितज्ञानानलविधृता शेषमलानां भवत्स्वभावानामात्मारामाणां मुनीनामनवर-
तपरिगुणितगुणगणपरममंगलायनगुणगणकयनोऽसि १२ अथ कथंचित्स्त्रवलनक्षत्पतनजृम्भणदुरवस्थाना-
दिषु विवशानां नः स्मरणाय ज्वरमरणदशायामपि सकलकश्मलनिरसनानितवगुणरुतनामधेयानि वचनगोच-
राणि भवन्तु १३ किंचायं राजर्षिरपत्यकामः प्रजां भवादृशीमाशासान ईश्वरमाशिषां स्वर्गापवर्गयोरपि भगवंतमु-
पधावति प्रजायामर्थप्रत्ययो धनदमिवाधनः फलीकरणम् १४ अहं तमराजं पर्वरदं बर्हिषि यज्ञे निजपुरुषाणां त्वद्रक्तानामस्माक-

मीक्षणाविषयो भवान्यर्हियदा आसीत् तदा ह्ययमेव वरः संजातः ११ दर्शनस्य दुर्लभतामाहुः असंगेन वैराग्येण निशितं यत् ज्ञानं स एवानल-
स्तनविधृता अशेषमलायेषाम् अतो भवत इव स्वभावो येषाम् तानेवाह आत्मारामाणामेवंभूतानां मुनीनामपि परममंगलायनगुण-
कयनमेवनतु दर्शनं यस्य अतस्ते रनवरतं परिगुणिता अभ्यस्ता गुणगणायस्येति संबोधनम् १२ दर्शनं नैव रूतार्था अपि वरमेकं प्रायेयं त-
अयेति स्मरणाय विवशानां तां स्मर्तुमशक्तानां नः १३ अन्यच्च प्रार्थनीयमस्तीत्याहुः किंचेति आशिषां महिक्तानां स्वर्गापवर्गयोरपि भगवं-
त्प्रापधावति प्रजायामेव पुरुषार्थ इति प्रत्ययो यस्य अधनो यथा फलीकरणं तुषकणादिकमाशासानो धनदमुपधावति १४ ७५

इदं च नातिचित्रमित्याहुः इह संसारे तेऽपराजितयामायया अनवसितपदव्यालक्षितमार्गया अपराजितः को वै न कोऽपि अतस्तयाऽनाहतमतिः कः अतएव विषय एव विषंतस्य रयावेगास्तैरनाहता प्रकृतिर्यस्य सः कः यद्यनुपासितमहच्चरणः अतस्त्वन्मायया मोहितस्यैव माशं साघटत इत्यर्थः १५ अदभ्यकर्तः हेवहुकार्यकारिन् अल्पीयसेकार्याय त्वं यस्मादिह समाहृतोऽसितत्रप्रजायामर्थे धार्ये पांमं दानां ते पां नोयद्देवहेलनमवज्ञानंतत् सर्वान्प्रतितव साम्येन हेतुना प्रतिबोदुमर्हसि १६ इति निगदेन गद्यात्मकस्तोत्रेण वर्षधरो भारतवर्षपतिनांभिः तेनाभिवादिता येऽस्त्वजस्तैरभिवंदितौ चरणौ यस्य १७ असुलभत्वे हेतुः ममाहमेवाभिरूपः सदृशः केवल्यात् अद्वितीयत्वात् द्वि-

को वा इह तेऽपराजितोऽपराजितयामाययाऽनवसितपदव्याऽनाहतमतिर्विषयविषरयानाहतप्रकृतिरनुपासितमहच्चरणः १५ यदुहवावतवपुनरदभ्यकर्तरिह समाहृतस्तत्रार्थधियांमं दानां नस्तद्यद्देवहेलनं देवदेवाहंसिसाम्येन सर्वान्प्रतिबोदुमविदुषाम् १६ इति निगदेनाभिपूयमानो भगवाननिमिषर्षभो वर्षधरो भारतिवादिताभि वंदितचरणः सदयमिदमाह १७ श्रीभगवानुवाच अहोवताहमृषयो भगवद्भिरवितयगीर्भिवरमसुलभमभियाचितो यदमुष्य आत्मजो मया सदृशो भूयादिति ममाहमेवाभिरूपः केवल्यादयापि ब्रह्मवादो न मृषा भवितुमर्हति ममैव हि मुखं यत्तद्विजदेवकुलम् १८ तत आग्नीधीयेऽशकलयाऽवतरिष्यामि आत्मतुल्यमनुपलभमानः १९ इति निशामयं त्यामेरुदेव्याः पतिमभिधायांतर्दधे भगवान् २० बर्हिषितस्मिन्नेव विष्णुदत्तभगवान्परमर्षिभिः प्रसादितो नाभेः प्रियचिकीर्षया तदवरोधाय नेमेरुदेव्यां धर्मान् दर्शयितुं कामो वातरशनानां श्रमणानामृषीणामूर्ध्वमंथिनां शक्रकृयातनुवाऽवततार २१ इति श्रीभागवते म० पंचमस्कंधे तृतीयोऽध्यायः ३

जेपुदेवा इव ब्राह्मणास्तेषां कुलम् १८ आग्नीधीयेनाभौ १९ पतिं नाभिम २० हे विष्णुदत्त तस्यावरोधाय ने अंतःपुरे मेरुदेव्यां शक्रकृयाशक्रसत्त्वमूर्त्याऽवततार केषां धर्मान् वातरशनानां दिग्वाससाम् पाषंडिव्याहृत्यर्थमाह श्रमणानांतपस्विनाम् ऋषीणां ज्ञानिनाम् ऊर्ध्वमंथिनां नैष्ठिकब्रह्मचारिणाम् २१ इति पंचमेटीकायां तृतीयोऽध्यायः ३ चतुर्थोऽदित्रिभिः प्रोक्तमृषभस्ये हितं महत् लोकार्थयेन सत्कर्मैकैक्यं च निदर्शितम् १ चतुर्थेशतपुत्रस्य राज्यंतस्योपवर्ण्यते यस्य राज्ये जनः सर्वः संतोषामृतनिर्वृतः २ ७ ७

अभिव्यज्यमानानि भगवद्गुणानि पादतलादिपुवज्जाकुशादीनियस्य महाविभूतिः सर्वसंपत्तिः साम्यादिभिः सहवर्द्धमानप्रभावम् प्रक-
तयोः मात्यादयः जगृधुः अभिकांक्षंति स्म १ वर्षणादेहेन तस्य विशेषणद्वयं वरीयसा श्रेष्ठतमेन ब्रह्मन्तः श्लोकाः पद्यानि कवीनां यस्मिन्
तेन च ओजस्तेजः वीर्यप्रभावः शौर्यमुत्साहः एतेर्गुणैरतिश्रेष्ठत्वाद्दृष्टम् २ तस्य वर्षे मंडले ३ अवरुध्यमाय्यस्व-
रमिच्छया गृहीतो नरलोकसमानधर्मो मनुष्याकारो येन तम् अतएव मायया स्वपुत्र इति विलसिता मतिर्यस्य ४ आपौरप्रकृतिगैरान् प्रक-

श्रावक उवाच अथ तमुत्पत्त्यैवाभिव्यज्यमानभगवद्गुणं साम्योपशमवैराग्यैश्चर्यमहाविभूतिभिरनुदिन-
मेधमानानुभावं प्रकृतयः प्रजावाह्यणा देवताश्चाव नितलसमवनायाति तरां जगृधुः १ तस्य हवा इत्यं वर्षणा वरी-
यसा ब्रह्मच्छ्रेष्ठकेन च ओजसा बलेन श्रिया यशसा वीर्यशौर्याभ्यां च पिता कृष्णभट्टीदनामचकार २ तस्य ह्रीं द्वः
स्पृहमानो भगवान् वर्षेन ववर्षत दधार्थं भगवान् षष्ठमदेवो योगेश्वरः प्रहस्यात्मयोगमायया स्ववर्षमजनाभं नामा-
भ्यवर्षत ३ नाभिस्तु यथाऽभिलषितं स प्रजस्त्वमवरुध्याति प्रमोदभरविह्वलोगहृदा क्षरयागिरास्वैरंगृहीत न-
रलोकसंधर्मभगवंतं पुराणपुरुषं मायाविलसितमतिर्वत्सतातेति सानुरागमुपलालयन् परां निर्हतिमुपगतः ४ वि-
दितानुरागमापौरप्रकृतिजनपदो राजानाभिरात्मजं समयसेतुरक्षायामभिषिच्य ब्राह्मणेष्पनिधाय सहमेरुदे-
व्या विशालायां प्रसन्ननिपुणेन तपसा समाधियोगेन नरनारायणारव्यं भगवंतं वासुदेवमुपासीतः कालेन तन्महि-
मानमवाप ५ यस्य हंपांडवेयश्लोकावुदाहरंति को नूतत्कर्मराजं र्धर्माभिरन्वाचरेत्पुमान् अपत्यतामगाद्य-
स्य हरिः शब्देन कर्मणा ६ ब्रह्मण्योऽन्यः कुतो नाभौ विप्रामंगलपूजिताः यस्य बौर्हपियज्ञेशं दर्शयामासुरो
जसा ७

तांश्चाभिव्याप्य विदितो नुरागो यस्मिन् कथं भूतो नाभिः जनपदः जनाः पौरादयः पदं प्रमाणं यस्य सः आत्मजं धर्म-
मर्यादारक्षणार्थं मभिषिच्य ब्राह्मणानामुत्संगे निधाय विशालायां बदरिकाश्रमे प्रसन्नं परानुद्देजकं निपुणं च तीव्रं तेन उपासीतः सेवमानः -
कालेन तन्महिमानं जीवन्मुक्तिमवाप ५ नाभेः तत्प्रसिद्धे कर्म अनुतदनंतरं को नु पुमानाचरेत् न कोपीत्यर्थः ६ मंगलैर्दक्षिणाभिः पू-
जिताः संतः ओजसामंत्रबलेन ७

अन्येषां ग्रहणाय प्रदर्शितो गुरुकुलवासो येन अनुशिक्षमाणः अनुशिक्षयन् उभयविधिं श्रुतिस्मृतिलक्षणं कर्मविधिमाभियुजन् अनुतिष्ठन्-
जयंत्यां भार्यायामात्मजानां शतं जनयामास ८ ९ तं भरतमनुकुशावर्तौ दयोनवपुत्राः नवतेः प्रधानाज्येष्ठाः १० तदनंतरं कविप्रमुखा-
नव भागवतधर्मप्रदर्शकाः वसुदेवनारदयोः संवादो यस्मिन् उपरिष्ठात् एकादशस्कंधे ११ महाशालीना अतिविनीताः १२ केवलः
शुद्धः विपरीतवत् अनीश्वरवत् कर्माणि कुर्वन् नियमयत् नियमितवान् पाठांतरेनितरामरमयत् कर्मकरणे हेतुः अनुगतमुत्सन्न-

अथ ह भगवानृषभदेवः स्ववर्षकर्मक्षेत्रमनुमन्यमानः प्रदर्शितगुरुकुलवासो लब्धवैरैर्गुरुभिरनुज्ञातो गृहमे-
धिनां धर्माननुशिक्षमाणो जयंत्यामिन्द्रदत्तायामुभयलक्षणं कर्मसमाम्नायाम्नातमाभियुजन्नात्मजानामा-
त्मसमानानां शतं जनयामास ८ येषां रविलुमहायोगी भरतो ज्येष्ठः श्रेष्ठगुण आसीत् येनैदं वर्षं भारतमिति व्य-
पदिशति ९ तमनुकुशावर्त इलावर्तौ ब्रह्मावर्तौ मलयः केतुर्भद्रसेन इन्द्रस्य कविदर्भः कीकट इति नवनवति प्रधा-
नाः १० कविर्हरिरंतरिक्षः प्रबुद्धः पिप्पलायनः आविर्होत्रो यद्रुमिलश्चमसः करभाजनः इति भागवतधर्मप्र-
दर्शनानवमहाभागवतारस्तेषां सूचरितं भगवन्महिमोपबृंहितं वसुदेवनारदसंवादमुपशमायनमुपरिष्ठाद्वर्णयि-
ष्यामः ११ यवीयां स एकाशीतिर्जायन्ते याः पितुरादेशकरा महाशालीना महाश्रौत्रिया यज्ञशीलाः कर्मविशुद्धा ब्रा-
ह्मणा बभूवुः १२ भगवानृषभसंज्ञ आत्मतंत्रः स्वयं नित्यनिवृत्तानर्थपरंपरः केवलानंदानुभव ईश्वर एव विपरीत-
वत् कर्माण्यारभमाणः कालेनानुगतं धर्ममाचरणेनोपशिक्षयन् तद्विदांसम उपशान्तो मेवः कारुणिको धर्मार्थयशः-
प्रजानंदामृतावरोधेन गृहेषु लोके नियमयत् १३ यद्यच्छीर्षण्याचरितं तत्तदनुवर्तते लोकः १४ यद्यपि स्वविदि-
तं सकलधर्मं ब्राह्मणं ब्राह्मणो दर्शितमार्गेण सामादिभिरुपायैर्जनतामनुशशास १५ द्रव्यदेशकालवयः श्रद्धा-
र्त्विग्विविधोद्देशोपाचितैः सर्वैरपि क्रतुभिर्यथोपदेशं शतकृत्व इयाज १६ धर्मस्वयमाचरणेनातद्विदामुपशिक्षयन् कथं ध-

र्मादानामवरोधेन संग्रहेण आनंदो भोगः अमृतं मोक्षः १३ शीर्षण्यः श्रेष्ठः तेनाचरितं तत्तदनुवर्तते यतः १४ सकलो धर्मो यस्मिंस्तत् ब्राह्मण-
स्य वेदरहस्यम् यद्यपि स्वैव विदितं तथाऽपि ब्राह्मणान् एषैव करोतीत्यर्थः १५ द्रव्यादिभिरुपाचितैर्यज्ञैरिष्टवान् तत्र वयो यो वनम् युवैव
धर्ममन्विच्छेदिति वचनात् विविधोद्देशाः नानादेवतोद्देशाः यथोपदेशं यथाविधि १६ ७ ७ ७

अन्यस्मात्सकाशादात्मनः कश्चिदपि किमपि कथंचनापि न वाञ्छति इच्छानुदयेदृशतः अविद्यमानं रवपुष्पादिकमिव न चान्यदीयमवेक्ष-
तेः परात्पर्यः भर्तारि ऋषभदेवे प्रतिक्षणमुल्लसितस्नेहोद्रेकं विनाऽन्यन्नवाञ्छति १७ अवहितात्मनः संयतचित्तानां प्रजानुशासनार्थमुप-
शिक्षयन्निति ह वक्ष्यमाणमुवाच १८ इति पंचमेटीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४ पंचमोक्षधर्मोपदेशोऽपुत्रानुशासनम् उक्तपा-
रमहस्यं च तस्य दृढतितिक्षया १ विदुमुजामपिये संतितान् कथानुदुःखदानकामान्विषयान्नार्हते तद्योग्योऽयं मनुष्यदेहो न भवति दि-
व्यमुत्कृष्टम् येन तपसा यस्मात् शब्दात्सत्त्वादनंतं ब्रह्म स्वरवं भवति १ मोक्षबंधयोर्निदानमाह महत्सेवा मिति तमसः संसारस्य द्वारं यो-

भगवतर्पणेण परिरक्ष्यमाण एतस्मिन् वर्पेन कश्चन पुरुषो वाञ्छत्यविद्यमानमिवात्मनोऽन्यस्मात् कथंचन किमपि क-
र्हि चिद्वेक्षते भर्तार्यनुसवनं विजृम्भितस्नेहातिशयमंतरेण १७ सकदाचिदटमानो भगवानुपमो ब्रह्मावर्तगतो
ब्रह्मर्षिप्रवरसभायां प्रजानां निशामयतीनामात्मजान् अवहितात्मनः प्रथयप्रणयभरसूयं चित्तान् व्युपशिक्षय-
न्निति होवाच १८ इति श्रीभगवते महापुराणे पंचमस्कंधे ऋषभदेवानुचरिते चतुर्थोऽध्यायः ४
ऋषभ उवाच नायं देहो देहभाजान् लोके कथान् कामानर्हते विदुजां ये तपो दिव्यं पुत्रकायेन सत्त्वशक्त्येव
स्माद्ब्रह्मसौख्यं त्वनंतम् १ महत्सेवा द्वारमाहुर्विमुक्तेस्तमो द्वारं योऽपि तां संगि संगम् महान्तस्ते समचित्ताः प्र-
शांता विमन्यवः स्रुद्धः साधवो ये २ ये वामयी शैकृतसौहृदार्थाजनेषु देहं भरवार्तिकेषु गृहेषु जायात्मज-
रातिमत्सूनप्रीतियुक्ता यावदर्थोऽश्वलोके ३ नूनं प्रमत्तः कुरुते विकर्मया दिंद्रियप्रीतये आपृणोति न सा-
धुमन्येयत आत्मनोऽयमसन्नपि क्लेशद आसदेहः ४ पितां ये संगिनस्तेषां संगम् महतां लक्षणमाह सांद्देन महान्त इति

साधवः सदाचाराः २ मयिर्देशकृतं सौहृदमेव अर्थः पुरुषार्थोऽपेयाम् वाशब्देनान्यनिरपेक्षस्यैवास्यलक्षणत्वं दर्शयति देहं विभर्ता इति देह-
भराविषयवार्ते वनधर्मविषयायेषु ते पुजनेषु जायादियुक्तेषु गृहेषु चरातिर्मिबंधनं वा पाठांतरे जायादिप्रदेषु यावदर्थोऽश्वयावदर्थं मे वा-
र्योऽपेयमिति मध्यमपदलोपी समासः देहनिर्वाहाधिकस्पृहाशून्या इत्यर्थः ३ कामान्नार्हतीति यदुक्तं तदुपपादयति नूनमिति यद्य-
दादिन्द्रियप्रीतये आपृणोति व्यापियते तदा प्रमत्तः सन् विकर्मपापेनूनं कुरुते यतो विकर्मणः प्राचीनादयं क्लेशदो देहो जातः तस्यैव पुनः
करणं साधुन मन्ये ४ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

देहादेर्नश्वरत्वात्क्रियानयमनर्थइत्याशंक्याह पराभवोदेहादिनास्वरूपाभिभवः अज्ञानकृतस्तावद्भवति तत्रहेतुः यावत्क्रियाः स्युः तावदिदं मनोहिकर्मस्वभावमेवस्यात् येनकर्मात्मकेनमनसा ५ उक्तमुपसंहरति एवंपूर्वकृतंकर्मकर्तृभूतंमनः कर्मभूतंवशंप्रयुंक्ते पुनः कर्मनिष्ठं करोतीतिजीवन्मुक्तकर्मव्यावृत्त्यर्थमाह अविद्ययेति अविद्यया आत्मनिउपधीयमाने आच्छाद्यमानेसति एवमनःकर्तृपुरुषंकर्मव- शंप्रयुंक्ते ६ नकेवलंदेहयोगमात्रमनर्थोतरंचेत्याह यदागुणानामिन्द्रियाणामीहांचेष्टामयथामिथ्या आत्मीयानभवतीतिविपश्चित्- विवेकीसन्नपश्यति नुपश्यतीतिपाठे अथया आत्मीयत्वेनेत्यर्थः तत्रतदासहसागतस्मृतिः स्वरूपस्मृतिश्चून्यः सन् अज्ञोमूढः मैथु- नस्वरवप्रधानंगृहंप्राप्यतापान्विंदति ७ ननुयथोपयोगंस्त्रियामिथुनीभूयस्वरवमात्रमनुभवतः कुतस्तापाः स्युस्तत्राह पुंसइति म

पराभवस्तावद्बोधजातोयावन्नजिज्ञासतआत्मतत्त्वम् यावत्क्रियास्तावदिदंमनोवैकर्मात्मकंयेनशरीरबंधः ५ एवमनः कर्मवशंप्रयुंक्ते अविद्ययात्मन्नुपधीयमाने प्रीतिर्नयावन्मयिवासुदेवेनमुच्यतेदेहयोगेनतावत् ६ यदानपश्यत्ययथागुणोहांस्वार्थेप्रमत्तः सहसाविपश्चित् गतस्मृतिर्विंदतितत्रतापानासाद्यमैथुन्यमगारम- ज्ञः ७ पुंसस्त्रियामिथुनीभावमेनंतयोर्मियोहदयग्रंथिमाहः अतोऽगृहक्षेत्रसुतासवित्तैर्जनस्यमोहोऽयमहंम- मेति ८ यदामनोहृदयग्रंथिरस्यकर्मानुबद्धोहृदआश्लथेत तदाजनः संपरिवर्ततेऽस्मान्मुक्तः परंयात्यति- हायहेतुम् ९ हंसेगुरोमयिभक्त्याऽनुहन्त्यावितृष्णायाहंइतितिक्षयाच्च सर्वत्रजंतोर्व्यसनावगत्याजिज्ञासया तपसेहानिवृत्त्या १० मत्कर्मभिर्मत्कथयाचनित्यंमद्देवसंगाद्गुणकीर्तनान्मे निर्वैरसाम्योपशमेनपुत्राजिज्ञास- यादेहगेहात्मबुद्धेः ११

त्येकंतयोरेकैकोहृदयग्रंथिरस्त्येवएनंमिथः स्थूलमन्यंहृदययोग्रंथिंदुर्भेदंवदंति कुतइत्यतआह - अतः अस्मात्मिथुनीभावात् प्रत्येकंहृदयग्रंथिनातुंदेहेंद्रियमात्रेः हंममेतिमोहः अस्मात्तुगृहादिभिर्विषयभूतैर्महान्मोहोभवेदि- त्यर्थः ८ कदातर्हितस्यनिवृत्तिरतआह यदाऽस्यजनस्यकर्मभिरनुबद्धोहृदोमनोरूपोहृदयग्रंथिः शिथिलोभवेत् तदाऽस्मात्मि- थुनीभावान्निवर्तते ततश्चहेतुमहंकारंत्यक्तामुक्तः सन्परंपदंयाति ९ हेतुमतिहायेत्युक्तंतत्रपंचविंशतिसाधनान्याहचतुर्भिः हं- सेमयिगुरोभक्तिः सेवाअनुवृत्तिस्तत्परताविगततृष्णायासर्वत्रलोकांतरेऽपिव्यसनावगत्यादुःखानुसंधानेन ईहानिवृत्त्याकाम्यकर्मत्या- गेन १० मदर्थैः कर्मभिः अहमेवदेवोयेषांतैः संगत् हेपुत्राः देहगेहयोरात्मबुद्धेः अहंममेतिबुद्धेः ११

अध्यात्मयोगेन अध्यात्मशास्त्राभ्यासेन सध्यकः सम्यक् इति सर्वत्र संबंधः असंप्रमादेन कर्तव्यस्यापरित्यागेन १२ सर्वत्र मद्रावो मद्रावनातत्र
विचक्षणो न निपुणो न विज्ञानविराजितेन अनुभवपर्यंतेन ज्ञानयोगेन समाधिना धृत्युद्यमसत्त्वयुक्तः धैर्यप्रयत्नविवेकेयुक्तः सन्नहंकारारब्ध-
मुपाधिं व्यपोहेत् निरस्येत् १३ ततः साधनादुपरमेदित्याह कर्मोण्याशेरतेयस्मिन् योगेन उपायेन यद्यपि फलं सिद्धे साधनोपरमः सिद्धावत-
त्याः पियावदेहपातं तदभ्यासशंकावारणाद्योक्तम् १४ किंच पुत्रान्पिताशिष्यान्वागुरुः नृपश्चमजाः एवमनुशिक्षयेत् ममलोकं यः कामय-
ते यदा मदनुग्रहएवार्थो यस्य विमन्युः शिक्षितस्याकरणैः पित्रोपशून्यः अतज्ञानं तत्त्वमविदुषः श्रेयोबुद्ध्या कर्मसंमृदान् अन्ययोपदे-

अध्यात्मयोगेन विविक्तसेवया प्राणेंद्रियात्माभिजयेन सध्यकः सच्छुद्ध्या ब्रह्मचर्येण शश्वदसंप्रमादेन यमेन वा-
चाम् १२ सर्वत्र मद्रावविचक्षणो न ज्ञानेन विज्ञानविराजितेन योगेन धृत्युद्यमसत्त्वयुक्तो लिंगं व्यपोहेत् कुशलोऽह-
मारब्धम् १३ कर्मोण्याह दयग्रंथिवंधमविद्यया सादितमप्रमत्तः अनेन योगेन ययोपदेशं सम्यक् व्यपोह्योप-
रमेतयोगात् १४ पुत्रांश्च शिष्यांश्च नृपोगुरुर्वा मल्लोककामो मदनुग्रहार्थः इत्येव विमन्युरनुशिष्यादतज्ञान्नयो-
जयेत्कर्मसंकर्ममृदान् कंयोजयन्मनुजोऽर्थं लभेत निपातयन् नष्टदृशो हि गते १५ लोकः स्वयं श्रेयसिनश्च दृष्टि-
र्योऽर्थानुसर्माहेतानि कामकामः अन्योऽन्यैवैरः सरवले शहेतोरनंतदुःखं च न वेद मृदः १६ कस्तं स्वयंतदभि-
ज्ञो विपश्चिदविद्यया मंतरे वर्तमानम् दृष्ट्वा पुनस्तंसृष्टः कुबुद्धिं प्रयोजयेदुत्पथगं यथाऽधम् १७ गुरुर्न स-
स्यात्स्वजनो न स स्यात्पितान स स्याज्जननी न सा स्यात् दैवं न तत्स्यान्नपतिश्च स स्यान्नमो च येद्यः समुपेतमृत्यु-
म् १८

शेषत्यवायमाह मनुजः काम्यकर्मसंपुरुषं योजयत् गते संसारकूपे पातयति समनुजः कर्मार्थं पुरुषार्थं लभेत न कर्म-
पीत्यर्थः १५ न योजयेदित्येतदुपपादयति लोकइति त्रिभिः नष्टदृष्टित्वे हेतुः यदिति निकाममतिग्रायेन कामो यस्य १६ तमीदृशं
कुबुद्धिं दृष्ट्वा तत्रैव कस्तं प्रवर्तयेन्नकोऽपि उत्पद्येन गच्छंतं मंथं यथा तेनेव गच्छेति कः ब्रूयात् १७ समुपेतः संप्राप्तो मृत्युः संसारो येन तंत-
तो भक्तिमार्गोपदेशेन यो नमो चयेत् सगुर्वोदिर्न भवतीत्यर्थः यदा यस्तं मोचयितुं न शक्नुयात् अतस्तस्य गुर्वोदिर्न स्यादिति निबंधः त-
तश्च पितानस्यादिति पुत्रोत्पत्तौ यत्नो न कार्य इत्यर्थः दैवं देवतानस्यादिति पूजानया इत्यर्थः एवमन्यदापि दृष्टव्यम् १८ ५

एवंमोक्षधर्मानुपदिश्यन्नातृशूषणलक्षणंधर्मस्पर्द्धादिनिवृत्तयेतेषां जन्मकथनपूर्वकमाह द्वाभ्याम् इदंमनुष्याकारंशरीरंममदुर्वि-
भाव्यमवितर्क्यमदिच्छाविलसितंनत्वं प्राकृतोमनुष्यइत्यर्थः मेहृदयंतुतत्त्वम् किंतुहृदयंयत्रधर्मः तत्शब्दसत्त्वमित्यर्थः कुतः यद्य-
स्मान्मयाऽधर्मोदूरादेवपृष्ठेकृतः उत्सारितः अतएवमामृषभंश्रेष्ठं प्राहुः १९ भवंतश्चहृदयेनशब्दसत्त्वमयेनजाताः तस्मान्मत्सरंहि-
त्वामहत्तमं सनाभंसोदरंभजध्वम् ननुत्वत्पुत्रत्वात् त्वांवयंभजेमराजपुत्रत्वात्पुत्रजाश्चपालयामेतिचेदत आह तदेवमेशशूषणंप्रजा-
नांचपालनंभरतानुवृत्त्यैवसर्वंकृतंस्यादितिभावः २० इदानींब्राह्मणाश्चसेव्याइत्याशयेनतेषांसर्वेभ्यः श्रेष्ठ्यमाहपंचभिः भूतेषुचे-
तनेषुविरोहंतीतिवीरुधः स्यावराः उत्तुच्चैः अतिशयेनोत्तमाः तेभ्योपियेसरीसृपाः सर्पंतीतिजंगमाः तेषुदुत्तमाइतिसर्वचानुपंगः

इदंशरीरंममदुर्विभाव्यंतत्त्वंहिमेहृदयंयत्रधर्मः पृष्ठेकृतोमेयदधर्मआरादतोहिमामृषभंप्राहुरार्याः १९ तस्मा-
द्भवंतोहृदयेनजाताः सर्वमहीयांसममुंसनाभम् अक्लिष्टबुद्ध्याभरतंभजध्वंशशूषणंतद्भरणंप्रजानाम्
२० भूतेषुवीरुध्युत्तुत्तमायेसरीसृपास्तेषुसबोधनिष्ठाः ततोमनुष्याः प्रमयास्ततोऽपिगंधर्वसिन्धाविवुधानु-
गाये २१ देवास्करेभ्योमघवत्प्रधानादक्षादयोब्रह्मसुतास्तृतेषाम् भवःपरःसोऽथविरिंच्यवीर्यः समत्परोऽहं-
द्विजदेवदेवः २२ नब्राह्मणैस्तुलयेभूतमन्यत्पश्यामिविप्राः किमतःपरंतु यस्मिन्नृभिः प्रहृतंश्रद्धयाऽहं
मश्यामिकामंनतथाऽग्निहोत्रे २३ धृतातनूरुशतीमेपुराणीयेनेहसत्त्वंपरमंपवित्रम् शमोदमः सत्यमनुग्रह-
श्चतपस्तितिक्षाऽनुभवश्चयत्र २४

तेष्वपिसबोधनिष्ठास्थितिर्येषांपश्वादीनांतेकीटकादिभ्यः ततःतेष्वपिमनुष्याः ततोऽपिप्र-
मयाः भूतप्रेतादयः ततोऽपिगंधर्वाः ततःसिन्धाः ततोऽन्येविवुधानुगाः किन्नरादयः २१ तेभ्योस्कराः देवास्करेभ्यः संधिरार्षः देवाश्चमघवत्प्र-
धानाः देवेभ्यइंद्रः श्रेष्ठइत्यर्थः ततोऽपिब्रह्मसुतादक्षादयः तेषांमध्येभवःपरःश्रेष्ठः सभवः विरिंच्यवीर्यः विरिंच्योवीर्यशक्तिः कारण-
यस्यसविरिंच्यवीर्यः अतस्तज्जनकत्वादिरिंच्यस्ततःपरइत्यर्थः सविरिंच्योमत्परः अहंपरोयस्य द्विजदेवाब्राह्मणाएवदेवाः पूज्याय-
स्यसोहम् २२ ब्राह्मणैरन्यद्भूतंनतुलयेसमंनपश्यामि अतोब्राह्मणात्परंतुभूतंकिंपश्यामि नकिंचित् विप्राइतितत्रत्यानांब्राह्मणानांसंबो-
धनम् समस्यैवाभावादधिकंकृतस्त्यमित्यर्थः तत्रहेतूनाहसार्द्धाभ्याम् यस्मिन् ब्राह्मणेश्रद्धयाप्रकर्षेणहृतमन्नादिकामंयथेष्टमहमश्या-
मि २३ मेतनुर्मूर्तिर्वैदारव्यायेनब्राह्मणेनइहलोकेधृता यत्रचब्राह्मणेसत्वादयोऽष्टौगुणाः संतिततःपरंकिंपश्यामीत्यन्वयः २४ ७९

निस्पृहत्वमाह मत्तोः पियेषां न किंचित्कार्यं नीयमस्ति तेषां मितरेण राज्यादिना किमु स्यान्न किमपि २५ तदेवं ब्राह्मणसंमानं विधायैतानां सर्व-
सूतसंमानं विधत्ते हे सृताः सर्वाणि जंगमानि स्यावराणि च भूतानि मदधिष्ठानतया वोयुष्माभिः संमाननीयानि पदे पदे क्षणे क्षणे विविक्ता भूता मत्सरा
दिरहिता हृष्टियेषां तैः तदेवममार्हणम् २६ सर्वकर्माणामाश्वरार्पणं विधत्ते मनोवचोदशामन्येषां च करणानामाहितस्य व्यापारस्य मे परि

मत्तोऽप्यनन्तात्परतः परस्मात्स्वर्गापवर्गाधिपतेर्न किंचित् येषां किमु स्यादितरेण तेषामकिंच नानां मयि भ-
क्तिभाजाम् २५ सर्वाणि मे हि ष्यतं या भवद्भिश्चराणि भूतानि सूताध्रुवाणि संभावितव्यानि पदे पदे वो वि-
विक्तहृग्भिस्तदुहार्हणं मे २६ मनोवचोदकरणो हितस्य साक्षात्कृतं मे परि बर्हणं हि विना पुमान्येन महाविमो-
हात्कृतांतपाशान् विमोक्तुर्माशेत् २७ श्रीशुक उवाच एवमनुशास्यात्मजान् स्वयमनुशिष्टानपि
लोकानुशासनार्थं महानुभावः परमसूतं भगवान् नृषामापदेश उपशमशीलानामुपरतकर्मणां महामुनीनां
भक्तिज्ञानवैराग्यलक्षणापारमहंस्यधर्ममुपशिक्षमाणः स्वतनयशतज्यैष्ठपरमभागवतं भगवज्जनपराय-
णं भरतं धराणिपालनायाभिषिच्य स्वयं भवन एवोर्वरितशरीरमात्रपरिग्रहउन्मत्तद्वगगगनपरिधानः प्रकी-
र्णकेश आत्मन्यारोपिता हवनीयो ब्रह्मावर्तान् प्रवव्राज २८ जडाधमूकबधिरपिशोचोन्मादकवदवधूतवे-
षोऽभिभाष्यमाणोऽपि जनानां गृहीतमौनव्रतस्तूष्णीं बभूव २९

बर्हणमाराधनमेव साक्षात्कृतं फलम् येन परिबर्हणेन
विना कालपाशादिमोक्तुं नर्हंशेत् न समर्थो भवेत् २७ स्वतएव सुशिक्षितानपि लोकानुशासनार्थं मनुशास्यमुनीनां पारमहंस्यधर्ममुपशिक्षयि-
त्यनुसरतमभिषिच्य रूपमदृश्यपदेशो नाम यस्य भगवान् ब्रह्मावर्तान् स्वदेशात् प्रवव्राजेत्यन्वयः उर्वरितोऽवशिष्टः शरीरमात्रपरिग्रहो यस्य
स्य २८ अभिभाष्यमाणोऽपि जनानां मध्ये जडादिवद्वर्तमानः तूष्णीं बभूव अवधूतस्यैव वेषो यस्य २९ ७ ७

तत्रपुरादिष्वनुपयंमार्गेमार्गेअवनिचराप सदैर्दुर्जनैस्तर्जनादिभिः परिभूयमानोऽपितदविगणयन्नेवैकचरएकाकीएथिवापरिवभामेत्यन्व
यः तत्रपुरंपत्तनम् ग्रामाहृद्वंतः आकरः खनिः खेटः कृषीवलग्रामः वाटः पुष्पादिवाटिका शिविरंसेनायावासस्थानम् घोषोगोपानाम्
सायौयात्रिकजनसंघातः आश्रमाः ऋषीणाम् तर्जनंभयजननम् ताडनंप्रहारः अवमेहनमुपरिभूत्रणम् शीवनंफूत्कृत्यश्लेषप्रक्षेपः ग्रा
व्यांशकृतोरजसश्चप्रक्षेपः पूतिवातोऽधोवायुः दुरुक्तंशापः एतैः अगणनेदृशंतः मक्षिकाभिरिवेति तत्रहेतुः असतिमिथ्याभूतेसंस्थानेसं
निवेशेदेहइत्युपलक्षणमाकारोयस्यसदित्यपदेशमात्रंयस्यतस्मिन्निरभिमानत्वात् केनहेतुना उभयोः सदसतोर्योऽनुभवः तत्स्वरूपेण
यत्स्वमहिम्न्यवस्थानंतेन अतएवारवंडितंमनोयस्यसःपरिवभाम ३० सचतदाग्रहगृहीतइवादृश्यत तत्रहेतुः पराक्पुरतोऽवलंबमा

तत्रतत्रपुरग्रामाकरखेटवाटशिविरवजघोषसार्थगिरिवनाश्रमादिष्वनुपयमवनिचरापसदैः परिभूयमानोमक्षि-
काभिरिववनगजस्तर्जनताडनावमेहनशीवनग्रावशकृद्रजः प्रक्षेपपूतिवातदुरुक्तैस्तदविगणयन्नेवासत्संस्था
नएतस्मिन्देहोपलक्षणेसदपदेशउभयानुभवस्वरूपेणस्वमहिमावस्थानेनासमारोपिताहंममाभिमानत्वाद
विरवंडितमेनाः एथिवीमेकचरःपरिवभाम ३० अतिसूकुमारकरचरणोरः स्थलविपुलबाह्वंसगलवदना-
द्यवयवविन्यासः प्रकृतिसुंदरस्वभावहाससुमुखोन्नवनलिनदलायमानशिशिरतारारुणायतनयनरुचिरः सह
शसुभगकपोलकर्णकंठनासोविगूढस्मितवदनमहोत्सवेनपुरवनितानांमनसिकुसुमशरासनमुपदधानः परा
गवलंबमानकुटिलजटिलकपिशकेशभूरिभारोऽवधूतमलिननिजशरीरेणग्रहगृहीतइवादृश्यत ३१

नाश्वतेकुटिलाश्वतेजटिलाश्वकपिशकेशाः तेषांभूरिभारोयस्यावधूतमनादतमतएवमलिनंनिजशरीरंतेन कथंभूतोऽप्येवमदृश्यत अति
सूकुमाराणिकरचरणोरः स्थलानितथाविपुलाबाह्वादयः तएवावयवाः तेषांविशिष्टेन्यासः सन्निवेशोयस्यसः तथाप्रकृत्यैवसुंदरः स्वभा-
वसिद्धोहासः तेनशोभनंमुखंयस्यतथानवनलिनदलवत् आचरतीयेशिशिरतारेतापहारिकनीनिके अरुणे आयतेनयनेताभ्यांरुचिरः त
थासदृशा अन्यूनाधिकाः सुभगाश्वकपोलकर्णकंठनासिकायस्यतस्यविगूढस्मितंयद्ददंतस्यमहोत्सवेनविभ्रमेणपुरांगनानांमनसिकाम-
मुदीपयन् एवंभूतोऽपितथाऽदृश्यतेत्यन्वयः ३१

यर्हि यदा लोके जने योगस्य प्रतिपक्षमाचक्षाणः पश्यन् वभूव तस्य प्रतिक्रियाकरणं कर्मचनिन्दितमित्याचक्षाणः तदा आजगरं वतमास्थितः स
नृशयान एवाश्नाति स्मेत्यन्वयः आजगरं वतं नाम एकत्रैव स्थित्वा प्रारब्धकर्मोपभोगः अवमेहति मूत्रयति हृदति पुरीषमुत्सृजति उच्चरितं पुरीषं
चेष्टमानो विलुण्ठन्ते नैवादिग्धा आलिप्ता उद्देशादेहप्रदेशायस्यसः ३२ बीभत्समिवाशंक्याह तस्येति पुरीषस्य स्फुरभिणागंधेन सौगंध्यं
स्यसवायुः ३३ एवंगवादिचर्यया पानादिकरोति स्म तदेवाह वज्रान्नित्यादिना काकमृगगवामिवान्यदपि चरितं हृत्तिर्यस्य ३४ नानायोग
चर्या आचरतीति तथा लोकयात्रापरिहाराय योगिभिरैवं वर्तितव्यमिति प्रदर्शनाय तथा कृतवान् वस्तुतस्तु भगवान् यतः अविरतः परमम-
हान् उत्तरोत्तरशतगुणत्वेनोक्तोय आनन्दः तदनुभवस्वरूपः किञ्च वासुदेवे आत्मनोः व्यवधानेन अभेदेन न विद्यते अन्येषां भिव अंत-

यर्हि वावस भगवान् लोकमिमं योगस्याह्वाप्रतीपमविचक्षाणस्तत्प्रतिक्रियाकर्मबीभत्सितमतिव्रतमाजगरमा-
स्थितः शयान एवाश्नाति पिवति रवादत्यवमेहति हृदति स्म चेष्टमान उच्चरित आदिग्धोद्देशः ३२ तस्य हयः पुरी-
षस्फुरभि सौगंध्यवायुस्तद्देशं दशयोजनं समं तात्स्फुरभिश्चकार ३३ एवंगोमृगकाकचर्यया वज्रं स्तिष्ठन्नासीनः
शयानः काकगोमृगचरितः पिवति रवादत्यवमेहति स्म ३४ इति नानायोगचर्याचरणो भगवान् केवल्यपतिक्र-
मोः विरत परममहानंदानुभव आत्मनि सर्वेषां भूतानां मात्मभूते भगवति वासुदेवे आत्मनोः व्यवधानानंतरा द-
रभावेन सिद्धसमस्तार्थपरिपूर्णयोगेश्वर्याणि वैहाय समनोजवांतर्धानपरकायप्रवेशदूरग्रहणादीनियदृच्छयोपग-
तानि नाजसानृपहृदयेनाभ्यनंदत् ३५ इति श्रीभागवते म० पंचमस्कंधे अष्टमोऽध्यायः ५

राजोवाच न नूनं भगव आत्मारामाणां योगसमीरितज्ञानावभर्जितकर्मबीजानामेश्वर्याणि पुनः क्लेशदा-
नि भवितुमर्हति यदृच्छयोपगतानि १ रामभ्ये उदरस्य देहोपाधेर्भावेन नित्यनिवृत्तोपाधित्वेनेत्यर्थः स्वतएव सिद्धेः समस्तैरर्थैः

फलैः परिपूर्णत्वाद्योगेश्वर्याणि नाभ्यनंदत् वैहाय संखे चरत्वम् मनोजवं मनसद्बदेहस्य वेगम् दूरग्रहणम् दूरदर्शनम् हेनृप हृदये न मनसा ३५
इति पंचमोऽध्यायः ५ षष्ठेलीनाभिमानस्य देहत्यागक्रमाभिधा प्रदहंतं दवाग्निं यः पश्यन् नपि न पश्यति १ योगेश्व-
र्याणि नाभ्यनंदत् इत्युक्तं तत्र दृच्छति नेति भगवः हे भगवन् योगेन समीरितमुदीपितं यत्ज्ञानं तेनावभर्जितानि दग्धानि कर्मबीजानि रागा-
दीनि येः तेषां यदृच्छया प्राप्तानि योगेश्वर्याणि पुनः क्लेशदानि भवितुं नार्हति अतः किमिति नाभ्यनंददित्यर्थः १ ७५ ७५

अंगीकृत्यपरिहरति सत्यमिति एकेबुद्धिमंतोऽनवस्थानस्य चंचलस्य मनसो विश्वासं न संगच्छते न सम्यक् प्राप्नुवन्ति शठः किरातो यथा धृते-
ष्वपि मृगे पुशरे किराते यथा मृगा इति सप्तम्यंतं वा पाठांतरे शठो वंचकः किरातो वणिक् व्यवहर्तेरियथा अस्मिन् वा व्यवहर्ता विश्वासं न यातीत्यर्थः
पाक्षिको दोषो वर्जनीय इत्युपदेष्टुं नाभ्यनंद इति भावः २ यद्विश्रंभात् यस्य विश्वासात् चिराच्चीर्णं बहुकालसंचितं तपः चस्कंदसूत्रावऐश्वरम्
विष्णोर्मोहिनीरूपदर्शनेन यद्वा ईश्वराणां समर्थानामपि सोभरिप्रभृतीनां तपः ३ तत्र हेतुः नित्यमिति कृत विश्वासो यो योगी तदायं मनः
कामस्य तमनुयेऽरयस्तेषां चच्छिद्रमवकाशं ददाति यथा कृत विश्वासस्य पत्युः पुंश्चली जाया जाराणामवकाशं दत्वा पतिं घातयति तथा मनोऽपि
कामादिभिर्योगिनं चंशयतीत्यर्थः ४ अरीन् कथयन्नुपसंहरति काम इति यन्मूलः यन्निमित्तो भवति तन्मनः कोनुबुधः स्वीकुर्यात् स्वाधी-

ऋषिरुवाच सत्यमुक्तं किं त्विह वा एकेन मनसोऽहं विश्रंभमनवस्थानस्य शठकिरात इव संगच्छते २ त
था चोक्तम् न कुर्यात्कर्हि चित्सरव्यं मनसि ह्यनवस्थिते यद्विश्रंभाच्चिराच्चीर्णं चस्कंदतप ऐश्वरम् ३ नित्यं द-
दाति कामस्य छिद्रं तमनुयेऽरयः योगिनः कृतमैत्रस्य पत्युर्जायेव पुंश्चली ४ कामो मन्युर्मदो लोभः शोकमोहम
यादयः कर्ममूलश्च यन्मूलः स्वीकुर्यात्कोनुतहुधः ५ अथैवमरिवललोकपालललामौ विलक्षणेर्जडवदवधू
तवेषभाषाचरितैरविलक्षितभगवत्प्रभावो यो योगिनां सांपरायविधिमनुशिक्षयन् स्वकलेवरं जिहासरात्मन्यात्मान-
मसंव्यवहितमनर्थोत्तरभावेनान्वीक्षमाण उपरतानुवृत्तिरूपरराम ६ तस्य हवा एवं मुक्तलिंगस्य भगवतः ऋषभ
स्य योगमायावासनया देह इमां जगतीमभिमानाभासेन चंच्रममाणः ७ कौंकवैककुटुकान् दक्षिणकर्णाटका
न् देशान् यदृच्छोपगतः कुटुकाचलोपवन आस्य कृताश्रमकवल उन्माद इव मुक्तमूर्द्धजो संवीत एव विचचार

नमिति मन्यते ५ प्रासंगिकं समाप्य प्रस्तुतमाह अथेति अरिवलानां लोकपालानां ललामोमंडनभूतोऽपि उपरता बाधिताः नुवृत्तिर्यस्मात्
स उपरराम देहाभिमानं जहौ विलक्षणेरेकप्रकारैरवधूतवेषादिभिर्न विलक्षितो भगवत्प्रभावो यस्मिन् सांपरायविधिं देहत्यागप्रकारम् आ-
धाराधेयभावव्यावृत्त्यर्थमाह अनर्थोत्तरभावेन अभेदेन उपासनाव्यावृत्त्यर्थमाह असंव्यवहितम् ६ मनसा स्वयं त्यक्तेऽप्यभिमाने केना
पि संस्कारेण देहः प्रचलति यथा कुलालचक्रं सोऽयमभिमानाभासः तेन स च जीवन्मुक्तानामविद्यावासनया भवतीति ततो विशेषमाह यो
गमायावासनयेति ७ कौंकादीन् देशान् गतः सन् कयापि वासनया आस्ये कृत अश्रमकवलोयेन असंवीतो नग्नः ८ ९ ९

समीरवेगेनविधुतानांकंपितानांवेणूनांसंघर्षणेनजातउग्रोदावानलःआलेलिहानःसर्वतोयसन् ९ अवधूतवेपेणऋषभदेवस्तत्रगतइत्येत
स्यसूत्रकमाह यस्यकिलाश्रमातीतमनुचरितंतद्देशवासिभ्यउपाकर्ण्य अर्हन्निनिनामयस्यसराजास्वयंतत्रउपशिक्ष्यशिक्षित्वाकुपयश्चा
सोपापंडित्यतंनिजमनीषयासंप्रवर्तयिष्यतइत्यन्वेयः तत्रहेतुः कलावित्यादि भवितव्येनप्राणिनांपूर्वसंचितपापफलेन १० येनप्रवर्तके-
नमनुजेष्वपसदानिरुशःस्वविधिनानियोगोयस्मिन् शौचचारित्रेतद्दिहानाः देवावताररूपाण्यस्नानादीनि कुर्वतानिगृह्णानाः वेदादीनां
विदूषकामविष्यंति ११ तत्फलंचांधंतमः प्राप्स्यंतीत्याह तेचेति अर्वाक्तनयाअवेदमूलयानिजलोकयात्रयास्वेच्छाकृतप्रवृत्त्या आश्व-

अयसमीरवेगविधुतवेणुविकर्षणजातोयदावानलस्तद्दनमालेलिहानःसहतेनददाह ९ यस्यकिलानुचरितमुपा-
कर्ण्यकौकवैककुटकानोराजाः हन्नामोपशिक्ष्यकलावधर्मउत्कृष्यमाणेभवितव्येनविमोहितः स्वधर्मपथमकुतो-
भयमपहायकुपयपापंडमसमंजसंनिजमनीषयामंदःप्रवर्तयिष्यते १० येनहवावकलौमनुजापसदादेवमायामो
हिताःस्वविधिनियोगशौचचारित्रिविहीनादेवहेलनान्यपवतानिनिजेच्छयागृह्णानाअस्नानानाचमनाशौचकेशो
ह्येचनादीनिकलिनाःधर्मबहुलेनोपहतधियोब्रह्मब्राह्मणयज्ञपुरुषलोकविदूषकाः प्रायेणभविष्यंति ११ तेचह्य-
र्वाक्तनयानिजलोकयात्रयाःधपरंपरयाश्चस्तास्तमस्यंधेस्वयमेवप्रपतिष्यंति १२ अयमवतारोरजसोपभूतकेवल्यो
पशिक्षणार्थः तस्यानुगुणान्श्लोकान्गायंति १३ अहोभुवःसप्तसमुद्रवत्याद्वीपेषुवर्षेष्वधिपुण्यमेतत् गायंतिय
त्रत्यजनामुरारेःकर्माणिभद्राण्यवतारवंति १४ अहोनुवंशोयशसाःवदातःप्रियवतोयत्रपुमान्पुराणः कृतावता-
रःपुरुषःसआद्यश्चचारधर्मयदकर्महेतुम् १५ कौत्वस्यकाष्ठामपरोनुगच्छेन्मनोरथेनाप्यभवस्ययोगी योयोग-
मायाःस्पृहयत्युदस्ताह्यसत्तयायेनकृतप्रयत्नाः १६ स्ताःकृतविश्वासाः १२ ननुतर्ह्यनर्थकारीकिमर्थोःयमृषभावतारस्तत्रा

ह अयमिति रजोव्याप्तानांजनानांमोक्षमार्गोपशिक्षणार्थः तस्यकेवल्योपशिक्षणस्यानुरूपान् १३ अधिकंपुण्यंयस्मिन् एतद्वारतंवर्षे
ऋषभावतारयुक्तानिकर्माणि १४ प्रियवतस्यवंशःअवदातः शब्दः यत्रवंशो यद्यस्मात् अकर्मामोक्षस्तस्यहेतुंधर्मचचार १५ अपरः
कौनुयोगीअस्यकाष्ठांदिशामयनुगच्छेत् योयोगीयेनऋषभेणअसत्तयाअवस्तत्वेनउदस्तानिरस्तायोगमायाःसिद्धीर्वाञ्छति कयंभूताः
कृतःप्रयत्नोयास्ततदर्थंप्रयत्नंचकरोतीत्यर्थः यद्वा कयंभूताउदस्ताः कृतप्रयत्नाः सेवितुमुद्यताअपीत्यर्थः १६ ७ ७

विशुद्धाचरितेयत्तद्विरितं कथितं तत्समस्तदुश्चरितमभितोहरतीति तथा परममहामंगलानामयनं च अविहितः सन् अनयोरपि श्रोतृश्राव-
यिचोरविशेषेण भक्तिः सम्यक् अनुवृत्ता भवतीत्यर्थः १७ भक्तेः परमपुरुषार्थत्वमाह यस्यां भक्तावेव ननु योगादिषु अनुसवनमविर-
तमात्मानं स्नापयंतः स्वयमासादितमप्रार्थितं भगवता स्वयमेव दीयमानमपि अनादरे हेतुः भगवदीयत्वेनैव परितः समाप्ताः सम्यक् प्रा-
प्ताः सर्वपुरुषार्था ये स्ते १८ ननु भगवतोऽति सुलभत्वदर्शनान्मोक्षस्य चातिदुर्लभत्वादियमतिस्तुतिरेवेत्याशंक्याह हेराजन् भवतां
पांडवानां यदूनां च पतिः पालकः गुरुः उपदेशो देवमुपास्यः प्रियः सहृद् कुलस्य पतिः नियंता किं बहुना क्वच कदाचित् दोषादिषु वः पां-

इति ह स्म सकलवेदलोकदेवब्राह्मणगवां परमगुरोर्भगवतः ऋषभारव्यस्य विशुद्धाचरितेरितं पुंसां समस्तदुश्चरि-
ताभिहरणम् परममहामंगलाय नमिदमनुश्चिद्व्योपचितयाऽनुशृणोत्याश्रावयति वाऽवहितो भगवति तस्मिन्वा
सुदेव एकांततो भक्तिरनयोरपि समनुवर्तते १७ यस्यामेव कवय आत्मानमविरतं विविधवृजिन संसारापारता-
पोपतप्यमानमनुसवनं स्नापयंतस्तथैव पर्यानिर्वृत्त्या ह्यपवर्गमात्यंतिकं परमपुरुषार्थमपि स्वयमासादितं नो एवा-
द्रियंते भगवदीयत्वेनैव परिसमाप्तसर्वार्थाः १८ राजन्यतिगुरु रलं भवतां यदूनां देवं प्रियः कुलपतिः क्वच किं करो-
वः अस्त्वेवमंगभगवान् भजतां मुकुंदो मुक्तिं ददाति कर्हि चित्स्मन भक्तियोगम् १९ नित्यानुभूतनिजलाभनिवृ-
त्ततृष्णाः श्रेयस्य तद्रचनया चिरं सप्तबुद्धेः लोकस्य यः करुणया भयमात्मलोके मारव्यन्मो भगवते ऋषभाय त-
स्मै २० इति श्रीभागवते म० पंचमस्कंधे ऋषभदेवानुचरितेषष्ठोऽध्यायः ६ श्रीशुक उवाच भरतस्तु महा-
भागवतो यदा भगवताऽवनितूलपरिपालनाय संचिंतितः तदनुशासनपरः पंचजनीं विश्वरूपदुहितरमुपयेमे १ त-
स्यामुहवा आत्मजान् काल्प्येनानुरूपानात्मनः पंचजनयामास भूतादिरिव भूतसूक्ष्माणि २ उवानां किंकरोऽपि आज्ञानु-

वर्ती अस्तु नामैवं तथाऽप्यन्येषां नित्यं भजतामपि मुक्तिं ददाति ननु कदाचिदपि सप्रेमभक्तियोगम् १९ वर्णितमृषभावतारं नमस्करोति नित्यं
मनुभूतं यन्निजरूपं स एव लाभः तेन निवृत्ता तृष्णा यस्य सः अतद्रचनया देहाद्यर्थमनोरथेन श्रेयसि विषये चिरं सप्ता बुद्धिर्यस्य तस्य जनस्य करु-
णया निर्भयमात्मस्वरूपं य आख्यातवान् तस्मै नमः २० इति पंचमस्कंधे टीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ अध्यायानां त्रयेणैव मृषभारव्यान-
मीरितम् अष्टभिर्भरतारव्यानमतः प्रस्तूयते मृतम् १ सप्तमे भरताराज्ये चिरं यज्ञैर्हरिं यजन् आरब्धकर्मनिर्वाणे हरिस्तेत्रेऽभजद्भरिम् २
संचिंतितः संकल्प्येनैव राज्यादौ नियुक्तः १ आत्मनोऽनुरूपान् भूतादिरहंकार इव भूतसूक्ष्माणीति संततिवृद्धोदृष्टांतः २ ६

भारतमिति स्वनाम्नारव्यापकत्वेन धर्मोद्यतिशयः सूचितः ३ बहुवित्सर्वज्ञः ४ यज्ञा अयूपाः कतवः सयूपाः तद्रूपम् उच्चावचैर्महद्भिर्न्ये-
 च्चकतुभिः कर्मभिः श्रद्धया ईजे चतानेवाह आहताः स्वाधिकारेणात्मसात्कृता ये अग्निहोत्रादयः तेषां प्रकृतिविकृतिभिः अग्निहोत्राद-
 योद्विविधाः सकलांगयुक्ताः प्रकृतयः विकलांगाविकृतय इति तैर्होविधैरपीष्टवानित्यर्थः अनुसवनमित्येतं वाचातुर्होत्रविधिनेत्येतं वाग-
 यम् ५ किंच संप्रचरत्सु प्रवर्तमानेषु नानायोगेषु विरचिता अनुष्ठिता अंगक्रियायेषां तेषु यदपूर्वतद्वा स्रुदेव एव भावयमानः चिंतयन् सय-
 जमानो यज्ञभाजो ये देवाः सूर्यादयस्तान् पुरुषस्य वा स्रुदेवस्यावयवेषु चक्षुरादिष्वप्यध्यायत् न तु एतत्त्वेनेत्यन्वयः अपूर्वपक्षद्वयमीमां-
 सकानां तदानीमेव सूक्ष्मत्वेनोत्पन्नं फलमेवापूर्वकालांतरफलोत्पादिका कर्मशक्तिर्वेति तदुक्तम् यागादेव फलं तद्विशक्तिद्वारेणासिद्ध्यति
 सूक्ष्मशक्त्यात्मकं वाऽपि फलमेवोपजायत इति तदेवाह क्रियाफलं धर्मो रव्यमिति च ननु यद्यंगं देवताः कर्मप्रधानमिति मतं तर्हि कर्तृनिष्ठम-

सूमातिं राष्ट्रभृतं स्रुदर्शनमावरणं धूम्रकेतुमिति अजनाभं नामैतदूर्ध्वं भारतमित्यत आरुष्यव्यपदिशंति ३ स
 बहुविन्महीपतिः पितृपितामहवदुरुवत्सलतया स्वेस्वे कर्मणि वर्तमानाः प्रजाः स्वधर्ममनुवर्तमानः पर्यपाल-
 यते ४ ईजे च भगवंतं यज्ञकतुरूपं कतुभिरुच्चावचैः श्रद्धया हताग्निहोत्रदर्शपूर्णमासचातुर्मास्यपशुसोमा-
 नां प्रकृतिविकृतिभिरनुसवनं चातुर्होत्रविधिना ५ संप्रचरत्सु नानायोगेषु विरचितो गक्रियेष्वपूर्वयत्तक्रियाफलं
 धर्मो रव्यं परे ब्रह्मणि यज्ञपुरुषे सर्वदेवतालिंगानां मंत्राणामर्थनियामकतया साक्षात्कर्तरि परदेवतायां भगवति वा-
 स्रुदेव एव भावयमान आत्मने पुण्यमृदितकथायो हविष्यध्वर्युभिर्गृह्यमाणेषु सयजमानो यज्ञभाजो देवास्तान् पुरु-
 षावयवेष्वप्यध्यायत् ६ पूर्वस्यात् तदुक्तम् कर्मण्यः प्रागयोग्यस्य कर्मणः पुरुषस्य वा योग्यताशास्त्रगम्याया परासाः पूर्वमिष्य-

तदिति अयं देवताप्रधानं कर्म तु देवताराधनार्थं तदा देवताप्रसादरूपत्वादपूर्वस्य देवताश्रयत्वमेव युक्तम् प्रोक्षणाद्यपूर्वस्येव ब्रीह्याद्याश्रयत्वं
 कृतो वा वास्रुदेवाश्रयमपूर्वभावयति उच्यते यदि कर्तृनिष्ठमपूर्वतर्हि वास्रुदेवस्यांतर्यामिणः प्रवर्तकत्वेन मुख्यकर्तृत्वात् तदाश्रयमेवापूर्वं
 न तु तत्प्रयोज्ययजमानाश्रयशास्त्रफलं प्रयोजकशक्तित्यायात् अन्यथा कृत्विजामप्यपूर्वाश्रयत्वप्रसंगात् तदेवाह साक्षात्कर्तरीति देवताश्रय-
 त्वैः पि वास्रुदेवाश्रयत्वमेवेत्याह परदेवतायामिति परदेवतात्वे हेतुः सर्वदेवतालिंगानां तत्तदेवताप्रकाशकानां मंत्राणां येः यो इंद्रादिदेवतास्ते
 सांनियामकतया तस्यैव प्रसादनीयत्वात् फलदातृत्वाच्च युक्तमेवापूर्वाश्रयत्वमित्यर्थः एवं भावनमेवात्मने पुण्यं कौशलं तेन मृदिताः क्षीणाः

कथायाः रागादयो यस्य अध्वर्युभिरिति बहुवचनं नाना कर्माभिप्रायेण ७

एवंभूतया कर्मविशक्त्या विशद्भसत्वस्य भक्तिरजायतेत्यन्वयः क्व अंतर्हृदयेय आकाशः स एव शरीरमभिव्यक्तिस्थानं यस्य तस्मिन् ब्रह्मणि कीदृ-
शं महापुरुषरूपस्योपलक्षणमाकारो यस्य तस्मिन् किंच श्रीवत्सादिभिरुपलक्षिते निजपुरुषाणां नारदादीनां हृदिलिरिव तव निश्चलत-
या स्थितेन उक्तेन पुरुषरूपेण आत्माने स्वमनसि विरोचमाने कीदृशी भक्तिः अत्यन्तातिशयेन एधमानो रयो वेगः प्रकर्षो यस्य ७ एव
मनुवृत्त्या वर्षाणामयुतानि तेषां सहस्रं तत्पर्यंतकालेऽवसितो निश्चितः कर्मनिर्वाणावसरः राज्यमोगादृष्टसमाप्तिसमयो येन सः अधिकृत्य भु-

एवं कर्मविशक्त्या विशद्भसत्वात् तर्हृदयाकाशशरीरे ब्रह्मणि भगवति वासुदेवे महापुरुषरूपोपलक्षणे श्रीवत्स-
कौस्तुभवनमालाऽरिद्वरगदादिभिरुपलक्षिते निजपुरुषहृदिलिरिव तेनात्मनि पुरुषरूपेण विरोचमान उच्चैस्तरां भ-
क्तिरनुदिनमेधमानरयाऽजायत ७ एवं वर्षायुतसहस्रपर्यन्तावसितकर्मनिर्वाणावसरोऽधिभुज्यमानं स्वतनये-
भ्योरिक्थं पितृपैतामहं यथादायं विभज्य स्वयं सकलसंपत्तिं केतात्स्वनि केतात्पुलहाश्रमं प्रवव्राज यत्र हवावभगवा-
नूहरिरद्यापितत्रत्यानां निजजनानां वात्सल्येन संनिधाप्यते इच्छारूपेण ८ यत्राश्रमपदान्युभयतो नाभिभिर्दृष-
च्चक्रे चक्रनदीनामसरित्पवरा सर्वतः पवित्रीकरोति ९ तस्मिन्वावकिलस एकलः पुलहाश्रमोपवने विविधकुसुम-
किसलयतुलसिकांऽबुभिः कंदमूलफलोपहारैश्च समीहमानो भगवत आराधनं विविक्त उपरतविषयाभिलाष उप-
भृतोपशमः परां निर्वृतिमवाप १०

ज्यमानं रिक्थं धनं यथा विभागं विभज्य सकलसंपदां नि केतात् आश्रयात् स्वगृहात् पुलहाश्र-
मं हरि क्षेत्रं प्रवव्राज यत्र क्षेत्रे विद्याधरकुण्डे वात्सल्यं कर्तृतेन संनिहितः कियते भक्तानामपेक्षितेन रूपेण संनिहितो भवतीत्यर्थः ८ आश्र-
मस्थानानि उभयत उपर्यधश्च नाभिर्येषां तैर्दृषच्चक्रेः शिलामध्यगते चक्रेः चक्रनदीगंडकीसरितां श्रेष्ठा पवित्रीकरोति ९ एकलः ए-
कः आराधनं समीहमानः कुर्वाणः विविक्तः शूद्रः अतएव उपरतौ विषयाभिलाषो यस्य उपभृतः संवृद्धः उपशमो यस्य १० ५५

प्रवर्द्धमानानुरागस्य भरेण यत्तु तद्द्रवीभूतं हृदयं तस्मिन् शैथिल्यमनुद्यमो यस्य आत्मनि देहेऽद्रिद्यमानं रोमपुलककुलं रोमांचरं देयस्य क-
कारः समासांतः औत्कण्ड्यप्रवृत्तेन प्रणयबाष्पेण निरुद्धोऽवलोकययोः तेन यनेयस्य सः एवं वर्तमानस्तामपि भगवत्सपर्यायानसम्पारे-
त्यन्वयः तत्र हेतुः निजरमणस्य स्वर्णातिदानुर्ये अरुणे चरणारविंदे तयोरनुध्यानेन परिचितः समृद्धो भक्तियोगः तेन परिश्रुतः सर्वतोऽन्य-
तः परमाल्हादः परमानंदो यस्मिन् गंभीरहृदयद्रुदेतस्मिन् नवगाढाभिप्रायाधिपणायस्य ११ धृतानि भगवद्भूतानि येन स भगवंतं सूर्यमं-
डलेऽभ्युपतिष्ठन्नेतदुद्दोवाचेत्यन्वयः कीदृशः एण्याहरिण्या अजिनमैणेयं तदेव वासस्तेन अनुसवनाभिषेकेणाद्राः कपिशाम्भवाः
कुटिलाजटास्तासां कलापेन च विरोचमानः सूर्यप्रकाशिकया च्छाहिरण्मयं ध्येयः सदा सवितुर्मण्डलमध्यवर्तीत्यादिनोक्तम् उज्जिहा

तयेत्यमविरतपुरुषपरिचर्यया भगवति प्रवर्द्धमानानुरागभरद्रुतहृदयशैथिल्यः प्रहर्षवेगेनात्मन्युद्भिद्यमानरो-
मपुलककुलकौत्कण्ड्यप्रवृत्तप्रणयबाष्पनिरुद्धावलोकनयेन एव निजरमणारुणचरणारविंदानुध्यानपरि-
चितभक्तियोगेन परिश्रुतपरमाल्हादगंभीरहृदयद्रुदावगाढाधिपणस्तामपि क्रियमाणां भगवत्सपर्यायानसम्पार ११
इत्यं धृतभगवद्भूतैरेणो योजिनवाससाः नुसवनाभिषेकार्द्रकपिशकुटिलजटाकलापेन च विरोचमानः सूर्यर्चाभग-
वंतं हिरण्मयं पुरुषमुज्जिहाने सूर्यमंडलेऽभ्युपतिष्ठन्नेतदुद्दोवाच १२ परोरजः सवितुर्जातवेदो देवस्य भर्गो मे न सेदं ज-
जान सरेतसादः पुनराविश्य च देहं संगृधाणं नृषां द्विगिरामिमः १३ इति श्रीभागवते म० पंचमस्कंधे भरतचरित्रे भ-
गवत्परिचर्यायां सप्तमोऽध्यायः ७

ने उद्गच्छति सति सकारांतपादे सन्नंतात्पचाद्यच्च अयं स्तस एव १२ परोरजः रजसः प्रकृ-
तेः परं गच्छं सत्वात्मकं सवितुर्देवस्य सूर्यस्य भर्गः स्वरूपभूतं तेजः जातं वेदो धनं कर्मफलं यस्मात्तत्कर्मफलदमित्यर्थः अचहेतुः यत्तु मनसैवेदं
विश्वं जजान ससर्ज पुनश्च अदः सृष्टं विश्वमंतर्यामिरूपेण प्रविश्य गृधाणं कांसं तं देहं संजीवं सरेतसा चिच्छत्तया विचष्टे पश्यति पालयती-
त्यर्थः नृषु सीदति उपाधितया तिष्ठतीति नृषु तद्बुद्धिः तस्या रिं गिरं गिरं गतिं रातीति नृषां द्विगिराम् वा छंदसीत्यमि पूर्व रूपत्वाभावः तद्भर्गः
दमः शरणं वज्रामः १३ इति पंचमस्कंधे टीकायां सप्तमोऽध्यायः ७ अष्टमे भजतो विष्णुं तस्य कर्मोत्तरायतः एण रक्षापसक्तस्य-
जातमेणत्वपीर्यते १ रूपयापिकृतः संगः पतनायैव योगिनः इति प्रदर्शयन्नाह भरतस्येण पोषणम् २ ७ ७

नैयमिकं नित्यं नैमित्तिकं विधिप्राप्तम् आवश्यकमर्थं प्राप्तं मूत्रोत्सर्गोद्विक्तमभिषेकादिकं येन ब्रह्माक्षरं प्रणवं जपन् उदकांतेन घास्तरैर्जलाशयाभ्यां शनघाः समीपे पीयमाने अत्यासक्त्या पीयमाने सति तावदेव तत्क्षणमेव अविदूरेण सन्निधौ मृगपतेः सिंहस्य उन्नादो महान्नादः उद्गतः १ प्रकृत्या स्वभावतएव विक्लुवा व्याकुला सुतरां तु हरिभयस्याभिनिवेशेन व्यग्रं व्याकुलं हृदयं यस्याः पारिप्लवहृष्टिः परिष्वांतनेत्रा नगता तृषा तृट्यस्याः उच्चक्रामनदीमुल्लंघितवती २ अंतर्वल्याः गर्भिण्या उरुभयेन स्थानादिचलितो योनेर्निर्गतः सन् स्रोतसि प्रवाहे निपतितः त

श्रीशुक उवाच एकदा तु महानद्यां कृताभिषेकं नैयमिकावश्यको ब्रह्माक्षरमभिगृणानो मुहूर्तत्रयमुदकांत उपविवेश तत्र तदाराजन् हरिणीं पिपासया जलाशयाभ्यां शमेकैवोपजगाम तया पीयमान उदके तावदेवाविदूरेण न दत्तो मृगपतेरुन्नादो लोकभयं करुदपतत् १ तमुपश्रुत्य सामृगवधूः प्रकृतिविक्लुवान्च कित्ति निराक्षणा सुतरां मपि हरिभयाभिनिवेशव्यग्रहृदया पारिप्लवहृष्टिरगत तृषाभयात् सहसैवोच्चक्राम २ तस्या उत्पतंत्या अंतर्वल्या उरुभया वगलितो योनिर्निर्गतो गर्भः स्रोतसि निपपात तत्प्रसवोत्सर्पणभयरैव दातुरा स्वगणेन वियुज्यमाना कस्यांचिद्वर्योरुष्णासारसतीनिपपात अथ च ममार ३ तं त्वेण कुणकं रूपं स्रोतसाः नूह्यमानमभिवीक्ष्यापविद्धं बंधुरिवानुकंपयाराजर्षिर्भरत आदाय मृतमातरमित्याश्रमपदमनयत् ४ तस्य हवा एण कुणके उच्चैरेतस्मिन् कृतं निजाभिमानस्या हरहस्तपोषणपालनलालनप्रीणनानुध्यानेनात्मनियमाः सहयमाः पुरुषपरिचर्यादय एकेकशः कतिपयेनाहर्गणेन वियुज्यमानाः किल सर्व एवोदवसन् ५

त्यसवोगर्भपातः उत्सर्पणमुल्लंघनेभयं च एतैः स्वेदेनातुरापीडितादर्योगिरिगुहायां हरिणवधूः पपात अथानंतरं मृता च ३ एण कुणकं हरिणबालकम् अपविद्धं बंधुमिस्त्यक्तमिति एतैः रूपणात्वादिहेतुभिर्याः नुकंपातया अनयत् ४ कृतो निजः स्वीय इत्यभिमानो येन पोषणं तृणादिना पालनं वृकादिभ्योरक्षणम् लालनं चुंबनादिना प्रीणनं कंदूयनादिना एतैर्यदनुध्यानमासक्तिस्तेन आत्मनो नियमाः स्नानादयः यमा अहिंसादयः तत्सहिता ईश्वरपरिचर्यादयश्च प्रत्यहमेकैकशो वियुज्यमानाः संतः कतिपयेनाहर्गणेन सर्वे उत्सन्नावभूवुः ५

आसक्तिं प्रपंचयति अहोदयादिनाशतिरुक्तानुपंगदत्येतत्पर्यं तेन ईश्वररयचरणः कालचक्रंतस्य परिभ्रमणवेगेन स्वगणादिभ्यो दिग्भि-
 तः पादतिमोचशरणं प्रापितः मामेव मातापित्रादिबुद्ध्या उपेयाय प्राप्तः यौथिकानुयुयसंघातिनः अनसूयुना एतन्निमित्तं मम स्वार्थो भ-
 श्यतीति दोषदृष्टिमुकुर्वता ६ तदेवाह नूनं हति ७ इति एवं कृतोऽनुपंगः आसक्तिर्येन मृगजहुना मृगापत्येन सह स्नेहेनानुबद्धहृदयं येन
 स्नेहानुबन्धमेव प्रपंचयति कुशकुसुमेत्यादिना स्वधयतीत्यंतेन सालावकाः श्वानः यदा मयं शंकमानो भवति तदा तेन सह वनं समावि-

अहोवतायं हरिणकुणकः रूपण ईश्वररयचरणपरिभ्रमणरयेण स्वगणसहृदं धुम्यः परिवर्जितः शरणं च मोपसा-
 दितो मामेव मातापितरौ भ्रातृजातीन्यो यिकांश्चैवोपेयाय नान्यं कंचन वेदमय्याति विस्त्रब्धश्च अतएव मया मत्पराय-
 णस्य पोषणपालनप्रीणनलालनमनुसूयुनाऽनुपेयं शरण्योपेक्षादोषविदुषा ६ नूनं ह्यार्याः साधव उपशमनशीलाः
 रूपणसहृद एवं विधार्य स्वार्थानपि गुरुतरानुपेक्षंते ७ इति कृतानुपंग आसनशयनादनस्थानाशनादिषु सह मृग-
 जहुना स्नेहानुबद्धहृदय आसीत् ८ कुशकुसुमसमित्पलाशफलमूलोदकान्याहरिष्यमाणो ह्येकसालावकादि-
 न्यो मयमांशं समानो यदा सह हरिणकुणकेन वनं समाविशति ९ तदा पथिषु च मुग्धभावेन तत्र तत्र विषक्तमतिप्रण-
 यभरहृदयः कार्पण्यात् स्कंधेनाहं हति एवमुत्संगे उरसि चाधायोपलालयन् मुदपरमामवाप १० क्रियायां निर्वर्त्य मा-
 नायामंतरालेषु ल्हायो ल्हाययदेन मभिचक्षीत तर्हि वाव स वर्षपतिः प्रकृतिस्थेन मनसा तस्मा आशिष आशास्ते स्वस्ति-
 स्ताद्वत्सते सर्वत इति ११ अन्यदा मृगमुद्दिग्मनानिष्टद्विणद्वरूपणः सकरुणमति तर्पण हरिणकुणकविरहविद्वल-
 हृदयसंतापस्तमेवानुशोचन् किल कश्मलं महदभिरंभित इति होवाच १२ अपि वत सर्वैरूपण एण बालको भूत हरिणी-
 कृत अहो ममानार्यस्य शठकिरातमतेरकृतसकृतस्य कृतविस्मय आत्मप्रत्ययेन तदविगणयन् सकृज्जनद्वार्गमिष्य-
 तिकिम् १३ शति ९ अतिशयितः प्रणयभरो यस्य तद्दयं यस्य सः १० वर्षपतिर्भरतः प्रकृतिस्थेन स्वस्थेन स्तात् प्रयात् ११ अन्यदा

अदृगं न सकरुणं यया भवत्येवमनुशोचन् इति होवाचेत्यन्वयः अति तर्पण अत्योत्सुक्येन हरिणकुणकविरहेण विद्वलहृदयसंतापो यस्य क-
 र्मलं मोहं प्रापितः सन् १२ अपीति संभावनायां बतेत्यनुकंपायाम् अहो इति रवेदे शठकिरातयोरिव चंचनपराचूराचमतिर्यस्य अकृतसकृत-
 स्यानिर्भाग्यस्य ममतच्छायादिकमगणयन् चिंतयन् नागमिष्यति किम् अपराधाचिंतने हेतुः आत्मप्रत्ययेन स्वचित्तशक्त्या कृता विश्वा-

सः सन् सकृज्जनो न यया गणयति तदन् १३

शष्पाणिकोमलतृणानि १४ नैकचरोयूथचरः सूकरादिः यद्वा एकएवचरतियः क्रूरस्वभावोव्याघ्रादिर्नभक्षयतिकिम् १५ सकललोकस्यक्षे-
मोयस्मात्सउदयोयस्यवेदत्रयीआत्मास्वरूपंयस्यसः सूर्योनिम्लोचति अस्तंयातिमृगवध्वान्यासोनिक्षेपभूतः १६ हरिणएवराजकुमारः
आगत्यमामपिस्वत्सरवयिष्यतीत्यन्वयः किंकुर्वन् विविधैरुचिरैर्दर्शनीयैर्निजैर्मृगदारकविनोदैः स्वीयानांरवेदमपनुदन् १७ संभवति
चैतदित्याह क्ष्वेलिकायांकीडायांमृषायः समाधिस्तेनामीलितेदृशोयेनतंमांप्रेमसंरंभेणप्रणयकोपेनएषत्जलविंदुः तद्दपुरुषेणमृदु-
नाविषाणाग्रेणलुठतिसंघट्टयति १८ आसादितंहविर्यस्मिन्तस्मिन्बर्हिषिदभेदंताकर्षणादिनाचापलेनदूषितेसति दूषित्वेतिपाठे बर्हि-

अपिक्षेमेणास्मिन्नाश्रमोपवनेशष्पाणिचरंतंदेवगुप्तंद्रक्ष्यामि १४ अपिचनवकःसालाहकोऽन्यतमोवानैकचर-
एकचरोवाभक्षयति १५ निम्लोचतिहभगवान्सकलजगत्क्षेमोदयस्त्रय्यात्माऽद्यापिममनमृगवधून्यासआग-
च्छति १६ अपिस्विदकृतसकृतमागत्यमांसरवयिष्यतिहरिणाराजकुमारोविविधरुचिरदर्शनीयनिजमृगदार-
कविनोदैरसंतोषंस्वानामपनुदन् १७ क्ष्वेलिकायांमांमृषासमाधिनाआमीलितदृशंप्रेमसंरंभेणचकितचकित-
आहत्यएषदपुरुषविषाणाग्रेणलुठति १८ आसादितंहविषिबर्हिषिदूषितेमयोपालब्धोभीतभीतः सपद्युपरत
रासक्रषिकुमारवदवहितकरणकलापआस्ते १९ किंवाअरेआचरितंतपस्तपस्विन्याऽनयायदियमवनिःसविन-
यकृष्णसारतनयतनुतरस्रभगशिवतमारवररुवरपदपंक्तिभिर्द्रविणविधुरातुरस्यरूपणस्यममद्रविणपदवींसूच-
यंत्यात्मानंचसर्वतःकृतकौतुकंदिजानांस्वर्गापवर्गकामानांदेवयजनंकरोति २० अपिस्विदसौभगवानुडुप-
तिरेनंमृगपतिभयान्मृतमातरंमृगबालकंस्वाश्रमपरिभ्रष्टमनुकंपयारूपणजनवत्सलःपरिपाति २१

विषययेदूषणंकृत्वेत्यर्थः मयाऽधिक्षिप्तःसन्तत्क्षणमेवोपरतकीडोनिश्चलआस्ते १९ इतिबहुधाप्रलप्योत्थायबहिर्निर्गत्यतत्तुरुरवा-
तभूभागोपलंभसंभ्रांतहृदयआह किंवेति अरेअहोअनयाक्षित्याकिंवातपआचरितंतपस्विन्यासभाग्ययायत्यस्मादियंसविन-
यस्यकृष्णसारतनयस्यतनुतराःस्रभगाश्चशिवतमाश्चारवराश्चरवुरायेषुतेषांपदानांतत्रतत्रांकितानांपंक्तिभिः द्रविणमृगस्तेनरहित
स्यअतएवातुरस्यदुःखितस्यममद्रविणमार्गंसूचयंतीसतीस्वात्मानंचताभिः कृतमंडनंदिजानांयज्ञभूमिकरोति यस्मिन्देशेमृगः
कृष्णस्तस्मिन्धर्मान्निबोधतेतिस्मृतेः २० तावदुदितेचंद्रेमृगंदृष्ट्वास्वमृगत्वंसंभावयन्नाह अपिस्विदिति २१

चंद्ररश्मिस्पर्शस्वरं प्राप्याह किंवेति संभावनायामात्मजविश्लेषेण ज्वरस्तापः स एव दवदहनः तस्य ज्वालाभिरुपतप्यमाना हृदयरूपास्य-
लनलिनी यस्य जलस्य पयं तापं सोढुं क्षममिति स्थलग्रहणम् उपसृतो मृगीतनयो येन तं मां चंद्रः स्वधयति शांतिं गमयति केः शिशिरं च तच्छ्री-
तं च मय्यनुरागेण गुणितं च आर्वाति तं पुनः पुनः स्रवत्यहृद नसलिलं तं देवामृतमया गमस्तयः तैः लोकैर्हं मंत्रवादिनो वदनसलिलं स्तापं-
शमयंतीति प्रसिद्धम् उपसृत्य मृगीतनय इति पाठे मनोरथांतरमेतत् उपसृत्य मृगीतनयः किंवा मां स्वधयिष्यतीति शेषं समानम् २२ मृगदार

किंवात्मजविश्लेषज्वरदवदहनशिरवाभिरुपतप्यमानहृदयरूपास्यलनलिनी कं मा मुपसृतमृगीतनयं शिशिरशांता
नुरागगुणितनिजवदनसलिलामृतमया गमस्तिभिः स्वधयतीति च २२ एवमघटमानमनोरयाकुलहृदयो मृग
दारकाभासेन स्वारब्धकर्मणा योगारंभणतो विभ्रंशितः स योगतापसो भगवदाराधनलक्षणाच्च कथमितरया-
जात्यंतरणकुणक आसंगः साक्षान्निः श्रेयसप्रतिपक्षतया प्राकृपरित्यक्तदुस्त्यजहृदयाभिजातस्य तस्यैव मंत-
राय विहृतयोगारंभणस्य राजर्षेर्भरतस्य तावन्मृगार्भकपोषणपालनप्रीणनलालनानुषंगेणाविगणयत आत्मान
महिरिवारवुविलंदुरतिक्रमः कालः करालरभस आपद्यत २३ तदानीमपि पार्श्ववर्तिनमात्मजमिवानुशोचंतम
मिवाक्ष्यमाणो मृग एवाभिनिवेशितमनाविसृज्य लोकमिमं सह मृगेण कलेवरं मृतमनुनमृतजन्मानुस्मृतिरितरव-
न्मृगशरीरमवाप २४ तत्रापि हवा आत्मनो मृगत्वकारणं भगवदाराधनसमीहानुभावेनानुस्मृत्य मृगमनुतप्यमा-
न आह २५

कवदाभासमानेन भगवदाराधनलक्षणात् कर्मणश्च विभ्रंशितः प्रारब्धकर्मत्वे हेतुः कथमितरयेति साक्षात्स्वपुत्र-
वत्कथमासंगः स्यात् पूर्वपरित्यक्ता दुस्त्यजा औरसायेन अंतरायेण विहृतयोगारंभणयस्य आत्मानमविगणयतः आत्मचिंतामकुर्वतः
तावदेव तीव्रवेगः कालो मृत्युसमयश्चापद्यत २३ लोकं देहं मृगेण सहितं विसृज्य प्राकृतद्वयमृगशरीरमवाप कथं मृतः कलेवरं मृतमनु-
नमृतानविनशा पूर्वजन्मानुस्मृतिर्यस्य २४ आह स्वचित्ते २५

अहो कष्टं धाराणां मार्गाद्दृष्टोः हम् भ्रंशमेवाह यद्यनः विमुक्ताः समस्ताः संगायेन विविक्तं पुण्यारण्यं शरणं यस्य आत्मवतो धीरस्य मम मनः-
सर्वेषां भूतानां मात्मनि वासुदेवे समावेशितं च निश्चलं सत् आरात् दूरादेव सस्त्रावगलितं निःसृतम् केन समावेशितम् तस्यानुश्रवणादिष्व-
भियोगेन अभिनिवेशेन अशून्याः सकला यामायस्मिन् तेन कालेन २६ निगूढोऽनाविष्कृतो निर्वेदो येन शालवक्षोपलक्षितमृग्याम-
म् कालं जरात् यत्र हरिणो जातः तस्मात्पर्वतात् २७ आत्मैव सहचरो यस्य एकाकी प्रतीक्षमाणस्यैव प्रपञ्चः मृगत्वनिमित्तेति तीर्थोद-

अहो कष्टं भ्रष्टोऽहमात्मवतामनुपयात् यद्विमुक्तसमस्तसंगस्य विविक्तपुण्यारण्यशरणस्यात्मवत आत्मनि सर्वे-
षां मात्मनां भगवति वासुदेवे तदनुश्रवणमननसंकीर्तनाराधनानुस्मरणाभियोगेनाशून्यसकलयामेन समावे-
शितं समाहितं कालैर्येन मनस्तत्तु पुनर्ममाबुधस्यारान्मृगसक्तमनुपरिस्त्राव २६ इत्येवं निगूढनिर्वेदो विसृज्य
मृगीमातरं पुनर्भगवत्क्षेत्रमुपशमशीलमुनिगणदयितं शालग्रामपुलस्त्यपुलहाश्रमं कालं जरात्पत्याजगाम १७
तस्मिन्नपि कालं प्रतीक्षमाणः संगच्छन्मृगशमुद्दिग्नात्मसहचरशृङ्खलणवीरुधावर्तमानो मृगत्वनिमित्ताव-
सानमेव गणयन्मृगशरीरं तीर्थोदकक्लिन्नमुत्ससर्ज २८ इति श्रीभागवते महापुराणे पञ्चमस्कन्धे भरतच-
रिते अष्टमोऽध्यायः ८ श्रीशुक उवाच अथ कस्यचिद्दिजवरस्यांगिरः प्रवरस्य शमदमतपः स्वा-
ध्यायाध्ययनत्यागसंतीषतिति क्षाप्रश्चयविद्याऽनसूयात्मज्ञानानन्दयुक्तस्यात्मसदृशश्रुतशीलान्चाररूपोदार्य-
गुणाः नवसोदर्या अंगजावभूवुः मिथुनं च यवीयस्यां भायायाम् १ यस्तत्तत्र पुमांस्तपरमभागवतं राजर्षिप्र-
वरं भरतमुत्सृष्टमृगशरीरं चरन्मृगशरीरेण विप्रत्वं गतमाहुः २

केन क्लिन्नमार्द्रमर्धोदकस्थमित्यर्थः २८ इति पञ्चमेटी-

कायामष्टमोऽध्यायः ८ नवमेजडविप्रत्वे तस्य रागाद्यभावतः भद्रकालीपशुत्वेऽपि निर्विकारत्वमीर्यते १ पितुः प्राप्तात्मविज्ञानो भ-
रतो मृगतांगतः प्रारब्धकर्मवेगेन तदंते जडविप्रताम् २ अंगिरसगोत्रजानां प्रवरस्य श्रेष्ठस्य शमादियुक्तस्य त्यागोऽत्रातिख्यादिभ्योऽन्न-
दानादिविद्याकर्मविद्या आत्मज्ञानं देहादिव्यतिरिक्तं भाक्त्रात्मज्ञानम् आनन्दो धर्मसंपत्तिजः आत्मना सदृशः श्रुतादयोगुणायेषां ते
समानोदरानवपुत्रावभूवुः यवीयस्यां कनिष्ठायां च मिथुनं स्त्रीपुरुषयुग्मम् १ उत्सृष्टं मृगशरीरं येन तम् शूचीनां श्रीमतां गेहे योगप्र-

ष्टोऽभिजायत इति स्मृतेः २

ननापि नान्यसंगादात्मनो भ्रंशमाशंकमान आत्मानमुन्मत्तादिरूपेण दर्शयामासेत्यन्वयः किं कुर्वन् कर्मबंधविध्वंसनश्रवणस्मरणगुणानां विवर-
णं कथनं च यस्य तद्भगवतश्चरणारविंदयुगलं मनसा विशेषेण धारयन् प्रतिघातशंकायां हेतुः अनुस्मृतास्वायपूर्वजन्मनामा बलिः परंपरा येन
सः ३ पुत्रस्नेहेः नुबद्धमनो यस्य जडस्य गार्हस्थ्यानधिकारात् समावर्तनात् तान् संस्कारान् विदधानस्तमुपनीय उपनीतस्य पुनः शौचादीन् त-
स्यानभिप्रेतानां पशिक्षितवान् तत्र हेतुः अनुशिष्टेन हि भाव्यं पितुः सकाशात् पुत्रेणेति ४ सोऽपि च पितुः शिक्षा निर्वंधनिवृत्तये असंघीचीन

तत्रापि स्वजनसंगाच्च भृशमुद्भिजमानो भगवतः कर्मबंधविध्वंसनश्रवणस्मरणगुणविवरणचरणारविंदयुगलं म-
नसा विदधदात्मनः प्रतिघातमाशंकमानो भगवदनुग्रहेणानुस्मृतस्वपूर्वजन्मावलिरात्मानमुन्मत्तजडाधबधिर
स्वरूपेण दर्शयामास लोकस्य ३ तस्यापि हवा आत्मजस्य विषः पुत्रस्नेहो नुबद्धमना आसमावर्तनात् संस्कारान्य-
थापदेशं विदधान उपनीतस्य च पुनः शौचाच्चमनादीन् कर्मनियमाननभिप्रेतानां पशिक्षयत् अनुशिष्टेन हि भा-
व्यं पितुः पुत्रेणेति ४ स चापि तदुहपितुः सन्निधावेवासंघीचीनमिव स्मकरोति छंदोस्य ध्यापयिष्यन् सहव्याहृति-
भिः सप्रणवशिरस्त्रिपदींसा वित्रींश्च वासंतिका न्मासानधीयानमप्यसमवेतरूपं ग्राहयामास ५ एवं स्वतनुज-
आत्मन्यनुरागावेशितचित्तः शौचाध्ययनव्रतनियमगुर्वेन लशश्रूषणाद्यौपकुर्वाणककर्मण्यनभियुक्तान्यपि-
समनुशिष्टेन भाव्यमित्यसदाग्रहः पुत्रमनुशास्य स्वयं तावदनधिगते मनोरथः कालेनाप्रमत्तेन स्वयं गृह एव प्रमत्त
उपसंहृतः ६

मिव करोति स्म उपाकरणवेदव्रताद्यनंतरं श्रावणादिमासेषु वेदानध्यापयिष्यन्त्यादौ तावत् व्याहृतिभिः सह प्रणवशिर-
सहितं त्रिपदीं चैवादि चतुरो मासानधीयानमप्यसमवेतरूपं यथाभवत्येवं ग्राहयामास तावताऽपि कालेन स्वरातुपूर्व्यादियुक्तं व्याहृत्यादिना
त्यनागतमित्यर्थः ५ आत्मभूते स्वतनुजे अनुरागेणावेशितचित्तयेन शौचादीनि यान्यौपकुर्वाणकस्य सावधिबद्धचयंवतः कर्मणि-
तनानाभियुक्तानि अनादृतान्यापितेषु पुत्रं प्रत्यनुशास्यापि अग्रामपुत्राणां इत्यमनोरथः स्वयंकालेनापसंहृतः मृतइत्यर्थः अनुशासननिर्वंधेषु
नस्त्वमवहेतुमाह अनुशिष्टेन भाव्यमित्यसन्नयोग्य आग्रहो यस्य ६

सपत्न्यै समर्थ्य अनुसंस्थया अनुमरणेन सप्तम्यंतपाठेऽप्ययमेवार्थः न्यवत्सतनिवर्तितुमैच्छन्निवृत्ता इत्यर्थः ७ यदाऽभिभाष्यमाणस्त-
दा तदनुसूपाणि प्रभाषते मूल्यमंतरेण बलात् यत्कर्म कार्यते सा विष्टिः वेतनं मूल्यं विष्ट्यादिभिरुपसादितमन्नमभ्यवहरति परं भुंक्ते केवलं
न त्विन्द्रियप्रीतये ८ अत्र हेतुद्वयमाह नित्यं सदा निवृत्तं निमित्तं यस्मात् उत्पादकशून्यः स्वसिद्धः अभिव्यंजकशून्यः विशुद्धः केवलो योऽ-
नुभवः स एवानंदरूपः स्वात्मा तस्य लाभः एवं भूतोऽहमिति ज्ञानंतस्याधिगमः प्राप्तिरस्ति यस्य हं हानि सन्मानावमानादीनि तद्देतुकयोः

अथ यवीयसी द्विजसती स्वर्गार्थं जातं मिथुनं सपत्न्या उपन्यस्य स्वयमनुसंस्थया पतिलोकमगात् पितर्युपरतेष्वा-
तर एनमतत्प्रभावविदस्त्रय्यां विद्यायामेव पर्यवसितमतयो न परविद्यायां जडमतिरिति भ्रातुरनुशासना निर्वधा-
न्यवत्सत ७ सच्चप्राकृतैर्द्विपदपशुभिरुन्मत्तजडबधिरेत्यभिभाष्यमाणो यदा तदनुसूपाणि प्रभाषते कर्मा-
णिसच्चकार्यमाणः परेच्छया करोति विष्टितो वेतनतो वा याच्न्याय हच्छया वोपसादितमल्पं बहुमिष्टं कदन्नं वाऽ-
भ्यवहरति परं नैन्द्रियप्रीतिनिमित्तम् ८ नित्यनिवृत्तनिमित्तस्वसिद्धविशुद्धानुभवानंदस्वात्मलाभाधिगमः
स्रवदुःखयोरर्द्धहनिमित्तयोरसंभावितदेहाभिमानः ९ शीतोष्णावातवर्षेषु वृषडवानावृतांगः पीनः संहननां-
गः स्थंडिलसंवेशनानुन्मर्दनामज्जनरजसामहामणिरिवानभिव्यक्तब्रह्मवर्चसः कुपटावृतकटिरुपवीतेनो-
रुमषिणा द्विजातिरिति ब्रह्मबंधुरिति संज्ञया अतज्ज्ञजनावमतो विचचार १०

स्रवदुःखयोरर्द्धहनिमित्तयोरसंभावितदेहाभिमानः तस्मा-
न्नैन्द्रियप्रीतिनिमित्तमभ्यवहरतीत्यन्वयः ९ अतएव शीतोष्णादिष्वनावृतांगः विचचारेत्यन्वयः कीदृशः पुनः पुष्टः संहननांगः संहन्यंते
निविडीभवन्ति स्म अंगानियस्य कठिनावयव इत्यर्थः स्थंडिलसंवेशनं भूमिशयनम् अनुन्मर्दनं मर्दनाभावः अमज्जनं स्नानाभावः तैर्यद्रजः
तेनाप्रकटं ब्रह्मवर्चसं ब्राह्मंतेजो यस्य यथामहामणिरनभिव्यक्तते जाभवति कुत्सितेन पटेनावृता कटिर्यस्य उरुमषिणा अतिमलिनेन तत्त्व-
तस्तं न जानंति ये तैर्जनैरवमतः सन् १०

यदातुपरेत्यः कर्ममूल्येनाहारमपेक्षमाणोभवतितदाकेदारकर्मणिशालिसेवेकदमविलोडनादौआहारप्रलोभनेननियुक्तः सन् करोति किंतु -
अत्रकदमस्यप्रक्षेपेक्षेचंसमंभवेत् इतः उद्धरणेविषमंस्यादित्यादिनवेदभ्रातृभिर्दत्तान्कणादीनप्यमृतवद्भुक्तेकणाश्वूर्णतंडुलाः पिण्याकं-
तिलयंचोत्तरंतिलकिट्टम् फलीकरणंतुषाः कुल्माषाः कीटदष्टामाषाः स्यालीपुरीषंस्यालीलग्नंदग्धान्नम् ११ तस्यरागादिग्राहित्यमलो-
ल्यंचैवमीरितम् अथान्यच्चरितंमाहचिचंमृत्यावसंभ्रमः वृषलपतिः शूद्रसामंतश्चोरराजः आलभतआलभ्युप्रवृत्तः १२ देवादेधन-

यदातुपरतआहारंकर्मवेतनतर्ह्यहमानः स्वभ्रातृभिरपिकेदारकर्मणिनिरूपितस्तदपिकरोति किंतुनसमविषम-
न्यूनमधिकमितिवेदकणापिण्याकफलीकरणकुल्माषस्यालीपुरीषादीन्यप्यमृतवदभ्यवहरति ११ अथकदा
चित्कश्चिद्वृषलपतिर्भद्रकाल्यैपुरुषपशुमालभतापत्यकामः १२ तस्यहर्देवमुक्तस्यपशोः पदवीतदनुचराः परि-
धावंतोनिशानिशीयसमयेतमसावृतायामनधिगतपशवः आकस्मिकेनविधिनाकेदारानूवीरासनेनमृगवराहा-
दिभ्यः संरक्षमाणमंगिरः प्रवरस्कृतमपश्यन् १३ अथतएनमनवद्यलक्षणमवमृश्यभर्तृकर्मनिष्पत्तिमन्यमा-
नावधारशनयाचंडिकागृहमुपनिन्युमुदाविकसितवदनाः १४ अथपणयस्तंस्वविधिनाः भिषिच्यहृतवारासा-
च्छाद्यभूषणालेपसकृतिलकादिभिरुपस्कृतंमुक्तवंतंधूपदीपमाल्यलाजकिसलयंकुरफलोपहारोपेतयावैशससं-
स्थयामहतागीतस्तुतिमृदंगपणवद्योषेणचपुरुषपशुभद्रकाल्याः पुरतउपवेशयामासुः १५ अथवृषलराजप-
णिः पुरुषपशोरसृगासवेनदेवींभद्रकालीयक्ष्यमाणस्तदभिमंत्रितमसिमतिकरालनिशितमुपाददे १६

विमुक्तस्यपशोः तमसान्याप्तायांनिशितवापिनिशीयसमये अर्द्धरात्रावसरे आकस्मिकोदेवनिर्मितः विधिः प्रकारस्तेनवीरासनेनऊर्ध्वाव-
स्थानेन १३ अवमृश्यज्ञात्वा १४ पणयः चोराः अहतेननूतनेनउपस्कृतमलंकृतम् वैशससंस्थयाहिंसाविधानेनगीतादिद्योषेणसह १५
वृषलराजस्यपणिः पुरोहितत्वेनवर्तमानश्चोरः तदभिमंत्रितंभद्रकालीमंत्राभिमंत्रितम् १६ ७ ७ ७ ७

धनमदएवरजः तेनोत्सिक्तं त्यक्तमर्यादं मनो येषां भगवत्कलायुक्तं वीराणां ब्राह्मणानां कुलं तुच्छीकृत्य यथेच्छं वर्तमानानां यत्कर्म तदुपलभ्य दे-
वी उच्चचाट प्रतिमां त्यक्त्वा बहिर्निर्गता कथं भूतमालंभनम् सूनायामपि आपत्कालेः नुज्ञातायामपि हिंसायामननुज्ञातं भद्रकाली त्वंतं ग-
द्यम् १७ अमर्षोपराधासहनरोषश्च वपुषो दाहनं तयोरावेशस्तस्य रभसेन वेगेन विलसित उत्तंभितो भृकुटिलक्षणे विटपः शारवाकुटिलादं-
द्राश्च अरुणानीक्षणा नितेषां च आटोपः संश्रमस्तेनातिभयानकं वदनं यस्याः इदं तु जगद्धंतुमुद्यते वमहांतमदृहा संसनादं हासंततः स्थानादु-
त्पत्य विहङ्गानि छिन्ना निशीर्षाणि येषां गणेन परिवारेण सह शिरांसि एव कंदुकानि तेषां लीलया चिक्कीडे च १८ ननु कथं देव्या राधकानामेव

इति तेषां वृषलानां रजस्तमः प्रकृतीनां धनमदरज उत्सिक्तमनसां भगवत्कलावीरकुलं कदर्थं कृत्योत्पयेन स्वैरं विहर-
तां हिंसा विहाराणां कर्मातिदारुणं यद्ब्रह्मभूतस्य साक्षाद्ब्रह्मर्षिस्तस्य निर्वैरस्य सर्वभूतसहृदः सूनायामप्यननु-
मतमालंभनं तदुपलभ्य ब्रह्मतेजसा अतिदुर्विषहेण दंदह्यमानेन वपुषा सहसोच्चचाटसेव देवी भद्रकाली १७ भृ-
शममर्षरोषावेश रभसविलसितभृकुटिविटपकुटिलदंष्ट्रा रूणेक्षणाटोपातिभयानकवदनाहंतु कामेवेदं महाः इ-
हा समतिसंरंभेण विमुंचंती तत उत्पत्य पापीयसां दुष्टानां तेनैवासिनाविहङ्ग शीर्ष्णां गलात्स्ववंतमसृगासवमत्युष्णां
सहगणेन निपीयाति पानमदविह्वलोच्चैस्तरां स्वपार्श्वैः सह जगौ ननर्तच विजहार च शिरः कंदुकलीलया १८ ए-
वमेवरवलुमहदभिचारातिक्कमः कारुर्येनात्मने फलति १९ नवा एतद्विष्णुदत्तमहदद्भुतं यदसंश्रमः स्वशिरश्च्छे-
दन आपतितेऽपि विमुक्तदेहाद्यात्मभावसहृदहृदयग्रंथीनां सर्वसत्त्वसहृदात्मनां निर्वैराणां साक्षाद्भगवता अ-
निमिषारिवरायुधेनाप्रमत्तेन तैस्तेभ्यो वैः परिरक्ष्यमाणानां तत्पादमूलमकुतश्चिद्रयमुपसृतानां भागवतपरम-
हंसानाम् २० इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे जडभरतचरितं नाम नवमोऽध्यायः ९ विपरीतं फलं तत्राह

एवमेवेति महत्सु अभिचाररूपोऽतिक्कमः अपराधः १९ नन्वसंभावितमिदमेवं यन्मरणेऽप्यव्याकुलत्वं मारकेषु च क्रोधाभाव इत्यादितत्राह
नवा इति विमुक्तो देहाद्यात्मभावलक्षणः सहृदो हृदयग्रंथिर्यैः सर्वसत्त्वानां सहृदः आत्मानश्च ये तेषां न च तेषां देहाद्यभिमानसद्भावेऽपि म-
रणादिभयमस्तीत्याह साक्षाद्भगवताऽभितोरक्ष्यमाणानाम् केन अनिमिषः कालः स एव अरिचक्रंतेन वरायुधेन तैस्तेभ्यो वैश्च अंतर्ध्यामित-
या प्रवर्त्यमानैर्भद्रकाल्यादिरूपैः नकुतश्चिद्रयमप्ययस्मिन् भागवतानां भगवदुपासकानां परमहंसानाम् २० इति पंचमस्कंधे टीकायां न

दशमेषिपताराज्ञाशिबिकांस्वांवहन्मुनिः स्वदुर्वादानुवादेनविज्ञायाश्रमसादितः १ एवंभूताविकारित्वमज्ञसर्वज्ञयोःसमम् इतिसर्वज्ञ-
तासिस्त्वैरहगणकयेरणम् २ रहगणोनामसिंधुसौवीरदेशयोः राजातत्वजिज्ञासुः कपिलाश्रमंयदागच्छतिस्मत्तदायहत्तंतदाह अयेति
इक्षुमत्यानद्यास्तीरितेषांशिबिकावाहानांकुलस्यनायेनएषगौरिवरवरदवचभारं वोढुंसमर्थइतिधियापूर्वयेकेचनविष्टाबलात् गृहीतास्तेःस
हप्रसमंबलात् गृहीतःसन् अतदर्होऽपिसमहानुभावः शिबिकामुवाहेत्यन्वयः १ हिंसापरिहारार्थमिषुमात्रप्रदेशावलोकस्यानुपश्चात्त्या-

श्रीशुकउवाच अयसिंधुसौवीरपतेरहगणस्यव्रजतइक्षुमत्यास्तदेतत्कुलपतिनाशिबिकावाहपुरुषान्वेषण
समयेदेवेनोपसादितःसहजवरउपलब्धएषपीवायुवासंहननांगोगोरवरबद्धुरं वोढुमलमितिपूर्वविष्टिगृहीतैःसह-
गृहीतःप्रसममतदर्हउवाहशिबिकांसहमहाऽनुभावः १ यदाहद्विजवरस्येषुमात्रावलोकानुगतेनसमाहितापुरुषग-
तिस्तदाविषमगतांशिबिकारहगणउपधार्यपुरुषानधिवहतआहहेवोदारःसाध्वतिक्रमताकिमितिविषममुत्पतेयान
मिति २ अयतईश्वरवचःसोपालंभमुपाकर्ण्योपायतुरीयाच्छंकितमनसस्तविज्ञापयांबभूवुः ३ नवयनरदेवमम
त्ताभवन्नियमानुपयाःसाध्वेववहामःअयमधुनैवनियुक्तोऽपिनद्रुतंव्रजतिनानेनसहवोढुमुहवयंपारयामइति ४
सांसर्गिकोदोषएवनूनमेकस्यापिसर्वेषांसंसर्गिकाणांभवितुमर्हतीतिनिश्चित्यनिशम्यरूपणवचोराजारहगणउ-
पासितवृद्धोऽपिनिसर्गेणंबलात्कृतईषदुल्यितमन्युरविस्पष्टब्रह्मतेजसंजातवेदसमिवरजसावृतमतिराह ५

गतिस्तस्याहेतुभूतायाःपुरुषाणांगतिर्नसम्यगाहिताएकरूपानांभूत् २ सोपालंभंसाक्षेपम् सामदानभेददंडेषुउपायेषुचतुर्थ्याच्छंकितचि-
त्ताः ३ भवन्नियमानुपयाःत्वदाज्ञानुवर्तिनःनपारयामःनशकुमः ४ रूपणानांवचोनिशम्यसांसर्गिकःसंसर्गनिमित्तःएकस्यापि-
दोषःसर्वेषामेवभवितुमर्हतीतिनिश्चित्यरहगणआहेत्यन्वयःकथंभूतःउपासितावृद्धायेनसोऽपिस्वभावेनबलात्परवशःकृतःसन् कथं
भूतंमत्याह नस्पष्टब्रह्मतेजोयस्मिन् भस्मनाच्छन्नमग्निमिवस्थितम् ५ ७, ७, ७, ७,

भ्रातरितिसंबोधनमाक्षेपाभिप्रायम् व्यक्तं निश्चितमुरु अधिकं परिश्रान्तोऽसीत्यादीनि विपरीतार्थानि षड्वाक्यानि ऊहिवान् प्रापितवान् तत्रापि सूचिरम् जरसा च बद्धत्वेन संघट्टिनः सहचराः बहुयथाभवत्येवं विप्रलब्धोऽपि वक्रोक्त्या उपहसितोऽपि तूष्णीमुवाहेत्यन्वयः तूष्णीभावे हेतुः अविद्यारचिताद्रव्यादयो यस्मिन् स्वचरमकलेवरे नाध्यारोपितो मिथ्याप्रत्ययो येन तत्र द्रव्याणि महाभूतानि गुणा इन्द्रियाणि कर्माणि पुण्यपापानि आशयोंऽतः करणं यतः ब्रह्मभूतः ६ मामनादृत्य भर्तुः स्वामिनो मम शासनमाज्ञामतिक्रामसि चिकित्सां शास्तिम् दंडपाणि र्यमो यथा जनसमूहस्य शास्तिं करोति यथा स्वां प्रकृतिमप्रमत्तताम् ७ अबद्धमनन्वितम् नरदेवोऽहमित्यभिमानो यस्य तम् अनुविद्धेन संगुणितेन तिरस्कृतः अशेषः संपूर्णो भगवतः प्रियो निकेत आश्रयो येन तं यद्वाऽशेषाणां भगवत्प्रियाणां निकेतः सर्वेषां भूतानां स्रहश्च आत्मा च

अहो कष्टं भ्रातर्व्यक्तमुरुपरिश्रान्तो दीर्घमध्वानमेक एव ऊहिवान् सूचिरं नातिपीवानसंहननांगो जरसा चोपद्रुतो भवान्सरवेनो एवापर एते संघट्टिन इति बहुविप्रलब्धोऽप्यविद्यया विहितद्रव्यगुणकर्माशयस्वचरमकलेवरेऽवस्तुनिसंस्थानविशेषेऽहं मेत्यनध्यारोपितमिथ्याप्रत्ययो ब्रह्मभूतस्तूष्णीं शिविकां पूर्ववदुवाह ६ अथ पुनः स्वशिविकायां विषमगतायां प्रकुपित उवाच रहूगणः किमिदमरेत्वं जीवन्मृतौ मां कदर्थी कृत्य भर्तुं शासनमतिक्रामसि प्रमत्तस्य च ते करोमि चिकित्सां दंडपाणि रिव जनताया यथा प्रकृतिं स्वां भजिष्यस इति ७ एवं बद्धबद्धमपि भाषमाणं नरदेवाभिमानं रजसा तमसाऽनुविद्धेन मदेन तिरस्कृता शेषभगवत्प्रिय निकेतं पंडितमानिनं स भगवान् ब्राह्मणो ब्रह्मभूतः सर्वभूतस्रहदात्मा योगेश्वर चर्यायामतिव्युत्पन्नमतिः स्मयमान इव विगतस्मयमिदमाह ८ ब्रह्मण उवाच त्वयोदितं व्यक्तमविप्रलब्धं भर्तुः समेस्याद्यदिवीरभारः गंतुर्यदि स्यादधिगम्य मध्वापी वेति राशौ न विदां प्रवादः ९

योगेश्वराणां चर्या जडादिवत् आचरणं तस्यां चात्यंतं व्युत्पन्ना परिचिता मतिर्यस्य सतं स्मयमानः हसन्निवेति मुरवप्रसन्ति र्योत्यते विगतस्मयः गतगर्वः ८ तत्र वक्रोक्त्या यदुक्तं त्वं न श्रान्तः न च दीर्घमध्वानमागत इति तत्रोत्तरमाह त्वया यदुदितमुक्तं श्रमादिना स्तीति तद्व्यक्तं स्फुटं तत्तथैव अविप्रलब्धं विप्रलंभो न भवति तदेवाह हेवीर यदि भारो नाम कश्चित् स्यात् स च भर्तुर्वोदुर्देहस्य यदि स्यात् स च मे यदि प्रसक्तः स्यात् तर्हीदानीं भाराभावात् विप्रलंभः स्यात् न त्वेतदस्ति भारस्य वोदुश्चानिरूप्यत्वात् मम च तत्संबंधाभावात् तथा गंतुरधिगम्यं प्राप्य मध्वावायदि स्यात् अन्धेति पाठे साक्षात्परमार्थतः तच्च मे यदि स्यादित्यादियोज्यम् यत्त्वयोक्तं नातिपीवेति तत्राह चेतनमुद्दिश्य त्वं पीवेति प्रवादो विदां विदुषां न भवति किंतु मूर्खाणां यतोऽयं प्रवादो राशौ भूतसंघे देहे एव न त्वात्मनि देह एव पीनो नाहमित्यर्थः ९

एतत्पंचयति स्थौल्यमिति कलिः कलहः अहंकारेण मदश्च देहेन सह तदभिमानेन जातस्य हि भवन्ति मम तु निराभिमानस्य न संति यदा देहे जा-
ते यो जातस्तस्यैव तानि मम तु तत्र न जातस्य न संति १० यच्चोक्तं जीवन्मृतोः सीतितत्राप्याह जीवन्मृतत्वं न केवलं मम किंतु विकृतस्य सर्वस्य प-
रिणामिनो दृष्टम् यद्यस्माद्विकृतं प्रतिक्षणमाद्यंतवत् यदुक्तं भर्तृशासनमतिचरसीतितत्राह स्वस्वाम्यं च तयोर्भावः सत्ता हेतु इत्ययत्र पक्षे धु-
वः यदि व्यवस्थितस्यादित्यर्थः तर्हि विधिनियोगः कृत्यं कर्म तयोर्योगो ध्रुव उच्यते उचितो भवति उच्च समवाये इति धातुः यदितु तव राज्यं भंशो म-
म च राज्यं स्यात् तदा सर्वमेतद्विपरीतं स्यादित्यर्थः ११ ननु यावद्राजाः हंता वत्तव स्वामी भवाम्येवेति चेत्तत्राह विशेषो राजभृत्यादिभेदस्तं बुद्धे-
र्विवरं भवकांश्च व्यवहारादन्यन्न पश्यामि मना कूर्दपि अथापि तवायमभिमानश्चेत्तर्हि ब्रूहि किं ते करवामेति १२ यच्चोक्तं प्रमत्तस्य ते चिकित्सां

स्थौल्यं कार्यं व्याधय आधयश्चक्षुर्नृत्तमयं कलिरिच्छाजरा च निद्रारतिर्मन्युरहं मदः शत्रो देहेन जातस्य हि मे न-
संति १० जीवन्मृतत्वं नियमेन राजन्नाद्यंतवद्यद्विकृतस्य दृष्टम् स्वस्वाम्यभावो ध्रुव इत्ययत्र तर्ह्युच्यतेऽसौ वि-
धिकृत्ययोगः ११ विशेषबुद्धेर्विवरं मनाश्च पश्यामि यन्न व्यवहारतोऽन्यत् कर्तृश्वरस्तत्र किमी शितव्यं तथापि
राजन् करवाम किं ते १२ उत्तमत्तमजडवत्स्वसंस्थां गतस्य मे वीरचिकित्सितेन अर्थः कियान् भवता शिक्षितेन
स्तब्धप्रमत्तस्य च पितृपेषः १३ श्रीशुक उवाच एतावदनुवादपरिभाषया प्रत्युदीर्य मुनिवर उपशमशील
उपरतानात्म्यनिमित्त उपभोगेन कर्मरथं व्यपय नृराजयानमपि तयोवाह १४ सचापि पांडवेयसिंधुसौ वीरपतिस्तत्त्व
जिज्ञासायां सम्यक् शब्दयाः धिकृताधिकारस्तत्तद्देयग्रंथिविमोचनं हि जवच आश्रुत्य बहुयोगग्रंथसंमतं त्वरयाः
वरुह्य शिरसा पादमूलमुपसृतः क्षमापयन् विगतनृपदेव स्मय उवाच १५ करोमि यथा स्वां प्रकृतिं भजिष्य स इति तत्राह उच्य-

त्तादिवद्वर्तमानस्य वस्तुतः स्वसंस्थां ब्रह्मभावं गतस्य भवता कृतेन चिकित्सितेन दंडेन शिक्षितेन वा कियानर्थः मुक्तस्यार्थानर्थयोरसंभवात् य-
दि पुनरहं न मुक्तः किंतु प्रमत्तः स्तब्ध एव तथाऽपि मम शिक्षादिकं पितृपेषणवद्यर्थमित्यर्थः न हि जडस्वभावः शिक्षयाऽपि पटुं कर्तुं शक्यत इति
१३ अनुवादरूपया परिभाषया भाषणेन तं प्रत्युत्तरं दत्वा उपरतमनात्म्ये देहात्मत्वे निमित्तमविद्यायस्य आरब्धफलं कर्मक्षयम् १४ हे पांडवेय
सम्यक्कृत्या शब्दात्तयैव तत्त्वजिज्ञासां प्राप्तोऽधिकारो येन यथादर्शपूर्णमासाधिकृतस्यैव गोदोहनेन पशुकामस्यापः प्रणयेदिति गुणफलसंबन्धेः
अधिकारः एवं सात्त्विकशब्दायामधिकृतस्यैवास्यामधिकार इत्यर्थः बहुयोगग्रंथसंमतं हि जस्य तद्वत् श्रुत्वा विगतो नृपदेवोऽधिराज इति गर्वायस्य १५

द्विजानांमध्येकतमः यतः सूत्रमुपवीतं विभर्षि यद्वादत्तावेयादीनांमध्येकतमोऽवधूतः इहापिकस्माद्देतोः प्राप्तः नोऽस्माकंक्षेमायचेत्याप्तः तर्हि श-
 क्लः कपिलो मुनिर्न भवसिकिम् उतेति वितर्के १६ किमनया चिंतया शिबिकां तावद्दहामीति चेदत आह नाहमिति वित्तपः कुबेरः १७ यस्मात् भृ-
 शंशं केतस्मात्कस्त्वमित्यादि प्रश्नानामुत्तरं ब्रूहि निगूढं पिहितं विज्ञानरूपं वीर्यं प्रभावो येन अपारः अनंतमहिमा तत्र हेतुः नो मनसाऽपि भेत्तुं न क्षमं
 न शक्यम् किं भेत्तुमित्यपेक्षायामाह तेवचांसीति यद्वा मनसा युक्ताः सूक्ष्मदृष्टयोऽपि भेत्तुं न शक्नुवन्तीत्यर्थः १८ स्वस्थज्ञानार्थितां दर्शयति
 अहं चेति इह संसारे यत् अरणं शरणं तत्किमिति प्रष्टुं प्रवृत्तोऽस्मि ज्ञानशक्त्याऽवतीर्णं कपिलम् १९ स एव भवान् किं स्वदेवं विचरति गृहा विष्टः क-
 थं विचक्षीत पश्येत् २० एवं तत्स्वरूपं पृच्छात् दुक्तोत्तराण्याक्षिपति तत्र यदुक्तं मम श्रमो नास्तीति तत्राह दृष्ट इति आत्मनो मे अनुमन्ये अनुमिमे अ-

कस्त्वं निगूढश्चरसि द्विजानां विभर्षि सूत्रं कतमोऽवधूतः कस्यासि कुत्रत्य इहापि कस्मात्क्षेमाय न श्वेदसि नो तशक्लः
 १६ नाहं विशंके सरराज वज्रान्नत्र्यक्षशूलान्नयमस्य दंडात् नाग्न्यर्कसोमानिलवित्तपास्त्राच्छंके भृशं ब्रह्मकुलाव-
 मानात् १७ तद्ब्रूय संगोजडवन्निगूढविज्ञानवीर्यो विचरस्य पारः वचांसि योगग्रथितानि साधोननः क्षमं ते मनसाऽ-
 पि भेत्तुम् १८ अहं च योगेश्वरमात्मतत्त्वविदां मुनीनां परमं गुरुं वै प्रष्टुं प्रवृत्तः किमिह अरणं तत्साक्षाद्भरिज्ञानकलाऽ-
 वतीर्णम् १९ सर्वे भवौल्लोकनिरीक्षणार्थमव्यक्तलिंगो विचरत्यपि स्वित् योगेश्वराणां गतिमंदबुद्धिः कथं विचक्षीत
 गृहानुबंधः २० दृष्टः श्रमः कर्मत आत्मनो मे भर्तुं गंतुं भवतश्चानुमन्ये यथाऽसतोदानयनाद्यभावात्समूलदृष्टो व्यवहार
 मार्गः २१ स्थाल्याग्नितापात्पयसोऽभितापस्तत्तापतस्तंडुलगर्भरंधिः देहेंद्रियास्वाशयसन्निकर्षात्तत्संसृतिः पुरुषस्या
 नुरोधात् २२ नुमानं चैवम् भवान्भारवाहनादिनाथांतः कर्तृत्वात्त्यः कर्ता स आभ्यति यथाऽहं युद्धादिकर्ता इति नन्विदं व्यवहारमात्रं न तु

सत्यंतदुक्तं व्यवहारतोऽन्यन्नपश्यामेति तत्राह यथेति व्यवहारमार्गः प्रपंचः समूलः सप्रमाणक एवेष्टः यथायथावत् असताघटादिना उदकान-
 यनादेरभावात् एवं प्रयोगः प्रपंचः सत्यः अर्थक्रियाकारित्वात् यः पुनरसत्यः नासावर्थक्रियाकारी यथामिथ्याघटादिरिति २१ यदुक्तमुपाधिधर्माः
 स्थौल्यादयो मे न वस्तुतः संतीति औपाधिकत्वेऽपि सत्यत्वं किं वा स्यादित्याह स्थाल्या अग्निना तापात्तन्मध्यवर्तिनः क्षीरस्य तापः तस्य तापात्तंडुला-
 नां बहिर्भागस्य ततस्तद्गर्भस्य च रंधिः पाकः न चात्र किंचिन्मिथ्या एवं देहादिभिः सन्निकर्षात्संबंधात्तन्निमित्तात्संसृतिः पुरुषस्य भवति असवः-
 प्राणाः आशयो मनः अनुरोधादुपाधिधर्मानुवृत्तेन तथा हि निदाघादिना देहेतमे इन्द्रियाणां तापः ततः प्राणस्य ततो मनस इत्येवं यथायथमूह्यम् २२

यदुक्तं स्वस्वाम्यभावोऽधुवदिति तत्राह शास्त्रेति अधुवत्वेऽपि यदा यो नृपतिः सप्रजानां शास्त्रागोपाचयचोक्तं स्वध्यादेः शिक्षापिष्टपेपदिति त-
त्राह योऽच्युतस्य किंकरः सपिष्टं नपिनष्टि निष्फलं न करोति स्वधत्वाद्यनपगमेऽपि शास्त्ररीश्वराज्ञासंपादनैर्नैव सफलत्वात् तदाह स्वधर्मरूप
मच्युतस्याराधनं कुर्वन् न्यस्मादघौघं निजहाति २३ यस्मादेवं ममत्वदुक्तं विपरीतं प्रतिभाति तत्तस्मात् नरदेवाभिमानमदेन तुच्छीकृताः तिरस्कृ-
ताः सत्तमाभवाद्वाप्येन तस्य मेमैवीदृशं स्तेहयुक्तां हृष्टं कृषीष्टकरोतु सतामवज्ञारूपं पापं यथातरिष्यामि २४ ननु ममावज्ञाकृतविकाराभावात्
कुतः पापं तत्राह नेति यद्यपि तव विक्रियानास्ति विश्वस्य सद्दृष्ट्वा सौ सखा च तस्य अतः सर्वत्र साम्येन स्वदेहे विगताभिमानस्य तथाऽपि महताम

शास्त्राऽभिगोपानृपतिः प्रजानां यः किं करोवैनपिनष्टिपिष्टम् स्वधर्ममाराधनमच्युतस्य यदीहमानो निजहा-
त्यघौघम् २३ तन्मेभवान्नरदेवाभिमानमदेन तुच्छीकृतसत्तमस्य कृषीष्टं मेवीदृशमार्तबंधो यथातरे सदव-
ध्यानमहः २४ नविक्रिया विश्वसद्दत्सरवस्य साम्येन वीताभिमाने सत्तवापि महद्भिमानात् स्वकृतादिमादृकन-
श्यत्यदूरादपिशूलपाणिः २५ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे दशमोऽध्यायः १० ब्राह्मणउ-
वाच अकोविदः कोविदवाद्वादान् वदस्यथो नातिविदां वरिष्ठः न सूरयो हि ब्यवहारमेतंतत्त्वावमर्शेन सहा
मनंति १ तथैव राजन् नुरुगाहमेधवितानविद्योरुविजृम्भितेषु न वेदवादेषु हितत्ववादः प्रायेण शब्दो नुचकास्ति
साधुः २

वमानात्मादशो विनश्यति अदूरात्क्षिपंशूलपाणिरिति समर्थः २५ इति पंचमोऽध्यायः दशमोऽध्यायः

१० एकादशोऽनुसंधेयोरहगणमहीभृता उपादिशत्यरं ज्ञानं सयोगीति निगद्यते १ अकोविदः अविदानपित्वं कोविदानां वादा उद्बुद्धाणिका-
स्तनुत्यान्वादानेव वदसि अथो अतः अत्यंतं विदुषां मध्ये श्रेष्ठो न भवसि कुतः हियस्मात् यं स्वामिपृत्यादिलौकिकव्यवहारं त्वं सत्यमात्मा
तंसूरयस्तत्त्वविचारणसहनवदंति किं त्वविचारसंदरं वदंति अतो न सत्यः १ वेदिकोऽपि कर्मव्यवहारो न सत्य इत्याह तथैवेति उरुगोगाहो-
गृहसंबन्धिनो मेधायज्ञास्तेषां वितानो विस्तारः तद्विषयास्तु वद्यास्तु उरु अधिकं विजृम्भितेषु विलसितेषु वेदवादिषु तत्त्ववादः नुनिश्चितं न च का-
स्ति न प्रकाशते तथाच श्रुतिः नेह नानास्ति किंच नेत्यादि शब्दो हिंसादिभूत्यः साधुः रागादिभूत्यश्च प्रायेणोति ईश्वरार्पितकर्मणां परमार्थं फ-

लत्वाभिप्रायेणोक्तम् २

ननु श्रुतवेदांतस्यापि पुंसः कर्मसम्पत्तेः कथमसत्यतातत्राह नेति साक्षाद्यथावत्तत्त्वज्ञानायवरीयस्योऽपि वेदांतवाचस्तस्य न सम्यगासन-
 वभूवुः स्वप्नेयानिरुक्तिस्तथास्वप्नदृष्टान्तेन दृश्यत्वादिहेतुना स्वप्नमेव हेयत्वेनानुमितं तस्य न स्यात् ३ एवं प्रपञ्चस्य सत्यत्वं तदुक्तं निराकृत्य सं-
 सारस्यापि तदुक्तां सत्यतां निराकर्तुं तस्य मनोनिमित्ततामाह यावदित्यादिना यावत्समाप्ति मनोयावद्भज आदिभिर्गुणैरनुरुद्धं वशीकृतं भवति
 तावत्तन्मनो निरंकुशं सत्पुरुषस्य कुशलं धर्मभितरमधर्मं वा आतनोति कैः चेतोभिः ज्ञानेन्द्रियैः आकूतिभिः कर्मेन्द्रियैश्च ४ ततश्च धर्माधर्म-
 वासनायुक्तं तदेवानेकदेहादिवैचित्र्यं करोतीत्याह स इति पुंस्त्वमात्मशब्दविशेषणत्वेन तन्मन इत्यर्थः वासनायुक्त आत्मोपाधित्वादात्मा अतो
 विषयैरुपरक्तोऽनुविद्धः अतो गुणप्रवाहः गुणैरितस्ततश्चाल्यमानः अतएव विकृतः कामादिपरिणामवान् षोडशात्मा षोडशकलास्तभूतैर्द्रिय-
 रूपास्तु मुख्यः पृथक् नामभिः सह पृथक् रूपभेदं देवतिर्यगादिरूपं बिभ्रत् अंतर्बहिष्वमुत्कृष्टत्वं निरुष्टत्वं च पुरैस्तैरेव देहैः हेतुभूतैस्तनोति

नयस्य तत्त्वग्रहणाय साक्षाद्वरीयसीरपि वाचः समासन् स्वप्ने निरुक्त्या गृहमेधिसौरव्यं नयस्य हेयानुमितं स्वयं स्यात्
 ३ यावन्मनोरजसापूरुषस्य सत्वेन वा तमसा वाऽनुरुद्धम् चेतोभिराकूतिभिरातनोति निरंकुशं कुशलं चेतरे वा ४
 स वासनात्मा विषयो परक्तो गुणप्रवाहो विकृतः षोडशात्मा बिभ्रत् पृथक् नामभिरूपभेदं तर्बहिष्वच पुरैस्तनोति ५ दुः-
 रवंसरवं व्यतिरिक्तं च तीव्रं कालोपपन्नं फलमाव्यनक्ति आलिंग्यमायारचितं तन्तरात्मा स्वदेहिनं संसृतिचक्रकूटः ६
 तावानयं व्यवहारः सदा विः क्षेत्रज्ञसाक्ष्यो भवति स्थूलसूक्ष्मः तस्मान्मनो लिंगमदो वदंति गुणा गुणत्वस्य परोवरस्य
 ७ गुणानुरक्तं व्यसनाय जंतोः क्षेमाय नैर्गुण्यमथो मनैः स्यात् यथा प्रदीपो घृतवर्ति मश्मन् शिरवाः सधूमा भजति तदन्य-
 दास्वम्

नामभिरित्यत्रे फलोपेदीर्घाभाव आर्षः ५ फलं च तदनु रूपं करोतीत्याह दुःखं सरवं व्यतिरिक्तं च मोहं तीव्रं दुर्निवारं कालमाप्तं फ-
 लं सर्वतोऽभिव्यनक्ति सृजति ननु जडः कथं सृजति तत्राह स्वदेहिनमा लिंग्य आलिंगने कारणमाह माययारचितं अंतरात्मा जीवोपाधिः उपाधितामा-
 ह संसृतिचक्रे कूटयति छलयतीति तथा यथा ग्रामकूटक इति ६ एवमयं मनो निबंधनः संसारो जीवे फलतीत्याह तावानिति आविः प्रकाशमानः स-
 दाक्षेत्रज्ञस्य साक्ष्यः दृश्यो भवति स्थूलसूक्ष्मः जाग्रत्स्वप्नरूपः मनसः संसारहेतुत्वमुपसंहरन् मोक्षस्यापि तदेव कारणमित्याह तस्मादिति अदो-
 मनः लिंगं कारणं गुणत्वं गुणाभिमानत्वं तद्ब्राह्मत्वं तदेव परमवरं च तस्य ७ कथमेकमेव विलक्षणयोः कारणमवस्थाभेदादित्याह गुणोति नैर्गु-
 ण्यं निर्गुणम् अथो इति कात्स्न्येन दृष्टान्तेन स्फुटयति यथेति अन्यदा तु घृतक्षये स्वं पदं शक्नुमास्वरूपं महाभूतात्मत्वं वा

अन्यत्र अन्यदावृत्तीर्दर्शयति एकादशवृत्तयः आसन् आकृतयः क्रियाकाराः पञ्चधियश्चक्षुषाणां काराः पञ्च अभिमानश्चेति ९. हेवीर भूमीः विष-
यान् विषयानेवाह गंधादयः पञ्चज्ञानेन्द्रियद्वाराधीवृत्तीनां विषयाः आकृतिः रूपम् शब्दः विसर्गादयः पञ्चकर्मेन्द्रियद्वाराकर्माकारवृत्तीनां
विषयाः रतिः संभोगः अर्तिर्गतिः १० पुरस्याभिमानविषयत्वप्रकारमाह एकादशपुरम् स्वीक्रियत इति स्वीकरणम् अयमर्थः शरीरमाभिमान-
स्य न ज्ञेयतया गंधादिविषयः नापि कार्यतया विसर्गादिवत् किंतु ममेति भोगायतनत्वेन स्वीकार्यतया विषय इति एकं तु विवेकिनामेव पुरं ममत्वाभि-
मानविषयः ननु मूढानामतो मूढदृष्ट्या अहमहंकारं द्वादशवृत्तयन्तरमाहुः तस्य च पुरमेव शय्यासंज्ञं द्वादशविषयमाहुः तत्र हि जीवोऽहंकारेण शोभते य-
तः पुरीगयनात् पुरुष इत्युच्यते तासां वृत्तीनामवांतरमैतैरेवानंत्यमाह द्रव्याणि विषयाः स्वभावपरिणामहेतुः आशयः संस्कारः कर्म अदृष्टम् कालः

पदेतया गुणकर्मानुबन्धवृत्तीर्मनः श्रयतेऽन्यत्र तत्त्वम् एकादशासन् मनसो हि वृत्तय आकृतयः पञ्चधियोऽभिमा-
नः ९ मात्राणि कर्माणि पुरं च तासां वदंति हेकादशवीरभूमीः गंधाकृतिः स्पर्शरसश्रवणं सि विसर्गरत्यर्त्यभिजन्यशि-
ल्याः १० एकादशस्वीकरणं ममेति शय्यामहं द्वादशमेक आहुः द्रव्यस्वभावाशयकर्मकालैरेकादशामी मनसो
विकाराः सहस्रशः शतशः कोटिशश्च क्षेत्रज्ञतो नमियो न स्वतः स्युः ११ क्षेत्रज्ञ एताम न सो विभूती जीवस्य मायार-
चितस्य नित्याः आविर्हिताः कापि तिरोहिताश्च शब्दो विचष्टेत्यविशब्दकर्तुः १२

क्षोभकः तैर्नीमिन्नभूतैः प्रथमं शतशः त-

तः सहस्रशः ततः कोटिशः स्युः ननु मियः स्युः न च स्वतः किंतु क्षेत्रज्ञतः परमेश्वरात् तस्य चानंतशक्तित्वात् अनंताः स्युरित्यर्थः यदा तासां मि-
थ्यात्वमनेनोच्यते कोटिशो भवंत्यतस्ताः क्षेत्रज्ञत एव स्युः तत्सत्तयैव सत्तां लभेरन्तुं मियो न च स्वत इति यदा क्षेत्रज्ञो जीवस्तस्यान्तस्युः त-
स्याविकारित्वात् नमियः इतरेतराश्रयत्वापत्तेः न स्वतः आत्माश्रयत्वापत्तेः अतो मिय्याभूता एव ११ तदेवं श्लोकत्रयेण गुणकर्मानुबन्धमनोव-
र्त्ताः श्रयत इति यदुक्तं तत्पञ्चितम् अन्यदा तत्त्वं श्रयत इति यदुक्तं तदेव तत्त्वमाह क्षेत्रज्ञ इति जीवस्य जीवोपाधेः अविशब्दकर्तुर्मनसः नित्याः प्र-
वाहरूपेणाविच्छिन्नाः जायन्त्वमयैराविर्भूताः पश्यति कापि संपुष्टो तिरोभूताः पश्यति अवस्थात्रयसाक्षी क्षेत्रज्ञ आत्मतत्त्वमित्यर्थः १२

क्षेत्रज्ञोद्विविधः त्वंपदार्थो जीवः तत्पदार्थ ईश्वरश्च तत्राद्यो निरूपितः इदानीं तत्प्राप्य मां श्वरं निरूपयति क्षेत्रज्ञ आत्मा व्यापी पुराणो जगत्कार-
णभूतः पुरुषः पूर्णः साक्षादपरोक्षः सचस्वयं ज्योतिः ननु ज्ञानस्य विषयत्वेनाश्रयत्वेन वा परोक्षः अजः जन्मादिशून्यः परेषां ब्रह्मादीनामपि ईशः
नारं जीवसमूहः स अयं नयस्य नियंतुः भगवानैश्वर्यादिषु ऋणवान् वासुदेवः सर्वभूतानामाश्रयः स्वाधीनयामायया आत्मनि जीवे अवधीयमा-
नः अवस्थाप्यमानः कर्मकर्तरि प्रयोगः तन्नियंतृत्वेन वर्तमान इत्यर्थः १३ एतत्सदृशं तमाह यथेति आत्मस्वरूपेण प्राणरूपेण ईशे तन्निय-
मयति इदं विश्वम् १४ तदेवमात्मनः शब्दत्वं संसारस्य च मिथ्यात्वं प्रदर्शयं इदानीं तन्निरुक्तिमाह तनुभृत् देही वयुनोदयेन ज्ञानोत्पत्त्या यावन्प्रा-
यां विधूयात्मतत्वं न वेदतावदिह भ्रममिति १५ यावच्च विषयानुरक्तं मन एवानर्थहेतुरिति न वेदतावन्निर्वेदाभावात्परिभ्रमत्येवेत्याह नेति आत्म-

क्षेत्रज्ञ आत्मा पुरुषः पुराणः साक्षात्स्वयं ज्योतिरजः परेशः नारायणो भगवान् वासुदेवः स्वमाययात्मन्यवधीय-
मानः १३ यथाऽनिलः स्थावरजंगमानामात्मस्वरूपेण निविष्ट ईशेत् एवं परो भगवान् वासुदेवः क्षेत्रज्ञ आत्मे द-
मनुप्रविष्टः १४ नयावदेतां तनुभृन्नेरंद्रविधूयमायां वयुनोदयेन विमुक्तसंगो जितषट्सपत्नो वेदात्मतत्वं भ्रमती
हतावत् १५ नयावदेतन्मन आत्मलिंगं संसारतापावपनं जनस्य यच्छोकमोहामयरागलोभवैरानुबंधं ममतां-
विधत्ते १६ भ्रातृव्यमेनंतददभ्रवीर्यमुपेक्षयाऽध्येधितमप्रमत्तः गुरोर्हरे श्वरणोपासनास्त्रोजहिव्यलीकं स्वय-
मात्ममोषम् १७ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे रहूगणसंवादे एकादशोऽध्यायः ११ रहूगण उ-
वाच नमो नमः कारणविग्रहाय स्वरूपतुच्छीकृतविग्रहाय नमोऽवधूतद्विजबंधुलिंगनिगूढनित्यानुभवाय तु-
भ्यम् १

नोलिंगमुपाधिभूतं मनः संसारतापानामावपनं क्षेत्रं यावन् न वेदतावद्भ्रमतीत्यनुषंगः तापावपनत्वे हेतुः यन्मनः शोकाद्यनुबंधं-
ममतां च विधत्ते १६ तत्तस्मात् भ्रातृव्यं शत्रुमध्ये धितं संप्रवृद्धम् स्वयं व्यलीकं मिथ्याभूतं तथाप्यात्मानं मुष्णातीति तथा तम् गुरुरेव हरिस्तस्य-
चरणोपासनमेवास्त्रं यस्य तथाभूतः स नृजहिघातय १७ इति पंचमस्कंधे टीकायामेकादशोऽध्यायः ११ द्वादशोऽपुनराष्टः संदेहेन म-
हीभृता सयोगी सर्वसंदेहानुपानुददितीर्यते १ कारणमीश्वरः तस्मैवलोकसंरक्षणार्थो विग्रहो यस्य स्वरूपेण परमानंदप्रकाशेन तुच्छीकृतो
विग्रहो येन हे अवधूतयोगेश्वरद्विजबंधुलिंगेन वेषेण निगूढो नित्यानुभवो येन तस्मै नमः १

विशेषतः प्रपुनः क्वमभिनेदति ज्वर एवामयो रोगस्तेनार्तस्य यथासत्स्वादु अगदमौषधं यथाच निदाघेन दग्धस्य संतप्तस्याहिमांशः शीतलमु-
दकं गंगोदकं वा तथा हेतुवत् न कुत्सिते देहे यो मानः अहंकारः स एव अहिः तेन विशेषेण दृष्टादृष्टिर्विवेकलक्षणायस्य तस्य मेतवेदं वचः अमु-
त तुल्यमौषधम् मम संशयविषयमर्थं पश्चात्प्रवक्ष्यामि अधुना तावत् त्वदुक्तं वचः अध्यात्मयोगेन ग्रथितं दुर्बोधं सुबोधं यथाभवति एवं व्या-
ख्याहि कोतूहलं युक्तं चेतो यस्य तस्य मम ३ त्वयोदितं व्यक्तं मविप्रलब्धमित्यादिना भारवाहनादिक्रिया च तत्फलं च अमादिप्रत्यक्षादिभि-
र्दृश्यमानं सत् अबाधितमपि व्यवहारमात्रमूलम् यदा सतः अबाधितव्यवहारस्य मूलं कारणमपि न ह्यंजसा तत्त्वविमर्शनाय क्षममिति भवान्

ज्वरामयार्तस्य यथागदं सन्निदाघदग्धस्य यथाहिमांशः कुदेहमानाहिविदृष्टदृष्टेर्ब्रह्मन्वचस्तेः मृतमौषधं-
मे २ तस्माद्भवंतं मम संशयार्थं प्रवक्ष्यामि पश्चादधुना सुबोधम् अध्यात्मयोगग्रथितं तवोक्तं भारव्याहि को-
तूहलं चेतसो मे ३ यदा ह्ययोगेश्वरदृश्यमानं क्रियाफलं सत् व्यवहारमूलम् न ह्यंजसा तत्त्वविमर्शनाय भवा-
नमेषि न भवते मनो मे ४ ब्राह्मण उवाच अयं जनो नाम चलन्त्यर्थव्योयः पार्थिवः पार्थिवकस्य हेतोः
तस्यापि चांध्योरधिगुल्फजं घाजानूरुमध्योरशिरोधरांसाः ५ अंसेऽधिदावी शिबिका च यस्यां सौवीरराजेल्य
पदेरा आस्ते यस्मिन् भवान् रूढनिजाभिमानो राजाः स्मिं सिंधुष्विति दुर्मदांधः ६ शौन्यानि मांस्त्वमधिक दृ-
दीनान्विष्टानि गृह्णन्ति रनुग्रहोऽसि जनस्य गोप्ताः स्मिं विकल्पमानो न शोभसे हृदसमासुधृष्टः ७

यदाह अमुचिन्नयं-

मम मनो भवति ४ अबाधितत्वमसिद्धमित्याह हे पार्थिवयः पार्थिवो विकारः स एव कस्य हेतोः कस्याच्चित्करणानुपस्थित्या च लन्त्यं भारवाहादिजं
नो नाम मसिद्धः यस्तु न चलति स पाषाणादिरित्येतावानेव भेदः तस्य च जडत्वान्न भारः भ्रमश्च किंच भवेदेवं यदि मस्यायं निरूप्येत न त्वेतद-
स्ति अवयवव्यतिरेकेण अमास्पदस्यावयविनोः निरूपणादित्याशयेनाह तस्यापि पृथ्वीविकारस्यापि अंध्योः अधिउपर्युपरिगुल्फादयः उरसः
सन्तोष आर्षः ५ शिबिकायामप्यवयवीनास्ति त्वय्यपि नास्ति तदाह सौवीरराजेल्यपदेशो नाम मां वयस्य स पार्थिवो विकार आस्ते रज्जेति संधिगर्षः
यस्मिन् भवान् रूढान्माभिमानः सिंधुपुराजाः स्मिंति दुर्मदेनांधः सन् ६ शौन्यानि म्यानि गृह्णन्ति रनुग्रहोऽसि तो मय्येव गोप्ताः स्मिंति म्यापमा-
नो महतां समासु न शोभसे यतो धृष्टः ७

नचोत्तरोत्तरावयवभारः पूर्वपूर्वावयवानां भवेदिति वाच्यं तेषामप्यनिरूपणादित्याशयेनाह यदेति निष्ठांशप्रभवमुत्पत्तिं विदामः तन्नदाक्षितेरन्य-
स्यविकारस्याभावात् नाममात्रादन्यत् व्यवहारस्य मूलं कारणमर्थक्रियया सदित्यनुमेयं निरूप्यताम् तथाच श्रुतिः वान्चारंभणं विकारो नामधे-
यं मृत्तिकेत्येव सत्यमिति ८ तर्हि क्षितेः सत्यता स्यात्तत्राह एवं क्षितिशब्दस्यापि वृत्तं वर्तनमर्थविनैव निरुक्तम् यद्वा क्षितिशब्दस्य वृत्तं यस्मिन्
तदपि मिथ्यात्वेन निरुक्तमित्यर्थः कुतः असत्सूक्ष्मेषु परमाणुषु स्वकारणभूतेषु निधानात् लयात् अतः परमाणुव्यतिरेकेण क्षितिर्नास्तीत्यर्थः पर-
माणवस्तर्हि सत्याः स्युस्तत्राह ते मनसा कार्यानुपपत्त्यावादिभिः कल्पिताः कल्पना बीजमाह येषां समूहेन विशेषः कृतः तेषां समूहः पृथ्वीबु-
द्ध्यालंबनमित्यर्थः अवयविनो निरस्तत्वात् समूहग्रहणम् तथाऽपि सत्याः स्युः न अविद्यया प्रपञ्चस्य भगवन्मायाविलसितत्वादज्ञानेन कल्पि-
ताः ९ एवमन्यदपि कृशत्वादि धर्मकंबुद्ध्या प्रतीतं द्वितीयं द्वैतं द्रव्यादिनाम्ना उपलक्षितयाऽजयामायया कृतमवेहितवृत्तं ह्रस्वं स्थूलं तत्प्रति

यदाक्षितावेव चराचरस्य विदामनिष्ठां प्रभवं च नित्यम् तन्नामतोऽन्यद्व्यवहारमूलं निरूप्यतां सत्क्रिययाऽनु-
मेयम् ८ एवं निरुक्तं क्षितिशब्दवृत्तमसन्निधानात् परमाणवो ये अविद्यया मनसा कल्पितास्ते तेषां समूहेन कृतो
विशेषः ९ एवं कृशं स्थूलमणुर्बृहदसञ्चसज्जीवमजीवमन्यत् द्रव्यस्वभावाशयकालकर्मनाम्नाऽजयावेदिक-
तं द्वितीयम् १० ज्ञानं विशुद्धं परमार्थमेकमनंतरं त्वबहिर्ब्रह्मसत्यम् प्रत्यक् प्रशांतं भगवच्छब्दसंज्ञायद्वा स देवं क-
वयो वदंति ११ रूपाण्येतत्तपसानयाति न चेज्यया निर्वपणाद्गृहाद्वा न छंदसा नैव जलाग्निसूर्योर्विनामहत्यादरजोऽ-
भिषेकम् १२ यत्रोत्तमश्लोकगुणानुवादः प्रस्तूयते ग्राम्यकथाविधातः निषेव्यमाणोऽनुदिने मुमुक्षोर्मतिं सती यच्छ-
ति वासुदेव १३ योगि अणुबृहतोऽथ गुणादानात् असत्कारणं सत्कार्यं जीवंचेतनमजीवं जडम् १० तर्हि किं सत्यं तदाह ज्ञानं सत्यम्

व्यावहारिकसत्यत्वं व्यावर्तयति परमार्थम् वृत्तिज्ञानव्यवच्छेदार्थानिषट् विशेषणानि विशुद्धम् तत्वाविधकम् एकं तत्तु नानारूपम् अनंतरं-
त्वबहिः बाह्याभ्यंतरशून्यम् तत्तु विपरीतम् ब्रह्मपरिपूर्णम् तत्तु परिच्छिन्नं प्रत्यक् तत्तु विषयाकारम् प्रशांतं निर्विकारम् तदेवं स्वरूपज्ञा-
नं सत्यमित्युक्तम् कीदृशं तत् ऐश्वर्यादिषु गुणत्वेन भगवच्छब्दः संज्ञायस्य यच्च ज्ञानं वासुदेवं वदंति ११ एतत्प्राप्तिस्तु महत्सेवां विना न भवतीत्याह
हे रूपाणि एतत् ज्ञानं तपसा पुरुषो नयाति इज्यया वैदिककर्मणा निर्वपणात् अन्नादिसंविभागेन गृहाद्वा तन्निमित्तपरोपकारेण छंदसा वेदाभ्यासेन
जलाग्न्यादिभिरुपासितैः १२ महत्सेवायास्तत्प्राप्त्युपायमाह यत्र येषु महत्सु ग्राम्यकथानां विधातो यस्मात् १३

विषयसंगस्तुयोगभ्रंशक इति वदन् कस्त्वं निगूढश्चरसीति प्रश्नस्योत्तरमाह अहमिति दाभ्याम् विमुक्तो दृष्टश्रुताभ्यां संगानिमित्तो बंधो येन दतोः यः
 प्रयोजने यस्य १४ श्रीकृष्णार्चनं भवमप्युद्धरतीत्याह सेति जनसंगात् विशंकगानः अविवृतः अप्रकटः १५ असंगो मे हृदयः स संगस्तेन
 जातं ज्ञानमेवासिः स्वप्नस्तेन च्छिन्नमोहः सन् अध्वनः संसारमार्गस्य अतिशयितं श्रेष्ठं परं हरिं याति यदा पारमिति अतिक्रम्य हरिं याति अ-
 तिरतिक्रमणे चेति कर्मप्रवचनीयत्वाद् द्वितीया तस्य हरेरीहानां कथनस्मृतिभ्यां लब्धा स्मृतिर्येन सः १६ इति पंचमेटीकायां द्वादशोऽध्या-
 यः १२ त्रयोदशो विरक्ताय व्रथातत्त्वनिरूपणम् इति वैराग्यदाढ्याय भवादव्युपवर्ण्यते १ अध्वनः पारमित्युक्तं तदेवाध्वानं प्रसिद्धमार्गं

अहंपुरा भरतो नाम राजा विमुक्तदृष्टश्रुतसंगबंधः आराधनं भगवतर्हमानो मृगोऽभवं मृगसंगाद् दतार्यः १४ सा-
 मां स्मृतिमृगदेहेः पिबिरकृष्णार्चनं भवानो जहाति अथो अहं जनसंगादसंगो विशंकमानोऽविवृतश्चरामि
 १५ तस्मान्नरोऽसंगस्तसंगजातज्ञानासिने हेव विवृक्कणमोहः हरितं दीहा कथनस्मृतिभ्यां लब्धा स्मृतियां न्यति पार-
 मध्वनः १६ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे ब्राह्मणरहस्ये संवादे द्वादशोऽध्यायः १२ ब्राह्मण
 उवाच दुरत्ययेऽध्वन्यजया निवेशितो रजस्तमः स त्वविभक्तकर्मदक् स एष साः सार्थः स परः परिभ्रमन् भवाद-
 र्वायाति न शर्म विंदति १ यस्याभिमेपन्नरदेव दस्यवः सार्थो विलुपंति कुनायकं बलात् गोमायवो यत्र हरंति सार्थिकं
 प्रमत्तमाविश्य ययोरणं वृकाः २

रूपकेण वैराग्याय प्रपंचयति दुरत्यये दुस्तरे अध्वनिप्रवृत्तिमार्गे रजस्तमः सत्त्वं विभक्तानि कर्मा-
 णि कार्यं तथा पश्यतीति तथा स एष प्रसिद्धः सार्थो जीवसमूहः अर्थपरः सार्वार्थः सन् यथावणिक् सार्थोऽर्थो रजनाय गच्छन्मदवांयाति तद्वत् १
 अस्याध्यायस्य व्याख्यानरूप उत्तराध्यायोऽस्ति तथाऽपि सरवप्रतिपत्तये किंचित् किंचिद्व्याख्यायते यस्यां भवादव्यामिमेन्द्रियनामानः प-
 ददस्यवः चोराः कुत्सितो नायकः सारथिर्बुद्धिर्यस्य तं सार्थो विलुपंति तस्य धर्म्यं धनमुपभोगेन मुष्णोतीत्यर्थः गोमायवः सुगालतुल्यदायापत्याद-
 यः त्वं मे भर्ता पितेत्येवं प्रविश्य प्रमत्तं सार्थिकं सार्थं स्थितं हरंति इतस्तत आकर्षंति उरणं पशुम् २ ७ ७ ७

वीरुधोलतातृणानिचगुल्मानिचलतादिजालानिप्रभूतैरेतैर्गङ्गरेदुष्प्रवेशेक्षेत्रे कठोरैस्तावैर्दंशैर्मक्षिकाविशेषैर्मशकैश्चयथाकश्चिदुपद्रुतोभव
ति एवंकामकर्मादिभिर्गङ्गरेगृहाश्रमेवर्तमानोदुर्जनैरुपद्रुतोभवतीत्यर्थः गंधर्वपुरवदघटमानमेवदेहादिकंप्रकर्षेणसत्यमेवेदमितिपश्यति
क्वचित्क्वचित्क्वापिक्वापिआशरयः अतिवेगउल्मुकाकारोग्रहः पिशाचः तत्तुल्यंस्ववर्णमुपादेयत्वेनप्रपश्यतीत्यर्थः ३ निवासादिष्वात्मास्व
भावोयस्याः साबुद्धिर्यस्यसः ततस्ततोधावतीत्युभयत्रतावानेवार्थः वात्याचक्रवातः तस्यामुत्थितः पांसुस्तेनधूम्रादिशः रजस्वलेरजोव्या-
प्ते अक्षिणीयस्यसयथानजानाति तथावात्येवभ्रमयतीयास्त्रीतस्यामुद्गतेरागादिभिः अप्रकाशमानादिकूदेवताः कर्मसाक्षीभूतानजानतीत्यर्थः
४ अदृश्यानांसिल्लीनांभृंगारिकासंज्ञानांकीटविशेषाणांस्वनैः कर्णयोः शूलोव्यथायस्य उलूकाधूकास्तेषांवाग्निर्व्यथितोः तरात्मा मनोयस्य अ

प्रभूतवीरुत्तृणगुल्मगङ्गरेकठोरदंशैर्मशकैरुपद्रुतः क्वचित्तुगंधर्वपुरंप्रपश्यतिक्वचित्क्वचित्चाशरयोल्मुकग्रहम्
३ निवासतोयद्रविणात्मबुद्धिस्ततस्ततोधावतिभो अदव्याम् क्वचित्क्वचित्वात्योत्थितपांसुधूम्रादिशोनजानातिर
जस्वलाक्षः ४ अदृश्यांसिल्लीस्वनकर्णशूलउलूकवाग्निर्व्यथितांतरात्मा अपुण्यवृक्षांश्चक्षतेक्षुधाः दितोम-
रीचितोयान्यभिधावतिक्वचित् ५ क्वचिद्वितोयाः सरितोः भियातिपरस्परंचालषतेनिरंधः आसाद्यदावंक्वचि
दग्निमतोनिर्विद्यतेक्वचयक्षैर्हतासुः ६ शूरैर्हृतस्वः क्वचनिर्विण्णचेताः शोचन्विमुह्यन्नुपयातिकश्मलम् क्वचि
च्चगंधर्वपुरंप्रविष्टः प्रमोदतेनिर्वृतवन्मुहूर्तम् ७ चलन्क्वचित्कंदकशर्कराः घिर्नगारुरुक्षुर्विमनाइवास्ते पदेप
देः अन्तरवन्हिनाः दितः कौटुंबिकः कुल्यतिवैजनाय

त्रचपरोः क्षमप्रियवक्तारोऽसिल्लीतुल्याः प्रत्यक्षमप्रियवक्तारोघूक

तुल्याः येषांछायाः पिपापहेतुः तेअपुण्यवृक्षाः तत्तुल्यानधार्मिकान्सेवते मरीचितोयानीतिनिष्फलत्वेनविज्ञातानपिविषयान् ५ वितोयासु
सरित्सुपतितस्यगात्रभंगात्सद्योदुःखंभवति नचोदकलाभः तद्वदिहचपरत्रचदुःखदान्पारवंडानभियाति आलषतेदायादादिभ्योअन्ना-
दिवांचति उभयत्रापिसएवार्थः दावंदावाग्नितुल्यंदुःखदंगृहंप्राप्यशोकाग्निनातप्तोनिर्विद्यतेविषीदति तत्रचयक्षराक्षसतुल्येराजभिः हृतमसु
वत्येष्टंधनंयस्यसनिर्विद्यते ६ अन्यैश्चशूरैर्हृतंस्वंवित्तंयस्यनिर्विषण्णंविषण्णंचेतोयस्य कश्मलंमूर्छाम् गंधर्वपुरमिवमनोरथोपगतपितृपुत्रादि
समाजंप्रविष्टः सन् ७ कंदकादिविहंगघिरिवविघ्नैरभिभूतः सन्नगतुल्यंमहत्कर्मारोदुंकर्तुमिच्छुर्विमनाइवआस्ते पदेपदेक्षणेक्षणे अभ्यंतरेण-

अजगराहिना निद्रारूपेण गिलितो न वेति विपिनेत्यक्तः शवद्वन्द्वदंशूकैर्हिंसैर्दुर्जनैर्दष्टः पीडितः अंधोलुप्तविनेकः अंधकूपे मोहे पतितः तमि-
 स्त्रेदुःखे शोते लायते ० क्षुद्ररसानुपरयोषादीन् विचिन्वन् गवेपयन् तन्माक्षिकाभिर्योषादिस्वामिभिः विमानः अवज्ञातः ताडितः सन् व्यथितो-
 भवति यदिक्यंचित्तवातिक्लेशेन प्रतिलब्धमानः प्राप्तयोषादिर्भवति तदा बलादन्येऽपहरंति तान्यदाऽभियुक्तं तदा ततोऽप्यन्ये हरंति १० यत्किंचित्
 अत्यन्तमपि मिथ्यो व्यवहरन् कथादिना गृह्णन् वित्तशाठ्यात् धनवंचनात् ११ शय्यादिर्हानः आस्यतेऽस्मिन्नित्यासनं कंबलादि स्थायतेऽर्थे तस्या
 नंगृह्य विहरंत्यनेनेति विहारो यानादि याचमानोऽपि यदा परस्मादप्राप्तकामस्तदा परकीये वस्तुनि दृष्टि रभिलाषाय स्यसोऽवमानं प्राप्नोति १२

क्वचिन्निर्गणोऽजगराहिना जनो न वेति किंचिद्विपिनेऽपि विन्दुः दष्टः स्मशोते क्वचदंशूकैर्धोऽंधकूपे पतितस्त-
 मिस्रे ० कर्हिंस्माचिच्छुद्ररसान्विचिन्वन्स्तन्माक्षिकाभिर्यथितो विमानः तत्रातिक्लृष्टप्रतिलब्धमानो बलादिलु-
 पंत्ययतंततोऽन्ये १० क्वचिच्चरीतातपवातवर्षप्रतिक्रियां कर्तुं मर्नाश आस्ते क्वचिन्मिथो विपणन्यच्च किंचिद्विद्वेष-
 मृच्छत्युत वित्तशाठ्यात् ११ क्वचित्क्वचिच्छाणधनस्तत्तस्मिन् शय्यासनस्थानविहारर्हानः याचन्परादप्रतिलब्ध-
 कामः पारक्यदृष्टिर्लभतेऽवमानम् १२ अन्योऽन्यविन्नव्यतिपंगेण धनवंचना विनिमयेन विरुद्धो वैरानुबंधो
 रुक्लृष्टवित्तबाधोपसर्गो विहरन् विपन्नः १३ तांस्तान् विपन्नान् सहितत्रतत्र विहाय जातं परिगृह्य सार्यः आवर्ततेऽथा-
 पिनकश्चिद्वचवीराध्वनः पारमुपैतियोगम् १४ मनस्विनो निर्जितदिग्गजेन्द्राममेति सर्वे मुविबद्धवैराः सुधेशरीरन्न-
 तुतद्भ्रजंतियल्यस्तदंशुगतवैरोऽभियाति १५ प्रसज्जतिक्वापिलतामुजाश्रयस्तदाश्रयाव्यक्तपदद्विजस्पृहः क-
 चित्कदाचिद्धरिचक्रतस्त्रसन्सरव्यं विधत्ते बककंकगृधैः १६ एवमन्योऽन्यविन्नव्यतिपंगेण धनवंचना विनिमयेन विरुद्धो वैरानुबंधो

यस्य तथा विधोऽपि परस्परं विवहन् विवाहादिसंबंधं कुर्वन् उरुभिः रुच्छैः यमैर्वित्तबाधैः उपसर्गैश्च दंष्ट्रादिभिर्विपन्नः मृतप्रायो भवति १३ दुरन्धयत्वं
 मध्वनोदरोयति तांस्तान् विपन्नान् मृतान् विहाय जातं जातं परिगृह्य विहरन् यतः प्रस्यतः तं प्रति नावर्तते हेवीर अध्वनः पारं यो योगस्तं च नोपैति अचसार्यं क-
 श्चिदतिसमर्थोऽपि १४ तदंशुद् मनस्विनः शूराः निर्जितादिग्गजेन्द्रार्यैः ममेयं मूर्धमेयमिति गर्वा निमित्तमृतायां बद्धवैरैः न्यस्तदंशुः संन्यासी यदिष्टो-
 पदगामियाति तत्तु न व्रजति १५ सिंहावलोकनेन पुनर्मेवादवीमेवानुवर्तयति प्रसज्जति आसक्तिं करोति कीदृशः लतानां मुजाः शारवास्तदत् सकुमारा-
 ये रक्षाणां मुजाः तदाश्रयः सन् तदाश्रया अव्यक्तपदा अस्फुटाक्षराः कलभाषिणो ये दिजाः पक्षिणः तत्तुल्ये पुर्यासंगप्रसज्जेषां सज्जेषु स्पृहायस्यता-
 दगो मृताहरिचक्रं सिंहसमूहः तत्तुल्यात्कालचक्रनिमित्ताज्जन्ममरणादेः वसन्तत्परिहारायैकैश्चिन्मलोभितो बकादिवदं चक्रेः रुद्धैः कुरैश्च पा-
 र्वतैः सह सरव्यं करोति तेषु प्राविशति १६

तैर्वैचितस्तत्रफलाभावं ज्ञात्वा हंसाणां ब्राह्मणानां कुलं पुनः प्रविशन्तेषां शीलं प्रायश्चित्तपूर्वकं पुनरुपनयनाद्याचारमरोचयन् अप्रियं पश्यन्वानरतुल्यान् भ्रष्टाचारान् शूद्रप्रायानुपैतितज्जातिरासेन वानरजातिक्रीडया स्त्रियामिथुनीभूय परस्परमुरवोद्दीक्षणेन विस्मृतो जीवितावधिर्येन १७ द्रुमवत्केवलदृष्टार्थेषु गृहेषु व्यवयदीनः स्फुरतेच्छया रूपणः एवं स्वस्य यद्वन्धनं प्राप्तं तस्मिन् विवशः परिहर्तुमशक्तः पाठांतरे तु वने संसारे चरन्नित्यर्थः - गिरिकंदरवदतिभयानकरोगादिदुःखे पतन्कंदरस्थगजतुल्या नृत्योः भीतः सन् वल्लीतुल्यं प्राचीनं कर्मावलंब्यावस्थितो भवति १८ सार्थं प्रविशति यथा पूर्वं प्रवृत्तिमार्गे रमते १९ त्वमपि अध्वनिनिवेशित इत्यनुषंगः अतोऽस्याध्वनः पारमतितर असज्जितात्मा विषयेष्वनभिनिवेशितचित्तः सन्

तैर्वैचितोऽहं सकुलं समाविशन्नरोचयंश्छीलमुपैति वानरान् तज्जातिरासेन स्फुरति तैर्द्रव्यैः परस्परोद्दीक्षणा विस्मृतावधिः १७ द्रुमेषु रंस्यन् स्फुटदारवत्सलो व्यवयदीनो विवशः स्वबंधने क्वचित्प्रमादाद्गिरिकंदरे पतन् वल्लीगृहीत्वा गजभीत आस्थितः १८ अतः कथंचित्सविमुक्त आपदः पुनश्च सार्थं प्रविशत्यरिंदम अध्वन्यमुष्मिन्नजयानिवेशितो भ्रमज्जनोऽद्यापि न वेद कश्चन १९ रहूगणत्वमपि ह्यध्वनोऽस्य संन्यस्तदंडः कृतभूतमैत्रः असज्जितात्मा हरिसेवया शितज्ञानासिमादाय तराति पारम् २० राजोवाच अहो नृजन्मारिव लज्जामशौभनं किं जन्मभिस्त्वपरैरप्यमुष्मिन् नयद्दृषीकेशयशः कृतात्मनां महात्मनां वः प्रचुरः समागमः २१ न ह्यद्भुतं त्वच्चरणजरेणुभिर्हतां हसो भक्तिरधोऽक्षजेऽमला मोहूर्तिकाद्यस्य समागमाच्च मे दुस्तर्कमूलोऽपहतो विवेकः २२ नमो महद्भ्यो स्तनमः शिशुभ्यो नमो युवभ्यो नम आबटुभ्यः ये ब्राह्मणा गामवधूतलिंगाश्चरंति तेभ्यः शिवमस्तु राज्ञाम् २३

हरिसेवया शितं तीक्ष्णं कृतम् २० अरिवलज्जामशौभनं नृजन्मैव न परं श्रेष्ठं येभ्यो देवादिजन्मभ्यः तैरपि किममुष्मिन् स्वर्गोऽपि जन्मभिः किं न किंचित् यत् ये पुजन्मस्तयत्र स्वर्गो वा वो महात्मनां समागमः प्रचुरो न भवति दृषीकेशस्य यशसा कृतः शोधित आत्मा ये स्तेषाम् २१ संततमुपासितैः त्वत्पदाजरेणुभिर्हतमं होयस्य तस्याऽधोऽक्षजे निर्मला भक्तिर्भवतीति नैवाद्भुतम् यस्य तव मुहूर्तमात्रमवात्समागममात्रादपि दुस्तर्केण बद्धमूलोऽपि मम अविवेको नष्टः २२ ब्रह्मविदः केन रूपेण विचरंतीत्यज्ञानात् सर्वान्नमस्यति नम इति ये बटवो क्रीडारतत्वाद्भ्रष्टे यथोरेयास्तानप्यभिध्याप्य सर्वेभ्यो नम इत्यर्थः स्वदृष्टान्तेन राज्ञां महदवज्ञां संभाव्याह राज्ञां शिवमस्त्विति २३

उत्तरामातायस्य हे उत्तरामातः विगणयतः न गणयतः अवमंत र्यपि परम करुणा करत्वेन सिंधुपतये आत्मतत्त्वमुपदिश्य निभृताः शांताः करुणा नाभृ-
र्मयोयस्मिन् स आशयोयस्य २४ सृजनान्तस्मात्सम्यगवगतं परमात्मसतत्वं येन तथाभूतः स नूतदानीमेव देहे आत्ममतिं च विससर्ज देनृपभगव-
दाश्रितो भरतः तदाश्रितो रहूगणोयः तस्यानुभावः सद्यो देहाहंकारत्यागः २५ पारोक्ष्येण वणिक्सार्थं करुणकेण आर्योणां विवेकिनां मनीषेयैव द-

श्रीशुक उवाच इत्येवमुत्तरामातः सर्वैर्ब्रह्मर्षिस्ततः सिंधुपतये आत्मसतत्वं विगणयतः परानुभावः परमकारु-
णिकतयोपदिश्य रहूगणेन सकरुणमभिवंदितचरण आपूर्णार्णव इव निभृतकरणो म्याशयो धरणिमिमां विचचार
२४ सौवीरपतिरपि सृजनसमवगतपरमात्मसतत्वं आत्मन्यविद्याः ध्यारोपितां देहात्ममतिं विससर्ज एवं हि नृपभगव-
दाश्रिताश्रितानुभावः २५ राजोवाच यो ह्वा इह बहुविदामहाभागवतत्वयाः भिहितः पारोक्ष्येण वच-
सा जीवलोकमवाध्वासह्यार्यमनीषिकया कल्पितविषयो नाजसा व्युत्पन्नलोकसमधिगम अथ तदेवैतदुरवगमं समवे-
तानुकल्पेन निर्दिश्यतामिति २६ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः १३ ७

स्युस्यानीयानीन्द्रियाणि गोमायुस्यानीयान्यपत्यादीनां त्वेवं कल्पितविषयः अव्युत्पन्नस्तु लोकस्य जनस्य सम्यक् अधिगमो न भवति अथ अतः त-
देवमवाध्वरूपं समवेतानुकल्पेन प्रकृते तत्तदतुरूपार्थोपकल्पनेन २६ इति पंचमस्कंधे टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः १३ चतुर्दशोऽध्यायः
पर्यरूपकव्याकृतिः कृता प्रकृते तस्य गोमायुमशकार्थकल्पनम् ३ ७ ७ ७ ७ ७

यः परीक्षिताष्टः सः श्रीशङ्कउवाच सहेतिसूतोक्तिः दुरत्ययेऽध्वन्यजयानिवेशितइतियदुक्तंतदेवनिवेशनप्रकारकथनेनप्रपंचयति यएषप्रसि-
द्धोजीवलोकः अयंविष्णोर्माययाअसृगमेऽध्वन्यापतितोभवाटवींगतः सन्हरिरूपस्यगुरोश्चरणारविंदेयेमधुकराः सेवकास्तेषामनुपदवीतैरनु-
ष्ठितंभक्तिमार्गमद्यापिनावरुंधेनसंप्राप्नोतीत्यन्वयः मायायाः स्वकार्यद्वारेणसंसारमार्गपातहेतुत्वमाह देहात्ममानिनांसत्वादिगुणविशेषैर्विक-
ल्पितानिविभक्तानियानिकुशलाकुशलविभिश्चकर्माणि तैर्विनिर्मिताभिर्विविधदेहावलीभिर्वियोगसंयोगादिर्योऽनादिः संसारः तदनुभवस्यद्वार-
भूतेन तस्मिन्संसाररूपेदुर्गमार्गवदसृगमेऽध्वन्यापतितः यथावणिजं सार्थः समूहः अर्थार्जनपरः स्वदेहनिष्पादितानां कर्मणां फलद्वारेणानु-

सहोवाच यएषदेहात्ममानिनांसत्वादिगुणविशेषविकल्पितकुशलाकुशलसमवहारविनिर्मितविविधदेहावलि-
भिर्वियोगसंयोगाद्यनादिसंसारानुभवस्यद्वारभूतेनषडिंद्रियवर्गेणतस्मिन् दुर्गाध्ववदसृगमेऽध्वन्यापतितइश्वर-
स्यभगवतोविष्णोर्वशवर्तिन्यामाययाजीवलोकैऽयंयथावणिवसार्थोऽर्थपरः स्वदेहनिष्पादितकर्मानुभवः शम-
शानवदशिवतमायांसंसारोदव्यांगतोनाद्यापिविफलबहुप्रतियोगेहस्तत्तापोपशमनींहरिगुरुचरणारविंदमधुकरानुप-
दवीमवरुंधे यस्यामुहवाएतेषडिंद्रियनामानः कर्मणादस्यवएवते १ तद्यथापुरुषस्यधनंयत्किंचित्साक्षाद्भूमौपि-
यिकंबहुकृच्छ्राधिगतसाक्षात्परमपुरुषाराधनलक्षणोयोऽसौधर्मस्तंतुसांपरायणउदाहरंति तद्धर्म्यधनंदर्शनस्पर्शनश्रव-
णास्वादनावघ्राणसंकल्पव्यवसायगृहग्राम्योपभोगेनकुनाथस्याजितात्मनोयथासार्थस्यतथाऽजितात्मनोविलुपंति
२ अथचयत्रकौटुंबिकादारापत्यादयोनाम्नाकर्मणाहकसृगालाएवअनिच्छतोऽपिकदर्यस्यकुटुंबिनउरणकवत्संर-
क्ष्यमाणंमिषतोऽपहरंति ३

भवोयस्य विफलाश्चबहुप्रतियोगाः बहुविघ्नाश्चईहाश्चेष्टायस्यसः तस्यांसंसारोदव्यांयेतापास्तेषामुपशम-
नानाशनीम् यस्यामित्यादिव्याचरेयस्यांभवाटव्याम् १ दस्युतुल्यंतेषांकर्मदर्शयति तद्यथेति धर्मौपयिकंधर्मकारणंतमेवस्वाभिप्रेतंधर्ममाह सा-
क्षादिति तंतुसांपरायेपरलोकार्यमुदाहरंति तद्धर्म्यधर्मार्हधनम् दर्शनाद्याः पंचज्ञानेन्द्रियाणांवृत्तयः संकल्पव्यवसायावंतः करणस्य एतैर्गृहे यो-
ग्राम्यउपभोगः तेनकुनाथस्यकुबुद्धेरजितात्मनोविलुपंति यथाचोराः कुपालकस्यानवहितात्मनः सार्थस्यधनंहरंतितद्वत् २ गोमायवोयने-
त्येतद्याचरे अथचेत्यर्थान्तरोपन्यासे कर्मणातुहकाः सृगालाश्चकदर्यस्यातिलुब्धस्य ३

पशूतवीरुत्तृणगुल्मगृहइत्येतद्याचष्टे यथाहीति नदग्धानिबीजानियस्मिन् यद्यस्मात् योः यमावसय आश्रमः एणकामानां करंडः यथाकपूर-
भाजनेकर्पूरक्षयेः पिपरिमलोनक्षीयते एवमत्रवासनानामक्षीणत्वान्नकर्माण्युत्सादंति इत्यर्थः ४ दंशमशकतुल्यैरपसंदेर्नर्चिः शलभादिभि-
श्चउपरुह्यमानः पीड्यमानो बहिः प्राणो वित्तं यस्य तथाविधोः प्यस्मिन्नध्वनिपरिभ्रमन् आविद्यादिभिरुपरक्तेन मनसा गंधर्वपुरतुल्यमघटमा-
नं नरलोकं सत्यतया मिथ्याहृष्टिरनुपश्यति ५ प्रपश्यतीति प्रशब्दसूचितमर्थोतरं दर्शयति तत्र च गंधर्वपुरे क्वचिदातपोदकं मृगतृणाजलं तत्तुल्या-
न्विषयानुपधावतीति ६ क्वचित्क्वचिच्चाशरयोल्मुकग्रहमित्येतद्याचष्टे क्वचिच्चाशेषाणां दोषाणां निषदनं स्थानं पुरीषविशेषमग्रे विधातस्य पु-

यथात्यनुवत्सरं कृष्यमाणमप्यदग्धबीजं क्षेत्रं पुनरेवावपनकाले गुल्मतृणवीरुद्भिर्गृहमिव भवति एवमेव गृहायमः क-
र्मक्षेत्रं यस्मिन् न हि कर्माण्युत्सादंति यद्यं कामकरंड एष आवसयः ४ तत्रगतो दंशमशकसमापसंदेर्मनुजैः शलभश-
कुंततस्करमूपकादिभिरुपरुह्यमानो बहिः प्राणः क्वचित्परिवर्तमानोः स्मिन्नध्वन्यविद्याकामकर्मभिरुपरक्तम-
नसाः नृपपन्नार्थेनरलोकं गंधर्वनगरमुपपन्नमिति मिथ्याहृष्टिरनुपश्यति ५ क्वचिदातपोदकनिभान्विषयानुपधाव-
तिपानभोजनव्यवायादिव्यसनलोलुपः ६ क्वचिच्चाशेषदोषनिषदनं पुरीषविशेषं तद्वर्णगुणानिर्मितमतिः सुवर्णमु-
पादित्तत्वाग्निकामकातरद्वोल्मुकपिशाचम् ७ अयकदाचिन्निवासपानीयद्रविणाद्यनेकात्मोपजीवनाभिनिवेश-
एतस्यांसं सारादव्यामितस्ततः परिधावति ८ क्वचिच्चवात्योपम्ययाप्रमदयारोहमारोपितस्तत्कालरजसारजनीभू-
तदवासाधुमर्यादोरजस्वलाक्षो दिग्देवता अतिरजस्वलमतिर्न विजानाति ९

शीपस्येवलोहितो वर्णो यस्य रजोगुणस्य तेन निभं-

तातादिष्यामतिर्यस्य सः सुवर्णमुपादातुमिच्छति आग्नेकामेनकातरः परवशः उल्मुकसदृशं पिशाचमिव शीतातुरोत्परण्यैः शिवज्जाज्व-
ल्यमानं ततस्ततोधावंतमुल्मुकपिशाचमग्नितुल्याः नुधावति न तु तं पाप्मोति कथंचित्प्राप्तश्चेत्तर्हि तेन भक्षितः सन् विनश्यते एवं सुवर्णमनुधा-
वन्नर्पात्यर्थः ७ निवासतायद्रविणेत्येतद्याचष्टे अयेति निवासादिष्वनेकेष्व्वात्मनः उपजीव्येषु अभिनिवेशो यस्य ८ क्वचिच्चवात्योप-
तयेत्येतद्याचष्टे क्वचिच्चेति आरोहमंकम् तस्मिन्काले यद्रजः रागस्तेन स्वदृष्ट्यावरकेण रजन्यां रावोभूतादिव ह्रस्वपादं रजनीभूतस्तमामयद-
वातीवरजसाछन्नमतिः अतएवरजो व्याप्तचक्षुरिव दिक्षु स्थिता मर्यादाः तिक्रमसाक्षिभूता देवतानजानाति ९

अनुपादेयमेवोपादेयतयागृह्णातीतिप्रक्रमसाजात्यादुत्तरश्लोकचतुर्थपादंप्रथमंव्याचष्टे क्वचित्सकृदिति क्वचिदातपोदकनिष्पानित्यत्रामि-
 थ्याविषयेषुलंपटत्वमुक्तम् निवासतोयेत्यत्रतर्जनप्रयासउक्तः अत्रतुबाधितेष्वपिपुनः प्रवृत्तिरुच्यतेइत्यपौनरुक्त्यम् स्वयमेवसकृदवगतांवि-
 षयाणांवैतथ्यंविफलत्वेनपराभिध्यानेनदेहाभिनिवेशेनविभ्रंशितास्मृतिर्यस्य तथैवविभ्रंशितयास्मृत्यास्मृतिभ्रंशादेवेत्यर्थः १० अदृश्यं
 ह्रीस्वनेत्येतद्व्याचष्टे क्वचिदुलूकेति अतिपरुषोरभसउत्साहस्तेनादोषः संभ्रमोयथाभवत्येवंरिपूणांराजकुलस्यचनिर्भर्त्सितेनअतिव्यथितंक-
 र्णमूलंहृदयंचयस्य ११ अपुण्यवृक्षानित्येतद्व्याचष्टे सयदेति दुग्धमुपभुक्तंपूर्वसकृदंत्येन तदाकारस्करोविषतिंदुः तत्प्रमुरवाः येऽपुण्यद्रुमा-

क्वचित्सकृदवगतविषयवैतथ्यः स्वयंपराभिध्यानेनविभ्रंशितस्मृतिस्तथैवमरीचितोयप्रायांस्तानेवाभिधावति १०
 क्वचिदुलूकसिल्लीस्वनवदतिपरुषोरभसादोषंप्रत्यक्षंपरोः क्षंवारिपुराजकुलनिर्भर्त्सितेनातिव्यथितकर्णमूलहृदयः ११
 सयदादुग्धपूर्वसकृदस्तदाकारस्करकाकतुंडाद्यपुण्यद्रुमलताविषोदपानवदुभयार्थशून्यद्रविणान्जीवन्मृतान्स्वयं
 जीवन्म्रियमाणउपधावति १२ एकदाऽसत्प्रसंगान्निकृतमतिर्व्युदकस्रोतःस्खलनवदुभयतोऽपिदुःखदं पारवंडमभि-
 याति १३ यदातुपरबाधयाऽधआत्मनेनोपनमतितदाहिपितृपुत्रबर्हिष्मतःपितृपुत्रान्वारवलुभक्षयति १४ क्वचि-
 दासाद्यगृहंदाववत्प्रियार्थविधुरमस्करवोदकेशोकाग्निनादह्यमानोभृशंनिर्वेदमुपगच्छति १५ क्वचित्कालविषमित-
 राजकुलरक्षसाऽपहतप्रियतममधनासुः प्रमृतकइवविगतजीवलक्षणआस्ते १६

स्तथाविधालताश्चविषोदपानाश्चविषकूपाः तत्तुल्यान्वृष्टादृष्टप्रयोजनशून्यधनान् १२ क्वचिद्वितोयाः सरितइत्येतद्व्याचष्टे एकदाक्वचिद-
 सतांप्रसंगात्निकृतावंचितामतिर्यस्यसः निरुदकनदीगर्तपातेयथासद्यः शिरःस्फुरतिपश्चादपितहेदनाऽनुवर्ततेएवमिहपरत्रचदुःखदम-
 १३ परस्परंचालषतेनिरंधइत्येतद्व्याचष्टे यदात्विति अंधःअन्नंनोपनमतिनोपतिष्ठतिपितृपुत्राणांबर्हिःकुशः तदतःपितुःपुत्राणांवाकुशा-
 दितृणमात्रमपियेषुपश्यतितान्भक्षयतिबाधतइत्यर्थः पितृपुत्रबर्हिष्ठानितितुपाठःसुगमः १४ आसाद्यदावमित्येतद्व्याचष्टे क्वचिदासाद्ये-
 ति १५ क्वचयक्षैर्हतासुरित्येतद्व्याचष्टे क्वचित्कालेनविषमितंप्रतिकूलतांनीतंयद्राजकुलंतदेवरक्षः तेनअपहृताः प्रियतममधनरूपाः अ-
 सवोयस्यविगतानिजीवलक्षणानिहर्षादानियस्य शूरैर्हृतस्वइत्यप्यनेनैवव्याख्यातम् १६

कचिच्चगंधर्वपुरं प्रविष्ट इत्येतद्व्याचष्टे कदाचिन्मनोरथप्राप्तं पित्राद्यसदेवसदिति मत्वा पूर्वगंधर्वपुरं वदयदमानदर्शनमुक्तमिदानीं तन्निमित्तक-
स्वाप्तिकरुच्यत इति भेदः १७ कचिद्गृहाश्रमेयाः कर्मचोदनास्तासामिति भरोः तिविस्तारः स एव गिरिमारुरुक्षुः
तदंतं गंतुमिच्छन् १८ पदे पदेः म्यंतरवन्दिनेति व्याचष्टे कचिच्चदुःसहेनेति १९ कचिन्निर्गणं इत्येतद्व्याचष्टे स एवेति २० दशः स्य गते इ-
ति व्याचष्टे कदाचिदिति मानो गर्व एव दंष्ट्रा परपीडा करत्वात् भग्यामानदंष्ट्रायस्य अत एव न लब्धो निद्रायाः क्षणोः पियेन २१ कर्हिस्म-
चित्क्षुद्ररसानित्येतद्व्याचष्टे कर्हिस्मकाममधुलवानिति यदा निहतो भवति तदा सद्य एव निरये पतति २२ प्रसंगात्प्रवृत्तस्य कर्मणः संसारं हे-

कदाचिन्मनोरथोपगतपितृपितामहाद्यसत्सदिति स्वमनिर्वृत्तिलक्षणमनुभवति १७ कचिद्गृहाश्रमकर्मचोदना-
ऽतिभरगिरिमारुरुक्षमाणो लोकव्यसनकर्षितमनाः कंदकशर्कराक्षेत्रं प्रविशान्निवसीदति १८ कचिच्चदुःसहेन काया-
भ्यंतरवन्दिना गृहीतसारः स्वकुटुंबाय कुल्यति १९ स एव पुनर्निद्राः जगरगृहीतोऽधेतमसिमग्नः शून्यारण्यदवशेतेना-
न्यत्किंचन वेदशब्दवापविहः २० कदाचिद्भग्यामानदंष्ट्रो दुर्जनदंष्ट्रयूक्तेरलब्धनिद्राक्षणो व्यथितहृदयेनानुक्षीयमाण-
विज्ञानोऽधकूपेऽधवत्पतति २१ कर्हिस्मचित्काममधुलवान्विचिन्वन् यदा परदारपरद्रव्याण्यवरुंधानो राता स्वामि-
निर्वा निहतः पतत्यपारे निरये २२ अथ च तस्मादुभयथाऽपि हि कर्मास्मिन्नात्मनः संसारावपनमुदाहरंति २३ मुक्तस्त-
तोयदि बंधाद्देवदत्तउपाच्छिनत्तितस्मादपि विष्णुमित्र इत्यनवस्थितिः २४ कचिच्च शीतवाताद्यनेकाधिदैविकमौति-
कात्मीयानां दशानां प्रतिनिवारण अकल्पो दुरंतचित्तया विषण्ण आस्ते २५ कचिन्मिथो व्यवहरन् यत्किंचिद्वनमन्ये-
भ्यो वा काकिणिकामात्रमपहरन् यत्किंचिद्वा विदेषमेति वित्तशाक्यात् २६

तुल्यं सुदयति अथ चेति यस्मादेवं तस्मात् अय-
अनंतरमेव उभयथा इह च परत्र च अस्मिन् प्रवृत्तिमार्गे संसारस्यावपनं जन्मक्षेत्रं कर्मोदाहरंति २३ तत्रातिरुच्छं प्रतिलब्धमान इत्येतद्व्याचष्टे मु-
क्त इति यदि बंधान्मुक्तो भवति तर्हि ततः सकाशादन्यो हरति तस्मादप्यन्यः न त्वसौ भोक्तुं लभत इत्यर्थः २४ कचिच्च शीतातपेत्येतद्व्याचष्टे कचि-
चेति शीतादयोऽनेका अधिदैविकायाः दशाः दुःखावस्थास्तासाम् २५ कचिन्मिथो व्यवहरन् यत्किंचिद्वनमन्ये-
किणिकामात्रं विंशतिकपदेकमात्रं ततोऽपि नूनं वा यत्किंचिदपहरन् विदेषमेति २६

अध्वन्यमुष्णिगुरुच्छ्रुवित्तबाधोपसर्गैरित्युक्तानुपसर्गान्प्रपंचयति अध्वन्यमुष्णिगिमेउरुरुच्छ्रुवित्तबाधादयः तथास्तरवदुःखादयश्च २७
 व्युत्क्रमैः पुनरुक्तैश्च नानापाठैरतः परम् दुर्गमोऽपि भवाध्वाऽयं संप्रदायेन तीर्यते १ तत्र प्रसज्जति कापीत्यादिना सिंहावलोकनन्यायेनोक्तमर्थं
 मपहृष्यक्रमेण व्याचष्टे कापि देवमाययेति प्रस्कन्नमपगतं विवेकज्ञानं यस्य यस्यास्त्रियाविहारगृहं क्रीडागृहं तदारंभे आकुलं हृदयं यस्य-
 अनेन प्रसज्जतीति व्याख्यातम् तदाश्रयेत्यादिव्याचष्टे तस्या आश्रयेऽवसक्ताः संलग्नाः सक्ताः दुहितरश्च कलत्रं च सैव स्त्रीति पांभापितादि-
 भिरपहतं हृदयं यस्य प्रहिणोति प्रक्षिपति २८ कचिद्वदाचिद्धरिचक्रतस्त्रसन्नित्येतद्व्याचष्टे कदाचिदीश्वरस्येति परमाणुरादिः द्विपरार्द्ध-

अध्वन्यमुष्णिगिनिमउपसर्गस्तथास्तरवदुःखरागद्वेषभयाभिमानप्रमादोन्मादशोकमोहलोभमात्सर्येर्ष्याः वमानक्षत्ति-
 पासाधिव्याधिजन्मजरामरणादयः २७ कापि देवमाययास्त्रियाभुजलतोऽपगूढः प्रस्कन्नविवेकविज्ञानो यद्बिहार-
 गृहारंभाकुलहृदयस्तदाश्रयावसक्तसक्तदुहितृकलत्रभाषितावलोकविचेष्टितापहतहृदय आत्मानमजितात्मापारं-
 धेतमसिप्रहिणोति २८ कदाचिदीश्वरस्य भगवतो विष्णोश्चक्रात्परमाणवादिद्विपरार्द्धापवर्गोपलक्षणात्परिवर्ति-
 तेन वयसारं हसाहरत आब्रह्म तृणस्तंबादीनां भूतानामनिमिषतां विव्रस्तहृदयस्तमेवेश्वरं कालचक्रनिजायुधं साक्षाद्ग-
 वंतं यज्ञपुरुषमनाहत्य पारवंडदेवताः कंकगृध्रबकवटप्राया आर्यसमयपरितृताः सांकेत्येनाभिधत्ते २९ यदा पारवंडि-
 भिरात्मवंचितैस्तैरुरुवंचितो ब्रह्माकुलं समावसंस्तेषां शीलमुपनयनादिश्रौतस्मार्तकर्मनुष्ठानेन भगवतो यज्ञपुरुषस्य-
 आराधनमेव तदरोचयं श्रूद्रकुलं भजते निगमाचारेऽशुद्धितोयस्य मिथुनीभावः कुटुंबभरणं यथावानरजातेः ३०

अपवर्गोऽतः तदेवोपलक्षणं यस्य तस्मात्कालोपलक्षणादिति एथ क्यदत्वेन पाठे कालस्वरूपादित्यर्थः रंहसाशीघ्रेण परिवर्तितेन परिभ्रमणे
 न वयसा बाल्यादिक्रमेण ब्रह्माणमभिव्याप्य तृणस्तंबादीनि भूतानि चक्रतः सकाशाद्बिब्रस्तहृदयः सन् पारवंडदेवता अभिसुरव्येन धत्त इत्य-
 न्वयः अनिमिषतः निमेषमकुर्वतः अप्रमत्तादित्यर्थः मिषितां प्रति कर्तुं मशक्तानामित्यर्थः कर्मणिषष्ठ्यः कालचक्रं निजं नित्यमायुधं यस्य सां-
 केत्येन मूलप्रमाणशून्येन पारवंडागमेन २९ तैर्वंचित इत्येतद्व्याचष्टे यदा त्विति आत्मनावंचितैः उरु अधिकं वंचितः सन् तेषां ब्राह्मणानां यच्छी-
 लमुपनयनादितदरोचयं श्रूद्रवद्वर्तते निगमोक्ताचारे अशुद्धितः स्वस्य शुद्ध्यभावात् यस्य शूद्रस्य केवलं मिथुनीभावः कुटुंबभरणं च व्यापारो-
 नाग्निहोत्रादेः ३०

तज्जातिरासेनेत्यादिव्याचष्टे तत्रापिनिरवरोधः प्रतिबाधरहितः स्वैरेणस्वेच्छया क्रीडन्विस्मृतमृत्युकालः सन् ३१ द्रुमेपुरंस्थानित्येतद्याचष्टे -
 क्वचित्द्रुमवदिति व्यायक्षणः मियुनोत्सवोभवति ३२ क्वचित्प्रमादादित्येतद्याचष्टे एवमध्वनिस्तरवदुःखाद्यवरुंधानागिरिकंदरप्रायेतम-
 सिरोगाद्यापदिपततीतिशेषः ३३ क्वचिच्छीतवातेत्यादिपूर्वस्मादधिकोक्तिः रोगाद्यापदिपतितः सन्शीतादिभिः क्लिश्यन्नास्तिदत्ययः ३४ त-
 देवंसिंहावलोकनन्यायेनोक्तमयंयथास्थानमपेक्ष्य व्याख्यायकमस्यमनुवर्तयितुंपूर्वोक्तमेवानुवदति क्वचिन्मियदितिचित्तशाब्देनकदाचि-

तत्रापिनिरवरोधः स्वैरेणविहरन्नतिरूपणबुद्धिरन्योऽन्यमुरवनिरीक्षणादिनाग्राम्यकर्मणोवविस्मृतकालावधिः
 ३१ क्वचित्द्रुमवदौहिकार्येपुरंस्थनयथावानरः सुतदारवत्सलोव्यायक्षणः ३२ एवमध्वन्यवरुंधानोमृत्युगज-
 मयात्तमसिगिरिकंदरप्राये ३३ क्वचिच्छीतवाताद्यनेकदैविकभौतिकात्मीयानादुःखानांप्रतिनिवारणोअक-
 ल्पोदुरंतविषयविपण्णआस्ते ३४ क्वचिन्मियोव्यवहरन्नयत्किंचिद्धनमुपयातिवित्तशाब्देन ३५ क्वचित्क्षीणधनः
 शय्यासनाशनाद्युपभोगविहीनोयावदप्रतिलब्धमनोरथोपगतादानेवसितमतिस्ततस्ततोऽवमानादीनिजनादभिल-
 षते ३६ एवंवित्तव्यतिषंगविहृद्दैवानुबंधोऽपिपूर्ववासनयामियउद्धृत्यथापवहति ३७ एतस्मिन्संसाराध्वनि-
 नानाक्लेशोपसर्गबाधितः आपन्नविपन्नोयस्तमुह्वावेतरस्तत्रविसृज्यजातंजातमुपादायशोचन्मुह्यन्विभ्यन्विव-
 दन्कंदन्संहृष्यन्गायन्नत्यमानः साधुवर्जितोनेवावर्ततेऽप्यपियतआरब्धएषनरलोकसार्थः यमध्वनः पारमुपीदृशं-
 ति ३८ यदिदंयोगानुशासनंनवाएतदवरुंधते यन्न्यस्तदंडामुनयउपशमशीलाउपरतात्मानः समवगच्छति ३९

यत्किंचिद्धनमुपयाति ३५ क्वचित्क्वचित्क्षीणधनस्त्वितिव्याचष्टे क्वचित्क्षीणधनइतिअप्रतिलब्धयन्मनोरथेनोपगतंवाञ्छितंतस्यादानेस्वाका-
 रानिश्चितमतिः सन् ३६ अन्योऽन्यवित्तव्यतिषंगेनेत्येतद्याचष्टे एवंवित्तव्यतिषंगेतिअपवहतित्यजति ३७ अध्वन्यमुष्णिन्नित्यादिव्याचष्टे ए-
 तस्मिन्निति आपन्नः आपदंमानः विपन्नोविनष्टोवायवयः तमितरस्तत्रविसृज्यनत्यमानः वहमानः साधुवर्जितः साधुव्यतिरिक्तः ३८ अनावर्तते

हेतुमाह यदिदमिति ३९

मनस्विनइत्यादिव्याचष्टे यदपीति येवैराजर्षयस्तेऽपिनावरुंधते किंतुपरंकेवलं मृधेशयीरन् प्रसज्जतीत्यादिगिरिकंदरइत्यंतमपहृष्यव्याख्यातं-
ग्रंथमतिक्रम्यवल्लीगृहीत्वेत्यादिग्रंथं व्याचष्टे कर्मवल्लीमिति एवमुपरिस्वर्गतोऽपिनरलोकसार्थमेवोपयाति ४० तदेवंभरतोक्तिं व्याख्याय-
तच्चरितेसंग्रहश्लोकानाह तस्येदं कर्मश्लोकेरुपगायंति आर्षभस्य ऋषभपुत्रस्य अन्योनृपः अनुवर्त्मानार्हतिवर्त्मानुगंतुं न शक्नोति ४१ तत्र हे-
तुमाह यदिति स्रुतद्राज्ययोर्द्विदैक्यम् योदुस्त्यजान्दारादीन्विष्टामिवजहौ तस्यार्षभस्येति संबंधः दुस्त्यजत्वे हेतुः त्वदिस्पृशः मनोज्ञान्-
त्यागे हेतुः उत्तमश्लोके लालसालंपदत्वं यस्य ४२ तस्यैवं विषयत्यागो न चित्रमित्याह यएवंभूतोऽसौ नृपः सक्षित्यादीन् नैच्छदिति यत्तदुचितं-

यदपिदिगिभजयिनोयज्विनोयेवैराजर्षयः किंतुपरं मृधेशयीरन् अस्यामेवममेयमिति कृतवैरानुबंधाः यां विसृज्य
स्वयमुपसंहृताः कर्मवल्लीमवलंब्यतत आपदः कथंचिन्नरकादिमुक्तः पुनरप्येवं संसाराध्वनिवर्तमानो नरलोक
सार्थमुपयाति एवमुपरिगतोऽपि ४० तस्येदमुपगायंति आर्षभस्येहराजर्षेर्मनसाऽपिमहात्मनः नानुवर्त्मानार्हति नृपो
मक्षिकैव गरुत्मतः ४१ योदुस्त्यजान्दारास्रुतान् स्रुतद्राज्यं त्वदिस्पृशः जहौ युवैवमलवदुत्तमश्लोकलालसः
४२ योदुस्त्यजान्क्षितिस्तस्वजनार्थदारा न्प्राथ्यां श्रियं सूरवरैः सदयावलोकाम् नैच्छन्नृपस्तदुचितं महतां-
मधुद्विषेवाऽनुरक्तमनसामभवोऽपि फल्गुः ४३ यज्ञायधर्मपतये विधिर्नैपुणाययोगाय सारव्यशिरसे प्रकृती-
श्वराय नारायणाय हरये नम इत्युदारं हास्यन्मृगत्वमपि यः समुदाजहार ४४

सदयावलोकं भरतस्य दयायथाभवति एवमव-
लोकोयस्यादिति परिजनावलोकः श्रियामुपचर्यते यतः मधुद्विषः सेवायामनुरक्तं मनोयेषां तेषां महतामभवोमोक्षोऽपि फल्गुः तुच्छ एव ४३ तस्य से-
वानुरागमेवाह यज्ञायेति यज्ञरूपाय धर्मपतये यज्ञादिफलदात्रे विधीर्नैपुण्यं यस्य तस्मै धर्मानुष्ठात्रे योगोऽष्टांगः तस्मै सारव्यं ज्ञानं तच्छिरः प्रधानं
फलं यस्य तस्मै योगाय प्रकृतीश्वराय मायानियंत्रे अतएव नारंजीवसमूहः स अयनमाश्रयो यस्य सर्वजीवनियंत्रे एवं कर्मज्ञानदेवताकांडैः प्रति-
पादिताय हरये नम इति उदारमुच्चैर्यः सम्यगुच्चारितवान् मृगत्वं मृगदेहमपि हास्यन्त्यक्षन् यएवंभूतः तस्य तदुचितमिति वा तस्यानुवर्त्मानार्ह-
तीति वा संबंधः ४४

भरतचरितप्रवणादिफलमाह इदमिति भागवतैः समाजिताः अवदाताः शब्दाः गुणाः कर्माणि च यस्य तस्य भरतस्यानुचरितयोः नुशृणोति आ-
त्मन एव सकाशात्सर्वा आशिष आशास्ते स्वत एव प्राप्नोति ननु कांचिदपि परस्मादपेक्षत इत्यर्थः ४५ इति पंचमोऽटीकायां चतुर्दशोः
ध्यायः १४ एवमष्टमिरध्याये भरतस्योक्तमीरितम् ततः पंचदशोऽतस्य कीर्त्यते वंशजानृपाः १ कृष्णमपदवीं जीवन्मुक्तमार्गं मनुवर्त-

इदं भागवतसमाजितावदातगुणकर्मणो राजर्षे भरतस्यानुचरितं स्वस्त्ययनमायुष्यं धन्यं यशस्यं स्वर्ग्योपवर्ग्यं
वाः नुशृणोत्यारव्यास्यति अभिनंदति च सर्वा एवाशिष आत्मन आशास्तेन कांचन परत इति ४५ इति श्रीभा-
गवतमहापुराणे पंचमस्कंधे भरतोपारव्याने ब्राह्मणरहस्यगणसंवादे चतुर्दशोऽध्यायः १४ श्रीशुक उवाच
भरतस्यात्मजः सुमतिर्नामाभिजितो यमुहवावके चित्पारवंडिनश्च कृष्णमपदवीमनुवर्तमानं चानायां अवेदसमाम्ना-
तां देवतां स्वमनीषया पापीयस्या कलौ कल्पयिष्यति १ तस्माद्दृष्टेनायां देवता जिन्नामपुत्रोऽभवत् २ अया सूर्या
तत्तनयो देवद्युम्नस्ततो धेनुमत्यां सुतः परमेष्ठी तस्य सवर्चलायां प्रतीह उपजातः ३ य आत्मविद्यामारच्याय स्वयं सं-
शब्दो महापुरुषमनुसस्मार प्रतीहात्सवर्चलायां प्रतिहर्त्रादयस्त्रय आसन्निज्याकां विदाः सूनवः प्रतिहर्तुः स्तुत्याम-
जमृमानो अजनिषाताम् ४ भूम्नश्च पिकुल्यायामुद्गीयः सुतः प्रस्तावो देवकुल्यायां प्रस्तावो न्युत्सायां हृदयज-
आसीद्दिशुः विमोरत्यां च पृथुयेणस्तस्मान्नक्त आकूत्यां जज्ञे नक्तातुद्रुतिपुत्रो गयो राजर्षि मवर उदारयवाः अजाय-
त साक्षाद्भगवतो विष्णोर्जगाद्रक्षिषया गृहीत सत्वस्य कलात्मवत्त्वादि लक्षणैर्न महापुरुषतां प्राप्तः ५

मानं यं हस्तेति शेषः यदा यं सुमतिमवेदसमाम्नातां देवतां कल्पयिष्यति कुदोऽयं साक्षादवतारो इति मंस्यंत इत्यर्थः १ २ तत्तनयः देवता जि-
तः पुत्रः ३ आत्मविद्यां ब्रह्म्य आरच्याय चारच्याने नैव स्वयं संशब्दोऽनुसस्मार अपरोऽक्षतयाः नुशृणुतवान् प्रतिहर्ता प्रस्तोता उद्गातृति च यो-
यजनिपुणाः सूनव आसन् अजनिषातां जातौ ४ हृदयजः पुत्रः जगतोरि रक्षिषया रक्षितुमिच्छया गृहीत सत्वयेन तस्य विष्णोः कला अंशः सन् ५

महापुरुषत्वमेवाह सर्वेदिति धर्मस्तस्यद्विविधः अभिषिक्तत्वात्प्रजापालनादिरैकः गृहस्थत्वादिज्यादिश्चापरः द्विविधोऽपि भगवतिसर्वात्मन्य-
र्पितः सन्परमार्थलक्षणः तेन परिभाविता संस्कृता अतिशुद्धा मतिर्यस्य अतएवोपरतमनात्म्यं देहाद्यहंभावो यस्मिन् तस्मिन्नात्मनि चित्ते-
स्वयमेवोपलभ्यमाने ब्रह्मण्यात्मानुभवो यस्य तादृशोऽपि निरभिमान एव अवनिमज्जगुपत्पालयामास ६ कर्मभिः गयंकः प्रतियाति अनुक-
रोति न कोऽपि अत्र हेतुः यज्ञादिरूपां भगवत्कलां गयमृतेऽन्यः कइत्यनुषंगः अभिमानी सर्वतो मानास्पदं मनस्वीति वा समागता संप्राप्तार्थेन
यमिति वा सतांसदसः सभायाः पतिः सतांसेवकः यद्वा यज्वादिरूपो भगवत्कलामृते गयंकोऽन्यः प्रतियातीत्यन्वयः ७ सतीः सत्याः सत्या

सर्वैस्वधर्मेण प्रजापालनपोषणप्रीणनोपलालनानुशासनलक्षणेने ज्यादिना च भगवति महापुरुषे परावरे ब्रह्म
णिसर्वात्मन्यर्पितपरमार्थलक्षणेन ब्रह्मविच्चरणानुसेवया पादित भगवद्भक्तियोगेन चाभीक्ष्णशः परिभावि-
तातिशुद्धमतिरूपरतानात्म्ये आत्मनि स्वयमुपलभ्यमान ब्रह्मात्मानुभवोऽपि निरभिमान एवावनिमज्जगुपत्त
स्येमां गाथां पांडवेयपुराविद उपगायंति ६ गयं नृपः कः प्रतियाति कर्मभिर्यज्वाऽभिमानी बहुवित्त्वर्मगोप्ता स
मागतश्रीः सदसः पतिः सतांसत्सेवकोऽन्यो भगवत्कलामृते ७ यमभ्यषिंचन्यरयामुदासतीः सत्याशिषो दक्ष
कन्याः सरिद्धिः यस्य प्रजानां दुदुहे धराशिषो निराशिषो गुणवत्सस्नुतो धाः ८ छंदांस्यकामस्य च यस्य का-
मान् दुदुहूराजङ्गुरयो बलिं नृपाः प्रत्यंचिता युधि धर्मेण विप्राय दाशिषां षष्ठमं शंपरेत्य ९ यस्याध्वरे भगवानध्व-
रात्मामघो निमाद्यत्पुरुसोमपीथे श्रद्धा विशुद्धा चलभक्तियोगसमर्पिते ज्याफलमाजहार १०

आशिषो यासां ताः दक्षकन्याः श्रद्धामैत्री दयेत्याद्याः निराशिषोऽपि यस्य प्रजानामाशिषः कामान् धरादुदुहे तस्य गुणा एव वत्सस्तेन स्नुतमूधो
यस्याः पृथिव्याः यच्छब्दानां तंगयंकः प्रतियातीति संबंधः ८ छंदांसि वेदाः तद्विहितकर्माणि च दुदुहूः युधि प्रत्यंचिताः बाणैः प्रतिपूजितानृ-
पाः यस्य बलिमाजङ्गुः अर्पयामासुः धर्मेण पालनेन दक्षिणादिभिश्च यदा प्रत्यंचिता विप्राः तदा परेत्यलोकांतरे आशिषां धर्मफलानां षष्ठमं
शमाजङ्गुः पुण्यपद्मागमादत्तेन्यायेन परिपालयन्निति स्मृतेः ९ उरुसोमपीथे बहुसोमपानेऽध्वरे मघो निदं द्रेमाद्यतिमदं प्राप्नुवतिसति श्रद्धया
विशुद्धा योऽचलो भक्तियोगस्तेन समर्पितमिज्याफलमाजहार अर्हणमिव प्रत्यक्षतः स्वीकृतवानित्यर्थः १०

यस्य भगवतः प्रीणनादेवादीनां देहैक्यं तत्सद्यः प्रीयेत प्रीतिं गच्छेत् स विश्वजीवः सर्वोत्तरो मास्वयं प्रीतिरूप एव बहिर्हि प्रियते गयस्य हस्फुटं प्री-
तिमगात्तमोः स्पीतिप्रत्यक्षं प्रीतिमा विष्कृतवानित्यर्थः ११ १२. सुमनसि स्थियाम् १३. कीर्त्या अतिशयेन अलमकरोत् श्रूयितवान् १४
इति पंचमेटीकायां पंचदशोऽध्यायः १५. पूर्वोक्तद्वीपसिंधादिमानचिह्नस्वरूपतः स्पष्टं प्रवक्तुमारब्धा पंचाध्यायांततः परम् १ पौड-

यत्प्रीणनाद्बहिर्हि देवतिर्यक् मनुष्यवीरुत्तुणमा विरंच्यात् प्रीयेत सद्यः सह विश्वजीवः प्रीतः स्वयं प्रीतिमगात्तु गय-
स्य ११ गया हयंत्यां चित्रयः सुगतिरवरोधन इति त्रयः पुत्रावभूवुः चित्ररथादूर्णायां सभ्राडजनिष्ट १२. तत उ-
त्कलायां मरीचिः मरीचैर्विंदुमत्यां विंदुमानुदपद्यत तस्मात्सरघायां मधुनामाः भवेत्तु मधोः सुमनसि वीरवतः ततो-
भोजायां मयुप्रमंयूजज्ञाते मयोः सत्यायां भौवनः ततो दूषणायां त्वष्टाः जनिष्ट त्वष्टुर्विरोचनायां विरजः विरजस्य श-
तजित्पवरं पुत्रशतं कन्या च विष्णुच्यो किल जातम् १३. तत्रायं श्लोकः प्रियवतं वंशमिमं विरजश्चरमोद्भवः अकरोद-
त्यलं कीर्त्या विष्णुः सुगणायथा १४ इति श्रीभगवते महापुराणे पंचमस्कंधे प्रियवतवंशानुकीर्तनं नाम पंचदशोऽ-
ध्यायः १५. राजोवाच उक्तस्त्वया भूमंडलायामविशेषायावदादित्यस्तपतियत्र चासौ ज्योतिषांगणैश्चंद्र-
मावासह दृश्यते १ तत्रापि प्रियवतरयचरणपरिरवांतैः सप्तभिः सप्तसिंधव उपकृताः यत एतस्याः सप्तद्वीपविशेषविक-
ल्पस्त्वया भगवन् रवलु सूचितः एतदेवारिवलमहं मानतो लक्षणतश्च सर्वं विजिज्ञास्यामि २. भगवतो गुणमये स्थूल-
रूप आवेशितं मनोत्पगुणैः पिसूक्ष्मतम आत्मज्योतिषि परे ब्रह्मणि भगवति वासुदेवारच्ये क्षममावेशितुं तदुद्देतदुरोः
हेस्यनुवर्णयितुमिति ३. अपिरुवाच न वै महाराज भगवतो मायागुणा विभूतेः काष्ठां मनसा वचसा वाऽधिगं-
तुमलं विबुधा युथाः पिपुरुषस्तस्मात्प्राधान्येनैव भूगोलकविशेषं नामरूपमानलक्षणतो व्याख्यास्यामः ४

शेऽधस्तथाचोर्ध्वपरितः सन्निवेशतः मेरोः स्थितिर्महीकंजकंर्णिकाचोपवर्ण्यते २. प्रियवतचरित्रोक्ता बुक्ता द्वीपादिकल्पना तदिशेषविजिज्ञास-
कथानेपरिपृच्छति ३. उक्त इति किंपर्यंतमुक्तः तदाह यावदादित्यस्तपति यत्र चासौ शक्रकृष्णपक्षयोर्नक्षत्रगणैः सह चंद्रमा वा दृश्यते ता-
वत् १ यतः येभ्यः सिंधुभ्यः एतस्याः भुवः सूचितः संक्षेपतो दर्शितः २. जिज्ञासायाः फलमाह भगवत इति ३. या मायागुणा विभूतिः तस्याः काष्ठा-
यंतरूपं संनिवेशः लक्षणं चिह्नम् ४

कुवलयंभूमंडलंतदेवकमलंतस्यकोशाः सप्तद्वीपाः तेष्वभ्यंतरकोशः प्रथमोजंबुद्वीपः नियुतयोजनविशालः लक्षयोजनविस्तीर्णः ५ नवयोजनसहस्रमायामोयेषाम् आयामोऽत्रविस्तारः एतच्चभद्राश्वकेतुमालव्यतिरेकेणद्रष्टव्यम् तयोश्चतुस्त्रिंशद्योजनसहस्रायामत्वात् केचित्तुनीलनिषधयोः संलग्नाग्रयोः समुद्रप्रवेशमंगीकृत्यतयोरपिसंकुचितत्वेननवसहस्रायामत्वंसंपादयंति संनिवेशश्चवायुनोक्तः धनुर्वत्संस्थितेज्ञेयंदेवर्षेदक्षिणोत्तरे दीर्घाणितत्रचत्वारिचतुरस्रमिलावृतमिति ६ नाभ्यांमध्ये द्वीपस्यायामोलक्षयोजनप्रमाणम् तावान्समुन्नाह उच्छ्रायो यस्य ७ मूलेषोडशयोजनसहस्रं विततः तावताषोडशयोजनसहस्रमानेन चतुरशीतियोजनसहस्रमानेन च बहिर्दृश्यते एवंलक्षयोजनोन्ना

योवाऽयंद्वीपः कुवलयकमलकोशाभ्यंतरकोशोनियुतयोजनविशालः समवर्तुलोयथापुष्करपत्रम् ५ यस्मिन्नववर्षाणि नवयोजनसहस्रायामान्यष्टमिर्यादागिरिभिः स्रविभक्तानिभवंति ६ एषांमध्येइलावृतनामाभ्यंतरवर्षयस्यनाभ्यामवस्थितः सर्वतः सौवर्णः कुलगिरिराजोमेरुर्द्वीपायामसमुन्नाहः कर्णिकाभूतः कुवलयकमलस्य ७ मूर्धनिद्वात्रिंशत्सहस्रयोजनविततोमूलेषोडशसहस्रं तावतांऽतर्भूम्यांप्रविष्टः उत्तरोत्तरेणेलावृतनीलः श्वेतः शृंगवानिति त्रयोरभ्यकहिरण्मयकुसूणां वर्षाणां मर्यादागिरयः प्रागायताउभयतः क्षारोदावधयोद्विसहस्रपथवएकैकशः पूर्वस्मात्पूर्वस्मादुत्तरउत्तरोदशांशाधिकंशेनदैर्घ्यएवह्रसंति ८ एवंदक्षिणेनेलावृतनिषेधोहेमकूटोहिमालयइतिप्रागायतायथानीलादयअयुतयोजनोत्सेधाहरिवर्षकिंपुरुषभारतानांयथासंख्यम् ९ तथैवेलावृतमपरेणपूर्वेणचमाल्यवहंधमादनावानीलनिषधायतोद्विसहस्रंप्रथुः १० केतुमालभद्राश्वयोः सीमानंविदधाते ११

हः उत्तरोत्तरेणेलावृतस्योत्तरोत्तरतः क्रमेणनीलादयस्त्रयो

मर्यादागिरयः प्रागायताः पूर्वतोदीर्घाः क्षारोदोवधिर्येषांद्विसहस्रयोजनविस्तीर्णाः दशांशादीषदधिकीयोः शः तेनदैर्घ्यएवह्रसंतिनतूच्चत्वेष्टयुत्वेवा यथोक्तंविष्णुपुराणे लक्षप्रमाणौद्वौमध्येदशहीनास्तथापरइति एतच्चस्थूलदृष्ट्यैवोक्तम् तयोरपियथावन्मध्यमत्वाभावेनलक्षप्रमाणात्वाभावात् ८ अयुतयोजनउत्सेधः उच्छ्रायोयेषाम् अयंचोत्सेधोनीलादीनामपिद्रष्टव्यः नीलादिष्टयुत्वंचैषामपिद्रष्टव्यम् यथासंख्यंमर्यादागिरयइतिशेषः ९ आनीलनिषधायतोत्तरतोनीलपर्यंतंदक्षिणतोनिषधपर्यंतंचदीर्घोपप्रथुः विस्तीर्णोभवतः १० तावैवकेतुमालभद्राश्वयोर्वर्षयोः सीमानंकुर्वते ११

नन्वेवं सति पूर्वापररेखायामिलावृतवेषितो मेरुर्मध्ये ततः पूर्वापरतोगिरिद्वयं वर्षद्वयं च नातः किञ्चिदस्ति दक्षिणोत्तररेखायां तु तथैवेलावृतवेषितो
 मध्ये मेरुः उभयतस्त्राणि त्रीणि वर्षाणि गिरयश्च तत्कथं सर्वतो लक्ष्यमाणत्वं जंबुद्वीपस्य उच्यते मेरोः षोडशसहस्राणि सर्वतः स्थितत्वादिला
 वृतस्याष्टादश अन्येषां षण्णां चतुः पञ्चाशत् गिराणां षण्णां द्वादशेत्येवं दक्षिणोत्तररेखायां तावद्दक्षिणम् पूर्वापररेखायामपि समेगोरिलावृत-
 स्य चतुस्त्रिंशत् गिर्यांश्चत्वारिंशेषाणि द्विषांश्च सहस्राणि पूर्वापरवर्षयोरासमुद्रद्वेदेव्ये द्रष्टव्यानि अतो न विरोधः अयुतयोजनप्रमाणो विस्तारो
 न्नाहो येषां विस्तीर्णमूर्ध्वो मेरोरवष्टंभत्वात् पूर्वपश्चिमौ गिरीदक्षिणोत्तरविस्तारौ दक्षिणोत्तरो च पूर्वापरविस्तारौ द्रष्टव्यौ सर्वतो दशयोजनसह-

मंदरो मेरुमंदरः स्रुपाश्वः कुमुद इति अयुतयोजनविस्तारो न्नाहामेरोश्चतुर्दिशमवष्टंभगिरय उपकृताः १२ चतु
 र्वेतेषु चूतजंबूकदंबन्यग्रोधाश्चत्वारः पादपप्रवराः पर्वतकेतव इवाधिसहस्रयोजनो न्नाहास्तावद्विदपविततयः
 शतयोजनपरिणाहाः १३ हृदाश्चत्वारः पयोमध्विस्तरसमृष्टजलायदुपस्पर्शिन उपदेवगणायो गैश्चर्याणि स्वा
 भाविकानि भरतर्षभधारयति १४ देवोद्यानानि च भवंति चत्वारि नंदनं चैत्रयं वैभ्राजकं सर्वतो भद्रमिति १५
 ये च मरपरिवृताः सहस्ररललनाललामयूथपतय उपदेवगणैरुपगीयमानमहिमानः किल विहरन्ति १६ मंदरोत्सं
 ग एकादशशतयोजनोत्तुंगदेवचूतशिरसो गिरिशिरवरस्थूलानि फलान्यमृतकल्पानि पतन्ति १७ तेषां विशीर्यमाणा
 नाम्रतिमधुरसरभिस्रगाधिबहुलोरुणरसो देनारुणो दानामेनदीमंदरगिरिशिरवरान्निपतन्ती पूर्वेण लावतमुपप्लावय
 ति १८ यदुपजोषणाद्भवान्या अनुचरीणां पुण्यजनवधूनामवयवस्पर्शस्रगंधवातो दशयोजनसमेता दनुवासयति १९

सविस्तारो गीकारे त्विलावृतलोपात्पूर्वेण लावतमुपप्लावयतीत्यादिविरोधः स्यात् १२ अधिसहस्रमेकादशशतानि उन्नाहो येषां तावत्प्रमाणं विद-
 यविततिर्येषाम् शतयोजनपरिणाहो विस्तारो येषाम् १३ यदुपस्पर्शिनः यत्सेविनः १४ १५ ललामोक्षपणं सरललनानां भूषणभूताः येषां याः-
 स्त्रियस्तासां यूयस्यपतयः सहस्रं मूययेषु विहरन्ति १६ एकादशशतयोजनमुत्तुंगो यो देवचूतस्तस्य शिरसः सक्ताशात् फलप्रमाणमुत्तं वायुपुण्य
 णो अरुणीनां शतान्यशवेकपक्ष्यधिकानि च फलप्रमाणमारव्यातमृषिभिस्तत्त्वदर्शिमिरिति १७ अतिमधुरस्यासो स्वतः सरभिश्च स्रगा-
 धिश्च न चान्येषां गंधैरधिवासितः बहुलश्चारुणश्चरसः स एव उदमुदकं तेन १८ यदुपजोषणात् यस्य रसस्य सेवनात् १९ १२ १३

अनस्थिप्रायाणामतिसूक्ष्मबीजानां यत्र निपतन्ती ततश्चारभ्यात्मनो दक्षिणतः सर्वमिलावृतं व्याप्य वहतीत्यर्थः २० तावत्सर्वतः रोधसोस्तदयोः
२१ २२ आयामोऽत्र व्यामः स च व्यामो बाह्वोः स करयोस्ततयोस्तिर्यगंतरमित्युक्तलक्षणः पंचव्यामं परिणाहः स्थौल्यं यासामित्यर्थः केचित्तु

एवं जंबूफलानामत्युच्चनिपातविशीर्णानामनस्थिप्रायाणामिभकायनिभानां रसेन जंबूनामनदी मेरुमंदरशिरवरादयु-
तयोजनोदवनितले निपतन्ती दक्षिणेनात्मानं यावदिलावृतमुपस्पंदयति २० तावदुभयोरपि रोधसो र्यामृत्तिका तद्रस-
नानुविध्यमाना वाय्वर्कसंयोगविपाकेन सदाऽमरलोकाभरणजांबुनदनामस्रवर्णं भवति २१ यदुहवावविबुधाद-
यः सहयुवतिभिर्भुक्कुटकटकटिसूत्राद्याभरणरूपेण रवलुधारयति २२ यस्तु महाकंदबः स्रपाश्वनि रूढोयस्त-
स्य कोटरेभ्यो विनिःसृताः पंचायामे परिणाहाः पंचमधुधाराः स्रपाश्वशिरवरात्पतंत्योऽपरेणात्मानमिलावृतम-
नुमोदयति २३ यात्युपयुजानानां मुखनिर्वसितो वायुः समंताच्छतयोजनमनुवासयति २४ एवं कुमुदनि रूढोयः
शतवल्शोनामवदस्तस्य स्कंधेभ्यो नीचीनाः पयोदधिमधुघृतगुडान्नाद्यंबरशय्यासनाभरणादयः सर्वे एव कामदुघा-
नदाः कुमुदाग्रात्पतंतस्तमुत्तरेणोलावृतमुपयोजयति २५ यानुपजुषाणानां न कदाचिदपि प्रजानां वलीपलितक्लमस्वे-
ददौर्गंध्यजरा मयमृत्युशीतोष्णवैवर्ण्योपसर्गादयस्तापविशेषा भवन्ति यावज्जीवं स्रवन्ति रतिशयमेव २६ कुरंगकुर-
रकुसुंभवैकंकचिकूटशिशिरपतंगरुचकनिषधशिनीवासकपिलशंखवैडूर्यजारुधिहंसर्षभनागकालंजरनारदाद-
यो विंशतिगिरयो मेरौः कर्णिकाया इव केसरभूता मूलदेशे परित उपकृप्ताः २७ जठरदेवकूटो मेरुपूर्वेणाष्टादशयोजनस-
हस्रमुदगायतौ द्विसहस्रं पृथुतुंगौ भवतः एवमपरेण पवनपारियात्रौ दक्षिणेन कैलासकरवीरौ प्रागायतौ एवमुत्तरतस्त्रिशृ-
गमकरो अष्टभिरेतैः परिस्तृतौऽग्निरिव परितश्च कास्तिकांचनगिरिः २८ मेरोर्मूर्धनि भगवत आत्मयोनेर्मध्यत उपकृप्तां
पुरीमयुतयोजनसाहस्रीसमचतुरस्रीं शातकौंभी वदन्ति २९

पंचव्यागपरिणाहा इत्येव पठन्ति २३ २४ नीचीना अधोमुखाः २५ २६

२७ चतुर्दिक्षु मेरुमूलाद्योजनसहस्रं त्यक्त्वाऽग्नेः परितः परिधय इव जठरदेवकूटादयस्तिष्ठन्ति अतोऽष्टादशयोजनसहस्रं प्रमाणमत्रोक्तम् वैष्णवा-
दिपुराणेषु परिमाणादियत्पुनः अन्यथा वर्णितं तत्तुल्यभेदाद्यपेक्षया द्विसहस्रं पृथुचतुंगौ च २८ २९ ७ ७ ७

यथादिशंपाञ्चादिदिक्षु यथारूपमिन्द्रादिवर्णानतिक्रमेणतुरीयमानेन सार्द्धं हि सहस्रप्रमाणेन नामानि पुराणांतरात्ज्ञातव्यानि यथाक्तम् मै-
 रौनवपुराणि स्युर्मनोवत्यमरावती तेजोवती संयमनी तथा रुष्णांगनापरा श्रद्धावती गंधवती तथा चान्यामहोदया यशोवती च बर्हस्पतिवत्यादी-
 नां यथाक्रममिति ३० इति पंचमेटीकायां षोडशोऽध्यायः १६ ततः समदर्शं गंगागमनं तच्चतुर्दिशम् इलावते च रुद्रेण संकर्षणनिषे-
 वणम् १ यज्ञलिंगस्य बलेर्यज्ञे लिंगं विविक्रममूर्तिर्यस्य विक्रमतः दक्षिणेन पदाभुवकांत्वा वामपदमुत्क्षिपतः वामपादांगुष्ठनखेन निभिन्नमु-
 र्ध्वमुपरि भागं यस्यां डकटाहस्य तस्य विवरेणांतः प्रविष्टाया बाह्यजलधारा सा दिवो मूर्द्धन्यवततारेत्यन्वयः तस्य यच्चरणपंकजंतस्यावने जनेन

तामनुपरितो लोकपालानामथानां यथादिशं यथारूपं तुरीयमानेन पुरोऽष्टावुपकृताः ३० इति श्रीभागवते महा-
 पुराणे पंचमस्कंधे भुवनकोशवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः १६ श्रीशुक उवाच तत्र भगवतः साक्षाद्यज्ञलिंग-
 स्य विष्णोर्विक्रमतो वामपादांगुष्ठनखेन निभिन्नोर्ध्वां डकटाहविवरेणांतः प्रविष्टाया बाह्यजलधारा तच्चरणपंकजाव-
 ने जनारुणा किंजल्कोपरंजिता रिवलजगदधमलापहोपस्पर्शनाः मलासाक्षाद्भगवत्पदीत्यनुपलक्षितवचोः मिथी-
 यमानाः तिमहता कालेन युगसहस्रोपलक्षणेन दिवो मूर्द्धन्यवततार १ यत्तद्विष्णुपदमाहुः यत्र हवा वीरवत औत्ता-
 नपादिः परमभागवतोऽस्मत्कुलदेवता चरणारविंदोदकमिति यामनुसवनमुत्कृष्यमाण भगवद्भक्तियोगेन हृदं-
 क्लिप्तमानांतर्हृदय औत्कण्ठ्यं विवशामीलितलोचनयुगलकुड्मलविगलितामलबाष्पकलयाः भिष्यज्यमानरोम-
 पुलकोऽधुनाऽपि परमादरेण शिरसा विभर्ति २

क्षालनेन अरुणंतद्गतं कुंकुमंतदेव किंजल्कास्तेरुपरंजिता अतएव रिवल-
 स्यजगतोऽधमलापहमुपस्पर्शनं यस्याः तथाऽप्यमलातन्मलसंगशून्या साक्षाद्भगवत्पदीति यदनुपलक्षितं जान्हवीभागीरथाल्याद्युपल-
 क्षणांतररहितं वचोनामतेनाभिधीयमाना तस्मिन् समये भगवत्पदीनामपश्चात्नामांतराणि जातानि १ कोऽसौ दिवो मूर्द्धातमाहुः यदिति किं-
 तद्विष्णुपदं तदाहुः यत्रेति वीरवतः हृदसंकल्पः अस्मत्कुलदेवतायाहरेश्चरणारविंदोदकमिति हेतोः परमादरेण विभर्तित्यन्वयः कथं भू-
 तः स नृपतिस्तज्जगद्वर्द्धमानेन भगवद्भक्तियोगेन हृदमत्यंतं क्लिप्तमानं तर्हृदयस्य अतएव औत्कण्ठ्येन विवशामीलितं यलोचनयुगलं तदेव कुड्म-
 लेताभ्यां विगलितममलं बाष्पंतस्य कलया सह आभिष्यज्यमानं रोमपुलकानां कुलं यस्य २ ७२ ७३ ७४

ततः सप्तक्षयस्तस्यांगगायाः प्रभावाभिज्ञाः संतोयांजटाजूटैरुद्धंतीत्यन्वयः एतावत्येवनातोऽधिकास्तात्यभिप्रायवतः तत्रहेतुः भगवतिसं-
 ततं भक्तियोगलाभेनैवोपेक्षिता अन्ये पुरुषार्था आत्मज्ञाने च येः कामिवक्त्रवधारयंति प्रत्यक्षमुक्तिमिवतामागतां मुमुक्षुवोजनाद्वेति ३
 ततोऽनेकसहस्रकोटीनां विमानानामनीकैः संकुलेन देवयानेनाकाशमार्गेणावतरंती सप्तक्षयिभ्योऽर्वागेव प्रायशः कर्मिणां गतिरितिततोऽर्वा-
 गेव संकुलत्वमुक्तमाचार्य आप्लाव्य मेरुमूर्द्धस्थे ब्रह्मसदने निपतति ४ अभिस्पंदती अभितोगच्छंती ५ केसराचलानां मेरुसमानोच्छ्रायत्वा

ततश्च षष्ठ्यस्तत्प्रभावाभिज्ञायां ननु तपस आत्यंतिकी सिद्धिरेतावती भगवतिसर्वात्मनि वासुदेवेऽनुपरतभक्तियोग
 लाभेनैवोपेक्षितान्यार्थात्मगतयो मुक्तिमिवागतां मुमुक्षुवद्वसबहुमानमद्यापि जटाजूटैरुद्धंति ३ ततोऽनेकसह-
 स्रकोटिविमानानीकसंकुलदेवयानेनावतरंती दुमंडलमाचार्य ब्रह्मसदने निपतति ४ तत्र चतुर्धाभिद्यमाना चतुर्भिर्नाम-
 भिश्चतुर्दिशमभिस्पंदती नदनदीपति मेवाभिनिविशति ५ सीतालकनंदा चक्षुर्भद्रेति सीता तु ब्रह्मसदनात् केसराच-
 लादिगिरिशिरवरेभ्योऽधोऽधः प्रस्रवंती गंधमादनमूर्द्धस्थपतित्वा अंतरेण भद्राश्ववर्षे प्राच्यादिशिक्षारसमुद्रमभिप्र-
 विशति ६ एवं माल्यवच्छिरवरान्निःपतंती ततोऽनुपरतवेगाकेतुमालमभिचक्षुः प्रतीच्यादिशिसरित्पतिं प्रविशति
 ७ भद्राचोत्तरतो मेरुशिरसो निपतिता गिरिशिरवराद्विरिशिरवरमतिहाय शृंगवतः शृंगादवस्पंदमाना उत्तरांस्तुकुरू-
 नभित्तुदीच्यादिशि जलधिमभिप्रविशति ८ तथैवालकनंदा दक्षिणेन ब्रह्मसदनाद्दह्निगिरिकूटान्यतिक्रम्य हेमकूटा-
 त् हेमकूटान्यतिरभसतरं हसालुठयंती भारतमभि वर्षे दक्षिणस्यां दिशि जलधिमभिप्रविशति ९ यस्यां स्नानार्थं चांग-
 च्छतः पुंसः पदे पदेऽश्वमेधराजसूयादीनां फलं न दुर्लभमिति अन्ये च नदानद्यश्च वर्षे वर्षे संति बहुशो मेर्वादिगिरिदुहितरः
 शतशः १० तत्रापि भारतमेव वर्षे कर्मक्षेत्रमन्यान्यष्टवर्षाणि स्वर्गिणां पुण्यशेषोपभोगस्थानानि भौमानि स्वर्गपदानि व्य-
 पदिशंति ११

तृप्रथमं तेषामादिशिरवरेषु मुरव्यशृंगेषु पतति ततस्तेभ्योऽधोऽधः प्रस्रवंती सती ६ माल्यवच्छिरवरात्केतुमालाभि
 मुरवं निष्पतंती चक्षुः संज्ञा ७ गिरिशिरवरादितिकुमुदशिरवरादुच्चलितानीलशिरवरंतत उच्चलिता श्वेतशिरवरंतदप्यतिहाय शृंगवतः
 शृंगादधः स्रवंती ८ अतिरभसतरं हसा अस्वलिततीव्रतरवेगेन ९ बहुशः बहुविधाः मेर्वादिगिरीणां दुहितरः तत्प्रसूताः १० दिव्य-
 भौमविलभेदात्त्रिविधः स्वर्गः तत्र भौमस्वर्गस्य पदानि स्थानानि व्यपदिशंति ११

अयुतंपुरुषमानेन आयुर्वर्षाणियेषाम् वज्रवत्तदसंहननंशरीरं तस्मिन्बलवयोमोदास्तैः प्रमुदिताभिर्यानिमहासौरतानिभिर्युनानितेषां च वा-
यापवर्गसंभोगावसाने एकवर्षशेषे आयुषि धृत एको गर्भयैः तादृशानि कलत्राणियेषाम् चेतायुगसमः विषयस्वरवात्कर्षात् कृतयुगो हि स-
र्वध्याननिष्ठाः क्षापारादौ तु दुःखबहुलाः १२ यत्र ह्ये पुहि वर्षेषु देवपतयः स्वैः स्वैः सेवकगणेषु मुर्यैः कृतमहोपचाराः संतः स्वैरेव विहरंतीत्य-
न्वयः केषु स्थानेषु सर्वेषु कृतपु कुसुमस्तवकादीनां श्रिया समृद्ध्याः त्यंतं नम्यमाना विटपास्तदाश्रिता लताश्च ये पुतैर्विदपाभिरुपशंभमाना-
नि शोभमानानि रुचिराणि काननानि ये पुतैश्चाश्रमायतनेषु वर्षगिरिद्रोणीषु च तथा अमलेषु जलाशयेषु विकचानि विकशीनियानि नवानि नव

एषु पुरुषाणामयुतंपुरुषायुर्वर्षाणां देवकल्पानां नागायुतपाणानां वज्रसंहननबलवयोमोदप्रमुदितमहासौरतमियुन-
व्यवायापवर्गवर्षधृते कर्गर्भकलत्राणां तत्र तु चेतायुगसमः कालो वर्तते १२ यत्र ह्ये देवपतयः स्वैः स्वैर्गणनायकैर्विहि-
तमहाः हंणाः सर्वतु कुसुमस्तवकफलकिसलयश्रियानम्यमाना विटपलता विटपिभिरुपशंभमाना रुचिरकाननाश्रमायत-
नवर्षगिरिद्रोणीषु तथा चामलजलाशयेषु विकचविविधनवनरुहामोदप्रमुदितराजहंसजलकुक्कुटकारंडवसारसचक्र-
वाकादिभिर्मधुकरनिकराकृतिभिरुपकूजितेषु जलक्रीडादिभिर्विचित्रविनोदैः सुललितसुरसुंदरीणां कामकलिल-
विलासहासलीलाः वलोकाकुरुष्टमनोदृश्यः स्वैरेव विहरंति १३ नवस्वपिवर्षेषु भगवान्नारायणो महापुरुषः पुरुषाणां
तदनुग्रहायात्मतत्त्वव्यूहेनात्मनाः द्यापि सन्निधीयते १४ इलाहते तु भगवान्भव एक एव पुमान्मह्यन्यस्तत्रापरो नि-
विशति भवान्याः शापनिमित्तजः यत्पवेक्षतः स्त्रीभावस्तत्पश्चाद्दृश्यामि १५ भवानीनायैः स्त्रीगणान्बुदसहस्रैरवरुह्य-
मानो भगवतश्चतुर्मूर्तेर्महापुरुषस्य तुरीयांतामसीं मूर्तिं प्रकृतिमात्मनः संकर्षणसंज्ञामात्मसमाधिरूपेण सन्निधायेत द-
भिगूणन्भवउपाधावति १६ नरुहाणि नीरजानितेषामामोदेन मुदितैराजहंसादिभिर्मधुकरनिकराणां च आकृतिभिर्जातिविरोधै-

रुपकूजितेषु कामेन कलिलैः क्षुभितैर्विलासादिभिराकुरुष्टमनोदृष्टिश्च येषां ते १३ नवस्वपिवर्षेषु ये पुरुषास्तेषां तदनुग्रहाय सचासौ बह्व्यमा-
णोः नुग्रहस्तदर्थमात्मतत्त्वव्यूहेन स्वमूर्तिसमूहेन संनिधीयते संनिहितो भवति १४ अपरः अर्वाचीनः पश्चान्नवमस्कंधे १५ भवानीनाया-
स्वामिनीयेषां तैः स्त्रीगणानामर्बुदसहस्रैरवरुह्यमानः सर्वतः सेव्यमानः आत्मनः प्रकृतिं कारणमात्मानि समाधिर्ध्यानं यस्य तेन रूपेण एतद-
द्व्यमाणं मंत्रादिकमभिगूणन् जपन् १६

७

७

७

७

७

७

सर्वेषां गुणानां संख्यानां प्रकाशोयस्मात् स्वयंतु अव्यक्ताय अप्रमेयाय १७ हे भजन्य भजनीयत्वात्त्वां परमेश्वरं भज इत्यन्वयः अरणं शरणं पादपं
कजं यस्य कृत्स्नस्य भगस्य ऐश्वर्यादिषां दुण्यस्य परमयनमाश्रयम् भक्तेषु अलमत्यर्थं भावितं प्रकटितं भूतभावनं स्वरूपं येन भवापहं संसार-
हरम् भक्तेषु इत्यनुषंगः भवं भावयतीति तथा तम् अर्थाद् भक्तेषु इति द्रष्टव्यम् १८ ईश्वरत्वमुपपादयं स्तामसत्वेन प्रसक्तमनादरं वारयति-
नयस्येति निरीक्षमाणस्यापि हृदि मायागुणौ विषयैश्चित्तवृत्तिभिः करणैश्च अणवपि ईषदपि नाज्यते न लिप्यते किमर्थं निरीक्षमाणस्य ईशे इश-
नाय नियमनाय ईशानमीह संपदादित्वाद्भावे किं अत्र वैधर्म्यदृष्टांतः यथा अजितक्रोधवेगानां नोऽस्माकं हृदि रज्यते न तथेति अतः आत्म-
न इन्द्रियाणि जिगीषुः जेतुमिच्छुर्मुमुक्षुः तं को न मन्येत न द्रियेत १९ ननु सरामद्याभ्यां भक्तस्य कुतो हृदि रज्यते तत्राह असती हृदि र्यस्य तस्य
स्वमायया क्षीवामत्त इव यो भयंकरः प्रतिभाति मध्वासवाभ्यामाताम्रलोचन इव नागवधू विमोहनेन तथा प्रतिभानं युक्तमित्याह नेति पादार्चने-

श्रीभगवानुवाच ॐ नमो भगवते महापुरुषाय सर्वगुणसंख्यानायानंतायाव्यक्ताय नम इति १७ भजे भज-
न्यारणपादपंकजं भगस्य कृत्स्नस्य परंपरायणम् भक्तेष्वलं भावितं भूतभावनं भवापहंत्वा भवभावमीश्वरम् १८
नयस्य मायागुणाच्चित्तवृत्तिभिर्निरीक्षतो ह्यणवपि हृदि रज्यते ईशे यथानोजितमन्युरंहं सां कस्तं न मन्येत जिगीषुरा-
त्मनः १९ असहृशोयः प्रतिभाति मायया क्षीवैव मध्वासवताम्रलोचनः न नागवधूः ईशे ईशे रेहियायत्यादयोः
स्पर्शनधर्षितेन्द्रियाः २० यमाहुरस्य स्थितिजन्मसंयमं त्रिभिर्विहीनं यमनंतमृषयः न वेद सिद्धार्थमिव क्वचित्स्थितं भू-
मंडलं मूर्धसहस्रधामस्र २१ यस्याद्य आसीदुणविग्रहो महान्विज्ञानधिष्ण्यो भगवानजः किल यत्संभवोऽहं-
त्रिवृतास्वतेजसा वैकारिकं तामसमैन्द्रियं सृजे २२ यस्य पादयोः स्पर्शनेन धर्षितं मोहितमिन्द्रियं मनोयासां ताः द्विया लज्जया भुजा-

धर्षणेन ईशे रेन शोकः कस्तं न मन्येतेति पूर्वैर्णैवान्वयः २० अस्य विश्वस्य स्थितिजन्मसंयमहेतुं यमाहुः अतएव त्रिभिः स्थित्यादिभिर्विहीनमनंतं च
यमाहुः ऋषयो मंत्राः छंदोः नुरोधेन दीर्घपाठे ऋकारो देवमाता लक्ष्मीः सा च ऋषयश्चेत्यर्थः अनंतत्वं दर्शयति मूर्धसहस्रमेव धामानि स्थानानि ते-
पुक्वचित्तेकदेशस्थितं भूमंडलयो न वेद सिद्धार्थं सर्षपमिव तस्मै नम इति चतुर्थेनान्वयः २१ तत्र जन्महेतुत्वं महदादिद्वारेण प्रपंचयति तस्य गुणानि मि-
तो महान्नामविग्रह आसीत् विज्ञानं सत्त्वं धिष्ण्य माश्रयो यस्य सः तस्य चित्तरूपत्वेन सत्त्वप्रधानत्वात् स एव किलाधिदैवो वासुदेवो भवदिवक्ष्यामि
वानजो ब्रह्मायत्संभवः यस्माद्ब्रह्मणः संभूतः अहं रुद्रः त्रिवृता त्रिगुणेन स्वतेजसा स्वविभूतिरूपेणाहंकारेण वैकारिकं देवतावर्गं तामसंभूतवर्गं मे-

किंच एते वयं महादादयः सर्वे यस्यानुग्रहादिदेवद्व्यां संसृजामः कथं भूताः यस्य महात्मनो वशो स्थिताः संतः यतः सूत्रेण क्रियाशक्त्या यंचिताः मोताः शकुन्ताः पक्षिण इव लोके केन सूत्रेण वयमित्युक्तम् तानेवाह महानहंकारश्च वैकृतादयः पूर्वोक्ता वर्गाश्च २३ स्थितिलयहेतुत्वं दर्शयन् प्रणमनित्येन निर्मितामेतां मायां मेवायं जनोः जसावेदनतुलान्निस्तारणयोगमुपायं कर्हि चिदपि वेदेति स्थितिहेतुत्वं दर्शितम् कीदृशी कर्माण्येव पर्वाणि ग्रंथयः तानि नयति प्रापयतीति तथाताम् प्रलयहेतुत्वमाह विलीयतेः स्मिन्निति विलयः उदेत्यस्मादिति उदयः विलयश्चोदयश्चात्मा स्वरूपं यस्य स तस्मै नमः २४ इति पंचमोऽध्यायः १७ अष्टादशोऽततो मेरोः पूर्वादिकमतस्त्रिषु त्रिषु चोत्तरवर्षेषु संबन्धेनैव कव

एते वयं यस्य वशो महात्मनः स्थिताः शकुन्ता इव सूत्रयंचिताः महानहं वैकृततामसैन्द्रियाः सृजाम सर्वे यदनुग्रहादिदम् २३ यन्निर्मितां कर्ह्यपि कर्मपर्वणीं मायां जनोः यंगुणसर्गो मोहितः न वेद निस्तारणयोगमजसा तस्मै नमस्ते विलयोदयात्मने २४ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे सप्तदशोऽध्यायः १७ श्रीशङ्कर उवाच तथा च भद्रश्चवानामधर्मस्तत्कुलपतयः पुरुषा भद्राश्च वर्षे साक्षाद्गवतो वासुदेवस्य प्रियांतनुं धर्ममयांहय शीर्षाभिधानी परमेण समाधिना सन्निधाप्येदमभिगृणंत उपधावति १ भद्रश्च वस ऊचुः ॐ नमो भगवते धर्मात्मात्मविशोधनाय नम इति २ अहो विचित्रं भगवद्विचेष्टितं घंतं जनोः यं हि मिषन्नपश्यति ध्यायन्नस्यार्हं वि कर्मसेवितुं न हंत्यपुत्रं पितरं जिजीविषुः ३ वदंति विश्वं कवयः स्मनश्चरं पश्यति चाध्यात्मविदो विपश्चितः तयाः पिमुह्यंति तवाजमायया स विस्मितं कृत्यमजं नतोः स्मितम् ४

र्णनम् १ भद्रश्च वार्षपतिः तस्य कुलपत

यः सेवकपुरव्याश्च १ भद्रश्च वस ऊचुरिति प्राणभृत उपदधातीति वद्वणलक्षणया तद्योगाद्गणिपुलिंगसमवायन्यायेन बहुवचनम् २ अयं जनो मिषन्नपि पश्यन्नपि घंतं हि संतं न पश्यति नालोचयतीति भगवद्विचेष्टितमेव तच्च विचित्रम् अदर्शने लिंगम् पुत्रं बालं पितरं हंतं हंतं न हंत्यदग्धास्वयंतदुमयधनैर्जिजीविषति जीवितुमिच्छति पादांतरे तु छंदः सामंजस्यम् किं धर्मो यथैव नार्हयतः अरातुच्छं विषयसंनवंसे वितुं विदुर्मेषापमेव ध्यायन् ३ नन्वविद्वान्पश्यति किमत्र चित्रं तत्राह नश्चरं वदंति स्मशास्त्रतः पश्यति च समाधौ हे अजतयाः पिमायया मुह्यंति एतच्च तव कृत्यं चेष्टितं स विस्मितमिति चित्रमतः शास्त्रादिभ्यमंविहाय तं त्वामजं नतोः स्मि ४ ७ ७ ७

इदमपरं चित्रवत्प्रतीयमानमपित्वयिना चित्रमित्याह विश्वोद्भवस्याननिरोधकर्मतेत्यकर्तुरंगीकृतमप्यपाहतः युक्तं न चित्रं त्वयि कार्यकारणे सर्वात्मनि व्यतिरिक्ते च वस्तुतः ५ वेदान्युगोते तमसातिरस्कृतान् रसातलाद्यो नृत्तुरंगविग्रहः प्रत्याददेवैकवयेऽभियाचते तस्मै नमस्तेऽवितथेहिताय तदिति ६ हरिवर्षे चापि भगवान् नरहरिरूपेणास्ते तद्रूपग्रहणनिमित्तमुत्तरत्राभिधास्ये तद्व्यतिरूपं महापुरुषगुणभाजनो महाभागवतो दैत्यदानवकुलतीर्थीकरणशीलान् चरितः प्रज्ञादोऽव्यवधानानन्यभक्तियोगेन सह तद्वर्षपुरुषैरुपास्ते इदंचोदाहरति ७ ॐ नमो भगवते नरसिंहाय नमस्ते जस्ते जसे आविराविर्भववज्रनरववज्रदंष्ट्रकर्माशयान् रंध्ययतमोग्रस ॐ स्वाहा अभयमभयमात्मनि भूयिष्ठा ॐ क्षौम् ८ स्वस्त्यस्तु विश्वस्य रवलः प्रसीदतां ध्यायंतु भूतानि शिवं मिथो धिया मनश्च भद्रं भजता दधोऽक्षज आवेश्यतां नो मतिरप्यहेतुकी ९ माऽगारदारात्मजवित्तबंधुषु संगो यदि स्याद्भगवत्प्रियेषु नः यः प्राणवत्यापरितुष्ट आत्मवान् सित्यत्यदूरात् न तयेंद्रियप्रियः

१०

आविराविः अतिप्रकटो भववीप्सावा कर्माशयान् कर्मवासनाः कर्माशयानिति पाठे रागादीन् रंध्ययनिर्द्दहभूयिष्ठाः भूयाः ८ विश्वस्य स्वस्ति प्रार्थने रवलस्यापि भवेत्तच्च साधुपीडां विना न स्यात् अन्योऽन्यममंगलं ध्यायतां च भूतानां मन्योऽन्यघातं विना न भवेत् इत्याशंक्याह रवलः प्रसीदतु कौंर्यं त्यजतु भूतानि च मिथः शिवमेव ध्यायंतु तेषां मनश्च भद्रमुपशमादिकं भजतु नोऽस्माकमपि मतिः अपिशब्दात् भूतानां च मतिः अहेतुकी निकांशमासती ९ नः संगः कापि मा स्यात् यदि कथंचित् स्यात् तर्हि अगारादिषु मा स्यात् किंतु भगवत्प्रियेष्वेव अगारादिसंगदोषमाह यदिति

इंद्रियप्रियोगृहाद्यासक्तः १०

भगवत्पुत्रसंगेगुणमाह येषां भगवत्पुत्राणां संगे गन्तव्यं मुकुन्दविक्कमं श्रुतिभिः श्रवणादिभिः संस्पृशतां सेवमानानां पुंसामंतर्गतोः जीमानसेमलं
हरति कथं भूतं विक्कमम् निजमसाधारणं वार्यं वैभवं प्रभावातिशयोयस्य तीर्यं तु गंगादिमुहुः संस्पृशतां गजं मलं केवलं हरति तान् को वै न सेवेत-
त्यन्वयः ११ मानसमन्तापगमफलमाह यस्येति अकिंचनानिष्काममनः शब्दो हरेर्भक्तिर्भवति ततश्च तत्पसादे सति सर्वदेवाः सर्वगुणैर्धर्म-
ज्ञानादिभिः सह तत्र सम्यगासते नित्यं वसन्ति गृहाद्यासक्तस्य तु हरिभक्त्यसंभवात् कुतो महतां गुणाः ज्ञानं वैराग्यादयो भवन्ति असति विषयक-
स्वे मनोरथेन बहिर्भावतः १२ ननु हरिर्बिमुखस्य गृहाद्यासक्तस्यापि लोके महत्त्वं दृश्यते सत्त्वं दृश्यते तच्चूपाहासास्पदमिति सहेतुकमाह हरिर्ही-
ति यथाक्षपाणां मीनानां मीप्सितं तोयमेवात्मा तेन विना जीवनाभावात् महानतिर्मासिद्धोऽपि गृहे यदि सज्जते तदा दंपतीनां भिक्षुनानां शूरादिष्व

यत्संगलब्धं निजवीर्यं वैभवं तीर्यं मुहुः संस्पृशतां हि मानसम् हरत्यजोः तः श्रुतिभिर्गतोः गजं को वै न सेवेत मुकुन्दवि-
क्कमम् ११ यस्यास्ति भक्तिर्भगवत्यकिंचनानां सर्वगुणैस्तत्र समासते सुराः हरावभक्तस्य कुतो महद्गुणान् मनोरथेना-
सति भवतो बहिः १२ हरिर्हीसाक्षान्द्रगवाञ्छरीरिणामात्मा क्षपाणामिव तोयमीप्सितम् हित्वा महासांख्यदि-
ज्जते गृहे तदा महत्त्वं वयसा दंपतीनाम् १३ तस्माद्रजोरागविषादमन्युमानस्स गृहाभयदेन्याधिमूलम् हित्वा गृहं स-
सुति चकवालं नृसिंहपादं भजता कुतो भयमिति १४ केतुमालेऽपि भगवान् कामदेवस्वरूपेण लक्ष्म्याः प्रियचि-
कीर्षया प्रजापतेर्दुहितृणां पुत्राणां तद्वर्षपतीनां पुरुषायुषाः होरात्रपरिसंख्यानां नायासां गमो महापुरुषमहा स्थते
जसोर्द्वेजितमनसां विध्वस्ता व्यसवः संवत्सरांते विनिपतन्ति १५

पिपासितं वयं सेवकेवलं यत् महत्त्वं तदेव तस्य भवति न तु ज्ञानादि-
ना भिक्षुनेषुतेषु पूज्यमानेषु स्त्रीभ्यः पुंसामहत्त्वम् बालभिक्षुनेभ्यश्च हृदि भिक्षुनानां महत्त्वं यथेत्यर्थः १३ यस्मादेवं तस्मात् गृहं हित्वाः कुतो भयं नृ-
सिंहपादं भजते त्वसुरानुपदिशति कीदृशं गृहम् रजस्तृष्णारागोऽभिनिवेशः रजआदीनां मूलं कारणमतएव संसृतीनां जन्ममरणार्थं न च क-
वालं मंडलमविच्छेदो यस्मात् १४ केतुमालेऽपि कामदेवस्वरूपेण आस्तु इति शेषः किमर्थमास्ते अत आह लक्ष्म्या इति प्रजापतिः संवत्सर-
संवत्सरो विप्रजापतिरिति श्रुतेः तस्य दुहितरोरात्र्यभिमानिन्यो देवताः पुत्रादिवसाभिमानिनो देवाः तेषां च प्रियचिकीर्षया पुरुषायुषां वर्णयते-
नयान्यहोरात्र्याणि तैः परिसंख्यानां नायासां पट्विंशत्सहस्राणामित्यर्थः यासां दुहितृणां महापुरुषस्य महाः स्तुतं च केतस्य तेजसा १५ १६

रमारमयन्स्वीयानीन्द्रियाणिरमयते केनसाधनेनरमयन्तदाह अतीवसुललितयागत्यायोविलासस्तेनविलसितोरुचिरोहासलेशोमंदस्मितंतत्स-
हितोऽवलोकएवलीलातयाकिंचिदुत्तंभितमुत्तुंगितंसंदरंयत्भूमंडलंतेनसुभगंवदनारविंदंतस्यश्रिया १६ तद्भर्तृभिः दिवसाधिष्ठातृभिरुपेता-
१७ सर्वैर्गुणविशेषैः श्रेष्ठवस्तुभिर्विलक्षितोलक्षीकृतआत्मायस्य आकृतीनां क्रियाणां चित्तीनां ज्ञानानां चेतसां संकल्पाध्यवसायादीनां विशेषा-
णांतत्तद्विषयाणां षोडशकला अंशा एकादशेन्द्रियपंचविषयलक्षणायस्य छंदोमयाय वेदोक्तकर्मप्राप्त्याय अन्नमयाय अन्नोपपद्यत्वात्-

अतीवसुललितगतिविलासविलसितरुचिरहासलेशावलोकलीलयाकिंचिदुत्तंभितसंदरंभूमंडलसुभगवद-
नारविंदश्रियारमारमयन्निन्द्रियाणिरमयते १६ तद्भगवतो मायामयरूपं परमसमाधियोगेनरमोदेवीसंवत्सर-
स्वरात्रिषु प्रजापतेर्दुहितृभिरुपेताः हस्तचतुर्भिरुपास्ते इदं चोदाहरति १७ ॐ क्रीं क्रीं क्रीं ओं नमो भगवते ह-
षीकेशाय सर्वगुणविशेषैर्विलक्षितात्मने आकृतीनां चित्तीनां चेतसां विशेषाणां चाधिपतये षोडशकलाय छंदोमयान्न
मयायामृतमयाय सर्वमयाय सहसे ओजसे बलाय कांताय कामाय नमस्ते उभयत्र भूयात् १८ स्त्रियो व्रते स्त्वाहृषी-
केश्वरं स्वतोत्पाराध्य लोके पतिमाशासतेऽन्यम् तासां न ते वै परिपांत्य पत्यं प्रियं धनार्थं विच्यतौऽस्वतंत्राः १९ स-
वैपतिः स्यादकुतो भयः स्वयं समंततः पाति भयोतुरंजनम् स एक एवेतरथामिथो भयं नैवात्मलाभादधिमन्यते
परम् २०

अमृतमयाय परमानंदाविष्कारत्वात् सर्वमयाय सर्वविषयत्वात् सहसे ओजसे बलाय तद्धेतुत्वात् १८ त्वत्कामेनैव त्व-
त्सेवकत्वादहंकृतार्थाऽस्मि अन्यकामनया तु त्वामर्च्यो न परिपूर्णमनोरथाः स्थुरित्याह स्त्रिय इति स्वतएव हृषीकाणामीश्वरं पतिं संतं-
त्वामाराध्ययाः स्त्रियोऽन्यं पतिं प्रार्थयंते पतिकामानां हि कामाराधनं व्रतेषु प्रसिद्धं तासामपत्यादीनिते पतयो न पातुं शक्ताः १९ अतस्ते पत-
य एव न भवंतीत्याह स वा इति सचैवं भूतः पतिः भवानेक एव नान्यो यो भवानात्मलाभात् परमन्यदधिकं न मन्यत इतरथाऽन्याधीनस्वरव-
स्य न स्वतंत्रता स्वतंत्रनानात्वे च मंडलेश्वराणामिव मिथो भयं स्यादित्यर्थः २०

किंच निष्कामभजनेः पार्थिता एव सर्वकामाभवन्ति सकामभजने तु कामितमात्रमनित्यं चेत्त्याह यास्मीतस्य उक्तलक्षणस्य तव पादसरोरुह-
स्याहं पूजामेव कामयेत् न फलांतरं सा अरिवलेषु कामेषु लंपटा सर्वा न्कामान्याप्नोतीत्यर्थः ईप्सितमीप्सितो फलांतरमाप्नुमपेक्षितः सन् अ-
र्चितश्चेत्तर्हितदेवैकं रासिददासि किंच यद्यतः फलभोगानंतरं भग्यायाञ्चायाचितोऽर्थो यस्य सा प्रतप्यते दुःखं प्राप्नोति तदेव रासिन तु नि-
त्यम् २१ ननु ममार्हणे कुतः सर्वकामपाप्मः त्वमेव कामार्थिभिः सेव्यसे अत आह मत्प्राप्तये ब्रह्मादयस्तपस्तप्यन्ते कुर्वन्ति कथं भूताः ऐन्द्रियेस्वरं
धीर्येषामलुक् स मासः तयाऽपि भवत्यादपरायणादते मां न विदन्ति मत्कटाक्षविलसितविभूतिं न लभन्त इत्यर्थः यतः त्वय्येव हृदयं यस्य साऽहेत्य

यातस्य ते पादसरोरुहार्हणं नि कामयेत्साऽरिवलकामलंपटा तदेव रासीप्सितमीप्सितोऽर्चितो यद्भग्याञ्चाभगवा-
नप्रतप्यते २१ मत्प्राप्तयेऽजेशस्तरास्तरादयस्तप्यन्त उग्रं तप ऐन्द्रिये धियः ऋते भवत्यादपरायणा न्ममां विदं त्यहं
त्वत्तद्दयायतोऽजित २२ सत्त्वममाप्य च्युतशीर्ष्णं वदितं करावुजं सत्त्वतां प्रसात्त्वतां विभर्षिमां लक्ष्मवरे-
ण्यमायया कर्द्द्वेश्वरस्यो हितमूहितुं विभुरिति २३ रम्यके च भगवतः प्रियतमं मात्स्यमवताररूपं तद्वर्षपुरुषस्य म-
नोऽपाकृषदं शितम् सद्दानीं मापि महता भक्तियोगेनाराधयतीदं चोदाहरति २४ ओं नमो भगवते पुरव्यतमाय न
मः सत्त्वाय प्राणायौजसे सहसे बलाय महामत्स्याय नम इति २५ अंतर्बहिश्चारिवललोकपालकैरदृष्टरूपो विचर
स्युरुस्वनः सद्देश्वरस्त्वं यद्दं वशं नयन्नाम्नायया दारुमयी नरः स्त्रियम् २६

त्परतंचत्वात् त्वदनुवर्तिनमेव विलोकयामि-

नान्यमित्यर्थः २२ इदानीं कृपां प्रार्थयते सत्त्वमिति यद्भजनं विना न कश्चित्पुरुषार्थः सत्त्वम् त्वदितित्वया यत्करावुजं सत्त्वतां भक्तानां शी-
र्ष्णं अधायिकृपयान्यस्तन्ममापि शीर्ष्णं निधेहीति शेषः कथं भूतं वदितं सर्वकामवर्षित्वेन सद्भिस्तुतम् न च मयितवानादरः यतः देवरेण्यमां
बलसिलक्ष्मविभर्षि अहो विचमेतत् मयिकेवलमादरमाचं भक्तपुनुपरमा कृपा अतर्देश्वरस्य तव यत्मायया दं हितं तत्को वितर्कयितुं समर्थः
२३ २४ सत्त्वाय सत्त्वप्रधानाय पुरव्यतमाय प्राणाय सूचात्मने २५ उरुः स्वनो वेदात्मको नादो यस्य यद्दं विश्वं बाह्यणादिनाम्ना विधिनिषेधात्
वनभूतेन वशो अजयत् नियमितवान् सत्त्वमीश्वरः तथा च भूतिः तस्य वाक्यं तं निर्मा निदामानीति २६

नन्विन्द्रादयो वशं नयन्ति लोकपालत्वात् कुतोऽहंतत्राह यमिति मत्सर एव ज्वरो येषां ते यं हित्वा द्विपदः चतुष्पदः सरीसृपं जंगमं स्थाणुस्थावरं च यदत्र दृश्यते-
 तत्किंचिदपि पातुं न शक्ताः सत्त्वमेव प्राणरूपेण पालक ईश्वरश्चेत्यर्थः तथा च श्रुतिः ता अहिंसंता हमुक्थ्य मस्य हमुक्थ्य मस्य हमुक्थ्य मस्मीत्यादि
 २७ अवतारचरितमाह भवान्द्रुमांक्षोणीमयामनुनासहमत्सहितां घृत्वेत्यध्याहारः उर्मिमालावतिप्रलयार्णवे ओजसाक्रमते विचरति यद्वा
 पातुमित्यस्यानुषंगः क्षोणीपातुं क्रमते उत्सहते इत्यर्थः यतः अजः कीदृशीम् ओषधीनाम् वीरुधानां च निधिमाश्रयभूताम् तस्मै नमः जगतोयः
 प्राणगणस्तस्यात्मने नियंते २८ तत्प्रियतमांतां प्रियतनुम् २९ अकूपाराय कूर्माय सर्वः संपूर्णः सत्त्वगुणो विशेषणं यस्य न उपलक्षितं स्थानं-

यं लोकपालाः किल मत्सरज्वराहित्वा यतंतोऽपि पृथक् समेत्य च पातुं न शो कुर्हि पदश्चतुष्पदः सरीसृपं स्थाणु-
 यदत्र दृश्यते २७ भवान्युगांतार्णव उर्मिमालिनि क्षोणीमिमामोषधिवीरुधानिधिम् मया सहोरुक्रमते-
 जओजसा तस्मै जगत्प्राणगणात्मने नम इति २८ हिरण्यमयेऽपि भगवान्निवसति कूर्मे तनुं विभ्राणस्तस्य-
 तत्प्रियतमां तनुमर्थमासह वर्षपुरुषैः पितृगणाधिपतिरूपधावतिमंत्रमिमं चानुजपति २९ ॐ नमो भगवते अकू-
 पाराय सर्वसत्त्वगुणविशेषणाय नोपलक्षितस्थानाय नमो वर्षणे नमो भूमे नमो नमोऽवस्थानाय नमस्ते ३० यद्रू-
 पमेतन्निजमाययाऽर्पितमर्थस्वरूपं बहु रूपरूपितम् संख्यायस्यास्त्ययथोपलंभनात् तस्मै नमस्ते व्यपदेशरूपिणे
 ३१ जरायुजं स्वेदजमंडजोद्भिदं चराचरं देवर्षिपितृभूतमैन्द्रियम् द्यौः रवंक्षितिः शैलसरित्समुद्रदीपग्रहर्क्षेत्यभिधे-
 य एकः ३२

यस्य वारिचरत्वात् वर्षणे वर्षीयसे कालानविच्छिन्नाय भूमे सर्वगताय अवस्थानाय आधाराय ३० निजमाययाऽ-
 र्पितं प्रकाशितमेतदर्थस्वरूपं दृश्यं पृथिव्यादियस्यैव रूपम् यतः पृथङ्नास्ति कथं भूतम् बहुभिः रूपैरूपितं निरूपितं यस्य च संख्यानास्ति कु-
 तः अयथा मिथ्यैवोपलंभनात् न हि मरीचिजलमेतावदिति संख्यातुं शक्यते अव्यपदेशरूपिणे अनिरुक्तप्रपञ्चाकाराय ३१ बहुरूपत्वं द-
 र्शयंस्तस्येश्वरादव्यतिरेकमाह जरायुजेति दीपग्रहर्क्षमित्यभिधेयस्त्वमेवैकः न त्वद्व्यतिरिक्तोऽस्ति सर्वैरवल्विदं ब्रह्मेत्यादिश्रुतेरित्य-
 यः ३२

सप्तपंचतामनूयतन्निरासेनप्रणमति यस्मिन्निति असंख्येया अनंताविशेषायेषां तानि नामानिरूपाण्याकृतयश्च यस्य तादृशेयस्मिन्त्व-
यिकविभिः कृपिन्नादिभिरियंचतुर्विंशत्यादिसंख्याकल्पितासतीययातत्त्वदशायेनतत्त्वज्ञानेनापनीयतेतस्मै सार्वभौमसिद्धांतरूपायनमः
परमार्थरूपायेतिवा ३३ एषाभूरूपधावतिहेत्यन्वयः ३४ मंत्रैस्तत्वेनलिंग्यतेइतितथातस्मै यज्ञाअयूपाः कृतवः सयूपाः तद्रूपायअतएवमहो-
तोः ध्वराअवयवसृतायस्यकर्मणाशक्कायशब्दाययज्ञानुष्ठात्रेत्रियुगायकृतयुगेयज्ञाभावात् यद्वाकलियुगेछन्नत्वात् ३५ कवयोविदो-
सः विपश्चितोनिपुणाः गुणेषुदेहेन्द्रियादिपुमस्यतिविचिन्वन्ति मय्याविवेकसाधनेनमनसाक्रियायैः कर्मभिः तत्फलैश्चगूढमप्रकाशमानंदिदृक्षवः

यस्मिन्नसंख्येयविशेषनामरूपाकृतौकविभिः कल्पितेयम् संख्याययातत्त्वदशाःपनीयतेतस्मैनमः सार्वभौ-
मनिदर्शनायतइति ३३ उत्तरेषुचकुरुषुभगवान्यज्ञपुरुषःकृतवराहरूपआस्ते तंतुदेवीहेषाभूःसहकुरुभिर-
स्खलितभक्तियोगेनोपधावति इमांचपरमामुपनिषदमावर्त्तयति ३४ ॐ नमोभगवतेमंत्रतत्त्वलिङ्गाययज्ञक-
तवेमहाःध्वरावयवायमहापुरुषायनमःकर्मशक्कायत्रियुगायनमस्ते ३५ यस्यस्वरूपंकवयोविपश्चितोगुणेषुदा-
रुष्विवजातवेदसम् मय्यतिमय्यामनसादिदृक्षवोगूढक्रियाःयैर्नमईरितात्मने ३६ द्रव्यक्रियाहेत्वयनेशकर्तृभि-
र्मायागुणैर्वस्तुनिरीक्षितात्मने अन्वीक्षयांःगातिशयात्मबुद्धिभिर्निरस्तामायाकृतयेनमोनमः ३७ करोतिविश्व-
स्यितिसंयमोदयंस्येप्सितंनेप्सितमीक्षितुर्गुणैः मायाययाःयोभ्रमतेतदाश्रयंयावोनमस्तेगुणकर्मसाक्षिणे ३८

एवंमथनेईरितःप्रकटित आत्मास्वरूपंस्यतस्मैनमः ३६ मयनमेवदर्शयन्नाह द्रव्यविषयःक्रियादेन्द्रियव्यापारःहेतुर्देवता अयमंदेहःदेहः
कालः कर्ताअहंकारः एतेर्मायायागुणैः कार्यैरुपलक्षणेः वस्तुत्वेननिरीक्षितोय आत्मातस्मै अन्वीक्षयाविचारेणअर्ग्यमनियमादिभिःअ-
तिशयात्मानिश्चयवतीबुद्धिर्येषांतेःनिरस्तामायानिमित्ताआकृतिर्यस्यात्तस्मै ३७ तदेवंनिर्गुणरूपेणानत्वापरमेश्वररूपेणप्रणमति करोती-
ति यस्येक्षितुर्जीवार्यर्माप्सितमत्यंतानिच्छायामीक्षणायोगात् स्वार्थेतुनेप्सितंविश्वस्यत्यादिस्वगुणैर्मायाकरोति तस्याजडत्वेःपीश्वरसन्नि-
धानात्प्रवृत्तिदृष्टान्तेनाह ययाअयोऽलोहंयावोअयस्कांतानिनिमित्तात्भ्रमतेतदाश्रयंतदभिमुखंसत् गुणानांकर्मणांजीवारदशानांचसाक्षिणेन

स्मैतेनमः ३८

अवतारचरितमाह प्रमथ्येति योजगतामादिः कारणभूतः सूकरः सांख्यीमग्रदंष्ट्रेदंष्ट्राः ग्रेहत्वारसातलादारभ्यउदन्वतः प्रलयाणवात् इमो-
गजदवनिरगात् ततश्चप्रतिगजतुल्यंदैत्यंप्रमथ्ययः कीडन्स्थितः तंविभुं प्रणताः स्मीत्यन्वयः ३९ इतिपंचमेटीकायां अष्टादशोऽध्यायः
१८ ऊनविंशेकिंपुरुषे भारतेचोपवर्ण्यते सेव्यसेकभावश्चभारतश्चैष्यमेवच १ किंपुरुषवर्षइति भर्ताचासौभगवांश्चतस्यकथाम् १
२ आर्याणिलक्षणानिशीलं व्रतंचयस्मिन् उपशिक्षितात्मनेसंयतचित्ताय उपासितोऽनुसृतो लोकोयेनसाधुवादः साधुत्वप्रसिद्धिः तस्य
निकषणायनिकषाश्मवन्निर्द्धारस्थानायपरमसीम्नइत्यर्थः ३ श्रीरामंपरमार्थरूपेणप्रणमति यदेकंवेदांतेषुप्रसिद्धंतत्त्वंतत्पद्येतत्कथंभूतम्

प्रमथ्यदैत्यंप्रतिवारणंमृधेयोमोरसायाजगदादिसूकरः कृत्वाऽग्रदंष्ट्रेनिरगादुदन्वतः कीडन्निवेभःप्रणताऽस्मि
तंविभुमिति ३९ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेपंचमस्कंधेषुवनकोशवर्णनंनामाऽष्टादशोऽध्यायः १८
श्रीशुकउवाच किंपुरुषेवर्षेभगवंतमादिपुरुषंलक्षणायजंसीताऽभिरामंतच्चरणसन्निकर्षाभिरतःपर-
मभागवतोहनुमानसहकिंपुरुषैरविरतभक्तिरूपास्ते १ आर्षिषेणेनसहगंधर्वैरनुगीयमानांपरमकल्याणीभर्तृ
भगवत्कथांसमुपशृणोतिस्वयंचेदंगायति २ ॐ नमोभगवतेउत्तमश्लोकायनमआर्यलक्षणशीलव्रतायनमउ-
पशिक्षितात्मनेउपासितलोकायनमः साधुवादनिकषणायनमोब्रह्मण्यदेवायमहापुरुषायमहाराजायनमइति ३
यत्तद्दिशुद्धानुभवमात्रमेकंस्वतेजसाध्वस्तुगुणव्यवस्थम् प्रत्यक्प्रशान्तंस्तुधियोपलंभनंस्वनामरूपंनिरहंप्रपद्ये
४ मर्त्यावतारस्त्विहमर्त्यशिक्षणंरक्षोवधायैवनकेवलंविभोः कुतोऽन्यथास्यूरमतःस्वआत्मनःसीताकृतानि-
व्यसनानीश्वरस्य ५

विशुद्धश्चासावनुभवश्चसएवमात्रास्वरूपंस्य विशुद्धत्वेहेतुः प्रशान्तम् तत्रापिहेतुः स्वतेजसास्वरूपप्र-
काशेनध्वस्ताः गुणानांविविधाजाग्रदाद्यवस्थायस्मिन् अनुभवमात्रत्वेहेतुः प्रत्यक्दृश्यादन्यत् तत्कुतः अनामरूपम् ननुवस्तुतएवंभू-
तस्यापिजीवस्योक्तसर्वविपर्ययोदृश्यतेतत्राह निरहमहंकाराभावात् नतथावैपरीत्यमित्यर्थः ननुश्रीरामस्यरूपंनैवंप्रतीयतेतत्राह स्तुधि-
यापुंसाउपलभ्यतइत्युपलंभनंशुद्धचित्तेनब्रह्मत्वेनैवोपलभ्यतइत्यर्थः ४ कथंतर्हिदशरथपुत्रत्वंतत्राह विभोर्मर्त्यावतारस्तरक्षसोरावण-
स्यवधाय तस्यमनुष्यादन्यतोऽवध्यत्वात् नकेवलमेतावत्किंतुइहसंसारेस्त्रीसंगादिकृतंदुःखंदुर्वारमितिमर्त्यानांशिक्षणंचशिक्षार्थमपीत्य-
र्थः अन्यथास्वेस्वरूपेरममाणस्यजगदात्मनः सीताविरहकृतानिव्यसनानिइतिकुतः स्युः ५

विषयासक्त्यभावेन व्यसनानर्हत्वमुपपादयति नवैसामगवान्त्रिलोक्यांकापिसक्तः यत आत्मवतो धीराणामात्मा सुहृत्तमश्च अतो न स्वीकृतं
 मोहमाप्नुयात् नलक्ष्मणं चेति देवदूतेन श्रीरामं मंत्रयता विज्ञापितमत्रागतस्त्वया वध्य इति तदेव हारिं स्थितं लक्ष्मणं दुर्वाससमागतं विज्ञापयितुं
 प्रविष्टं हनुमुद्यतां वसिष्ठवाक्यात्तत्त्वाजितचनयुज्येत इत्यर्थः ६ अतः श्रीराम एव सर्वैः सेव्य इति वक्तुं न तस्य तोषहेतुः सत्कुलजन्मादि किं गुण
 किरेवेत्याह न जन्मोति महतः पुरुषाज्जन्म महतः श्रीरामस्येति वासौ भगं सौंदर्यमाकृतिर्जातिः यदा स्मात्ते जन्मादिभिर्विसृष्टान् त्यक्तानां पि
 नो वनचरानुवत अहं लक्ष्मणस्याग्रजोः पिसरिवलेकतवान् ७ तस्मात्सरोवा अन्यो वायः कोऽपि श्रीराममेव सर्वप्रकारेण भजेत् सकृत्कृतं तम-

नवैस आत्मात्मवतो सुहृत्तमः सक्तस्त्रिलोक्यां भगवान्वासुदेवः न स्वीकृतं कश्चन लक्ष्मणं चापि वि
 हातुमर्हति ६ न जन्म नूनं महतो न सौ भगं न वा कुन बुद्धिर्ना कृतिस्तोषहेतुः तैर्यो हि सृष्टानां पिनो वनो कस्य चकार-
 सरव्येवंतलक्ष्मणाग्रजः ७ सरोः सरोवाः व्यथवानरानरः सुवात्मनायः सकृत्कृतं मुत्तमम् भजंतरामं मनुजा
 कृतिहरिं यउत्तराननयत्कोसलान् दिवमिति ८ भारतेऽपि वपे भगवान्नरनारायणारव्य आकल्यांतमुपचित-
 धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्योपशमोपरमात्मोपलभनमनुग्रहायात्मवतामनुकंपयातपोऽव्यक्तगतिश्चरति ९ तं भगु-
 वान्नारदो वर्णाश्रमवर्तीभिर्भारतीभिः पजाभिर्भगवत्यां क्ताभ्यां सारव्ययोगाभ्यां भगवदनुभावोपवर्णनं सावर्णे-
 रूपदेह्यमाणः परमभक्तिभावेनोपसरति इदं चाभिगृणाति १० ॐ नमो भगवते उपशमशीलायोपरतानात्म्या-
 यनमोऽकिंचन विन्ताय कृपिकृपभाय नरनारायणाय परमहंसपरमगुरवे आत्मारामाधिपतये नमो नम इति ११
 गायति चेदम् कर्ताः स्य सर्गादिपुयो न वध्यते न हन्यते देहगतोऽपि देहिर्देहैः द्रष्टुर्न दृश्यस्य गुणैर्विदूष्यते तस्मै नमोऽस-
 क्तविविक्तसाक्षिणे १२

व्यायस्यापि भजने बहुमानिनम् उत्तरान् कोसलान् अयोध्यावासिनः ८ उपचितं धर्मं आदिभरतमोपलभ्यते
 विनततपश्चरति तच्छुपशमः इन्द्रियाणां श्रेयसः उपरमो निरहंकारता आत्मवतामनुग्रहाय नरवार्यम् ईश्वरत्वात् ९ भगवदनुभात उपवर्ण्य
 त्रिगेनपंचरात्रेण तत्सावर्णेः मनोऽपसरति सेवते १० उपरतानात्म्याय निरहंकाराय ११ असक्तश्चासौ विविक्तश्च साक्षात्तस्मै नमः अस-
 क्तत्वं दर्शयति अस्य विश्वस्य सर्गादिपुकर्ताऽपियो न वध्यते अहं कर्ता तनमन्यते विविक्तत्वमाह देहगतोऽपि देहिर्देहैः कृत्स्नपासादिभि-
 यो न हन्यते नाभिभूयते साक्षित्वमाह यस्य द्रष्टुर्पिसतो दृष्टिर्गुणैर्दृश्यैर्न विदूष्यते न विविच्यते १२

योगकौशलं निरूपयन् योगं प्रार्थयते इदमिति त्रिभिः हेयोगेश्वर हिरण्यगर्भो यद्योगेनैपुण्यं जगाद इदमेव तत् किं जन्म प्रभृति भक्त्या अंतकाले पु-
मांस्त्वयि मनोधारयेदित्यत् कथं भूतः सन् उद्दिष्टं तदुष्कले वरं तदभिमानो येन १३ अन्यथा तस्य शास्त्राभ्यासादिश्रमो व्यर्थ इत्याह ऐहिका-
मुष्मिककामेषु लंपटो मूर्खः सुतादिषु योगक्षेमं चिंतयन् कुत्सितस्य कलेवरस्यात्ययात् मृत्योः शंकेततया विद्वानपि सन्नयः शंकेततस्य यत्नः श्रम-

इदं हि योगेश्वरयोगेनैपुणं हिरण्यगर्भो भगवान् जगाद यत् यदंतकाले त्वयि निर्गुणे मनोभक्त्या दधीतो ह्यस्य तदु-
ष्कले वरः १३ यथैहिकामुष्मिककाम लंपटः सुतेषु दारेषु धनेषु चिंतयन् शंकेतविद्वान् कुकले वरात्ययाद्यस्तस्य
यत्नः श्रम एव केवलम् १४ तन्नः प्रभो त्वं कुकले वरापिता त्वन्माययाः हं ममतामधो क्षज भिंधामयेनाश्रवय-
सु दुर्भिदां विधेहि योगं त्वयिनः स्वभावजमिति १५ भारतेऽप्यस्मिन् वर्षे सरिच्छैलाः संति बहवः मलयो मंगलप्र-
स्यो मेना कस्त्रि कूट चरुषभः कूटकः कोल्लुकः सद्यो देवगिरि चरुष्यमूकः श्रीशैलो वेंकटः महेंद्रो वारिधारो विंध्यः श-
क्तिमान् नृक्षगिरिः पारियात्रो द्रोणश्चित्रकूटो गोवर्द्धनो रैवतकः ककुभो नीलोगो कामुरवद्रुकीलः कामगिरिरिति-
चान्ये च शतसहस्रशः शैलास्तेषां नितंबप्रभवानदानद्यश्च संत्य संख्याताः १६ एतासामपि भारत्यः प्रजानाम-
भिरेव पुनंतीनामात्मना चोपस्पृशंति १७ चंद्रवशाताम्रपर्णी अवटो दाकृतमाला वैहायसी कावेरी वेणी पयस्वि-
नी शर्करावती तुंगभद्रा कृष्णा वेण्या भीमरथी गोदावरी निर्विंध्या पयोष्णीतापीरे वासुकरसानमदा चर्मण्वती सिंधुः
अंधः शोणश्च नदी महानदी वेदस्मृती चरुषि कुल्या त्रिसामा कौशिकी मंदाकिनी यमुना सरस्वती दृषद्वती गोम-
ती सरयूरोधस्वती सप्तवती सपोमा शतद्रूश्चंद्रभागा मरुहृद्वा वितस्ता असिक्री विशेवति महानद्यः १८

एव १४ यस्माद्दिदुषोऽपीयमेव दशा तत्तस्मान्दे प्रभो अधोक्षज त्वमेव नो योगं विधेहि कीदृशं त्वयि स्वभावजं सहजवासनारूपं येन योगेन
वयं त्वन्माययानः कुकले वरे अर्पिता मं ममतां शीघ्रं भिंधामत्यजेम दुर्भिदामुपायांतरैः सर्वथा त्यक्तुमशक्याम् १५ इलाह तव दस्मि-
न्निषि वर्षे सरितः शैलाश्च संति नितंबप्रभवाः तदेभ्यः संभूताः १६ आत्मना च देहेनाप्युपस्पृशंति १७ १८ १९ २०

लब्धजन्मयैस्तेः पुरुषैः सात्विकादिस्वरूपेन कर्मणादिव्यादिगतय आत्मनो विधीयन्ते साध्यन्ते हि यस्मान् सर्वोपगतयः कर्मानुसारेण सर्वेषां
 भवन्ति यस्य वर्णस्य यद्भिधानं गोक्षमकारः संन्यासवनस्य त्वादितदनतिक्रमेणास्मिन्नेव वर्णनृणामपवर्गश्च भवति एतच्च कर्मादिवद्ब्रह्माधन
 संभवाभिप्रायेणोक्तम् नन्वन्यत्रापवर्गोभावेन तदुपर्यपि वादरायण संभवादिति देवानामपिमोक्षस्य सूचितत्वात् १९ अपवर्गस्वरूपमाह योः
 साविति अनात्म्ये आत्मनि भवमात्म्ये रागादितद्रहिते अनिरुक्ते वाचामगोचरे अनिलयने अनाधारे अनन्यनिमित्तोः हेतुको मक्ति योग एव
 लक्षणं स्वरूपं यस्य कथं भवति नानागर्तानां निमित्तयोः विद्यायंयिः तस्य रंधनं छेदने तद्वारेण महापुरुषपुरुषाविष्णुभक्तास्तेः प्रकटः संयोगो
 यदा भवति तदा २० एतदेवमानुष्यमेव सर्वपुरुषार्थसाधनं गायंति अर्माषामेभिः उतस्वित् अथवा स्वयमेव साधनं विनैव हरिरेषां प्रसन्नोः श्रुत्-

अस्मिन्नेव वर्णपुरुषेर्लब्धजन्मभिः शुक्ललोहितकृष्णवर्णेन स्वारथेन कर्मणादिव्यमानुषनारकगतयो वक्ष्य आत्मन
 आनुपूर्व्येण सर्वोद्येव सर्वेषां विधीयन्ते यथा वर्णविधानमपवर्गश्चापि भवति १९ योः सो भगवति सर्वभृतात्मन्यना-
 त्म्यः निरुक्तेः निलयने परमात्मनि वासुदेवेः नन्यनिमित्तमक्ति योग लक्षणो नानागतिनिमित्तः विद्यायंयि रंधनं द्वा-
 रेण यदा हि महापुरुषपुरुषप्रसंगः २० एतदेव हि गायंति अहो अर्माषां किमकारिणो भनं प्रसन्न एषां स्वदुतस्वय-
 हरिः यजन्मलब्धं नृपुमारताजिरे मुकुंदसेवोपयिक् स्फुटहाहिनः २१ किंदुष्करेनः कर्तुमिस्तपोवते दानादिभिर्वायु-
 जयेन फल्गुना नयत्र नारायणपादपंकजस्मृतिः प्रमुखाः ति शयिद्रियांस्सवात् २२ कल्यायुषां स्यान् जयात्पुनर्भवति
 क्षणायुषां भारतभुजयो वरम् क्षणेन मर्त्येन कृतं मनस्विनः संन्यस्य संयात्य भयं पदं हरिः २३ नयत्र वैकुण्ठकथा सुधा
 पगानसाधवो भागवतास्तदाश्रयाः नयत्र यज्ञेशमरवा महोत्सवाः सुरेश लोकोः पिनवसे संव्यताम् २४

एवं श्रुतस्य पुण्यस्य दुष्करत्वात् भारताजिरे भारतो गणेनः केवलं स्पृहे वयत्र तन्मुकुंदसेवोपयोगिनृपुजन्मयैर्लब्धम् २१ स्पृहामेवाह किमि-
 त्यादिसंभविः दुष्करेः कत्वादिभिर्नः फल्गुना तुच्छेन युजयेन स्वर्गोपाप्त्या किं न किंचित्फलम् कृतः यत्र नारायणपादपंकजस्मृतिर्नास्ति प्रत्यु-
 त अतिशयितादिद्रियाणामुत्सवात् भोगात् प्रमुखाः श्रुत् २२ क्षणमेवायुषं पाम् वरत्वे हेतुः मर्त्येनापि देहेन क्षणेनैव कालेन कृतं कर्म संन्य-
 स्य हरिः पदं सव्यग्याति २३ अतः यत्र वैकुण्ठकथाः श्रुतं नयानसंति तदाश्रयाः कथापगाश्रयाः महानो नृत्याद्युत्सवायेषु नारायणेशस्य
 स्वायंपूजाः सः सुरेशस्य वदणोः पि लोको न संव्यताम् २४

अमुमुस्त्वनरानिन्दति प्राप्ता इति ज्ञानं च तदर्थः क्रियाश्च तदर्थानिद्रव्याणि च तेषां कलापेन संभृतां पूर्णाम् अपुनर्मृताय मोक्षाय वनौकादिव-
नौकसः पक्षिणो यथा लुब्धकात् मुक्ता अपि पुनर्यदितस्मिन्नेव वस्ते प्रमत्ता विहरन्ति तर्हि यथा बन्धुं ते तद्वत् २५ अहोभारतवासिनां भाग्यमि-
त्याहुः यैरिति अग्रये जुष्टं निर्वपामि इंद्राय जुष्टं निर्वपामीत्येवं भागशो निरुप्तं एथ कृत्तं कथं विधिना प्रकारेण मंत्रेण च वस्तुतश्चरुपुरोडाशादि-
भेदेन इंद्रदेवतामुद्दिश्य त्यक्तं निरुप्तं च ममेदमिति स्वीकृत्य त्यागानंतरं मश्नातीत्यर्थः एथ कुं द्रादिनामभिराहुतः आहुतः आशिषां प्रभुः स्वयं
पूर्णोऽपि हरिः २६ तत्रापि निष्कामाः कृतार्था इत्याहुः सत्यमिति प्रार्थितः सन्नर्थितं ददातीति सत्यं तथाऽपि परमार्थदानं भवत्येव यद्यस्मात्

प्राप्तानृजातिं त्विह ये च जंतवो ज्ञानक्रियाद्रव्यकलापसंभृताम् न वैयतेरन्नपुनर्मृताय ते भूयो वनौकादिवयांति बंधन-
म् २५ यैः श्रद्धया बर्हिषि भागशो हविर्निरुप्तमिष्टं विधि मंत्रवस्तुतः एकः एथङ्गामभिराहुतो मुदा गृह्णाति पूर्णः-
स्वयमाशिषां प्रभुः २६ सत्यं दिशत्यर्थितमर्थितो नृणां नैवार्थदो यत्पुनरर्थितायतः स्वयं विधत्ते भजतामनिच्छता-
मिच्छापिधानं निजपादपल्लवम् २७ यद्यत्र नः स्वर्गस्तरवावशोऽपि तं स्वयस्य सूक्तस्य कृतस्य शोभनम् तेनाज-
नाभे स्मृतिमज्जन्मनः स्याद्वर्षे हरिर्यद्भजतां शंतनोति २८ श्रीशुक उवाच जंबुद्वीपस्य च राजन्नुपद्वीपा-
नष्टौ हे कउपदिशंति सगरात्मजैरश्वान्वेषण इमां महीं परितो निखनद्भिरुपकल्पितान् २९ तद्यथा स्वर्णप्रस्थ-
श्चंद्रशेखर आवर्तनोरमणको मंदरहरिणः पांचजन्यः सिंहलोलंकेति ३० एवं तव भारतोत्तम जंबुद्वीपवर्षविभा-
गो यथोपदेशमुपवर्णित इति ३१ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे जंबुद्वीपवर्णनो नाम एकोनविंशतित-
मोऽध्यायः १९ श्रीशुक उवाच अतः परं प्लक्षादीनां प्रमाणलक्षणसंस्थानतो वर्षविभाग उपवर्ण्यते १

यतो दत्तानंतरं पुनरर्थिता भवति ननु नार्थितश्चेत्किमपि न दद्यादित्याशंक्याह अनिच्छतां निष्कामानां तदुत्थानां पिधानमाच्छादकं सर्वकामपरिपू-
रकं निजपादपल्लवं स्वयमेव संपादयति २७ स्वयस्य सम्यग्यजनस्य सूक्तस्य प्रवचनस्य कृतस्य अन्यस्यापि कर्मणः स्वर्गस्तरवादुपभुक्तादव-
शोऽपि तं यदि किंचिदस्ति तेनाजनाभे वर्षे नोऽस्माकं जन्म स्यात् कीदृशम् स्मृतिमत् हरिरेव सेव्य इत्यनुसंधानयुक्तम् यतः हरिः भजतां शंकरवंत-
नोति २८ २९ ३० ३१ इति पंचमेटीकायामेकोनविंशोऽध्यायः १९ विंशे प्लक्षादिषट्द्वीपस्थितिमाह सहार्णवीः लोकालो-
कस्थितिश्चातर्बहिर्भागादिमानतः १ १ २ २ ३ ३ ४ ४ ५ ५

तावतालक्ष विस्तारेण परिक्षिप्तः परिवेष्टितः उपास्तेतिष्ठति आकलय्यसमर्थः २ अभिज्ञाताः प्रसिद्धाः संज्ञेव अन्येचपर्वतानयश्चसादृश
शः संतीत्यर्थः मानसोन्नतस्यमंडलाकारत्वोत्तेरेतेषुप्लक्ष्मादिपंचदीपेषुवर्षाद्रयस्तिर्यगेरवाकाराउभयतोऽधिस्पृशंतदतिगम्यन्ते अन्यथासप्तव-
र्षविभागासप्तवर्षावर्षाणामेवार्षाणांपूर्वादिकमोक्तेश्च ३ जलोपस्पर्शनेनविधूतरजस्तमश्चयेषाम् हंसादयोवाह्यणादिस्थानायाः वर्णाः विबुधो

जंबुद्वीपोऽयंयावत्प्रमाणाविस्तारस्तावताक्षारोदधिनापरिवेष्टितोयथा मेरुर्जंघारव्येनलवणोदधिरपिततोद्दिगु-
णाविशालेनप्लक्ष्मारव्येनपरिक्षिप्तोयथापरिरवावाह्योपवनेनप्लक्ष्मो जंबुप्रमाणोद्दीपारव्याकरोहिरण्मयउत्थितोयथा
गिरुपास्तेसप्तजिह्वस्तस्याधिपतिः प्रियव्रतात्मजइध्मजिह्वः स्वर्दीपसप्तवर्षाणि विभज्य सप्तवर्षनामभ्य आत्म
जेभ्य आकलय्यस्वयमात्मयोगेनोपरराम २ शिवंयवयसंक्रमदंशांतंक्षेमममृतमभयमिति वर्षाणि तेषु गिरयो न
यश्चसंज्ञेवाभिज्ञाताः ३ मणिकूटोवज्रकूटइंद्रसेनोज्योतिष्मानरूपणोहिरण्यशीवोमेषमाल इतिसेतुगंगाः अ-
रुणानृमणागिरसीसावित्रीसुप्रभाताकृतंभरासत्यंभराइतिमहानद्यः यासांजलोपस्पर्शनविधूतरजस्तमसोहं-
सपतंगोऽवायनसत्यांगसंज्ञाश्चत्वारोवर्णाः सहस्रायुषोविबुधोपमसंदर्शनप्रजननाः स्वर्गद्वारं चर्या विद्ययाभगवं-
तंचर्यामयंसूर्यमात्मानयजते ४ प्रत्नस्यविष्णोरूपंचसत्यस्यऋतस्यब्रह्मणः अमृतस्यचमृत्योश्चसूर्यमात्मान-
यामहीति ५ प्लक्ष्मादिषुपंचसुपुरुषाणामायुरिंद्रियमोजः सहोवलंबुद्धिर्विक्रमइतिचसर्वेषामोत्पत्तिर्कासि-
द्धिरविशेषेणवर्तते ६ प्लक्षः स्वसमानेनेक्षरसोदेनावृतोयथातथाद्दीपोऽपिशाल्मलोद्दिगुणाविशालः समानेन
सरोदेनावृतः परिवृत्ते ७ यत्रहंवैशाल्मलीप्लक्षायामायस्यावावकिलनिलयमाहुर्मगवतश्छंदः स्ततः पत-
त्रिराजस्यसाद्दीपहृतयेउपलक्ष्यते ८ तद्दीपाधिपतिः प्रियव्रतात्मजोयज्ञबाहुः स्वसंतेभ्यः सप्तभ्यस्तन्ना-
मानिसप्तवर्षाणि व्यभजत्सरोचनेसौमनस्यैरमेणकंदेववर्षेपारिभद्रमाय्यायनमविज्ञातमिति ९ पमंसंदर्शनंक्रम-

स्वर्दादिरहितंरूपमजननमपत्यादनेचयेषाम् ४ विगीताअपिद्दीपमंत्राव्याख्यायन्ते प्रत्नस्यपुराणपुरुषस्यविष्णोर्यद्रूपंतं सूर्यमामहीतिरा-
रणव्रजेम कयंभूतसत्यादीनामात्मानमधिष्ठानरितंचसत्यमनुष्ठीयमाणो धर्मः ऋतंप्रमीयमाणो धर्मः ब्रह्मणः तद्विधकस्यवेदस्यअमृतस्य-
क्रमफलस्यमृत्योः अशक्तफलस्य ५, ६, ७ सप्तवर्षाः सिगरुत्मान्त्रिवृत्तेशिरदत्यादिभ्युत्तेः उंदोभिः स्वावयंवेः आविष्णुंस्तीतीति उंदस्तु

तत्तस्यद्दीपस्यहृतयेच्यपदेशाय ८ ९

१० ११ स्वगोभिः स्वरश्मिभिः अंधः अन्नम् सोमो नो राजा आस्तु आभिमुख्येन भवतु हस्वपठित्वविवक्षया संख्यभावः १२ एवं सरोदाहृदिर्घे
तो देना वृतः कुशदीप इत्यन्वयः स्वशष्पाणि स्वकोमलशिरवास्तेषां रोचिषा १३ १४ १५ १६ हे जातवेदः त्वं साक्षात्परस्य ब्रह्मणो हरेर्हव्य-

तेषु वर्षाद्र्योनधश्च सप्तैवाभिज्ञाताः स्वरसः शतशृंगो वामदेवः कुंदः मुकुंदः पुष्पवर्षः सहस्रश्रुतिरिति अनुमती-
सिनीवाली सरस्वती कुहूरजनी नंदाराकेति १० तद्वर्षपुरुषाः श्रुतधर वीर्यधर वसंधरेषंधर संज्ञा भगवन्तं वेदमयं-
सोममात्मानं वेदेन यजन्ते ११ स्वगोभिः पितृदेवभ्यो विभजन् कृष्णाशक्लूयोः प्रजानां सर्वासां राजाऽधः सोमो न आ-
स्त्विति १२ एवं सरोदाहृदिस्तद्दिगुणः स्वमानेना वृतो घृतो देन यथा पूर्वः कुशदीपो यस्मिन् कुशस्तंबो देवकृतस्तद्दी-
पारव्याकरो ज्वलन इवापरः स्वशष्परोचिषादिशो विराजयति १३ तद्दीपपतिः प्रैयव्रतो राजा हिरण्यरेतो नाम स्वदी-
पं सप्तभ्यः स्वपुत्रेभ्यो यथा भागं विभज्य स्वयंतप आतिष्ठत १४ वसुवसुदान दृढरुचिनाभिगुप्तस्तुत्यवतविवि-
क्तवामदेवनामभ्यस्तेषां वर्षेषु सीमागिरयो नद्यश्चाभिज्ञाताः सप्तैव चक्रश्चतुःशृंगः कपिलश्चित्रकूटो देवानीक ऊ-
र्ध्वरोमाद्रविण इति १५ रसकुल्यामधुकुल्या मित्रविंदा श्रुतविंदा देवगर्भा घृतच्युता मंत्रमालेति यो सांपयोभिः कु-
शदीपौ कसः कुशलको विदाभियुक्तकुलक संज्ञा भगवन्तं जातवेदसं रूपिणं कर्मकौशलेन यजन्ते १६ परस्य ब्रह्म-
णः साक्षाज्जातवेदोऽसि हव्यवाटू देवानां पुरुषांगानां यज्ञेन पुरुषं यजेति १७ तथा बहिः कौचदीपो दिगुणः-
स्वमानेन क्षीरो देन परित उपकृतः वृतो यथा कुशदीपो घृतो देन यस्मिन् कौचो नाम पर्वतराजो दीपनाम निवर्तक आ-
स्ते १८ योऽसौ गुहप्रहरणो न्मथितनितंबकुंजोऽपि क्षीरो देना सिन्ध्यमानो भगवता वरुणेनाभिगुप्तो विभयो बभूव १९
तस्मिन्नपि प्रैयव्रतो घृतपृष्ठो नामाधिपतिः स्वदीपे वर्षाणि सप्त विभज्य तेषु पुत्रनामसु सप्तरिक्थादान् वर्षपान् निवेश्य
स्वयं भगवान् भगवतः परमकल्याणयशस आत्मभूतस्य हरेश्चरणारविंदमुपजगाम २० आमो मधुरुहो मेघपृष्ठो-
सुधामाभ्राजिष्ठो लोहिताणो वनस्पतिरिति घृतपृष्ठसुतास्तेषां वर्षगिरयः सप्त सप्तैव नद्यश्चाभिरव्याताः शक्लूवर्द्ध-
मानो भोजन उपबर्हिणो नंदो नंदनः सर्वतो भद्र इति २१ वाडसि अतो देवानां यज्ञेन पुरुषं हरिमेव यज अंगानां नाम्ना दत्तमंगिने स-

मर्पयेत्यर्थः १७ उपकृतः वेष्टितः यथा कुशदीपो घृतो देना वृतः १८ गुहस्य कार्तिकेयस्य प्रहरणेन आयुधेन उन्मथितानितंबाः कुंजानि च यस्य १९

स्वयं भगवान् ज्ञानी परमकल्याणं यशो यस्येति २० २१

आपोमयमन्मयम् २२ हे आपः पुरुषवीर्यादंशवरात् लब्धसामर्थ्याः स्थभवय अतएवभृभुवः स्वः वैलोक्यपुनंत्यः ताः भवत्यो नोः स्थाकं स्पृशतां
स्पर्शानेकुर्वताम् भुवः शरीराणिपुनंतु यत आत्मनास्वरूपेणैव अर्मावघ्नाः पापहंभ्यः २३ दधोमंडेरसः स एवोदकं यस्य यस्य पणान्येतः खर-

अभया अमृतो घा आर्य कार्तीयवती हतिरूपवती पवित्रवती शक्रेति या सामंभः पवित्रममलमुपयुजानाः पुरुष-
कृष्णमद्रविणदेवकसंज्ञावर्षपुरुषा आपोमयं देवमपां पूर्णं नाजलिनायजंते २२ आपः पुरुषवीर्यास्यपुनंती भृभुवः
सुवः तानः पुनीता र्मावघ्नाः स्पृशतामात्मना भुवदति २३ एवं पुरस्तात्क्षीरोदात्परितः उपवेशितः शाकदीपाद्वाचिंशल्लु
क्षयोजनायामः समानेन च दधिमंडोदेन परितः यस्मिन् शाकोनाममहीरुहः स्वक्षेत्रव्यपदेशको यस्य ह महामहास्रभिर्ग
धस्तंद्वापमनुवासयति २४ तस्याधिप्रेयवत एवाधिपतिर्नाम्ना मेधातिथिः सोऽपि विभज्य सप्तवर्षाणि पुचनानि नि-
तेषु स्वात्मजान् पुरोजवमनोजवपवमानधूम्रानां कचित्रैरफबहुरूप विश्वधारसंज्ञान्निधाय्याधिपतीन् स्वयं भगवत्य
नेन आवेशितमतिस्तपोवनं प्रविवेश २५ एतेषां वर्षमर्यादागिरयोनयश्च सप्तसप्तैव ईशान उरुशृंगो बलभद्रः शत-
केसरः सहस्रस्रोतो देवपालो महानस इति २६ अनघायुदोऽभयस्य स्थिरपराजितापंचपदी सहस्रस्तुतिर्निजधृतिरि-
ति २७ तद्वर्षे पुरुषाकृतसत्यवतदानवतानुवतनामानो भगवतं वाय्वात्मकं प्राणायामविधुतरजस्तमसः परमसमाधि-
नायजंति २८ अंतःप्रविश्य भूतानियो विभर्त्यात्मकेतुभिः अंतर्गामीश्वरः साक्षात्पातुनायद्विशेषुदम् २९ एवमेव
दधिमंडोदात्परतः पुष्करद्वीपस्ततो द्विगुणायामः समंतत उपकल्पितः समानेन स्वादूदकेन समुद्रेण बहिर्गवतो य-
स्मिन् बहत्पुष्करं ज्वलनशिरवामलकनकपत्रायुतायुतं भगवतः कमलासनस्याध्यासनपरिकल्पितं तद्द्वीपमध्यमा-
नसोत्तरनामैक एवा र्वाचीनपराचीनवर्षयोर्मर्यादाचलोऽयुतयोजनोच्छ्रायायामोयवतु चतसृषु दिक्षु चत्वारिपुगाणि लो-
कपालानामिन्द्रादीनां यदुपरिष्ठात्सूर्यरथस्य मेरुपरिभ्रमतः संवत्सरात्मकं चक्रं देवानामहोरात्राभ्यां परिघमिति ३० एत
द्द्वीपस्याधिपतिः प्रेयवतो वीतिहोत्रो नामैतस्यात्मजैरमणकथातकिनामानो वर्षपती नियुज्य स स्वयं पूर्वजवद्भगव-
त्कर्मशील इत्यास्ते ३१

स्पर्शानि बहिर्मुदुस्पर्शानि सशाकोनामहस्तः २४ २५ २६ २७ २८ आत्मकेतुभिः प्राणादिहृत्तिभिः २९
ज्वलनशिरवाचदमलानां कनकपात्राणामयुतानामयुतानि यस्य तत् देवानामहोरात्राभ्यामुत्तरदिक्षु णायनाभ्यामित्यर्थः ३० ३१ ३२

ब्रह्मरूपिणं कमलासनमूर्तिम् सकर्मकेन ब्रह्मसालोक्यादिसाधनेन ३२ कर्ममयं कर्मफलरूपं ब्रह्मलिंग्यते यस्मात् एकस्मिन्नेव परमेश्वरे अं-
तो निष्ठा यस्य तदतएव वस्तुतोऽद्वैतम् ३३ ततः शब्दोदात्तरस्तात् लोकः सूर्याद्यालोकवान् देशः अलोकः तद्रहितस्तयोरंतराले मध्येतयोर्वि-
भागार्थमित्यर्थः ३४ ततः परस्तादित्युक्तस्तदेव कियतां तरेणेत्यपेक्षायां तदंतर्वर्तिनीं भूमिमाह यावन्मानसोत्तरमेवोरंतरं सार्द्धं सप्तलक्षोत्तरं
सार्द्धं कोटिपरिमितं तावती भूः शब्दोदात्तरास्ति तत्र च प्राणिनोऽपि संति ततः कांचनी भूमिरन्यास्तीत्यर्थः साचैकोनचत्वारिंशल्लक्षोत्तरकोट्य-
ष्टकपरिमिता ज्ञेया एवं हि सति मेरुलोकालोकयोरंतरं सार्द्धं द्वादशकोटिपरिमितं वक्ष्यमाणमुपपन्नं भवति एतदेव शैवतंत्रेषूक्तम् कोटिद्वयं त्रि-

तद्वर्षपुरुषाभगवंतं ब्रह्मरूपिणं सकर्मकेन कर्मणाराधयंति इदं चोदाहरंति ३२ यत्तत्कर्ममयं लिंगं ब्रह्मलिंगं जनोऽर्च-
येत् एकांतमद्वयं शांतं तस्मै भगवते नमः ३३ ऋषिरुवाच ततः परस्ताल्लोकालोकनामाचलोलोका-
लोकयोरंतराले परित उपक्षिप्तः ३४ यावन्मानसोत्तरमेवोरंतरं तावती भूमिः कांचन्यन्यादर्शतलोपमा यस्यां प्र-
हितः पदार्थो न कथंचित्पुनः प्रत्युपलभ्यते तस्मात्सर्वसत्त्वपरिहृतासीत् ३५ लोकालोक इति समाख्यायदनेनाच-
लेन लोकालोकस्यांतर्वर्तिनाऽवस्थाप्युते ३६ सलोकत्रयांते परित ईश्वरेणाविहितो यस्मात्सूर्यादीनां ध्रुवापवर्गा-
णां ज्योतिर्गणानां गभस्तयोर्वाचीनास्त्रील्लोकानां वितन्वानानां कदाचित्पराचीनाभ वितुमुत्सहते तावदुन्नहनाया-
मः ३७ एतावती ल्लोकविन्यासो मानलक्षणसंस्थाभिर्विचिंतितः कविभिः सत्पुपंचाशत्कोटिगणितस्य भूगोल-
स्य तुरीयभागोऽयं लोकालोकाचलः ३८

पंचाशल्लक्षाणि च ततः परम् पंचाशच्च सहस्राणिसप्तद्वीपाससागरा ततो हे-
ममयी भूमिर्दशकोट्यो वरानने देवानां क्रीडनार्थाय लोकालोकस्ततः परमिति अत्र च दशकोटित्वं पूर्वोक्तभूम्या सह द्रष्टव्यं सर्वसत्त्वपरि-
हृतेति देवव्यतिरेकेणोति विज्ञेयं देवानां क्रीडनार्थायेत्युक्तत्वात् ३५ ३६ लोकत्रयस्यांते परितो मर्यादारूपो विहितः यस्मात्प्रतिबंध-
कात् सूर्य आदिर्येषां ध्रुवोऽपवर्गोऽतो येषाम् आवितन्वानासमंतात्प्रकाशयंतः परतो गंतुं न शक्नुवन्ति तावदुन्नहनमुत्सेधः तदनु रूप-
आयामश्च विस्तारो यस्य ध्रुवादप्युच्छ्रितत्वाच्चि लोकी मर्यादा भूत इत्यर्थः ३७ सोऽयं तु लोकालोकाचलः तुरीयभागः चतुर्थोऽंशः
सार्द्धं द्वादशकोट्यः मेरोरेकत इति द्रष्टव्यम् ३८

आशास्तद्विषयेऽधिनिवेशिताः ते आसते ३९, तेषां दिग्गजानां स्वविभूतीनां स्वांशभूतानां महेंद्रादीनां च विविधवीर्याणां पर्वहणाय सकललो-
कस्वस्तये च भगवान् तस्मिन्नास्ते इत्यन्वयः किं कुर्वन् आत्मनः स्वस्य यदि शब्दं सत्त्वं तत्संधारयमाणः आविष्कुर्वन् कादृशम् धर्मज्ञानादा-
न्य एमहासिद्धयश्चोपलक्षणं यस्य तत् दोर्दंडैरुपलक्षितः सन्महाविभूतेः परमैश्वर्यस्य पतित्वादेकं येन मूर्त्या समंतादास्ते ४० नन्वं तयो-
मिणां तस्यैवैव सर्वकर्तुं शक्यं किंतस्य बहिः समंतादवस्थानेनेत्याशंक्य तस्यार्थस्वयमेव व्याचष्टे आत्मनो योगमायया विरचिताया वि-
विधलोकयात्रा तस्या गोपीयाय रक्षणाय एष भगवानेवंभूतः आकल्पं वेषगतः लीलया प्राप्त इति समंतादास्त इत्यस्यार्थः ४१ अलोकप-

तदुपरिष्ठाच्च तस्यैवाशास्वात्मयोनिनाऽरिव लज्जगद्गुरुणाऽधिनिवेशिता ये हि रूपास्तयः कृष्णः पुष्करचूडो वा-
मनोऽपराजित इति सकललोकस्थितिहेतवः ३९ तेषां स्वविभूतीनां लोकपालानां विविधवीर्याणां पर्वहणाय भगवा-
न्परममहापुरुषो महाविभूतिपतिरंतर्याम्यात्मनो विशब्दं सत्त्वं धर्मज्ञानवैराग्येश्वर्याद्य एमहासिद्ध्युपलक्षणं वि-
ष्वक्सेनादिभिः स्वपार्श्वद्वयैः परिवारितो निजवरायुधोपशोभितैर्निजभुजदंडैः संधारयमाणः तस्मिन् गिरिवरे
समंतात् सकललोकस्वस्तय आस्ते ४० आकल्पमेव वेषगत एष भगवानात्मयोगमायया विरचित विविधलोक-
यात्रा गोपीयायेति ४१ योऽतर्विस्तार एतेन ह्यलोकपरिमाणं च व्याख्यातं यद्दहिलोका लोका चलात् ततः पर-
स्ताद्योगेश्वरगतिं विशब्दं मुदा हरति ४२ अंडमध्यगतः सूर्योद्यावाभूम्योर्दंतरम् सूर्योऽंगोलयोर्मध्ये को-
ट्यस्युः पंचविंशतिः ४३ मृतेऽणु एतस्मिन् यदभूत्ततो मातृद्वेद इति व्यपदेशः हिरण्यगर्भ इति हिरण्यांडसमुद्भ-
वः ४४ सूर्येण हि विभज्यंते दिशः रवंद्योर्महाभिदा स्वर्गपवर्गानरकारसौकांसि च सर्वशः ४५

परिमाणं च मेरोरुक्तः सार्द्धं द्वादशकोटयः ततो लोकालोकात् अलोकाद्वापरस्तात् विशब्दो हि जपुत्रानयनेऽर्जुनस्य श्रीकृष्णो न प्रदर्शिताम् ४२
विस्तारेणोक्तं बर्ह्याडमानम् सर्वतोऽपि निरूपयति अंडमध्यगतः किंतन्मध्यंतदाह द्यावाभूम्योः पूर्वोत्तरकपालयोर्दंतरं मध्यस्थानं सर्वतः
पंचविंशति कोट्यः ४३ अंडमध्यावस्थाने कारणं तन्नाम निर्वचनेनाह मृते अचेतने एषः सूर्यो वैराजरूपेण यस्मात्प्रविष्टः ४४ किंच
सूर्येणैव विभज्यंते दिशः रवं मंतरिक्षं भिदा अन्योऽपि विभागः स्वर्गपवर्गभोगमोक्षदेशैरसौकांसि अतलादीनि ४५ १२ ३५

उपासनाऽर्थमाह देवादीनांसूर्यआत्मादृगीश्वरः नेवाधिष्ठाताच ४६ इतिपंचमेटीकायांविंशतितमोऽध्यायः २० एवमध्यायविंशत्या
भूमर्यादानिरूपिता अतःपरंभूमर्यादापालनंत्रिभिरुच्यते १ एकविंशेरवेःकालचक्रेणभ्रमतोऽन्वहम् स्वगत्याराशिसंचारैर्लोकयात्रानि
रूप्यते २ एतावान्विस्तारेणकोट्यःपंचाशत्उत्सेधेनपंचविंशतिः १ द्विदलयोर्मध्येयथैकस्यमानेनापरस्यमानमुपदिश्यते तद्वत् तेअं
तरेणतयोर्मध्ये तदुभयसंधितंताभ्यामुभयतःसंलग्नम् २ उदगयनादिसंज्ञाभिर्मंदक्षिप्रसमगतिभिर्यथाकालमारोहणादिस्थानेष्वारोह-

देवतिर्यङ्मनुष्याणांसरीसृपसवीरुधाम् सर्वजीवनिकायानांसूर्यआत्मादृगीश्वरः ४६ इतिश्रीभागव
तेमहापुराणेपंचमस्कंधेभुवनकोशवर्णनेसमुद्रद्वीपवर्षसन्निवेशेपरिमाणलक्षणोविंशतितमोऽध्यायः २०
श्रीशुकउवाच एतावानेवभुवलयस्यसंनिवेशःप्रमाणलक्षणतोव्यारब्धातः एतेनहिदिवोमंडलमानंत
द्विदुपदिशंति १ यथाद्विदलयोर्निष्पावादीनांते अंतरेणांतरिक्षंतदुभयसंधितम् २ तन्मध्यगतोभगवांस्त
पतांपतिस्तपनआतपेनत्रिलोकींपतपत्यवभासयति आत्मभासासएषउदगयनदक्षिणायनवैषुवतसंज्ञाभिर्मं-
द्यशैथ्यसमानाभिर्गतिभिरारोहणावरोहणसमानस्थानेषुयथासवनमभिपद्यमानोमकरादिषुराशिष्वहोरात्राणि
दीर्घह्रस्वसमानानिविधत्ते ३ यदामेषतुल्योर्वर्ततेतदाहोरात्राणिसमानानिभवंति यदावृषभादिषुपंचसूचरा
शिषुचरतितदाऽहान्येववर्द्धतेह्रसतिचमासिमास्येकैकाघटिकारात्रिषु ४ यदावृश्चिकादिषुपंचसूवर्ततेतदाऽ
होरात्राणिविपर्ययाणिभवंति ५ यावद्दक्षिणायनमहानिवर्द्धतेयावदुदगयनंरात्रयः ६

णाद्यभिपद्यमानोमकरादिष्वहोरात्राणिदीर्घह्रस्वसमानानिविधत्ते ३ तत्पंचयति यदेति अत्यंतवैषम्याभावात्समानानीत्युक्तंसर्व
यासाम्यंत्वेकस्यैवाहोरात्रस्य यद्यपिवृषभमिथुनयोरेवान्हांवृद्धिः कर्कटादिषुह्रासः तथाऽपिरात्र्यपेक्षयाअधिकत्वाद्बृद्धतइत्युक्तम्
एवंरात्रिवृद्धावपिदिनापेक्षयाह्रसंतीत्युक्तम् एकैकेतिस्थूलदृष्ट्योक्तम् वृद्धिह्रासयोःप्रतिमासंवैषम्यात् ४ विपर्ययाणीति अहानि
न्यूनाभिरात्रयोऽधिकाइत्यर्थः ५ तद्वृद्धिह्रासकालमाह यावदिति ६ ७ ८ ९ १०

एवंमंदादिगतिभिः नवकोटयद्विमेरोरुभयतोमानसोत्तरस्यान्तर्विस्तारेणपंचदशलक्ष्णाधिककोटित्रयपरिमितेनेदंपरिमंडलमानमुन्नेयम् एवंपंचदशभिर्घटिकाभिरित्यादिष्वपित्रैराशिकगणितेनतत्तन्मानमुन्नेयम् अत्रापेक्षितोविशेषः पुराणांतरादवगंतव्यः तच्चारोहणादिस्थानानिवायुपुराणेदर्शितानि सर्वग्रहाणांत्रीण्येवस्थानानिहिजसत्तमाः स्थानंजरद्वयंमध्यंतयैरावतमुत्तरम् वैश्वानरंदाक्षिणतोनिर्दिष्टमिहतत्त्वतइति तदेवमध्यमोत्तरदक्षिणमार्गत्रयंप्रत्येकंवीथीत्रयेणत्रिधाभिद्यतेत्रिभिस्त्रिभिरश्विन्यादिनक्षत्रैः नागवीथीगजवीथी ऐरावतीचेत्युत्तरमार्गेवीथीत्रयम् आर्षभागेवीथीजरद्वीचेतिवैपुवतेमध्यमभागेवीथीत्रयम् अजवीथीमृगवीथीवैश्वानरीचेतिदक्षिणमार्गेवीथीत्रयम् तदप्युक्तंतत्रैव अश्विनीकृत्तिकायाम्यानागवीथीतिशब्दिता रोहिण्याद्रोमृगशिरोगजवीथ्याभिधीयते पुष्याश्लेषातयादित्यावीथीचैरावतीस्मृता एतास्तवीथयस्तिस्त्रोत्तरोमार्गउच्यन्ते तथादेवापिफाल्गुन्योमघाचैवार्षभीमता हस्तश्चित्रातयास्वातिर्गोवीथीतिशब्दिता ज्येष्ठाविशारवाःनुराधावीथीजरद्वीमता एतास्तवीथयस्तिस्त्रोमध्यमोमार्गउच्यन्ते मूलापादोत्तराषाढाअजवी-

एवंनवकोटयएकपंचाशल्लक्ष्णाणियोजनानांमानसोत्तरगिरिपरिवर्तनस्योपदिशन्ति तस्मिन्नेंद्रांपुरांपूर्वस्मान्मेरोरदेवधानांनामदक्षिणतोयाम्यासंयमनीनामपश्चाद्धारुणीनिम्लोचनीनामउत्तरतःसौम्याविभावरानीनामतासूदयमभ्याङ्गास्तमयनिशीयानीतिभूतानांपरुत्तिनिमित्तानिसमयविशेषेणमेरोश्चतुर्दिशम् ७

य्यभिशब्दिता यवणंचयनि-

त्राचमार्गाशतभिषस्तया वैश्वानरीभाद्रपदेरेवतीचैवकीर्तिता एतास्तवीथयस्तिस्त्रोदक्षिणोमार्गउच्यतइति याम्याभरणा आदित्या अदिनिदेवताकापुनर्वसुः मार्गामृगवीथी एवंस्थितेउत्तरायणेध्रुवेणयुगाक्षकोटिनिबद्धवायुपाशद्वयाकर्षणेरथस्यारोहणम् तथाभ्यन्तरमंडलमवरोहणनिमाद्यंचेतिदिनबृहद्विः रात्रिद्वासंश्च दक्षिणायनेचपाशपेरणादवरोहणेबहिर्मंडलप्रवेशोगतिशौघ्यंचेत्यहोरात्रयोर्विपर्ययः वैपुवतेतुपाशासाम्यात्समावस्थानेमध्यमंडलप्रवेशोगतिसाम्यंचेत्यहोरात्रयोः साम्यमिति तथाचपुराणांतरम् आरुष्येतेयदातोतुध्रुवेणसमधिष्ठितोतदाभ्यन्तरतःसूर्योभ्रमतेमंडलानितु ध्रुवेणपुन्यमानेनपुनारश्मियुगेनतु तयैववात्यतःसूर्योभ्रमतेमंडलानिचेति तदेतदुक्तम् यदामेनपुनर्यारित्यादिनाउदयास्तादिकंवक्तुमाह तस्मिन्मानसोत्तरेमेरोःपूर्वतएंद्रांपुरीमुपदिशन्तीत्यनुषंगः तास्तपुरीपुठदयादीन्युपदिशन्ति चतुर्दिशमित्युक्तेयेमेरोर्दक्षिणेदेशेतेषामेंद्रांपारभ्यपूर्वादयः येष्विमेतेषांयाम्यामारभ्ययेउत्तरेतेषांवारुणीमारभ्ययेपूर्वतेषांसौम्यामारभ्य ७

भा.पं.टी.
४६

तत्रत्यानां मेरुस्थानाम् सव्येनेति नक्षत्राभिमुखतया स्वगत्या मेरुवामतः कुर्वन् नपि प्रदक्षिणावर्ते प्रवहारव्यवायुभ्राम्यमाणज्योतिश्चक्र
वशात्पत्यहंदक्षिणतः करोति अतश्चक्रगतिवशादतिदूरतो भूसंलग्नस्येव दर्शनमुदयः आकाशमारूढस्येव दर्शनं मध्याह्नः भूमिं प्रवि
ष्टस्यैव दर्शनमस्तमयः ततोऽतीव दूरगमने निशीथ्य इति समुद्रतीरस्थदृष्ट्या च अथोवा एष प्रातरुदेत्यपः सायं प्रविशतीति श्रुतिव्यवहा
रो न वस्तुतः तदुक्तं वैष्णवे उदयास्तमये चैव सर्वकालं तु संमुखे दिशारवशेषास्तथा मैत्रेयविदिशास्तु च यैर्यत्र दृश्यते भास्वान्सतेषा
मुदयः स्मृतः तिरोभावं च यत्रैतितत्रैवास्तमनं रवेः नैवास्तमनमर्कस्य नोदयः सर्वदा स्मृतः उदयास्तमनारव्यंहि दर्शनादर्शनं रवेः शक्रा
दीनां पुरेतिष्ठन् स्पृशत्येष पुरत्रयम् विकर्णो द्वौ विकर्णस्थस्त्रीन् कोणान् द्वे पुरे तथेति अतएव तत्रैवोक्तम् तस्मादिदं युत्तरस्यां वै दिवारात्रिः

तत्रत्यानां दिवसमध्यंगत एव सदादित्यस्तपति सव्येना च लंदक्षिणेन करोति - यत्रोदेति तस्य हसमानसू
त्रनिपाते निम्लोचति यत्र क्वचन स्पंदेनाभितपति तस्य हेषसमानसूत्रनिपाते प्रस्वापयति तत्र गतं न पश्ये
तियेतं समनुपश्येरन् ९ यदा चैद्याः पुर्याः प्रचलते पंचदशघटिकाभिर्योम्यां सपादकोटिद्वयं योजनानां सार्द्ध-
द्वादशलक्षाणि साधकानि चोपयाति १० एवं ततो वारुणीं सौम्यामैद्रीं च पुनस्तथाऽन्ये च ग्रहाः सोमादयो नक्ष-
त्रैः सह ज्योतिश्चक्रे समभ्युद्यंतिसहवानिम्लोचंति ११ एवं मुहूर्तेन चतुस्त्रिंशल्लक्षयोजनान्यष्टशताधिकानि सो-
रोरथस्त्रयीमयोऽसौ च तस्युपरिवर्तते पुरीषु १२ यस्यैकं चक्रं द्वादशारं षण्णे मित्रिणाभिसंवत्सरात्मकं समाम-
नंति तस्याक्षोमेरोर्मूर्ध्नि कृतं तरभागो यत्र प्रोत्तरविरथचक्रं तैलयत्र चक्रवद्भूमन्मानसोत्तरगिरौ परिभ्रमति १३

संदेष्टहि सर्वेषां द्वीपवर्षाणां मेरोरुत्तरतस्थित इति यतो यत्रयः पश्यति सैव तस्य प्राचीतस्य च वामतो मेरुस्तिष्ठतीति - यथोक्तमुदयास्त
मनाद्यनियमंदर्यति यत्रोदेतीत्यादिना स्पंदेन स्वेदोद्गमेन प्रस्वापयति निशीथं करोति येतं समनुपश्येरन् प्रस्वापसमानसूत्रस्थाः ९ साधि-
कानि पंचविंशतिसहस्राधिकानि १० सहवासहैव यद्यपि वस्तुतः सूर्यस्यापि नक्षत्रैः सहैवोदयास्तमयौ तथाऽपि तत्साहित्यमुक्तम् ११ त्र
यीमय इत्याद्युपासनाऽर्थम् १२ द्वादशमासा आरायस्य षट्चक्रतवो नैमयो यस्य त्रीणि चातुर्मास्यानि नाभयो यस्य कृत इतरभागो यस्य-
मानसोत्तरगिरौ लक्षाद्वादुपरि वायुबद्धभूमाविति द्रष्टव्यम् चक्रं वातावदुच्छ्रितमिति मंतव्यम् अन्यथाऽयुतमात्रोच्छ्रायत्वान्मानसो-
त्तरस्य मेरोश्चतुरशीत्युच्छ्रायत्वादक्षस्य साम्यानुपपत्तेः १३

६

६

६

६

६

तस्मिन्क्षेत्रे चक्रप्रोते कृतमूलः निबद्धपूर्वभागः प्रथमाक्षोमेरुमानसोत्तरायतः सार्द्धसप्तलक्षाधिकसार्द्धकोटिप्रमाणः तस्य तुर्यमानेन गार्द्धसप्तत्रिंशत्सहस्राधिकैकोनचत्वारिंशद्वक्षमानेन ध्रुवे कृतः वायुपाशेन निबद्धः उपरिभागो यस्य १४ नीडउपवेशस्यानम् गायत्र्या दिच्छंदोनामानः अरुणेन योजिताः संतो देवं वहन्ति १५ पुरस्तात्स्थितोऽपि पश्चात्पत्यद्गुरव आस्ते यद्वा यत्सूर्यस्य पुरस्तात् तस्यैव पश्चिमत्वात् पश्चादित्युक्तम् अश्वस्यानेन च वायुनोक्तम् सप्ताश्वरूपछंदोऽसि वहन्ते वामतोरविम् चक्रपक्षनिबद्धानि चक्रैश्चाक्षः समाहितद

तस्मिन्क्षेत्रे कृतमूलो द्वितीयोऽक्षस्तुर्यमानेन संमितस्तैलयंचाक्षवत् ध्रुवे कृतोपरिभागः १४ स्थनीडस्तपद्द्विंश-
लक्षयोजनाय तस्तत्तुरीयभागविशालस्तावानुरविरथयुगोयत्र ह्याच्छंदोनामानः सप्तारुणयोजिता वह-
न्ति देवमादित्यम् १५ पुरस्तात्सवितुररुणः पश्चाच्च नियुक्तः सौत्ये कर्मणि किलास्ते १६ तथा वालरिवल्याऽम्-
षयोऽगुष्ठपर्वमात्राः षष्टिसहस्राणि पुरतः सूर्यसूक्तवाकायनियुक्ताः संस्तुवन्ति १७ तथाऽन्ये चक्रप्रयोगं ध-
र्वाप्सरसो नागा ग्रामण्यो यातुधाना देवा इत्येकैकशो गणाः सप्तचतुर्दशमासिमासि भगवन्तं सूर्यमात्मानं नाना-
नामानं पृथक् नाना नामानः पृथक् कर्मभिर्द्विदश उपासते १८ लक्षोत्तरं सार्द्धं नवकोटियोजनपरिमंडलं भुवलय-
स्य क्षणेन सगव्युत्तरं द्विसहस्रयोजनानि सभुंक्ते १९ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे ज्योतिष्ये चक्रसू-
र्यरयमंडलवर्णननामैकविंशतितमोऽध्यायः २१ राजोवाच यदेतद्भगवत आदित्यस्य मेरुध्रुवं च प्रदक्षि-
णेन परिक्रामतो राशीनामभिमुखं च प्रचलितं चाप्रदक्षिणं भगवतोपवर्णितं ममुष्यवयं कथमनुमीमहीति १ सहो-
वाच यथा कुलालचक्रेण भ्रमता सह भ्रमतां तदाश्रयाणां पिपीलिकादीनां गतिरन्यैव प्रदशांतरेष्वप्युपलभ्यमा-
नत्वा तु एवं नक्षत्रराशिभिरुपलक्षितेन कालचक्रेण ध्रुवं मेरुं च प्रदक्षिणेन परिधावता सह परिधावमानानां तदाश्रया-
णां सूर्यादीनां ग्रहाणां गतिरन्यैव नक्षत्रांतरे राश्यांतरे चोपलभ्यमानत्वात् २ ति १६ सूक्तवाकायसूत्राधिताय १७ एकैक-

गश्चतुर्दशद्विदशः सप्तगणाः संतो मासिमास्युपासत इत्यन्वयः १८ गव्युतिः कोशद्वयम् सगव्युत्तरं यथा भवति तया १९ इति पंचमेटी-
कायामैकविंशोऽध्यायः २१ द्वाविंशो सोमशतकादेः स्यान्माहोत्तरोत्तरम् तत्तद्व्यनुसारेण दृष्टानिष्टेनानृणाम् १ राशीनामभिमुखं
प्रदक्षिणं च उपवर्णितम् सव्येन चलन् प्रदक्षिणेन करोतीति वदता अमुष्यवयं कथमनुमीमहि एतत्कथं ज्ञास्यामो विरुद्धत्वादित्यर्थः १

चक्रवशात् स्वतश्च गतिरित्यमविरुद्धमिति परिहारार्थः २

तत्तत्कालनियमेन कर्मणां विशुद्धेः साहुण्यस्य निमित्तभूतमात्मानं विभज्य विजिज्ञास्यमानः वितर्क्यमाणः यथोपजोषं यथा कर्मभोगमृतुगु-
णान्शीतोष्णादीन् ३ वर्णाश्रमाचारानुवर्तिनः पुरुषास्त्रय्या आम्नातैः कर्मभिरिन्द्रादिरूपं योगवितानैश्च ध्यानादिभिरन्तर्यामिरूपं पूजय-
तः ४ स एव स्वगत्या मासादिव्यवहारकारणमित्याह स एष लोकानामात्माद्यावाप्यव्योरन्तरेण मध्येयन्नभोवलयमन्तरिक्षं तस्य मध्येय-
त्कालचक्रं तद्गतः राशिभिर्मेषादिभिः संज्ञायेषाम् चैत्रादिसंज्ञास्तु चान्द्रमासानाम् मासमाह पक्षद्वयं मास इति चान्द्रेण मानेन सपादं महा-
नक्षत्रद्वयं सौरिणा दिवानक्तं च अहोरात्रमिति पित्र्येण षष्ठमं शं राशिद्वयम् ५ ६ मंडलाभ्यां सहस्रं भुंजीत सहस्रं हि सूर्यः यदा शक्यं प्रतिपदि-

स एष भगवानादिपुरुष एव साक्षान्नारायणो लोकानां स्वस्तय आत्मानं त्रयीमयं कर्म विशुद्धं निमित्तं कविभिरपि
च वेदेन विजिज्ञास्यमानो ह्यदशधा विभज्य षट्सु संतादिषु ऋतुषु यथोपजोषं मृतुगुणान् विदधाति ३ तमेतमि-
ह पुरुषास्त्रय्या विधया वर्णाश्रमाचारानुपया उच्चावचैः कर्मभिराम्नातैर्योगवितानैश्च ह्यायजतों जसाश्चेयः सम-
धिगच्छति ४ अथ स एष आत्मा लोकानां द्यावाप्यव्योरन्तरेण नभोवलयस्य कालचक्रगतो ह्यदशमासानुभुंक्ते
राशिसंज्ञानुसंवत्सरावयवान् मासः पक्षद्वयं दिवानक्तं चेति सपादं क्षयमुपदिशति यावता षष्ठमं शं भुंजीत सर्वे ऋतु-
रित्युपदिश्यते संवत्सरावयवः ५ अथ च यावता ऋद्धेन नभोवीथ्यां प्रचरति तं कालमयनमाचक्षते ६ अथ च यावन्न-
भोमंडलसह द्यावाप्यव्योर्मंडलाभ्यां कालस्येन सहस्रं भुंजीत तं कालं संवत्सरं परिवत्सरमिडावत्सरमनुवत्सरं वत्सरमि-
ति मानोर्मोद्यैष्य समगतिभिः समामनंति ७ एवं चंद्रमा अर्कगमस्तिभ्य उपरिष्ठा ल्लक्ष्यो जनत उपलभ्यमानोऽर्क-
स्य संवत्सरमुक्तिं पक्षाभ्यां मासमुक्तिं सपादक्षाभ्यां दिनेनैव पक्षमुक्तिमुग्रचारी द्रुततरगमनो भुंक्ते ८ अथ वा पूर्य-
माणाभिश्च कलाभिरमराणां क्षीयमाणाभिश्च कलाभिः पितृणामहोरात्राणि पूर्वपक्षापरपक्षाभ्यां वितन्वानः सर्वजी-
वनिवहप्राणो जीवश्च एकमेकं नक्षत्रं त्रिंशता मुहूर्तेन भुंक्ते ९ संक्रांतिर्भवति तदा सौरचान्द्रयोर्मासयोर्युगपदुपक्रमो भवति संव-

त्सरः ततः सौरमानेन वर्षे षट् दिनानि वर्द्धते चान्द्रमानेन षट्संतीति द्वादश दिनव्यवधानादुभयोरग्रपञ्चाब्दावो भवति एवं पंचवर्षाणि गच्छंति तन्म-
ध्ये द्वौ मलमासौ भवतः ततः पुनः षष्ठः संवत्सरो भवति तदेव मवांतरभेदेन संवत्सरादिपंचकं समामनंति ७ सोमादीनामपि स्थानं कार्यं चाह ए-
वं चंद्रमादिति अर्कगमस्तिभ्यः मंडलरूपेभ्यः सपादक्षाभ्यां सपाददिनद्वयेन ८ सर्वेषां जीवनिवहानां प्राणः अन्नमयत्वादमृतमयत्वाच्च अतएव-
जीवनहेतुत्वाज्जीवश्च ९

तदेवाह यणपदति १० दक्षिणेनैव न तु तेषां पृथगन्या गतिरस्तीत्यर्थः कालायने कालचक्रे उत्तराषाढाश्रवणसंधावभिजिन्नक्षत्रफलविशेषेण पृथक् कल्पितं तेन सह तथा च श्रुतिः अभिजिन्नामनक्षत्रं उपरिष्ठादशादानां अधस्ताच्छ्रेण्यायादिति ११ पुरतः सूर्येण मोक्ष्यमाणेन दक्षे पश्चाद्भुके संहैव मुज्यमाने चारेण कमस्थनक्षत्राद्यतिक्रमेण वृष्टेर्विष्टंभः स्तंभनयस्मात् ग्रहात्तमुपशमयतीति तथा १२ बुधो व्याख्या

यणपषोडशकलः पुरुषो भगवान् मनोमयोः नमयोः मृतमयो देवपितृमनुष्यभूतपशुपक्षिसरीसृपवीरुधां प्राणाप्यायनशीलत्वात् सर्वमय इति वर्णयंति १० तत उपरिष्ठात्रिलक्षयोजनतो नक्षत्राणि मेरुदक्षिणेनैव कालायन ईश्वरयोः जितानि सहाभिजिताः द्वाविंशतिः ११ तत उपरिष्ठादुशनाद्विलक्षयोजनत उपलभ्यन्ते पुरतः पश्चात्संहैव वाः केस्य शौघ्यमांघसाभ्यामिर्गतिभिरर्कवच्चरति लोकानां नित्यदाः नुकूल एव प्रायेण वर्षयन् चारेणानुमीयते स वृष्टिविष्टंभग्रहोपशमनः १२ उशनसा बुधो व्याख्यातः तत उपरिष्ठाद्विलक्षयोजनतो बुधः सोमं सत उपलभ्यमानः प्रायेण शतभ्रमघदाः काद्यतिरिच्येत तदाऽतिचरताः श्रमप्रायाना वृष्ट्यादिभयमाशंसते १३ अतर्ध्वमंगारकोऽपियोजनलक्षद्वितय उपलभ्यमानस्त्रिभिस्त्रिभिः पक्षैरेकैकशो राशीन् द्वादशानुमुंक्ते यदि न वक्रेणाभिवर्तते प्रायेण शतभ्रमग्रहोऽघशंसः १४ तत उपरिष्ठात्तद्विलक्षयोजनान्तरगतो भगवान् बृहस्पतिरेकैकस्मिन्नराशौ परिवत्सरंचरति यदि न वक्रः स्यात् प्रायेणानुकूलो ब्राह्मणकुलस्य १५ तत उपरिष्ठाद्योजनलक्षद्वयात्पतीयमानः शनैश्चरएकैकस्मिन्नराशौ त्रिंशन्मासान्विलंबमानः सर्वानेवानुपर्येति तावद्भिरनुवत्सरैः प्रायेण हि सर्वेषामशांति करः १६ तत उत्तरस्मादप्यएकादशलक्षयोजनान्तर उपलक्ष्यन्ते य एव लोकानां शमनुभावयंतो भगवतो विष्णोर्यत्परमं पदं प्रदक्षिणं प्रकमंति १७ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे ज्योतिष्वक्वर्णने द्वाविंशोऽध्यायः २२

तः पुरतः पश्चात्संहैव वा चरतीति किंचिद्विशेषं चाह तत इत्यादिना आशंसते सूचयति १३ अघशंसः दुरवसूचकः यदि न वक्रेणाभिवर्तते तर्हि त्रिभिस्त्रिभिः पक्षैः १४ यदि न वक्रः स्यात्तर्हि परिवत्सरम् १५ १६ १७ इति पंचमोऽध्यायः
विशोऽध्यायः २२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२

त्रयोविंशेध्रुवस्थानं ज्योतिश्चक्राश्रयंततः शिशुमारस्वरूपेण हरेश्च स्थितिरुच्यते १ यत्तत्प्रसिद्धं विष्णोः पदं यत्र ध्रुवउपास्तेतिष्ठतीत्य-
न्वयः समकालमेव युज्यंत इति तथा तैर्नक्षत्ररूपैः १ मेदीस्तं भेबद्धाधान्याक्रमणपशवो बलीवर्दाः २ कर्मसारथिः सहायो येषाम् ३

श्रीशुक उवाच अथ तस्मात्परतस्त्रयोदशलक्षयोजनांतरतो यत्तद्विष्णोः परमं पदमभिवर्देति यत्र ह महि-
भागवतो ध्रुवो उत्तानपादिरग्निनेंद्रेण प्रजापतिना कश्यपेन धर्मेण च समकालयुग्मिभः सबहुमानंदक्षिणातः क्रिय-
माण इदानीमपि कल्पजीविनामा जीव्यउपास्ते तस्येहानुभावउपवर्णितः १ सहिसर्वेषां ज्योतिर्गणानां ग्रहनक्ष-
त्रादीनामनिमिषेणाव्यक्तं रहसा भगवता कालेन भ्राम्यमाणानां स्थाणुरिवावष्टंभ ईश्वरेण विहितः शश्वदवभास-
ते यथा मेदीस्तं भ आक्रमणपशवः संयोजितास्त्रिभिस्त्रिभिः सर्वैर्यथा स्थानं मंडलानि चरंति २ एवं भगणाग्र-
हादय एतस्मिन्नंतर्बहिर्योगेन कालचक्र आयोजिता ध्रुवमेवावलंब्य वायुनोदीर्यमाणा आकल्पांतं परिचक्रं मंति-
न भसि यथा मेघाः श्येनादयो वायुवशाः कर्मसारथयः परिवर्तंते एवं ज्योतिर्गणाः प्रकृतिपुरुषसंयोगानुगृहीताः क-
र्मनिर्मितगतयो भुवि न पतंति ३ केचनैतज्ज्योतिरनीकं शिशुमारसंस्थानेन भगवतो वासुदेवस्य योगधारणा-
यामनुवर्णयंति ४ यस्य पुच्छाग्रेऽवाक शिरसः कुंडली भूतदेहस्य ध्रुवउपकल्पितः तस्य लांगूले प्रजापतिरग्नि-
रिंद्रो धर्म इति पुच्छमूले धाता विधाता च कल्यांसमर्षयः तस्य दक्षिणां वर्तकुंडली भूतशरीरस्य योन्युदगयनानि-
दक्षिणापार्श्वे तु नक्षत्राण्युपकल्पयंति दक्षिणायनानि तु सव्ये यथा शिशुमारस्य कुंडला भोगसंनिवेशस्य पार्श्वयो-
रुभयोरप्यवयवाः समं सरव्या भवंति एष्टे त्वं जवीथी आकाशगंगा चोदरतः ५

ईश्वराधारत्वात्पतनशं केवना

स्तीति वक्तुं मतांतरमाह केचिदिति ज्योतिरनीकं ज्योतिश्चक्रम् योगधारणायां स्थितमिति शेषः ४ लांगूले अग्रादधोभागे उदगयना-
नि अभिजिदादीनि पुनर्वस्वतानि चतुर्दश दक्षिणापार्श्वे दक्षिणायनानि पुष्यादीन्युत्तराषाढांतानि चतुर्दश वामपार्श्वे ५ ७

तदेवस्यानविशेषेणविभज्यदर्शयति पुनर्वसुपुष्यावित्यादिना पुनर्वसुरुदगयनांत्यंनक्षत्रम् पुष्योदक्षिणायनस्याद्यम् आर्द्राश्लेषेन
योर्निरंतरे अभिजिदुत्तराषाढेउत्तरदक्षिणायनयोराद्यंतनक्षत्रे श्रवणपूर्वाषाढेधनिष्ठामूलंचतयोरप्युत्तरपूर्वमघादीनियान्यनुराधाता
नि दक्षिणायनान्यष्टतानि वामपार्श्वेवंकिपुवामपार्श्वोस्थिपु मृगशीर्षादीनिषातिलोम्येनपूर्वाभाद्रपदातानियान्युदगयननक्षत्राण्यष्टता
निदक्षिणपार्श्वे शतभिषक ज्येष्ठेउत्तरदक्षिणायनयोर्यः वशिष्ठेतेस्कंधयोः ६ यमोनक्षत्ररूपः तथानारायणोः श्विनौचक्रकुदिगलक्ष्म-

पुनर्वसुपुष्योदक्षिणवामयोः श्रोण्योरार्द्राश्लेषेचदक्षिणवामयोः पश्चिमयोः पादयोः अभिजिदुत्तराषाढेदक्षिण-
वामयोर्नासिकयोर्ययासंख्यंश्रवणपूर्वाषाढेदक्षिणवामयोर्लोचनयोः धनिष्ठामूलंचदक्षिणवामयोः कर्णयोः
मघादीन्यष्टनक्षत्राणिदक्षिणायनानिवामपार्श्वेवंकिपुयुंजीत तथैवमृगशीर्षादीन्युदगयनानिदक्षिणपार्श्वेवंकि
पुषातिलोम्येनप्रयुंजीत शतभिषाज्येष्ठेस्कंधयोर्दक्षिणवामयोन्यसेत् ६ उत्तराहनावगस्तिरधराहनौयमः सु
स्वपुच्छांगारकः शनैश्वरउपस्येहृहस्पतिः ककुदिवक्षस्यादित्योहृदयेनारायणोमनसिचंद्रोनाभ्यामुशनाः स्त
नयोरारिश्वनोबुधः प्राणापानयोराहुर्गलेकेतवः सर्वांगेपुरोमसुसर्वतारागणाः ७ एतदुहैवभगवतोविष्णोः सर्वदे
वतामयरूपमहरहः संध्यायांप्रयतोवाग्यतोनिरीक्षमाणउपतिष्ठेत नमोज्योतिर्लोकायकालायनायाभिषि
षांपतयेमहापुरुषायधीमहीति ग्रहक्षतारामयमाधिदैविकंपापापहंमंत्रकृतांत्रिकालम् नमस्यतः स्मरतो-
वांत्रिकालंनश्येततत्कालजमाश्रुपापम् ८ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेपंचमस्कंधेशिशुमारसंस्थानं
नामत्रयोविंशतितमोःध्यायः २३ श्रीशुकउवाच अधस्तात्सवितुर्योजनायुतेस्वर्मानुर्नक्षत्रवच्चर-
तीत्येके योः सावमरत्वंग्रहत्वंवाः लभतभगवदनुकंपयास्वयमसुरापसदः संहिकेयोत्यतदहः तस्यतातजन्मक
र्माणिचोपरिशादक्ष्यामः ९

शृंगे ७ ज्योतिषोलोकायाश्चयायकालायनायकालचक्ररूपायनमोःभिधीमहीतिमंत्रेणोपतिष्ठेत -
मंत्रकृतांपूर्वेक्तंमंत्रंजपताम् ८ इतिपंचमेटीकायांत्रयोविंशतितमोःध्यायः २३ एवंविभिर्द्युमर्यादापालनंवर्णितंतथा अधोभु-
वनमर्यादापालनंविभिरुच्यते १ चतुर्विंशोरवेरवीकस्वर्मान्वादिस्थितिः क्रमात् अतलादिविलस्वर्गमर्यादाः सप्तवर्णिताः २ सूर्यमार-
त्यध्रुवांतंसंनिवेशानिरूप्येदानींसूर्यादधस्तान्निरूपयति अधस्तादितिस्वर्मानुः राहुः अलभतलेमे सिंहिकायाः पुत्रः १ ७१ ७२

ग्रहणं वक्तुमाह यददः प्रतपतस्तरणेर्मंडलम् अमृतपाने मध्यप्रवेशेन तयोर्व्यवधानं करोतीति तथा अतएवैताभ्यां सूचितत्वाद्देरेमनुबधातीति त
 था २ भागवतं चक्रं परिवर्तमानं परिभ्रमत् अभिअभिमुखं मुहूर्तमवस्थितः सन् इति एवमंतरादवस्थानमुपरागंवदंति तत्र चक्रजुवक-
 स्थितिभ्यामर्द्धग्राससर्वग्रासेन तु ग्रासोऽस्ति दूरंतरत्वात् ३ तावन्मात्रे योजनायुते ४ अंतरिक्षं ग्रहहीनम् तस्यावधिमाह यावद्वायुः प्र-

यददस्तरणेर्मंडलं प्रतपतस्तद्विस्तरतो योजनायुतमाचक्षते द्वादशसहस्रं सोमस्य त्रयोदशसहस्रं राहोर्यः पर्व-
 णितद्वयवधानं कृद्देरानुबंधः सूर्यचंद्रमसावभिधावति २ तन्निशम्याभयत्रापि भगवतारक्षणाय प्रयुक्तं सुद-
 र्शनं नाम भागवतं दयितमस्त्रं तत्तैजसादुर्विषहं मुहुः परिवर्तमानमभ्यवस्थितो मुहूर्तमुद्विजमानश्च कितहृदय आ-
 रादेव निवर्तते तदुपरागमिति वदंति लोकाः ३ ततोऽधस्तात्सिद्धचारणविद्याधराणां सदनानि तावन्मात्र एव ४
 ततोऽधस्ताद्यक्षरक्षः पिशाचप्रेतभूतगणानां विहाराजिरमंतरिक्षं यावद्वायुः प्रवातियावन्मेघा उपलभ्यन्ते ५
 ततोऽधस्ताच्छतयोजनांतरद्वयं पृथिवीयावद्धं सभासश्येन स्रपणादयः पतन्निप्रवरा उत्पतन्तीति ६ उपवर्णितं भूमे-
 र्यथा संनिवेशावस्थानमवनेरप्यधस्तात्सप्तभूविवराः एकैकशो योजनायुतांतरेणायामविस्तारेणोपकृप्ताः अत-
 लं वितलं स्रुतलं तलातलं महातलं रसातलं पातालमिति ७ एतेषु हि बिलस्वर्गेषु स्वर्गादप्यधिककामभोगैश्वर्यानि
 दविभूतिभिः स्रसमृद्धमवनोद्यानाक्रीडाविहारेषु दैत्यदानवकाद्रवेयानित्यप्रमुदितानुरक्तकलत्रापत्यबंधु-
 स्रुद्धनुचरा गृहपतय ईश्वरादप्यप्रतिहतकामामायाविनोदानिवसन्ति ८

वातीति तीव्रोवाति तस्याप्यवधिमाह यावन्मेघाः ५ पृथिव्या उपरिभूर्लोकवधिमाह यावद्धंसादयः पार्थिवविकाराः ६ योजनायु-
 तांतरेण प्रत्येकमुच्छ्रिताः आयामोयः कटाहस्य तावद्विस्तारेण ७ सामान्येन विवराणि वर्णयति एतेष्वित्यादिना अथातल इत्यंतः
 प्राक्तनेन ग्रंथेन एतेषु दैत्यादयो निवसन्तीत्यन्वयः कथं भूतेषु अधिकः कामभोगश्च ऐश्वर्यानि दश्च विभूतिश्च संपत्तिः तैः स्रसमृद्धम-
 वनादयो येषु कथं भूताः नित्यप्रमुदिता अनुरक्ताः कलत्रादयो येषां प्रतिहतः कामो येषां मायाविनोदो येषाम् ८ ६ ६

किंच हेमहाराजयेषुमयेननिर्मिताः पुरश्चकासतद्व्यन्वयः कयंभूताः नानायेमणिप्रवरास्तेषांप्रवेकाः पुरच्याः तेर्विरचितैर्विचित्रैर्मवननादि-
भिः तथाविवरेश्वराणां गृहोत्तमैश्चसमलंकृताः कीदृशैः गृहोत्तमैः नागाश्चअसुराश्चमिथुनीभूताः पारावतादयश्चतेराकीर्णाः कृत्रिमभूमि-
योयेषुतैः पादांतरेनानास्वनत्वंमिथुनविशेषणम् ९ उद्यानानिचअतितराममरलोकश्चियमतिशयितानियेषुचकासतीत्यन्वयः काभिः श्री-
भिः केषाम् कुसुमफलस्तवकाश्चस्रगकिसलयानिचतेरवनतारुचिराविटपायेषांविटपिनांलतानामंगैरालिंगितानांश्रीभिः तथासमि-
थुनाश्चकवाकादिमिथुनसहितायेविविधाविहंगाः तद्युक्तानांजलाशयानांचश्रीभिः कीदृशानाममलैर्जलेः पूर्णानांपुनरपिकैरतिशयि-

येषुमहाराजमयेनमायाविनाविनिर्मिताः पुरोनानामणिप्रवरप्रवेकविरचितविचित्रभवनप्राकारगोपुरसभाचै-
त्यचत्वरायतनादिभिर्नागासुरमिथुनपारावतशकसारिकाकीर्णकृत्रिमभूमिभिर्विवरेश्वरगृहोत्तमैः समलंकृता-
श्चकासति ९ उद्यानानिचातितरामनद्रिद्यानंदिभिः कुसुमफलस्तवकस्रगकिसलयावनतरुचिरविटपवि-
टपिनांलताः गालिंगितानांश्रीभिः समिथुनविविधविहंगमजलाशयानाममलजलपूर्णानांक्षपकुलोल्लंघनक्ष-
मितनीरनीरजकुमुदकुवलयकल्हारनीलोत्पललोहितशतपत्रादिवनेषुकृतनिकेतनानामेकविहाराकुलमधुरवि-
विधस्वनादिभिरिन्द्रियोत्सवैरमरलोकश्चियमतिशयितानि १० यत्रहवावनभयमहोरात्रादिभिः कालविभागैरुप-
लक्ष्यते ११ यत्रहिमहाहिमवरशिरोमणयः सर्वतमः प्रबाधंते १२ नवाण्तेषुवसतांदिव्यौषधिरूसरसायनान्नश-
नरूपानादिभिराधयोव्याधयोवलीपलितजरादयश्चदेहवैवर्ण्यदौर्गन्ध्यस्वेदकृमग्लानिरितिवयोः वस्थाश्चभव-
ति १३ नहितेषांकल्याणानांप्रभवति कृतश्चनमृत्युर्विनाभगवत्तेजश्चकापदेशात् १४ यस्मिन्प्रविष्टैः सुरवधू-
नांमायः पुंसवनानिभयादेवस्रवंतिपतंति १५ तानिक्षपकुलोल्लंघनेनक्षमितंयज्जलाशयानांनारंतस्मिन्प्रायानिनीरजादीनि

तेषांवनेषुकृतनिकेतनयेस्तेषामर्थीत्यक्षिणामेकोः रवंडोयोविहारस्तेनाकुलाश्चतेमधुराश्चविविधस्वनादयः तैर्येन्द्रियोत्सवास्तेश्चयथा-
समिथुनेत्यादेरुत्तरेणैवसंबंधः मनद्रिद्यानंदिभिरितिस्वनादीनांविशेषणम् तत्रनीरजंसामान्येनकमललोहितशतपत्रंतिदिशेषः १०
अहोरात्रादिभिर्येद्वयंतन्नोपलक्ष्यतेसूर्याद्यभावात् ११ १२ कृमः श्ममः ग्लानिरनुत्साहः १३ कल्याणानांमंगलरूपाणाम् १४
यस्मिन्भगवत्तेजसिप्रविष्टेषुसवनानिगर्भाः आचतुर्याद्भवेत्स्त्रावःपातःपंचमषष्ठयोरितिसावपातौतेयो १५ १६ १७

सवर्णैरताः स्वैरिण्यः कामिन्यस्त्वसवर्णैः पितत्राप्यतिचंचलाः पुंश्चल्यः विलायनं विलायतनं साधयित्वा संभोगसमर्थं कृत्वा स्वेये अ-
साधारणा विलासाः तत्पूर्वकोऽवलोकस्तेनानुरागयुक्तं स्मितं तेन संलाप उपगूहनं च तदादिभिः यस्मिन्नुरसे उपयुक्ते सेविते १६ भवयो
भवस्य भवान्याश्च चित्रभानुरग्नितेन निष्कृतं फलकृत्यत्यक्तम् असुरेन्द्राणामवरोधेषु अंतःपुरेषु पुरुषाभिः स्त्रीभिः १७ स्रुतले बलि
रधुनाऽप्यास्त इत्यन्वयः कथं भूतः महेंद्रस्य प्रियं कर्तुमिच्छता प्रथमं पराक्षितमपहृतं लोकत्रयस्य सः पुनर्भगवतोऽनुकंपयैव तत्र प्रवे-

अथातले मयपुत्रोऽसुरो बलो निवसति येन हवा इह सृष्टाः षण्णवतिर्मायाः काश्चनाद्यापि माया विनोधारयंति य-
स्य च जृम्भमाणस्य मुरवतस्त्रयस्त्रीगणा उदपद्यंतस्वैरिण्यः कामिन्यः पुंश्चल्य इति यावै विलायनं प्रविष्टं पुरुषं रसे
न हाटकारव्येन साधयित्वा स्वविलासावलोकनानुरागस्मितसंलापोपगूहनादिभिः स्वैरं किल रमयंति यस्मिन्नुप-
युक्ते पुरुष ईश्वरोऽहं सिद्धोऽहमिति अयुतमहागजबलः आत्मानमभिमन्यमानः कथ्यते मदांध इव १६ ततोऽ-
धस्ताद्वितले हरो भगवान् हाटकेश्वरः स्वपार्षदभूतगणावृतः प्रजापतिसर्गोपबृंहणाय भवो भवान्या सह मिथुनी-
भूत आस्तेयतः प्रवृत्ता सारित्प्रवरा हाटकीनाम भवयो वीर्येण यत्र चित्रभानुर्मार्तरिश्वना समिध्यमान ओजसा पिब-
ति तन्निष्कृतं हाटकारव्यं सवर्णं भूषणेनासुरेन्द्रावरोधेषु पुरुषाः सह पुरुषाभिर्धारयंति १७ ततोऽधस्तात्स्रुतल-
उदारश्च वाः पुण्यश्लोको विरोचनात्मजो बलिभगवता महेंद्रस्य प्रियं चिक्कीर्षमाणेनादितेर्लब्धकायो भूत्वा बहुवाम-
नरूपेण पराक्षितस्वलोकत्रयो भगवदनुकंपयैव पुनः प्रवेशित इन्द्रादिष्वविद्यमानया स्रुतमृद्धया श्रियाऽभिजुष्टः-
स्वधर्मेणाराधयंस्तमेव भगवंतं माराधनीयमपगतसाध्वस आस्तेऽधुनाऽपि १८ नो एवैतत्साक्षात्कारो भूमिदान-
स्य यत्तद्भगवत्यशेषजीवनिकायानां जीवभूतात्मभूते परमात्मनि वासुदेवे तीर्थतमे सर्वजीवनियंतार्यात्मारामे पात्र उपप-
न्ने परया श्रद्धया परमादरसमाहितमनसा संप्रतिपादितस्य साक्षादपवर्गद्वारस्य च द्विलनिलयैश्वर्यम् १९ शितः सन् कीदृ-

शोनयोऽदितेः सकाशाद्भूत्वा बहुवामनरूपेण लब्धकायस्तेन १८ केचित्तस्य स्रुतलराज्यं भूमिदानफलं मन्यंते तन्निराकरोति नो एवैतदिति
याद्विलनिलये विवरस्याने एश्वर्यमेतत् भूमिदानस्य साक्षात्कारः फलं न भवत्येव कुत इत्यपेक्षायामेवं भूतस्य दानस्य साक्षादपवर्गहेतुत्वादि-
त्याह यत्तत्प्रसिद्धं दानं तस्य तदेवाह भगवत्यशेषजीवनिकायानां जीवभूतश्चासावात्मभूतश्च सर्वजीवनियंता चासावात्मारामश्चेत्यर्थः त-

किंच यस्य नामकृतादिषु च विवशोऽपि सकृदपि गृणान् कर्मबंधं विधुनोति कथं भूतम् यस्य प्रतिबाधनं त्विह मुमुक्षुवोऽन्यथैवोपलभते
 यन्निवृत्त्यर्थं योगसंख्यादिक्लेशाननुभवतीत्यर्थः तं कर्मबंधं त्यजति २० तत्तस्मिन् भगवतां भक्तानां ज्ञानिनां च यथायथात्मदेहानंद
 हरी आत्मतमे च समर्पितस्य भूमिदानस्य नतत्फलमिति पूर्वोक्तसंबंधः २१ किंच नेदं भगवदनुकंपाफलमपि किं त्वेकांत भक्तस्य त
 स्यांतरायमात्रमित्याह नेति भगवान् अमुष्य अमुं नैवानुगृहीतवान् तत्र हेतुः यदुतेति आत्मन ईश्वरस्यानुस्मृतिं पुण्यातीति तथा त
 दुक्तम् वासुदेवे मनो यस्य जपहोमाचिनादिषु तस्यांतरायो मंत्रेयदेवं दत्त्वा दिकं फलमिति २२ तस्यैकांत भक्तिः संप्रपंचमाह यत्त

यस्य ह वावक्षतपतनप्रस्रवलनादिषु विवशः सकृन्नामाभिगृणान् पुरुषः कर्मबंधनमंजसा विधुनोति यस्य हेतुप्र
 तिबाधनं मुमुक्षुवोऽन्यथैवोपलभते २० तद्भगवतामात्मवतां संबन्धमात्मन्यात्मदेह आत्मतमे च २१ नैव भग-
 वान्नूनममुष्यानुजग्राह यदुत पुनरात्मानुस्मृतिमोषणं मायामयभोगैश्चर्यमेवानुतेति २२ यत्तद्भगवताः नधि
 गतान्योपायेन याश्चाच्छलेनापहतस्वशरीरावशेषितलोकत्रयं वरुणपाशैश्च संप्रतिमुक्तो गिरिदर्याचापविद्ध इति-
 होवाच २३ नूनं वता ये भगवानर्थे पुननिष्णातो योऽसाविंद्रो यस्य सचिवो मंत्राय वृत एकांततो बृहस्पतिस्तमतिहाय
 स्वयमुपेद्रेणात्मानमयाचत आत्मनश्चाशिषो नो एव तद्दास्यमतिगंभीरवयसः कालस्य मन्वंतरपरिवृतं कियद्भो क-
 वयमिदम् २४ यस्यानुदास्यमेवास्मत्पितामहः किल वनेन तु स्वपिच्यं यदुताकुतो मयं पदं दीयमानं भगवतः पर-
 मिति भगवतो परतेरवलुस्वपितरि २५

दिति मसिद्धमिति वक्ष्यमाणमुवाच हेत्यन्वयः कथं भूतः अनधिगतः अन्यउपा-
 योयेन तेन भगवतायाश्चाच्छलेनापहतं स्वशरीरमात्रावशेषितं लोकत्रयं यस्य सम्यक् प्रतिमुक्तो बद्धः अपविद्धः प्रक्षिप्तोऽपि सन् २३
 बतंतिरेवेदे भगवान्विद्वानपियोऽसाविंद्रः यस्यैकांतेन बृहस्पतिः सचिवः सहायः यतो मंत्रार्थवृतः सोऽपि पुरुषार्थे पुनूनं निष्णातः
 न निपुणः यत उपेद्रेण हारभूतेन तमुपेद्रे विहायात्मानं मां लोकत्रयमयाचत तं मंत्रप्रदं बृहस्पतिमतिहायेति वा तस्मिन् सन्ने स एव वर-
 णायो न लोकत्रयं यतस्तदति तुच्छमित्याह अतिगंभीरमनंतं वयो यस्य तस्य कालस्य यन्मन्वंतरं तेन परिवृतं विपर्यस्तं लोकत्रयमिदं क-
 यत् २४ महादस्त्वेक एवार्थं निष्णात इत्याह यस्यानुदास्यमिति स्वपितरि उपरते सति स्वपिच्यं पदं भगवता दीयमानमपि भगवतः रवलुपरम-
 न्यादिति कृत्वा ननु जग्राह इत्यर्थः २५

५ ५ ५ ५ ५ ५

ननुत्वमतिवीरः कुतस्तमेव बहुमन्यसेतत्राह तस्यानुपथमनुवर्त्तममृजिताअक्षीणाः कषायारागादयोयस्य परिहीणोभगवदनुग्रहोयस्य
सकोवाउपगंतुमिच्छतीति २६ अथशक्तोक्तिः नन्वेवंभूतश्चेदलिस्तर्हितस्यैवचरितंविस्तरेणकथ्यतांतत्राह तस्यबलेरनुचरितमुपरि
ष्टादष्टमेविस्तरिष्यते यस्यद्वार्यवतिष्ठतेनिजजनेष्वनुकंपितंरुतानुकंपंत्तदयंयस्य द्वारपालकर्मदर्शयति येनश्रीनारायणेनबलेर्द्वारिविश
नृदशकंधरउच्चाटितः केनपदातत्राप्यंगुष्ठेनैव २७ यथाहरिणास्वभक्तोबलिः स्रुतलेनिहितः स्रुवमास्ते एवंमहादेवभक्तोऽपिमयस्त
लातलेस्रुवमास्तइत्याह ततइति लब्धंपदंस्थानंयेनमहीयतेपूज्यते २८ नैकशिरसामनेकफणानांगणोऽस्ति एतत्पंचयति कुहके

तस्यमहानुभावस्यानुपथममृजितकषायः कोवाऽस्मद्विधःपरिहीणभगवदनुग्रहउपजिगमिषतीति २६
अथतस्यानुचरितमुत्तरस्माद्विस्तरिष्यतेयस्यभगवान्स्वयमरिवलजगद्गुरुनारायणोद्वारिगदापाणिरवतिष्ठ
तेनिजजनानुकंपितहृदयोयेनांगुष्ठेनपदादशकंधरोयोजनायुतायुतंदिग्विजयउच्चाटितः २७ ततोऽधस्ता-
त्तलातलेमयानामदानवेन्द्रस्त्रिपुराधिपतिर्भगवतापुरारिणात्रिलोकोशंचिकीर्षुणानिर्दग्धस्वपुरत्रयस्तत्प्रसादा
लब्धपदोमायाविनामाचार्योमहादेवेनपरिरक्षितोविगतस्रुदर्शनभयोमहीयते २८ ततोऽधस्तान्महातलेका
द्रवेयाणांसर्पाणांनैकशिरसांक्रोधवशोनामगणः कुहकतक्षककालियसूषणादिप्रधानामहाभोगवंतः पतत्रिरा
जाधिपतेः पुरुषवाहादनवरतमुद्विजमानाः स्वकलत्रापत्यस्रुहकुटुंबसंगेनक्वचित्प्रमत्ताविहरंति २९ ततोऽध-
स्ताद्रसातलेदेतेयादानवाः पणयोभामनिवातकवचाः कालेयाहिरण्यपुरवासिनइतिविबुधप्रत्यनीकाउत्पत्त्या
महोजसोमहासाहसिनोभगवतः सकललोकानुभावस्यहरेरेवतेजसाप्रतिहतबलावलेपाबिलेशयाइववसंति ये
वैसरमयेन्द्रदूत्यावाग्भिर्मंत्रवर्णाभिरिंद्रादिभ्यति ३०

ति महाभोगवंतोमहाकायाः पुरुषवाहात्हरेर्वाहनात् २९ विबुधप्रत्यनी
काः देवशत्रवः सकलेष्वपिलोकेष्वनुभावोयस्यतस्यैवतेजसास्रुदर्शनेनप्रतिहतोबलावलेपोवीर्यमदोयेषाम् बिलेशयाः सर्पाइव इंद्र-
दूत्याप्रयुक्ताभिर्मंत्ररूपाभिर्वाग्भिः एवंहिंवैदिकमारव्यानंपणिभिरस्रैर्निगूढागामन्वेष्टुंसरमांदेवशक्तीमिंद्रेणप्रहितांसंधिमिच्छंतः
पणयः प्राहुः किमिच्छंतीसरमेत्यादि साचसंधिमनिच्छंतीद्रुस्ततिपूर्वकंतान्यतिपरुषमाह हताइंद्रेणपणयः शयध्वमित्यादितेचतच्छ्रुत्वा-

महाभोगिनः महाफणा महानमर्पः कोधोयेषां पंचादिसंख्यानिशीर्षाणि येषाम् शीर्ष्णाभिनिवक्तव्येशीर्षाणामित्याषेः ३१ इति पंच
मेटीकायांचतुर्विंशोऽध्यायः २४ पंचविंशततोऽधस्तादाहशेषस्य संस्थानम् संजिहीर्षोरिदं काले यत्र रुद्रसमुद्रवः १ तस्य पाता
रस्यकोऽसावनंतः सात्वतीयाः सात्वततंत्रनिष्ठाः चतुर्व्यूहोपासनेयं संकर्षणमित्याचक्षते तथारव्याने हेतुः द्रष्टव्ययोः सम्यक्

ततोऽधस्तात्पाताले नागलोकपतयो वासुकिप्रमुखाः शंखकुलिकमहाशंखश्चेतधनं जयधृतराष्ट्रशंखचक्रं
बलाश्वतरदेवदत्ताद्यो महाभोगिनो महामर्षा निवसन्ति तेषामुह्वे पंचसप्तदशशतसहस्रशीर्षाणां फणास्तविर
चिता महामणयो रोचिष्णावः पातालविवरतिमिरनिकरस्वरोचिषा विधमन्ति ३१ इति श्रीभागवत महापुरा
णे पंचमस्कंधे चतुर्विंशतितमोऽध्यायः २४ श्रीशुक उवाच तस्य मूलदेशे त्रिंशद्योजनसहस्रोत्तर आ-
स्तया वै कलाभगवतस्तामसी समारव्याताः नंत इति सात्वतीया द्रष्टव्ययोः संकर्षणमहमित्याभिमानलक्षणं सं-
कर्षणमित्याचक्षते १ यस्येदं क्षितिमंडलं भगवतोऽनंतमूर्तेः सहस्रशिरस एकस्मिन्नेव शीर्षाणि धियमाणां सिद्धा
र्यदवलक्ष्यते २ यस्य हवा इदं काले नोपसंजिहीर्षतोऽमर्षविरचितरुचिरमद्भुवोरंतरेण सांकर्षणो नाम रुद्र
एकादशव्यूहस्य क्षस्त्रिशिरव्यूहमुत्तमयन्नुदतिष्ठत् ३ यस्याधिकमलयुगुलारुणा विशद नरवमणिरवंडमं
डलेष्वहिपतयैः सह सात्वतर्षभैः एकातमक्तियोगिनावनेमंतः स्ववदनानि परिस्फुरत् कुंडलप्रभामंडलमंडितगंड
स्य लान्धातिमनोहराणि प्रमुदितमनसः खलु विलोकयन्ति ४

प्रेषणमेकीकरणेन तत् कुतः अहमित्याभिमानो लक्षणं चिह्नमधिष्ठातुर्यस्य अहंकाराधिष्ठानेन द्रष्टव्यसंकर्षणात् संकर्षण इत्यर्थः १
अनंतत्वमाह यस्येदमिति यच्छब्दानां स एष भगवाननंत इत्युत्तरेणान्वयः २ तामसत्वमाह यस्येदं विश्वमुपसंहर्तुमिच्छतः अम-
र्षाणविरचितरुचिररुक्ते कुटिलीरुक्ते भ्रमंत्यो भुवौ तयोर्मध्यम् उत्तमयन्नुत्तमयन् ३ स भगवत्माह यस्याधिकमलयुगुलेः रुणा नि-
शादनरवा एव मणयः तेषां रवंडः समूहः तस्य मंडलेषु परिस्फुरतां कुंडलानां प्रभामंडलानि गंडस्थलानि च पुतानि ४ ७ ७

चारुणीअंगवलयेविलसिताश्वतेविशदाश्वविपुलाश्वधवलश्वसभगाश्वरुचिराश्वभुजाएवरजतस्तंभास्तेषुअगरुचंदनकुंकुमानांपंक-
एवानुलेपः तेनावलिंपमानाः तेषामभिमर्शनेनोन्मथितेहृदयेमकरध्वजस्थावेशेनरुचिरंचललितंचस्मितयासांताः तस्यानुरागेण
मदेनचमुदितंचतत्तमदेनविघूर्णितेप्रचलितेच आर्षदरुणेकरुणाऽवलोकयुक्तेनयनेयस्मिन्तद्ददनारविंदंविलोकयंति ५ अमर्षोऽ-
सहनरोषः क्रोधः उपसंहृतस्तयोर्वैगोयेन ६ उपासनार्थमाह सरादिभिर्ध्यायमानः चिंत्यमानः अनवरतमदेनमुदितश्चासौवि-
कृतविह्वललोचनश्चसललितेनमुरवरिकाऽमृतेनवचनमृतेनस्वपार्षदान्बिबुधयूथपानांपतींश्चाप्यायमानः हर्षयन् नीलेवाससी

यस्यैवहिनागराजकुमार्यआशिषआशासानाश्चावैगवलयेविलसितविशदविपुलधवलसभगरुचिरभुजरजत-
स्तंभेष्वगरुचंदनकुंकुमपंकानुलेपेनावलिंपमानास्तदभिमर्शनोन्मथितहृदयमकरध्वजावेशरुचिरललितस्मिता-
स्तदनुरागमदमुदितमदविघूर्णितारुणकरुणाऽवलोकनयनवदनारविंदंसवीडंकिलविलोकयंति ५ सएवभग-
वाननंतोऽनंतगुणार्णवआदिदेवउपसंहृतामर्षरोषवेगोलोकानांस्वस्तयआस्ते ६ ध्यायमानः सरासरोरगसिद्धगं-
धर्वविद्याधरमुनिगणैरनवरतमदमुदितविकृतविह्वललोचनः सललितमुरवरिकाऽमृतेनाप्यायमानः स्वपार्षदवि-
बुधयूथपतीनपरिम्लानरागनवतुलसिकामोदमध्वासवेनमाद्यन्मधुकरवातमधुरगीतश्रियंवैजयंतींस्वांवनमा-
लोनीलवासाएककुंडलोहलकुटुदिकृतसभगसंदरभुजोभगवान्माहेद्रोवारणैर्द्रवकांचनींकक्षामुदारलीलोबि-
भर्ति ७ यएषएवमनुश्रुतोध्यायमानोमुमुक्षूणामनादिकालकर्मवासनाग्रथितमविद्यामयहृदयग्रंथिसत्वरजस्त-
मोमयमंतहृदयंगतआश्रनिर्भिनत्तितस्यानुभावान्भगवान्स्वायंभुवनारदः सहतुंवरुणासभायांब्रह्मणः संश्लोक-
यामास ८ उत्पत्तिस्थितिलयहेतवोऽस्यकल्याः सत्वाद्याः प्रकृतिगुणायदीक्षयासन् यद्रूपंध्रुवमकृतंयदेकमात्म-
नानाधात्कथमुहवेदतस्यवर्त्म ९

यस्यएकमेवकुंडलयस्यहलस्यकुटुदिएषेकृतः न्यस्तः सभगश्चसंदरश्चभुजोयेन उदारा-
लीलायस्यसः नपरिम्लानोरागः कांतिर्यस्याः तस्याः नवतुलसिकाया आमोदमध्वासवेनसरभिमधुरसेनमाद्यतांमधुकराणांयेवाताः तेषां
मधुरगीतेनश्रीर्यस्याः तांवनमालाम् कक्षांवरत्राम् ७ संश्लोकयामासवर्णयामास ८ अस्यजगतउत्पत्त्यादिहेतवोगुणायस्येक्षयाक-
ल्याः स्वस्वकार्यसमर्था आसन् यस्यतुरूपंध्रुवमनंतमकृतमनादि तत्रहेतुः यदेकमेवसत् आत्मन् आत्मनिनानाकार्यप्रपंचमधात् तस्यब्र-

तर्हि कथमसौ मुमुक्षुभिः सेव्यते तवाह मूर्तिमिति यत्रेदं सदसदिमातिसः नोऽस्माकं भक्तानां बहु रूपया संशुद्धं सत्त्वं मूर्तिवभार स्वजना
नां मनोऽस्यादातुं वशीकर्तुं कृतां यस्य लीलां मृगपतिः सिंहः आददे अशिक्षत् यतः उदारगणि वीर्याणियस्य तस्मादन्यं मुमुक्षुः कथमर्थे-
दित्युत्तरेणान्वयः यद्वा रूपयेत्यत्र हेतुः यद्यस्मात्स्वजनानां मनोऽस्यादातुं लीलामाददे मृगपतिरिवोदारवीर्यः यद्वा मृग्यत इति मृगाः
कामपदाः तेषां पतिर्मुख्यः १० किंच आस्तां तस्य रूपयावपुर्धारणं तद्भजनं वा तन्नामोदार्यमेवातिचित्रमित्याह यस्य नामयादिपतितो म
हापातक्यपि अनुकीर्तयेत् तर्हि स शतह्येदितिकिमुवक्तव्यं यतोऽसौ विवर्णामशेषमहः सद्यो हन्ति कथमनुकीर्तयेत् अन्यतः श्रुतं वा अक

मूर्तिनः पुरु रूपयावभारसत्त्वं संशुद्धं सदसदिदं विभातियत्र यल्लीलां मृगपतिराददेऽनवद्यामादातुं स्वजन-
मनोऽस्युदारवीर्यः १० यन्नामश्रुतमनुकीर्तयेत् कस्मादातो वायादिपतितः प्रलभनाद्वा हंत्यहः सपदि नृणामशे-
षमन्यं कशेषाद्भगवत आश्रयेन्मुमुक्षुः ११ मूर्धन्यपितमणुवत्सहस्रमूर्धो मृगोलं सगिरिसारित्समुद्रसत्त्वं म
आनंत्यादनिमित्तविक्रमस्य भूम्नः को वीर्याण्यधिगणयेत्सहस्रजिह्वः १२ एवं प्रभा वो भगवाननंतो दुरंतवी-
र्यो रूगुणानुभावः मूले रसायाः स्थित आत्मतंत्रो यो लीलया द्वां स्थितये विभर्ति १३ एताद्ये वेद नृभिरुपगत
व्यागतयो यथा कर्म विनिर्मिताः यथोपदेशमनुवर्णिताः कामान् कामयमानैः १४ एतावती हि राजनृपुंसः प्रवृत्ति-
लक्षणस्य धर्मस्य विपाकगतय उच्चावचा विसदृशायथा प्रभं व्याचरव्ये किमन्यत्कथयाम इति १५ इति श्री
भागवते महापुराणे पंचमस्कंधे भूविवरविध्युपवर्णनं नाम पंचविंशतितमोऽध्यायः २५

स्माद्वा आतो वा सन्मलंभना

ह्यपरिहृतात् तस्माच्छेषादन्यम् ११ गिर्यादिसहितं मृगोलम् सत्त्वानि प्राणिनः सहस्रजिह्वोऽपि को गणयेत् १२ दुरंतवीर्यं बलं यस्य उरवो गु-
णाः अनुभावश्च यस्य स च स च रसायाः भूमेर्मूले स्थितः तिष्ठति आत्मतंत्रः आत्माधारः १३ उक्तस्य लोकविभागस्यापयोगं वदन्नुपसंहरति
एताद्ये वेद कामान् कामयमानैर्नृभिरुपगतव्या इत्यन्वयः १४ तस्य प्रपंचः एतावत्यः विपाकगतयः फलभूता गतयः ताः व्याचरव्ये व्याख्या-
वानस्मि १५ इति पंचमेटीकायां पंचविंशतितमोऽध्यायः २५ षड्विंशेतु ततोऽधस्तान्नरकस्थितिरुच्यते पापिनो यत्र दह्यन्ते यमदूते
यथाययम् १

पुंसो गतय उच्चावचा विसदृशादिति भोगं वैचित्र्यमुक्तं तदेतत्कुत इति एच्छति महर्षे इति कर्मणः समानत्वेऽपि श्रद्धां वैचित्र्यात्फलं वैचित्र्यामि-
ति परिहरति त्रिगुणत्वादिति सात्विक्याश्रद्धया कर्तुः स्रिवत्वं राजस्यास्रिवत्वं दुःखिवत्वं च तामस्यादुःखिवत्वं च मूढत्वं च तत्रापि तासां
श्रद्धानां तारतम्यात्स्रवादि तारतम्यं सर्वेषामित्यर्थः १ प्रतिषिद्धं प्रतिषेधः स एव लक्षणं प्रमाणं यस्य अधर्मस्य कर्तुः श्रद्धां वैसादृश्यं त-

राजोवाच महर्षे एतद्वैचित्र्यं लोकस्य कथमिति ऋषिरुवाच त्रिगुणत्वात्कर्तुः श्रद्धया कर्मग-
तयः पृथग्विधाः सर्वा एव सर्वस्य तारतम्येन भवन्ति १ अथेदानीं प्रतिषिद्धलक्षणस्याधर्मस्य तथैव कर्तुः श्रद्धया
वैसादृश्यात्कर्मफलं विसदृशं भवति यात्यनाद्यविधया कृतकामानां तत्परिणामलक्षणाः सृतयः सहस्रशः प्रवृत्ता
स्तासां प्राचुर्येणानुवर्णयिष्यामः २ राजोवाच नरकानामभगवन् किं देशविशेषा अथवा बहिःस्त्रिलोक्या
आहोस्त्विदं तराल इति ३ ऋषिरुवाच अंतराल एव त्रिजगत्यास्तदिशदिक्षुणस्यामधस्ताद्भूमेरु-
परिष्ठाच्च जलाद्यस्यामग्निष्वात्तादयः पितृगणादिशि स्वानां गोत्राणां परमेण समाधिना सत्या एवाशिष आशासा-
नानि वसन्ति ४ यत्र ह वावभगवान् पितृराजो वैवस्वतः स्वविषयं प्रापितेषु स्वपुरुषैर्जंतुषु संपरेतेषु यथा कर्मो व-
द्यं दोषमेवानुल्लंघित भगवच्छासनः संगणो दमंधारयति ५ तत्र हैकेन रकानेकविंशतिगणयति अथ तांस्ते राज-
न्नामरूपलक्षणतोऽनुक्रमिष्यामः तामिस्रोऽधतामिस्रो रौरवो महारौरवः कुंभीपाकः कालसूत्रमसिपत्रवनं सूक-
रमंधकूपः कृमिभोजनः संदंशस्तप्तसूर्मिर्वज्रकंदकशाल्मली वैतरणी पूयोदः प्राणरोधो विशासनं लालाभक्षः सार-
मेयादनमवीचिरयः पानमिति किंच क्षारकर्दमोरक्षोगणभोजनः शूलप्रोतो दंशशूकः अवटनिरोधनः पर्यावर्तनः
सूचीमुरवमित्यष्टाविंशतिनरका विविधया तनाभूमयः ६

मसस्तारतम्यात्तत्रापि कारणं दर्शयन्नाह अनाद्यविधा कृ-
तानां कामानां सृतयो नरकाः तासाम् अथेदानीं ताः प्राचुर्येणानुवर्णयिष्याम इत्यन्वयः २ किंभूमावेव देशविशेषाः त्रिलोक्याः ब्रह्मा
डाहृहिर्वा आवरणेषु मध्ये अंतराले वा भूमिव्यतिरिक्ते ३ ४ कर्मदोषमनतिक्रम्य दोषमेव दमं पापफलं दंडं करोति न उल्लंघितं भगवच्छा-
सनं येन ५ मतांतरेणाष्टाविंशतिमाह किंचेति ६ ७ ७ ७ ७ ७

पापभेदेन च तत्तत्तरकया तनाभेदं प्रपंचयति यस्त्वित्यादिनायात्यमानः पीड्यमानः एकदेवतंदेव ७ पुरुषं पतिं वंचयित्वा ८ एतत्तुरा-
रीरमहमिति इदं धनादिममेति मत्वा स्वयंच कुटुंबमेव पुण्याति तेनाश्रमेन ९ रुरवो भूत्वेति कर्माण्येव तथा परिणामं प्राप्येत्यर्थः अतिक्र-

तत्र यस्तु परविना पत्य कलत्राण्यपहरति सहिकालपाशबद्धो यमपुरुषैरतिभयानकेस्तामिस्मेनरकेवलान्नि-
पात्यते अनशनानुदपानदंडताडनसंतर्जनादिभिर्यातनाभिः यात्यमानो जंतुर्यत्र कश्मलमासादित एकदेवमु-
च्छामुपयातितामिस्त्रपाये ७ एवमेवांधतामिस्त्रयस्तु वंचयित्वा पुरुषंदारादीनुपयुक्ते यत्र शरीरीनिपात्यमा-
नो यातनास्थो वेदनयानममतिर्नष्टदृष्टिश्च भवति यथा वनस्पतिर्विश्वमानमूलस्तस्मादंधतामिस्त्रतमुपदिशति
८ यस्त्विहवा एतदहमिति ममेदमिति भूतद्रोहेण केवलं स्वकुटुंबमेवानुदिनं प्रपुण्याति सतदिह विहाय स्वयमेव त-
दश्रमेन रौरवे निपतति ९ यैस्त्रिहयैवामुनाविहिंसिता जंतवः परत्रयमयातनामुपगतं तएवरुरवो भूत्वा तयात-
मेव विहिंसन्ति तस्माद्रौरवमित्याहुः रुररिति सर्पादति क्रूरसत्त्वापदेशः १० एवमेव महारौरवो यत्र निपतितं पुरु-
षं क्रव्यादानामरुरवस्तक्रव्येण घातयति यः केवलं देहभरः ११ यस्त्विहवा उग्रः पशून् पक्षिणो वा प्राणत उपरंध-
यति तमपकरुणं पुरुषादेरपि विगर्हितममुत्रयमानुचराः कुंभीपाके तप्तते ले उपरंधयति १२ यस्त्विह पितृवि-
प्रवद्भ्युक् सकालसूत्रसंज्ञकेनरके अयुतयोजनपरिमंडले ताभ्रमयेत सरवले उपरंधयति स्तादृश्यामति त-
प्यमानैः भिनिवेशितः क्षुत्पिपासाभ्यां च दह्यमानांतर्बहिः शरीर आस्ते शैते चेष्टते अवतिष्ठति परिधावति च
यावति पशुरोमाणि तावद्वर्षसहस्राणि १३ यस्त्विह वै निजवेदपथादनापद्यपगतः पारवंडं चोपगतस्तमसि
पत्रवनं प्रवेश्य कशया प्रहरति तत्र हासावितस्ततो धावमान उभयतो धारिस्तालवनासिपत्रैः छिद्यमान सर्वा-
गोहाहतोः स्मीति परमया वेदनया मूर्छितः पदे पदे निपतति स्वधर्महापारवंडानुगतं फलं मुंक्ते १४

एस्य भारभृंगारच्यस्य सत्त्वापदेशः संज्ञायस्य १० क्रव्येण निमित्तेन मांसार्थमित्यर्थः ११ प्राणतः स जीवाव उपरंधयति पचति अपा-
करुणं निष्कर्म १२ खले समदेशे १३ स्वधर्महाधर्मत्यागी १४ १२ १३ १४ १५

स्वनयनरुदन्कश्मलमोहमुपगतोभवति अदृष्टदोषास्तेनोपरुन्हाः संतोयथाकश्मलमुपगताः तद्वत् १५ ईश्वरेणोपकल्पितामनुष्यरक्तपाना
दिलक्षणावृत्तिर्येषां मत्कुणादीनां न विविक्ता विज्ञाता परव्यथायैरविवेकिभिस्तेषां पुरुषेण ब्राह्मणादिभावेन विधिनिषेधपूर्वककल्पितावृत्ति
र्यस्य विविक्ता परव्यथायेन विवेकिना अभिद्रुग्धाः हिंसिताः विहतानिद्रारूपा निर्वृत्तिर्यस्य न लब्धमवस्थानं येन सतमसि परिक्रामति १६ य

यस्त्विह वै राजाराजपुरुषो वा अदं ड्ये दं डं प्रणयति ब्राह्मणे वा शरीरदं डं स पापीयान्नरकेऽमुत्र सूकरपुरवे निपत-
ति तत्रातिबलैर्विनिषिष्यमाणा वयवो यथैवे हेक्षरवंड आर्तस्वरेण स्वनयनं कचिन्मूर्छितः कश्मलमुपगतः य
थैवेहादृष्टदोषा उपरुन्हाः १५ यस्त्विह वै भूतानां मीश्वरकल्पितवृत्तीनां मविविक्तपरव्यथानां स्वयं पुरुषोपक-
ल्पितवृत्तिर्विविक्तपरव्यथो व्यथामाचरति स परत्रांधकूपेतदभिद्रोहेण निपतति तत्र हासो तैर्जंतुभिः पशुमृगपक्षि-
सरीसृपैर्मशकयूकामत्कुणमक्षिकादिभिर्येके चाभिद्रुग्धास्तैः सर्वतोऽभिद्रुह्यमाणस्तमसि विहतानिद्रा निर्वृत्ति
रलब्धावस्थानः परिक्रामति यथा कुशरीरे जीवः १६ यस्त्विह वा असंविभज्याश्चाति यत्किंच नोपनतमनिर्मि-
तपंचयज्ञो वायस संस्तुतः स परत्र कृमिभोजने नरकाधमे निपतति तत्र शतसहस्रयोजने कृमिकुण्डे कृमिभू-
तः स्वयं कृमिभिरेव भक्ष्यमाणः कृमिभोजनो यावत्तदप्रत्ताप्रहृतादोऽनिर्वेशमात्मानं यातयते १७ यस्त्वि
ह वै स्तेयेन बलाद्वा हिरण्यरत्नादीनि ब्राह्मणस्य वाऽपहरति अन्यस्य वाऽनापदि पुरुषस्तममुत्र राजन्यमपुरुषा अ-
यस्मयैरग्निपिंडैः संदर्शैस्त्वचि निष्कुपंति १८ यस्त्विह वा अगम्यांस्त्रियमगम्यं वा पुरुषयोषिदभिगच्छति ता
वमुत्र कशया ताडयंतस्तिग्मयासूर्म्या लोहमथ्या पुरुषमालिङ्गयंति स्त्रियं च पुरुषरूपयासूर्म्या १९ यस्त्विह
वै सर्वाभिगमस्तममुत्र निरये वर्तमानं वज्रकंटकशाल्मलीमारोप्य निष्कर्षति २०

किंचन भक्षादिकमुपनतं प्राप्सं-

तदसंविभज्यननिर्मिताः पंचयज्ञायेन अतएव वायसैः संस्तुतः समत्वेन वर्णितः कृमिभोजनः कृमीनेव भुंजानः यावत्तत् यावदंतियो
जनानि तत्कृमिकुण्डं तावति वर्षाणि यावद्वा तत्प्रातः कर्मित्यर्थः अप्रत्तमसंविभक्तम् अप्रहृतं वाऽतीतितयासः अनिर्वेशमकृतप्रायश्चित्त-
म् १७ निष्कुपंति छिंदंति १८ तिग्मया तप्तयासूर्म्या प्रतिमया १९ सर्वाभिगमः पञ्चाद्युपगता २०

अपारवंडाः सत्कुलीनाः संतः द्वितीयांतपाठे सेतुविशेषणं नदीं विशिनष्टि विष्णुमूत्रेति २१ पशुचर्यां स्वेच्छाचारम् २२ अतीर्यं विहिताद-
न्यत्र विरह्यंतीति प्राणनिरोधो दर्शितः २३ निरयपतयो यमपुरुषाः २४ लालाभक्षमाह यस्त्विति रेतः पानं कारयति २५ यम
दूता ये श्वानः सरभसं ससंभ्रमं २६ द्रव्यविनिमये क्रयादौ निरवकाशो निरालंबो अवीचीशब्दार्थमाह यवेति वीचिस्तरंगः तद्रहितत्वाद-

ये त्विह वैराजन्याराजपुरुषा वा अपारवंडाः धर्मसेतून् भिंदंतिते संपरेत्येते तरण्यां निपतंतिति भिन्नमर्यादास्त-
स्यां निरयपरिरवाभूता र्यां नद्यां यादोगणैरितस्ततो भक्ष्येमाणा आत्मनान विद्युज्यमानाश्चासूभिरुह्यमानाः स्वा-
धेन कर्मपाकमनुस्मरंत उपतप्यंतो विष्णुमूत्रपूयशोणितकेशनरवास्थिमेदोमांसवसावाहिन्यामुपतप्यंत २१
ये त्विह वै वृषलीपतयो नष्टशौचाचारनियमास्त्यक्तलज्जाः पशुचर्यां चरंतिते चापि प्रेत्य पूयविष्णुमूत्रश्लेष्ममला-
पूर्णा ण्वे निपतंतित देवातिवीभस्मितमश्मंति २२ ये त्विह वै श्वगर्दभपतयो ब्राह्मणा दयो मृगेया विहारा अतीर्य-
च मृगान्निघ्नंतितानपि संपरेतो लुप्त्यभूतान्यमपुरुषा इषुभिर्विह्वल्यंति २३ ये त्विह वै दामिका दंभयज्ञेषु पशून्वि-
शसंतितानमुष्मिं लोके वैशसे नरके पतितो निरयपतयो घातयित्वा विशसंति २४ यस्त्विह वै सवर्णाभार्या द्विजो-
रेतः पातयति काममोहितस्तं पापकृतममुत्रेतः कुल्यायां पातयित्वा रेतः संपाययंति २५ ये त्विह वै दस्यवोः-
ग्निदागरदाग्रामान्साथान्वा विलुपंतिराजानो राजभटास्तांश्चापि हि परेत्ययमदूता वज्रदंष्ट्राः श्वानः सप्तशता-
नि विशतिश्च सरभसं रवादति २६ यस्त्विह वा अनृतं वदति साक्ष्ये द्रव्यविनिमये दाने वा कथंचित्संवेप्रेत्यनर-
केऽवीचिमत्यधः शिरानिरवकाशो योजनशतोच्छ्रयाद्विरिमूर्धः संपात्यते यत्र जलमिव स्यलमश्मपृष्ठमवभा-
सते तदवीचिमत्तिलशो विशीर्यमाणशरीरो नम्रियमाणः पुनरारोपितो निपतति २७ यस्त्विह वै विपोराजन्यो वैश्यो-
वा सोमर्पाथस्तत्कलत्रं वासूरां वतस्थोऽपि वापि बति प्रमादतस्तेषां निरयभीतानामुरसि पदाक्रम्यास्ये वद्विनाद्रव-
माणं कार्णाय सनिषिंचति २८

वीचिः २७ यो विप्रस्तत्कलत्रं वासूरां पिबति अन्योऽपि वा वतस्थः स नृराजन्यो वैश्यो वा सोम-
र्पाथः कृतसोमपान इत्यन्वयः तयोः सोमस्थाने फलत्रयसंविधानात् सोमपाननिषेधाच्च तथा च श्रुतिः न्यग्रोधस्त्रिभिर्ग्राह्यताः संपिप्यदधत्सु
पृथग्यतमसि मसं संप्रयच्छेन्नमोपगिति २८

सपूर्वमपिमृतकएवसन्मृत्वा २९ पुरुषस्यमेधेनहिंसयाभेरवादीन्यजंते याश्चस्त्रियः कामरूपाः रक्षोगणाभूत्वायथेहतेपुरुषादाः सतःपू-
र्वमनृत्यंततदत् ३० वैश्वंभिकैः विश्वासोपायैः उपविशंभय्यविश्वास्य ३१ बिलेशयान्मूषकान् ३२ सगरेणसविषेण ३३ अतिथयोःज्ञा

अथचयस्त्वहवाआत्मसंभावेनस्वयमधमोजन्मतपोविद्याचारवर्णाश्रमवतोवरीयसोनबहुमन्येतसमृत-
कएवमृत्वाक्षारकर्दमेनिरयेऽवाक्शिरानिपातितोदुरंतायातनाह्यश्रुते २९ येत्वहवैपुरुषाःपुरुषमेधेनयजंते-
याश्चस्त्रियोनृपशूनुरवादतितंश्चतेपशवद्वनिहृतायमसदनेयातयंतोरक्षोगणाः सौनिकाइवस्वधितिनाऽव-
दायासूक्पिबंतिनृत्यंतिचगायंतिचहृष्यमाणायथेहपुरुषादाः ३० येत्वहवाअनागसोऽरण्येग्रामेवावैश्वं-
भिकैरुपसृतानुपविशंभय्यजिजीविषून्शूलसूत्रादिषूपप्रोतान्कीडनकतयायातयंतितेऽपिचप्रेत्ययमया-
तनासूशूलादिषूप्रोतात्मानः क्षुत्तृड्भ्यावाऽभिहताः कंकवटादिभिश्चेतस्ततस्तिग्मतुंडैराहन्यमानाआत्म-
शमलंस्मरंति ३१ येत्वहवैभूतान्युद्देजयंतिनराउल्बणास्वभावायथादंदशूकास्तेऽपिप्रेत्यनरकेदंदशूका-
रव्येनिपतंति यत्रनृपदंदशूकाः पंचमुरवाः सप्तमुरवाउपसृत्यग्रसंतियथाबिलेशयान् ३२ येत्वहवाअं-
धावटकुशूलगुहादिषुभूतानिनिरुंधंति तथाऽमुत्रतेष्वेवोपवेश्यसगरेणवह्निनाधूमेननिरुंधंति ३३ य-
स्त्वहवाअतिथीनभ्यागतान्वागृहपतिरसकृदुपगतमन्युर्दिधक्षरिवपापेनचक्षुषानिरीक्षतेतस्यवाऽपि
निरयेपापदृष्टेरक्षिणीवज्रतुंडागृधाः कंककाकवटादयः प्रसह्योरुबलादुत्पादयंति ३४ यस्त्वहवाआढ्याभि-
मतिरहंकृतिस्तिर्यक्प्रेक्षणाः सर्वतोऽभिविशंकीअर्थव्ययनाशचिंतयापरिश्रष्ट्यमाणहृदयवदनोनिवृत्तिमनवग-
तोग्रहइवार्थमभिरक्षतिसचापिप्रेत्यतदुत्पादनोत्कर्षणशमलग्रहः सूचीमुरवेनरकेनिपतति यत्रहवित्तग्रहंपा-
पपुरुषधर्मपुरुषावायकाइवसर्वतोऽगेषुसूत्रैः परिवयंति ३५

तपूर्वाःतान्पापेनवकीकृतेन ३४ आढ्याभिमतिः धन-
गर्वितः अहंकृतिः श्रेष्ठोऽहमितिमानीतिर्यक्प्रेक्षणंयस्यसर्वतः गुर्वीदेरपिधनंचौरयिष्यंतीतिविशंकमानःपरिश्रष्ट्यमाणहृदयंवदनं
चयस्यअनवगतःअप्राप्तःतस्यार्थस्योत्पादनादिभिःशमलगृणहातितथापरिवयंतिसूत्रप्रोतान्कुर्वंति ३५ ५ ५

इतरत्र स्वर्गादौ इह मर्त्यलोके पुनर्भवे पुनर्जन्मनिमित्तम् उभयोर्धर्मो धर्मयोः शेषाभ्याम् आदावेव द्वितीयस्कंधे वैश्वानरं यातीत्यादि-
ना उपगेयमुपनिषदम् अद्वाभक्तिभ्यां विशद्वा बुद्धिर्यस्य ३६ यथा वच्छ्रुत्वा ३७ कथं भूता संस्था सकलानां जीवनि कायानां धाम-

एवं विधानरकायमालये संति शतशः सहस्रशस्तेषु सर्वेषु च सर्वे एवा धर्मवर्तिनो ये केचिद्विहोदिता अनुदिताश्चाव-
निपते पर्यायेणा विशंति तथैव धर्मानुवर्तिन इतरत्र इह तु पुनर्भवेत उभयशेषाभ्यां निविशंति निवृत्तिलक्षणमा-
र्ग आदावेव व्याख्यातः एतावानेवाऽऽकोशो यश्चतुर्दशधा पुराणेषु विकल्पित उपगीयते यत्तद्भगवतो नारायण-
स्य साक्षात् महापुरुषस्य स्थविष्ठं रूपमात्ममायागुणमयमनुवर्णितमादृतः पठति शृणोति श्रावयति स उपगेयं भ-
गवतः परमात्मनोऽग्राह्यमपि अद्वाभक्तिविशद्वा बुद्धिर्वद ३६ श्रुत्वा स्थूलं तया सूक्ष्मं रूपं भगवतो यातिः स्थू-
ले निर्जितमात्मानं शनैः सूक्ष्मं धियानयेत् ३७ भूदीपवर्षसरितादिनभः समुद्रपातो लालिङ्गरकमागणलोक-
संस्था गीता मया तव नृपोद्भूतमीश्वरस्य स्थूलं वपुः सकलजीवनि कायधाम ३८ इति श्रीभागवते-
महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां पंचमस्कंधे नरकानुवर्णनो नाम षड्विंशतितमोऽध्यायः २६ ७ ७

आश्रयभूतं वपुरिति ३८ पंचमस्कंधसंबन्धिपदमाचार्यदीपनैः प्रीयतां परमानंदनृहरिर्बालभाषितैः १ इति श्रीभागवते म-
हापुराणे श्रीधरस्वामि विरचितायां पंचमस्कंधे टीकायां षड्विंशतितमोऽध्यायः २६ ७ ७ ७ ७

इति श्रीमद्भागवतपंचमस्कंधः समाप्तः

अथ श्रीमद्भागवतषष्ठस्कंधप्रारभ्यते.

अनामिन

नमः

श्रीगणेशायनमः पुण्यारण्येनृसिंहेकनामसिंहोविराजते यन्नादतःपलायंतेमहाकल्मषकुंजराः १ विसर्गसंभवान्जीवान्स्व-
मर्यादासंसृष्टितान् विष्णुःपात्यरिवल्लेखैरित्येवंपंचमेस्थितम् २ अध्यायैकोनविंशत्याषष्ठेपोषणमुच्यते अतिलंघितम-
र्यादभक्तरक्षणलक्षणम् ३ अजामिलोमनुष्येषुमहापापीयथावितः विश्वरूपादिघातीचयथादेवेषुवासवः ४ अजामि-
लस्यभक्तत्वंविष्णुर्दूतैर्निरूपितम् संकेतभगवन्नामपुत्रस्नेहानुषंगजम् ५ इंद्रोपिभगवद्भक्तःसरव्येनोपेन्द्रसेवकः तदर्धानस्ररे-
श्वर्यशत्रुनिर्जयजीविनः ६ तत्रादौत्रिभिरध्यायैरजामिलकथाच्यते विश्वरूपकथाषड्विरिन्द्रदोषोक्तयेततः ७ इंद्रस्यैवतुदोषो-
क्त्येवत्रारव्यानंततोऽष्टभिः द्वाभ्यांचमरुदारव्यानमेवंप्रकरणक्रमः ८ तत्रादौप्रथमेविष्णोर्दूतैःपातकिमोचने तत्पापरव्याप-

श्रीगणेशायनमः राजोवाच निवृत्तिमार्गःकथितआदौभगवतायथा क्रमयोगोपलब्धेनब्रह्म-
णायदसंसृतिः १ प्रवृत्तिलक्षणश्चैवत्रैगुण्यविषयोमुने योऽसावलीनप्रकृतेर्गुणसर्गःपुनःपुनः
२ अधर्मलक्षणानानानरकाश्चानुवर्णिताः मन्वंतरश्चव्याख्यातआद्यःस्वायंभुवोयतः ३ प्रियव्र-
तौत्तानपदोर्वशस्तच्चरितानिच द्वीपवर्षसमुद्राद्रिनद्युद्यानवनस्पतीन् ४ धरामंडलसंस्थानंभाग-
लक्षणमानतः ज्योतिषाविवराणांचयथेदमसृजद्विभुः ५ अधुनेहमहाभागयथैवनरकान्नरः
नानाग्रयातनान्नेयात्तन्मेव्याख्यातुमर्हसि ६

नायोक्तंयाम्येधर्मादिलक्षणम् ९ अथषष्ठस्कंधोव्याख्यायते पूर्वोक्तानु-
वादपूर्वकंनिरंतरोक्तनरकपरिहारोपायंएच्छति निवृत्तिमार्गइतिषड्विः आदौद्वितीयस्कंधेवैश्वानरंयातीत्यादिनाभगवतात्वयायथा-
यथावत्तुयत्त्येनमार्गेणयोगोऽर्चिर्नादिप्राप्तिः तेनोपलब्धोब्रह्मातेनसहासंसृतिर्मोक्षोभवति ब्रह्मणासहतेसर्वेसंप्राप्तेप्रतिसंचरे परस्यांतेक-
तात्मानः प्रविशंतिपरंपदमितिबचनात् १ त्रैगुण्यंस्वर्गादिस्ररवंतदेवविषयः प्राप्यंस्यनलीनाप्रकृतिर्यस्यतस्यपुंसःपुनःपुनर्गुणसर्गःभो-
गार्थेदेहारंभरूपोयोमार्गः सचकथितः तृतीयेदक्षिणेनपथाऽर्यम्णाःपितृलोकंब्रजंतितइत्यादिना २ अनुवर्णिताःनिरंतराध्यायेव्याख्या-
तश्चतुर्थस्यादौ यतःयस्मिन् ३ द्वीपादीन् भागतोलक्षणतोमानतश्च धरामंडलस्यसंस्थानंज्योतिषाविवराणांचइदंसंस्थानंविभुय-
याऽसृजत्तथाव्याख्यातमित्यर्थः ४ ५ नानाउग्रायातनायेषुतान् नरकान् यथायेनोपायेननदयात्नगच्छेत्तन्मेऽधुनाव्याख्यातुमर्हसि

तत्रतावन्मन्यापु तं प्रायश्चित्तं विना नरकादुर्नैवारा इत्याह न चेदिति द्वाभ्याम् मनउक्तिपाणिभिर्मनोवाक्कायैः कृतस्याहसस्तेरेव इहेवा
 पचितं प्रायश्चित्तं न कुर्यात् चेत्तर्हि पुरुषः प्रेत्य मृतवानरकान्धुवमुपैति मेमयायेभवतः कीर्तिताः तिग्मादारुणायातनायेषु नान् ७ यस्मादे-
 वंतस्मात्पापस्य प्रायश्चित्तेयतेतकदामृत्योः पुरैवतत्रापि अविपद्यता आश्रयमाणेनात्मना देहेन यदा अविपत् विपत्तिरहितोयावत् यता
 त्मना संयत्तेन मनसा तत्रापि आशु अन्यथा अतीवचिरकाले तु द्विगुणं वतमर्हतीति द्वैगुण्यापत्तेः तत्र च पापस्य महत्त्वमल्पत्वं चावेक्ष्यत
 द्गुरूपं प्रायश्चित्तेयतेत रुजोरोगाणां निदानविधया वैद्यः तदनु रूपं चिकित्सेततद्वत् ८ अत्र चोदयति द्वाभ्याम् दृष्टं राजदंडादिभ्युतं
 नरकपातादिनाभ्यामात्मनः पापमहितं जानन्नपि भूयः प्रायश्चित्तानंतरं करोति अथो अतः कारणात् द्वादशाब्दादिकं प्रायश्चित्तं तेन-

श्रीशुक उवाच न चेद्विहेवापचितियथाः हसः कृतस्य कुर्यान्मनउक्तिपाणिभिः ध्रुवं संवेप्रेत्य
 नरकानुपैतियेर्कीर्तिता मेभवतस्तिग्मयातनाः ७ तस्मात्पुरैवाश्विहपापनिष्कृतोयतेतमृत्योर-
 विपद्यतात्मना दोषस्य हस्वागुरुलाघवं यथाभिषक् चिकित्सेत रुजोरनिदानवित् ८ रोजोवा-
 च दृष्टं श्रुताभ्यायत्पापं जानन्नप्यात्मनोऽहितम् करोति भूयो विवशाः प्रायश्चित्तमथो कथम्
 ९ क्वचिन्निवर्ततेऽमद्रात् क्वचिच्चरति तत्पुनः प्रायश्चित्तमतोऽपार्यमन्यकुंजरशोचवत् १०
 श्रीशुक उवाच कर्मणा कर्मनिहारेन त्यात्यंतिक इष्यते अविद्वदधिकारित्वात् प्रायश्चित्तं विम-
 र्शनम् ११ नाश्नतः पथ्यमेवान्नव्याधयोऽभिभवन्ति हि एवं नियमकद्राजन्शनैः क्षमाय कल्पते १२

समूलस्य दोषस्यानिवृत्तेः निवृत्तौ वा पुनश्च पापप्ररोहायोगादिति भावः ९ किंच क्वचित् कदाचिदमद्रात्पापात् निवर्तते क्वचित्तद्वेषपुन-
 राचरति यथा कुंजरः स्नातोऽपि रजोभिरात्मानं मलिनीकरोति तथा पापस्य पुनर्दुर्निवारत्वेन नरकपातस्यावश्यं भावित्वात् प्रायश्च-
 त्तं व्यर्थमिति १० परिहरति कर्मणारुच्छादिप्रायश्चित्तेन कर्मणः पापस्य निहारेनाशः आत्यंतिकः समूलो न हीयते अविद्वानधि-
 कारीयस्मिन् तस्य भावस्तत्तत्तस्मात् अतो विधायानाशाभावान्नष्टेऽपि तस्मिन्पापे तत्संस्कारेण पापोतरस्य पुनः पुनः प्ररोहो भव-
 त्येव किंतर्हि मुख्यं प्रायश्चित्तं तदाह प्रायश्चित्तं तु विमर्शनं ज्ञानम् ११ तत्तु नित्यमपमत्तः शनैर्लभते नान्यदिति सदृशं तमाह नैति प-
 थ्यमेवान्नमश्नतः पुरुषान् यथा व्याधयो न बाधन्ते तथा नियमादिकर्ता क्षमाय तत्त्वज्ञानाय समर्थो भवति १२

एतदेवविशदयति द्वाभ्याम् तपसा ऐकाग्र्येण मनसश्चेंद्रियाणां च ऐकाग्र्यं परमं तप इति स्मृतेः ब्रह्मचर्येणाशंगेन तदुक्तम् स्मरणं कीर्तनं
 केलिः प्रेक्षणं गुह्यभाषणम् संकल्पोऽध्यवसायश्चक्रियानिर्वहतिरेव च एतन्मैथुनमशंगं प्रवदंति मनीषिणः विपरीतं ब्रह्मचर्यमेतदेवा-
 हलक्षणमिति शमो मनसो नियमनम् दमो बाह्येन्द्रियाणाम् त्यागो दानम् यमोऽहिंसादिः नियमोजपादिः १३ १४ अस्यातिदुष्कर-
 त्वात् पुरव्यमेवान्यत्प्रायश्चित्तमाह केचिदित्यनेनैवं भूता भक्तिप्रधाना विरला इति दर्शयति केवलया तप आदिनिरपेक्षया वासुदेव-
 परायणा इति नाधिकारिविशेषणमेतत् किं त्वन्येषां अश्रद्धया तत्राप्रवृत्तेरर्थोत्तेष्वेव पर्यवसानादनुवादमात्रम् १५ एतच्च ज्ञानमार्गाद-

तपसा ब्रह्मचर्येण शमेन च दमेन च त्यागेन सत्यशौचाभ्यां यमेन नियमेन च १३ देहवाक्बुद्धिजं धीरा
 धर्मज्ञाः श्रद्धयान्विताः क्षिपंत्यघं महदपिवेणुगुल्ममिवानलः १४ केचित्केवलया भक्त्या वासुदेव
 परायणाः अघंधुन्वतिकात्कर्त्येन नीहारा मिव भास्करः १५ न तथा त्वद्यघवान् राजन् पूयेत तप आदिभिः
 यथा कृष्णा र्पितप्राणस्तत्पुरुषनिषेवया १६ सधीचीनोऽयं लोके पंथाः क्षेमोऽकुतो भयैः सुशीलाः साध-
 वो यत्र नारायणपरायणाः १७ प्रायश्चित्तानि चीर्णानि नारायणपराङ्मुखम् न निःपुनंति राजेन्द्रसराकुं
 भमिवापगाः १८ सकृन्मनः कृष्णपदारविंदयोर्निवेशितं तद्गुणरागियैरिह न ते यमं पाशं भृतश्च तद्भयान्
 स्वप्नेऽपि पश्यंति हि चीर्णानिष्कृताः १९ अत्र चोदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् दूतानां विष्णुयमयोः सं-
 वादस्तानि बोधये २० कान्यकुब्जे हि जः कश्चिद्दासीपतिरजामिलः नाम्ना नैष्टसदाचारो दास्याः
 संसर्गदूषितः २१ पिश्रेष्ठमित्याह न तथा पूयेत शक्येत् तत्पुरुषनिषेवया कृष्णोऽर्पिताः प्राणायमेन १६ तत्र हेतुः सधीची-

नः समीचीनः अयं पंथाः भक्तिमार्गः यतः क्षेमः क्षेमत्वे हेतुः न कुतश्चिद्दिघ्नादेर्मयं यस्मिन् तदेवाह सुशीलाः कृपालवः साधवो-
 निष्कामाः यत्र धर्मनिष्ठा अतो न ज्ञानमार्ग इवा सहायता निमित्तं भयं नापि कर्ममार्गवन्मत्सरादियुक्तेभ्यो भयमिति भावः भक्तेरन्य-
 निरपेक्षत्वमुक्तम् १७ कृच्छ्रादीनि तु भक्तिं विना न शोधयंतीत्याह प्रायश्चित्तानीति महता मप्यशोधकत्वे दृष्टं तमाह सराकुं भमि
 वापगा इति १८ भक्तिः स्वल्याऽपि पुनात्येवेत्याह सकृदिति तस्य गुणेषु रागमात्रमस्ति न तु ज्ञानं यस्य तन्मनः तावदेव चीर्णानिष्कृतं-
 प्रायश्चित्तं यैः १९ इममर्थमिति हासेनोपपादयति अत्र चेति मे मतः २० कान्यकुब्जे पुरे दास्याः पतिः नाम्ना अजामिलः २१ ५

बंदीग्रहेण अक्षे श्वधूतेन केतवे च नदिभिश्च हर्तते जिविकां विभ्रतपुष्पान् यातयामास पीडयामास २२ आयुषः संबन्धी महान् कालोः
 त्यगात् सक्रियानित्यपेक्षायामाह अष्टाशीत्यासंख्यया युक्ताः समाः संवत्सराः २३ प्रवयसः प्रवृद्धस्य २४ कंदद्वयं येन जरो ह-
 हः २५ २६ एतच्च तदुपलालनादि स्थाना रायणनामोपचारमाहात्म्येन भक्तिरेवाभूदिति सिद्धांतोपयोगित्वेनापि द्रष्टव्यम् २७

बन्धस्य केतवे श्वो यैर्गर्हिता हर्ततामास्थितः विभ्रतकुटुंबमश्वचिर्यातयामास देहिनः २२ एवं निवस-
 तस्तस्य लालयानस्य तत्सुतान् कालोऽत्यगात् महान् राजन्नशशीत्यायुषः समाः २३ तस्य प्रवय-
 सः पुत्रादशतेषां तु योऽवमः बालीनारायणो नाम्नापित्रोश्च दयितो भृशम् २४ सबद्धद्वयस्तस्मि-
 न्नभके कलभापिणि निरीक्ष्यमाणस्तर्लालामुमुदे जरो भृशम् २५ भुजानः प्रपिबन् रवादनं बालक-
 स्नेहयंत्रितः भोजयन्पाययन्मूढो न वेदागतमंतकम् २६ स एव वतमानोऽशौमृत्युकाल उपस्थितं मतिं च-
 कार तनये बालेनारायणाद्धये २७ सपाशाहस्तास्त्रीनृदत्त्वा पुरुषान् भृशदारुणान् वक्तुं डान् ध्वरोमाना-
 त्मानं न तु मागतान् २८ दूरं कीडनकासक्तं पुत्रं नारायणाद्धयम् प्रोवतेन स्वरेणोच्चैराजुहावो कुलद्रियः
 २९ निशम्य भ्रियमाणस्य ब्रुवतो हरिकीर्तनम् भर्तुर्नाम महाराजपेपिदाः सहसा पतन् ३० विकर्षतोऽतर्ह-
 दयाहासीपतिमजामिलम् यमप्रेष्यान्विष्णुदूताचार्यामासुरोजसा ३१ ऊर्ध्वनिषेधितास्तास्ते वैवस्व-
 तपुरःसराः केयूरं प्रतिपेन्द्रो धर्मराजस्य शासनम् ३२ कस्य वा कुत आयाताः कस्मादस्य निषेधय-
 किं देवा उपदेवा वा यूयं किं सिद्धसत्तमाः ३३ सर्वपद्मपलाशाक्षाः पीतकौशेयवाससः किरीटिनः कुंडलि-
 नोलसत्पुष्करमालिनः ३४ सर्वे च नूलवयसः सर्वे चारुचतुर्भुजाः धनुर्निषंगासिगदाशरवचक्रांशुर्जश्रियः

२५

वक्राणितुंडानि पुरवानियेषाम् ऊर्ध्वानि रोमाणियेषां तान् २८ प्रोवितेन भुतत्वं नीतिन २९ हरिकीर्तनं निशम्य आपतन् यतस्त-
 द्भर्तुर्नाम ३० ३१ पुरःसरा मृत्याः ३२ अस्मनयनं निषेधय ३३ वयं युष्मान् जानीम इति न कोपः कार्यः यतोऽलौकिकाद्भुतरूपा यूयमित्या-
 हुः सर्वे इति साधाम्याम् लसत्यः पुष्करमालाः संतियेषाम् ३४ नूलं नवं वयो येषाम् निषंगद्विधुधिः धनुर्निषंगादिभिः श्रीः शोभायेषां ते ३५

विगतंतिमिरमालोकश्चान्यस्यप्रकाशोयासूतयाभूतादिशः कुर्वंतः भवतामेतदनुचितमित्याहुः किमर्थमिति ३६ अहोदंड्यादंड्या
दिज्ञानभून्याएते चोराएवास्मद्विधाधर्मराजस्य किंकरा इत्यनृतं वदंतीति विस्मयेन प्रहस्यतान् प्रत्युचुः मेघस्येव निर्होदो ध्वनिर्य-
स्यास्तया ३७ ३८ कथंस्वित् केन प्रकारेण स्थानं विषयः कारिणः कर्मिणः नृणामिति नरा एव न पशवादयः तेष्वपि कतिचिदेवेत्यर्थः
३९ वेदेन प्रणिहितो विहितो धर्मः वेदप्रमाणक इत्यर्थः अनेन यो वेदप्रमाणकः स धर्मः यो धर्मः स वेदप्रमाणक इति स्वरूपं प्रमाणं-
चोक्तम् यथा हर्जेमिनिः चोदनालक्षणोऽर्थो धर्म इति व्याख्यातं च भट्टेः द्वयमेकेन सूत्रेण श्रुत्यर्थाभ्यां निरूप्यत इति अएस्याप्य
धर्मस्य स्वरूपं लक्षणं च दंडस्थानकथनायाहुः तद्विपर्ययः यो वेदनिषिद्धः सोऽधर्मः निषेधश्च तस्मिन् प्रमाणा मित्यर्थः वेदस्य प्रामा

दिशो वितिमिरालोकाः कुर्वंतः स्वेन रोचिषा किमर्थं धर्मपालस्य किंकरान्नो निषेधय ३६ श्रीशुक उवा
च इत्युक्ते यमदूतैस्तैर्वा स देवोक्तकारिणः तान् प्रत्युचुः प्रहस्येदं मेघनिर्होदयागिरा ३७ विष्णु
दूता ऊचुः यूयं वै धर्मराजस्य यदि निर्देशकारिणः ब्रूते धर्मस्य नस्तत्त्वं यच्च धर्मस्य लक्षणम् ३८
कथंस्वित्प्रियतैर्दंडः किं वास्य स्थानमीप्सितम् दंड्याः किंकारिणः सर्वे आहोस्वित् कतिचिन्नृणाम्
३९ यमदूता ऊचुः वेदप्रणिहितो धर्मो ह्यधर्मस्तद्विपर्ययः वेदो नारायणः साक्षात्स्वयं भूरिति श-
श्रुम ४० येन स्वधाम्निमीमांसावारजः सत्वतमो मयाः गुणनामक्रियारूपैर्विभाव्यंते यथा तथम् ४१ स
यौग्निः रवं मरुद्भावः सोमः संध्याऽहनीदिशः कंकुः कालो धर्म इति तैत्तिरीयस्य साक्षिणः ४२ एतैरध-
र्मो विज्ञातः स्थानं दंडस्य युज्यते सर्वे कर्मो नुरोधेन दंडमर्हति कारिणः ४३ ण्येहेतुः वेदो नारायणादुद्भूतः स एव

साक्षादित्युपचारः स्वयं भूरिति च निश्वासमात्रेण स्वयमेव भवतीति तथा च श्रुतिः अस्य महतो भूतस्य निश्वासितमेतद्यहं वेद इति ४०
कोसो नारायणस्तत्राहुः येन स्वधाम्निस्वस्वरूपे अमीभावाः प्राणिनः गुणाः शांतत्वादयः नामानि ब्राह्मण इत्यादीनि क्रियाश्चाध्यय-
नाद्याः रूपाणि वर्णाश्रमादयः तैर्विभाव्यंते विविच्यंते यथा तयं यथा वत्स नारायणः ४१ तथाप्यधर्मोऽनेन कृत इति कुतो ज्ञायते तत्राहुः
सूर्य इति अहनी अहश्चरात्रिश्च कमुदकमुकुः एष्वीदित्यस्य जीवनस्य यथाहुः आदित्यचंद्रावनिलोऽनलश्च द्यौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च अ-
हश्चरात्रिश्च उभे च संध्ये धर्मश्च जानाति नरस्य वृत्तमिति ४२ स्थानमाहुः एतैर्निमित्तभूतैर्विज्ञातः दंड्यानाहुः सर्व इति ४३ ५

विपरीतानि अभद्राण्यपि कर्मिणां संभवन्ति यतस्तेषां गुणसंगोऽस्ति यदिकश्चिदकर्ता स्यात्तर्हि तस्या भद्राणि न स्युः न त्वेतदस्तीत्याहुः
न हि देहवान् कर्मकृदस्तीति अतः सर्वे कर्मिणः कर्मिणां च पापस्यावश्यं भावित्वात् ते सर्वे देहमर्हन्तीत्यर्थः ४४ कर्मास्त्विधियते देह इत्य-
स्योत्तरम् येनेति धर्मो वेति ह्येतः अधर्मानुसारेण देहो धर्मानुसारेण सखवदित्यर्थः ४५ न केवलं सूर्यादय एव ज्ञापकाः किं त्वयाप-
त्तिरपीत्याहुः यथेति हे देवमेवराः इह जन्मनि शांतघोरमूढत्वेन वा सखदुःखमिष्यत्वेन वा धार्मिकत्वादिना चैविध्यं भूतेषु ययोपलभ्यते
तथाऽन्यत्र जन्मान्तरेऽनुमीयते चैविध्यान्यथाऽनुपपत्त्या कल्प्यते ४६ वर्तमानजन्मना पूर्वापरजन्मधर्माधर्मज्ञानं भवतीति सह्यंतमा-
हुः वर्तमानो वसंतादिकालः अन्ययोर्भूतभाविष्ययोः वसंतयोः ये गुणाः पुष्पफलादयः तेषामभिज्ञापको यथा एवमेतज्ज्ञान्य अन्य-

संभवन्ति हि भद्राणि विपरीतानि चानघाः कारिणो गुणसंगोऽस्ति देहवान् न त्वकर्मकृत् ४४ येन यावान-
यथा धर्मोऽधर्मो वेह समीहितः स एव तत्फलं भुंक्ते तथा तावद्भुञ्जे ४५ यथेह देवमेवरास्त्रैविध्यमुप-
लभ्यते भूतेषु गुणवैचित्र्यात् तथाऽन्यत्रानुमीयते ४६ वर्तमानोऽन्ययोः कालो गुणाभिज्ञापको यथा
एवं जन्मान्येयोरित्यधर्माधर्मनिर्देशनम् ४७ मनसैव पुरे देवः पूर्वरूपं विपश्यति अनुमीमांसते पूर्वमनसा
भगवानजः ४८ यथाऽज्ञस्तमसा युक्तोपास्ते व्यक्तमेव हि न वेद पूर्वमपरं न ह जन्मस्मृतिस्तथा ४९

योर्भूतभाविजन्मनोः धर्माधर्मो निर्देशयतीति तथा ४७ अयं च धर्माधर्मज्ञानप्रकारोऽन्येषां धर्मराजस्तमनसैव सर्वं पश्यतीत्याहुः
पुरे संयमिन्याम् स्थित एव देवो यमः देहे स्थितोऽर्थामीवा जीवस्य पूर्वरूपं धर्माधर्मोदियुक्तं विशेषणं पश्यति अनु अनंतरमपू-
र्वरूपं मीमांसते यद्यस्यानुरूपं तत् विचारयति यतोऽसौ भगवानजः ४८ जीवस्तद्देवरेण उपस्थापितं वर्तमानं देहं पश्यति
न तु पूर्वमपरं चेत्याहुः यथेति अज्ञः अविद्योपाधिर्जाविस्तव्यक्तमेव प्रार्चीनकर्माभिव्यक्तं वर्तमानमेव देहायुपास्ते अहमिति म-
न्यते पूर्वमपरं वानवेद अवहेतुः न ह जन्मना स्मृतिर्यस्य अवह्यंतः तमसानिद्रया युक्तो यथा स्वप्नेऽभिव्यक्तमेव देहायु-
पास्ते न तु जाग्रद्देहादिपूर्वस्वप्नादिगतं वा तद्दित्यर्थः ४९

एवंभूतस्यजीवस्यसंसारंपंचयतिपंचभिः श्लोकैः पंचभिः कर्मेन्द्रियैः स्वार्थानुपादानादीन् पंचशब्दादीन् वेदपंचभिर्ज्ञानेन्द्रियैः-
षोडशेनमनसासहसप्तदशः षोडशोपाध्यंतर्गतोऽपिस्वयंत्वेकएवसर्वेन्द्रियविषयप्रतिसंधानात्त्रीनृज्ञानकर्मेन्द्रियमनोविषयान्प्रा-
प्नोति ५० तदेतल्लिंगशरीरंशक्तित्रयंगुणत्रयकार्यमहदनादिपुंसिर्जावेअन्वनुसंसृतिंधत्ते ५१ नेच्छन्अनिच्छन्नपिअनेनैवक-
र्माणि कार्यतेकोशकारः कीदृशविशेषः मुह्यतिनिर्गमोपायंनजानाति ५२ कार्यतइत्यत्रानुभवंप्रमाणयति नहीति गुणैर्गुणकार्यरागादि-
भिः स्वाभाविकैः पूर्वकर्मसंस्कारोद्भूतैः ५३ कर्मवशेनचतदनु रूपोदेहोभवतीत्याहलब्धेति अव्यक्तमहदंनिमित्तंलब्धाव्यक्ता

पंचभिः कुरुतेस्वार्थान्पंचवेदाथपंचभिः एकस्त्वोडशेनत्रीनृस्वयंसप्तदशोऽभूते ५० तदेतत्षोडशक-
लंलिंगंशक्तित्रयंमहत् धत्तेऽनुसंसृतिंपुंसिहर्षशोकभयातिदाम् ५१ देह्यज्ञौजितषड्गुणेनेच्छन्कर्मो-
णि कार्यते कोशकारइवात्मानं कर्मणाच्छाद्यमुह्यति ५२ नहिकश्चित्क्षणमपिजातुतिष्ठत्यकर्मकृत्
कार्यतेत्यवशः कर्मगुणैः स्वाभाविकैर्बलात् ५३ लब्धानिमित्तमव्यक्तं व्यक्ताव्यक्तंभवत्युत यथायो-
नियथाबीजंस्वभावेनबलीयसा ५४ एषः प्रकृतिसंगेनपुरुषस्यविपर्ययः आसीत्सएवनचिरादीशसंगादि-
लीयते ५५ अयं हि श्रुतसंपन्नः शीलवृत्तगुणालयः धृत्वतोमृदुर्दातः सत्यवान्मंत्रविच्छुचिः ५६ गुर्वग्न्य-
तिथिवृद्धानांशूषुनिरहंकृतः सर्वभूतसहस्राधुर्मितवागनसूयकः ५७ एकदाऽसौवनयातः पितृसंदे-
शकृद्भुजः आदायततआवृत्तः फलपुष्पसमित्कुशान् ५८ ददर्शकामिनंकंचिच्छूद्रंसहभुजिष्यया पी-
त्वाचमधुमैरेयंमदाघूर्णितनेत्रया ५९

व्यक्तंतदनु रूपंस्थूलं सूक्ष्मंचशरीरंभवति यथायोनिमातृसदृशंयथाबीजंपितृसदृशं

स्वभावोवासनाशक्तशोणितयोरेकत्वेऽपिकर्मवासनयामातृपितृसदृशोदेहोभवतीत्यर्थः ५४ संसारचक्रमुपसंहरंतोमुक्तिप्रकारमा-
हुः एष इति ईशसंगात्परमेश्वरभजनात् ५५ तदेवंसामान्यतो धर्मोदिनिर्णयमुक्त्वाप्रकृतस्याजामिलस्याधर्मप्रपंचयंतोदंड्यत्वमा-
हुः अयंहीति यावदध्यायसमाप्ति तत्रह्यस्याम् तत्पूर्ववृत्तांतानुवादोऽन्यायातिरेकप्रदर्शनार्थः शीलंस्वभावः वृत्तंसदाचारः गुणाः
क्षमादयः तेषामालयः ५६ निरहंकृतः निरहंकारः ५७ आवृत्तः वनात्परावृत्तः ५८ भुजिष्ययाभोगस्त्रियादास्यामैरेयंमधुपैर्हींसरां
पीत्वामदेनाघूर्णितेभ्रान्तेनेत्रेयस्याः ५९

विशेषेण श्रुयंतीर्नावायस्याः तया सह व्यपेतं स्वाचारात् भवम् ६० कामेन कामोद्दीपकेन तदंगरागेण हरिद्रादिना लिप्तेन ६१ सत्वं धैर्यं श्रु-
तं ज्ञानम् तद्वलेन स्तंभयन् अपि मदनं कं पितं मनः समाधातुं नियमितुं शक्नोना भूत् ६२ तद्दर्शनमेव निमित्तं यस्य स्मरव्याजग्रहस्य-
तेन ग्रस्तः विचेतनो गतस्मृतिः ६३ यावता समग्रेण ६४ लंभितां परिणीताम् ६५ ६६ अघरूपमायुर्यस्य मलमेव तदीयमन्नादिक

मत्तया विश्रुयन्ती व्याव्यपेतं निरपत्रपम् क्रीडंतमनुगायंतं हसंतमनयां ऽति के ६० दृष्टातां कामलि-
प्तेन बाहुना परिंभिताम् जगाम हृच्छयवेशं सहसैर्विविधमोहितः ६१ स्तंभयन्नात्मनात्मानं न्यावत्सत्वं यथा
श्रुतम् नशशाकसमाधातुं मनोमदनं वेपितम् ६२ तन्निमित्तस्मरव्याजग्रहस्तो विचेतनः तामेव मन-
साध्योयन् स्वधर्मोद्दिरारमह ६३ तामेव तोषयामास पित्र्येणार्थेन यावता ग्राम्ये मनोरमैः कामैः प्रसीदत
यथा तथा ६४ विप्रोस्वभायां प्रोढां कुले महति लंभिताम् विससर्जोचिरात्पापः स्वरिण्याऽपांगविद्धधीः
६५ यतस्ततश्चोपनिन्ये न्यायतो न्यायतो धनम् वभारास्याः कुटुंबिन्याः कुटुंबमंदर्धारयम् ६६ यद्गो-
शास्त्रमुल्लंघ्य स्वैरचार्यैर्गर्हितः अवर्तत चिरकालमघायुरशतं चर्मलात् ६७ तत एनं दंडपाणैः सकाशं क-
तं किल्बिषम् नेष्यामो कृतनिर्वंशं यत्र दंडेन शतं हन्यति ६८ इति श्रीभागवते महापुराणे पष्ठस्कंधे अ-
जामिलोपारव्याने प्रथमोऽध्यायः १ श्रीशुक उवाच एवमेव भगवद्वाक्यमदत्ताभिर्भाषितम् उपा-
धाय यतान् राजान् प्रत्याह नयको विदाः १ विष्णुदत्ता ऊचुः अहोर्कं धर्मं दृशाम धर्मः स्पृशते स-
भाम् यत्रादंड्येष्वपांषु दंडो यैर्ध्रियते हथा २ प्रजानां पितरो ये च शास्तारः साधवः समाः यदि स्यात्ते
पुं वैषम्यं कंयांति शरणं प्रजाः ३

मत्तीति मलात् ६७ अकृतनिर्वंशमकृतप्रायश्चित्तम् असंयं वचहितायं नेष्याम इत्याहुः यत्रे-
ति ६८ इति श्रीभागवते महापुराणे पष्ठस्कंधे टीकायां प्रथमोऽध्यायः १ द्वितीयं वैष्णवं यो म्यान्नाम माहात्म्यमद्भुतम् आव-
यित्वा द्विजो विष्णोर्लोकं नीत इतीर्यते १ नयको विदाः न्यायनिपुणाः १ धर्मदृशां सभामधर्मः स्पृशति तदाहुः यत्र सभायां यैः धर्मदृग्भिः ते
पांतां सभाम् २ पितरः पितृवत्पालकाः शास्तारः अनुशिक्षकाः वैषम्यमदंड्यदंडनम् ३ ७ १ ७

एतत्प्रवर्तितमधर्ममन्योऽपि करिष्यतीति महत्कष्टमभूदित्याहुः यद्यदिति श्रेयान् श्रेष्ठः ४ विश्वस्तघातादपीत्याहुः यस्येति द्वाभ्याम् निर्वृतो निश्चितः ५ विश्वासेन नितरामर्पित आत्मा येन तम् विश्रम्भणीयः विश्वसनीयः सघृणश्चेत् ६ नन्वस्य पापिनो दंडे किमर्थमाक्रोशः क्रियते तत्राहुः अयं हीति यद्यस्मात् विवशोऽपि हरिनाम व्याजहार उच्चारितवान् न केवलं प्रायश्चित्तमात्रं हरेर्नाम अपितु स्वस्त्ययनं मोक्षसाधनमपीति सकृदुच्चरितं येन हरिरित्यक्षरद्वयम् बद्धः परिकरस्तेन मोक्षाय गमनं प्रति इति स्मृतेः ७ ननु कर्मसादुण्यकरं हरेर्नामेति युक्तम् यस्य स्मृत्या च नामोक्त्या तपो यज्ञक्रियादिषु न्यूनं संपूर्णतां याति सद्यो वंदेत मन्त्र्युतमित्यादिवचनात् स्वातंत्र्येण त्वघनिवर्तकं हरेर्नाम कथं स्यात्तत्राहुः एते नैवेति अधोनः अधवतः मधवच्छब्दवत् रूपम् यत् आइति च्छेदः आइषत् आभासमात्रं चतुरक्षरं यन्नाम जगाद एते नैव केवलेन चतुरक्षरमित्यनेनाधिक्यं च दर्शितम् कथं जगाद नारायण आय आगच्छ इत्येवं विक्रोशरूपेण पु

यद्यदाचरति श्रेयानितरस्तत्तदीह ते सयत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तते ४ यस्यां केशिराधाय लोकः स्वपिति निर्वृतः स्वयं धर्ममधर्मवानहि वेदयथा पशुः ५ सकथं न्यर्पितात्मानं कृतमैत्रमचेतनम् विश्रम्भणीयो भूतानां सघृणो द्रोघुमर्हति ६ अयं हि कृतनिर्वेशो जन्मकोट्यहसामपि यद्याजहार विवशो नाम स्वस्त्ययनं हरेः ७ एते नैव द्यधोऽनोस्य कृतं स्यादघनिष्कृतम् यदानारायणायैति जगाद चतुरक्षरम् ८ स्तेनः सरापो मित्रधुक् ब्रह्महा गुरुतल्पगः स्त्रीराजपितृगोहंता ये च पातकिनोऽपरे ९

ब्राह्मणेन अयं भावः कर्मो गत्वेऽपि हरिनाम्नः स्वादिरत्वादिवत् संयोग एव त्वेन सर्वप्रायश्चित्तार्थत्वं युक्तमेव तथा हि अवशेनापि यन्नास्मि कीर्तिते सर्वपातकैः पुमान् विमुच्यते सद्यः सिंह तस्ते मृगैरिवेत्यादिभिः पुराणेता वत्सहस्रशो नाम्नः स्वातंत्र्यमवगम्यते न चैतेऽर्थवादा इति शंकनीयं विधि शेषत्वाभावात् न च विध्यश्रवणादन्यशेषता कल्पनीया यदाऽग्नेयोष्ठा कपालो भवति इत्यादि वदप्रार्थत्वेन विधिकल्पनोपपत्तेः मंत्रेषु च मर्ता अमर्त्यस्य ते भूरिनाम मनामहे विप्रा सो जात वेदसूः आस्य जानतो नाम चिद्वि वक्तनेत्यादिपुनाम्नस्तपोदानादिसर्वधर्माधिक्यमवगम्यते उपपादितं च मंत्रार्थवादानामपि स्वार्थप्रामाण्यं देवताऽधिकरणे तस्मात् श्रीनारायणनामाभासमात्रेणैव सर्वाघनिष्कृतं कृतं स्यादिति ८ ननु कामकृतानां बहूनां महापातकानां सहस्रश आवर्तिता नां द्वादशाब्दकोटिभिरप्यनिवर्त्यानां कथमिदमेकमेव प्रायश्चित्तं स्यात्तत्राहुः स्तेन इति द्वाभ्याम् ९ ७ ७ ७

सुनिष्कृतं श्रेष्ठं प्रायश्चित्तमिदमेव तत्र हेतुः यतो नामव्याहरणात्तर्हि द्विष्यानामोच्चारकपुरुषविषयामदायोः यं मया सर्वतो रक्षणीयं इति विष्णोर्मिति भवति १० श्रेष्ठत्वमेवोपपादयति नेति द्वाभ्याम् ब्रह्मवादिभिर्मन्वादिभिरुक्ते ब्रह्मादिभिर्निष्कृतेः तयानशक्त्यति उदाहृतेरुच्चारितैर्यथानामपदेरित्यनेन नमामीत्यादिक्रियायोगोऽपि नापेक्षित इति दर्शितम् किंच तन्नामपदोच्चारणमुत्तमश्लोकस्य गुणानां चोपलम्भकं द्वापकं भवति न तु कृच्छ्रादिवायणादिवत्पापनिवृत्तिमात्रोपक्षीणमित्यर्थः ११ नैकांतिकं नात्यंतशोधकं तन्निष्कृतम् यस्मिन् कृतेऽपि असत्ये पापमार्गे मनो धावति चेत्कर्मणां पापानां निर्हारमात्यंति कं नाशमिच्छतां हरं गुणानुवाद एव प्रायश्चित्तमुच्यते सौख्यलुसत्वभावः चित्तशोधकः १२ अयतस्मादेनं मा अपमार्गेण नयत कृतमशेषाणामयानां निष्कृतं येन यद्यस्मात्समग्र-

सर्वेषामप्यधवतामिदमेव सुनिष्कृतम् नामव्याहरणं विष्णोर्यत्तु स्तद्विषयामतिः १० न निष्कृतैरुदितैर्ब्रह्मवादिभिस्तथा विशक्त्यत्यधवान् ब्रह्मादिभिः यथाहरेर्नामपदेरुदाहृतेस्तदुत्तमश्लोकगुणोपलम्भकम् ११ नैकांतिकं तद्विष्कृतंऽपि निष्कृतं मनः पुनर्धावति चेदसत्ये तत्कर्म निर्हारमभीप्सतां हरं गुणानुवादः - रवलुसत्वभावः १२ अयेनं माऽपनयत कृतशेषाधनिष्कृतम् यदसौ भगवन्नामभियमाणः समग्रहीत १३ सांकेत्यं पारिहास्यं वास्तोभं हेलनमेव वा वैकुण्ठनामग्रहणमशेषाधहरं विदुः १४ पतितः स्वलितां भग्नः संदष्टस्त आहतः हरिरित्यवशेनाहपुमान्नाहं तियातनाम् १५

हीतुं संपूर्णमुच्चारितवान्नामैकदेशेनाप्यलमिति भावः श्रियमाण इत्यनेन पुनः पापांतरा संभव उक्तः न तु तत्कालमेवावशिष्टं तदा नां कृच्छ्रादिविधिवन्नामोच्चारणविधेरप्यसंभवात् न च विधिं विना काकतालीयनामोच्चारणं पापापहमिति प्रमाणमस्ति १३ नन्वयं पुत्रनामाग्रहीत् न तु भगवन्नामत आहुः सांकेत्यं पुत्रादौ संकेतितम् पारिहास्यं पारिहासेन कृतम् स्तोभं गीतालापपूरणार्थं कृतं हेलनं किं विष्णुना इति सावक्ष्यमपि च वैकुण्ठनामोच्चारणम् १४ ननु नायं संकल्पपूर्वकं वैकुण्ठनामाग्रहीत् किंतु पुत्रस्नेहपरवशः सन्त आहुः पतित इति अवशेनापि यो हरिरित्याह स यातनां नाहंति पुमानित्यनेन नात्र वणांशमादिनियम इत्युक्तम् अवशत्वमेवाह पतितः प्रासादादिभ्यः स्वलितां मार्गे भग्नः भग्नगात्रः संदष्टः सर्पादिभिः तप्तो ज्वरादिना आहतो दंडादिना १५

ननु महतः पापस्य महदेव प्रायश्चित्तं युक्तं न त्वल्यं नाम ग्रहणमात्रं पापतारतम्येन कृच्छ्रादितारतम्यवत् तत्राहुर्दोष्याम् गुरूणां पापानां गुरू-
णि प्रायश्चित्तानि लघूनां चलघूनि च तारतम्यं ज्ञात्वा मन्वादिभिः कृतानि अतस्तत्र तथैव व्यवस्था हरिना मन्स्त्वेनैव व्यवस्थोक्ता विष्णोः
स्मरणमात्रेण मुच्यते सर्वपातकैरिति वचनात् न च सूर्या बिंदुपाने महापातकत्वस्मरणवन्नामस्तत्प्रायश्चित्तत्वस्मरणस्यायमतिभा-
रः १६ किंच तैस्तपोदानादिभिस्तान्यघान्येव पूयंते नश्यंति अधर्माज्जातं मलिनं तु तस्य पापकर्तुर्हृदयम् यद्वा तेषामघानां हृदयं
सूक्ष्मरूपं संस्कारारब्धं न शक्यति तदपीशांघ्रिसेवया कीर्तनादिना शक्यतीत्यर्थः अयं भावः महात्मापि पापानि सकृदुच्चारितेनैव ना-
म्नानश्यंति सकृत्प्रवर्तितेन दीपेन च गाढध्वांतानि तदा वृत्त्या तु पापांतरस्यानुत्पत्तिः दीपधारण इव तमोऽंतरस्य ततश्च वासनाक्ष-
यात् हृदयशुद्धिः एतदर्थमेव तत्र तत्रावृत्तिविधानम् पापक्षयश्च भवति स्मरतां तमहर्निशमित्यादिषु तदेवात्राप्सुक्तं गुणानुवादः

गुरूणां चलघूनां च गुरूणि चलघूनि च प्रायश्चित्तानि पापानां ज्ञात्वोक्तानि महर्षिभिः १६ तैस्तान्य-
घानि पूयंते तपोदानजपादिभिः नाधर्मजं तद् हृदयं तदपीशांघ्रिसेवया १७ अज्ञानादयवाज्ञानादुत्तम
श्लोकं नाम यत् संकीर्तितं मधुपुंसोदहे देधोयथाऽनलः १८ यथा गदं वीर्यं तममुपयुक्तं यदृच्छया अ-
जानतोऽप्यात्मगुणं कुर्यान्मंत्रोऽप्युदाहृतः १९ श्रीशुक उवाच त एवं संविनिर्णीय धर्मं भागवतं
नृप तं याम्यपाशां निमुच्य विप्रं मृत्योरमूमुचून् २० इति प्रत्युदितायाम्यादतायात्वायमांति के यमराज्ञेयथा
सर्वमाचचक्षुररिंदम २१ द्विजः पाशाद्विनिमुक्तो गतभीः प्रकृतिगतः ववंदो शिरसा विष्णोः किं करान्दर्शनी
त्सवः २२ खलु सत्वभावः तदपीशांघ्रिसेवयेति च अतोस्य हरिनामैव सर्वपापक्षयः वासनाक्षयस्तमहापुरुषदर्शनादिभिरिति

१७ तथाऽपि पापप्रायश्चित्तमिदमिति ज्ञात्वा नोच्चरितमिति चेत्तत्राहुः अज्ञानादिति बालकेनाज्ञानादपि प्रक्षिप्तोऽग्निर्यथा काष्ठराशिं
दहति तद्वत् १८ नन्विदमपि पर्षदनुपादिष्टं श्रद्धाहीनं च कथं प्रायश्चित्तं स्यात्तत्राहुः यथेति अगदमौषधं वीर्यवत्तममिति वक्तव्ये वी-
र्यं तममित्युक्तम् यदृच्छया श्रद्धादिहीनमुपयुक्तं भक्षितम् पर्षन्मुखादजानतोऽपि स्वगुणमारोग्यं कुर्यात् मंत्रोऽपि नामात्मकस्त-
थास्वकार्यं कुर्यादेव न हि वस्तुशक्तिः श्रद्धादिकमपेक्षत इत्यर्थः तदुक्तं विष्णुधर्मेषु हरिर्हरति पापानि दुष्टं चैरेरपि स्मृतः अनि-
च्छयाऽपि संस्पृष्टो दहत्येव हि पावकः १९ तं विप्रममूमुचून् मोचयामासुः २० प्रत्युदिताः निराकृताः संतः यात्वा गत्वा यमराजाय यथा

वक्तव्यं यामासुः २१ दर्शनेनोत्सवो यस्य २२

विवक्ष्वक्तुमिच्छंतं ज्ञात्वा २३ वैविध्यं वेदत्रयप्रतिपाद्यम् गुणाश्रयं यमदूतानां धर्मकृष्णदूतानां च भागवतं भगवत्प्रणीतं शूद्रादिनिर्गु-
णधर्ममाकर्ण्येदितियोज्यम् भक्तिमानासीदित्युत्तरस्यानुपगः २४ २५ अनुतापं प्रपंचयति अहो इति चतुर्भिः येन आत्मना मया ब्रह्म-
ल्यां पुत्रतया जायमानेन ब्रह्मवाह्येण जातिः विष्णुवित्तं नाशितम् २६ दुष्कृतं दोषकर्तारं कुलस्य कज्जलकलंकम् २७ नास्त्यन्यो बंधुः पुत्रा-
दियं योः तपस्विनो संतप्तौ अधुना तत्क्षणमेव २८ २९ इदानीं तस्या विमर्शपूर्वकं मोक्षक्रममाह किमिदं स्वप्नमिति साक्षात्पत्यस्य

तं विवक्षुमा भिष्येत्यमहापुरुषा किंकर्षाः सहस्रापश्यतस्तस्य तत्रांतर्दधिरेऽनघ २३ अजामिलोऽप्य-
थाकर्ण्येदूतानां यमकृष्णयोः धर्मभागवतं शूद्रादिविद्यं च गुणाश्रयम् २४ भक्तिमान् भगवत्याश्रमाहा-
त्म्यश्रवणादरेः अनुतापो महानासीत्स्मरतोऽश्रममात्मनः २५ अहो मे परमं कष्टमभूदविजितात्मनः
येन विष्णुवित्तं ब्रह्मवपल्यां जायतात्मना २६ धिज्ज्ञां विगर्हितसद्भिर्दुष्कृतकुलकज्जलम् हित्वा बालांस-
तीयोऽहं सरापामसतीमगाम् २७ ब्रह्मावनायोपितरो नान्यबंधुर्तापस्विनो अहो मया धुनात्यक्ता व-
क्तुं न नीचवत् २८ सोऽहं व्यक्तं पतिष्यामि नरके भृशदारुणे धर्मघ्नाः कामिनो यत्र विदितियमया-
तनाः २९ किमिदं स्वप्नमिति साक्षाद्दृष्टमिहाद्भुतम् कया ता अद्य ते यमा व्यकर्षन् पाशापाणयः ३०
अयं तं कृगताः सिद्धाश्चत्वारश्चरुदर्शनाः व्यमोचयन् नीयमानं बद्ध्वा पाशैरधोभुवः ३१ अथापि मे दुर्म-
गस्य विबुधोत्तमदर्शने भवितव्यमंगलेन येनात्मा मे प्रसीदति ३२ अन्यथा म्रियमाणस्य नाशं च ब्रह्मर्षि-
पतेः वैकुण्ठनामग्रहणं जिह्वावक्तुमिहार्हं ३३ कच्चाहं कितवः पापो ब्रह्मघ्नो निरपत्रपः कच्चनारायणात्ये-
तद्भगवन्नाममंगलम् ३४ सोऽहं तया यतिष्यामि यतश्चित्तं द्रियानिलः यथानुभूय आत्मानमंधेतमसिम-
ज्जये ३५

मिह जाग्रते वदहम् ३० येमां व्यमोचयन्ते च कृगताः ३१ यद्यप्यहमस्मिन् जन्मनि दुर्मगः पापीयान् अथापि जन्म-
तरे नूनं पुण्यवानित्याह विबुधोत्तमदर्शन इति निमित्तसप्तमीतेषां दर्शनार्थं पूर्वणमंगलेन महता पुण्येन भवितव्यम् येन दर्शनेन ३२
अन्यथा पूर्वपुण्यं विना कथं भूतं वैकुण्ठनाम गृह्यते वशीक्रियते अनेनेति ग्रहणम् ३३ ब्रह्मघ्नः विमलनाशकः ३४ ३५ ७

३६ ३७ अमिथ्याभूतेऽर्थधीर्यस्यतथाभूतः सन् देहादौ ममाहमिति मतिं हित्वा धास्ये ३८ मुक्तं सर्वमनुबन्धनं पुत्रादिस्नेहोयेन सः
३९ प्रत्याहृतं द्रियग्रामोयेन ४० गुणोभ्यो देहेन्द्रियादिभ्यः आत्मानं वियुज्यात्मा समाधिना चित्तैकाग्र्येण भगवतो-
धाप्तिस्वरूपे ४१ तस्मिन् भगवद्वाप्ति उपरतानि श्वलाधीर्यस्य सः तस्मिन्काले अद्राक्षीदिति वा पुरः पुरतः ततश्च प्रागुपलब्धा-

विमुच्यतमिमं बन्धमविद्याकामकर्मजम् सर्वभूतसुहृच्छांतो मैत्रः करुण आत्मवान् ३६ मोचयेद्यस्त
मात्मानं योषिन्मय्यात्ममायया विक्रीडितो ययैवाहं क्रीडामृगइवाधमः ३७ ममाहमिति देहादौ हित्वा
ऽमिथ्याऽर्थधीर्मतिम् धास्येमनो भगवति शब्दतत्कीर्तनादिभिः ३८ इति जातस्तन्निवेदः क्षणसंगेन
साधुषु गंगाद्वारमुपेयाय मुक्तसर्वानुबन्धनः ३९ श्रीशुक उवाच स तस्मिन् देवसदन आसीनो यो-
गमाश्रितः प्रत्याहृतं द्रियग्रामोयुयोजमन आत्मनि ४० ततो गुणोभ्य आत्मानं वियुज्यात्मा समाधिना यु-
युजे भगवद्वाप्ति ब्रह्मण्यनुभवात्मनि ४१ यद्युपारतधीस्तस्मिन् द्राक्षीत्युरुधान् पुरः उपलभ्योपलब्धान् प्रा-
क्ववंदेशिरसाद्विजः ४२ हित्वा कलेवरं तीर्थगंगायां दर्शनादनु सुद्यः स्वरूपं जगद्भगवत्पार्श्ववर्तिनाम्
४३ साकं विहाय साविप्रो महापुरुष किंकरीः हेमं विमानमारुह्य ययौ यत्र श्रियः पतिः ४४ एवमविप्लावि-
त सर्वधर्मादास्याः पतिः पतितो गत्य कर्मणा निपात्यमानो निरये हतव्रतः सद्यो विमुक्तो भगवन्नामगूणहन्
४५ नातः परं कर्म निबन्धकं तनमुमुक्षुतां तीर्थपदानुकीर्तनात् नयत्युनः कर्मसु सज्जते मनोरजस्तमोभ्यो
कलिलं ततोऽन्यथा ४६ यएव परमं गुह्यमिति हासमघापहम् शृणुयाच्छ्रद्धया युक्तो यश्च भक्त्याऽनुकी-
र्तयेत् ४७ न वै स नरकं याति नैक्षितो यमकिंकरीः यद्यप्यमंगलो मर्त्यो विष्णुलोके महीयते ४८

नेवतानुपलभ्य

प्रत्यभिज्ञाय ववंदे ४२ ४३ ४४ उपसंहरति एवमिति द्वाभ्याम् विप्लाविताः सर्वधर्मायेन हतं व्रतं स्वदारनियमादियस्य ४५ कर्म-
निबन्धस्य पापमूलस्य कृतं नम् छेदकमतः परन्नास्ति कस्मात्परम् तीर्थपदास्यानुकीर्तनात् यत्र हेतुः यत्तु यतोऽनुकीर्तनात् त-
तोऽनुकीर्तनादन्यथा प्रायश्चित्तांतरैः रजस्तमोभ्यां कलिलं मलिनमेवतिष्ठतियत्तन्नयनः कर्मसु पुनः न सज्जते ४६ ४७ न चेक्षितो

भवति ४८

प्रियमाणः अवशत्वेन शब्दाविहीनोऽपि ४९ इति श्रीभागवतेषष्ठस्कंधे टीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ तृतीयेतु यमेनापि वैष्णवा
 बोत्कर्षवर्णनेः सांत्वयित्वा स्वदूतांस्ते वैष्णवा वैकंकराकृताः १ विष्णुदूते निर्णतिं शास्त्रार्थं यममुखेन ददयितुं तृतीयाध्यायारंभः तत्र य
 दुक्तं यमराज्ञेतया सर्वमाचक्षते श्रितिततः किंतु चरत्तमिति एच्छति निशम्येति पुरारैर्नैर्देशिकैः किंकरैरेवं विहृतान् अतएव हता
 आज्ञायस्य यस्य वशवर्ता अयं जनः सोऽपि तान्प्रतिक्रमाह १ अत्याश्चर्यमेतदित्याह यमस्येति हे क्रूरये यमस्य दंडभंगः कुतश्च न
 कस्माच्चिदपि श्रुतपूर्वो नासीत् एतत् एतस्मिन्नर्थे यद्वा नुश्रुतपूर्वः एतत् यमदूत निराकरणं चासीत् अतः सर्वस्यापि लोकस्य संशयः

प्रियमाणो हरेर्नामगुणत्पुत्रोपचारितम् अजामिलोऽप्यगान्धामकिंपुनः शब्दयागुणान् ४९ इ
 ति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे अजामिलोपारख्याने द्वितीयोऽध्यायः २ राज्ञीवाच
 निशम्य देवः स्वभटोपवर्णितं प्रत्याह किंतान् प्रतिधमं राजः एव हताज्ञो विहृतान् पुरारैर्नैर्देशिकैर्यस्य व
 शे जनोऽयम् १ यमस्य देवस्य न दंडभंगः कुतश्च न पेश्रुतपूर्व आसीत् एतन्मुने हश्चाति लोकसंश
 येन हित्व दन्ये इति मे विनिश्चितम् २ श्रीशुक उवाच भगवत्पुरुषं राजन्याम्याः प्रति
 हतोद्यमाः पतिं विज्ञापयामासुर्यमसंयमिनीपतिम् ३ यमदूता ऊचुः कतिसंतीह
 शास्तारो जीवलोकस्य वैप्रभो त्रैविध्यं कुर्वतः कर्मफलाभिव्यक्तिहेतवः ४ यदि स्युर्वहवा लोक
 शास्तारो दंडधारिणः कस्य स्यातां न वा कस्य मृत्युश्चामृतमेव वा ५

यो वर्तते तं त्वत्तोऽन्योनश्चिन्नतीति मे नि-
 श्चितमतः कथयेति रोषः २ भगवतः पुरुषैः प्रतिहत उद्यमो ये पांतेयाम्याः पुरुषाः ३ कतिसंतीत्याक्षेपोक्तिः त्रैविध्यं त्रिविधं स्वार्थं
 व्यहः यदा त्रैविध्यं यथा भवति तथा कर्म कुर्वतः तदर्थं च कर्मफलस्याभिव्यक्तिहेतवः कतिसंतीति ४ संतु बहवः को वा धस्तबाहुः
 यदीति मृत्युर्दुःखममृतं स्रवंते पां विप्रतिपत्तौ ते उभे कस्य स्यातां न कस्यापि परस्परविरोधेनोभयोरपि प्रतिबंधात् ऐकमत्ये तु कस्य वा
 न स्याताम् एकः स्रवं कर्तुमिच्छति दुःखं चान्यः ऐकमत्ये च तयोः परस्परकार्यानुमोदनेनोभयोरपि प्राप्तौ कस्य वा ते उभे अपि न स्यातामित्य-
 यः ५

ननु बहूनां कर्मिणां व्यवस्थया बहवः शास्तारो भवंतु तथा सति नायं दोषः स्यात्तत्राहुः बहूनां कर्मिणां व्यवस्थया शास्त्रबहुत्वेशास्त्रत्वं स्यात्
 पटेत् किंतु तदायत्सर्वशास्तरि मुख्यं शास्त्रत्वं तदेकदेशे उपचारमात्रमेव स्यात् यथा चक्रवर्तिन एव मुख्यं शास्त्रत्वं मंडलवर्तिनामुप-
 चारमात्रं निरंकुशत्वाभावात् ६ यस्मादेवं शास्त्रबहुत्वं न घटते अतस्त्वमेक एव शास्त्राश्रयभाश्रमे विविनक्तीति तथा ७ विप्रलंभिता-
 वंचिता लंघितेत्यर्थः ८ तदेवाहुः नीयमानमिति ९ ते त्वत्तः यदि नोऽस्माकं क्षमं हितं मन्यसे अन्यथा अज्ञानतस्तदवज्ञाने तवाप्यनर्थः

किंतु शास्त्रबहुत्वे स्याद्बहूनामिह कर्मिणाम् शास्त्रत्वमुपचारो हियथा मंडलवर्तिनाम् ६ अतस्त्व-
 मेका भूतानां सेश्वराणामधीश्वरः शास्त्रादंडधरा नृणां शक्रभाश्रमे विवेचनः ७ तस्य ते विहता द-
 डोनलोकैर्वर्ततेऽधुना चतुर्भिस्सुहृतेः सिद्धैराज्ञातिविप्रलंभिता ८ नीयमानं तवादेशादस्माभिर्यात
 नागृहान् व्यमोचयन्पातकिन छित्वा पाशान् प्रसृत्य ते ९ तांस्ते वेदितुमिच्छामो यदि नो मन्यसे क्षमम्
 नारायणेत्यभिहिते माभैरित्याय युद्धतम् १० श्रीशक्र उवाच इति देवः स आष्टष्टः प्रजासंय-
 मनो यमः प्रीतः स्वदूतान् प्रत्याहस्मै रन्यादां बुजं हरेः ११ यम उवाच परो मदन्यो जगतस्त-
 स्थुषश्च ओतं प्रोतं पटवद्यत्र विश्वम् यदशतोऽस्य स्थितिजन्मना शानस्योतवद्यस्य वशे च लोकः १२ यो
 नामभिर्वाचि जनान् निजायां बध्नाति तं त्यामिव दामभिर्गाः यस्मै बलित इमे नाम कर्मनिबध्ना बद्धाश्च किताव
 हंति १३ अहं महेंद्रो निर्भ्रतिः प्रचेताः सोमोऽग्निरीशः पवनोऽर्को विरिंचः आदित्य विश्वेवसवोऽथ सा
 ध्याम रुद्रणारुद्रगणाः ससिन्धाः १४

स्यात् अतर्क्योहितेषां प्रभावः यतो नारायणायेति केवलमभिहिते माभयंकुर्विति वदं-
 तः शीघ्रमागताः १० संयमयतीति तथा ११ मत्तोऽन्यो जगतस्तस्थुषश्च परोऽधीश्वरोऽस्ति अहं तु जंगमाना मेव तत्रापि नृणां मेव त-
 त्रापि पापिना मेव तत्किं करः सन् ईश्वरः स तु सर्वेश्वरः कोऽसौ यत्र यस्मिन् विश्वमोतं प्रोतं च ऊर्ध्वं तिर्यक्तं तुषु पटवत् यस्य त्वं शोभ्यो
 विष्णुब्रह्मरुद्रेभ्यो अस्य स्थित्या दयो भवंति यस्य च वशे लोको वर्तते न सिनासिकायां प्रोतबलीवर्दवत् १२ एतत्प्रपंचयति ब्राह्मणादि
 नामाभिर्वाचि निजायां तं त्यां दामन्यां जनान् यो बध्नाति दामभिर्गाः बलीवर्दानिव त इमे जीवाः नाम कर्मभिर्निबध्नेर्बद्धाः यस्मै बलित्वं हंतियद-
 धीनाः कर्मकुर्वतीत्यर्थः १३ यस्य च लीलादुर्विभाव्येत्याह अहमिति द्वाभ्याम् १४

नस्पृष्टं रजस्तमश्चर्यैः ईहितमभिप्रेतं चेष्टितं वानविदुः स्पृष्टमायाः मायया स्पृष्टाः ततस्तेभ्योऽन्येन विदुरिति किंपुनर्वक्तव्यम् १५ तन्मा
यया विमोहितत्वान्न जानंतीत्युक्तमविषयत्वाच्च तस्येत्याह यमिति गोभिरिन्द्रियैर्हृदा चित्तेन न विचक्षते न पश्यति यद्वाचाऽनस्यु
दितं यन्मनो न मनुत इत्यादि श्रुतेः आत्मना जीवानामात्मानं द्रष्टारमाकृतयोरूपाणि चक्षुर्यथा कर्मभूतं न जानति ततः परमाकृतानां
प्रकाशकम् न हि प्रमाता प्रमाणस्य विषय इति भावः एवंभूतः परमेश्वरो मदन्योऽस्तीति पूर्वोक्तसंबन्धः १६ भवत्वेवंभूतोऽन्यः परमे-
श्वरः येषु न रस्मान्निर्भर्त्येषां पितृरक्षितवन्तः ते केतानाह तस्येति ङाभ्याम् तस्यैव रूपगुणाः प्रभावादयः स्वभावः भक्तवात्सल्या

अन्ये चर्ये विश्वसृजोऽमरेशा भृगवादयोऽस्पृष्टरजस्तमस्काः यस्येहितं न विदुः स्पृष्टमायाः सत्त्वप्रधाना-
अपि किंततो न्ये १५ यैवेन गोभिरभर्मनसाऽसृभिर्वा हृदा गिरावाऽसृभूतो विचक्षते आत्मानमंतर्हृदिसं-
तमात्मानं चक्षुर्यथैवाकृतयस्ततः परम् १६ तस्यात्मतंत्रस्य हरेरधीशितुः परस्य मायाऽधिपते महा-
त्मनः प्रायेण दूता इह वै मनोहराश्चरन्ति तद्रूपगुणस्वभावाः १७ भूतानि विष्णोः सूरपूजितानि दुर्दर्शा दि-
गानि महाद्भूतानि रक्षन्ति तद्भक्तिमतः परेभ्यो भक्तश्च मर्त्या नथ सवते च १८ धर्मस्तु सोऽक्षाद्भगवत्पणी-
तं न वै विदुः कृष्णयोनापि देवाः न सिद्धसुरव्या असुरा मनुष्याः कुतश्च विद्याधरचारणादयः १९ स्वयंभूनां
रदः शंसुः कुमारः कपिलो मनुः प्रह्लादो जनको भीष्मो बलिर्वैयासकिर्वयम् २० दादशैते विजानीमो धर्मं भ्रा-
गवतं भटाः गुह्यं विशद्दुर्वाधं यज्ञात्वा मृतमश्नुते २१ एतावानेव लोकेऽस्मिन् पुंसां धर्मः परः स्मृतः भक्ति-
योगो भगवतितन्नामग्रहणादिभिः २२ नामोच्चारणमाहात्म्यं हरेः पश्यत पुत्रकाः अजामिलोऽपियेनैव
मृत्युपाशादमुच्यत २३

दिर्येषां ते १७ विष्णोः भूतानि मर्त्याः दुर्दर्शा निद्राद्युपशब्दानि लिङ्गानि रूपाणि येषां तानि तद्भक्तिम-
तः विष्णुभक्तान् परेभ्यः शत्रुभ्यः सर्वतः अग्न्यादिभ्यश्चरन्ति १८ ननु विष्णुभक्ताश्चेत् कथमधर्मपक्षपातकृतवन्तस्तत्राह धर्ममिति
कृष्णयो भृगवादयः १९ ननु केचिन्न जानंति तस्य सत्त्वं किंप्रमाणं तत्राह स्वयंभूरिति कुमारः सनत्कुमारः कथमित्यात्मानमेव बहुमन्यमानो
निर्दिशति २० हे भटाः २१ तमेव धर्ममाह एतावानिति २२ नचात्र प्रमाणं वक्तव्यं दृष्टत्वादित्याह नामोच्चारणेति येनैव केवलेन सरुदुच्चारि-
तम् २३

ननुनामाभासेनकथं सर्वपापक्षयः स्यात् श्रद्धाभक्त्याख्यादेरपिविधानात् तथाहिसायंप्रातर्गुणानुभक्त्यादुःखग्रामादिमुच्यतइतिअ
नुदिनमिदमारेणशृण्वन्निति अवणंकीर्तनंध्यानंहरेरद्भुतकर्मणः जन्मकर्मगुणानांचतदर्थेऽखिलचैष्टितमित्याद्यस्मिन्नेवपुराणेतत्रत
त्रपठ्यते पुराणांतरेचपापक्षयश्चभवतिस्मरतांतमहर्निशमिति अत्रैवच तस्मात्संकीर्तनंविष्णोर्जगन्मंगलमंहसाम् महतामपिकौर
व्यवित्थैकांतिकनिष्कृतमित्यादिनासम्यक्कीर्तनादेवमन्यते किंच तथासत्तिकिमितिमन्वादयोद्वादशाब्दादीनिस्मरेयुः तस्मादिदम
नुपपन्नमिवतत्राह एतावतेति भगवतोगुणानांकर्मणांचनाम्नांचसम्यक्कीर्तनमितिचत् एतावतापुंसामघनिर्हरणायपापक्षयमात्रा
यअलमुपयोगोनास्ति अलंशब्दोऽत्रवारणायथाहामरसिंहः अलंभूषणपर्याप्तिशक्तिवारणवाचकमिति उपयोगाभावमेवाह अजा
मिलोमहापातक्यपिनारायणेतिविक्रुश्यनतुसम्यक्कीर्तयित्वातच्चपुत्रंविक्रुश्यनतुहरिम् अघवान्अशचिरपिभ्रियमाणोऽस्वस्थ

एतावताऽलमघनिर्हरणायपुंसांसंकीर्तनंभगवतोगुणकर्मनाम्नाम् विक्रुश्यपुत्रमघवान्अदृष्टमि
लोऽपिनारायणेतिभ्रियमाणइयायमुक्तिम् २४ प्रायेणवेदतदिदंनमहाजनोऽयंदेव्याविमोहित
मतिर्बतमाययाऽलम् त्रय्यांजडीकृतमतिर्मधुपुष्पितायांवेतानिकेमहतिकर्मणियुज्यमानः २५

चित्तोऽपिमुक्तिमवापनत्वघनिर्हरणमात्रमतोनामाभासेनापिसर्वपापक्षयइत्येवतत्त्वमावृत्तिश्रद्धादिविधयस्तुपापवासनाक्षयार्थाइ-
त्युक्तमेवहरगुणानुवादःखलुसत्वभावनइत्यत्र २४ यत्तुक्तंव्यर्थेतर्हिद्वादशाब्दादिस्मरणमितिचत्राह प्रायेणेति महाजनोमन्वादि-
अयंभावः यथामृतसंजीवनौषधिमजानंतोवैद्यारोगनिर्हरणायत्रिकटुकनिंबादीनिस्मरंति तथास्वयंभुशंभुप्रमुखद्वादशव्यतिरे-
केणायंमहाजनोऽतिगुह्यमिदंज्ञात्वाद्वादशाब्दादिकंस्मरतीति किंच माययादेव्याअलंविमोहितमतिरयंजनः मधुमधुरयथाभ
वत्येवंपुष्पितायांपुष्पस्थानीयैरर्थवादैर्मनोहरायांत्रय्यांजडीकृताअभिनिविष्टमतिर्यस्य अतोमहत्येवकर्मणिश्रद्धयायुज्यमानो
नाल्पेप्रवर्ततेदृश्यतेहिप्राकृतस्यलोकस्यमहतिमंत्रादौश्रद्धाअल्पेचाश्रद्धातस्मादस्यग्राहकोनास्तीतितैर्नोक्तम् यद्वा स्वाधी-
नःसिंहोऽस्त्येतावताश्वसृगालादिनिवारणायतंतयथानप्रयुज्यंतेतथाऽतितुच्छत्वात्पापस्यनतन्निरसनायपरममंगलंहरेर्नामस्मरंति
यद्वा नाममाहात्म्यज्ञानेसर्वमुक्तिप्रसंगादित्येपादिकृग्रंथविस्तरभयात्तुनातिप्रपंच्यते २५ ६ ६ ६

भावयोगं भक्तियोगम् अमीषां पातकं न स्यादेव यदि स्यादुरुगायस्य वादः कीर्तनम् २६ तदेवं धर्मतत्वं निर्णयि मृत्या ननु शास्ति तदिति
ये भगवंतं प्रपन्नाः ते देवैः सिद्धेऽथ परिगीतपवित्रगाथाः वर्णितपवित्रकथाः अतस्तान् नोपसीदत तत्समीपमपि न गच्छत वयः कालोः
पिनप्रभवति २७ केतर्हि दंडार्यमानेया इत्यत्राह तानिति द्वाभ्याम् असतः दुष्टान् तानेवाह मुकुंदपादारविंदयो र्यो भकरंदरूपोर
सस्तस्माद्भिमुखान् कथं भूतात् निष्किंचने रजसं जुष्टात् तेषां ज्ञापकमाह निरयवर्त्मनि स्वधर्मशून्ये गृहे बद्धा नृणां ये स्तान् २८

एवं विमृश्य स्रद्धियो भगवत्यनंते सर्वात्मना विदधते रबलुभावयोगम् ते मे न दंडमर्हत्ययद्यमीषां स्या
त्पातकं तर्हि पितृहंत्युरुगाय वादः २६ तदेव सिद्धपरिगीतपवित्रगाथा ये साधवः समदृशो भगवत्यपन्नाः
तान् नोपसीदत हरिर्गंदयाऽभिगुप्तान् नेषां वयनचवयः प्रभवामदंडे २७ तानानयध्वमसृतो विमुरवान् मु-
कुंदपादारविंदमकरंदरसादजस्रम् निष्किंचनेः परमहंसकुलैरसंज्ञैर्जुष्टाद्देहे निरयवर्त्मनि बद्धतृष्णान्
२८ जिह्वानवक्ति भगवद्गुणानामधेयं चेत्तच्च न स्मरति तच्चरणारविंदम् कृष्णाय नो नमस्ति योच्छिर-
एकदाऽपि तानानयध्वमसृतोऽकृतविष्णुकृत्यान् २९ तत्क्षम्यतां स भगवान् पुरुषः पुराणो नारायणः स्व-
पुरुषैर्यदसत्कृतं नः स्वानामहो न विदुषां रचितां जलीनां क्षांतिं गरीयसि नमः पुरुषार्यभूम्ने ३० तस्मात्सं-
कीर्तनं विष्णोर्जगन्मंगलमहं साम् महतामपि कौरव्यवित्त्यैकांतिकानिष्कृतम् ३१ शृण्वतां गुणतां-
वीर्याण्युद्दामानि हरेर्मुहुः यथा स्रजो जया भक्त्या शतह्ये न्नात्मा व्रतादिभिः ३२

किंच जिह्वेत्यादि यद्येषां जिह्वेत्याद्यन्वयः न कृतं विष्णुकृत्यं भगवद्गतं येः २९ भगवंतं क्षमापयति तदिति अयं भावः नः स्वपुरु-
षैरस्मादीयत्वेन स्थितैः स्वीर्यैरेव पुरुषैर्यद्यस्मादसत् अन्याय्यं कृतम् तत्तस्मात्स्वयमेव क्षम्यतां सहताम् स्वानां स्वीयानां भक्त्या
नानः अस्माकं न विदुषां अज्ञानां महो गरीयसि तस्मिन् क्षांतिर्युक्तेव मह इति पाठे स्वीयानां माहात्म्यमविदुषां नः क्षमां करोत्वित्य-
र्थः ३० तस्मादित्यादि शक्योक्तिः जगतोऽपि मंगलरूपम् ३१ एकांतिकत्वमेवाह शृण्वतामिति व्रतादिभिस्तथानशक्त्येत् ३२

एतदुपपादयति कृष्णांघ्रिपद्मयोर्मधुलेदिआस्वादयतीति तथा मधुलिहतीति मधुलिह अतितुच्छत्वेन विसृष्टये मायागुणाः विषयास्ते
 पुनर्नरमते अस्तु तन्मध्वास्वादरहितः अतएव कामाभिभूतः सन्नात्मनोरजः पापं प्रमार्ष्टुमपि कर्मैव प्रायश्चित्तरूपमीहेत यतः क-
 र्मणः पुनरपिरजः पापं स्यादेव कुंजरशौचवत् सत्वशोधकत्वाभावात् ३३ नैव विस्मितधियो बभूवुः किंतु सत्यमुक्तमित्येवमेतिरेत-
 तः प्रभृतिप्रतिशंकमानाः अस्मान्नेवैषह्न्यादिति शंकावहंतः तंद्रष्टुमपि विभ्यतिस्म पाठांतरे तु विस्मितधियो जाताः ते च ततः प्रभृति-
 विभ्यतिस्मेत्यर्थः ३४ कुंभसंभवोऽगस्त्यो मलये पर्वते आसीनोऽव्यग्रो हरिर्मर्चयन् पुनः पुनः विश्वासार्यं हरेः पादौ स्पृशन्नित्यर्थः ३५

कृष्णांघ्रिपद्ममधुलिहन् पुनर्विसृष्टमायागुणेषु रमते वृजिनावहेषु अन्यस्तु कामहत आत्मरजः प्रमार्ष्टु-
 मीहेतु कर्मयत एव रजः पुनः स्यात् ३३ इत्यंस्वमर्तुगदितं भगवन्महित्वं संस्मृत्य विस्मितधियो यमकिं क-
 रास्ते नैवान्युताश्रयजनप्रतिशंकमाना द्रष्टुं च विभ्यति ततः प्रभृतिस्मै राजन् ३४ इति हासमिमंगुल्यं-
 भगवान् कुंभसंभवः कथयामास मलय आसीनो हरिर्मर्चयन् ३५ इति श्रीभागवते महापुराणेषष्ठ-
 स्कंधे तृतीयोऽध्यायः ३ राजोवाच देवास्सरन् नृणां सर्गो नागानां मृगपक्षिणाम् सामासिकस्त्व-
 या प्रोक्तो यस्तु स्वायं भुवः तरे १ तस्यैव व्यासमिच्छामि ज्ञातुं ते भगवन् यथा अनुसर्गं यथा शक्त्या स-
 सज्ज भगवान्परः २ सूत उवाच इति संप्रश्नमाकर्ण्य राजर्षेर्बादरायणिः प्रतिनंदमहायोगीज-
 गादमुनिसत्तमः ३ श्रीशुक उवाच यदा प्रचेतसः पुत्रा दश प्राचीन बर्हिषः अंतः समुद्रादु-
 न्मग्ना ददृशुर्गोदुर्मेवताम् ४

इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे टीकायां तृतीयोऽध्यायः ३ चतुर्थो दिविभिर्विश्वरूपजन्म
 विवक्षया प्रचेतः सतदक्षस्य वंशस्तावत्प्रतन्यते १ चतुर्थेतु प्रजासृष्टे दक्षेणाराधनं हरेः तपसाहं सगुह्यारव्यस्तोत्रेण च निरूप्य-
 ते २ प्रसक्तानुप्रसंगेन स्वायं भुवस्तान्वये नाम प्रभावमाकर्ण्य वंशव्यासं बुभुक्षन्ते ३ देवास्सरेति द्वाभ्याम् सामासिकः संक्षिप्तो-
 यः प्रोक्तस्तृतीयस्कंधे १ व्यासं विस्तारम् ते त्वत्तः यथा शक्त्या यथा ससर्जता शक्तिं तत्प्रकारं च ज्ञातुमिच्छामि अनुसर्गमनुवृत्तं सर्गम्
 २ ३ दक्षादिरूपेण ससर्जेति वक्तुं दक्षजन्मप्रकारमाह यदेति प्राचीन बर्हिषः पुत्रा यदा समुद्रमध्यादुन्मग्ना निर्गताः तदा गां पृथिवीं द्रुमे-
 र्वतां ददृशुः ४

नारदोपदेशतः प्राचीनबर्हिषोनिवृत्त्या अराजके सति रुष्याद्यभावात् तपसा दीपितो मन्युर्येषां ते तेषां द्रुमाणां दग्धुमिच्छया ५ ताभ्यां वा
अग्निभ्यां दत्तमानां स्तान् द्रुमान् वनस्पतीनां राजा सोम उवाच ६ माद्रुमेभ्य इति न वभिः हेमहाभागाः विवर्धयिषवः विशेषेण वर्धयि-
तुमिच्छवः ७ प्रजापतीनां तद्रूप्यभोज्यदाहोऽनुचित इत्याह अहो इति त्रिभिः ऊर्जभक्ष्यमिषमन्नम् ८ अचराः फलाद्याः अप-
दाः तृणाद्याः अहस्ताः पश्वाद्याः चतुष्पदो मेषाद्याः ९ १० अतः आतिष्ठत आश्रयत सतां मार्गं सुपशमं पित्रादिभिर्जुष्टम् ११ प्रजा-

द्रुमेभ्यः कुक्ष्यमानास्ते तपो दीपित मन्यवः पुरवतो वायुमग्निं च ससृजुस्तद्विधक्षया ५ ताभ्यां निर्दे-
त्यमानां स्तानुपलभ्य कुरू ह ह राजो वाचमहान् सोमो मन्युप्रशमयान् निव ६ माद्रुमेभ्यो महाभागा-
दीनेभ्यो द्रोग्धुमहेय विवर्धयिषवो यूयं प्रजानां पतयः स्मृताः ७ अहो प्रजापतिपतिर्भगवाने हरिर-
व्ययः वनस्पतीनां पथीश्वरससर्जोर्जमिषं विभुः ८ अन्नचराणामचराद्यपदः पादचारिणाम् अह-
स्ताहस्तयुक्तानां द्विपदाश्च चतुष्पदः ९ यूयं च पित्राऽन्वादिष्टा देवदेवेन चानघाः प्रजासर्गाय हि कथं वृ-
क्षान् निर्दग्धमहेय १० आतिष्ठत सतां मार्गं कोपयच्छत दीपितम् पित्रापितामहेनापि जुष्टं वः प्रपिता
महेः ११ लोकानां पितरौ बंधुदेशः पक्ष्मस्त्रियाः पतिः पतिः प्रजानां भिक्षूणां गृह्यज्ञानां बुधः सद्भुत् १२
अंतर्देहेषु भूतानां मात्मास्ते हरिरीश्वरः सर्वतद्दिष्यमीक्ष्वमेव वस्तोऽपितात्यसौ १३ यः समुत्पति
तंदेह आकाशान् मन्युमुल्बणम् आत्मजिज्ञासया यच्छेत्स गुणानतिवर्तते १४ अलंदग्धे द्रुमे दी-
नैः खिलानां शिवमस्तु वः वाक्षीत्येवावराकन्यापत्नीत्वे प्रतिगृह्यताम् १५

नां प्रजापतिरेव बंधुरतस्तज्जी

विकानाशो न कर्तव्य इति दृष्टान्तपंचकेनाह लोकानां बालानां मातापितरौ अज्ञानां ज्ञानदो बुध एव सद्भुत् १२ ईश्वराधिष्ठानत्वाच्च-
भूतदाहो न युक्त इत्याह अंतर्देहेष्विति वायुष्माभिः १३ आकाशादेहे समुत्पतितमाकस्मिकमित्यर्थः आत्मविचारेण नियच्छे-
त् १४ खिलानां शेषाणां वायुष्माकं च शिवमस्तु वृक्षरक्षणार्थं तदीयां कन्यां ददाति वाक्षी वक्षीः पालिता १५ ७ ७

आमं च्यसां त्वयित्वा आप्सरसीं अप्सरसः प्रम्लोचायाः सुताम् १६ १७ दुहितृवत्सल इति तस्य कन्यावंश एवेत्युक्तम् मम मत्तः १८
प्रजापतिर्दक्षः १९ अहं हितमसं वृद्धम् विंध्यस्य पादान् सन्निहितपर्वतान् २० २१ हंसगुल्फारव्येन स्तोत्रेण कस्य दक्षस्य २२ पराय-
सर्वोत्तमाय नमो दधेन मनं करोमि परत्वे हेतुः अवितथा अनुभूतिश्चिच्छक्तिर्यस्य अतो गुणत्रयाभासो जीवो निमित्तमाया च तयोर्ब-
धवे नियंत्रे एवमपि गुणेषु तत्त्वबुद्धिर्येषां तैर्जीवैरदृष्टधामस्वरूपं यस्य तत्र हेतुः निवृत्तमानं यस्मात् पाठांतरे निरस्तमानमवधिश्च
यस्मात् तर्हि कथं तस्य सिद्धिरत आह स्वयं भुवे स्वप्रकाशाय २३ अदृष्टधाम त्वं दर्शयन्नाह नेति पुरुषसर्वा जीवः अस्मिन् पुरे दे-

इत्यामं च्यवरा रोहं कन्यामाप्सरसीं नृप सोमो राजाय यौ दत्वा ते धर्मो पयो मिरे १६ तेभ्यस्तस्यां सम-
भवदक्षः प्राचेतसः किल यस्य प्रजा विसर्गेण लोका आपूरितास्त्रयः १७ यथा ससर्ज भूतानि दक्षो दु-
हितृवत्सलः रेतसामनसा चैव तन्ममावहितः शृणु १८ मे न से वा सृजतु पूर्व प्रजापतिरिमाः प्रजाः देवा
सुरमनुष्यादीन् नमस्थलजलौकसः १९ तेमहं हितमालोक्य प्रजासर्गं प्रजापतिः विंध्यपादानुपव-
ज्य सोऽचरद्दुष्करं तपः २० तत्राघमर्षणं नाम तीर्थं पापहरं परम् उपस्पृश्यानुसवनं तपसाऽतौषथन्दरि-
म् २१ अस्तौषीन्द्रं सगुल्फेन भगवतमधोक्षजम् तुभ्यं तदभिधास्यामि कस्या तु प्यद्यतो हरिः २२
प्रजापतिरुवाच नमः पराया वितथानुभूतये गुणत्रयाभासनिमित्तबधवे अदृष्टधाम्ने गुणा तत्त्वबु-
द्धिभिर्निवृत्तमाना यदधे स्वयं भुवे २३ नयस्ये सरव्यं पुरुषोऽवैति सरव्युः सर्वावसन्संवसतः पुरेऽस्मि-
न् गुणो यथा गुणिनो व्यक्तदृष्टस्तस्मै महेशाय नमस्करोमि २४ देहोऽसुवोऽक्षामनवो भूतमात्रा नात्मा
नमन्यं च विदुः परं यत् सर्वं पुमान्वेद गुणांश्च तज्ज्ञो न वेद सर्वज्ञमनंतमीडे २५ हेवसन्नपि अत्रैव संवसतः सरव्यु-

र्यस्य सरव्यकरणं प्रवर्तकादिकं नावैति न जानाति तस्मै कुतः व्यक्तदृष्टेः प्रपंचद्रष्टुः न हि द्रष्टा दृश्यो भवतीति प्रथमांतपाठे व्यक्ते प्रपंच-
च एव दृष्टिर्यस्य सः गुणो विषयो गुणिनो विषयिण इन्द्रियादेः सरव्यं प्रकाशकत्वं यथानवेति तद्वत् २४ ननु गुणो जडत्वान्न जानाति जी-
वस्तु चेतनः किमिति न जानाति अत आह देह इति देहश्चासवश्च प्राणा अक्षाणीन्द्रियाणि मनश्च अंतःकरणानि भूतानि च मात्रा-
श्च तन्मात्राणि आत्मानं स्वरूपं दृश्यमन्यमिन्द्रियवर्गतयोः परं देवतावर्गं च न विदुः पुमान् जीवस्तु सर्वमेतच्च यं वेद गुणांश्च तन्मूलभूता-
न्वेद तज्ज्ञोऽपि स न्यं सर्वज्ञं न वेद तमनंतमीडे स्तोमि २५

अदृष्टधामत्वमुक्त्वा स्वप्रकाशत्वमाह यदा मनस उपरामः समाधिर्न तु स पुनः विवलयः न च जायतस्वप्रयोरिव विक्षेपः तदा ह नामरूपे
रूप्येते येन तत्तया तस्य उपरामे हेतुः दृष्टं दर्शनं स्मृतिश्च तयोः संप्रमोषान्नाशात् तदायः केवलेन स्वरूपज्ञानेन प्रतीयते तस्मै हंसाय
शक्त्या यश्च शक्तश्च हं मनः सद्यप्रतीतिस्थानं यस्य तस्मै नमः २६ एवं भूतः केषां प्रतीयत इत्यपेक्षायामाह मनीषिण इति द्वाभ्याम् विवे
किनो यं निष्कर्षेति विविच्य ध्यायंति स निर्वाणस्वरवानुभूतिर्मम प्रसीदतामिति द्वयोरन्वयः एवं निष्कर्षेतां प्रतीयत इति भावः किमि
ति निष्कर्षेति स्वशक्तिभिर्गूढमप्रकाशमानम् कतिभिर्नवभिः पुनश्च त्रिवृद्धिः त्रिगुणाभिः सप्तविंशत्युपाधिभिर्गूढमष्टाविंशानिष्क
र्षेतीत्यर्थः यद्वा नवभिः प्रकृतिपुरुषमहदहंकारपञ्चतन्मात्ररूपाभिः त्रिवृद्धिः त्रिगुणात्मिकाभिः चकारात्योऽष्टविकाररूपाभि
श्च कथं भूतं निष्कर्षेति मनीषयाः तर्हि दिसनिवेशितं निश्चलीकृतम् पाञ्चदश्यं पञ्चदशसामिधेनीमंत्रैः प्रकाशयम् अलौकिकं बन्दि

यदोपरामो मनसो नामरूपरूपस्य दृष्टस्मृतिसंप्रमोषात् यद्विद्यते केवलयास्वसंस्थया हंसाय तस्मै
शक्त्यै नमः २६ मनीषिणोऽतर्हि दिसनिवेशिते स्वशक्तिभिर्नवभिश्च त्रिवृद्धिः बन्दि यया
दारुणि पाञ्चदश्यं मनीषयानिष्कर्षेति गूढम् २७ सर्वममाशेषविशेषमायानिषेधनिर्वाणस्वरवानु
भूतिः स सर्वनामा स च विश्वरूपः प्रसीदतामनिरुक्तात्मशक्तिः २८ यद्यनिरुक्तवचसा निरू
पितं धियाः क्षमिर्वा मनसा वोतयस्य मा भूत्स्वरूपगुणरूपवृद्धितसर्वगुणापायविसर्गलक्षणः २९

मिवाहंकारास्पदादात्मनोऽन्यपरमात्मानं निष्कर्षेतीत्यर्थः २७ अशेषविशेषाय स्यात्तस्यामायायाः निषेधेन निर्वाणस्वरवे अनुभूतिर्यस्य अम
सक्तनिषेधासंभवात् प्रसक्तिमाह स एव सर्वनामा स एव विश्वरूप इति तद्रूपत्वेऽपि वास्तवत्वाभावा निषेधः संभवतीत्याह अनिरुक्ता आ
त्मनि शक्तिर्माया यस्य सः २८ ननु यदि केवलयास्वसंस्थया प्रतीयते तर्हि सर्वनामत्वं विश्वरूपत्वं चानुपपन्नं वागाद्यगोचरत्वादित्याशंक्य स
र्वनामभिर्वाच्यं प्रत्यक्षादिदृश्यं च तस्य स्वरूपं वस्तुतो मा भूत्तथापि मायया घटत इति श्लोकत्रयेणोपपादयन् नमस्करोति यद्यदिति यद्यद्वच
सानिरुक्तमभिहितं धियानिरूपितं व्यवसितमक्षमिर्वा इंद्रियैर्निरूपितं गृहीतमुत अपि मनसाऽपि निरूपितं संकल्पितं यस्य स्वप्रकाशत्वं तस्य
तत्स्वरूपं मा भूत् स्वरूपत्वाभावे हेतुः ह्यस्यात्तद्गुणानामेवरूपम् पादांतरे गुणे वर्धितम् सतु गुणव्यतिरिक्तः यतो गुणानामपायविसर्गाभ्या
मल्लयोत्पत्तिभ्यां लक्ष्यत इति तथा चेतनाधिष्ठानं विना तयोरसंभवात् यदा यस्य स्वरूपं मा भून्नभवति तस्मै नम इति तृतीयेनान्वयः २९

तदेवंवस्तुतो गुणस्वरूपत्वाभावमंगीकृत्य अनिरुक्तात्मशक्तिरित्यनेन द्योतितं मायया सर्ववाच्यत्वेन विश्वरूपत्वमाह यस्मिन्नधिकारणे य
तोऽपादानात् येन करणेन यस्य संबंधि यस्मै संप्रदानाय यदीप्सिततमं यः कर्ता कुरुते स्वतंत्रः कार्यते चान्येन प्रयोज्य कर्त्ता तद्ब्रह्मेति प्रत्येकं सं
बंधः अत्र च सप्तभिर्यच्छब्दैः सप्तविभक्त्यर्थो दर्शिताः यथेति च क्रियाकारकसंबंधप्रकारवाचिनामव्ययानामर्थः कुरुते कार्यते चेति स्वा
र्थपरार्थक्रियाऽन्वयश्च सर्वेषां दर्शितः च शब्देन भावकर्मादिविहितप्रत्ययार्थाः संगृहीताः तद्ब्रह्मेवेति कुतस्तत्राह तद्धेतुस्तेषां कारणम् तत्कु
तः सर्वेभ्यः प्राक्सिद्धम् ननु ब्रह्मादयस्तद्धेतवः श्रूयंते अवरेच दृश्यंते तत्कथं ब्रह्मेव तद्धेतुस्तत्राह परेषामवरेषां च हेतूनां परमं कारणम् ननु स
र्वकारणत्वे तस्य किं नाम सहकारि भवेत् तदानीमन्यस्याभावात् सत्यं निरपेक्षमेव तत्कारणमित्याह अनन्यत्वं विजातीयशून्यम् एकं सजा
तीयशून्यं च तस्मै नम इत्युत्तरेणान्वयः ३० नन्वेवं चेद्विश्वस्य हेतुस्तर्हि न कदाचिदनीदृशं जगदिति वदंतो मीमांसकाः कुतोऽत्रैविवदंते तैश्चा

यस्मिन्यतो येन च यस्य यस्मै यद्यो यथा कुरुते कार्यते च परावरेषां परमं प्राक्सिद्धं तद्ब्रह्म तद्धेतुरनन्यदे
कम् ३० यच्छक्तयो वदतां वादिनां वै विवादसंवादमुबोभवंति कुर्वंति चेषां मुहुरात्ममोहं तस्मै नमोऽनं
तगुणाय भूम्ने ३१ अस्तीति नास्तीति च वस्तुनिष्ठयोरेकस्य योर्भिन्नविरुद्धधर्मयोः अवेक्षितं किंचन
योगसारव्ययोः समं परं त्वनुकूलं ब्रह्म तत् ३२

न्येस्वभाववादिनः संवदंते ते च ते च तत्त्वविद्भिर्बोधिता अपि कुतः पुनः पुनर्मु-

त्वंतितत्राह यस्य मायाविद्यायाः शक्तयो विवादस्य क्वचित्संवादस्य भुवः स्थानानि भवंति तस्मै नमः ३१ ननु किंतद्ब्रह्म यस्य शक्तयो वि
वादादिमुबोभवंति तत्राह अस्तीति योगउपासनाशास्त्रम् तत्र हि विराटरूपेणोपासनायां पातालपादादिकमस्तीत्युपास्यत्वेन विधी
यते नास्तीति सारव्यं ज्ञानशास्त्रम् तत्र त्वपाणिपादः अचक्षुरश्रोत्रमिति च पादादिनास्तीति निषिध्यते तयोर्योगसारव्ययोर्यत्किं
चित्सममनुवर्तमानमवेक्षितं प्रतीतं तद्ब्रह्म तद्ब्रह्म विवादास्पदं ब्रह्मेत्यर्थः विवादं स्फुटयति भिन्नौ अस्ति नास्तीत्येवं भूतौ विरुद्धौ धर्मौ
ययोः तयोर्भिन्नविषयत्वेऽपि विरोधो न स्यादित्येकस्य योरित्युक्तमेकविषययोः कुतः वस्तुनिष्ठयोः पादादिविधिप्रतिषेधयोरेकव-
स्तुनिष्ठत्वात् समत्वे हेतुः परमं हियतः विधिप्रतिषेधयोरविषयस्तयोः पादादिविषयत्वात् तथा तर्हि अविषयस्य सद्भावे किं प्रमाणं त
दाह अनुकूलमधिष्ठानं विना पादादिकल्पनायोगात् अवधिं विना तन्निषेधायोगाच्च तयोरुपपादकत्वेन सिद्धमित्यर्थः तस्मै नम इति पूर्व-

ननुदासीनस्यसमस्यनमस्कारेकोलाभस्तत्राह यदिति पादमूलंभजतामनुग्रहार्थं प्राकृतनामरूपरहितोऽपि जन्मभिरवतारैर्विशदो
 र्जितसत्त्वानिरूपाणि कर्मभिर्नामानि च यो भजे तत्कृतः भगवान् चित्तेश्वर्यः समत्वं प्रसीदतु ३३ ननुत्वादशाः सकामागणेशादीन् प्रार्थयं
 ते त्वं तु तान् विहाय किमिति भगवंतमेव प्रार्थयसेतत्राह प्राह तैरर्वाचीर्नैर्ज्ञानपथैरुपासनामार्गैर्यथाशयंतत्तद्दासनाऽनुसारेण यो देहगतो
 ऽतयोमीतत्तद्देवतारूपेण विविधो भाति यथा वायुः पार्थिवं चंपकादिगंधमेदमाश्रित्य नानागंधवान् विभातिरेणुगुणधूसरत्वादिक-
 माश्रित्य नानारूपवान् प्रतीयते तद्वत्तस्यैव तत्तद्देवतारूपेण फलदातृत्वात् स ईश्वर एव मम मनोरथं सत्यं करोतु किमंतर्गतं बहो भिर्देवताऽतरे

योऽनुग्रहार्थं भजतां पादमूलमनामरूपो भगवाननंतः नामानिरूपाणि च जन्मकर्मभिर्भजे समत्वं परमः प्र-
 सीदतु ३३ यः प्राकृतैर्ज्ञानपथैर्जनानां यथाशयं देहगतो विभाति यथानिलः पार्थिवमाश्रितो गुणं स ई-
 श्वरो मे कुरु तान् मनोरथम् ३४ श्रीशुक उवाच इति स्तुतः संस्तुवतः सतस्मिन्नघमर्षणं
 आविरासीत् कुरु श्रेष्ठ भगवान् भक्तवत्सलः ३५ कृतपादः स्रपणोऽस्य लंबाष्टमहाभुजः चक्रशरवासि-
 चर्मधनुः पाशगदाधरः ३६ पीतवासा घनश्यामः प्रसन्नवदनोऽक्षणः वनमाला निर्वीतांगोलसच्छ्रीव-
 त्सकोस्तमः ३७ महाकिरीटकटकः स्फुरन्मकरकुंडलः कान्त्यंगुलीयवलयनूपुरांगदभूषितः ३८
 वैलोक्यमोहनं रूपं विभ्रच्चिभुवनेश्वरः वृत्तानारदनं दाद्यैः पार्षदैः सरयूयपैः ३९ स्तूयमानोऽनुगा-
 यद्भिः सिद्धगंधर्वचारणैः रूपंतन्महदाश्चर्यं विचक्ष्यागतसाध्वसः ४०

रित्यर्थः तदुक्तं गीतासु यो यो यां यांतनुं

भक्तः श्रद्धयाऽर्चितुमिच्छति तस्य तस्याचलां श्रद्धां तामेव विदधाम्यहम् सतया श्रद्धया युक्तस्तस्या राधनमीहते लभते च ततः का-
 मानमयेव विहितान् हितानिति ये यथामां प्रपद्यंते तांस्तथैव भजाम्यहमिति चेति ३४ संस्तुवतो दक्षस्य भगवान् प्रत्यक्षोऽभूत् ३५
 तं वर्णयति सार्धैश्चतुर्भिः स्रपणस्यांसे स्केधे कृतोपादोयेन लंबा अष्टौ महांतो भुजा यस्य चक्राद्यशुधधरः ३६ प्रसन्नवदनोऽक्ष-
 णो यस्य वनमाला निर्वीतं कंठादिपादांतं व्याप्तमंगं यस्य लसंतो श्रीवत्सकोस्तमो यस्य ३७ महांति किरीटकटकानियस्य स्फुरन्ती मक-
 रकुंडले यस्य कान्त्यादिभिर्विभूषितः वलयमचपादभूषणं द्रष्टव्यं कटकस्योक्तत्वात् ३८ वैलोक्यमोहनं श्रीपुरुषोत्तमारव्यम् सरयूयपैर्लोक-

४१ आपूरितानिमनोद्वाराणि इंद्रियाणि तेर्यथा ह्येन्द्रियो न घोनिर्झरैरापूर्यते तथा महानंदपूर्णत्वेनावृत्तिकत्वाद्वागादीनां न किंचिद्वक्तुं श-
क्तोऽभूदित्यर्थः यद्यसौ नावोचत् तथाऽपि चित्तज्ञ इदं वक्ष्यमाणमाह ४२ भावं भक्तिं गतः प्राप्तः ४३ यत्पुनस्तत्तपः अस्य विश्वस्य उहं-
हणं वदिकरमतस्तेऽहं प्रीतः मत्तपसो लोकसमृद्धयर्थं त्वेव त्वत्प्रीतिः किं कारणं तत्राह ममेति भूतानां विभूतयः समृद्धयो भूयास्तु रितिय-
त् एष एव मम कामः अतो मत्कामपूरणादेवाहं प्रीतोऽस्मीत्यर्थः ४४ भूतिविस्तारप्रयत्नश्च तवोचित एवेत्याह ब्रह्मेति भवंतः प्रजाप-
तयः भूतेरुद्भवस्य हेतवः ४५ विश्ववृद्धयर्थेन त्वत्तपसाऽहं प्रीत इत्युक्तं तदेव तपः स्तुवनं प्रसंगादन्यान्यपि लोकवृद्धिकराणि विद्यादी-

नमामदं डवद्भूमौ प्रहृष्टात्मा प्रजापतिः न किंचनोच्चारयितुमशक्तीव यामुदा ४१ आपूरितमनोद्वा-
रैर्ह्येन्द्रियो न घोनिर्झरैः तंतथाऽवनतं भक्तं प्रजाकामं प्रजापतिम् चित्तज्ञः सर्वभूतानामिदमोहजनादनः
४२ श्रीभगवानुवाच प्राचेतसमूहाभागसंसिद्धस्तपसा भवान् यच्छुद्धयामत्परयामयि
भावं परंगतः ४३ प्रीतोऽहं ते प्रजानाथ यत्तत्तस्योहं हणं तपः ममैष कामो भूतानां यद्भूयास्तु विभूतयः
४४ ब्रह्माभवो भवंतश्च मनवो विबुधेश्वराः विभूतयो मम ह्येता भूतानां भूतिहेतवः ४५ तपो मे हृदयं ब्र-
ह्म नूतनु विद्या क्रिया कृतिः अंगानि क्रतवो जाता धर्म आत्मा सवः सुराः ४६ अहमेवा समेवाग्नेनान्य-
त्किंचांतरबहिः संज्ञानमात्रमव्यक्तं प्रसक्तमिव विश्वतः ४७ मय्यनंतगुणोऽनंतगुणतो गुणविग्रहः य-
दासीत्तत एवाधः स्वयंभूः समभूदजः ४८

निस्तौति तपो यमनियमादिसहितं ध्यानं मे हृदयम् विद्यासांगमं च जपः
साध्यानंतनोतीति तनुर्देहः क्रियाध्यानादिविषयः पुंव्यापारोभावनाशब्दवान्व्यस्तेन हि ध्यानादिकमाक्रियत इत्याकृतिः जाताः स्त-
निष्पन्नाः क्रतवो गानि शिरोवा एतद्यत्प्रवर्ग्यः ग्रीवा उपसदश्चक्षुषी आज्यभागा वित्यादि श्रुतेः धर्मः कत्वाद्यपूर्वः आत्मा मनः ह-
दयाश्रयत्वात् सुरायज्ञभुजस्त एव असवः प्राणाः संतर्पणीयत्वात् ४६ तपसः संतानवृद्धिहेतुत्वं दर्शयितुं द्वितीयतृतीयोक्तमिति हा-
समाह चतुर्भिः अहमेवेति वस्त्वंतरव्यावृत्तिः आसमेवेति क्रियांतरव्यावृत्तिः आंतरंग्याहं कंबहिर्याहं सज्ञानमात्रं चैतन्यमात्रम् अव्य-
क्तमिन्द्रियवृत्तिभिरनभिव्यक्तम् अतएव प्रसक्तमिव विश्वतः सर्वत्र ४७ गुणतो मायातः गुणमयो विग्रहो ब्रह्मांडम् ततः तदैव अजः अयोनिजः ४८

रिवलमसमर्थमिव ४९ मेमयातपतपेत्यभिहितः सन् येन तपसा ५० संततिवह्युपायमाह एषेति अंगदेदक्ष पंचजनारव्यस्य प्रजापतेः
 ५१ मिथुनस्य वायव्ययोरतिः स एव धर्मो यस्य सत्वम् तथा भूतायां तस्याम् ५२ मायया निमित्तभूतयास्त्रिया सह मिथुनीभूय भविष्यं-
 तिपुत्रादिरूपेणोत्पत्स्यन्ते ५३ ५४ इति पञ्चटीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४ पंचमेनारदेनायवाचः कूटेस्तनाशितान् स्रुताना
 कर्ण्यदक्षोऽमुं शशापेति निरूप्यते १ १ अथ गंधर्मशीला एकाचारस्वभावाः २ तत्र प्रतीच्यां दिशि सिंधोर्नद्याः समुद्रस्य च यत्र संगमः

सर्वेयदामहादेवो मम वीर्योपबृंहितः मेनेरिवलमिवात्मानमुद्यतः सर्गकर्मणि ४९ अथ मेऽभिहितो देव
 स्तपोतप्यतदारुणम् नवविश्वसृजोयुष्मानूयेनादावसृजो द्विभुः ५० एषा पंचजनस्यांगदुहिता विप्रजा
 पतेः असिर्क्रानामपत्नी त्वेप्रजेश प्रतिगृह्यताम् ५१ मिथुनव्यवायुधर्मस्त्वंप्रजासर्गमिमं पुनः मिथुन-
 व्यवायुधर्मिण्यां भूरिशोभा वयिष्यसि ५२ त्वत्तोऽधस्तात्प्रजाः सर्वामिथुनीभूय मायया मेदीयया भवि-
 ष्यति हरिष्यति च मे बलिम् ५३ श्रीशुक उवाच इत्युक्त्वा मिपतस्तस्य भृगवानविश्वभावनः
 स्वप्नोपलब्धाय देवतत्रैवातदेधे हरिः ५४ इति श्रीभागवत महापुराणेषष्ठस्कधे चतुर्थोऽध्यायः ४
 श्रीशुक उवाच तस्यां स पांचजन्यां वै विष्णुमायोपबृंहितः हेयं श्वसंज्ञानूयुतपुत्रानजनयद्विभुः १
 अथ कृधर्मशीलास्ते सर्वे दाक्षायणानृप पित्रा प्रोक्ताः प्रजासर्गप्रतीची प्रययुर्दिशम् २ तत्र नारायणस
 रस्तीर्यो सिंधुसमुद्रयोः संगमो यत्र स्रमहन्मुनिसिन्धुनिषेवितम् ३ तदुपस्पर्शनादेव विनिर्धूतमलाश-
 याः धर्मपारमहंस्यचप्रोत्पन्नमतयोऽप्युत ४ तेषिरेत एवोग्रपित्रोर्देशेन यंत्रिताः प्रजाविहं ह्येयत्तान्
 देवर्षिस्तान् ददर्श ह ५ उवाच चाथ हर्यश्वाः कथं स्रक्ष्यथ वै प्रजाः अदृष्ट्वा तं भुवो यूयं बालिशो बतपालकाः ६

तत्र स्येनारायणसरोनामतीर्थप्रययुरित्यन्वयः स्रमहत् अतिविस्तीर्णम् ३ विनिर्धूतो मलो रागादिर्यस्मात्स आशयो येषाम् ४ तान् शब्दस-
 त्वानपि पित्रोर्देशाज्जडयेन प्रजाविहं ह्येयत्तानुधुक्तान् ददर्श ५ अहो मोक्षमार्गाधिकारिणः संत्येते प्रवृत्तिनिष्ठेः कर्मभिर्न रंयेरन्नितिक्रपया
 तान्निगूढार्थैर्वाक्यैरुपदिशति स्म तदाह उवाचेति चतुर्भिः पालकाः संतोऽपि बालिशा अज्ञाः यूयं कथं प्रजाः स्रक्ष्यथ बालका इति पाठे बालि-

शत्वे हेतुः ६

एकएवपुरुषोयस्मिन् तद्वाष्टमदस्वेत्यनुपंगः बलित्वेत्यादिद्वितीयांतानामविज्ञायकयंसर्गकरिष्ययेतितृतीयेनान्वयः ७ पंचपंचानांपंचविंशतेरद्भुतगृहम् क्षौरपव्यंक्षुरैः पविभिः वज्रैश्च निर्मितमिवातीक्ष्णं हटं चेत्यर्थः स्वयं स्वतंत्रं मिश्रमणस्वभावम् ८ विपश्चि तः सर्वज्ञस्य स्वपितुरादेशमात्मनोऽरूपमविद्वांसोऽजानंतः पूर्वोक्तं चैकपुरुषं राष्ट्रमित्याद्यविज्ञाय अहो कयंसर्गकरिष्ययेत्यन्वयः ९ वाचः कूटं परोक्षवादेनार्थोत्तरमिव प्रतीयमानं वचनम् औत्पत्तिकी सहजामनीषा विचारशक्तिर्यस्यास्तया धिया स्वयमेव विममृशः विचारितवंतः १० नारदोक्तदशवाक्यानां तैर्विमृश्य निणीतानर्थानाह दशभिः अहं स्वातंत्र्यमुवदत्यत्र भूशब्दार्थमाह भूरिति क्षेत्रं तच्चात्र जीवसंज्ञं लिंगशरीरं यत् निजबंधनमात्मनो बंधकारणं जन्महेतुः अंतः शब्दार्थमाह तस्य जीवसंज्ञितस्य लिंगशरीरस्य निर्वाणं नाशमदृष्ट्वा-

तथैकपुरुषं राष्ट्रं बिलं चादृष्टं निर्गमम् बहुरूपांस्त्रियं चापि पुमांसं पुंश्चलीपतिम् ७ नदीमुभयतोवाहां पंचपंचाद्भुतगृहम् कचिद्धसंचिक्रकथं क्षौरपव्यं स्वयं भ्रामि ८ कथं स्वपितुरादेशमविद्वांसो विपश्चि तः अनुरूपमविज्ञाय अहो सर्गकरिष्यथ ९ श्रीशुक उवाच तन्निशम्याय हयश्रवा औत्पत्ति कमनीषया वाचः कूटं देवर्षेः स्वयं विममृशार्धिया १० भूः क्षेत्रजीवसंज्ञं यदनादि निजबंधनम् अहं स्वातस्य निर्वाणं किमसत्कर्मभिर्भवेत् ११ एकएवेश्वरस्तुर्यो भगवान् स्वाश्रयः परः तमदृष्ट्वा भव पुंसः किमसत्कर्मभिर्भवेत् १२ पुमान् नैवेति यद्गत्वा बिलस्वर्गं गतो यथा प्रत्यग्धामाऽविदद्ब्रह्म किमसत्कर्मभिर्भवेत् १३ नानारूपात्मनो बुद्धिः स्वैरिणीव गुणान्विता तन्निष्ठा भगवतस्येह किमसत्कर्मभिर्भवेत् १४

असद्भिर्मोक्षानुपयोगिभिः कर्मभिः किं भवेन्न किमपि ११ एकपुरुषमित्यस्यार्थमाह एकएवेति तुर्यः सर्वसाक्षी स्वाश्रयः स्वाधारः अभवन्नित्यमुक्तम् असद्भिरीश्वरासर्गापितैः कर्मभिः १२ बिलं चादृष्टं निर्गममित्यस्यार्थमाह पुमान् यद्गत्वा प्राप्य बिलस्वर्गं पातालं गत इव नैवेति नावर्तते तत् प्रत्यग्धामज्योतिरूपं ब्रह्म अविदः अविदुषः असद्भिर्नश्वरस्वर्गादिसाधनैः कर्मभिः १३ बहुरूपांस्त्रियमित्यस्यार्थमाह नानारूपेति स्वैरिणी पुंश्चलीव विमोहकैः रज आदिगुणैरन्विता तन्निष्ठा तस्या अवसानं विवेकमगतस्य अप्राप्तस्य असद्भि रशांतैः १४

पुमांसं पुंस्त्वलीपतिमित्यस्यार्थमाह तस्याः संगेन श्रंशितं मे श्वर्यं स्वातंत्र्यं यस्य कुत्सिताभार्यायस्य तद्वत् तस्यागतीः सरवदुःखलक्षणाः संसरंतं गच्छंतं जीवमबुधस्य अजानतः असद्भिर्बुद्ध्या विवेकप्राप्तैः १५ नदीमुभयतो वाहामित्यस्यार्थमाह सूक्ष्मप्ययौ करोतीत्युभयतः प्रवाहो दर्शितः वेलाकूलं प्रवाहपतितानां निर्गमस्थानं तपोविद्यादितस्यांते समीपे वेगितां निर्गमप्रतिबंधाय कोधाहं कारादिभिः कृतवेगाम् मत्तस्य तद्देगेन विवशस्य अतएव तां तथाभूतामविज्ञस्य अविचारयत असद्भिर्मोयिकैः यद्वा वेलाकूलं समुद्रस्य व्यवहारस्थानं तस्य समीपे समुद्ररुद्धिद्वा साभ्यां यथा उभयतोऽतर्वहिः कृतवेगानदीभवति एवं समुद्रतुल्यस्य आत्मना च व्यवहारस्थाने देहे जन्ममरणादिभिः कृतवेगामित्यर्थः वेगिनीमिति पाठे वेगवतीम् १६ पंचपंचेत्यस्यार्थमाह पंचविंशतितत्त्वानां पु-

तत्संगं श्रंशितैश्वर्यं संसरंतं कुभार्यवत् तद्गतीरबुधस्येह किमसत्कर्मभिर्भवेत् १५ सूक्ष्मप्ययकरीमायां वेलाकूलात् वेगिताम् मत्तस्येतामविज्ञस्य किमसत्कर्मभिर्भवेत् १६ पंचविंशतितत्त्वानां पुरुषोऽद्भुतदर्पणम् अध्यात्ममबुधस्येह किमसत्कर्मभिर्भवेत् १७ ऐश्वरशास्त्रमुत्सृज्य बंधमोक्षानुदर्शनम् विविक्तपदमज्ञाय किमसत्कर्मभिर्भवेत् १८ कालचक्रमिस्तीक्ष्णं सर्वनिष्कर्षयज्जगत् स्वतंत्रमबुधस्येह किमसत्कर्मभिर्भवेत् १९ शास्त्रस्य पितुरादेशायानवदनिवर्तकम् कथं तदनु रूपाय गुणविश्रंभ्युपक्रमेत् २०

रूपोऽतर्कामी अद्भुतदर्पणमाश्चर्यरूप आश्चर्यः अध्यात्मकार्यकारणसंघातापिघातारंतमबुधस्य असद्भिः मिथ्या स्वातंत्र्यकृतेः १७ कचिदं समित्यस्यार्थमाह ऐश्वरमीश्वरप्रतिपादकम् विविक्तं पदं त्रिज्जडरूपं वस्तु येनेति हंसपदव्याख्यानम् बंधमोक्षावनुदर्शयतीति तथा अनेन चित्राः कथायस्येति व्याख्यातम् तदुत्सृज्य अनभ्यस्य अज्ञाय अविदुषः असद्भिर्बहिर्मुखैः १८ क्षीरपयमित्यस्यार्थमाह कालचक्रमिति भ्रमिभ्रमणात्मकम् तीक्ष्णमिति निष्कर्षयदिति च क्षीरपयपदं व्याख्यातम् तदबुधस्य अतएव फलस्य नित्यबुद्ध्या काम्यकर्मानुष्ठाने वेगुण्यबाहुल्यादसद्भिः १९ स्वपितुरादेशमित्यस्यार्थमाह शास्त्रस्य स्वपितुर्द्वितीयजन्महेतोः तदनु रूपाय निवृत्त्यनु रूपाय निवर्तकमादेशायानवदसक्यं गुणविश्रंभ्युपक्रमेत् २०

किमु कर्मभिः इति वाचः कूटसंग्रहश्लोकः २०

इतिव्यवसिताः एवंनिश्चितवन्तः एकचेतसः ऐकमत्ययुक्ताः तंनारदंप्रदक्षिणीकृत्यअपुनरावृत्तिमार्गेप्रययुः २१ निर्भातः साक्षात्कृतोयो
हृषीकेशस्तस्यपादांबुजेअनुचरत्अन्वचरदित्यर्थः २२ नाशमदर्शनंस्वधर्मभ्रंशंवा शीलेनशालंतेशोभंतइतितयातेषाम् कोदक्षः
संप्रजस्त्वंसत्पुत्रवत्त्वम् शक्रांशोकानांस्थानम् २३ अजेनब्रह्मणासहस्रशः सहस्रसंख्यान् २४ २५ परमंब्रह्मप्रणवंवक्ष्यमाणमं

इतिव्यवसिताराजन्हूर्यश्वाएकचेतसः प्रययुस्तंपरिक्रम्यपंथानमनिवर्तनम् २१ स्वरब्रह्मणिनि
भातहृषीकेशपदांबुजे अरवडचित्तमावेश्यलोकाननुचरन्मुनिः २२ नाशनिशम्यपुत्राणानारदा-
च्छीलशालिनाम् अन्वतप्यतकःशोचन्संप्रजस्त्वशक्रांपदम् २३ सभूयःपांचजन्यायामजेनपरि
सांत्वितः पुत्रानजनयदक्षःसबलाश्वान्सहस्रशः २४ तैःपिपित्रोसमादिष्टैःप्रजासर्गेधृतवताः नारा-
यणसरोजगुर्यत्रसिन्धुःस्वपूर्वजाः २५ तदुपस्पर्शनादेवविनिर्धूतमलाशयाः जपंतोब्रह्मपरमंतेपुस्त
त्रमहत्तपः २६ अब्रह्माःकतिचिन्मासान्कतिचिद्वायुमोजनाः आराधयन्मंत्रमिममभ्यस्यतइडस्प
तिम् २७ ओनमोनारायणायपुरुषायमहात्मने विश्रद्धसत्वाधिष्ठायमहाहंसायधीमहि २८ इ
तितानपिराजेंद्रप्रतिसर्गधियोमुनिः उपेत्यनारदःप्राहवाचःकूटानिपूर्ववत् २९ दाक्षायणाःसंश्रुणु
तगदतोनिगमंमम अन्विच्छतानुपदवीभ्रातृणांभ्रातृवत्सलाः ३० भ्रातृणांप्रायणंभ्रातायोःनुतिष्ठ
तिधर्मवित् सपुण्यबंधुःपुरुषोमरुद्भिःसहमोदते ३१ एतावदुक्ताप्रययोनारदोऽमोघदर्शनः
तैःपिचान्वगमन्मार्गंभ्रातृणामेवमारिष ३२

चंवा २६ इडस्पतिंवाचंमंत्राणांपतिंविष्णुमाराधयामासुः २७
विश्रद्धसत्वाश्रयायपरमहंसायनमोधीमहि २८ प्रतिसर्गेधीर्येषांतान्वाचःकूटानिअदृष्ट्वाऽतंभुवइत्यादीनिपूर्वोक्तानिप्राह २९
हेदाक्षायणाःसंश्रुणुतेत्यादिपुनरन्यदपिप्राह निगममुपदेशम् अन्विच्छतअवलोकयत ३० प्रायणंप्रकृष्टमयनम् पुण्यमेव
बंधुर्यस्य मरुद्भिर्भ्रातृवत्सलैर्देवैः ३१ अमोघदर्शनंयस्यहेमारिषआर्य ३२

सर्धाचीनंसमीचीनंप्रतीचीनंप्रत्यगृह्णितिलभ्यम् अनुपथंअनुगुणंपंथानम् पश्चिमायामिनीर्गतात्रयइव ३३ ३४ पुत्राणांभारमहं-
 स्यनिष्ठासुपश्रुत्यदक्षोःपिप्रायशोविरक्तःस्यादितितदनुग्रहायैदेवर्षिस्तत्पार्श्वगतस्तदातमुपलभ्यदक्षआह ३५ साधोरिवलिंगंवेद्यो
 यस्यतेनत्वयानोऽस्मदीयानामर्भकाणामसाधु अकारिकृतम् तदेवाह साधूनांस्वधर्मप्रवृत्तानांभिक्षायांमार्गः सप्रदर्शितः ३६ ननुसं-
 न्यासिनोमार्गः साधुरेवमोक्षहेतुत्वात्सत्यंक्रणत्रयापाकरणंविनातुमहाननर्थएवेत्याह ऋणैरिति जायमानोवैभवाणांस्त्रिभिर्ऋणैर्ऋ-
 णवान् जायतेब्रह्मचर्येणऋषिभ्योयज्ञेनदेवेभ्यः प्रजयापितृभ्यः एषवा अनृणोयः पुत्रायज्वाब्रह्मचारीवासीदितिश्रुतेः ऋणैरमुक्ता-

सर्धाचीनंप्रतीचीनंपरस्यानुपथंगताः नाद्यापितेनिवर्ततेपश्चिमायामिनीरिव ३३ एतस्मिन्काल-
 उत्पातान्बहून्पश्यन्प्रजापतिः पूर्ववन्नारदकृतपुत्रनाशमुपाशृणोत् ३४ चुक्रोधनारदायासौपुत्र-
 शोकविमूर्छितः देवर्षिमुपलभ्याहरोषाद्विस्फुरिताधरः ३५ दक्षउवाच अहाअसा-
 धासाधूनांसाधुलिंगेननस्त्वया असाध्वकायैर्भकाणांभिक्षामार्गः प्रदर्शितः ३६ ऋणैस्त्रिभिरमुक्ता-
 नाममीमांसितैर्कर्मणाम् विघातःश्रेयसःपापलोकयोरुभयोः कृतः ३७ एवमेवनिर्नुकोशोबालानांम-
 तिभ्रन्दुरः पार्थदुमध्येचरसियशोहानिरपचपः ३८ ननुभागवतानित्यंभूतानुग्रहकातराः ऋतत्वासां
 हृदयैर्वैवरंकरमंवरिणाम् ३९

नाम् नमीमांसितानिविचारितानिकर्माणिर्णयैः तेषांतावदणविमोकोनास्ति तदुत्तरकाल-
 भावित्वाच्चपुत्रोत्पादनयज्ञानुष्ठानयोरभावेनपितृदेवर्षिऋणात्विमुक्तिश्चनास्ति अतः हेपापविषयभोगत्यागात्इहलोकेश्रेयसो
 विघातःकृतः मोक्षानधिकारित्वाच्चपरलोकेऽपिश्रेयसोविघातःकृतइत्यर्थः तथाचमनुः ऋणानिर्त्राण्यपाकृत्यमनोमोक्षनिवे-
 शयेत् अनपाकृत्यमोक्षंतुसेवमानोवजत्यधइति ३७ बालानांमतिंपुत्रादिविषयांभिनत्तीतितथा एवंनिर्नुकोशोनिर्घणः हरेर्य-
 शोनाशकः सन्तन्यार्पदानांमध्येकयंचरसि ३८ निर्लज्जत्वमेवाह नन्विति त्वामृतेभागवताः सर्वेभूतानुग्रहपरवशाः त्वंतुभू-
 तविप्रियंकुर्वन्कयंनलज्जसादितिभावः ३९

७१

७२

७३

७४

७५

७६

ननु वैराग्यादुपशमः उपशमाच्च भूतस्नेहपाशच्छेदनं भवति न च विरक्तस्य चरणत्रयापाकरणमावश्यकम् यदहरेव विरज्येत तदहरेव प्रव-
जेत् यदि वेतरथा ब्रह्मचर्यादेव प्रवर्जं दित्यादि श्रुतेः अतो वैराग्योपदेशेन तेषां मयाऽनुग्रह एव कृत इति चेत्तत्राह नेति यद्यपि त्वमेव म-
न्यसे तथाऽपि मृषा केवलिनान्नानं विनाऽवधूतवेषेण त्वया इत्थं मतिचालने कृतेऽपि पुंसां विरागो नैव स्यात् न च विरागं विनोपशमः न च
तेन विना स्नेहपाशनिवृत्तनमित्यर्थः ४० इत्थं विरागो न स्यादित्यत्र हेतुमाह नानुभूय अननुभूय विषयाणां तीक्ष्णतां दुःस्वहेतुत्वं न जा-
नाति तस्माद्विषयानुभवेन तीक्ष्णत्वज्ञानात् ४१ अतस्त्वयाऽस्माकमप्रियमेव कृतं तथाऽपि वयं न कुर्म इत्याह यदिति कर्मसंधा-
नां कर्ममर्यादानाम् कर्तुमंधानामिति पाठे विप्रियं कर्तुमजानतामित्यर्थः दुःसहं यत्वं कृतवानसितन्मार्पितं सोढुम् ४२ तथाऽपि तवा

नेत्यं पुंसां विरागः स्यात्त्वया केवलिनानामृषा मन्यसे यद्युपशमं स्नेहपाशनिवृत्तनम् ४० नानुभूय न जा-
नाति पुमान् विषयतीक्ष्णताम् निर्विद्येत स्वयं तस्मान्न तथा भिन्ने धीः परैः ४१ येन स्वकर्मसंधानां
साधूनां गृहमेधिनाम् कृतवानसि दुर्मर्षं विप्रियं तव मार्पितम् ४२ तंतु कृतनयन्नस्त्वमभद्रमचरः पु-
नः तस्माच्छोकं भूतमूढनभवेद्भूमतः पदम् ४३ श्रीशुक उवाच प्रतिजग्राह तद्वाटं नारदः सा-
धुसंमतः एतावान्साधुवाटो हितितिक्षेतेश्वरः स्वयम् ४४ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठ-
स्कंधे दक्षनारदशापः पंचमोऽध्यायः ५ श्रीशुक उवाच ततः प्राचेतसोऽसि म्र्याम-
नुनीतः स्वयं भुवा षष्टिसंजनयामास दुहितुः पितृवत्सलाः १ दशधर्मोयकायै दोहं षट्त्रिणव-
दत्तवान् भूतांगिरः कृशाश्वेभ्यो द्वे द्वे ताक्ष्याय चोपराः २

भद्रं भविष्यत्येवेत्याह तंतु कृतनयन्नसंतानच्छेदक यद्यस्मात् अभद्रं पुत्राणां स्थानभ्रंशम् आचरः तत्तस्मात्तव लोकेषु भूमतः पदं स्या-
न्न न भवोदिति मृदुच्छलेन शापः ४३ वाटं तथेति स्वीकृतवान् ईश्वरोऽपि प्रतिशतुं समर्थोऽपि तितिक्षेत सहेतेति यत् एतावानेव ४४
इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे टीकायां पंचमोऽध्यायः ५ षष्ठदक्षेण सृष्ट्यां कन्याषष्ठ्यां प्रकीर्तिताः पृथक् वं-
शायतो जातो विश्वरूपोदितः सतात् १ नारदात् पुत्राणां नाशमाशंकमानो दुहितृजनयामास १ कायकश्च पायद्विषट्कृद्गुणाः ष-
ट्कृद्दशया सताः त्रयोदशेत्यर्थः इंदोः सोमाय त्रिणवसप्तविंशतिम् ताक्ष्याय नामांतरं प्रासायकश्च पायैव अपराः अवशिष्टाश्च तस्रः २

सापत्यानामपत्यसहितानाम् मेमत्तः शृणु प्रसूतिप्रसवेः पुत्रपौत्रादिभिः ३ ४ ततोदेवकृष्णमात् ५ यतः कीकटात् भुवोदुर्गाणि
दुर्गाभिमानिनोदेवाः जामेयः जाम्याः पुत्रः स्वर्गः ततः स्वर्गात् नन्दिः पुत्रोऽभवदिति ६ तत्सूतः साध्यानां सूतः ७ ८ ९ वसोर्विश-
स्यभूयस्त्वादन्ते निर्देशः मेमत्तः १० अभिमतिर्नामपत्नी तस्याहर्षादयः पुत्राः ११ सहस्र आयुश्च पुरोजवश्च पुत्राः पुरः पुराणि १२

नामधेयान्यमूषां त्वं सापत्यानां च मे शृणु यासां प्रसूतिप्रसवे लोका आपूरितास्त्रयः ३ भानुर्लंबा क
कुब्जाभिर्विश्वसाध्यामरुत्वती वसुमहता संकल्पाधर्मपत्यः सूताच्छ्रेण ४ भानोस्तदेवकृष्णम-
इंद्रसेनस्ततानृप विद्यात आसीद्धवायास्ततश्चस्तनयित्ववः ५ ककुभेः संकटस्तस्य कीटकस्तन
यायतः भुवोदुर्गाणि जामेयः स्वर्गो नन्दिस्ततोऽभवत् ६ विश्वेदेवास्तु विश्वाया अपजास्तान्यचक्षु
ते साध्यो गणस्तु साध्याया अर्थसिद्धिस्तु तत्सूतः ७ मरुत्वाश्च जयतश्च मरुत्वत्यां वभूवतुः जय
तो वास्तु देवांश उपेद्र इति यं विदुः ८ मोहर्तिका देवगणामुहतायाश्च जज्ञिरे ये वै फलप्रयच्छंति भूता-
नां स्वस्वकालजम् ९ संकल्पायाश्च संकल्पः कामः संकल्पजः स्मृतः वसुवोष्टो वसोः पुत्रास्तेषां नामानि
मे शृणु १० द्रोणः प्राणो ध्रुवो कोऽग्निर्द्रोषो वसुर्विभावसुः द्रोणस्याभिमतः पत्याहर्षशोकभयादयः
११ प्राणस्योर्जस्वती भार्या सह आयुः पुरोजवः ध्रुवस्य भार्या धरणि रसूतविविधाः पुरः १२ अर्कस्य-
वासना भार्या पुत्रास्तर्षादयस्मृताः अग्नेर्भार्या वसोर्धारा पुत्राद्रविणकादयः १३ स्कंदश्च कृत्तिका पु
त्रो ये विशारवा दयस्ततः दोषस्य शर्वरी पुत्रः शिशुमारो हरेः कला १४ वसोर्गिरसी पुत्रो विश्वकर्मा-
कृती पतिः ततो मनुश्चाक्षुषो भूद्विश्वेसाध्यामनोः सूताः १५ विभावसोरसूतोषात्युष्टरो चिपमात-
पम् पंचयामोऽयं भूतानियेन जोग्रतिकर्मसु १६

१३ स्कंदश्च कृत्तिका सूतोऽग्नेः पुत्रः पाण्मातुर इति अग्नि-
भूरिति च प्रसिद्धेः ततः स्कंदत् १४ आकृती पतिः शिल्पाचार्यः ततो विश्वकर्मणः चाक्षुषो मनुरासीत् १५ विभावसोः उषा-
नाम भार्या अयं आतपात् पंचयामो दिवसो जातः अतएव रात्रिस्त्रियामापदोषप्रत्यूषयोर्दिवसस्यावयवत्वात् १६ १७ १८

भूतस्य द्वे भार्येतयोर्वेशमाह सरूपेति १७ महानित्येवमेकादशरूपस्य रुद्रस्य पार्षदाः प्रेतादयः अन्ये अन्यस्यांजाताः १८ अंगिर-
सः स्वधासतीचेति द्वे भार्येतयोर्वेशमाह प्रजापतेरिति स्वधानामपत्नीपितृनूपुत्रत्वेऽकरोत् अथसतीच अथवांगिरसं नाम वेद-
म् १९ कशाश्वस्य अर्चिर्धिषणोति द्वे भार्येतयोर्वेशमाह कशाश्व इति २० २१ स्रपर्णा विनता अनूरुमरुणम् २२ रोहिण्यामेव-

सरूपासूतभूतस्य भार्या रुद्रांश्च कोटिशः रैवतोऽजोभवो भीमो वामउग्रो वृषाकपिः १७ अजैकपा
दहिषुर्ध्यावहं रूपो महानिति रुद्रस्य पार्षदाश्चान्ये घोरा भूतविनायकाः १८ प्रजापतेरंगिरसः स्व-
धापत्नीपितृनय अथवांगिरसवेदपुत्रत्वेचाकरोत्सती १९ कशाश्वोऽर्चिषि भार्यायाधुम्रकेश-
मजीजनत् धिषणायां वेदशिरा देवलवयुनमनुम् २० ताक्ष्यस्य विनता कद्रुः पतंगीयामिनी इति
पतंग्यसूतपतगान्यामिनीशलभानथ २१ स्रपर्णासूतगरुडसाक्षाद्यज्ञेशवाहनम् सूर्यसूतमनूरुच-
कद्रुर्नागानेनेकशः २२ कृत्तिकादीनि नक्षत्राणीदोः पत्यस्तु भारत दक्षशापात् सोऽनपत्यस्तोऽस्य दक्ष-
ग्रहार्दितः पुनः प्रसाद्यतं सोमः कलालेभेक्षयेदिताः २३ शृणुनामानि लोकानां मातृणां शकराणि च
अथकश्यपपत्नीनां यत्पसूतमिदं जगत् २४ अदितिर्दितिर्दनुः काष्ठा अरिष्टा सरसा इला मुनिः क्रोधव-
शाताम्रा सरभिः सरमातिमिः २५ तिमैर्यादोगणा आसन् श्वापदाः सरमासुताः सूरभैर्महिषा गावो
यै चान्यो द्विशफानृप २६ ताम्रायाः श्येनगृध्राद्यामुनेरप्सरसां गणाः दक्षशूकादयः सपाराजन् क्रोधवशा-
त्मजाः २७ इलायाभूरुहाः सर्वे यातुधानांश्च सौरसाः अरिष्टायाश्च गंधवाः काष्ठाया द्विशफेतराः २८
सुतादनोरेकषष्टिस्तेषां प्राधानिकांश्च ऋणु द्विमूर्धा शंबरोऽरिष्टो हयग्रीवो विभावस्तुः २९

प्रेमातिशयेनान्यासामुपे

क्षणात् कुपितस्य दक्षस्य शापात् यद्वमग्रहार्दितः क्षयरोगपीडितः सन् तास्वनपत्योऽभूत् तंदक्षं प्रसाद्य कलाएव लेभे न त्वपत्यानि क-
थं भूताः क्षये कृष्णा पक्षोदिताः रवंडिताः सतीः पाठांतरे क्षये सति पुनरेदितास्ते नैव वर्धिताः सतीः २३ २४ २५ अल्पत्वेन स्रगमत्वा-
द्ययाययं व्युत्क्रमेण तासां वंशानाह तिमिरित्यादिना २६ २७ सौरसाः सरसायाः पुत्राः प्राधानिकान् मुख्यान् दशशृणु २८ २९

३० ३१ वैश्वानरः दनोः पुत्रः तस्य सक्ताः ३२ कः प्रजापतिः कश्यप उपये मेदानवीपरिणयने हेतुः ब्रह्मणा चोदित इति ३३ तयोः षष्टिः
सहस्राणि निवातकवचाः पुत्रा जाताः तांश्च स्वर्गंतः सन्ते पितामहोऽर्जुनो जघान ३४ राहुर्ज्यैष्ठ्यायस्य ३५ ३६ ३७ असूयत अज

अयो मरुतः शंकुशिराः स्वर्मानुः कपिलोऽरुणः पुलोमा वृषपर्वान्च एकचक्रोऽनुतापनः ३० धूमकेशो-
विरूपाक्षो विप्रचित्तिश्च द्रुजयः स्वर्मानोः सप्रभा कन्यामुवाहनमुचिः किल वृषपर्वणस्तेशामिष्टा
ययातिनाहपोबली ३१ वैश्वानरसक्तायाश्च चतस्रः चारुदर्शनाः उपदानवीहया शिरापुलोमा बाल-
का तथा ३२ उपदानवीहिरण्याक्षः क्रतुर्हयशिरानृप पुलोमा कालकाचिह्वैश्वानरसक्ततुकः उपये-
मेथ भगवान्कश्यपो ब्रह्मचोदितः ३३ पुलोमाः कालकेयाश्च दानवायुः शालिनः तयोः षष्टिः सहस्रा-
ण्यज्ञघ्नास्ते पितुः पिता जघान स्वर्गंतो राजन्नेक इन्द्रप्रियंकरः ३४ विप्रचित्तिः सिंहकाया शतचक्र-
मजीजनत् राहुर्ज्यैष्ठ्येकेतुशतग्रहत्वं यउपागतः ३५ अथातः श्रूयतां वंशो योऽदितेरनुपूर्वशः यत्र ना-
रायणो देवः स्वाशेनावतराद्दिशुः ३६ विवस्वानयमा प्रपात्वा शयैः सविता भगः धाता विधाता वरुणा
मित्रः शक्र उरुक्रमः ३७ विवस्वतः श्रान्द्देवसंज्ञासूयतवेमनुम् मिथुनं च महाभागाय मंदे वयमी-
तया सैव मृत्वा यवडवानासत्योऽसुपुर्वे मुवि ३८ आयाशनेश्च रलेभेसा विणिचमनुततः कन्यां च त-
पतीया वैवस्वसवरणं पतिम् ३९ अयं ग्णो मातृका पत्नी तयोश्च वर्षणयः सक्ताः यत्रैव मानुषी जाति-
ब्रह्मणा चोपकल्पिता ४० पूषाऽनपत्यः पिशादो भग्नदंतोऽभवत्पुरा योऽसौ द्रक्ष्याय कृपितं जहा-
स विवर्ताद्भिजः ४१ त्वष्टुर्देत्यानुजाभार्यारचनानामकन्यका सनिवेशस्तयोजज्ञे विश्वरूपश्च
वीर्यवान् ४२

नयत् सुविवर्तमाना ३८ ततो विवस्वतः ३९ वर्षणयः कृताकृतज्ञानवंतः पश्यन्ति कर्मत्वेन नि-
घंटावुक्तेः यत्र येषु आत्मानुभ्यानविशेषेण मानुषी जातिश्चोपकल्पिता तथा च श्रुतिः पुरुषत्वे चाविस्तरामात्मा इति ४० कुपि-
तं हरामिति शेषः विवर्ताद्भिजः प्रकदितदंतः सन् ४१ ४२

यद्यदाविमतेन अवज्ञातेन बृहस्पतिना परित्यक्ताः तदा द्विषतां शत्रूणां भागिनेयमपि विश्वरूपं पौरोहित्ये वृतवन्तः ४३ इति षष्ठे टीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ सप्तमे विश्वरूपोऽसौ पौरोहित्ये वृतः सूरैः गुरुणा संपरित्यक्तैः पौरोहित्यमथाकरोत् १ कस्य हेतोः कस्या हेतोः आत्मनः शिष्याः सूरः परित्यक्ताः अक्रममपराधम् १ स इन्द्रो यदा संप्राप्तं वाचस्पतिनाभ्यनन्दत नादृतवान् तदा स आंगिरसस्ततो निर्गत्य तूष्णीं स्वगृहमाययावित्यष्टानामन्वयः अनादरे हेतुं मदं दर्शयितुं तं विशिनष्ट त्रिभुवनैश्चर्यमदेनो ल्लङ्घितः सतापं

तं वधिरेकसुरगणादौ हि त्रिं द्विषतामपि विमतेन परित्यक्ता गुरुणांगिरसेन यत् ४३ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे षष्ठोऽध्यायः ६ राजोवाच कस्य हेतोः परित्यक्ता आचार्येणात्मनः सूरः एतदा च ह्वयमगवन् शिष्याणामक्रमंगुरो १ श्रीशुक उवाच इन्द्रश्चिभुवनैश्चर्यमदोल्लङ्घितसत्पथः मरुद्भिर्वसुभीरुद्रैरादित्यैश्च भूमिर्नृप २ विश्वेदेवैश्च सार्धैश्च नो संत्याभ्यां परित्यक्तः सिद्धचारणा गंधर्वैर्मुनिभिर्ब्रह्मवादिभिः ३ विद्याधराप्सरोगैश्च किन्नरैः पतंगारगैः निषेव्यमाणो मधवास्तु यमानश्च भारत ४ उपगीयमानो ललितमास्थानाध्यासनाश्रितः पांडुरेणातपत्रणचंद्रमंडलचारुणा ५ युक्तश्चान्यैः पारमेष्ठ्यैश्चामरव्यजनादिभिः विराजमानः पौलोम्या सहार्धोसनयाभूशम् ६ स यदा परमाचार्यदेवानां आत्मनश्च ह नाभ्यनन्दत संप्राप्तं प्रत्युत्थानासनादिभिः ७ वाचस्पतिं मुनिवरं सूरसुरनमस्कृतम् नोच्चंचालासनादिद्रुःपश्यन्नपि सभागतम् ८ ततो निर्गत्य सहसा को विरांगिरसः प्रभुः आययोस्वगृहं तूष्णीं विद्वांश्छीमद्विक्रियाम् ९ तर्ह्येव प्रतिबुध्येन्द्रो गुरुहेल न मात्मनः गह्रयामास सदसि स्वयमात्मानमात्मना १० अहो बत ममासाधुकृतं वेदं त्रिबुद्धिना येन मयैश्वर्यमत्तेन गुरुः सदसि कात्कृतः ११ थायेन सः २ परित्यक्तः परिवृतः ३ ४ आस्थानं सभा तस्मिन्

ध्यासनं सिंहासनं तदा स्थितः ५ पारमेष्ठ्यैर्महाराजचिन्हैः आसनस्यार्धे स्थितया पौलोम्या सह विराजमानः सन् ६ उत्थानादिना नाभ्यनन्दत ७ नोच्चंचाल आसन एव स्थितोऽपि किंचिन्नचलितवान् ८ श्रीमदेन याविक्रियातां विद्वान् जानन् ९ प्रतिबुध्य अनुस्मृत्य १० मम कृतं कर्म अहो असाधु यद्यस्मात् दम्बबुद्धिना अल्पमतिना मया कात्कृतः तिरस्कृतः ११ ८ ६५

विबुधानां सात्विकानां देवानां मीश्वरोप्यहम् १२ ननु सिंहासनस्यो राजाऽस्युत्थानं न कुर्यादिति वृद्धावदंतितवाह यदिति दाभ्याम् धि-
 षणमासनम् १३ कुपयंति दिशंति उपदिशंतीति कुपयं देशरस्तेषां वचः अश्ममयः पूर्वोयेषां ते ययामज्जतं पूर्वमनुमज्जंति तदंत-
 १४ अगाधागंभीराधिषणायस्यतम् निःशठः शाक्यहीनः सन् १५ अधिकया आत्ममायया १६ गुरोः संज्ञां ज्ञानोपायं परी-
 क्षमाणोऽपि नाधिगतः अप्राप्तः सन् १७ आततायिनः उद्यतास्त्राः १८ निर्भिन्नान्यंगानि उत्तमांगानि शिरांसि उरवो बाहव-

को गृध्रे त्वं डितो लक्ष्मीं विविष्टपपतेरपि ययाऽहमासुरं भावं नीतोऽद्य विबुधेश्वरः १२ येषां रमेष्ठ्यं धिषण-
 मधिंति घृन्नकुंचन प्रत्युत्तिष्ठेदिति ब्रूयुर्धर्मतेन परं विदुः १३ तेषां कुपयं देशरस्तेषां तमांसि सद्यः ये-
 श्वहृद्युवचस्ते विमज्जत्यश्मपुवाद्भव १४ अथाहममरोचायं मगाधधिषणां द्विजम् प्रसादयिष्यामि शठः
 शीर्ष्णोति चरणं स्पृशन् १५ एवं चित्तयतस्तस्य मेघो नो भगवान् गृहात् बृहस्पतिर्गतोऽदृष्टा गतिम-
 ध्यात्ममायया १६ गुरोर्नाधिगतः संज्ञां परीक्षन् भगवान् स्वराट् ध्यायेन्नाधियासुरं युक्तः शर्मनालम्
 तात्मनः १७ तच्छ्रुत्वा सुराः सर्वे आश्रित्योशनसं मतम् देवान् प्रत्युद्यमं चक्रुर्दुर्मदा आततायिनः १८
 तौ विसृष्टे पुमि स्तीक्ष्णो निर्भिन्नांगो रुबाहवः ब्रह्माणशरणं जग्मुः सहैद्रानतर्कधराः १९ तांस्तयाऽ-
 स्यदितान् वीक्ष्य भगवान् आत्मभूरजः कृपया परया देव उवाच परिसात्वयेन २० ब्रह्मोवाच अहो
 वतस्सुरश्रेष्ठाद्यभद्रवः कृतमहत् ब्रह्मिष्ठब्राह्मणं दातुं मे श्वर्यान्नाभ्यनंदत २१ तस्यायमनयस्यासीत्
 रेभ्यो वः पराभवः प्रक्षीणोभ्यः स्वैर्वैरिभ्यः समृद्धानां च यत्सुराः २२ मघवन् द्विषतः पश्य प्रक्षीणान् गुर्व-
 तिक्रमात् संप्रत्युपचितान् भूयः काव्यमाराध्य भक्तितः आददीरन्निलयनं ममापि मृगुदेवताः २३

स्वयेषाम् १९ २० वीर्युष्माकं कृतं करणं महदभद्रम् तदाह ब्रह्मिष्ठमिति नाभ्यनंदतनाभिर्नंदितवन्तः २१ परेभ्यः शत्रुभ्यो वः
 पराभव इति यत् अयं तस्य अनयस्य अन्यायस्य संबंधी फलरूप आसीत् उक्तं च ब्राह्मणं कुलसंपन्नं भक्तं विष्णोर्महात्मनः -
 आयातं वीक्ष्य नोत्तिष्ठेत्सदुःखैः परिसृयत इति स्वयमेव वैरिणो हंतारो येषां तेभ्यः २२ गुरुतिरस्कारसत्कारांवेवापचयोपचय-
 कारणमित्यस्मिन् दृष्टान्तेनाह मघवन्निति द्विषतः शत्रून् काव्यभागवंगुरुमेव वासे व्योपचितान् उपचितत्वमेवाह आददीरन् गृणहीयुः

अभेद्योमंत्रोयेषाम् अनुशिक्षितार्थाः शिष्याः यतः विप्रगोविंदो गावश्चेश्वराः अनुयाहका येषां तेषामेव अभद्राणि न भवन्ति अन्येषां तु भवन्ति २४ तत्तस्मात् अथ अनंतरमेव भजत अस्य कर्म असुरपक्षपातम् २५ उदिता उक्ताः २६ २७ २८ अतिथीनां पितॄणां च प्रशंसार्थमाहुः आचार्य उपनीय वेदाध्यापकः ब्रह्मणो वेदस्य मूर्तिः २९ धर्मस्यात्मा मूर्तिरतिथिः स्वयं-साक्षात् आत्मनः श्रीविष्णोः यद्वा आत्मनः स्वस्य सर्वभूतेष्व्वात्महृदिः कर्तव्येत्यर्थः ३० परेभ्यः पराभेव एवार्तिस्ताम् ३१

त्रिविष्टपं किं गणयंत्यभेद्यमंत्राभ्युगूणामनुशिक्षितार्थाः न विप्रगोविंदो गावश्चेश्वराणां भवन्त्यभद्राणि नरेश्वराणाम् २४ तद्दिश्वरूपं भजता शर्वविप्रं तपस्विनत्वाष्टमयात्मवतम् सभाजितोऽथानुसविधास्यते वो यो दिक्षमिष्यध्वमुतास्य कर्म २५ श्रीशुक उवाच त एव मुदिताराज न ब्रह्मणा विगतज्वराः ऋषित्वाष्टमुपब्रज्य परिष्वज्येदमब्रुवन् २६ देवा ऊचुः वयं तेतिथयः प्राप्ता आश्रमं भद्रमस्तूते कर्मैः संपद्यतां तात पितॄणां समयोचितः २७ पुत्राणां हि परो धर्मः पितृशुश्रूषणं सताम् अपि पुत्रवता ब्रह्मन् किमु त ब्रह्मचारिणाम् २८ आचार्यो ब्रह्मणो मूर्तिः पितो मूर्तिः प्रजापतेः भ्राता मरुत्यते मूर्तिर्माता साक्षात्क्षितस्तनुः २९ दद्याद्याभगिनी मूर्तिर्धर्मस्यात्मातिथिः स्वयम् अग्नेरभ्यागतो मूर्तिः सर्वभूतानि चात्मनः ३० तस्मात्पितॄणामातानां मार्तिपरपराभवम् तपसापनयंस्तात संदेशं कर्तुमर्हसि ३१ वृणीमहे त्वोपाध्यायं ब्रह्मिष्ठं ब्राह्मणं गुरुम् यथाऽजसा विजेष्यामः सपत्न्यास्तव तेजसा ३२ न गर्हयति त्वय्येषु यविष्ठां ध्यामि वादनम् छंदोभ्योऽन्यत्र न ब्रह्मन् वयोज्यैष्ठ्यस्य कारणम् ३३ ऋषिरुवाच अभ्यर्थितः सूरगणैः पौरोहित्ये-महातपाः स विश्वरूपस्तानाह प्रसन्नः श्लक्ष्णाया गिरा ३४ संदेशमाहुः वृणीमहे इति ३२ न नृपाध्यायत्वेक

निष्ठस्य प्रमाभिवंदनं करिष्यथ तच्च गर्हितं तत्राहुः नेति अर्थेषु प्रयोजननिमित्तं यविष्ठानामभिवादनं न निंदति किंच छंदोभ्यः पौरोभ्योऽन्यत्र वयोज्यैष्ठ्यस्य कारणं न तु मंत्रेषु अतोऽस्मभ्यं मंत्रदातृत्वेन त्वमेव ज्यैष्ठो भविष्यसि यद्वा छंदोभ्योऽन्यत्र वेदान्बिहाय वय एव ज्यैष्ठ्यकारणं न भवति किंतु वेदा एव पुरव्यं कारणं तस्मात्पुत्रवयः वेदज्ञत्वाच्च त्वमेव ज्यैष्ठ इत्यर्थः ३३ ३४ ६

निंदितमपीदं युष्मदाङ्गाभंगमयेन करिष्यामीत्याह सार्धेन विगर्हितं पौरोहित्यं धर्मशीलैः अधर्महेतुत्वात् किंच ब्रह्मवर्च उपव्ययं
पूर्वसिद्धस्य ब्रह्मवर्चसः व्ययकरम् प्रत्यारव्यानुचमादशो नार्हतीत्याह कथं न्वितितेषां शिष्यः शिक्षणार्हः स एव प्रत्यारव्याना-
मो व एव हि शिष्यस्य स्वार्थ उच्यते ३५ ननु पौरोहित्येन धनलाभाद्धर्मः सिद्ध्येत् अन्यथा निर्धनस्य कुतो धर्मः अत एव तेन लोको-
दृश्यतितत्राह अकिंचनानां शिलो छनं हि धनम् क्षेत्रस्वाम्युपेक्षितकणिशोपादानं शिलम् हृद्दोषतितवीर्यादेरुपादानमुच्छनम्

विश्वरूप उवाच विगर्हितं धर्मशीलैर्ब्रह्मवर्च उपव्ययम् कथं नुमदिधोनाया लोके शौरभित्याचितम्
प्रत्यारव्यास्यतितच्छिष्यः स एव स्वार्थ उच्यते ३५ अकिंचनानां हि धनं शिलो छनं तेनैव निर्वर्तितसाधु-
सत्क्रियः कथं विगर्ह्य नु करोम्यधीश्वराः पौरोधसं हृष्यतियेन दुर्मतिः ३६ तथाऽपि न प्रतियुगां गुरुभिः
प्रार्थितं कियत् भवतां प्रार्थितं सर्वं प्राणैरर्थैश्च साधये ३७ श्रीशुक उवाच तेभ्य एव प्रार्थितं श्रुत्य
विश्वरूपो महोत्तमाः पौरोहित्यं वृत्तश्च के परमं स समाधिना ३८ सरदिष्ठां श्रियं गुप्तामोशनस्यापि विद्य-
या आच्छिद्यो दान्यं हेंद्राय वैष्णव्या विद्यया विभुः ३९ यया गुप्तः सहस्राक्षो जिग्यैः सरचमू विभुः तां
माह समहेंद्राय विश्वरूप उदारधीः ४० इति श्रीभागवत महापुराण पञ्चस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ७
राजैवाच यया गुप्तः सहस्राक्षः स बाहानुरिपुसेनिकान् कीडन्निव विनिजित्य त्रिलोक्या बुभुजे-
श्रियम् १ भगवंस्तन्ममारव्याहि वर्मनारायणात्मकम् यथा ततायिनः शत्रून् येन गुप्तोऽजयन्मर्धे २
श्रीशुक उवाच वृत्तः पुरोहितस्त्वाष्ट्रो महेंद्रायानुपेक्षते नारायणारव्यैव माहर्ता देहकर्मनाः शृ-
णु ३

इह गृहाश्रमे तेनैव निर्वर्तिता साधूनां सत्क्रियायेन ३६ कियदेतत्प्रार्थितमल्पमेव अभ्यधिकमाप करिष्यामीत्या-
ह भवतामिति ३७ समाधिना परमो धर्मेन ३८ वैष्णव्या श्रीनारायणकवचात्मिकया ३९ असुरचमूर्देत्यसेना-
४० इति पञ्चस्कंधे टीकायां सप्तमोऽध्यायः ७ अधमे विश्वरूपस्तत्त्ववर्मनारायणात्मकम् इंद्राय माहयेनेंद्रो-
गुप्तो देत्यानया जयत् १ त्रिलोक्याः संबंधिनीं श्रियम् १ २ ३ ५ ७ ९ ११

मंत्राभ्यामष्टाक्षरद्वादशाक्षराभ्याम् कृतः स्वांगेषु करयोश्च न्यासो येन नारायणमयं वर्मसंनह्येत् बधीयात् ४ तत्राष्टाक्षरेण पादाद्यष्टांगेषु न्यासमाह पादयोरितिसार्धेन प्रणवसंपुटितमौंकाराद्यैकैकमक्षरं विन्यसेत् विपर्ययं यथाभवत्येवं शिरआदिपादांतं वा विन्यसेत् उत्पत्तिन्याससंहारन्यासं वा कुर्यात् इत्यर्थः ५ द्वादशाक्षरस्योद्धारः प्रणवादियकारांतमिति प्रणवसंपुटितमैकैकमक्षरं दक्षिणतर्जनीमारभ्य वामतर्जनीपर्यंतमंगुलिषु परिशिष्टमक्षरचतुष्टयमंगुष्ठयोराद्यंतपर्वसूत्रं न्यसेत् ६ मंत्रांतरन्यासमाह

विश्वरूप उवाच धौतांघ्रिपाणिराचम्य सपवित्र उदङ्मुखः कृतस्वांगं करन्यासो मंत्राभ्यां वाग्यतः शक्तिः नारायणमयं वर्मसंनह्येद्भय आगते ४ पादयोर्जानुनोरुवोरुदरे हृदयोरसि मुखे शिरस्यानुपूर्यादौ कारादीनि विन्यसेत् ॐ नमो नारायणाय इति विपर्ययमथापि वा ५ करन्यासंततः कुर्याद्द्वादशाक्षरविद्यया प्रणवादियकारांतमंगुल्यंगुष्ठपर्वसू ६ न्यसेत् हृदयमौंकारं विकारमनुमूर्धनि षकारं तु भ्रुवोर्मध्ये णकारं शिरव्यादिशोत् वैकारं नेत्रयोर्धुज्यान्मकारं सर्वसंधिषु ७ मकारं मस्त्रमुद्दिश्य मंत्रमूर्तिर्भवेत् बुधः सवि सगं फडं तत्तत्सर्वदिक्षु विनिर्दिशेत् ॐ विष्णवे नम इति ८ आत्मानं परमं ध्यायेत् ध्येयं षट्शक्तिमित्युतम् विद्यातेजस्तपोमूर्तिर्मिमंमंत्रमुदाहरत् ९ ओं हारिर्वद ध्यान्मम सर्वरक्षान्यस्ताधिपद्यः पतंगेद्रष्टुं दूरारिचमोसि गदेषु चापपाशान् दधानो ऽष्टगुणो ऽष्टबाहुः १० जलेषु मारक्षतुमत्स्यमूर्तिर्यादोगणेश्वो वरुणस्य पाशात् स्थलेषु मायो बटुवामनो ऽव्यान्निर्विक्रमः रवेऽवतु विश्वरूपः ११ दुर्गेष्वटव्याजिमुखवादिषु प्रभुः पायान् नृसिंहो ऽक्षरयूथपारिः विमुचतो यस्य महाऽदृहासादिशो विनेदुर्न्यपतश्च गर्भाः १२

न्यसेदिति षकारणकारयोर्विश्लेषेण षडक्षराणि हृदयादिषु न्यसेत् ७ मकारमस्त्रमुद्दिश्य ध्यात्वा तन्मकाराख्यं मः अस्त्राय फडित्वेवं दिग्बंधे विनिर्दिशेत् ८ ध्येयमीश्वररूपमात्मानं ध्यायेत् षट्शक्तिभिः ऐश्वर्यादिभिर्मगशब्दान्याभिः विद्याचतेजश्चतुष्टयमूर्तिर्यस्य तम् इमं वक्ष्यमाणं श्रीमन्नारायणकवचारव्यम् ९ अष्टगुणः अणिमाद्यैश्वर्ययुक्तः १० यादसांगणा एव वरुणस्य पाशस्तस्मात् ११ अटवी आजिमुखं संग्रामोपग्रहश्च आदिर्येषां तेषु सं

असौमसिद्धो वराहो मामध्वनिरक्षतु यज्ञैरवयवरूपैः कल्प्यते निरूप्यत इति तथा उन्नीता उद्धता धरा येन सः अद्रिकूटेषु गिरिगिरिव
रेषुरामो जामदग्न्यः १३ उग्रधर्मो दक्षिचारादिलक्षणात् हासात् गवांस्तनुरः अवतु दत्तो दत्तात्रेयः अयोगात् योगभ्रंशात् १४ पथि-
यदेव हेलनं नमस्कारमकृत्वा गमनं तस्मात् पुरुषार्चनस्यांतरात् देवपूजाच्छिद्रात् द्वाविंशदपराधरूपान्नारदः १५ लोकाज्जनाप-
वादाद्यज्ञः जननिमित्तो यो त उपधातः तस्माद्दलभद्रावतात् कृतांतादिति पाठे कृतांतात् कालाद्रक्षतु क्रोधवशात् सर्पाणां गणा

रक्षत्वसौमाऽध्वनियज्ञकल्पः स्वदंष्ट्रयोन्नीतधरो वराहः रामोऽद्रिकूटेष्वथ विप्रवासे सलक्ष्मणोऽव्यातभर-
ताऽग्रजोऽस्मान् १३ मां मुग्रधर्मो दक्षिचारादिलक्षणात् हासात् गवांस्तनुरः अवतु दत्तो दत्तात्रेयः अयोगात् योगभ्रंशात् १४ पथि-
यदेव हेलनात् देवर्षि-
वयः पुरुषार्चनंतरात् कुर्मो हरिर्मो निरयादशेषात् १५ धन्वंतरि भगवान्पाल्वपथ्याद्दृष्ट्या दृष्ट्या दृष्ट्या भो-
निजितात्मा यज्ञश्च लोकादेवताज्जनाताद्दलोगणात् क्रोधवशादहोद्रः १६ देवाय नो भगवान्प्रबो-
धाद्दक्षस्तपारवडगणात्पमादात् कल्किः कलेः कालमलात्प्रपातु धर्मावनायोरुक्तावतारः १७ मां व-
शवो गदया प्रातरव्याहो विंदु आसंगवमानवेणुः नारायणः प्रोणह उदात्तशक्तिर्मध्यं दिने विष्णु ररीन्द्रपा-
णिः १८ देवोऽपराणहे मधुहो ग्रधन्वासाय त्रिधामाऽवतु माधवो माम् दोषे हृषीकेश उता धरात्रे निशीथ एकोऽव-
तु पद्मनाभः १९ श्रीवत्सधामाऽपररात्रे ईशः प्रत्यूष ईशोऽसिधरो जनार्दनः दामोदरोऽव्यादनुसं-
ध्यं प्रभाते विश्वेश्वरो भगवान्कालमूर्तिः २०

तु अहोद्रः शेषः १६ कालमलमृतात् कलेः कल्किः धर्मावनाय धर्मरक्षणार्थं अधिकस्वीकृतावतारः १७ दिनस्य षट्सु भागे
पुष्कमेण प्रातरादि संज्ञेषु रात्रेश्च प्रदोषादिसंज्ञेषु रक्षाप्रार्थनम् मां केशव इति त्रिभिः आसंगवसंगवमभिव्याप्य १८ त्रिधा-
मावह्यादि त्रिमूर्तिः श्रीमाधवः दोषे प्रदोषे अर्धरात्रे अर्धरात्रिपर्यन्ते काले निशीथे च एक एव पद्मनाभोऽवतु १९ अपररात्रे ई-
शः श्रीवत्सधामो वतु प्रत्यूष ईशः श्रीजनार्दनः श्रीदामोदरः प्रभाते श्रीविश्वेश्वरोऽनुसंध्यम् २० ७ ७ ७ ७

युगांतानलवत् तिग्मातीक्ष्णानेमिर्यस्यतच्चक्रं भगवता प्रयुक्तं सत् अरिसेन्यंदं दग्धि अतिशयेन दहति तस्यायं स्वभाव एव न तु तस्मात्प्रा-
र्यनीयमित्यर्थः यदा दं दग्धीति लोदं मध्यमपुरुषः अत्र त्वमेवं भूतं चक्रमिति स्वरूपमुक्त्वा संबोध्य प्रार्थ्यते अतिशयेन दहेति कक्षं शष्क-
तृणम् २१ अशनिवत् स्पर्शो येषां ते विस्फुलिंगाय स्यात्तस्याः संबोधनं हे गदे त्वमजितस्य प्रिया ऽसि अहमच्युतस्य दासः अतः कू-
ष्मांडादीन् निषिंदि निषिंदि संचूर्णय संचूर्णय अरींश्च चूर्णय चूर्णय सर्वत्र वीप्सा अतिशीघ्रत्वाय २२ हे दरे द्रपां च जन्य त्वं यातु धी-
नादीन् विद्रावय विप्रग्रहाः ब्रह्मराक्षसाः ये ऽन्ये च घोरदृष्टयस्तान् २३ तिग्माधाराय स्य हे तिग्मधार असि वररवद्ग्रेष्ठत्वं ममारिसे-

चक्रं युगांतानलतिग्मनेमिभ्रमत्समं तादृगवत्प्रयुक्तम् दं दग्धि दं दग्ध्यरिसेन्यमाश्रकक्षं यथा वा तसर्वो-
हुताग्निः २१ गदे ऽशनिस्पर्शनविस्फुलिंगे निषिंदि निषिंद्यजितप्रिया ऽसि कूष्मांडवेनायकयक्षरक्षोभू-
तग्रहांश्चूर्णय चूर्णयारीन् २२ त्वं यातु धानप्रमथप्रेतमातृपिशाचविप्रग्रहघोरदृष्टीन् दरे द्रविद्रावय-
कृष्णपूरितोभी मे स्वनो ऽरे हृदयानि कपयन् २३ त्वं तिग्मधारा ऽसि वरारिसेन्यमीश प्रयुक्तो मम छिं-
धि छिंधि चक्षूंषि चर्म न शतचंद्रछादय द्विषामघोनां हरपापचक्षुषाम् २४ यन्नो भयं ग्रहेभ्यो ऽभूत्
केतुभ्यो नृभ्य एव च सरीसृपेभ्यो दंष्ट्रिभ्यस्तथा अंहोभ्य एव वा २५ सर्वाण्येतानि भगवन्नामरूपी-
रूपकीर्तनात् प्रयातु संक्षयं सद्यो येनः श्रेयः प्रतीपकाः २६ गरुडो भगवान् स्तोत्रस्तोभश्छंदो मयः प्र-
भुः रक्षत्वशेषकृच्छ्रेभ्यो विष्वक् सनः स्वनामभिः २७ सर्वापेभ्यो हरनामरूपयाना युधानिनः बुद्धीं द्रि-
यमनः प्राणान् पातु पार्षदभूषणाः २८ यथा हि भगवानेव वस्तुतः सदसच्चयत् सत्येनानेन नः सर्व-
यातु नाशमुपद्रवाः २९ न्यं छिंधि छिंधि शतं चंद्राकाराणि मंडलानि यस्मिन् हेशतचंद्रचर्मन् अधोनामघवतां द्विषां चक्षूंषि

छादय पापचक्षुषां च उग्रदृष्टीनां च क्षूंषि हर २४ यत्तु येभ्यो भयम् अंहोभ्यः पापेभ्यः २५ श्रेयः प्रतीपकाः इष्टव्याघातकाः २६
स्तोत्राणि बृहद्रथंतरादिसामानितैः स्तोभ्यते संस्तुयत इति स्तोत्रस्तोभः छंदो मयो वेदमूर्तिः रूपर्णो ऽसि गरुडमानित्यादि श्रुतेः
ऐकपद्यपाठे स्तोभाः गीतिपूरकाक्षराणि स्तोत्रस्तोभेति पाठे सामाधरभूतक्रुस्तोमः २७ नामानि चरूपाणि यानानि च वाह-
नानि आयुधानि च नो बुद्ध्यादीन् पातु पार्षदभूषणाः पार्षदमुख्याश्च पातु २८ सच्च असच्च मूर्ता मूर्तयत् तत् सर्वजगत् २९ ६

एकात्म्यस्यानुभावोऽनुधानं येषां तेषां विकल्पो भेदस्तद्रहितोऽपि ३० सत्यमानेन सत्यभूतेन प्रमाणेन ३१ पुनरपि श्रीनृसिंह एव प्रार्थ्यते विदिक्ष्विति पात्वित्यनुपंगः यद्वा नारसिंहः प्रज्ञादः स्वनेन श्रीनृसिंहनामगर्जनेन स्वतेजसा स्वप्रभावेण ग्रस्तानि समस्तानि दिग्गजविषशस्त्रजलवाय्वग्न्यादीनां तेजांसि प्रभावायेन सः ३२ दंशितः कवचितः ३३ सोऽपि साध्वसाद्रयात् विमु

ययैकात्म्यानुभावानां विकल्परहितः स्वयम् भूषणायुधलिंगारव्याधत्तेशक्तीः स्वमायया ३० तेनैव सत्यमानेन सर्वज्ञो भगवानुहरिः पातु सर्वैः स्वरूपैर्नः सदा सर्वत्र सर्वगः ३१ विदिक्ष्वदिक्षुर्ध्वमधः समन्ता दंतर्बहिर्भगवान्नारसिंहः प्रहोपयल्लोकभयस्वनेन स्वतेजसा ग्रस्तसमस्तजाः ३२ मघवेन्निदमारव्या तं वमनं नारायणात्मकम् विजेष्यस्य जसा येन दंशितोऽस्मरयूथपान् ३३ एतद्धारयमाणस्तत्र यं पश्यति चक्षुषा पदावासंस्पर्शे त्सद्यः साध्वसात्स विमुच्यते ३४ न कुतोऽश्चिद्रयतस्य विद्याधारयतो भवेत् राजदस्युग्रहादिभ्यो व्याघ्रादिभ्यश्च कर्हिचित् ३५ इमां विद्यां पुरा कश्चिन्कोशिको धारयन् हि जः योगधारणया स्वांगजहो समरुधन्वनि ३६ तस्योपरि विमानेन गंधर्वपतिरेकदा ययौ चित्ररथः स्त्रीभिर्वतौ यत्र हि जक्षयः ३७ गगनान्यपतत्सद्यः स विमानो ह्यवाकशिराः सवालरिव ल्यवचनान् दस्थान्यादा यविस्मितः प्रास्यप्राची सरस्वत्या रूतात्वाधाम स्वमन्वगात् ३८ श्रीशुक उवाच यद्देवशृणुयात् काले यो धारयति चादृतः तं नमस्यति भूतानि मुच्यते सर्वतो भयात् ३९ एतां विद्यामधिगतो विश्वरूपाच्छतक्रतुः त्रैलोक्यलक्ष्मीवुभुजो विनिर्जित्य मूर्धेऽस्मरान् ४० इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे नारायणवर्मनाम अष्टमोऽध्यायः ८

च्यते ३४ एतद्दिद्याप्रभावमिति हा

सेनाह इमां पितिसार्धैस्त्रिभिः मरुधन्वनि निरुदके देशे अनेन विद्यायाः क्षेयतीर्थानपेक्षत्वं दर्शितम् ३६ यत्र हि जस्य सुयोदेहत्यागस्तस्योपरि ३७ सद्यस्तत्क्षणादेव गगनात् न्यपतत् पाठांतरे अंगनाभिः सह वालरिव ल्योपदेशात् तस्यास्थानिमास्यमक्षिप्य विस्मितः स नृस्वधाम गंधर्वलोकं जगाम ३८ ३९ अधिगतः प्राप्तः सन् ४० इति षष्ठटीकायामष्टमोऽध्यायः ८

नवमेविश्वरूपेतुहतेशक्तेणकोपतः त्वष्टाचोत्पादितेवृत्रेभीतिर्देवैर्हरिस्तुतिः १ सोमस्यपीथंपानंयस्मिन् एवंसुरापीथम् अन्नमन्ता
त्यन्नादम् अत्रविश्वरूपोवैत्वाष्ट्रः पुरोहितोदेवानामासीदित्यादिश्रुतिरनुसंधेया १ तस्यासुरपक्षपातमाह सवाइतिदोष्याम् प्र
त्यक्षंप्रकटयथाभवतितथासविनयंदेवेभ्योहविर्भागंदंद्रायेदमग्नयइदमित्युच्चैरवदत् अत्रहेतुः यस्यपितरोदेवाःसुः २ असुरे
भ्यस्तूपरोऽक्षंगुप्तभागंददौ तदेवाह देवान्यजमानोऽसावसुरान्प्रतिभागमवहत् ३ ४ ५ तांवारयितुंसमर्थः तथाऽपि

श्रीशुकउवाच तस्यासन्विश्वरूपस्यशिरांसित्रीणिभारत सोमपीथंसुरापीथमन्नादमिति
शुश्रुम १ सर्वैर्बर्हिषिदेवेभ्योभागंप्रत्यक्षमुच्चकैः अवदद्यस्यपितरोदेवाःसुप्रश्रयंनृप २ सएवहि
ददौभागंपरोऽक्षमसुरान्प्रति यजमानोऽवहद्भागमातृस्नेहवशानुगः ३ तद्देवहेलनंतस्यधर्मोली
कंसुरेश्वरः आलक्ष्यतरसाभीतस्तच्छीषोण्यच्छिन्नद्रुषा ४ सोमपीथंतुयत्तस्यशिरांसीत्कपिजलः
कलविकःसुरापीथमन्नादयत्सतित्तिरिः ५ ब्रह्महत्यामंजलिनाजग्राह्यदपीश्वरः संवत्सरांतेतदघंभूतानां
सविश्रद्धये भूम्यंबुद्रुमयोषिन्द्रश्चतुर्धाव्यभजद्धरिः ६ भूमिस्तुरीयंजग्राहृवातपूरवरेणैव ईरणंब्रह्मह-
त्यायारूपंभूमौप्रदृश्यते ७ तुर्यंछेदोवरोहेणवरेणजगूहुद्रुमाः तेषानिर्यासरूपेणब्रह्महत्याप्रदृश्यते ८ श
श्वत्कामवरेणोहस्तुरीयंजगूहुःस्त्रियः रजोरूपेणतास्वहोमासिमासिप्रदृश्यते ९

जग्राह संवत्सरम् तथैवस्थित्वा

संवत्सरांतेभूताक्रोशभीतःसन्भूतानांमध्येविश्रद्धयेलोकापवादपरिहारायसहस्रिरिंद्रोभूम्यादिभ्यस्तदघंविभज्यददौ ६ तुरीयंचतुर्थंभा
गंरवातस्यगर्तस्यपूरःपूरणंतेनवरेणयदिरवातपूरणंस्वतएवभविष्यति तर्हिगृहीष्यामीत्येवंभाषाबंधेनजग्राहेत्यर्थः ईरणमूषर
म् अतएवोषरेऽध्ययनादिनिषिध्यते ७ छेदेसेतिपुनर्विरोहः प्ररोहोभवत्विति वरेणनिर्यासरूपेणब्रह्महत्यायादृष्टत्वात् निर्या
सोनभक्ष्यः ८ शश्वत्कामवरेणयावत्प्रसवंगर्भानुपघातेनैवसंभोगवरेण अतएवरजोदर्शनेतत्संगादिनकार्यम् ९ ७

द्रव्यभूयोवरेणयस्मिन्द्रव्येक्षारादावापोमिश्राभवेयुः तस्यभूयस्त्वमाधिक्यंस्यादिति वरेण यद्वास्वस्येवनिर्दोद्गमादिनाभूयस्त्व
वरेण द्रवभूयदतिपादेऽप्ययमेवार्थः यद्वा द्रवभूयस्त्वसांसिद्धिकद्रवत्वंतेनवरेण अस्यविभागस्यविश्वरूपेवेत्वाष्टइत्यस्यां
श्रुतावुक्तेः तदिमागफलमाह तत्पापंहरतिनिराकरोति कःक्षिपन्बुधुदादिजलाद्दहिःप्रक्षिपन्नित्यर्थः यद्वाक्षिपन्जलेपापंहर
तिआहरतिगृणहतीत्यर्थः अयंचतस्मादापोनपरिचक्ष्याइत्यादिश्रुत्यर्थउक्तः पादांतरंहरिकित्विषमिंद्रपापम् १० इन्द्रायइंद्रहं-
तुम् शत्रुवेशत्रुत्यक्त्येतदाह इंद्रशत्रोविवर्धस्वेतिअत्रचेंद्रशत्रुपादस्याद्युदात्तत्वात्बहुव्रीहोप्रकृत्यापूर्वपदमितिस्मृतेर्बहुव्रीहि-
लक्षणापत्त्याइंद्रएवतस्यशत्रुरभूत् तदुक्तंश्रुत्यायदब्रवीत्स्वाहेंद्रशत्रुवर्धस्वेतितस्मादस्येंद्रः शत्रुरभवादिति तथाचशिक्षा-

द्रव्यभूयोवरेणापस्तरीयंजगूहर्मलम् तासुबुधुदफेनाभ्यांदृष्टंतद्हरतिक्षिपन् १० हतपुत्रस्ततस्त्व
राजुहोविद्रायशत्रवे इंद्रशत्रोविवर्धस्वमाचिरंजाहिविद्विषम् ११ अथान्वाहार्यपचनादित्यतोद्या
रदर्शनिः कृतातद्वलोकानांयुगांतसमयेयया १२ विष्वक्गविवर्धमानंतमिषुमात्रदिनोदिनं दग्धशै
लप्रतीकाशसंध्याऽश्वानीकवर्चसम् १३ तप्तताम्रशिरवाश्मश्रुमध्यान्हाकोग्रलोचनम् १४ देदीप्य
मानेत्रिशिरवेशूलआरोप्यरोदसी नृत्यंतमुन्नदतंचचालयंतंपदामहीम् १५ दरीगभीरवत्कण्ठपिब-
तान्चनमस्तलम् लिहताजिह्वयाक्ष्णाणिग्रसताभुवनत्रयम् १६ महतारोद्रेदंष्ट्रेणजृम्भमाणामुहमुहः
वित्रस्तादुद्रुवुर्लोकावीक्ष्यसर्वदिशोदश १७ येनावृताइमेलोकास्तमसात्वाष्ट्रमूर्तिना सर्ववर्चइति-
प्रोक्तःपापःपरमदारुणः १८ याम् मंत्रोहीनःस्वरतोवर्णतोवामिथ्याप्रयुक्तोनतमर्थमाह सवाग्वज्रोयजमानंहिन-

स्ति ययेंद्रशत्रुःस्वरतोपराधादिति ११ अन्वाहार्यपचनादक्षिणाग्नेः १२ तंवीक्ष्यवित्रस्तालोकादशदिशोविदुद्रुवुरितिपंचमेनान्व
यः कथंभूतम् विष्वक्समंततः इषुविक्षेपमात्रंप्रतिदिनंवर्धमानम् दग्धशैलप्रतीकाशंरुष्णावर्णम् संध्याऽश्वानीकवर्चोदीप्तियं
स्यतम् १३ तप्तताम्रवच्छिरवाः श्मश्रूणिचयस्य मध्यान्हार्कवदुग्रैर्लोचनेयस्य १४ रोदसीआरोप्येवेत्यर्थः १५ दरीवत्गभीरेणव-
त्कण्ठामुहमुहजृम्भमाणमित्यन्वयः कथंभूतेननमस्तलंपिबताक्ष्णाणिजिह्वयालिहता भुवनत्रयंग्रसता १६ महताविस्तीर्णेन री
द्रादंशयस्मिन् १७ वचनामनिर्वक्ति येनावृताइति त्वाष्ट्रमूर्तिर्यस्यतमसस्तेन तथाचश्रुतिः सद्रमोल्लोकानावृणोत्तत्त्रस्यवृत्त्वमिति

अग्रसत्प्रसूतवान् १९ ग्रस्तं तेजो येषाम् प्रत्यंचमंतर्यामिणम् त्रिभुवनस्य तेन व्याप्तत्वात् कापि गमना संभवात् तत्रैव स्थित्वा तुष्टुवुरित्यर्थः
महाभये परित्राणमन्यतो न भवेदिति हरिमेव प्रपद्यंते स्मराः शरणमातुराः २० वाखादीनि पंचमहाभूतानि तैर्नीर्मितास्त्रयो लोकास्तेषामधि-
पतयो ब्रह्मादयश्च ततोऽर्वाचीनावयंच सर्वेयस्मै अंतकायकालाय उद्भिजंतः संतो बलिं हराम असावपियस्माद्विभेति ततः परमेश्वरादेव
नोऽस्माकमरणं शरणं रक्षणमस्तु २१ तत एवेत्यवधारणे हेतुमाहुः अविस्मृतं निरहंकारम् कुतूहलशून्यं वा कुतः प्रशांतं रागादिशून्यम्
तच्च कुतः स्वेनैव लाभेन परिपूर्णं कामम् तच्च कुतः सममुपाधिपरिच्छेदशून्यम् एवंभूतं परमेश्वरं विना अपरंयः शरणार्थमुपसर्पति स बा-
लिशोऽज्ञः यतोऽसौ शून्यो लांगूलेन पुच्छेन समुद्रमति तर्ति अति तर्तुमिच्छतीत्यर्थः यथा तेन समुद्रतरणं न भवति तथा निरीश्वराश्रयणेन

तं निजघ्नरभिद्रुत्य स गणा विबुधर्षभाः स्वेः स्वे दिव्यास्त्रशस्त्रोघैः सोऽग्रसत्तानि कृत्स्नशः १९ ततस्ते वि-
स्मिताः सर्वे विषण्णाग्रस्ततेजसः प्रत्यंचमादिपुरुषमुपतस्थुः समाहिताः २० देवा ऊचुः वाखं ब-
राग्न्यपक्षितयस्त्रि लोका ब्रह्मादयो ये वयमुद्भिजंतः हरामयस्मै बलिं मंतकोऽसौ विभेति यस्मादरणं ततोऽ-
स्तनः २१ अविस्मृतं तं परिपूर्णं कामं स्वेनैव लाभेन समं प्रशातम् विनोपसर्पत्य परं हि बालिशः श्वलांगूले-
नाति तितर्ति सिंधुम् २२ यस्योरुशृंगे जगतीं स्वनं वमनुर्यथा बद्धा ततारदुर्गम् स एव नस्त्वाष्टमया हरती आता-
श्रितान् वारिचरोऽपि नूनम् २३ पुरा स्वयं भूरपि संयमो भस्युर्दीर्णवातोर्मिरवैः कराले एकौ रविंदोत्पतित-
स्ततारते स्माद्भयाद्येन सेनोऽस्तु पारः २४ ये एक ईशो निजमाययानः स स जयेनानुसृजाम विश्वम् वयं न य-
स्यापि पुरः समीहतः पश्यामलिंगं पृथगीशमानिनः २५ असनार्णव तरणं न भवतीति भावः २२ महाभये स एव रक्षक इति

दृष्टमित्याहुः यस्येति द्वाभ्याम् यस्य महाशृंगे जगतीं पृथ्वीमेव स्वनं वमनुर्यथा बद्धा ततारदुर्गं संकटं ततार स एव वारिचरो मत्स्य-
मूर्तिर्नोऽस्मान्प्याश्रितान् सतः नूनं वा तारक्षिष्यति २३ संयमो भसि प्रलयोदके उदीर्णैरुद्गतैः वातैर्यैर्उर्मयस्तेषां रवैः करालेभ्यं करे अ-
रविंदान्नाभिकमलात् पतितप्रायः एक असहाय एव तस्मात् भयाद्येन ततार स एव नः पारस्तारकोऽस्तु २४ किंच वयं भगवतैव सृष्टाः
पालिताश्च बहुशः अतस्तमेव शरणं वजामेत्याहुः येनानुगृहीताः संतो विश्वं सृजाम ननु यूयमेव स्वधरो नान्योयु-
ष्माकमनुग्राहकोऽस्ति तस्यादर्शनात्तत्राहुः अस्मत्तः पुरः पूर्वमेवांतर्यामितया समीहमानस्यापि यस्य लिंगं रूपं न पश्यामः तत्र हेतुः

देवादिषु उपेन्द्रपरशराममत्स्यरामादितनुभिः कृतावतारः सन् आत्मसात्कृत्वा पाति च २६ आत्मभूतं देवतम् कुतः विश्वात्मकम् न
 याऽपि विकारं वारयन्ति अन्यम् विश्वात्मत्वे हेतुः परं कारणम् ननु प्रधानं पुरुषश्च विश्वस्य कारणं तत्राहुः प्रधानं पुरुषश्च तदात्म-
 कोऽपि स एवेत्यर्थः स एव नः शंविधास्यति २७ प्रतीच्यादिशि ह्यदिप्रथममाविरभूत् २८ पुनश्च तं पुरो हृत्वा ईक्षणा ल्हादेन वि-
 वशा अवनो दंडवत्पतितः संतः शनैरुत्थाय तुष्टुवुरित्यन्वयः कथंभूतं श्रीवत्सकौस्तुभो विनास्वतुल्यैः षोडशभिः स्तनैर्दादिभिः

योनः सपत्नैर्भृशमर्चमानान् देवर्षितिर्यङ् नृपुनित्यएव कृतावतारस्तनुभिः स्वमायया कृत्वात्मसात्पा-
 तियुगेयुगे च २६ तमेव देववयमात्मदेवतं परं प्रधानं पुरुषं विश्वमन्यम् वज्रामसर्वेशरणं शरण्यं स्वा-
 नां स नो धास्यति शं महात्मा २७ श्रीशुक उवाच इति तेषां महाराज स्रराणामुपतिष्ठताम्
 प्रतीच्यादिश्य भूदा विः शरवचक्रगदाधरः २८ आत्मतुल्यैः षोडशभिर्विना श्रीवत्सकौस्तुभो पश्य पा-
 सितमुन्निद्रशरदंबुरुहक्षणां २९ दृष्ट्वा तमव नो सर्व ईक्षणा ल्हाद विक्लवाः दंडवत्पतिताराज नृशनैरु-
 त्यायतुष्टुवुः ३० देवा ऊचुः नमस्ते यज्ञवीर्याय वयसे उत ते नमः नमस्ते ह्यस्तचक्राय नमः स्रपुरुहूत-
 ये ३१ यत्ते गतीनां तिसृणामो शितुः परमं पदम् नावाचीनो विसर्गस्य धातवो दितुमर्हति ३२

परितः सेवितम् उन्निद्र-

शरदंबुरुहवदीक्षणेयस्य तम् २९ ३० यज्ञो वीर्यं स्वर्गादिफलजननाय सामर्थ्यं यस्य तस्मै नमः वयसे उत तत्फलपरिच्छेदककालात्मनेऽपि तद्विधा-
 तकेषु देवेषु अस्तं प्रक्षिप्तं चक्रं येन एवंभूतैः प्रभावैः स्रपुरुहूतयेशो मनबहुनाम्ने ३१ ननु मम गुणातीतं रूपं विहाय गुणोपाधिकं यज्ञवीर्यत्वा-
 दिदं किमिति वर्णयते तत्राहुः यत्तव गुणत्रयस्येशितुर्नियंतुस्त्रिगुणात्मकानां तिसृणां गतीनां परमं पदं निर्गुणस्वरूपं तद्विसर्गस्यावाचीनः इदानीं
 तनः हे धातः वेदितुमर्हति अतः केवलं तस्मै नमोऽस्तु ३२

मिताक्षराणिपद्यानिनमीयंतेहरेर्गुणाः इतिपद्यैरतुष्यंतःसद्योगंघनतुष्टुवुः भक्त्युद्रेकेणबहुधासंबोधयंतोदुर्ज्ञेयत्वंप्रपंचयंतिभगव
 न्नित्यादिपरममंगलंशब्दो धर्मोयस्मिन् आत्मयोगेनाद्यंगेनयः समाधिश्चित्तेकाग्र्यंतेनपरिभावितः सुशीलितः परिस्फुटोयः पार
 महंस्यधर्मोभगवद्भजनंतेनउद्घाटितंतमोरूपंकपाटंयस्मिन् तद्द्वारभूतेचित्तेअपावृतेकपाटे आत्मलोकेप्रत्यग्रूपेस्वयमेवोपल
 ब्धमभिव्यक्तंयन्निजस्वरवंतदनुभवरूपोभवान् ३३ १ ननुकेवलानुभवरूपत्वेममसृष्ट्यादिकर्तृत्वकथंतत्राहुः दुरवबोधइवत-

ओंनमस्ते ऽस्तुभगवन्नारायणवासुदेवादिपुरुषमहापुरुषमहानुभावपरममंगलपरमकल्याणपरमका
 रुणिककेवलजगदाधारलोकेकनाथसर्वेश्वरलक्ष्मीनाथपरमहंसपरिव्राजकैः परमेणात्मयोगसमाधि
 नापरिभावितपरिस्फुटपारमहंस्यधर्मणोद्घाटिततमः कपाटद्वारेचित्ते ऽपावृतआत्मलोकेस्वयमुपलब्ध
 निजस्वरवानुभवोभवान्. ३३ १ दुरवबोधइवतवायंविहारयोगोयदशरणो ऽशरीरइदमनवेक्षितोऽस्मत्स
 मवाय आत्मनैवाविक्रियमाणेनसगुणमगुणः सृजसिपांसिहरसि ३४ २ अथतत्रभवान्किंदेवदत्तव
 दिहगुणविसर्गपतितः पारतन्त्र्येणस्वरूतकुशलाकुशलफलमुपाददातिअहोस्विदात्मारामउपशमशीलः
 समंजसदर्शनउदास्तइतिहवावनविदामः ३५ ३

वायंविहारयोगः यंघस्मात् अशरणो निराश्रयः इदंविश्वम् आ
 नवेक्षितोऽस्माकंसमवायोमेलनंसहाय्यंयेनसः ३४ २ दुर्ज्ञेयांतरमाहुः अथतत्रेति यथेहदेवदत्तो गृहादिनिर्मायतत्रस्वरूत
 शक्तमाशक्तयोः फलमुपादत्ते एवंभवान् ब्रह्मस्वरूपोजीवरूपेणगुणविसर्गपतितः सन्मुपाददाति यद्वासमंजसमप्रच्युतंदर्शनंचि-
 च्छक्तिर्यस्यसभवानुदास्ते उदासीनः साक्षितयावर्ततइति ३५ ३

तदेवंविरोधेन दुर्ज्ञेयत्वमुक्त्वा तत्परिहारेण ज्ञानप्रकारमाहुः नहीति विरुद्धत इति विरोध उभयं न विरुद्धमित्यर्थः न ह्यन्यदृशं तेन त्वयि
विकल्पो युज्यते अतर्क्यं स्वयंत्वादित्याहुः भगवतीति अपरिमिता गुणगणायस्य तस्मिन्नीश्वरे स्वतंत्रेऽनवगात्यमतर्क्यमाहात्म्यं
यस्य तस्मिन् विकल्प एव वा एव वेति वितर्कः किमत्र युक्तमिति विचार इत्यमेवेति तत्र प्रमाणाभासास्तदनुग्राहकाः कुत कांश्चावा-
चीनावस्तस्वरूपा संसारी नो ये विकल्पादयस्ते ये पुणस्त्रेषु तैः कलिलं व्याकुलमंतः करणमाश्रयो यस्य दुरवग्रहस्य तेन वादिनां वि-
वादस्यानवसरे अगोचरे ननु शब्दमात्रमेतत् युक्तिरुच्यतां तत्राहुः उपरतो मायामयः संसारो यस्मिन् तस्मिन् केवलेऽप्यात्ममा-
यां मध्ये निधाय को न्वर्थः कर्तृत्वादिर्न संभवाति यदि वस्तुतः कर्तृत्वादिर्भवेत्तर्हि विरोधः स्यात् न तु तदस्तीत्याहुः स्वरूपद्वयाभा-

नहि विरोध उभयं भगवत्यपरिगणितगुणगण ईश्वरे अनवगात्यमाहात्म्ये अर्वाचीनविकल्पवितर्कविचारप्र-
माणाभासकुतर्कशास्त्रकलिलांतः करणाश्रयदुरवग्रहवादिनां विवादानवसरे उपरतसमस्तमायामयके-
वल एवात्ममायामंतर्धाय को नु अर्थो दुर्घट इव भवति स्वरूपद्वयाभावात् ३६ ४ समविषममतीनां मत-
मनुसरसि यथारज्जुरवडः सपादि धियोम् ३७ ५ स एव हि पुनः सर्ववस्तुस्वरूपः सर्वेश्वरः सकलजगत्का-
रणकारणभूतः सर्वप्रत्यगात्मत्वात् सर्वगुणाभासोपलक्षित एक एव पर्यं वशेषितः ३८ ६

वादिन ३६ ४ अनुग्रहनिग्रहादिकंतु तन्मतिभेदेन त्वन्मायया त्वयि स्फुरतीत्याहुः समाविषमाचमतिर्येषां तेषां मतमभिप्रायम् स-
पादि विषयार्थीयं यथारज्जुरवडस्तया तथा भवति यद्वा तमेवाविरोधं पुरुषमतिभेदेन दर्शयति समविषमेति ३७ ५ तदेवं वि-
रोधपरिहृत्य निश्चितं परमार्थमाहुः स एव हि नाना रूपेण प्रतीतः वस्तुस्वरूपः सद्रूपः सर्वेषां गुणानां विषयाणामाभासैः प्रकाशरूप-
लक्षितः ननु तैर्जीवैर्बोपलक्ष्यते न सर्वप्रत्यगात्मत्वात् सर्वजीवांतर्यामित्वाज्जडतादात्म्याभासेन जीवस्यापि जडत्वात् न तेन वि-
नाशकारादिति भावः पर्यं वशेषितः नेति नेतीत्यादिश्रुतिभिः ३८ ६ ७ ७ ७ ७

अतस्त्वद्भक्तिरेवपरमपुरुषार्थइत्याहुः अथहेति पर्यावर्तइत्यंतेनयस्मादेवंभूतस्त्वंपरमेश्वरः अथहवाव अतएवहि हेमधुमथनप
रमभागवताएतेत्वत्प दाभोजानुसेवाकथमुहुर्मुहुर्विसृजंतीत्यन्वयः हियस्मात्स्वार्थपुरुषार्थकुशलाः निपुणाः अतएव आत्मात्वमेव
प्रियः स्रुहृच्चयेषांतेसाधवोरागादिशून्याः तत्रहेतुः तवमहिर्मेवामृतरससमुद्रस्तस्यविपुषाबिंदुमात्रेणसकृदपिलीटया आस्वादित-
यास्वमनसिनिष्पंदमानमतिशयेनस्रवत् यन्निरंतरंस्फुरवतेनविस्मारितादृष्टश्रुतविषयाः स्फुरवलेशाभासायेषांते अतएवभगवति-
त्वयिनितरांनिरंतरंनिर्वृतंचमनोयेषांते यत्रयस्यामनुसेवायांसत्याम् ३९ ७ प्रसूतंविज्ञापयंति त्रिभुवनेत्यादिनायावत्समाप्ति त्रिभुव

अथहवावतवमहिमामृतरससमुद्रविपुषासकृदवलीटयास्वमनसिनिष्पंदमानानवरतस्फुरेवनविस्मारि
तदृष्टश्रुतविषयस्फुरवलेशाभासाः परमभागवताएकांतिनोभगवतिसर्वभूतप्रियस्रुहृदिसर्वात्मनिनितरां-
निरंतरंनिर्वृतमनसः कथमुहवाएतेमधुमथनपुनः स्वार्थकुशलाः स्वात्मप्रियस्रुहृदः साधवस्त्वच्चरणांबुजा-
नुसेवांविसृजंतिनयत्रपुनरयंसंसारपर्यावर्तः ३९ ७ त्रिभुवनात्मभवनत्रिविक्रमत्रिनयनत्रिलोकमनोहरा
नुभावतैवेवविभूतयोद्गतिजदनुजादयश्चापितेषामनुपक्रमसमयोऽयमितिस्वात्ममाययास्फुरनरमृगामि-
श्रितजलचराकृतिभिर्यथापराधदंडदधरदधर्थएवमेवमपिभगवन्जहित्वाष्ट्रमुतयदिमन्यसे ४० ८
अस्माकंतावकानांतवनतानांततततामहतवचरणनलिनयुगुलध्यानानुबद्धहृदयनिगडानांस्वलिंगविवर
णेनात्मसात्कृतानामनुकंपाऽनुरंजितविशदरुचिरशिशिरस्मितावलोकैकविगोलितमधुरमुरवरसामृतकल-
याचांतस्तापमनघाहंसिशमयितुम् ४१ ९ नमात्मास्वरूपंभवन्नंचयस्यत्रिभुवनस्यात्माभवनंचेतिवात्रयोविक्रमाय-

स्यत्रीनूलोकानूनयतीतितथा त्रयाणांलोकानांमनोहरोऽनुभावोयस्यएवंचतुर्धासंबोद्ध्याहुः तेषामनुपक्रमसमयः उधमकालोन
भवतीतिमत्वाहेदंडधरपूर्वयथादंडदधर्थधृतवानसि एवमेवत्वाष्ट्रमपिजहियादिमन्यसेहंतुंयदीच्छसि ४० ८ प्रथमंतावत्त्वदी
यानामस्माकमंतस्तापंशमयितुमर्हसि तावकानामित्यत्रहेतुः हेपितः हेपितामह तवचरणनलिनयुगुलध्यानैर्नैवानुबद्धोहृदयेनि
गडः शृंखलायेषाम् स्वलिंगविवरणेननिजमूर्तिप्रकटनेनस्वीकृतानाम् केनअनुकंपयाऽनुरंजितंसानुरागंचतदनुविशदरुचिरंच
स्मितंतत्सहितेनावलोकेन तथाऽनुकंपयैवविगोलितोमधुरोमुरवरसः प्रियवाक्सेवामृतकलातयाच ४१ ९ ७ ७ ७

किंच अस्मदभिप्रायस्त्वयाज्ञायतएवकिमत्रास्माभिर्विज्ञापनीयमित्याहुः अथहेभगवन्तवास्माभिरिहकियान्वाः यविशेषोविज्ञापनीयः स्यादित्यन्वयः यथाहिरण्यरेतसोऽग्रेस्तदंशभूतैर्विस्फुलिंगादिभिः प्रकाशो नक्रियते तथातवास्माभिः कार्यार्थप्रकाशनं नकार्यमित्यर्थः अत्रहेतुगर्भाणिविशेषणानि अरिवलजगतामुत्पत्त्यादिषु निमित्तायमानयादिव्यमाययाविनोदोयस्य अतएवसर्वजीवनिकायानामंतर्हृदयेषु ब्रह्मस्वरूपेण प्रत्यगात्मांतर्यामीतद्रूपेण च बहिरपि प्रधानरूपेण देशकालदेहावस्थानविशेषाननुद्धृत्यानुभवतः कथंतेषामुपादानतया उपलभ्यतया च उपादानस्योपलभ्यतयेति वा अतएवसर्वेषां प्रत्ययानां बुद्ध्यादीनामपि-

अथहभगवंस्तवास्माभिररिवलजगदुत्पत्तिस्त्वितिलयनिमित्तायमानादिव्यमायाविनोदस्य सकलजीवनिकायानामंतर्हृदयेषु बहिरपि च ब्रह्मप्रत्यगात्मस्वरूपेण प्रधानरूपेण च यथादेशकालदेहावस्थानविशेषतदुपादानोपलभ्यतयाऽनुभवतः सर्वप्रत्ययसाक्षिण आकाशशरीरस्य साक्षात्परब्रह्मणः परमात्मनः कियोनिहवा अर्थविशेषो विज्ञापनीयः स्यात् विस्फुलिंगादिभिरिव हिरण्यरेतसः ४२, १० अतएवस्त्वयंतदुपकल्पयास्माकं भगवत् परमगुरोस्तेवचरणशतपलाशच्छायाविविधवृजिनसंसारपरिश्रमोपशमनीमुपसृतानां वयं यत्कामेनोपसादिताः ४३, ११ अथोद्देशजहित्वाद्यग्रसंतमुवनत्रयमग्रस्ता नियेनैः कृष्णातेजांस्यस्त्रायुधानि च ४४

साक्षिणः साक्षित्वेहेतुः आकाशवत् अलिप्तं शरीरं स्वरूपं यस्य अलिप्तत्वेहेतुद्वयम् साक्षात्परब्रह्मणो निरुपाधेः परमात्मनः शुद्धसत्त्वमूर्तेश्च ४२, १० अतएवसर्वज्ञत्वादेव वयं यत्कामेन यस्य कार्यस्य कामेनोपसादिताः प्रापितास्तदस्माकं कार्यस्वयमेवोपकल्पयेत्संपादयेति चरणमेव शतपलाशकमन्तस्य च्छायाविविधेर्वृजिनेर्यः संसारपरिश्रमस्तस्योपशमकरीमुपसृतानां प्राप्तानाम् ४३, ११ पूर्वमत्तेरुत्कर्षोत्तेस्तत्कामशंकामामृदिति स्वकामं कथयति अथोऽन्तरमेव ४४

शीघ्रंतद्वधाय पुनः प्रणमंति हंसाय शङ्खाय हरये आर्तिहराय ते नमः शङ्खत्वे हेतवः दङ्गनिलयाय हृदयाकाशनिकेताय निरीक्षकाय बुद्ध्या
दिसाक्षिणे कृष्णाय सदानंदरूपाय कृषिर्भूवाचकः शब्दोणश्च निर्वृतिवाचकः तयोरेक्यं परं ब्रह्म कृष्ण इत्यभिधीयते इति निरुक्तेः
आर्तिहरत्वे हेतवः मृष्टं रुचिकरं यशो यस्य निरुपक्रमाय आदिशून्याय सद्भिः संगृह्यत इति तथा तस्मै भवपांथः भव रूपेण यि वर्तमानः
तस्य जनस्य निजाश्रमाप्तौ स्वशरणप्राप्तौ सत्यां संसारस्यांते परीष्टा सर्वतः पूजिता उत्तमगतिः फलयस्तस्मै ४५ अभिनंदितः संतो
पितः ४६ मदीयमुपस्थानं स्तोत्रं तत्सहितया विद्यया ज्ञानेन आत्मन ऐश्वर्यमसंसारित्वं तस्य स्मृतिर्यया न हि विरोध उभयमित्यादि

हंसाय दङ्गनिलयाय निरीक्षकाय कृष्णाय मृष्टयशसे निरुपक्रमाय सत्संग्रहाय भवपांथ निजाश्रमाप्तावन्ते
परीष्टगतये हरये नमस्ते ४५ श्रीशक उवाच अथैवमीदितो राजन् सादरं त्रिदशैर्हरिः स्वमुपस्था
नमाकर्ण्य प्राह तानभि नंदितः ४६ श्रीभगवानुवाच प्रीतो हवः स्मरश्चष्टामदुपस्थानविद्यया आ
त्मैश्वर्यस्मृतिः पुंसां भक्तिश्चैव ययामयि ४७ किंदुरापं मयि प्रीते तथाऽपि विबुधर्षभाः मय्येकांतमतिर्ना-
न्यन्मत्तो वाञ्छति तत्त्ववित् ४८ न वेद कृपणः श्रेय आत्मनो गुणवस्तु ह क तस्य तानिच्छतो यच्छेद्यदिसोऽपि त-
थाविधः ४९ स्वयं निःश्रेयसं विद्वान्न वत्तय ज्ञायकर्म हि नरातिरोगिणोऽपथ्यं वाञ्छतो हि भिषक्तमः ५० म
घवनूयात भद्रं वो दध्यं च मृषिसत्तमम् विद्याव्रततपः सारंगात्रया च तमाचिरम् ५१

नाकर्तृत्वभोक्तृत्वादेर्मायिकत्वोक्तेः भक्तिश्च यया भवति ४७ अथाह भगवन्नित्यादिना भक्तेः सर्वोत्कर्षोक्तेर्भक्तमभि नंदति किमि-
ति ४८ यदुक्तं देवैः स्वयंतदुपकल्पयास्माकमित्यादितत्संपादनं रूपालोर्ममानुचितमित्याशयेनाह न वेदेति द्वाभ्याम् गुणेषु तत्त्वदर्शी-
तान् विषयान् तथाविधोऽज्ञ एव ४९ कर्मन वक्ति प्रवृत्तिमार्गं न वक्ति हि अपथ्यं यथा नराति न ददाति भिषिक्तमः संहैद्यः ५० एवंच तत्त्वक-
यनेनानौचित्यं परिहृत्य तदभिप्रायमनुसरन्नाह मघवन्निति विद्ययाव्रतैस्तपसा च सारंगदं गात्रं शरीरं याचतया च ध्वम् ५१ ६२

तत्रतदीयंविद्याःतिशयमाह सवाइतिद्वयाम् एवंत्यत्रप्रसिद्धाकथानिशम्यायर्वणंदक्षंप्रवर्ग्यब्रह्मविद्ययोः दध्यंचसमुपागम्यतम्
चतुरयाश्विनो भगवन्देहिनोविद्यामिति श्रुत्वासचाब्रवीत् कर्मण्यवस्थितोऽपाहंपश्चाद्दृष्ट्वाभिगच्छतम् तयोर्निर्गतयोरेवशक्र-
आगत्यतंमुनिम् उवाचमिषजोर्विद्यांमाऽवदीरश्विनोर्मुने यदिमहाक्यमुल्लंघ्यब्रवीषिसहसं वते शिरश्चिंघानसंदेहइत्युक्त्वासय-
योहरिः इद्रेगतेतथाऽभ्येत्यनासत्यावूचतुर्द्विजम् तन्मुरवादिद्रगादितंश्रुत्वातावूचतुःपुनः आवातरशिरश्चित्वापूर्वमश्वस्यमस्त-
कम् संधास्यावस्ततोब्रूहि तेनविद्यांचनोर्द्विज तस्मिन्निंद्रेणसंछिन्नेपुनः संधायमस्तकम् निजंतेदक्षिणादत्वागमिष्यावोययाग-
तम् एततुश्रुत्वातयोवाचदध्यङायर्वणस्तयोः प्रवर्ग्यब्रह्मविद्यांचसत्कृतोसत्यशंकितइति ततश्चायमर्थः दध्यङ्निष्कलंश-
ङ्गनिर्विकारं ब्रह्मअधिगतः ज्ञातवान् पाणंतरेतुनिष्कृतंनितरांकृतंभवतितंप्रवर्ग्यचाधिगतः ज्ञातवान्ततोऽश्विन्यांप्रादात्इत्यु-

सवाअधिगतोदध्यङ्गऽश्विन्यांब्रह्मनिष्कलम् यद्वाअश्वशिरोनामतयोरमरतांव्यधात् ५२ दध्यङ्ग-
यर्वणस्त्वष्ट्रेवमोमेधमदात्मकम् विश्वरूपाययत्पादात्त्वष्टायत्वमधास्ततः ५३ युष्मभ्यंयाचितोश्व-
िन्यांधर्मज्ञोऽगानिदास्यति ततस्तैरायुधश्रेष्ठोविश्वकर्मविनिर्मितः ५४ येनवृत्रशिरोहतामत्तेजउपह-
हितः तस्मिन्विनिहतेयूयंतेजोऽस्त्रायुधसंपदः भूयःप्राप्स्यथमद्रवोनहिंसंतिचमत्परान् ५५
इतिश्रीभागवतमहापुराणेषष्ठस्कंधेनवमोऽध्यायः ९

तरस्यानुपंगः उपदिदेशेत्यर्थः कथंभूतंब्रह्मयंदेअश्व-

शिरसाप्रोक्तत्वादश्वशिरोनामप्रसिद्धम् तयोरमतांजीवन्मुक्तत्वंव्यधात् तथाचश्रुतिः अश्वस्यशीर्ष्णाप्रयदीमुवाचेति ५२ मदा-
त्मकंवर्मश्रीनारायणकवचमधिगतइतिपूर्वस्यानुपंगः तत्रहेतुः यद्यस्मात्त्वष्ट्रेप्रादात्किंततुयत्त्वष्टाविश्वरूपायपुत्रायप्रादात्-
कीदृशम् यत्तंततोविश्वरूपात् अधाः धृतवानसि तदेवंविद्ययासारंगान्यांचध्वमित्यर्थः ५३ ननुमेधंदेहंकथंदास्यतितत्राह यु-
ष्मभ्यमंगानिअस्यानियाचितः सन्दास्यति यतोधर्मज्ञः विशेषतोऽश्विन्यांशिष्यप्रीत्यादास्यति अस्यानीत्यनेनहेयत्वंदर्शितंते-
स्यभिर्विश्वकर्मणाविनिर्मितआयुधश्रेष्ठोवज्रोमविष्यतीतिशेषः ५४ येनभवान् वृत्रशिरोहताहरिष्यति ममतेजसाउपहहितः-
सन् तेजश्चअस्त्राणिचसंपदश्चभूयःप्राप्स्यथ महाकायस्त्रिभुवनप्राप्तीसएवास्मान्हन्यादितिशंकाकुलचिन्तान्प्रत्याह मत्परान्
केभीषनहिंसंति अतोयुष्माकंमद्रमेवेति ५५ इतिषष्ठस्कंधटीकायांनवमोऽध्यायः ९

दशमेकेशावादिष्टदध्यङ्गुस्थिजवज्रधृक् इन्द्रोयुध्यतवृत्रेणसासरेणसनिर्जरः १ १ मोदमानएवतन्मुरवात्धर्मेश्रोतुकामः प्रत्याच-
क्षाणइवोवाच २ अपीतिहास्याम् हेवन्दारकाः अपिकिसंस्थायांमृत्योयोऽभिद्रोहोदुःखंतनजानीय ३ आत्मादेहः वयंजा-
नीमएवकिंतुश्रीविष्णुरस्मत्पुनरवेनयाचतइतिचेत्तत्राह याचतेविष्णवेऽपिदातुंकउत्सहेत ४ पुण्यश्लोकैरीड्यानिकर्मा-
णियेषाम् ५ याचकोयदिवेदतर्हिनयाचेत् यदीश्वरः दानसमर्थश्चेत्तर्हिसोऽपिनेतिनाह अतोयथातवसंकटंस्वार्थपरां-

श्रीशुकउवाच इन्द्रमेवंसमादिश्यभगवान्विश्वभावनः पश्यतामनिमेषाणांतत्रैवांतर्दधेहरिः १
तथाऽभियाचितोदैवैर्ऋषिराथवर्णोमहान् मोदमानउवाचेदंप्रहसन्निवभारत २ अपिवन्दारकायुयंनजा-
नीयशरीरिणाम् संस्थायांयस्त्वभिद्रोहोदुःखश्चेतनापहः ३ जिजीविषूणांजीवानामात्मापि षड्रहेप्सि-
तः कउत्सहेततंदातुंभिक्षमाणायविष्णवे ४ देवाञ्जुः किंतुतद्दुस्त्यजब्रह्मनूपुसाभूतानुकपिना-
म् भवद्विधानामहतांपुण्यश्लोकैर्यकर्मणाम् ५ ननुस्वार्थपरोलोकोनवेदपरसंकटम् यदिवेदनया-
चेतनेतिनाहयदीश्वरः ६ ऋषिरुवाच धर्मैवः श्रोतुकामेनयूयंमेप्रत्युदाहृताः एषवः प्रिय-
मात्मानंत्यजंतसत्यजाम्यहम् ७ योऽध्रुवेणात्मनानाथानधर्मनयशःपुमान् इहतभूतदययासशोच्यः
स्यावरेरपि ८ एतावानव्ययोधर्मः पुण्यश्लोकैरुपासितः योभूतशोकहर्षाभ्यामात्माशोचतिहृष्यति
९ अहोदन्यमहोक्तेपारक्यैः क्षणभंगुरैः यन्नोपकुर्यादस्वार्थैर्मर्त्यैः स्वज्ञातिविग्रहैः १० श्रीशुकउ-
वाच एवंकृतव्यवसितोदध्यङ्गार्थवर्णस्तनुम् परेभगवतिब्रह्मण्यात्मानंसंनयन्जहौ ११

जानीमः एवंप्रत्याचक्षमाणः त्वंसंकटंनजानासीतिभावः ६ मेमयाप्रत्युदाहृताः प्रत्युक्ताः मांत्यजंतंत्यक्तायांतमात्मानं
देहम् ७ अध्रुवेणात्मनादेहेनहेनाथाः ८ भूतानांशोकेनशोचतिहर्षेणप्रहृष्यतियआत्मास्वयंतस्ययोधर्मः एतावाने-
वाव्ययइत्यर्थः ९ पारक्यैः श्वसृगालादिभक्ष्यैः अस्वार्थैः आत्मोपयोगशून्यैः स्ववित्तज्ञातयः पुत्रादयः विग्रहोदेहः तैर्नो-
पकुर्यादित्यत् १० कृतंव्यवसितंनिश्चयोयेन आत्मानंक्षेत्रज्ञंसंनयन्नेकीकुर्वन्तनुंजहौ ११

यता अक्षादयो येन तत्त्वं पश्यतीति तथा ध्वस्तानि बंधनानियस्य १२ अथेंद्रः अशोभतेत्युत्तरेणान्वयः मुनेः शक्तिभिः अस्थिभिर्निर्मि-
तम् उत्सिक्तः ऊर्जितः मुनेः शक्तिभिरिति वापाठः १३ १४ असुरानीकानां यूथपैः पर्यस्तं परिहृतम् १५ रणः संग्रामः प्रथमे चतुर्युगे-
त्रेतायुगस्य पुरवे आरंभे १६ १७ नामृष्यन्नासहंत १८ १९ २० २१ २२ शतघ्नी च चतुर्हस्ता लोहं कंदकसंचिता मुशंडी सर्वतोदो-

यता क्षास्रमनोबुद्धिस्तत्त्वहृक् ध्वस्तबंधनः आस्थितः परमं योगं न देहं बुबुधे गतम् १२ अथेंद्रो वज्रमुद्य-
म्य निर्मितं विश्वकर्मणा मुनेः शक्तिभिरुत्सिक्तो भगवत्तेजसाऽन्वितः १३ हृतो देवगणैः सर्वैर्गजेंद्रो पर्यशो-
भत स्तुयमानो मुनिगणैस्त्रैलोक्यं हर्षयन्निव १४ हत्रमभ्यद्रवच्छेत्तुमसुरानीकयूथपैः पर्यस्तमोजसारा
जनक्रुद्धोरुद्र इवातकम् १५ ततः सुराणामसुरैरेणः परमदारुणः त्रेतापुरवे नर्मदा यो मभवत्प्रथमे युगे १६
रुद्रैर्वैष्णवैरादित्यैरश्विन्यां पितृवन्द्भिभिः मरुद्भिर्ऋषिभिः साध्वैर्विश्वदेवैर्मरुत्पतिम् १७ हत्वा वज्रध-
रं शक्रो च मानं स्वमायया नामृष्यन्नासुराराजनृमृधे हत्रपुरःसराः १८ नमृचिः शं वरो नर्वादिमूर्धा क्रुषमां-
वरः हयग्रीवः शकुशिराविप्रचित्तिरयो पुरवः १९ पुलोमा वृषपर्वो च प्रहोति होति रुत्कलः दैतेयादानवा
यक्षारक्षांसि च सहस्रशः २० सुमालि मालिप्रपुरवाः कातस्वरपरिच्छदाः प्रतिधिन्द्येन्द्रसेनाग्र्यम्-
त्योरपि दुरासदम् २१ अभ्यर्दयन् संभ्रांताः सिंहनादेन दुर्मदाः गदाभिः परिघैर्बाणैः प्रांसमुद्गरतोम-
रैः २२ शूलैः परश्वधैः खड्गैः शतघ्नीभिर्मुशंडीभिः सर्वतोऽवाकिरच्छस्त्रैस्त्रैश्च विबुधैर्भानि २३
नतैः हश्यंत संच्छन्नाः शरजालैः समंततः पुरवान् पुरवपतितैर्ज्योतीषीवनभोर्धनैः २४ नतेशस्त्रोस्त्रव-
र्षो घाह्यासेदुः सुरसैनिकान् छिन्नाः सिद्धपये देवैर्लघुहस्तैः सहस्रधा २५ अथ क्षीणास्त्रशस्त्रोघा-
गिरिशृंगद्रुमोपलैः अभ्यवर्षन् सुरबलं चिच्छिदुस्तांश्चैव पूर्ववत् २६

हकंदकानुक्रमोन्नतं त्यभिधानम् २३ पुरवो मूलदेशः एकस्य मूलदेशमनुत्संलग्नोऽपरस्य पुरवो यथा भवति तथा नमस्यैर्धने-
ज्योतीषीवेत्यनेन तेषां तदप्राप्तिः सूचिता २४ तामेवाह नत इति शस्त्राणामस्त्राणां च यानि वर्पाणि तेषां मोघाः नासेदुः नम्रा-
पुः सिद्धपये आकाशे २५ क्षीणास्त्राणां च शस्त्राणां च ओघा येषाम् गिरिशृंगैर्द्रुमैरुपलैश्च २६ ७ ७

तानिन्द्रसैनिकान्शस्त्राणामस्त्राणांचपूंगैः समूहेरक्षतान् क्षतशून्यान्स्वस्तिमतः सरिवनः द्रुमादिभिश्चअविक्षतानि शम्य दृष्ट्वा
 वृत्रो नायो येषां ते तत्रसूः भीताः २७ कृताः कृताः पुनः पुनः कृताः कृष्णाः नुकूलो येषां ते पुनर्देवगणेषु रुशतीः रुशत्यः अकल्याण्यः
 रूक्षाः परुषावाचो यथामहत्सूक्ष्मक्षोभकचर्यो न भवन्ति तद्वत् २८ हतो युद्धे दर्पो येषां आत्तः परैर्गृहीतः सारोधैर्येषां ते अतिप्रसिद्धा
 अपितैर्देव्या एव ते इत्यस्यापौ न रुत्तं य आजि मुरवे युद्धारं भे पतिं विसृज्य पलायनाय मनो दधुः यतो ह्यवभक्ताः २९ प्रधावतः पला
 यमानान् प्रेक्ष्य आदावेवतीव्रेण भयेन पलायितं भग्नं चतद्वलं सैन्यं तच्च प्रेक्ष्य एतद्वक्ष्यमाणं बभाषे ३० तदेव विशिनष्टि कालोपप-

तानक्षतान्स्वस्तिमतो निशम्य शस्त्रास्त्रपूंगैरथ वृत्रनाथाः द्रुमेर्दृष्ट्वा विविधा दिश्वंगैरविक्षतांस्तत्रसू
 रिन्द्रसैनिकान् २७ सर्वे प्रयासा अभवन् विमोघाः कृताः कृता देवगणेषु दैत्यैः कृष्णाः नुकूलेषु यथामह-
 त्सूक्ष्मैः प्रयुक्ता रुशती रूक्षवाचः २८ ते स्वप्रयासं वितथं निरीक्ष्य हरावभक्ता हतयुद्धदर्पाः पलायना
 याजि मुरवे विसृज्य पतिं मनस्ते दधुरात्तसाराः २९ वृत्रोऽसुरांस्ताननुगान् मनस्वी प्रधावतः प्रेक्ष्य बभाष ए-
 तत् पलायितं प्रेक्ष्य बलं च भग्नं भयेन तीव्रेण विहस्य वीरः ३० कालोपपन्नां रुचिरां मनस्विनामुवाच वाचं
 पुरुषप्रवीरः हे विप्रचित्ते न मुचे पुलोम न मयानव न शंबर मे शृणु ध्वम् ३१ जातस्य मृत्युर्ध्रुव एष सर्वतः प्र
 ति क्रियायस्य न चेह कुप्ता लोका यशश्चायततो यदि द्दामु मृत्युं वरं को न वृणीत युक्तम् ३२ द्वौ संमता वि
 ह मृत्युदुरापो यद्ब्रह्मसंधारणया जितासूः कलेवरयोगरता विजह्याद्यदग्रणी वीरशयेऽनिवृत्तः ३३
 इति श्रीभाग० षष्ठस्कंधे दशमोऽध्यायः १० श्रीशुक उवाच तएव शंसतो धर्मवचः पत्यु रचतसः
 नैवागृहन् भयत्रस्ताः पलायन परानृप १

नाम वसरोचिताम् मनस्विनां रुचिराम् हेमय हे अनर्बन् मेवाचं शृणु त-
 ३१ ततो मृत्योरिह यशः लोकः स्वर्गश्च यदिस्यात् अथ तर्हि अमुं मृत्युं युक्तं समीचीनं प्राप्तम् ३२ ब्रह्मसंधारणया कलेवरं जह्यादित्य
 त् स एको मृत्युः वीरशयेरण भूमौ अनिवृत्तः अपराङ्मुखः स नृजह्यादित्यत् स एवैकः तौ ह्यविहशास्त्रे संमतौ मृत्यु तथा च स्मृतिः
 ह्यविमौ पुरुषौ लोके सूर्यमंडलभेदिनौ परिव्राट् योगयुक्तश्चरणे चाभिमुखो हत इति ३३ इति टीकायां दशमोऽध्यायः १०
 एकादशोऽनुवचस्य युद्धमानस्य वज्रिणा भक्तिज्ञानबलोदकांश्चित्रावाचोऽनुवर्णिताः १ शंसतः कथयतः पत्यु र्वचः १ ६५

कालानुकूलैः कालानुवर्तिभिः काल्यमानां विद्राव्यमाणाम् २ अमर्षितः असहमानः तांस्त्रिदशान्निवार्यनिर्मत्स्यैचेदं वक्ष्यमाणमुवा-
च ३ तदेवाह हाप्स्याम् मातुरुच्चरितैः पुरीषप्रायैः प्रथमांतपांदेवानां संबोधनम् एष्टतो हतैर्दत्तैः किंन किंचित् नयशोनापि ध-
र्मः तदेवाह नहीति ४ प्रधने संग्रामे सारं धेयं हृदि चेत्तर्हि हेक्षल्लकाः क्षुद्राः मात्रं क्षणमात्रमग्रेतिष्ठत न चेदिह लोकमोगे स्पृ-
हाः स्ति ५ स्फुरगणान् रिरपून्सुमहान् प्राणो बलयस्य येन विचेतसो बभूवुः ६ वचस्य विस्फोटनेन नादेन ७ उद्यतं शूलं येन

विशीर्यमाणं एतनामा स्फुरीमस्फुर्यमः कालानुकूलैस्त्रिदशैः काल्यमानामनाथवत् २ दृष्ट्वाऽतप्यत संक्रु-
द्ध इन्द्रशत्रुरमर्षितः तान्निवार्यो जिहाराजननिर्मत्स्यैदमुवाच ह ३ किंवउच्चरितैर्मौतुर्धावद्भिः एष्टतो ह-
तैः नहिर्मीतवधः श्लाघ्यो न स्वर्ग्यः शूरमानिनाम् ४ यद्विचः प्रधने श्रद्धासारं वाक्षल्लकाहृदि अग्रेति-
ष्ठतमात्रमेनचेतुग्राम्यस्फुरवेस्पृहा ५ एवं स्फुरगणान् कुहोभीषयन् वपुषारिपून् व्यनदत्सुमहाप्राणो-
येन लोकाविचेतसः ६ तेन देवगणाः सर्वे वचविस्फोटनेन वै निपेतुर्मूर्छिता भूमौ यथैवाशनिनाहताः ७
ममर्दपद्भ्यां स्फुरसैन्यमातुरं निमीलिता स्फुरणरंगदुर्मदः गां कपयन्नुद्यतं शूलं आजसानालं वनययपतिययो-
न्मदः ८ विलोक्य तं वज्रधरोऽत्यमर्षितः स्वशत्रवेऽभिद्रवते महागदाम् चिक्षेपतामापततीं सैन्दुः सहां-
जग्राहवामेन करेण लीलया ९ स इन्द्रशत्रुः कुपितो भृशं तयामहेन्द्रवाहं गदे योग्यविक्रमः जघान कुम्भस्य ल-
उन्नदन्मृधेतत्कर्म सवैसमपूजयन् नृप १० एरावता वचगदाऽभिमृशो विघूर्णितोऽद्रिः कुलिशाहतायया
अपासरद्भिन्नमुरवः सहेन्द्रो वमन्नसृक् सप्तधनुर्भृशार्तः ११ न सन्नवाहाय विषण्णचेतसं प्रायुक्तभूयः सगदां
महात्मा इन्द्रोऽमृतस्पंदिकराभिमर्शवीतव्यथः क्षतवाहोऽवतस्ये १२ सतं नृपेन्द्राहवकाम्ययारिपुं वज्रायु-
धं भ्रातृहणं विलोक्य स्मरंश्च तत्कर्म नृशंसमहः शोकेन मोहेन हसन् जगाद १३ नालं वनं नलानां वनं उद्धतो मदी-

यस्य सयूयपतिः गजो ययामर्दयति ८ ९ १० सप्तधनुः प्रमाणं देशम् ११ सन्नोऽवसन्नो वाहो यस्य तस्मै न प्रायुक्तः अमृतस्पंदी अमृ-
तस्त्रावीयः स्वकरः तेनाभिमर्शः स्पर्शः तेन वीतव्ययोगतदुःखः क्षतो वाहो यस्येन्द्रस्य स तथा भूतोऽवतस्ये १२ स वचः हेनृपेन्द्र आ-
हवकाम्यया युद्धेच्छयाः वस्यितम् भ्रातृहणं भ्रातरं विश्वरूपं तस्य हतारम् नृशंसं कुरुत देवाहः पापं तस्य कर्म स्मरन् १३ ७

यो ब्रह्महाबाह्मणं हतवान् विशेषतः स्वगुरुं मम च भ्रातरम् स भवानग्रतः समवस्थितः एतद्दिक्ष्यामि द्रं जातम् दिक्ष्येत्यव्यग्रहे असत्तम-
ममभूलेन निर्भिन्नदृष्टुल्यं हृत् हृदयं यस्य तेन त्वयानिमित्तभूतेन अद्य अचिरादेव भ्रातुरनृणोऽहं स्यां एतच्च दिक्ष्या १४ स्वर्गकामो-
यो भवान् अहं भवत् स्वर्गकामो याज्ञिकः पशोरिवेति वा १५ तं त्वामस्पृष्टवन् हि मद्गृधदेहं समदंति वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवन्नि-
र्देशः १६ अन्येऽपि अज्ञा इह त्वात्मानं नृशंसमनुमत्य मुद्यतास्त्राः संतो यदि प्रहरंति ते तैर्भूतनाथान् भैरवादीन् यक्ष्यामि कथं भूतैः नि-

वृत्र उवाच दिक्ष्यामि वान्मे समवस्थितो रिपुर् यो ब्रह्महा गुरुहा भ्रातृहा च दिक्ष्यामि नृणोऽद्याहमसत्तम-
त्वयामच्छूलनिर्भिन्नदृष्टुल्यं हृदा चिरात् १४ यौनोऽग्रजस्यात्मविदो द्विजातेर्गुरोरपापस्य च दीक्षितस्य वि-
श्वस्य स्वदेने शिरास्य हृत्स्वत्पशोरिवाऽकरुणः स्वर्गकामः १५ द्वीश्रीदयाकीर्तिभिरुद्दिक्ष्य तं त्वां स्वकर्मणा पु-
रुषो देवैश्च गार्ह्यम् कृच्छ्रेणामच्छूलविभिन्नदेहमस्पृष्टवन् हि मद्गृधदेहं समदंति गृध्राः १६ अन्येऽनुयेत्वेह नृशंसम-
ज्ञायेत्सुद्यतास्त्राः प्रहरंति मत्सु मे तैर्भूतनाथान्सगणान् निशातत्रिशूलनिर्भिन्नगले यजामि १७ अथो-
हरमेकलशेन वीरहर्ता प्रमथ्येव शिरो यदीह तत्रानृणो भूतबलिं विधाय मनस्विनां पादरजः प्रपत्स्ये १८
सरेशो कस्मान्नहि नोषिवज्रं पुरः स्थिते वैरीणामय्यमोघम् मासं शयिष्ठानगदेव वज्रं स्यान्निष्फलं कृप-
णार्थे वयाञ्च्चा १९ नन्वेष्वज्रस्तव शक्रतेजसा हरेर्दधीचैस्तपसा च तेजितः तेनैव शत्रुजहि विष्णुय-
त्रितो यतो हरिर्विजयः श्रीगुणास्ततः २०

शातंतीक्ष्णीकृतं यन्मम त्रिशूलं तेन निर्भिन्नो गलो येषां तैः १७ अथो अथ
वाहरे भो इन्द्र यदि भवानेव मम शिरोहर्ता हरिष्यति तत्र तथा सति अनृणो विमुक्तकर्मबंधः सन् तेभ्यो बलिं देहेन विधाय मनस्विनां पा-
दरजः प्रपत्स्ये धीराणां पदं प्राप्स्यामि १८ जीवितादपि मृत्युरेव ममाभिमत इत्याशयेनाह सरेशेति नहि नोषि नहि क्षिपसि ग-
देव विफलो यास्यतीति संशयं कामार्षीः कृपणादर्थः प्रयोजनं यस्याः सा याञ्चा यथा तथान स्यात् १९ अमोघत्वे हेतुं वदन् तं प्रो-
त्साहयति नन्विति तेजितस्तीक्ष्णीकृतः शत्रुमांजहि विष्णुना यंत्रितः प्रेरितः २०

हननेनममपीडास्यादित्यपिमांसंशयिष्ठाइत्याह अहमिति संकर्षणो मत्पतिर्यथाह तथातदीयचरणारविंदेमनः समाधायमुने
 यौगिनोगतिमहंयास्यामि तववज्रस्वरंहसालुलितः छिन्नोग्राम्यपाशोविषयभोगलक्षणोयस्य अपविहलोकः त्यक्तदेहः २१ तर्हि-
 भगवान्संकर्षणः स्वभृत्यायमस्ममेवस्वर्गादिसंपदोदास्यतीत्यपिमांसंशयिष्ठाइत्याह पुंसांमिति स्वर्गंभूमौरसातलेचयाः संप-
 दस्ताः किलनिश्चितंनरातिनददाति तत्रहेतुः यतूयाम्यः देपादयोभवन्ति २२ तर्हिस्वभक्तस्यकिंविधत्तेतत्राह त्रैवर्गिकोधर्मार्थ-
 कामविषयोयआयासस्तस्यविधातंविधत्ते ततआयासोपरमादनुमेयः नतैश्वर्यादिनाअतः सम्यक्भगवत्प्रसादाभावात् तवसंप

अहंसमाधायमनोययाहसंकर्षणस्तच्चरणारविंदे त्वद्वज्रंहोलुलितग्राम्यपाशोगतिंमुनेर्याम्यपविहलो-
 कः २१ पुंसांकिलैकांतधियास्वकानायाः संपदोदिविभूमौरसायाम् नरातियद्वेषउद्वेगआधिर्मदः कलि-
 व्यसनसंप्रयासः २२ त्रैवर्गिकायासविधातमस्मत्पतिविधत्तेपुरुषस्यशक्र तेतोऽनुमेयोभगवत्प्रसा-
 दोयोदुर्लभोऽकिंचनगोचरोऽन्यैः २३ अहंहरेतवपादैकमूलदासानुदासोभविताः स्मिभूयः मनःस्म-
 रेतासूपतेर्गुणांस्तेगृणीतवाक्कर्मकरोतुकार्यैः २४ ननाकएधंधुवपदंब्रह्मलोकादिकिंचन हेसमंजसनिरिबलसोभाग्यनिधेत्वात्वाविरहय्यकुरु
 म् नयोगासिद्धीरपुनर्भववासमंजसत्वाविरहय्यकांक्षे २५ अजातपक्षाइवमातरंरवगाः स्तन्यययाव
 त्सतराः क्षुधाताः प्रियंप्रियेवव्युषितंविषण्णोमनोऽरविंदाक्षदिदृक्षतेत्वाम् २६

दोभविष्यंतीतिभावः २३ एव

मिंद्रायस्वाभिप्रायंनिवेद्यभगवंतंप्राययते अहमिति तवपादावेवएकंमूलमाश्रयोयेषांतेषांदासानामनुदासः भूयोभविताःस्मि
 भविष्यामिभवेयम् असूपतेः प्राणनाथस्यतवगुणान्धममनः स्मरतुवागपितानेवकीर्तयतुकायस्तवैवकर्मकरोतुं २४ ननुकिंदा
 स्येनतुभ्यंमहाफलानिदास्यामितत्राह नाकएधंधुवपदंब्रह्मलोकादिकिंचन हेसमंजसनिरिबलसोभाग्यनिधेत्वात्वाविरहय्यकुरु
 त्यनकांक्षेनेच्छामि २५ तर्हिकिमिच्छसितदाह अजातपक्षाः रवगाः घूकादिभिः पीडिताययामातरंययाचदाम्ना कदाः बालवत्साः स्त-
 न्यययाचव्युषितंदूरदेशगतंप्रियंकामेनविषण्णापिया तथामेमनस्तापत्रयपीडितंकर्मभिर्वहंचकामादिभिर्विषण्णंचत्वादिदृक्षते
 द्रष्टुमिच्छतीत्यर्थः २६

उत्तमश्लोकस्यतवजनेषुमत्तेष्वेवसरव्यंभूयात् त्वन्माययादेहादिष्वासक्तचित्तस्यभूयोऽपितेष्वसक्तिर्नभूयात् २७ इतिषष्ठस्कंधेटी
कायामेकादशोऽध्यायः ११ द्वादशोऽतिविषण्णेनस्वयमुत्साहितेनतु महेंद्रेणमहायुद्धेवत्रस्यवधैर्यते १ महापुरुषंश्राविष्णुम् -
अप्सप्रलयोदके १ युगांताग्निवत् कठोरजिह्वाशिखायस्यतत् आविध्यमामयित्वा २ तत्रवेआपतत् आगच्छत् विचलत्परि-
भ्रमत्ग्रहश्चउल्काचग्रहोल्कतद्वत्दुष्टेक्ष्यम् शतंपर्वाण्यस्यतेनउरगराजोवास्तकिः तस्यभोगोदेहस्तदाकारम् ३ हेनौकपोलप्रान्ते

ममोत्तमश्लोकजनेषुसरव्यंसंसारचक्रेभ्रमतःस्वकर्मभिः त्वन्माययात्मात्मजदारगेहेष्वासक्तचित्तस्यन
नायभूयात् २७ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेषष्ठस्कंधेएकादशोऽध्यायः ११ ऋषिरूवाच
एवंजिहासर्नृपदेहमाजौमृत्युवरंविजयान्मन्यमानः शूलंमृगस्थाभ्यपतत्सुरेन्द्रयथामहापुरुषंकेटभोप्स-
१ ततोयुगांताग्निकठोरजिह्वाविह्वलतरसासुरेन्द्रः क्षित्त्वामहेद्रायविनद्यवीरोहेतोऽसिपापेतिरु-
षाजगाद २ खआपतत्तद्विचलत्ग्रहोल्कवन्निरीक्ष्यदुःप्रेक्ष्यमजातविक्रवः वज्रेणवज्रीशतपर्वणाच्छि-
नद्भुजंचतस्योरगराजभोगम् ३ छिन्नैकबाहुःपरिघेणवृत्रःसरब्धआसाद्यगृहीतवज्रम् हनौतताडेंद्र-
मथामरेभंवज्रंचहस्तान्यपतन्मघोनः ४ वृत्रस्यकर्मातिमहाऽद्भुततत्सुरासुराश्चारणासिद्धसंघाः अ-
पूजयंस्तत्पुरुहतसंकटनिरीक्ष्यहाहेतिविचुक्रुशर्मशम् ५ इन्द्रो नवज्जंगमहेविलज्जितश्च्युतस्वहस्तादरि-
सन्निधौपुनः तमाहवृत्रोहरात्तवज्रोजिह्वस्वशत्रुंनविषादकालः ६ युयुत्सतांकुत्रचिदाततायिनांजयः
सदैकत्रनवंपरात्मनाम् विनैकमुत्पत्तिलयास्थिताश्वरंसर्वज्ञमाद्यपुरुषसनातनम् ७ लोकाःसपालाय-
स्येमेश्वसंतिविवशावशे हिजाइवशिचाबद्धाःसकालइहकारणम् -

अमरेभमैरावतंच ४ ५ पुनश्चतमाहवृ

त्रः हेहरेइंद्र ६ सदाजयोनैवकिंतुकुत्रचिज्जयः एकत्रकुत्रचित्नेव यद्वाकुत्रचिदपियुयुत्सतांसदाजयोनैवकिंतु एकत्रैव कदाचिदेवेत्या-
र्थः परादेहआत्मायेषांपराधीनात्मनामितिवा आद्यमनादिसनातनंनित्यम् ७ पराधीनतामेवाह लोकाइतिसप्तभिः यस्यवशेस्थि-
ताःस्वयंविवशाःसंतः श्वसंतिचेष्टंते हिजाःपक्षिणः शिचाजालेनकालः कलयतीति भगवान्इहजयादौकारणम् - ६

ओजआदिरूपंकालंतंहेतुमज्ञायअविज्ञायजडंसंतमात्मानंदेहंहेतुमन्यते ९ १० ननुस्वारंभकप्रधानपुरुषादितंत्राणीतियुक्तंतत्राह
पुरुषइति व्यक्तंमहत्तत्त्वमात्माअहंकारः ११ ननुस्वकर्मद्वाराजीवएवसृष्ट्यादिहेतुरितिमीमांसकामन्यंतेतत्राह एवमविद्वान्अनी-
शमेवात्मानंदेश्वरंस्वतंत्रंमन्यते ननुपित्रादयः स्वपरोदश्यंते व्याघ्रादयस्तुहंतारस्तत्राह भूतैरिति स्वयमीश्वरः १२ ननुत्वयापरा-
जितस्यममजयादिशौक्येनान्नास्ति किमितिमावलात् युद्धेप्रवर्तयसितत्राह आयुरिति तत्कालेजयादिकालेविपर्ययाः अकीर्त्या-

ओजःसहोबलंप्राणममृतंमृत्युमेवच तमज्ञायजनोहेतुमात्मानंमन्यतेजडम् ९ यथादारुमयीनारी-
यथायंत्रमयोमृगः एवंभूतानिमघवन्नीशतंत्राणिविद्धिभोः १० पुरुषःप्रकृतिर्व्यक्तमात्माभूतैर्द्रियाश-
याः शक्रवत्यस्यसर्गादौनेविनायदनुग्रहात् ११ अविद्वानेवमात्मानंमन्यतेऽनीशमीश्वरम् भूतैःसृज-
तिभूतानिग्रसतेतानितैःस्वयम् १२ आयुःश्रीःकीर्तिरेश्वर्यमाशिषःपुरुषस्ययाः भवत्येवाहितत्कालेय-
थानिच्छेदोविपर्ययाः १३ तस्मादेकीर्तियशोसोजयापजययोरपि समःस्यात्सुखदुःखाभ्यामृत्युजीवित-
योस्तया १४ सत्त्वरजस्तमइतिप्रकृतेर्नात्मनोगुणाः तत्रसाक्षिणमात्मानंयोवेदनसंबन्ध्यते १५ पश्य-
मानिर्जितंशक्रवक्त्रमायुधंभुजंमृधे घटमानयथाशक्तितवप्राणजिहीर्षया १६ प्राणग्लहोऽयंसमरइ-
ष्वक्षोवाहनासनः अत्रनज्ञायतेऽमुष्यजयोऽमुष्यपराजयः १७ श्रीशुकउवाच इन्द्रोवचवचः
श्रुत्वागतालीकमपूजयत् गृहीतवज्रःप्रहसंस्तमाहगतविस्मयः १८ अहोदानवसिन्धोऽसियस्यते
मेतिरीदृशी भक्तःसर्वात्मेनात्मानंस्फुटंजगदीश्वरम् १९ भवानतार्पन्मोयावैवेष्णावीजनमोहिनी-
म् यदिहायासरंभावमहापुरुषतागतः २० रवल्विदमहदाश्चर्ययद्रजःप्रकृतेस्तव वासुदेवभगवति
सत्त्वात्मानिददामतिः २१

दयः १३ यस्मादेवंसर्वमीश्वराधीनंतस्मात्समःस्याद्धर्षविषादहीनोभवेत् १४ समदृष्टावुपायमाह
सत्त्वमिति हर्षादिभिरनेबध्यते १५ हर्षविषादनिवृत्त्येतवाहमेवगुरुरित्याह पश्येति वक्त्रमायुधंभुजश्चयस्य १६ अनियतत्वंघृतकरुणं
गोपसंहरति प्राणएवग्लहःपणोयस्मिन्इषवएवाक्षाः यस्यवाहनान्येवेतस्ततश्चाल्यमानानिआसनानिफलकायस्मिन् १७ गतोलीकं-
निष्कपटम् १८ भक्तःसेवितवानसि १९२०२१

तस्य तवरवातकोदकैः गर्तादिजलोपमैः स्वर्गादिभिः किम् २२ युद्धानां संग्रामाणां पती मुरव्यो २३ हेमारिषश्चैष्ठराजन् २४ २५ उल्ह-
त्तैर्मूलं ययोस्ताभ्याम् रक्तं स्रवतीति तथा गोत्रः पर्वतः २६ कृत्वाऽधरामित्यादेर्जग्रासेतितृतीयेनान्वयः नभोवह्नींभीरेणवक्त्रेणले-
लिहः सर्पः तद्वत् उल्वणयाजिह्वया २७ कालकल्पाभिः ग्रसनृचालयन् २८ निर्जरयन् चूर्णयन् २९ महाप्राणो महाबलः महावीर्यो

यस्य भक्तिर्भगवति हरो निःश्रेयसेश्वरे विक्रीडतोऽमृतांभोधौ किंक्षुद्रैः रवातकोदकैः २२ श्रीशुक उ-
वाच इति ब्रुवाणा वन्योऽन्यधर्मजिज्ञासयानृप युयुधाते महावीर्या विद्रवत्रौ युधांपती २३ आवि-
ध्यपरिघंवृत्रः कार्णाय समरिंदमः इन्द्राय प्राहिणोत्तपोरवामहस्तेन मारिष २४ स तु वृत्रस्य परिघं करंच-
करभोपमम् चिच्छेद युगपद्देवो वज्रेण शतपर्वणा २५ दोष्यामुलूक्तमूलाभ्यां वभौरक्तस्रवोऽसुरः छि-
न्नपक्षो यथा गोत्रः रवातश्च होवज्जिणाहतः २६ कृत्वाऽधरां हनुभूमौ दैत्यो दैव्युत्तरां हनुम् नभोगंभीरवक्त्रे-
ण लेलिहो ल्वणजिह्वया २७ दंष्ट्राभिः कालकल्पाभिर्ग्रसन निवजगत्रयम् अतिमोत्रमहाकाय आक्षिप-
नृतरसागिरीन् २८ गिरिराट्पादचारी वपद्भ्यां निर्जरयन् महीम् जग्रास स समासाद्य वज्जिणं सहवाहनम्
२९ महाप्राणो महावीर्यो महासर्प इव द्विपम् वृत्रग्रस्तं तमालक्ष्य संप्रजापतयः सुराः ३० हाकष्टमिति निर्वि-
ण्णाश्चुक्रुशुः समहर्षयः निगीर्णोऽप्यसुरैरेद्रेण नममारोदूरगतः महापुरुष सन्नद्धो योगमायाबलेन च
३१ भित्त्वा वज्रेण तत्कुक्षिं निष्क्रम्य बलभित्तिविभुः उच्चकर्तेशिरः शत्रौ गिरिशृंगमिवोजसा ३२ वज्रस्त-
तत्कंधरमाश्रवेगः कृतस्समंतात्परिवर्तमानः न्यपातयत्तावदहर्गणेन योज्योतिषामयने वार्चहृत्ये ३३

महापभावः ३० महापुरुषेण कवचरूपेण श्रीनारायणेन सन्नद्धो दंशितः योगबलेन मायाबलेन च ३१ बलभित्तिर्इन्द्रः उच्चकर्तृचि-
च्छेद ३२ तस्य कंधरकधराम् आश्रवेगः अतिवेगवान् ज्योतिषां सूर्यादीनाम् अयने दक्षिणोत्तरगतिरूपे संवत्सरयोऽहर्ग-
णः पक्ष्युत्तरशतत्रयात्मकः तावताऽहर्गणेन वार्चहृत्ये वृत्रहृत्या योग्ये काले न्यपातयत् यद्वा स्वार्थतद्भितः वृत्रहृत्यायां वृत्रह-
ननार्थपरिवर्तमान इत्यर्थः ३३

वार्चघालिंगैः वृत्रहंतुः वार्यप्रकाशकैः वार्चहत्याशवसे एतनापादाय चेत्याद्यैस्तमिंद्रमभिष्टुवानाः अभिष्टुवंतः ३४ अलोकं लोका-
नांतं भगवंतम् ३५ इति षष्ठस्कंधे टीकायां द्वादशोऽध्यायः १२ त्रयोदशोऽनुवृत्तस्य ब्रह्महत्या महाभयात् चिरं न शो-
चितः शक्रो विष्णुर्नोर्ति न रूप्यते १ अनिर्वृतं शक्रमपृष्ट्वा स्वयमेव प्रतिजग्मुः १ वार्चहत्याय इन्द्र एतत्सर्वमपश्यदिति श्रुतं प्रयमे-

तदा चरवेदं दुभयो विनेदुर्गंधर्वा सन्धाः समहर्षि संघाः वार्चघालिंगैस्तमभिष्टुवानामंत्रैर्मुदाकुसुमैरभ्यवर्ध-
न ३४ वृत्रस्य देहान्निष्क्रांतमात्मज्योतिरिंद्रम पश्यतां सर्वलोकानामलोकं समपद्यत ३५
इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे वृत्रवधो नाम द्वादशोऽध्यायः १२ श्रीशुक उवाच वृत्रहंते त्रयो-
ल्लोका विनाशकेण भूरिद सपालाह्यमवनुसद्यो विज्वरानिर्वृतेन्द्रियाः १ देवर्षिपितृभूतानि देव्या देवा-
नुगाः स्वयम् प्रतिजग्मुः स्वधिष्यन्निब्रह्मेशं द्वादयस्ततः २ राजोवाच इन्द्रस्यानिर्वृते हंतु-
श्चातुमिच्छामि भो मुने येनासन्स्तरिव नो देवा हरेदुःखकुतोऽभवत् ३ श्रीशुक उवाच वृत्रविक्र-
मसंविग्नाः सर्वदेवाः सहर्षिभिः तद्वधा यार्थं यानिंद्रं न च्छेद्भातो हृहृदधात् ४ इन्द्र उवाच स्त्रीभू-
जलदुर्मेरे नो विश्वरूपबंधोद्भवम् विभक्तमनुगृह्णद्भिर्वृत्रहत्यां क्रमाज्म्यहम् ५ श्रीशुक उवाच
अप्यस्तदुपाकर्ण्य महेंद्रमिदमब्रुवन् याजयिष्यामभद्रं ते हयमेधेन मास्मभैः ६ हयमेधेन पुरुषप-
रमात्मानमौश्वरम् इष्टानारायणं देवमोक्ष्यसे पि जगद्वधात् ७ ब्रह्महापितृहा गोघ्नो मातृहा चायिहाऽ-
घवान् श्वादः पुल्कसकोवाऽपिश्रुत्यैरनयस्य कीर्तनात् ८ तमश्वमेधेन महो मरवेन श्रद्धाऽन्विताऽ-
स्माभिरनुष्ठितेन हत्वाऽपि स ब्रह्मचराचरे त्वं नालिप्यसे किं रवलनिग्रहेण ९

गायत्री त्रिष्टुभो इन्द्रो वृत्रहा देवता वा-

र्चहत्याय वचो येन शवसा बलेन हन्यते तद्वार्चहत्यां शवस्तस्मै वार्चहत्याय शवसे एतनापादाय च एतनाः संग्रामाः येन शवसा अभिभू-
यंते तत् एतना सह बलं तस्मै एतना सहायसहतिराभिभवार्यः हे इन्द्र त्वामावर्तयामः सदा २, ३ अशांतस्य हरेरिंद्रस्य दुःखं हंतुं वक्तुं मस्माकं
कयामाह वृत्रविक्रमेत्यादिना अर्ययन् प्रार्थयन् हृहृदधात् ब्राह्मणवधाद्गीतः सन् ४ एनः पापं विभक्तं विभज्य गृहीतम् माजिभ्यो गोधया-

वृषाकपिमिंद्रम् १० तथादेवादिभिः कारितयास्मेत्यवधारणे इंद्रएवतापमसहत्नान्यः अमुमिंद्रं निर्वृतिर्नाविशत् ननु धैर्यादिगुणा
युक्तस्य कुतो निर्वृतिस्तत्राह हीमंतं लज्जावंतम् वाच्यतां निंदताम् ११ यक्ष्मग्रस्तां क्षयरोगव्याप्ताम् १२ मीनस्यैव गंधो यस्य सः
मीनगंधिः स चासावस्रश्चश्वासवायुस्तस्य गंधेन १३ प्रागुदीर्चां दिशं गतः स न तूर्णं मानसं सरः १४ स इंद्रः सहस्रवर्षाणि पुष्करनाल
स्य तंतूनावसत् कथं भूतः न लब्धो भोगो येन सः कुतः यत्तु यस्मात् इह जले वसतः अग्निदूतश्च स्वयमग्रे च स्वदूतस्य हविर्भागान्ने
तुर्जले प्रवेशासंभवादलब्धभोग इत्यर्थः अलब्धभागपाठे तरेन लब्धो यज्ञभागो येन सः १५ त्रिणाकं न अकंदुः खं यास्मिन्निति ना

श्रीशुक उवाच एवं संचोदितो विप्रैर्मरुत्वानहनद्रिपुम् ब्रह्महत्याहते तस्मिन्नाससादवृषाकपिम् १०
तयेंद्रः स्मासहत्तापं निर्वृतिर्नामुमाविशत् हीमंतं वाच्यतां प्राप्तं सरवयं त्यपि नोगुणाः ११ तां ददर्शानुधा
वंती चांडालीमिव रूपिणीम् जरया वेपमानां गीयक्ष्मग्रस्तामसूक्ष्मपटाम् १२ विकीर्य पलितान् केशान्
तिष्ठतिष्ठेति भाषिणीम् मीनगंध्यस्रगंधेन कुर्वती मार्गदूषणम् १३ न भोगे तो दिशः सर्वाः सहस्राक्षो वि
शांपते प्रागुदीर्चां दिशं तूर्णं प्रविशेन्नूपमानसम् १४ स आवसत् पुष्करनाल तंतूना लब्धभोगो यदि हा
ग्निदूतः वर्षाणि साहस्रमेलक्षितोऽतः सूचितं यन् ब्रह्मवधादिमौक्षम् १५ तौ व त्रिणाकं न हृषः शशा
सविधा तपो योगबलानुभावः स संपदैश्च यमदाध बुद्धिर्न तस्ति रश्वांगतिमिंद्रपत्न्या १६

कः पुण्यलोकः तृती

यं नाकं स्वर्गम् ननु मनुष्यस्य कुतः स्वर्गराज्यं तत्राह विद्यादिभिः अनुभावः स्वर्गपालनसामर्थ्यस्य सः तर्हि तस्मिन् सातिकथमिंद्र
स्य पुनः स्वर्गप्राप्तिस्तत्राह स न हृषः संपदैश्च यमदाध बुद्धिर्न तस्ति रश्वांगतिमिंद्रपत्न्या १५ तौ व त्रिणाकं न हृषः शशा
नमापितः एवं द्यारव्याप्लेहः किल कदाचिदिंद्राणीमुवाच इंद्रस्तावदहमतस्त्वं मां भजेति तथा चावेदितवृत्तांतो ब्रह्मस्य तिस्तामुवाच
ब्राह्मणवाह्यशिविकायामारुह्या गतं त्वां भजिष्यामीति ब्रूहि ततोऽसौ ब्रह्मशापात्पतिष्यतीति तथा च तथोक्तो न हृषोऽगस्त्यादीन्
शिविकां वाह्यामास तदा शीघ्रं सर्पसर्पेभ्यः पदापस्पर्शते न कुपितेन सर्पो भवेति शप्तो महासर्पः अजगरः अभूदिति १६

ततः इंद्रः स्वर्गगतः प्राप्तः कथं भूतः ब्रह्मगिरा ब्राह्मणवाक्येनोपहृतः सन्कृतं भरः सत्यपालको हरिः तस्य ध्यानेन निवारितमघं येन प्राकृ-
 त् अतुपापो ब्रह्मवधस्तमिंद्रं नाभ्यभूत् तस्याभिभवना करोत् कुतः दिग्देवतया प्रागुदीच्यं दिशि स्थितया श्रीरुद्रेण अवितं रीक्षतं संत-
 म् १७ पुरुषस्य हरेराराधनं यस्मिंस्तन १८ सर्ववेदमयात्मनीतिपाठः ब्रह्मवादिभिर्विततेऽनुभूते अश्वमेधे महेंद्रेण ज्यमाने पुरुषे
 सति १९ तैनेव पुरुषेणैव शून्यायनीतः नाशित इत्यर्थः २० अधिकृताय ज्ञायं नतम् २१ पाठादिविधातुमाख्या नस्तौति इति मति

ततो गतो ब्रह्मगिरोपहृतः कृतं भरः ध्याननिवारिताघः पापस्तदिग्देवतया हतौ जास्तं नाभ्यभूदवितं वि-
 ष्णुपत्न्या १७ तंच ब्रह्मर्षयोऽभ्येत्य हयमेधेन भारत यथावदीक्षया चक्रुः पुरुषाराधनेन ह १८ अथ
 ज्यमाने पुरुषे सर्वदेवमयात्मनि अश्वमेधे महेंद्रेण वितते ब्रह्मवादिभिः १९ सर्वेत्वाष्टवधोभूयानपि पाप-
 चयोनप नीतस्तेनैव शून्यायनीहार इव भानुना २० सवाजिमधेन यथोदितेन वितायमानेन मरीचिमिश्रः
 इत्वाधियज्ञं पुरुषं पुराणो मिंद्रो महानासविधूतपापः २१ इदं महारव्यानमशेषपापनाप्रक्षालनं तीर्थप्र-
 दानुकीर्तनम् भक्त्युच्छ्रयभक्तजनानुवर्णनं महेंद्रमोक्षो विजयं मरुत्वतः २२ पठयुरारव्यानमिदं
 सदा बुधाः शृण्वंत्ययोपवर्णणं पवर्णीन्द्रियम् धन्यं यशस्यं निरिवलाघमोचनं रिपुजयस्वस्त्ययनं तथा युषम्
 २३ इति श्रीभागवते महापुराणे पष्ठस्कंधे इंद्रविजयो नाम चयोदशोऽध्यायः १३ परीक्षितुवाच
 रजस्तमः स्वभावस्य ब्रह्मनृचस्य पापिनः नारायणे भगवति कथमासीद्दृढमतिः १ देवानां शैलसत्वा-
 नामृषीणां चामलात्मनाम् भक्तिर्मुकुंदचरणेन प्रायेणोपजायते २

प्रक्षाल्यतेऽनेनेति प्रक्षालनम् तीर्थपदस्या-
 नुकीर्तनं यस्मिन् भक्तेरुच्छ्रयो यस्मिन् भक्तजनानामनुवर्णनं यस्मिन् महेंद्रस्य मोक्षो यस्मिन् मरुत्वतो विशेषेण जयो यस्मि-
 न् २२ इंद्रियं तत्पादवकरणं इंद्रसंबंधोतिवा आयुषमायुष्यम् २३ इति श्रीभागवते महापुराणे पष्ठस्कंधे टीकायां चयो-
 दशोऽध्यायः १३ चतुर्दशतुसहस्राक्षुच्छ्रुलब्धेऽस्मृते मृते चित्रकेतोरतिस्नेहादतिशोको निरूप्यते १ वृचस्य ज्ञानभक्त्या-
 दिभ्युत्वाष्टः परीक्षिता हेतुमाह चतुर्भिस्तत्प्राग्जन्मचरितोक्तिभिः २ रजश्चतमश्च स्वभावो यस्य १ २ ३ ४

मत्तेर्दुर्लभत्वं प्रपञ्चयति त्रिभिः पार्थिवैरजोभिः परमाणुभिः समाः संख्याताः अनन्ता इत्यर्थः जंतवो जीवाः तेषां मध्ये ये केचन कतिपये-
श्रेयो धर्ममहीहंते कुर्वन्ति ३ मुच्येत गृहादिसंगादिमुच्यते सिद्ध्यति तत्त्वं जानाति ४ ५ ६ न चेन्द्रभियां कृष्णांशरणंगत इत्याह यः पौरु-

रजोभिः समसंख्याताः पार्थिवैरिह जंतवः तेषां ये केचनेहंते श्रेयो वैमनुजादयः ३ प्रायो मुमुक्षवस्ते-
षां केचनेव हि जौत्तमाः मुमुक्षूणां सहस्रेषु कश्चिन्मुच्येत सिद्ध्यति ४ मुक्तानामपि सिद्धानां नारायण
परायणः सुदुर्लभैः प्रशान्तात्मा कोटिष्वपि महामुने ५ वृत्रस्तसकथं पापः सर्वलोकोपताप
नः इत्थं हृदमतिः कृष्ण आसीत् संग्रामउल्बणे ६ अवनः संशयो भूयान् श्रोतुं कौतूहलं प्रभो यः पौरुषे-
ण समरे सहस्राक्षमतोषयत् ७ सूत उवाच परीक्षितोऽथ संप्रभं भगवान् बोदरायणिः निश-
म्यश्च हृद्धानस्य प्रतिनंदवचोऽब्रवीत् ८ श्रीशुक उवाच शृणुष्वावहितो राजन् निति हासमिमं
यथा श्रुतं देपायनमुरवान्नारदादेवलादपि ९ आसीद्राजा सार्वभौमः शूरसेनेषु वै नृप चित्रकेतु-
रितिख्यातो यस्य आसीत् कामधुञ्जही १० तस्य भार्या सहस्राणां सहस्राणि दशा भवन् सांतानिकश्चा-
पि नृपो न लेभे तासु संततिम् ११ रूपोदार्यव्ययोजन्मविद्येश्वर्यश्रियादिभिः संपन्नस्य गुणैः सर्वैश्चि-
ता वंध्यापतेरभूत् १२ न तस्य संपदः सर्वा महिष्यो वामलोचनाः सार्वभौमस्य भूश्चैयमभवन् प्रीति
हेतवः १३ तस्यैकदा तु भवनमगिरा भगवान् ऋषिः लोकाननुचरन्नेतानुपागच्छद्यदेच्छया १४ तं
पूजयित्वा विधिवत्प्रत्युत्थानार्हणादिभिः कृतातिथ्यमुपासीदत्स्वरवासीनं समाहितः १५ महर्षिस्तमु-
पासीनं प्रश्नयावनतं क्षितौ प्रतिपूज्य महाराज समाभाष्य दमब्रवीत् १६

वेणेति ७ ८ यथा यथा वत् शृणु ९

१० भार्या सहस्राणां दश सहस्राणि कोटिरित्यर्थः सांतानिकः स्वयं संतानार्होऽपि पुत्रोत्पादनस्य मर्थोऽपि तासु संततिं न लेभे सर्वास्ता वंध्या
एव देवयोगेन मिलिता इति भावः ११ तदेवाह वंध्यापतेरिति १२ १३ १४ उपासीदत् तत्समीपमुपविवेश समाहितः संयतः १५ १६

अपि किं अनामयमारोग्यम् स्वस्तिशुभम् प्रकृत्यधीनमेव हिराज्यामितिसदृशं तमाह यथामहदाद्याभिः सप्ताभिः प्रकृतिभिः पुमान्जीवो-
नित्यंगुप्तो भवति ननु तद्यतिरेकेण क्षणमपि तिष्ठति तथा राजाऽपि सप्तप्रकृतिभिः स्वाम्यमात्यौ जनपदादुर्गद्रावणसंचयाः दंडो मित्रं च-
तस्यैताः सप्तप्रकृतयो मता इत्युक्तलक्षणाभिर्नित्यंगुप्तः सन् १७ आत्मानं प्रकृतिपु अहंसाक्षान्निधाय तदनुवर्तिनं कृत्वा श्रेयो राज्य-
सुखं प्राप्नुयादित्यर्थः स्वामी गुरुः स्वयं वामं च सहायौ मित्रं कर्म सहायो मात्य इति भेदः प्रकृतीनां च सुखं राजाधीनमेवेत्याह हेनरदेव
तथा प्रकृतयोऽपि राज्ञा आहिताधयः न हितनिक्षेपाः धनैः समृद्धा भवन्ति पादांतरे आसमंततो हताधयो निरस्तमनो दुःखा भवन्तीत्य

अंगिरा उवाच अपितेनामयं स्वस्ति प्रकृतीनां तथात्मनः यथा प्रकृतिभिर्गुप्तः पुमान् राजाऽपि सप्त-
भिः १७ आत्मानं प्रकृतिष्वहं निधाय श्रेय आप्नुयात् राज्ञा तथा प्रकृतयो नरदेवा हिताधयः १८ अपि दा-
राः प्रजामत्याभृत्याः श्रेण्यो यमं त्रिणः पौराजानपदाभूपा आत्मजा वशवर्तिनः १९ यस्यात्माऽनुवशश्चे-
त्स्यात्सर्वतद्दृशा गेमे लोकाः सपालायच्छंति सर्वे बलिमतं द्रिताः २० आत्मनः प्रीयते नात्मा परतः स्व-
तएव वा लक्ष्ये लब्धकामं त्वांचितया शबलं मुरवम् २१ एव विक्लिप्तो राजन् विदुषामुनिनाऽपि सः प्रश्न-
यावनतोऽभ्याह प्रजाकामस्ततो मुनिम् २२ चित्रकेतु रुवाच भगवन् किं न विदितं तपो ज्ञान स-
माधिभिः योगिनां ध्वस्तपापानां बहिरंतः शरीरिषु २३ अथाऽपि एच्छतो ब्रूयां ब्रह्मन् नात्मनि चिंतितम्
भवतो विदुषश्चापि चोदितस्त्वदनुज्ञया २४ लोकपाले रपि प्रार्थ्याः साम्राज्यं स्वयं संपदः न नंदयंत्यप्र-
जं मां क्षुत्तृदकाममिवापरे २५

र्थः १८ प्रजाश्च अमात्याश्च श्रेण्यश्च समयविशेषेण संचयो वर्तमाना वणिक्प्रभृतयः
पौराः पुरवासिनः जानपदास्तत्तद्देशाधिकारिणः १९ तव मनः स्ववशे वानवेत्यर्थात् एच्छति यस्यात्मा मनः अनुवशः अनुवर्ति-
अधीनः स्यात्तस्य वशगादमे सर्वं भवन्ति किंच लोकाश्च तस्य बलिन्यच्छंति २० आत्मा भवान् आत्मनो न प्रीयते न तुभ्यति तत्किं
परतो वा स्वतो वा अलब्धकामं त्वां लक्ष्ये २१ विदुषा सर्वज्ञेनापि २२ अलब्धकामत्वं कथयन् पुत्रं याचते भगवन् निति चतुर्भिः २३
२४ अमजमपुत्रम् क्षुत्तृदभ्यामन्नपानकाममपरिस्त्रुचंदनादयो ययानसुखयन्ति २५ ७, ७, ७

पूर्वेः पित्रादिभिः सहगतं प्राप्तं तमो नरकं प्रजयायथातरे मतं तथा विधेहि २६ २७ यज्ञोच्छिष्टं यज्ञशेषम् २८ जन्मना हर्षम् मरणेन च शोकं प्रददातीति तथा इत्येव मुक्ताय यो २९ ३० शूरसेनानामीशस्य तेजसा वार्येण योगर्भः सवर्धे ३१ ३२ जातकं जातकर्म ३३

ततः पाहि महाभाग पूर्वैः सहगतं तमः यथातरे मदुस्तारं प्रजयात द्विधेहि नः २६ श्रीशुक उवाच
इत्यर्थितः स भगवान् रुपा लुर्ब्रह्मणः सतः श्रपायित्वा चरुत्वाष्ट्वष्टारमयजद्विजः २७ ज्येष्ठाश्रेष्ठाचयारा
ज्ञो महिषीणां च भारते नाम्ना कृतद्युतिस्तस्येयज्ञोच्छिष्टमदाद्विजः २८ अथाह नृपतिं राजनृभविर्ते क-
स्तवात्मजः हर्षशोकप्रदस्तुभ्यमिति ब्रह्मसूतो ययौ २९ साऽपितत्प्राशनादेव चित्रकेतो रधारयत् गर्भं क-
तद्युतिर्देवी कृत्तिकाऽग्रे रिवात्मजम् ३० तस्या अनुदिनं गर्भः शुकूपक्ष इवोडुपः वर्धधेशूरसेने शतैजसा-
शुनैर्केनृप ३१ अथ काल उपावृत्ते कुमारः समजायत जनयन् शूरसेनानां शृण्वतां परमा मुदम् ३२ ह-
ष्टराजा कुमारस्य स्नातः शुकचिरलंकृतः वाचयित्वा शिषो विप्रैः कारयामास जातकम् ३३ तैम्यो हि र-
ण्यं रजतं वासां स्यात्भरणानि च ग्रामान् ह्रयान् गजान् प्रादाद्धेनूनामर्बुदानि षट् ३४ वर्षे वर्षकाममन्येषां प-
र्जन्य इव देहिनाम् धन्यं यशस्य मायुष्यं कुमारस्य मेहामनाः ३५ कच्छूलब्धेऽथ राजर्षेस्तनयेऽनुदि-
नं पितुः यथानिःस्वस्य कच्छुः शप्ते धने स्नेहोऽन्ववर्धत ३६ मातुस्त्वति तरोऽपुत्रे स्नेहो मोहसमुद्भवः क-
तद्युतैः सपत्नीनां प्रजाकामज्वरोऽभवत् ३७ चित्रकेतो रतिप्रीतिर्यथादारैः प्रजावति नतथोऽन्येषु संज-
ज्ञैर्बालं लालयतोऽन्वहम् ३८ ताः पर्यंतप्यन्नात्मानं गर्हयंत्योऽभ्यसूयया आनपत्येन दुःखेन राज्ञोऽ-
नादरणेन च ३९ धिगप्रजां स्त्रियं पापां पत्युश्चागृहसंमताम् सुप्रजाभिः सपत्नीभिर्दासीभिर्वतिर-
स्तुताम् ४०

अर्बुदं दशकोटयः वेदे तु कोटिरेवार्बुदम् नियुतं च प्रयुतं चार्बुदं चेति प्रयुतानंतरं निर्देशात् ३४ धन्यं धन-
करम् आयुष्यमायुः करम् ३५ ३६ मोहस्य समुद्भवो यास्मिन् प्रजाकामरूपज्वरस्तापः ३७ दारइत्येकवचनमर्षम् ३८
आनपत्येन अपुत्रत्वं निमित्तेन ३९ नगृहे संमतां न बहुमताम् यद्वा गृहिण्येव गृहं न भार्येति संमतामित्यर्थः ४० ६ ६

दास्यादासीययातयावयंदुर्मगाः ४१ नसंमतद्वानिर्जाविनेयासाग ४२ विद्वेषेणनशमतिर्योसांताः गरंविपम् दुर्मर्षाः असहमानाः ४३
 ४४ धार्वास्तनदायिनीम् ४५ उद्धनेतारकेकर्त्तानिकययोस्तेलोचनेयस्यतम् ४६ ४७ विमयशः शिरोरुहाः अंचरेचयस्याः सा ४८
 ताश्चसपत्न्योऽपि ४९ अलक्षितः अंतकः मृत्युहेतुर्यस्यतम् अनुगताः प्रकृतयोऽमात्यादयोयस्यसोऽनुप्रकृतिः ५० बाष्पकलाभिः

दासीनांकोनुसंतापः स्वामिनः परिचर्यया अर्माक्ष्णंलब्धमानानांदास्यादासीवदुर्मगाः ४१ एवंसंदह्यमा-
 नानांसपत्न्याः पुत्रसंपदा राज्ञोऽसंमतवृत्तीनांविद्वेषोवलवानभूत् ४२ विद्वेषेणनशमतिर्योसांताः गरंविपम् दुर्मर्षाः असहमानाः
 गरंददुःकुमारायदुर्मर्षानृपतिंप्रति ४३ कृतघ्नतिरजानंतीसपत्नीनामघंमहत् कृतघ्नवेतिसंचित्यनिरीक्ष्यव्य-
 चरद्दह ४४ शयानंस्फुचिरं बालमुपधायमनीषिणी पुत्रमानयमेभद्रेइतिधात्रीमचोदयत् ४५ साशयानमु-
 पव्रज्यदृष्ट्वाचोत्तारलोचनम् प्राणाद्रियात्मभिस्त्यक्तहताऽस्मीत्यपतद्भुवि ४६ तस्यास्तदोकण्यंभृशानुरस्वर-
 घ्नत्याः करान्यामुरउच्चैकेरीप प्रविश्यराज्ञीत्वरयात्मजातिकंददर्शवालसहसामृतंस्फुतम् ४७ पपातभू-
 मोपरिवृद्धयाश्रुचासुमोहविभ्रष्टशिरोरुहांवरा ४८ ततोनुपांतः पुरवर्तिनोजनानराश्वनार्यश्वनिशाम्यरी-
 दनम् आगत्यतुल्यव्यसनाः स्रुदुःखितास्ताश्चव्यलीकंरुरुदुःकृतागसः ४९ श्रुत्वामृतपुत्रमलक्षितांतकं
 विनष्टहृष्टिः प्रपतन्नस्त्रवलनपथि स्नेहानुबंधेधितयाश्रुचाभृशंविमूर्छितोऽनुप्रकृतिर्हिजैवतः ५० पपातवा-
 लस्यसपादमूलेमृतस्यविस्त्रस्तशिरोरुहांवरः दीर्घेश्वसनूबाष्पकलोपरोधतानिरुद्धकंठानशशाकभाषितुम्
 ५१ पतिंनिरीक्ष्योरुश्रुचाऽपितंतदामृतंचबालंस्फुतमेकसंततिम् जनस्यराज्ञीप्रकृतेश्चहृद्रजसतीदधाना-
 विललापचित्रधा ५२ स्तनद्वयंकुंकुमगंधमंडितंनिषिंचतीसांजनवाष्पविंदुभिः विकीर्यकेशानुविगलत्स्वजः
 स्फुतंशशोचचित्रंकुरुरीवस्फुस्वरम् ५३ अहोविधातस्त्वमतीवबालिशोयस्त्वात्मसृष्ट्यप्रतिरूपेर्माहसे परे
 नुजीवत्यपरस्ययामृतिर्विपर्ययश्चेत्त्वमसिध्रुवःपरः ५४ अश्रुविंदुभिरुपरोधतः संवृतत्वेननिरुद्धः कंठोयस्य ५१ उरुश्रुचाऽपि

तंबहुरोकेनव्याप्तम् एकमेवसंततिरूपम् ५२ विगलंत्यः स्वजोयेभ्यस्तानुकेशान् ५३ आत्मसृष्टेरमतिरूपमननुरूपंचेदसं तदेवाहनुअ-
 होपरिवृद्धेर्जावति अपरस्यबालस्ययामृतिस्तत् तदाहिरुहस्यसृष्टिसामर्थ्याभावेबालेचमृतेसंतितवसृष्टिर्नष्टास्यादित्ययः ननुसांप्रतस्व-
 सृष्टिर्विपरीतोऽस्तीतिचेत्तत्राह विपर्ययः विपरीतोऽसिचेत्तर्हित्वंप्राणिनामतिदुःखकारित्वात् ध्रुवः नित्यः परः शत्रुरसिनतुरुपात्तुरित्ययः ५४

ननुजीवकर्मानुसारेणजन्मादिकुर्वतोममकोपराधस्तत्राह नहीति पुत्रेजीवत्येवपिताभियतेपितरिजीवत्येवपुत्रोजायतइतिक्रमोनास्ति
कर्माधीनत्वादितिचेत्तर्हात्मकर्मभिरेवतज्जन्मादिकमस्तकिंत्वयाकृत्यम् ननुमयाईश्वरेणविनाजडैः कर्मभिरिदंकथंसिह्येत् मा
वतुनामतथाऽपिनिजसर्गवृद्धयेतेत्वयायः स्नेहपाशः कृतस्तमिमंस्वयमेवविहृश्वसिछिनत्सीत्यादिकोशतिनह्येवंविधंदुःखंवदस्वा
कश्चिदपिपुत्रादिषुस्नेहंकरिष्यतीतिभावः ५५ अप्रजदुस्तरमप्रजानांदुस्तरम् अकरुणेनसह ५६ अशनयाक्षुधा ५७ तनू

नहिक्रमश्चेदिहमृत्युजन्मनोः शरीरिणामस्ततदात्मकर्मभिः यः स्नेहपाशोनिजसर्गवृद्धयेस्वयंकृतस्ते
तमिमंविहृश्वसि ५५ त्वंतातनार्हसिचमालूपणामनाथांत्यक्तुंविचक्ष्वपितरंतवशोकतप्तम् अंजस्तरे
मभवताऽप्रजदुस्तरंयस्त्वांतनयाह्यकरुणेनयमेनदूरम् ५६ उत्तिष्ठताततइमेशिशवोवयस्यास्त्वामाह
यंतिनृपनंदनसंविहर्तुम् सप्तश्विरह्यशनयाचभवानुपरीतोभुंक्ष्वस्तनंपिबश्रुचोहरनः स्वकानाम् ५७
नाहतनूजददृशोहतमंगलातेमुग्धस्मितमुदितवीक्षणमाननाजम् किंवागतोऽस्यपुनरन्वयमन्यलोकं-
नीतोघृणननशृणोमिकलागिरस्ते ५८ श्रीशुकउवाच विलपंत्यामृतंपुत्रमितिचित्रविला
पनेः चित्रकेतुर्मृशतप्तोमुक्तकंठोरुरोदह ५९ तयोर्विलपतोः सर्वदंष्ट्रयोस्तदनुव्रताः रुरुदुःस्मन
शनार्यः सर्वमासीदचेतनम् ६० एवंकश्मलमापन्नंनष्टसंज्ञमूनायकम् ज्ञात्वाऽगिरानाममुनिराजगा
मसनारदः ६१ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेषष्ठस्कंधेचतुर्दशोऽध्यायः १४ श्रीशुकउवाच
ऊचतुर्मृतकोपातेपतितंमृतकोपमम् शोकाभिभूतंराजानंबोधयंतौसदुक्तिभिः १

जहेपुत्र नाहंप्रथमंत्वत्पार्श्वमागतासती तवमुग्धस्मितंवक्त्रंददृशोनदृष्टवत्यस्मि इदानीमपिगिरोनशृणोमितर्हि किमपुनरन्वयंपु
नरागमनंयथानभविष्यतितथागतोऽसि ५८ ५९ ६० ६१ इतिषष्ठस्कंधेटीकायांचतुर्दशोऽध्यायः १४
ततःपंचदशोचित्रकेतोःशोकापनोदनम् कृतंतत्त्वोपदेशेननारदेनांगिरोयुजा १ मृतकोपांतेशवसमीपे १ ७२ ७३

त्वं चास्य बंधूनां कतमः सुंष्टो प्रजारूपायाम् अयं पुनः अहं चास्य पितांति चेत्तत्राहुः पुरेति ये पूर्वजन्मनि पित्रादिरूपेण संयुक्ता आसन् त
 एषमरणेन विरुक्ताः संतो वर्तमानजन्मनि कदाचित् तस्यैवान्यस्य वा पुत्रादयो भवन्ति ते जन्मांतरे तस्यैवान्यस्य वा कलत्रादयः शत्रुपित्रा
 दयो वा भवन्ति अतो नायं नियम इति भावः २ तमे वाभिप्रायं प्रकटयति यथेति स्रोतसः प्रवाहस्य वेगेन यथा प्रयांति विरुज्यंते संयाति
 संयुज्यंते तथा कालवेगेन देहिनो जीवा अपि ३ तथाप्येतावंतं कालं मम पुत्रो नाभूद्दार्धके जातो मृत इति दुःस्वप्नमिति चेत्तत्राहुः यथा-
 धानासूबी जेषु धानाः बीजांतराणि भवन्ति कास्तचित् कदाचिन्न भवन्ति नोत्पद्यन्ते नश्यन्ति च न तु भवन्त्येव नित्यं वेति वा नियमः एवमेव
 भूतानि पुत्रादिरूपाणि भूतेषु पित्रादिषु अतो धानानां जन्यजनकत्वेऽपि यथापि तूपुत्रादिभावो नास्ति एवमत्रापीति न शोकः कार्य इ

कोऽयं स्यात्तव राजेन्द्र भवानुयमनुशोचति त्वं चास्य कतमः सुंष्टो पुरेदानीमतः परम् २ यथा प्रयांति सं-
 यांति स्रोतो वेगेन बालुकाः संयुज्यंते विरुज्यंते तथा कालेन देहिनः ३ यथा धानासूबी धाना भवन्ति न भवन्
 ति च एवं भूतेषु भूतानि चोदितानीशमायया ४ वयं च त्वं च यं चे मे तुल्यकालाश्चराचराः जन्ममृत्योऽयं
 यापश्चात्पार्द्धिवमधुनाऽपि भो ५ भूतैर्भूतानि भूतेशः सृजत्यवतिहत्यजः आत्मसृष्टेरस्वतंत्रेण नपेक्षो
 ऽपि बालवत् ६ देहिनो देहिनो राजन् देहादेहोऽभिजायते बीजादेव यथा बीजं देहस्यैव शशवतः ७

ति भावः ईशमाया प्रेरितानामेव भवनमभवनं न वस्तुतः ४ तस्य च सर्वसाधारणत्वान्न पुत्र एव शोचनीय इत्याहुः वयं चेति तुल्य-
 कालावर्तमानकालीनाः जन्मनः प्राक् मृत्योः पश्चाच्च यथान सन्ति एवमधुनाऽपि न सन्ति भो राजन् आद्यंत्योरसत्वात् स्वभावदि-
 त्यर्थः ५ असत्त्वे कथं प्रतीतिः कथं वाहः मस्य जनक इत्याद्यभिमानस्तत्राहुः भूतैरिति ईश्वरेण मायया सृष्टत्वात् प्रतीतिनिमित्त-
 त्वाच्च त्वेनैव भूतानामयमभिमान इति भावः नन्वीश्वरस्य सृष्ट्यादिभिः साध्यमस्ति चेत् तर्हि अपूर्णकामता प्राप्तानां स्ति चेत् कुतः
 प्रवृत्तिस्तत्राहुः अनपेक्षोऽपि बालवल्ली लयाकरोति इति ६ अयं च जन्मादिव्यवहारो देहानामेव नत्वात्मन इत्याहुः देहिनः पितु-
 र्देहिनो देहिनः पुत्रस्य देहो मातुर्देहिनो देहादभिजायते यथा बीजादेव बीजं जायते देही तु शाश्वत एव अर्थो भूम्यादिर्यथा तद्वत् ७

ननु नश्वरदेहप्रतियोगित्वात् देह्यपिनशाश्वतः स्यात्तत्राहुतुः देहदेहिनोरयं परस्परप्रतियोगिविभागः पुरा अनादिरविवेककृतः अ-
ज्ञानकल्पितः जातिः सामान्यव्यक्तिर्विशेषः तयोर्विभागो यथावस्तुनिसन्मात्रेकल्पितः परस्परपेक्षसिद्धत्वेनानिरूपणात् तद्व

देहदेहीविभागोऽयमविवेककृतः पुरा जातिव्यक्तिविभागोऽयं यथावस्तुनिकल्पितः ८ श्रीशु-
कउवाच एवमाश्वासितो राजा चित्रकेतुर्दिजोक्तिभिः प्रमृज्य पाणिना वक्त्रमाधि म्लानमभाष-
त ९ राजोवाच कौयुवां ज्ञानसंपन्नो महिष्ठो च महीयसोऽसौ अवधूतेन वेषेण गूढाविहसमा-
गतो १० चरंति ह्यवनौ कामं ब्राह्मणा भगवत्प्रियाः मादृशां ग्राम्यबुद्धीनां बोधायो न्यत्तलिंगिनः ११
कुमारो नारदश्च पुरंगिरा देवलोऽसितः अपांतरतमो व्यासो मार्कण्डेयोऽथ गौतमः १२ वसिष्ठो भग-
वान् नरामः कपिलो बादरायाणिः दुर्वासायाज्ञवल्क्यश्च जातुकर्ण्यस्तथाऽरुणिः १३ रोमशश्च्यवनो
दत्त आसुरिः सपतंजलिः ऋषिर्वेदशिरा बोध्यो मुनिः पंचशिरास्तथा १४ हिरण्यनाभः कौशल्यः
श्रुतदेवश्च तध्वजः एते परे च सिद्धेशाश्चरंति ज्ञानहेतवः १५ तस्माद्युवां ग्राम्यपशोर्मम मूढाधियः प्रभू
अंधेतमसि मम ज्ञानदीप उदीयताम् १६ अंगिरा उवाच अहं ते पुत्रकामस्य पुत्रदोऽ-
स्यंगिरानृप एष ब्रह्मकृतः साक्षान्नारदो भगवानृषिः १७ इत्यंत्वा पुत्रशोकेन मग्नं तमसि दुस्तरे अ-
तदहं नुस्मृत्य महापुरुषगोचरम् १८ अनुग्रहाय भवतः प्राप्तावावाभिहप्रभो ब्रह्मण्यो भगवद्भक्तो
नावसीदितुमर्हति १९ तदैव ते परं ज्ञानं ददामि गृहमागतः ज्ञात्वाऽन्याभिनिवेशं ते पुत्रमेवाददावहम्
२० अधुना पुत्रिणा तापो भवतवानुभूयते एवं दारा गृहारायो विविधैश्चर्यैः संपदः २१ शब्दादयश्च-
विषयाश्च लाराजविभूतयः महाराज्यबलकोशाभृत्यामात्याः सहज्जनाः २२

दिति ८ आधि म्लानं व-

क्रम ९ १० उन्मत्तस्येवलिंगं येषां ते ११ १२ १३ १४ १५ मम प्रभूरक्षकौ बोधे समर्था विति वा अतो वां युवाभ्यां ज्ञानदीपः प्रवर्त्यताम्
१६ १७ महापुरुषगोचरम् हरिभक्तं त्वाम् १८ १९ तदेव यदा पूर्वमागतोऽस्मि २० रायः अर्थः २१ यदा चलाः अनित्याः किंच महीति २२

हेश्वरसेन इमे सर्वेऽपिशोकादिप्रदाः किंच आगमापायित्वेन गंधर्वनगरतुल्याः गंधर्वनगरं ह्यकस्मादेव कचिदायाति अपयाति च-
तिप्रसिद्धं तदेव मनित्वत्वं शोकादिहेतुत्वं चागमापायित्वं चोक्तं मिथ्यात्वमप्याह स्वप्नश्च माया च मनोरथश्च यथा तद्वत् २३ एते मनो-
भवाः मनोमात्रविजृम्भिताः अबहेतुः अर्थेन तात्त्विकस्वरूपेण विनैव दृश्यमानाः तत्कृतः यस्मात् क्षणांतरे न दृश्यन्ते तात्त्विकत्वे हि
क्षणांतरे बाधो न स्यात् अतो मनोमात्रविजृम्भितत्वेन स्वप्नादिवन्मिथ्याभूता इत्यर्थः नन्वेते पुण्यापुण्यकृता इति मीमांसकाः प्राहुः
तत्कृतो मनोभवत्वं तच्चाह कर्मभिः कर्मवासनाभिः अर्थान्ध्यायतः पुंसो मनसा एव निमित्तात् कर्माण्यभवन् पाशांतरे कर्म ईप्सितं त-
ममभिध्यायत इत्यर्थः कर्मणोऽपि मनोभवत्वात् तत्साध्या अर्थो अपि मनोभवा एवेति भावः २४ तदेवं मम तां स्पदानां दुःखादिहेतु-

सर्वेऽपिश्वरसेने मे शोकमोहमयार्तिदाः गंधर्वनगरप्रख्याः स्वप्नमायामनोरथाः २३ दृश्यमाना विनाऽर्थेन
न दृश्यन्ते मनोभवाः कर्मभिर्ध्यायतो नाना कर्माणि मनसोऽभवन् २४ अयं हि देहि नो देहो द्रव्यज्ञानक्रिया-
त्मकः देहि नो विविधक्लेशसंतापकृदुदाहृतः २५ तस्मात्स्वच्छेने मनसा विमृश्य गतिमात्मनः इति ध्रुवार्य-
विश्वं संत्यजोऽपशममाविश २६ नारद उवाच एतां मंत्रोपनिषदं प्रतीच्छ प्रयतो मम यो धारयन्-
समरात्रात् द्रष्टुं संकषणं प्रभुम् २७ यत्पादमूलमुपसृत्य नरेन्द्र पूर्वशर्वादयो भवममिमां हितयं विसृज्य सद्य-
स्तदीयमतुलानधिकं महि त्वमोपुर्भवानपि परं न चिरादुपैति २८ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कं-
धे पंचदशोऽध्यायः १५

त्वमुक्तम् तत्र देहसंबंधो मूलमित्याह अयं हीति हीत्यवधारणे अयं द्रव्यज्ञानक्रियात्म-
कः अधिभूताधिदेवाध्यात्मरूपो देह एव देहिनः देहोऽहमिति मन्यमानस्य देहि नो जीवस्य विविधान्क्लेशान् संतापांश्च करोतीति त-
था २५ स्वच्छेनाच्ययेण गतिं तत्त्वम् ध्रुवोऽयमर्थ इति विश्वं संत्यजोऽपशममाविश आश्रय २६ अंगिरसोप-
दिष्टं तत्त्वं परमेस्वरप्रसादे विना न प्राप्यत इति तत्त्वसादायमंत्रविद्यां नारद उपदिशति एतामिति उपनिषदं परं श्रेयोऽस्यामित्युपनिषत्
मंत्र एवोपनिषत् तां प्रतीच्छ गृहाण द्रष्टुं दृश्यति भवान् २७ अतुलं च तदनधिकं च समानाधिकं शून्यं परं महिमानं प्रापुः उपैति उपैष्यति
२८ इति षष्ठे टीकायां पंचदशोऽध्यायः १५ षोडशोऽतस्मात्तत्तयैव विगोकीकृत्य तन्नृपम् आदिदेश महाविद्यां नारदः शेषतोषणाम् १

आदौ तावत्तत्पुत्रमुखेनैव पितृपुत्रादिसंबंधो मिथ्येति दर्शयितुं योगबलेन तमेव ज्ञातीनां दर्शयित्वा जीवात्मनित्याद्युवाच १ २ शेषमा-
वाशिष्टमायुरस्ति अपमृत्युनामृतत्वादित्यर्थः तदेव कलेवरं प्रविश्योत्थितो जीव उवाच यद्वा अंतराले प्रेतशरीरे स्थित्वेति ज्ञेयम् ३
४ मयि मृते पुत्रदृष्ट्या शोकश्चेत् शत्रुदृष्ट्या हर्षः किं न क्रियत इत्याशयेन संबंधस्यानियतत्वमाह बंधवो विवाहादिभिः संबंधिनः ज्ञा-
तयः सपिंडाः अरयो घातकाः मित्राणि रक्षकाः मध्यस्था उभयव्यतिरिक्ताः साधारणाः विद्विषो द्रव्यादिनिमित्तेन द्वेषिणः उदा-
सीनास्तद्व्यतिरिक्ता इति भेदः ५ कर्मभिर्भ्राम्यमाणत्वे दृष्टान्तः यथापण्यानि क्रयविक्रयाद्यर्हाणिकर्तृषु व्यवहर्तृषु परिभ्रमन्ति एवं-

श्रीशुक उवाच अथ देवकृषीराज नृसंपरे तं नृपात्मजम् दर्शयित्वेति होवाच ज्ञातीनामनुशोचताम्
१ नारद उवाच जीवात्मनृपश्य भद्रं ते मातरं पितरं च ते सहृदो बोधवांस्तप्तान् शूचां त्वत्कृतयो
मृशम् २ कलेवरं स्वमाविश्य शेषमायुः सह हृतः सुखभोगान् पितृपत्तान् अधितिष्ठ नृपासनम् ३
जीव उवाच कस्मिन् जन्मन्यमीमं ह्यपितरं मातरं भवन् कर्मभिर्भ्राम्यमाणस्य देवतिर्यङ् नृयोनिषु
४ बंधुजात्यरिमध्यस्थमित्रोदासीनविद्विषः सर्वे एव हि सर्वेषां भवैति क्रमशो मिथः ५ यथावस्तु निपण्यानि
हेमादीनि ततस्ततः पर्यटन्ति नरेष्वेवं जीवो योनिषु कर्तृषु ६ नित्यस्यार्थस्य संबंधो ह्यनित्यो दृश्यते नृषु याव-
द्यस्य हि संबंधो मम त्वं तावदेव हि ७ एवं योनिगता जीवः स नित्यो निरहंकृतः यावद्यत्रोपलभ्येत तावत्स्व-
त्वं हितं स्यतत्

जीवोऽपि योनिषु जनकेषु ६ एकस्मिन्नपि जन्मनिसंबंधस्यानियतत्वं सदृष्टान्तमाह द्वाभ्याम् नित्यस्य-
जीवतोऽपि अर्थस्य पश्चादेः अनित्यः अनियतः विक्रयादिना संबंधनिवृत्तेः ७ एवं योनिगतः पित्रादिसंबंधप्राप्तोऽपि स जीवो नित्यः
देहजन्मादिना तस्य जन्माद्यभावात् अतएव वस्तुतो निरहंकृतः अहमस्य पुत्र इत्याभिमानशून्यः यत्र पित्रादौ संबंधिन्यावदुप-
लभ्येत कर्मवशेन वर्तेत तावदेव तस्य पित्रादेः तत्तस्मिन् स्वत्वं न तु विक्रयादुत्तरकालमपि अथैवं संबंधः यदुक्तं कलेवरं समावि-
श्येति तत्र तस्मिन् कलेवरे ममेदानीं स्वत्वं निवृत्तमिति सदृष्टान्तमाह नित्यस्य चिरकालावस्थायिनः स्रवणीदेः योनिगतो देहं प्रवि-
ष्टः यत्र देहे तस्य जीवस्य तत्तस्मिन् देहे स्वत्वं न तु मरणोत्तरकालमपीत्यर्थः शेषं समानम्

जीवस्यनित्यत्वंसाधयति एषनित्यः तत्रहेतुः अव्ययः अपक्षयशून्यः तत्कृतः सूक्ष्मः जन्मादिशून्यः तच्चकृतः सर्वाश्रयः जन्मादिमतोदेहा-
 देराश्रयः नतुदेहादिरूपः यतः स्वदृक् स्वप्रकाशः सर्वाश्रयत्वमुपपादयति आत्मनः मायायागुणैरात्मानमेवविश्वंविश्वात्मकंसृजति
 तदात्मानंस्वयमकुरुतेतिश्रुतेः उपादानकारणत्वात्सर्वाश्रयइत्यर्थः जीवस्यवस्तुतोब्रह्मत्वात् ब्रह्मणएवचिच्छक्तिविशिष्टस्येश्वर-
 त्वेनसहत्वाज्जीवः सृजतीतिवाचोयुक्तिः यदा स्वकर्मद्वारासृष्टिनिमित्तत्वेनसहत्वंभोग्यस्यचसर्वभोक्ताश्रयत्वात्सर्वाश्रयत्वंचोक्त-
 मितिद्रष्टव्यम् ९ तदुक्तंस्मृतहृतइतिस्मृतदोषांधवांस्तप्तानितिचतदप्याह नह्यस्येति तत्रहेतुः एकः स्मृदादिसंगरहितः तत्कृतः गुण

एषनित्योऽव्ययः सूक्ष्मएषसर्वाश्रयः स्वदृक् आत्ममायागुणैर्विश्वमात्मानंसृजतेप्रभुः ९ नह्यस्यातिप्रियः
 कश्चिन्नाप्रियः स्वेःपरोऽपिवा एकः सर्वाधियांद्रष्टाकर्तृणांगुणदोषयोः १० नादत्तआत्माहिगुणंनदोषंन-
 क्रियाफलम् उदासीनवदासीनः परावरदृगीश्वरः ११ श्रीशुकउवाच इत्युदीर्यगतांजीवोज्ञातय-
 स्तस्यतेतदा विस्मितामुमुक्षुः शोकंछित्वात्मस्नेहशृंगलाम् १२ निहृत्यज्ञातयोर्देहतयाकृत्वाचिताः कि-
 याः तत्पुण्यजस्त्यजस्नेहशोकमोहभयार्तिदम् १३ बालघ्नोव्रीडितास्तत्रबालहत्याहतप्रभाः बालहत्याव-
 तंचेरुब्राह्मणैर्यन्निरूपितम् यमुनायामहाराजेस्मरंत्योद्विजभाषितम् १४ सदित्यंप्रतिबद्धात्माचित्रकेतुर्दि-
 जोक्तिभिः गृहांधकूपान्निष्क्रान्तः सरः पंकादिवद्विषः १५ कालिंघांविधिवत्स्नात्वाकृतपुण्यजलक्रियः मौने-
 नसंयतप्राणोब्रह्मपुत्राववंदत १६ अयतस्मैप्रपन्नायभक्तायप्रयतात्मने भगवान्नारदः प्रीतोविद्यामेता-
 मुवाचह १७

दोषयोर्हिताहितयोः कर्तृणांभिन्नादीनांयाः सर्वाधियः विचित्राबुद्धयः तासांद्रष्टासाक्षी १० यच्चोक्तंमुंस्वभोगानि-
 त्यादितत्राप्याह नादत्तइति गुणंस्वरवंदोषंदुःखंक्रियाफलंचराज्यादिकम् उदासीनत्वंहेतुः परावरदृक्कारणस्यकार्यस्यचसाक्षीनतु
 भोक्तायतः ईश्वरः देहादिपारतन्त्र्यशून्यः अतएवंभूतस्यममचयुष्माकंचसंबंधाभावाच्छोकमाकुरुतेतिवाक्यार्थः ११ १२ १३ द्विजभा-
 षितमंगिरसापोक्तंपुत्रादीनांदुःखहेतुत्वंस्मरंत्यः पुत्रकामनाशून्यानिर्मत्सराः सत्यइतिभावः १४ निविडपंकतुल्यंगृहंविहायानिष्क्रमण-
 मतिथीरस्यतस्मैवयाग्यनान्यस्येति दृष्टान्तमाह सरसः पंकाद्विषो गजइव १५ कृताः पुण्यजलक्रियाः पितृतर्पणायाग्येन संयतप्राणो नियते

नमोधीमहि ध्यायेम मनसानमस्याम इत्यर्थः १८ निवृत्ताहेतदृष्टिर्यस्मात् १९ न्यस्तानिरस्ताः शक्त्यूर्मयः मायानिमित्तारागद्वेषादयो येन २० मनसा सहवचसि अप्राप्योपरते सतिय एक एव प्रकाशते वचसीति सर्वेन्द्रियोपलक्षणम् सोऽस्मानव्यात्सदसत्परः कार्यकारणयोः कारणम् २१ तदेवाह यस्मिन्निति इदं कार्यकारणं तिष्ठति अप्येति च यतश्च जायते मृन्मयेषु घटादिषु मृज्जातिर्मृन्मात्रमिव सर्वानुस्यूतं यत् तस्मै २२ ननु सर्वानुस्यूतं चेत् मृज्जातिवत्प्रतीयेत कथं मनोवचसोरप्राप्तिस्तत्राह यद्ब्रह्मव्योमवद्विततमपि असवः प्राणाः क्रियाशक्त्या न स्पृशन्ति मनआदीनि च ज्ञानशक्त्या न विदुः तद्ब्रह्म न तोऽस्मि २३ तेषां तदज्ञाने हेतुमाह देहेन्द्रियादयोऽमीयदंशविद्धाय चैतन्यांशेनावि

नमस्तुभ्यं भगवते वासुदेवाय धीमहि प्रद्युम्नायानिरुद्धाय नमः संकर्षणाय च १८ नमो विज्ञानमात्राय परमानन्दमूर्तये आत्मारामाय शांताय निवृत्तहेतदृष्टये १९ आत्मानन्दानुभूत्यै वन्यस्तशक्त्यूर्मये नमः हृषीकेशाय मेहते नमस्ते विश्वमूर्तये २० वचस्युपरते प्राप्य एको मनसा सह अनामरूपश्चिन्मात्रः सोऽव्यान्नः सदसत्परः २१ यस्मिन्नित्येतद्व्यतिष्ठत्यप्येति जायते मृन्मयेष्विव मृज्जातिस्तस्मै ते ब्रह्मणे नमः २२ यं न स्पृशन्ति न विदुर्मनोबुद्धीन्द्रियासवः अंतर्बहिश्च विततं व्योमवत्तनतोऽस्म्यहम् २३ देहेन्द्रियप्राणमनोधियोऽमीयदंशविद्धाः प्रचरन्ति कर्मसु नैवान्यदालोहमिवाप्रतप्तस्थानेषु तत्द्रष्टृपदेशमेति २४ ओं नमो भगवते महापुरुषाय महानुभवाय महाविभूतिपतये सकलसात्वतपरिवृट्निर्करकरकमलकुण्डलोपलालितचरणारविन्दयुगुलपरमपरमोष्ठिन्नमस्ते २५

एतः संतः कर्मसु स्वस्वविषयेषु प्रचरन्ति जाग्रत्स्वप्नयोः अन्य-

दासुषुप्तिमूर्छादौ नैव प्रचरन्ति यथा अप्रतप्तलोहं न दहति अतो यथा लोहमग्निशक्त्यैव दाहकं सदाग्निं विना न दहति एवं ब्रह्म गतज्ञानक्रियाशक्तिभ्यां प्रवर्तमाना देहादयस्तन्मस्पृशन्ति न विदुश्चेति भावः जीवस्तर्हि द्रष्टृत्वाज्जानातु नेत्याह स्थानेषु जाग्रदादिषु द्रष्टृपदेशं द्रष्टृसंज्ञां तदेवैति प्राप्नोति नान्यो जीवो नामास्ति नान्योऽतोऽस्ति द्रष्टृत्वादिश्रुतेः यद्वा द्रष्टृपदेशं द्रष्टृसंज्ञं जीवमपि तदेव एति जानाति न तु जीवस्तत्तु जानातीत्यर्थः तदुक्तं हंसगुह्यस्तोत्रे देहोऽसवोऽक्षा इत्यादि २४ सकला ये सात्वतपरिवृटाः तेषां निर्करः समूहस्तस्य करकमलानां कुण्डमलैर्मुकुलैरुपलालितं चरणारविन्दयुगुलं यस्य तस्य संबोधनम् परमउत्कृष्टपरमोष्ठिन् सर्वेश्वर २५ ६ ६

पूर्वसनारदोऽगिरा आजगामेत्यंगिराः प्रधानोक्तः चित्रकेतोः पुत्रप्रदत्वेन तस्य पृथगुक्तत्वात् इहतु नारदोऽगिरसा साकं यथा विंति
नारदस्य प्राधान्यनिर्देशः तदुपदेशेन तस्यैव राग्योत्पत्तेः प्रभो हे समर्थ २६ यथा यथा वद्धारयामास २७ विद्याधराधिपत्यं चावांतरफ-
ले लेभे अपतिहतमस्त्वलितम् २८ कतिपयैरहोभिः विद्यया इत्येनदीप्तेन मनसा गतिर्यस्य २९ मृणालवत् गौरं शितिवाससं नी-
लांबरम् स्फुरंतिकिरीटादीनियस्य कटिचक्रकटिसूत्रम् प्रसन्नानिवक्त्राण्यस्य अरुणानिलोचना नियस्य तंच तंच ३० दत्त्वा च तमादि-
पुरुषमभ्ययाच्छरणंगतः अनमन्ननाम कथं भूतः तस्य दर्शनेन ध्वस्तं समस्तं किल्बिषं यस्य स्वच्छममलं चांतःकरणं यस्य प्रणयना-

श्रीशुक उवाच भक्तार्थे तां प्रपन्नाय विद्यामादिश्य नारदः यथा वंगिरसा साकं धाम स्वायं भुवं प्रभो २६
चित्रकेतुस्तु विद्यां तां यथा नारदमापिताम् धारयामास सप्ताहमश्वत्थः स समाहितः २७ ततश्च सप्तरात्रा-
ते विद्यया धार्यमाणया विद्याधराधिपत्यं सेलेभेऽपतिहतं नृप २८ ततः कतिपयाहोभिर्विद्ययेद्धमनो गतिः
जगाम देवदेवस्य शेषस्य चरणांतिकम् २९ मृणालगौरं शितिवाससं स्फुरत्किरीटकेयूरकटिचक्रकणम् प्रस-
न्नवक्त्रारुणलोचनं वतंददर्शसिंहेश्वरमंडलेः प्रभुम् ३० तद्दर्शनध्वस्तं समस्तं किल्बिषः स्वच्छामलांतःकर-
णोऽभ्ययान्मुनिः प्रवृद्धभक्त्या प्रणयाश्रुलोचनः प्रहृष्टरोमाऽनमदादिपुरुषम् ३१ स उत्तमश्लोकपदाब्ज-
विहरं प्रेमाश्रुलेशैरुपमेहयन्मुहः प्रेमोपरुद्धारिवलवर्णानिर्गमो नैवाशकत् प्रसमीदितुं चिरम् ३२ ततः समा-
धाय मनो मनीषया वभाष एतत्प्रतिलब्धवागसौ नियम्य सर्वेन्द्रियबाह्यवर्तनं जगद्गुरुं सात्वतशस्त्रविग्रहम्
३३ चित्रकेतुरुवाच अजितजितः सममतिभिर्भवान् जितात्मभिर्भवता विजितास्तेऽपि च भज-
तामकामात्मनां य आत्मदोऽतिकरुणः ३४ श्रुयुक्ते लोचने यस्य प्रहृष्टानिरोमाणि यस्य सः ३१ तं प्रसमीदितुं स्तोतुं चिरं-

नैवाशकत् नशाशक तत्र हेतुः उत्तमश्लोकस्य पादाब्जयोर्विहरमासनम् उपमेहयन् अभिपिंचन् प्रेम्णा उपरुद्धः अरिवलानां वर्णा-
नां निर्गम उच्चारणं यस्य सः ३२ मनीषया बुद्ध्या मनः समाधायैतद्दृश्यमाणं वभाषे प्रतिलब्धवाग्येन सात्वतशस्त्रोक्तो विग्रहो यस्य तम्
३३ अन्योऽन्यप्रेमजानंदनिभृतान् स्वामिसेवकान् अभिनंदन्मुदास्तौति दशभिः पंचभिर्विभुम् हे अजित अन्यैरजितोऽपि भवान् साधु-
भिर्भक्तैर्जितः स्वाधीन एव हतः यतो भवानतिकरुणः तेऽपि च निष्कामा अपि भवता विजिताः यो भवान् अकामात्मनामात्मानमेव ददाति

ननु भर्तृरेव जित इति कथं स्पर्धमानैरपि सृष्ट्यादिकर्तृभिरन्यैरीश्वरैर्जयसंभवात्तत्राह तवेति जगत उदयादीनि तं वैव विभवः विभव नं-
महिमालीलेतियावत् आदिशब्देन प्रवेशनियमनादीनि विश्वसृजस्तु ब्रह्मादयो नेश्वराः किंतु ते तवांशोयः पुरुषः तस्यांशाः तत्र
एवं स्थितेऽपि एतच्छ्रुत्वा गीश्वरावयमित्यभिमानेन वृथैव स्पर्धते ३५ त्वमेव सृष्ट्यादिकर्तृत्येतदुपपादयति परमाणुः सूक्ष्ममूल-
कारणं परममहदंति मं कार्यं तयोस्त्वमेवाद्यं तांतरवर्ति आदावंते च अंतरे मध्ये च वर्तितुं शीलं यस्य सः अतएव त्रयविधुरः आद्यं तम
ध्यस्थून्योऽधुवः ते च त्वया सृज्यंते न तु ध्रुवाः कुत इत्यत आह सत्वानां सत्त्वेन प्रतीतानां कार्याणामादावंतेऽपि अंतरालेऽपि च तदे-
व ध्रुवं स्रवणादिवत् ३६ ध्रुवं ध्रुवत्वेन कालतः परिच्छेदो नास्तीत्युक्तं देशतोऽप्यपरिच्छेदमाह क्षित्यादिभिरिति पूर्वस्मात् पू-

तव विभवः खलु भगवन् जगदुदयस्थितिलयादीनि विश्वसृजस्तेऽंशांशास्तत्र मृषास्पर्धोति एतद्गमि-
मत्या ३५ परमाणुपरममहतोस्त्वमाद्यं तांतरवर्ति त्रयविधुरः आदावंतेऽपि च सत्वानां यत्पुवंत-
देवांतरालेऽपि ३६ क्षित्यादिभिरपेक्षितानां सत्ताभिर्दशगुणोत्तरेणोडकोशः यत्र पतत्यणुकल्पः
सहोडकोटिकोटिभिस्तदनंतः ३७ विषयतृषानरपशवो यउपासते विभूतिनपरत्वाम् तेषामाशिषई-
शतदनुविनश्यंति यथाराजकुलम् ३८ कामधियस्त्वयिरचितानपरमरोहंति यथा करं भबीजानि
ज्ञानात्मन्यगुणमये गुणगणतोऽस्य हृद्दालानि ३९

वस्मात् दशगुणमुत्तरोत्तरेरधि कैरावृतः यत्र त्वयि अणुकल्पः प-
तति परिभ्रमति तत्तस्मादनंतस्त्वम् ३७ यस्मादेवं परमेश्वरस्त्वमेव अन्ये देवास्तव विभूतयः अतस्त्वां विहाय विषयकामनयाऽन्योपास-
का अतिमंदा इत्याह विषयेषु तृदृष्ट्या येषां ते नराकाराः पशवः कुतः ये विभूतीं रिद्राद्या उपासते न तु परंत्वाम् ततः किंतत्राह तेषामिति तदनु-
उपास्यनाशानंतरं यथाराजकुलमनुराजकुलनाशानंतरं यथा तत्सेवकानामाशिषो नश्यंति तद्वत् अयंच परमोऽवधिः मध्येऽपि नश्यंत्येव
३८ विषयकामेनापि कृता त्वत्सेवामोक्षफलैवेत्याह कामधियः विषयकामना अपि हे परमत्वयिरचिताः कृताश्चेत् नरोहंति देहांतरोत्पत्त-
येन भवंति करं भबीजानि भर्जितबीजानि यथा यतोऽस्य जीवस्य गुणगणादेव हृद्दालमूहा भवंति अतः कामेनापि निर्गुणस्य तव भजना-
च्छेनेनैर्गुण्यं भवतीत्यर्थः ३९

फलकामनयाः पितृदाराधनं यदा मोक्षहेतुः तदा किं वक्तव्यं भगवद्दर्शनात्मात्म्यमिति वक्तुं तत्संप्रदायपर्वतकत्वेन भगवन्तं स्तोति जितमिति यदा भवान् भागवतं धर्ममाह तदा हे भगवन् त्वया जितं सर्वोत्कर्षेण स्थितम् तत्र हेतुः ये निष्किंचनाः सनत्कुमारादयो मुनयस्ते यं भगवन्तमपवर्गाय सेवन्ते तेन भवता जितम् यं धर्ममिति वा ४० अनवद्यतामेवाह विषममतिः यत्र यस्मिन् भागवतधर्मे नास्ति यदन्यत्र ययान्यस्मिन् काम्ये धर्मे ननु सोऽपि वैदोक्तत्वादनवद्य एव तत्राह विषमधियारचितोयः सत्यविशदः रागादिभिरात्मात्वात् क्षयिष्णुश्च नरेश्वरफलत्वात् अधर्मबहुश्च हिंसादिबाहुल्यात् तदुक्तं शंबरस्वामिभिः उभयमिह चोदनां यां लक्ष्यते अर्थोऽनर्थश्चेत्यादि ४१ एतत्पञ्चयति कः क्षेमः कुशलं न किंचित् निजपरयोः स्वस्य परस्य च स्वपरद्रुहा स्वस्मै परस्मै च द्रुह्यतीति-

जितमजितं तदा भवता यदाह भागवतं धर्ममनवद्यम् निष्किंचना ये मुनय आत्मारामाय मुपासतेऽपवर्गाय ४० विषममतिर्न यत्र नृणां त्वमेहमिति मम तवेति च यदन्यत्र विषमधियारचितोयः सत्यविशदः क्षयिष्णुरधर्मबहुलः ४१ कः क्षेमो निजपरयोः कियानर्थः स्वपरद्रुहा धर्मेण स्वद्रोहात्तव कोपः परसंपीडया च तया धर्मः ४२ नव्यभिचरति तवेक्षायया ह्यभिहितो भागवतो धर्मः स्थिरचरसत्त्वकदेवेष्वप्यग्नियो यमुपासते त्वार्याः ४३ न हि भगवन् न घटितमिदं त्वदृशं नानृणामरिव लपापक्षयः यन्नाम सकृच्छ्रवणात्पुल्कसंकोऽपि विमुच्यते संसारात् ४४ अथ भगवन् वयमधुना त्वदवलोकपरिमृष्टाशयमलाः सरस्वपिणाय दुदितं तावकेन कथमन्यथा भवति ४५

स्वपरधुक्तेन यतः स्वद्रोहात् अत्यंतकायक्लेशात् तव कोपः पीडा संभवति तदुक्तं गीतासु कर्षयंतः शरीरस्य भूतग्राममचेतसः मां चैवांतः शरीरस्य तान् विध्या सरगिनिश्चयानिति तथा परसंपीडया धर्मः च शब्दात्तव कोपश्च अतस्त्वयारागां धमपिकथं चिद्देदमार्गं प्रवर्तयितुं काम्यधर्मोऽभिहितो न तत्त्वदृश्या ४२ भागवतधर्मेण न तु द्रोह इत्याह नेति नव्यभिचरति न परमार्थं जहाति तव ईक्षादृष्टिः अन्यभिचारहेतुः स्थिर इति स्थावरजंगममाणि समूहेषु समबुद्धयो भागवतायं धर्मसेवन्ते ४३ एवं भूतस्य भागवतधर्मपर्वतकस्य तव दर्शनात् सर्वपापक्षयो भवतीति किंचिच्चामित्याह नहीति ४४ अतोऽहं कृतार्थोऽस्मीत्याह अर्थोति अतो हेतोः तवावलोकनेन परिमृष्टानिरस्ता आशये चित्ते मला ये पांते त्वदर्शनं च मम नारदोपदेशेन जातमित्याह सरस्वपिणोति ४५

यथाचाहंपूर्वमतिमूढआसंयथाचनारदेनानुगृहीतोऽस्मितत्सर्वतर्क्याभिणस्तवमयाकिंप्रकाशनीयमित्याह विदितमिति विशेषेण
ज्ञाप्यंप्रकाशनीयं कियदिवनकिमपीत्यर्थः सवितुर्यथारवद्योतैः प्रकाशनीयं नास्ति तद्वत् ४६ उक्तलक्षणं भगवंतं प्रणमति नम
इति द्वाभ्याम् सकलस्य जगतः स्थित्यादीनामीशायसमर्थाय दुरवसिता अविज्ञाता आत्मगतिर्निजंतत्वं यस्य तस्मै केयांकु. योगि
नाम् केन भिदा भेददृष्ट्या ४७ श्वसंति चेष्टंते चे कितानं पश्यंतमनुचित्तयः ज्ञानेन्द्रियाणि उच्चकंति स्वास्मदं पश्यंति ४८ ४९
मेऽनुशासनं महिषय उपदेशः तेन तया च विधया अस्माच्च दर्शनात् संसिद्धोऽसि ५० तद्वोधदाढ्याय स्वयमप्युपदिशति अह-

विदितमनंतसमस्तंतव जगदात्मनो जनेरिहा चरितम् विज्ञाप्यं परमगुरोः कियदिव सवितुरिव रवद्योतैः
४६ नमस्तुभ्यं भगवते सकलजगत्स्थितिलयोदयेशाय दुरवसितात्मगतये कुयोगिना भिदा परमहं-
साय ४७ यं वै श्वसंतमनु विश्वसृजः श्वसंतियं चे कितानमनुचित्तय उच्चकंति भूमंडलं सर्षपायतिय
स्य मूर्ध्नि तस्मै नमो भगवतेऽस्तु सहस्रमूर्ध्ने ४८ श्रीशुक उवाच संस्तुतो भगवानेव मनंतस्त
मभाषत् विद्याधरपतिं प्रीतिश्चित्रकेतुं कुरुद्वह ४९ श्रीभगवानुवाच यन्नारदांगिरोभ्याते
व्याहृतमेनुशासनम् संसिद्धोऽसि तयाराजन् विधया दर्शनाच्च मे ५० अहं वै सर्वभूतानि भूतात्मा भूत-
भावनः शब्दब्रह्म परं ब्रह्म ममोभेशाश्वती तनू ५१ लोके विततमात्मानं लोकं चात्मनि संततम् उभयं-
च मया व्याप्तं मयि चैवोभयं कृतम् ५२

मित्यादिना सर्वभूतान्यहमेव भूतानां मात्मा भोक्ताऽप्यहमेव भोक्तृभोग्यात्म
कं विश्वं मद्यति रिक्तं नास्तीत्यर्थः यतोऽहं भूतभावनः भूतानां प्रकाशकः कारणं च ननु शब्दब्रह्म प्रकाशकं परं ब्रह्म कारणं च प्रकाश
कं च सत्यं ते उभे ममेव रूपे इत्याह शब्दब्रह्मेति शाश्वती शाश्वत्यौ ५१ अतस्त्वमेव पश्येत्याह लोके भोग्यप्रपंचे भोक्तृत्वेन वित-
तमनुगतमात्मानं लोकं चात्मनि भोग्यत्वेन संततं व्याप्तम् तदुभयंच मया कारणात्मना व्याप्तम् मयि चैवोभयं कृतं प्रकल्पितं स्मरेदि-
तितृतीयेनान्वयः पश्येदित्यध्याहारोवा ५२

ननु जाग्रदाद्यवस्थानेदेन भोक्तृभोग्यात्मकं विश्वं स्फुटं प्रतीयमानं कथं कल्पितं स्यादित्याशंक्य स्वप्नगत जाग्रदादिदृष्टान्तेन सं-
 भावयन्नाह यथेति हास्याम् यथा स्वप्ने सप्तमो विश्वं गिरिवनादिरूपं देशांतरस्य मात्मन्येव पश्यति स्वप्नमभ्येष्टुं सप्तमं च प-
 श्यतीत्यर्थः तथा स्वप्नवोत्थितः सन् आत्मानमेकदेशस्थं शयनदेशे स्थितं मन्यते जाग्रदवस्थामनुभवति ५३ एवं प्रसिद्धान्य-
 पि जागरादीनि जीवस्थानानि जीवोपाधेर्बुद्धेरवस्थाभूतानि आत्मनो मायामात्राणि इत्येवं विज्ञायते पांद्रशारमत एव परतदवस्थारहि-
 तमात्मानं स्मरेत् ५४ ननु तेषां द्रशारमिति कथमुच्यते स्वापे दृश्याभावेन द्रष्टृत्वाभावात्तत्राह येनेति प्रसक्तः पुरुषो जीवो येन रूपे-
 ण तदा स्वापकाले आत्मनः स्वापे निर्गुणमतीन्द्रियं स्रुवं च वेद तमात्मानं ब्रह्म मामवेहि तदा स्वापस्रुवयोरसंवेदनं स्रुवमहमस्वाप्स-
 मिति स्मृतेरसंभवात् ५५ ननु स्वापसाक्षिणादृष्टं कथं जाग्रदवस्थः स्मरेत् न ह्यन्येन दृष्टमन्यः स्मरति तत्राह अभयं प्रस्वापप्रतिबो-

यथा स्रुपुमः पुरुषो विश्वं पश्यति चात्मनि आत्मानमेकदेशस्थं मन्यते स्वप्न उत्थितः ५३ एवं जागरणादी-
 नि जीवस्थानानि चात्मनः मायामात्राणि विज्ञायत द्रशारं परं स्मरेत् ५४ येन प्रसक्तः पुरुषः स्वापवेदात्म-
 नस्तदा स्रुवं च निर्गुणं ब्रह्म तमात्मानमवेहि माम् ५५ अभयं स्मरतः पुंसः प्रस्वापप्रतिबोधयोः अन्व-
 तिव्यतिरिच्येत तज्ज्ञानं ब्रह्म तत्परम् ५६ यदेतद्दिस्मृतं पुंसो मद्भावं भिन्नमात्मनः ततः संसार एतस्य दे-
 हादेहो मृतेर्मृतिः ५७ लब्धेहमा नुषीयो निज्ञानं विज्ञानं संभवाम् आत्मानं यो न बुह्येत न कुचिच्छममा-
 म्रुयात् ५८ स्मृत्वेहायां परिक्लेशं ततः फलविपर्ययम् अभयं चाप्यनीहायां संकल्पादिरमत्कविः ५९

पंच स्मरतः अनुसंदधतः तयोः प्रस्वापप्रतिबोधयोः प्रकाशकत्वेन यदन्वेति ताभ्यां व्यतिरिच्येत यत् एकेकापायेऽप्यनपायात् तत्-
 ज्ञानं परं ब्रह्म तदेव ननु भिन्नमित्यर्थः अतो बाल्ये दृष्टस्य यौवने स्मृतिवदवस्थांतरत्वेऽपि स्वापानंदयोः स्मरणं पटत इति भावः तदेवं-
 मृतं ब्रह्मात्मानमवेहीत्यनुषंगः ५६ विपक्षे दोषमाह यत् यदि एतन्मयि भावं मत्स्वरूपं ब्रह्म विस्मृतं तदात्मनः सकाशाद्भिन्नं भवति त-
 त एतस्य पुंसः संसारो भवति संसारस्वरूपमाह देहादेहो जन्मानंतरं पुनर्जन्म मृतेरनंतरं मृतिश्चेति ५७ योन्यंतरंऽपि भोगादिसंसादनं
 शक्यं ज्ञानार्थं त्वं वै वयं तितन्ममित्याह लब्धेति ज्ञानं शास्त्रोक्तं विज्ञानमपरोक्षं तयोः संभवो यस्य तां ५८ वैराग्यार्थमाह ईहा-
 यां भवति मार्गे तत ईहातः अनीहायां निवृत्तिमार्गे तु अभयं मोक्षो भवतीति च स्मृत्वा फलसंकल्पादिरमेत् पादांतरे नो अभयं परिक्लेशः फ-
 लविपर्ययश्च नास्तीत्येवं स्मृत्वा ५९

एतद्विदुषोति स्रवसायेतिविभिः दुःखस्यानिवृत्तिः स्रवस्याप्राप्तिः ६० विज्ञाः उद्यमेप्रवीणावयमित्याभिमानवताम् स्थानत्रय-
विलक्षणांतुरीयांबुध्वा ६१ दृष्टश्रुताभिर्मात्राभिरेहिकामुष्पिकैर्विषयैः स्वेनतेजसाविवेकबलेन ६२ नचातः परः पुरुषार्थः
स्तीत्याह एतावानिति योगेनैपुण्यंयस्याः साबुद्धिर्येषाम् परस्यात्मनएकंदर्शनमितियत् एतावानेव ६३ ६४ ६५ इति
षष्ठेटीकायांषोडशोऽध्यायः १६ ततः सप्तदशोऽमोघमहर्षिप्राप्यखेचरन् विहस्यगिरिशंशापादुमायावत्रतांगतः १ यतो

स्रवायदुःखमोक्षायकुर्वतोदंपतीक्रियाः ततोनिवृत्तिरप्राप्तिर्दुःखस्यचस्रवस्यच ६० एवंविप-
र्ययबुद्ध्यान्तुणांविज्ञाभिमानिनाम् आत्मनश्चगतिंसूक्ष्मांस्थानत्रयविलक्षणां ६१ दृष्टश्रु-
ताभिर्मात्राभिर्निर्मुक्तः स्वेनतेजसा ज्ञानविज्ञानसंतुष्टोमद्भुतः पुरुषोभवेत् ६२ एतावानेवमनु-
जैयोगेनैपुण्यबुद्धिभिः स्वार्थः सर्वात्मनाज्ञेयोयत्परात्मैकदर्शनम् ६३ त्वमेतेच्छुद्धयाराजन्नप्रम-
त्तोवचोमम ज्ञानविज्ञानसंपन्नोधारयन्नाशसिद्धयसि ६४ श्रीशुकउवाच आशवास्यम
गवानित्यंचित्रकेतुजगद्गुरुः पश्यतस्तस्यविश्वात्माततश्चांतर्दधेहरिः ६५ इतिश्रीभागवतेम-
हापुराणेषष्ठस्कंधेषोडशोऽध्यायः १६ श्रीशुकउवाच यतश्चांतर्हितोऽनंतस्तस्यैकत्वाद्विशो-
नमः विद्याधरश्चित्रकेतुश्चचारगगनेचरः १ सलक्षंवर्षलक्षाणामव्याहतबलेंद्रियः स्तुयमानोम-
हायोगीमुनिभिः सिद्धचारणैः २ कुलाचलेंद्रद्रोणीषुनानासंकल्पसिद्धिषु रेमेविद्याधरस्त्रीभिर्गा-
ययन्हरिमीश्वरम् ३ एकदासविमानेनविष्णुदत्तेनभास्वता गिरिशंदृष्टो गच्छन्परीतंसिद्धचार-
णैः ४ आलिंग्यांकीकृतांदेवींबाहुनामुनिसंसदि उवाचदेव्याः शृण्वंत्याजहासोच्चैस्तदंतिके ५

यस्याम् तस्यैदिशेनमः नमनंकृत्वा १ सचित्रकेतुः विद्याधरस्त्रीभिर्हरिंगाययनुरेमइतिद्वयोरन्वयः अव्याहतंबलमिंद्रियपाटवंयस्य
२ नानाविधाः संकल्पेनैवसिद्धयोयाकृतास्त ३ अकस्माद्भुतैश्वर्यगर्वात्प्राचीनकर्मतः अस्मरींयोनिमापन्नोभवानीशापतः सतु
तदाह एकदेत्यादिना ४ अंकीकृतामुत्संगेनैकीकृत्यदेवींबाहुनाआलिंग्यस्थितंउवाच जहासचतस्यांतिकेस्थितः सन् ५

धर्मवक्तावदतिशरीरिणामध्येमुख्यश्चभार्ययामियुनीभूयचास्ते ६, ७ - अगाधागंभीराधीर्यस्यसः ९ नतस्यवीर्यप्रभावंविद्वान् अतदीर्यविद्वान्तस्मिन् निजितात्माभिमानिनेजितेन्द्रियोऽहमित्यभिमानवतेइतिरुषाकोपेनाह १० विरुद्धं प्रकर्षेण करोतीति विप्रकृतं ११ अतिवर्तिनं शास्त्रमतिक्रम्य वर्तमानशीलं येनो निषेधंति न निवारयंति १२ एषां ब्रह्मादीनामनुध्येयं पदाब्जयुग्मं यस्य स तम्

चित्रकेतुरुवाच एषलोकगुरुः साक्षाद्धर्मवक्ताशरीरिणाम् आस्तेमुख्यः सभायां वैमियुनीभूय भार्यया ६ जटाधरस्तीव्रतपाव्रह्मवादी सभापतिः अंकीकृत्यस्त्रियं चास्ते गतहीः प्राकृतो यथा ७ प्रायशः प्राकृतश्चापिस्त्रियं रहसिं विभ्रति अयं महाव्रतधरो विभ्रति सदसिस्त्रियम् - भगवानपि तच्छ्रुत्वा प्रहस्या गाधधीर्नृप तूष्णीं बभूव सदसि सभ्याश्च तदनुव्रताः ९ श्रीशुक उ० इत्यतदीर्यविद्वदिषु ब्रुवाणो बह्वशो मनसु रूपाह देवी धृष्टाय निजितात्माभिमानिने १० पार्वत्युवाच अयं किमधुना लोकशास्त्रादेऽधरः प्रभुः अस्मादिधानां दुष्टानां निर्लज्जानां च विप्रकृत ११ न वेदधर्मं किल पद्मयोनिर्न ब्रह्मपुत्राननुना रदाद्याः न वै कुमारः कपिलो मनुश्च येनो निषेधं त्यतिवर्तिनं हरम् १२ एषामनुध्येयपदाब्जयुग्मं जगद्गुरुं मंगलमंगलस्वयम् यः क्षत्रबन्धुः परिभूयसूरीन् प्रशास्ति धृष्टस्तदयं हि दंड्यः १३ नायमर्हति वैकुण्ठपादमूलोपसर्पणम् संभावितमतिः स्तब्धः साधुभिः पर्युपासितम् १४ अतः पापीयसीं योनिमासुरीया हि दुर्मते यथेह भूयो महतां न कर्ता पुत्रं किल्बिषम् १५ श्रीशुक उवाच एवं शप्तश्चित्रकेतुर्विमानादवरुह्य सः प्रसादे यामासु सतीं मूर्ध्ना निम्नेण भारुत १६ चित्रकेतुरुवाच प्रतिगृणहामि तेषां पमात्मनां जलिनां चिके देवमर्त्या ययत्योक्तं पूर्वदिष्टं हितस्य तत् १७

मंगलमंगलं परमधर्ममूर्तिम् सूरीन् परिभूय अज्ञानं कृत्वा जगद्गुरुः प्रशास्ति तत्तस्मात् १३ ननु हरिभक्तोऽयं न दंडार्ह इति चेत्तत्राह नायं साधुभिः परितो वितं वैकुण्ठस्य पादमूलोपसर्पणमर्हति यतः संभावितमतिः अहमधिक इति कृतामतिर्येन अतएव स्तब्धोऽनमः १४ तदेव स्वयं दंड्यत्वं निश्चित्य तं प्राह अत इति हे पुत्रयया भूयो महतां किल्बिषमपराधं न कर्ता करिष्यति तथा याहीत्यर्थः १५ पूर्वदिष्टं प्राचीनकर्म प्राप्तमेव १६ १७

अयंचसंसारचक्रस्वभावएवचित्रमित्याह संसारचक्रइति १८ अतएवात्रममचतवचनकोऽपिदोषइत्याह नैवेति १९ एवंतावत्
 स्रवदुःखादिकमंगीकृत्योक्तमिदानींतदपिवस्तुतोनास्तीत्याह गुणानांमायामयानांप्रवाहेसंसारे २० ननुमायागुणानांचेदयंप्रवा
 हस्तर्हितेषांजडत्वाद्धंधमोक्षाद्यनुभवोनस्यात्तत्राह एकःपरमेश्वरोमाययानिमित्तभूतयाभूतानिप्राणिनः सृजति एषांबंधादिकं
 चसृजति निष्कलः स्वयंबंधादिशून्यः २१ नन्वेवंभूतविषमसृष्टेतस्यकिंकारणंप्रियादिवैषम्याभावादित्याशंक्ययद्यपिप्रियादयोन
 संति तथाऽपितत्तत्कर्मवशात्सर्वघटतइत्याह नतस्येतिद्वाभ्याम् प्रतीपः अप्रियः नज्ञातिर्बन्धुश्चेत्यर्थः सर्वत्रसमस्यतत्कुतः निरं-

संसारचक्रएतस्मिन्नजंतुरज्ञानमोहितः भ्राम्यन्स्रवंचदुःखंचभुंक्तेसर्वत्रसर्वदा १८ नैवात्मानपर-
 श्वापिकर्तास्यात्स्रवंचदुःखयोः कर्तारिमन्यतेप्राज्ञात्मात्मानपरमेवच १९ गुणप्रवाहएतस्मिन्कःशापः
 कोन्वनुग्रहः कःस्वर्गोनिरकः कोवाकिंस्रवंचदुःखमेववा २० एकःसृजतिभूतानिभगवानात्ममायया ए
 षांबंधंचमोक्षंचस्रवंचदुःखंचनिष्कलः २१ नतस्यकश्चिद्व्ययितःप्रतीपोनज्ञातिर्बन्धुर्नपरानचस्वः समस्य
 सर्वत्रनिरंजनस्यस्रवेनरागःकुतएवरोषः २२ तथाऽपितच्छ्रुक्तिविसर्गएषांस्रवायदुःखायहिताहिता
 यच बंधायमोक्षायचमृत्युजन्मनोःशरीरिणांसंसृतयेवकल्पते २३ अथप्रसादयेनत्वांशापमोक्षायमो-
 मिनि यन्मन्यसेअसाधूक्तंममतत्क्षम्यतांसति २४ श्रीशुकउवाच इतिप्रसाद्यगिरिशोचित्र
 केतुररिंदम जगामस्वविमानेनपश्यतोःस्मयतोस्तयोः २५ ततस्तुभगवानरुद्रोरुद्राणीमिदमब्रवीत् दे
 वर्षिदैत्यसिद्धानांपार्षदानांचशृण्वताम् २६ श्रीरुद्रउ० दृष्टवत्यसिस्तुश्रीणिहरैरद्भुतकर्मणः मा-
 हात्म्यभृत्यभृत्यानांनिस्पृहाणामहात्मनाम् २७

जनस्यनिःसंगस्यअतएवतन्निमित्तेस्रवेरागोनास्तिरागानुबंधो-
 रोषःकुतःस्यात् २२ यद्यप्येवंतथाऽपितस्यशक्त्यामाययायोविसर्गःपुण्यपापादिलक्षणांकर्मएषांशरीरिणांस्रवाद्यर्थमवकल्पतेस
 मर्थोभवति यथोक्तंगीतासु भूतभावोद्भवकरोविसर्गःकर्मसंज्ञितइति २३ अथतस्मात्भामिनिहेकोपनेत्वांकेवलंप्रसादयामि न-
 तुशापमोक्षाय तर्हि किंप्रसादनेनअतआह ममोक्तमुक्तिंसाधुअपिअसाधुवन्मन्यसेतत्त्वयाक्षम्यताम् २४ गिरिशोभवानीशंकरी-
 प्रसाद्यस्मयतोःविस्मयंकुर्वतोःसतोः २५ २६

स्वर्गादावेवतुल्योऽर्थः प्रयोजनमिति द्रष्टुं शीलं येषां ते तथा २८ तत्र तदुक्तमेव हेतुमाह द्वाभ्याम् देहिनां सरवदुःखमित्यादिदं द्वाभिर्दे-
 श्वरस्य लीलया मायया भवन्ति २९ तेषु च गुणदोषविकल्प इत्येवेत्यन्वयः इष्टानिष्टभेद इव यः स्फुरति आत्मन्यर्थभेदः पुंसः स्वमेयया-
 अविवेककृतो भवति स्रजिवत् सर्पमालादिभिर्यथा तथैव कृत इत्यर्थः स्रग्वदिति वक्तव्ये स्रजिवदित्यर्थम् पाठांतरं तु स्रगमम् ३०
 अतो भागवतानां निस्पृहत्वमुचितमेवेत्याह वासुदेव इति ज्ञानवैराग्ययोर्वीर्यबलं येषां तेषां व्यपाश्रयः विंशत्युक्त्या आश्रयणीयोः

नारायणपराः सर्वे न कृतश्च न विभ्यति स्वर्गापवर्गनरकेष्वपि तुल्यार्थदर्शिनः २८ देहिनां देहसंयोगाद्देहा-
 नीश्वरलीलया सरवदुःखं स्मृतिजन्मशापोनुग्रह एव च २९ अविवेककृतः पुंसोऽर्थभेद इवात्मनि गु-
 णदोषविकल्पश्च भिदेव स्रजिवत्कृतः ३० वासुदेवो भगवति भक्तिमुद्रहतां नृणाम् ज्ञानवैराग्यवीर्याणां नेह
 कश्चिद्व्यपाश्रयः ३१ नाहं विरंच्यो न कुमारनारदो न ब्रह्मपुत्रा मुनयः सरेशाः विदामेयस्येहितमंशकांशका-
 नतत्स्वरूपं पृथगीशमानिनः ३२ न तस्य स्थास्ति प्रियः कश्चिन्नाप्रियः स्वः परोऽपि वा आत्मत्वात् सर्वभूतानां
 सर्वभूतप्रियो हरिः ३३ तस्य चायं महाभाग चित्रकेतुः प्रियोऽनुगः सर्वत्र समदृक् शांतो ह्यहं चैवाच्युतप्रियः
 ३४ तस्मान्न विस्मयः कार्यः पुरुषेषु महात्मसु महापुरुषभक्तेषु शांतेषु समदर्शिषु ३५ श्रीशकडः
 इति श्रुत्वा भगवतः शिवस्यो मां भिन्नाधितम् बभूव शांतधीरा जनदेवा विगतविस्मया ३६ इति भागवतो दे-
 व्याः प्रतिशप्तुमलंतमः मूर्ध्ना संजग्दृशापमेतावत्साधुलक्षणम् ३७ जज्ञे त्वष्टुर्दक्षिणाग्रौ दानवीर्यो निमाश्चि-
 त्कृत्तु इत्यभि विरच्यतो ज्ञानविज्ञानसंयुतः ३८ एतत्ते सर्वमारब्धांतं यन्मां त्वं परिष्टच्छसि हवस्या सरजा तेश्च-
 कारणं भगवन्मतेः ३९ इति हासमिमं पुण्यं चित्रकेतो महात्मनः माहात्म्यं विष्णुभक्तानां श्रुत्वा वंधादिमुच्यते ४०

यो नास्ति ३१ अस्य च हरिदासत्वेन तत्स्वभावत्वान्नैतच्चित्रमिति वक्तुं हरेर्माहात्म्यमाह नाहमिति द्वाभ्याम् ईहितमभिप्रायं लीलां वा-
 यदा वयं न विद्यस्तदा तस्य स्वरूपमंशकांशका अपि संतः पृथगीशमानिनो न विदुरेव ३२ अंत एव हरिरपि सर्वेषां भूतानां प्रियः ३३
 अहं चैवाच्युतस्य प्रियः तस्मान्न मास्मिन् क्रोधो नाभूदिति भावः ३४ ३५ ३६ प्रतिशप्तुमलंतमः समर्थतमोऽपि ३७ ३८ असरजा-
 तेः असरजा विनोत्यत्तेः भगवति मते च ३९ ४०

एतत् एतम् ४१ इतिपष्ठेदीकायांसप्तदशोऽध्यायः १७ आदित्यानांचतुर्थस्यत्वष्टुर्वेशप्रसंगतः प्रोक्तमिंद्रकृतंविश्वरूपवृत्रव
धादिकम् १ अदितेःपंचमादीनांपुत्राणामन्वयोक्तिभिः अष्टादशोदितेर्गर्भेशक्रेणामरुतांभिदा २ त्वष्टुर्वेशमनुक्रम्यसप्रसंगंयथाक
मम् आदित्यानामथान्येषांवंशानाहमुनीश्वरः ३ दक्षकन्यान्वयानुकथने अदित्याः द्वादशपुत्राः प्रोक्ताः विवस्वानर्यमापूषात्वष्टाय-
सविताभगः धाताविधातावरुणोमित्रः शक्रउरुक्रमइति तत्रअष्टाध्यायांतमारभ्यविश्वरूपवृत्रचित्रकेतूपारव्यानेस्त्वष्टुर्वेशमनुव
र्ण्यइदानींसवितुर्वेशमाह एभिस्त्विति सावित्रीमित्यादिषु प्रासूतेत्युत्तरस्यानुषंगः पशंपश्यागम् महामरवान्पंचयज्ञान् १ २

यएतत्पातरुत्थायश्रद्धयावाग्यतःपठेत् इतिहासंहारिंस्मृत्वासयातिपरमांगतिम् ४१ इतिश्रीभागवते
म०षष्ठस्कंधेसप्तदशोऽध्यायः १७ श्रीशक्रउवाच एभिस्तपस्वीसवितुः सावित्रीव्याहृतीत्रयीम्
अग्निहोत्रंपशंसोमंचातुर्मास्यंमहामरवान् १ सिद्धिर्भगस्यभार्याः गमहिमानंविभुंप्रभुम् आशिषंचवरा
रोहांकन्यांप्रासूतस्रवताम् २ धातुःकुहूःसिनीवालीराकाचानुमतिस्तथा सायंदर्शमथप्रातःपूर्णमासमनुक्र-
मात् अग्नीन्पुरीष्यानाधत्तक्रियायांसमनंतरः ३ चर्षणीवरुणस्यासीद्यस्यांजातोभृगुःपुनः वाल्मीकिश्च-
महायोगीवल्मीकादभवत्किल ४ अगस्त्यश्चवसिष्ठश्चमित्रावरुणयोर्ऋषी रेतःसिषिचतुःकुंभेउर्वश्याःसं-
निधौद्रुतम् ५ रेवत्यामित्रउत्सर्गमरिष्टपिप्पलंव्यधात् ६ पौलोम्यामिंद्रआधत्तत्रीन्पुत्रानितिनःश्रुतम् ज-
यंतमृषभंतोततृतीयंमीदुषंप्रभुः ७ उरुक्रमस्यदेवस्यमायावामनरूपिणः कीर्तौपत्न्यांहृहत्श्लोकस्तस्या
सन्सौभगादयः -

धातुर्भार्याकुहूः सायंपुत्रंप्रासूत एवंसिनीवालीदर्शमित्यनुक्रमात् समनंतरोविधाताक्रियायांपुरीष्या
नग्नीन्पंचचितान् पुरीष्यासोअग्नयइतिपंचवाएते ऽग्नयोयच्चित्तयइतिश्रुतेः ३ चर्षणीवरुणस्यभार्यासीत् पूर्वब्रह्मणःपुत्रोभृगु
र्यस्यापुनर्जातः वाल्मीकिर्वरुणस्यैवपुत्रोऽभवत् एतौवरुणस्यासाधारणोपुत्रौ ४ तथोत्सर्गादयोमित्रस्यसाधारणाः तयोरेवसा-
धारणौद्वौपुत्रौचाह अगस्त्यश्चवसिष्ठश्चऋषीमित्रावरुणयोरभवताम् यतउभावपिकुंभेरेतःसिषिचतुः सत्रेहजाताविषितान
मोभिःकुंभेरेतःसिषिचतुःसमानमितिश्रुतेः द्रुतंस्कन्नम् ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

पश्चात् अष्टमस्कंधे ९ अथेतिकश्यपस्यादितेः पुत्राणां द्वादशादित्यानां संततिमुक्त्वादितेः पुत्रान् कथयामीत्यर्थः १० हिरण्यकशिपुर्हिर-
ण्याक्षश्चेति प्रथमं द्वादशैव तौ च कीर्तितौ तृतीयस्कंधे ११ १२ विप्रचितो दानवान् द्रुतः सकाशात् राहुं पुत्रमग्रहीत् १३ ततः संक्राद्यदसूत
१४ येमिषरूपं वातापिपेचेतमिल्वलम् यंपेचेतं च वातापिंचासूतेत्यन्वयः १५ १६ ततो बलेः सकाशादभवत् तस्य बलेरनुभावः सः

तत्कर्मगुणवीर्याणिकश्यपस्य महात्मनः पश्चाद्दृश्यामहेदित्यां यथैवावततारह ९ अथ कश्यपदायादान्
दैतेयान् कीर्तयामिते यत्र भागवतः श्रीमान् प्रह्लादो बलिरेव च १० दितेर्द्वादशैव दायार्दौ दैत्यदानववदितौ
हिरण्यकशिपुर्नाम हिरण्याक्षश्च कीर्तितौ ११ हिरण्यकशिपोर्भार्या कयाधुर्नाम दानवी जंभस्य तनया दत्ता
संपुत्रे च तुरः सुतान् १२ संक्रादं प्रागनुक्रादं क्र्वादं प्रक्रादमेव च तत्स्वसासिंहिकानामराहुं विप्रचितोऽग्रहीत्
१३ शिरोऽहरद्यस्य हरिश्चक्रेण पिवतोऽमृतम् संह्रादस्य कृतिर्भार्याः सूतपंचजनं ततः १४ ह्रादस्य धर्मनिर्भा-
र्याः सूतवातापिमिल्वलम् योगस्त्यायत्वतिथयेपेचे वातापिमिल्वलम् १५ अनुक्रादस्य सूर्यायां बाष्कलोम
हिपस्तया विरोचनस्तु प्रह्लादिदेव्यास्तस्याभवद्दलिः १६ बाणज्येष्ठं पुत्रशतं मशनायां ततोऽभवत् त-
स्यानुभावः सः श्लोक्यः पश्चाद्देवाभिधास्यते १७ बाणआराध्यगिरिशंलेभेत द्रुणामुरव्यताम् यत्पाश्वे
भगवानास्तेत्यद्यापि पुरपालकः १८ मरुतश्च दितेः पुत्राश्च त्वारिंशन्नवाधिकाः त आसन्नप्रजाः सर्वे
नीता इंद्रेण सात्मताम् १९ राजोवाच कथं त आसन्नभावमपो ह्योत्पत्तिं कंगुरो इंद्रेण प्रापिताः
सात्म्यं किं तत्साधु कृतं हितैः २० इमेश्च दधते ब्रह्मन् नृपयोहि मया सह परिज्ञानाय भगवन् तून्मो व्याख्या-
तुमर्हसि २१ सूत उवाच तद्विष्णुरातस्य सवादरायणिर्वचो निशम्या दत्तमल्पमयं वत् सभा
जयन् संनिभृतेन चेतसा जगाद सचायण सर्वदर्शनः २२

क्यः पुण्यं कीर्त्यहं यदा अनुभाव्यते सद्भिस्तूयत इत्यनु-

भावः सः श्लोक्यं यश इति शेषः १७ तस्य गणेषु मुरव्यतां प्राधान्यम् १८ सात्मतां समानरूपताम् १९ सात्म्यं देवत्वं प्रापिताः २० २१
आदत्तं सादरम् अल्पं मिताक्षरम् अयं वत् बह्वर्थयुक्तम् सत्रमेयनमाश्रयो यस्य हे सचायण शौनक २२ ५ ७

पार्ष्णिग्राहेणपृष्ठतःसहायेन २३ भ्रातृहंतारमिंद्रमारयित्वा सूरिवनीस्यामितिचिंतयामासदितिःउल्बणंकूरम् अक्लिन्नहृदयंकठिन-
चित्तम् २४ ननुराजास्वदेहरक्षाऽर्थमन्येषांघातंकरोत्येवकिमत्रचित्रंतत्राह कृमीति ईशःप्रभुरित्यभिहितस्यापियस्यपूर्वेषांराज्ञां-
देहस्यमरणानंतरंदित्रिदिनावस्थितस्यकृमयइतिश्वादिभिर्भक्षितस्यतुविष्टेतिदग्धस्यभस्मेतिसंज्ञाआसीत्तत्कृतेतस्यदेहस्यार्थे-
योभूतेभ्योद्रुह्यतिसकिंस्वार्थेवेदनवेदेव तत्रहेतुः यतोभूतद्रोहान्निरयोभवति २५ इदंदेहादिकंध्रुवंनित्यमाशासानस्यमन्यमानस्य

श्रीशुकउवाच हतपुत्रादितिःशक्रपार्ष्णिग्राहेणविष्णुना मन्युनाशोकदीप्तेनज्वलंतीपर्यंचिंतयत्
२३ कदानुभ्रातृहंतारमिंद्रियाराममुल्बणम् अक्लिन्नहृदयंपापघातयित्वाशयेसूरवम् २४ कृमिवि
ट्भस्मसंज्ञासीद्यस्येशाभिहितस्यच भूतध्रुकृतकृतेस्वार्थेकिंवेदनिरयोयतः २५ आशासानस्यतस्ये
देध्रुवमुन्नद्धचेतसः मदशोषकइंद्रस्यभूयाद्येनसुतोहिमे २६ इतिभावेनसामर्तुराचचाराऽसकृत्प्रि-
यम् शश्रूषयाऽनुरागेणप्रश्रयेणदमेनच २७ भक्त्यापरमयाराजनमनोज्ञैर्वल्लभाषितैः मनोजग्रा-
हभावज्ञासुस्मितापांगवीक्षणैः २८ एवंस्त्रियाजडीभूतोविद्वानपिविदग्धया बाढमित्याहविवशोनत
चित्रंहियोषिति २९ विलोक्यैकांतभूतानिभूतान्यादौप्रजोपतिः स्त्रियंचक्रेस्वदेहार्धययापुंसामितिहृता
३० एवंशश्रूषितस्तातभगवान्कश्यपःस्त्रियां प्रहस्यपरमप्रीतोदितिमाहाभिनंद्यच ३१ कश्यपउ-
वाच वरंवरयवामोरुप्रीतस्तेहमनिंदिते स्त्रियाभर्तरिसुप्रीतेकःकामइहचागमः ३२ पतिरेव-
हिनारीणांदैवतंपरमंस्मृतम् मानसःसर्वभूतानांवासुदेवःश्रियःपतिः ३३

अतउन्नद्धमुच्छंरवलंचेतोयस्य तस्येन्द्रस्ययोमदस्तस्यशोषकःपुत्रोयोमेयेनहेतुनाभूयात्भवेत् २६ भर्तुःप्रियाचरणमेवेतिभावेनसा
भर्तुःप्रियमसकृदाचचार २८ विवशःस्त्रीपरतंत्रःसन् बाढंतवमनोरथंपूरयिष्यामीतियदाहतन्नचित्रम् २९ तत्रहेतुमाह विलोक्ये
ति एकांतभूतानिनिःसंगानिमैथुनेनसृष्टिरुत्थयर्थस्वदेहार्धमेवस्त्रियंचक्रे ३० एवंस्त्रियाशश्रूषितःसन् ३१ इहचकारात्परत्रच-
अगमःअप्राप्यः ३२ ननुपरमेश्वरेसुप्रीतेसर्वकामप्राप्तिरितिप्रसिद्धंतत्राह पतिरेवेति ३३

ननुमनसिस्थितः श्रीवासुदेवएवलक्ष्मीपतिः परदेवतमितिप्रसिद्धम् सत्यम् सएवस्वाधिकारेणरूपभेदेः पूज्यतइत्याह मानसइतिसार्धेन
देवतालिंगैः मूर्तिभिरुपलक्षितः तान्येवाह नामइन्द्रादिरूपंवज्रहस्तत्वादि ताभ्यांविविधंकल्पितैः ३४ ३५ ३६ इन्द्रहणंदेन्द्रहंतारम् अ
मृत्युमृत्युभूत्यम् येनइंद्रेणविष्णुनासहायेनघातितौ ३७ ३८ ३९ स्वभावमनुवर्तमानायायोषितः कोऽतिक्रमोऽपराधः ४० स्वभाव-

सएवदेवतालिंगैर्नामरूपविकल्पितैः इज्यतेभगवानुपुंभिः स्त्रीभिश्चपतिरूपधक् ३४ तस्मात्पतिवता-
नार्यैः श्रेयस्कामाः समध्यमे यजंतेऽनन्यभावेनपतिमात्मानमीश्वरम् ३५ सौऽहंत्वयाऽर्चितोभद्रेइह
गभावेनभक्तितः तत्तेसेपादयेकाममसतीनांसुदुर्लभम् ३६ दितिरुवाच वरदोयदिमेवह्यनुपु-
त्रमिन्द्रहणंरणे अमृत्युमृतपुत्राऽहंयेनमेघातितौसुतौ ३७ निशम्यतद्वचोविप्रोविमनाः पर्यतप्यत अहो
अधर्मः समहानधर्मेसमुपस्थितः ३८ अहोअद्येंद्रियारामोयोषिन्मय्येहमायया गृहीतचेताः रूपणःपति
प्येनरकेध्रुवम् ३९ कोऽतिक्रमोऽनुवर्तत्याः स्वभावमिहयोषितः धिङ्मां वतावुधंस्वार्ययदहंत्वजितेंद्रि-
यः ४० शरत्पद्मोत्सवंवचं वचश्चश्रवणामृतम् हृदयंक्षरधाराभंस्त्रीणांकोवेदचेष्टितम् ४१ नहिक-
श्चित्प्रियः स्त्रीणामंजसास्वाशिषात्मनाम् पतिंपुत्रंभ्रातरंवाभ्रंत्यर्थेघातयंतिच ४२ प्रतिश्रुतंददामीति
वचस्तन्मृषाभवेत् वधंनार्हतिचेंद्रोऽपितत्रेदमुपकल्पते ४३ इतिसंचिंत्यभगवान्पारीचः कुरुनदन
उवाचकिंचित्कुपितआत्मानंचविगर्हयन् ४४

मेवाहदाभ्याम् शरत्पद्मस्येवोत्सवोविकाशोयस्मिन् श्रवणेश्रुतीत
योरमृतम् क्षरधाराभमंचितम् ४१ स्वाशिषात्मनांस्वार्यकामनयात्मवत्येष्टत्वेनप्रतीयमानानाम् ४२ तत्रेदमुपकल्पतेयोग्यंभव-
ति अयंभावः वैष्णवंवतंतावदुपदेक्ष्यामितेनैवास्याः शब्दचित्तायाः इंद्रेप्रतिक्रोधोनिवर्तिष्यतेपुत्रस्त्वमर्त्योभविष्यति दीर्घकालत्वे
चवतस्यकथंचिदेगुण्येसतींद्रस्यवधोऽपिनभविष्यतीति ४३ ४४

हेमद्रेअंजः यथावद्यदिधारयिष्यसि तर्हीद्रहाभविष्यति वैगुण्येतुदेवबांधवोभविष्यति वैष्णवत्वादृतस्य कथंचिदेगुण्येऽपि सति सर्व
यावैफल्याभावात् ४५. कार्याण्यावश्यकानि व्रतं यानि न घ्नंति आवश्यकानि न च निषिद्धानि किं त्वप्यनुज्ञातानि तानि सर्वाण्यपि-
ब्रूहि ४६. तत्रैकत्रिंशन्निषेधानाह नहिंस्यादिति पंचभिः नशपेन्नाक्रोशेत् यदमंगलं कपालास्थ्यादिकं तन्न स्पृशेत् ४७. नाप्स
प्रविश्य स्नायात् पूर्वं विधृतां स्रजं पुनर्न धारयेत् ४८. भोजने पंचनिषेधानाह नोच्छिष्टमिति चंडिका न भद्रकाल्ये निवेदितम्

कश्यप उवाच पुत्रस्तेभवितामद्रेइंद्रहादेवबांधवः संवत्सरव्रतमिदं यद्यंजोधारयिष्यसि ४५.
दितिरुवाच धारयिष्ये व्रतं ब्रह्मन् ब्रूहि कार्याण्यन्यानि मे यानि चेह निषिद्धानि न व्रतं घ्नंति यानि तु ४६.
कश्यप उवाच नहिंस्याद्रूतजातानि नशपेन्नानृतं वदेत् नच्छिद्यान्नरवरो माणिनस्पृशेद्यदमंग-
लम् ४७. नाप्स स्नायान्न कुप्येत न संभाषेत दुर्जनैः न वसीता धौतवासः स्रजं च विधृतां क्वचित् ४८. नो-
च्छिष्टं चंडिकाः न च सामिषं वषलाहृतम् भुंजीतो दक्ष्यया दृष्टं पिबेदं जलिना त्वपः ४९. नोच्छिष्टाः स्पृष्ट-
सलिला संध्यायां मुक्तमूर्धजा अनर्चिताः संयतवागसंवीता बृहिश्चरेत् ५०. नाधौतपादाप्रयतानाद्रूपान्नो
उदकुशिराः शयीत नापरोक्षं नान्यैर्न नग्नान च संध्ययोः ५१. धौतवासाः शक्चिर्नित्यं सर्वमंगलसंयुता पूज-
येत्प्रातराशात्प्राग्गोविप्रान् श्रियमच्युतम् ५२. स्त्रियो वीरवतीश्चार्चत्स्वगंधबलिमंडनैः पतिंचार्च्योपति-
ष्ठेत्तथायेत्कोष्ठगतं चतम् ५३. संवत्सरं पुंसवनं व्रतमेतदविष्णुत्तम् धारयिष्यसि चेत्तुभ्यं शक्रहाभविता सु-
त ५४. बादमित्यभिप्रेत्याथ दितीराजन्महामनाः काश्यपं गर्भमाधत्त व्रतं चांजोदधारसा ५५.

पिपीलिकादिदूषितं वा अंजलिना त्वपो न पिबेत् ४९. गृहाद्बहिर्निर्गमे सप्तनिषेधानाह नोच्छिष्टेति अनर्चितामंडनहीना असंवीता अप्रावृता
५०. शयने षोडशनिषेधानाह नाधौतपादेति नापराकूपश्चिमशिराः ५१. कार्याण्याह धौतवासा इति द्वाभ्याम् प्रातराशात् प्रथमभोजना-
त् ५२. वीरवतीर्जाविद्धर्तुकाः आर्च्यसंपूज्य कोष्ठगतं कुक्ष्यंतरगतम् ५३. पुंसवनं पुत्रोत्पत्तिकरं तुभ्यं तव ५४. ५५. ५६. ५७.

५६, ५७ हरिरिंद्रो वतस्यच्छिद्रं पेष्कः प्राप्नुमिच्छुः जिह्मः कुटिलः साधुवेषः मृगहा लुब्धको ययामृगवंचनाय मृगवेषो भवति ५८ केनमे-
शिवं स्यादिति चिंतां प्राप्तः ५९ अस्पृष्टवारिश्वासावधौ तांघिश्च ६० निद्रयाः पहतं चेतो यस्याः ६१ मारो दीरित्युपलब्धयन्निवता-

मातृष्वस्तरभिप्रायमिंद्र आज्ञायमानद् शश्रूषणेनाश्रमस्यां दितिं पर्यचरत्कविः ५६ नित्यं वनात्सम-
नसः फलमूलसमिलकुशान् पत्रांकुरमृदोपश्चकोलेकाले उपाहरत् ५७ एवंतस्यावतस्यायावतच्छिद्रं हरि-
र्नृप पेष्कः पर्यचरज्जिह्वो मृगहेवमृगाकृतिः ५८ नाव्यगच्छद्रतं च्छिद्रं तत्परोऽयमहीपते चिंतांती बांग-
तः शक्रः केनमेस्याच्छिवं लिह ५९ एकदा सातु संध्यायामुच्छिष्टावतकर्षिता अस्पृष्टवार्यधौ तांघिः सुखा
पविधिमोहिता ६० लब्ध्वा तदंतरं शक्रो निद्राः पहतचेतसः दितेः प्रविष्ट उदरं योगेशो योगमायया ६१
चकते सप्तधा गर्भं वज्रेण कनकप्रभम् रुदंतं सप्तर्ध्वैकं मारो दीरितितात्पुनः ६२ तेतमूचुः पाठ्यमानाः सर्व-
प्रांजलयो नृप नोजिघांससि किं इंद्रश्चातरो मरुतस्तव ६३ मा भैष्टश्चातरो मरुतयूयमित्याह कौशिकः अ-
नन्यभावा न्यार्षदानात्मनो मरुतां गणान् ६४ नममारदिते गर्भः श्रीनिवासानुकेपया बहुधा कुलिशक-
ण्णो द्रोण्यस्त्रेण यया भवान् ६५ सकृदिह्वादिपुरुषं पुरुषो यातिसाम्यताम् संवत्सरं किंचिदूनं दित्याय-
द्हरिर्चितः ६६ सज्जूरिंद्रेण पंचाशद्देवास्तं मरुतां भवन् व्यपोत्य मातृदोषं ते हरिणा सोमपाः कृताः ६७
दितिरुत्थाय ददृशे कुमाराननलप्रभान् इंद्रेण सहितान् देवीपर्यंतुष्य दर्शिता ६८ अथेन्द्रमाहताताह
मादित्यानां भयावहम् अपत्यमिच्छत्येव तमेतत्सदुष्करम् ६९ एकः संकल्पितः पुत्रः सप्तसंभाभव-
न्कथम् यदिते विदितं पुत्रसत्यं कथय मामृषा ७०

गुनः सप्तधा च कर्तृचिच्छेद ६२ ६३ कौशिकः इंद्रः गणान् सप्त

सप्तगणां विमरुत इति श्रुतेः ६४ ६५ ६६ सज्जुः सह ६७ ६८ ६९ ७०

७१

७२

७३

७४

दित्यानिष्कपटमुक्तेसतिइंद्रोऽपिनिष्कपटमेवाह अंबेति लब्धमंतरंयेन अर्थेएवबुद्धिर्यस्य ७१ ७२ ७३ ७४ गुणस्पर्शविषयभो-
गंबुधः कोवणीतेयघस्मान्नरकेऽपिविषयभोगःस्यात् ७५ महीयसिमहत्तमेमृतःसन्नुत्थितः ७६ ७७ ७८ इतिषष्ठस्कंधे

इंद्रउवाच अंबतेऽहंव्यवसितमुपधार्यागतोऽतिकम् लब्धांतरोऽच्छिदंगर्ममर्थबुद्धिर्नधर्मवित् ७१
कृत्तामेसप्तधागर्भआसनसप्तकुमारकाः तेऽपिचैकेशोदेवणाःसप्तधानापिमग्निरे ७२ ततस्तत्परमा
श्वर्यवीक्ष्याध्यवसितंमया महापुरुषपूजायाःसिद्धिःकाप्यानुषंगिणी ७३ आराधनंभगवतर्हमा-
नानिराशिषः येतुनेच्छत्यपिपरंतेस्वार्थकुशलाःस्मृताः ७४ आराध्यात्मप्रदंदेवंस्वात्मानंजगदीश्वर-
म् कोवणीतेगुणस्पर्शबुधःस्यान्नरकेऽपियत् ७५ तदिदंममदौर्जन्यंबालिशस्यमहीयसि क्षंतुमर्ह-
सिमातस्त्वंदिष्ट्यागर्भमृतोत्थितः ७६ श्रीशुकउवाच इंद्रस्तयाऽभ्यनुज्ञातःशुद्धभावेनतु
ष्टया मरुद्भिःसहतांनत्वाजगामत्रिदिवंप्रभुः ७७ एवमेतसर्वमारव्यातयन्मांत्वपरिपृच्छसि मंगलंमरु-
तांजन्मकिंभूयःकथयामिते ७८ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेषष्ठस्कंधेअष्टादशोऽध्यायः१८
राजोवाच व्रतंपुंसवनंब्रह्मनुभवतायदुदीरितम् तस्यैवेदितुमिच्छामियेनविष्णुःप्रसीदति १
श्रीशुकउवाच शुक्रेमार्गेशिरेपक्षेयोषिद्धर्तुरनुज्ञया आरभेतव्रतमिदंसार्वकौमिकमादितः २
निशम्यमरुतांजन्मब्राह्मणाननुमंच्यच स्नात्वाशुकुदतीशुक्रेवसीतालंकृतांबरे पूजयेत्प्रातराशात्प्रा-
क्भगवंतंश्रियासह ३

टीकायांअष्टादशोऽध्यायः १८

उनविंशेतुयत्योक्तंकश्यपेनदितेर्वतम् तदेवविहृतंलो

केहितायहरितोषणम् १ तस्यप्रकारमितिशेषः १ मार्गेशिरेमासेशुकूपक्षेआदितःप्रतिपदि २ अनुमंच्यएष्वा शुकुदंताय-
स्याःसाशुकुदतीधौतदंता अलंकृतासतीपूजयेत् ३ ५ ५ ५ ५ ५

आदौ तावन्नमस्कारमंचानाहोमः ते तुभ्यमलंपयामि मेव सर्वं नाकिंचिदन्यैः कृत्यमस्ति अतः केवलं ते तुभ्यं नमोः स्तूपयामि हेतवः निरपेक्षाय
हे पूर्णकाम महाविभूतिपतये लक्ष्मीपतये सकलाः सिद्धयोः णिमायायस्मिन्नतस्मै ४ सोऽश्वाययाययावत् त्वं रूपादिभिः जुष्टः अन्येष्व-
सत्यसंकल्पत्वादिभिः सर्वगुणैः ततस्तस्मात् ५ महापुरुषस्य परमेश्वरस्येवलक्षणानि निरपेक्षत्वादीनियस्यास्तस्याः संबोधनम् ६ पूजा

अलं ते निरपेक्षाय पूर्णकाम नमोः स्तुते महाविभूतिपतये नमः सकलसिद्धये ४ यथा त्वं रूपया भूत्या तेजसा
महिर्नो जसा जुष्टः शगुणैः सर्वैस्ततोऽभिगवान् प्रभुः ५ विष्णुपत्नि महामाये महापुरुषलक्षणे प्रायेतां
मे महाभाग लोकमात नमोः स्तुते ६ ॐ नमो भगवते महापुरुषाय महाऽनुभावाय महाविभूतिपतये सह
महाविभूतिभिर्वलिमुपाहराणीति अनेनाहरहर्मत्रेण विष्णोरावाहनाध्यपाद्योपस्पर्शनस्नानवासं उपवीतवि-
भूषणगंधपुष्पधूपदीपोपहाराद्युपचारांश्च समाहिता उपाहरेत् हविः शेषं तु जुहुयादनलं द्वादशाहुतीः ७ ॐ न
मो भगवते महापुरुषाय महाविभूतिपतये स्वाहेति श्रियो विष्णु च वरदा वाशिष्ठा प्रभवा बुभो भक्त्या संपूज-
येन्नित्यं यदीच्छेत्सर्वसंपदः ८ प्रणमेद्दंडवद्भूमौ भक्तिप्रवृत्तेन चेतसा दशवारं जपेन्मंत्रं ततस्तोत्रमुदीरेये
त् ९ युवांतु विश्वस्य विभूजगतः कारणं परम् इयं हि प्रकृतिः सूक्ष्मा माया शक्तिर्दुरत्यया १० तस्या-
अर्धाश्वरः साक्षात्त्वमेव पुरुषः परः त्वं सर्वज्ञ इज्येयं क्रियेयं फलं भुग्भवान् ११ गुणव्यक्तिरियं देवी-
व्यंजको गुणभुग्भवान् त्वं हि सर्वशरीर्यात्मा श्रीः शरीरेन्द्रियाशया नामरूपे भगवति मत्पयस्त्वमपाश्र-
यः १२

मंचमाह ओं नमोऽहं तहविः शेषमुपाहरावशिष्टम् ७ होममंत्रस्योदाहरणं दर्शयति ओमिति प्रकर्षेण भवत्यात्म्या
मिति प्रसंगी ८ ९ १० इज्यायज्ञाभिनिवर्तकः पुरुषव्यापारो भावनारब्धः क्रियालौकिकी ११ प्रत्ययो नामरूपयोः प्रका-
शः अपाश्रयः तयोराधारः १२

१३ १४ १५ महापुरुषचेतसाईश्वरबुद्ध्याउपनमेत् भजेत् पतिश्चस्वयंप्रेमशीलः सन् पत्न्याः कर्माणि बिभृयात् तदनुकूलो भवेदित्य-
र्थः १६ यतोदंपत्योर्मध्ये एकतरेण कृतमुभयोरपि भवति १७ न विहन्यात् न विच्छिंघ्यात् १८ १९ द्वादशमासानित्युक्ते कदाचित्त-

यथायुवांचिलोकस्यवरदौपरमेषिणौ तथामउत्तमश्लोकसंतुसत्यामहाशिषः १३ इत्यभिष्टयवरदंश्रीनि
वासंश्रियासह तन्निःसार्योपहरणंदत्वाचमनमर्चयेत् १४ ततस्तुवीतस्तौत्रेण भक्तिप्रवृत्तेण चेतसा य-
ज्ञोच्छिष्टमवधाय पुनरभ्यर्चयेद्धर्मम् १५ पतिंचपरयाभक्त्या महापुरुषचेतसा प्रियेस्तेस्तेरुपनमेत्प्रेम-
शीलः स्वयंपतिः बिभृयात्सर्वकर्माणि पत्न्या उच्चावचानि च १६ कृतमेकतरेणापि दंपत्योरुभयोरपि पत्न्या
कुर्यादनर्हायां पतिरेतत्समाहितः १७ विष्णोर्व्रतमिदं बिभ्रन्नविहन्यात् कथंचन विप्रान्स्त्रियो वीरवतीः स्व
गंधबलिमंडनैः अर्चदहरहर्भक्त्या देवं नियममास्थितः १८ उद्वास्य देवं स्वेधा म्भितन्निवोदितमग्रतः अद्या-
दात्मविशुद्ध्यर्थं सर्वकामर्ह्येतथा १९ एतेन पूजाविधिना मासान् द्वादशहायनम् नीत्वाऽथोपचरेत्साध्वी-
कार्तिके चरमेऽहनि २० श्वोभूतेऽप उपस्पृश्य कृष्णामभ्यर्च्य पूर्ववत् पयःश्रुतेन जुह्याच्चरुणा सह सर्पिषा
पाकयज्ञविधानेन द्वादशैवाहुतीः पतिः २१ आशिषः शिरसो दायो द्विजैः प्रीतैः समीरिताः प्रणम्य शिरसा
भक्त्या भुंजीत तदनुज्ञया २२ आचार्यमग्रतः कृत्वा वाग्यतः सहबंधुभिः दद्यात्पत्न्यै चरोः शेषं सप्रजा-
स्त्वं ससौ भगम् २३

मध्ये मलमासे सतितेन सह द्वादश संख्यायां सत्यां शुद्धस्यैकस्य त्यागः स्यात् हायनमित्युक्ते तन्मध्यपति
तस्तस्यापि प्रसंगः स्यात् तदुभयं वारयितुमुभयमुक्तम् उपचरेत् उपवसेत् २० श्वोभूते प्रभाते सति पयसि श्रुतेन पक्वेन पाकयज्ञवि-
धानेन पार्वणस्यालीपाकविधानेन २१ २२ सप्रजास्त्वं सत्युक्तरमित्यर्थः वाग्यतः सन् शेषम् २३

२४ अवीराविधवा धनेश्वरीसत्यपियासुदुर्मगासासुभगाभवति २५ यआमयावीरोगीसविरुजाविशिष्टयारुजाविमुच्यते इन्द्रियैः स
हितकल्पंदेहं च विंदेदिति शेषः पठन्योर्वर्तततस्यपितृणां देवतानां चानंततृप्तिर्भवतीत्यर्थः २६ उपसंहरति राजन्निति महत्पुण्यं जन्म

एतच्चरित्वा विधिवद्भूतं विभोरभीप्सितार्यं लभते पुमानिह स्त्रीत्वे तदा स्याय लभेत सौभगां श्रियं प्रजां जीवप-
तियशोगृहम् २४ कन्या च विंदेत समग्रलक्षणं वरं त्ववीराहतकिल्बिषा गतिम् मृतप्रजा जीवसुता धनेश्व-
री सुदुर्मगा सुभगारूपमग्र्यम् २५ विंदेदिरूपा विरुजा विमुच्यते यआमयावीन्द्रियकल्पंदेहम् एतत्प-
ठन्नाभ्युदये च कर्मण्यनंततृप्तिः पितृदेवतानाम् २६ तुराः प्रयच्छंति समस्तकामान् होमावसानं हुतभुक्
श्रीहो रिश्व राजन्महन्मरुतां जन्मपुण्यं दितेर्वर्तु चाभिहितं महत्ते २७ इति श्रीभागवते महा-
पुराणे षष्ठस्कंधे पुंसवनव्रतकथनं नाम एकोनविंशोऽध्यायः १९ ७ ७ ७

महद्भूतं च २७ षष्ठस्कंधे निगूढार्यपदमाचार्यदापिका सद्भिरासेव्यतामेषायतिश्रीधरनिर्मिता १
पुराणे षष्ठस्कंधे श्रीधरस्वामिविरचितायामेकोनविंशोऽध्यायः १९ ७ ७

इति श्रीभागवते महा-
७ ७

इति श्रीमद्भागवतपष्टस्कंधः समाप्तः ॥

